

2° H. mon. 30

Kräutertasche mit Wermut

vgl. Aufsatz H Rosenfeld!

BULLARIUM LATERANENSE

Sive

Collectio Privilegiorum Apostolicorum
à Sancto Romano

Canonicis Regularibus

ORDINE SANCTI ANTONII

Congregationis Sacerdotum Regularium
et Monachorum

Edictio novissima à Clementino

ROMAE MDCCCXII

Typis Rev. Rectoris Collegii Apostolici
S. Antonii

BULLARIUM LATERANENSE

Sive

*Collectio Privilegiorum Apostolicorum
à Sancta Sede*

Canonicis Regularibus

ORDINIS SANCTI AUGUSTINI

R Congregationis SALVATORIS LATERANENSIS
concessorum.

Editio novissima ; & locupletissima.

ROMÆ MDCCXXVII.

Typis , Reverendæ Cameræ Apostolicæ.
Superiorum permissu.

BULLARIUM

LATERANENSE

Sive

Collectio Privilegiorum Apostolicorum
à Sancto Sede

Canonicis Regularibus

ORDINIS SANCTI AUGUSTINI

Congregationis Salvatoris Lateranensis
concessum.

Editio novissima, & locupletissima.

ROMÆ MDCCXXVII

Typis Reverendæ Cameræ Apostolicæ.
Superintendentis permissu.

*Religiosis Viris, Canonicis Regularibus
Lateranensibus,*
ASCANIUS VARESIUS
PATAVINUS,
Abbas Generalis

S. P. D.

Um primùm in animum induxi, ut novam hanc curarem Bullarii nostri Lateranensis editionem, non id consilii fuit, ut aut gloriam ullam, & commendationem apud homines mihi quærerem, aut inanibus blanditiis, fucatâque laude studia vestra aucuparer. Absit enim, ut homo religioni addictus, & in dignitate hac tantâ constitutus, jactationem popularem, plausumque confectetur; aut cum iis, qui propter Christum divitias, imagines, honores, nobilitatem, Clientelas reliquerunt, ita agat, ut ad levia hæc, & inania revocet, memoriâ refricanda, & vana inde, ut vulgo fit laudatione conquistata. Hæc magna & ampla laus est, cum Ordinem obtinere, quem à vetustate litteris, Virtute, Virorum denique Sanctissimorum copiâ facilè excellentem, Optimi quique Pontifices, & Maxima Concilia commendarunt; beneficiis singularibus, & privilegiis honestissimis auctum ornatumque voluere. Huic deservire; comoda augere; jura ac rationes diligenter custodire; facta denique omnia ac tecta habere; id & pulcrum esse, & dignum bono viro, eoque præsertim, qui cæteris præesset, existimavi. Quæ cum ita sint; & cernerem omnino, Gratiarum Apostolicarum, & privilegiorum, juriumque nostrorum exemplaria desiderari, quorum alia extra Italiam abducta fuerant, alia frequentiore usu admodum detrita, non ab re fore arbitratus sum, si editionem hanc novam maximè curarem. Præterea animadverti antiquam collectionem eas dumtaxat Constitutiones, ac decreta continere, quæ ante Annum MDCVI. edita memorantur. Sed fortasse hæc non omnia. Illud certum est, ea quæ deinceps constituta fuere, deesse omnino. Tabularia igitur nostra, quibus illa condi solent excussimus. Multa quidem seposita fuere, quæ ad privatas Collegiorum rationes pertinebant, quæ cum traducta essent in historiam nostri Ordinis, ea nos negleximus, & ne nimio plus moles Operis excresceret, & ut ea tantùm deligeremus, quæ ad publicam rem propriùs accederent; Sed hæc ipsa tamen compendio ac sobrietate

antiquis monumentis apposimus, ne nimio acervo novorum cum veteribus cuncta opprimeremus.

Eâdem ratione pleraque detrahère visum est, quæ perperam Bullario apposita erant, scilicet adnotationes, quæ in margine, & quæ in fine cuiusque ferè Bullæ legebantur, utpote quæ nil prodesse, & nimium obesse liberæ lectioni. De qua re, quod multi adhuc sapienter disputarunt, & alii sunt, qui singularibus Operibus sunt disceptaturi, nihil est quod nos pluribus commemoremus.

Postremò, ut aggredieremur, hominum eorum voces impulère, qui extra Italian vitam degunt; Quorum plurimi, & si singularem quamdam vivendi rationem teneant; suisque legibus, ac domiciliis peculiaribus utantur; tamen quia disciplinâ, Institutique Origine ac naturâ nobis junguntur; suntque singulari cooptatione nobis copulati, digni prorsus visi sunt, quibus morem gereremus; cum præsertim eò naturâ ipsâ, ac moribus feramur, ut omnium commoda aucta cupiamus, & pro virili semper auxerimus. Neque levis momenti fuit Præsulis; amplissimi, ornatissimique Francisci Josephi Skaiter Sanctæ Mariæ in Gries ad Portam ferream Præpositi, adhortatio, cujus voluntatem pro amicitia ac necessitudine, quæ intercedit, negligere non debuimus.

Hiscæ igitur causis commoti Bullarium hoc curavimus edendum, quod vobis præsertim, qui degitis intra Italiam, gratum acceptumque fore credimus. Porro iis, qui incolunt trans Alpes, utpote hominibus religiosissimis amicissimisque, nequaquam contemnendum, cum maximè perplura documenta ad eos spectantia speciali curâ & diligentia monumentis nostris adjunxerimus.

Faxit Deus, ut Opellâ hac aliquantò magis eruditi, dignos fructus, uberesque aliquando capiatis; Quam certe volumus, & studii esse in vos nostri, & paternæ dilectionis argumentum.

I M P R I M A T U R,

Si videbitur Reverendis. Patri Sac. Palatii Apostolici Magistro.

N. Baccarius Episcopus Bojanen. Viceger.

I M P R I M A T U R,

Fr. Gregorius Selleri Ordinis Predicatorum, Sacri Palatii Apostolici Magister.

BULLA

Sanctissimi Domini Nostri

ALEXANDRI

PAPÆ SECUNDI

Pro Ecclesia, & Canonica DIVI FRIGDIANI LUCENSIS.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Canonicis Ecclesiæ S. Frigidiani, eorumque successoribus in perpetuum: Quotiens à nostris filiis illa poscuntur, quæ ab æquitatis ratione non discrepant; illorum dignum est justis condescendere petitionibus, eorumque desideriis vera cordis sinceritate favere. Tunc namque nobis Dei nostri voluntatem conciliamus; si quod nobis ratione dictante impendi volumus, rectè hoc aliis concedere minimè dubitamus. Et si laicorum postulationibus sepissimè larga, & benigna

*Originale
est Luca.*

mansuetudine annuimus; videlicet, ut ab illis dignè postulata largiamur. Multo magis erga Ecclesiarum nostrarum utilitatem, & Clericorum ibidem Deo militantium devotissimum Collegium, munificentissimos & benevolos nos esse condecet, qui in Ecclesiastici ordinis militia, nobiscum divina operante clementia uniti esse videntur. Quapropter ego Alexander sanctæ & universalis Romanæ Ecclesiæ Pontifex, & Ecclesiæ sanctæ Lucensis Episcopus, inclinati precibus vestris, & Iperantes meritis & intercessionibus Beati Frigidiani, apud tremendum judicem adjuvari: Suscipimus sub defensione, & privilegio Apostolicæ Sedis, quicquid in Maritima, eidem SS. Frigidiani Ecclesiæ pertinere videtur. Scilicet in rivo Dementhe, & monte Burli, & Castani, & Alapetra, & in monte presbyteri Johannis & Pungulini, & quicquid in aliis locis & vocabulis, ab antiquis vetustioribusque hominibus habuisse memoratur; ita sanè, ut ab hac hora in antea, consistant & permaneant supra dictæ res in potestate vestra, Presbyteri, & Diaconi, & Subdiaconi, sive etiam Clerici, qui in præfata dicti Ecclesiæ modo ordinati estis, vestrorumque successorum, qui ibi in antea ordinati fuerint, & officium Dei ibi fecerint. Statuimus præterea, & Apostolica auctoritate sancimus, ut de jam dictis rebus prænominatæ Ecclesiæ, vel Clericis ejusdem Ecclesiæ, seu loco beneficii ab Ecclesia eas retinentibus, nullus præsumat aliquam inferre violentiam, aut molestiam facere seu depredari, vel aliquo ingenio diminuire, non aliquis successorum nostrorum, non Dux, non Marchio, non Comes Vicecomes, Capitaneus, Castaldus, Exactor, seu aliqua secularis potestas, nec aliqua hominum magna, parvaque persona. Quod si aliquis (quod non credimus) diabólico instinctu, quod à nobis firmatum est infringere tentaverit, vel aliter permutare præsumpserit, vel contra interdicta aliquid ausus fuerit moliri. Timeat super se venturum omnipotentis Dei judicium, & conscius sibi tristetur de futura super eum Dei, & Sanctorum omnium maledictione, insuper sciat se ex auctoritate beatorum Apostolorum Petri & Pauli, & nostra (nisi resipuerit) perpetuo anathematis vinculo innodatum; At vero custos, & observator hujus Sacri nostri Privilegii, de cœlesti super se ventura benedictione gratuletur. Et post præsentis vitæ spatium, accipiat perennis vitæ bravium.

Datum Luca. III. Idus Octobris, per manus Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconi, ac Bibliothecarii. ann. VII. Pontificatus Domini Alexandri Secundi Papæ; anno videlicet Incarnationis dominicæ millesimo sexagesimo octavo. Indiēt. septima.

*Litteræ Sanctissimi Domini Nostri Paschalis Papæ Secundi. Ad Præpositum,
& Capitulum Canonice Sancti Frigidiani Lucensis.*

Est Luca.

ASCHALIS Episcopus servus servorum Dei, dilectis in Christo filiis Rothoni Præposito, & ejus fratribus, in Beati Frigidiani Ecclesia regularem vitam professis, ejusque successoribus in eadem religione permanens, in perpetuum. Desiderium quod ad religiosum propositum, & animarum salutem pertinere monstratur auctore Deo, sine aliqua est dilatione complendum. Quia igitur vos, ô filii in Christo Charissimi, per divinam gratiam aspirati, mores vestros sub regularis vitæ disciplina coercere, & communiter secundum sanctorum Patrum institutionem omnipotenti Domino deservire proposuistis, votis vestris Paterno congratulamur affectu. Unde etiam petitioni vestræ benignitate debita impartimur assensum: Vitæ nanque Canonice ordinem quem professi estis, præsentis privilegii auctoritate firmamus. Et nè cui post professionem exhibitam proprium quid habere, nè vè sine Præpositi vel congregationis licentia, de claustro discedere liceat interdiciamus, & tam vos, quàm vestra omnia, sedis Apostolicæ protectione munimus. Vobis itaque vestrisque successoribus, in eadem religione permanens, omnia perpetuò possidenda sancimus, quæ in præsentiarum pro communis victus sustentatione, vel Episcoporum Lucanæ Ecclesiæ, vel aliorum fidelium legitimis donationibus, aut jure alio rationabili possidere videmini. Et quæcunque in futurum concessione Pontificum, liberalitate Principum, vel oblatione fidelium, justè atque Canonicè poteritis adipisci. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis, citra personarum omnium infestationes vobis vestrisque successoribus, in eadem religione persistentibus accipere, & in usus canonicos dispensare concedimus, ac decreti præsentis sanctione firmamus: quibus enim spiritualia seminatis, æquum est ut eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte te nunc ejus loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, seu fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, vel de suo, vel de alieno, si expedierit disciplinæ regularis Collegio providerint eligendum. Salva Lucani Episcopi canonica reverentia, si quidem catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ sedis habuerit. Decernimus etiam, ut nulli omnino hominum liceat, idem cœnobium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablata retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura: Si qua sanè Ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit: Secundo tertio vè commonita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio, de perpetrata iniquitate cognoscat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat, & à Sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, Cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. amen. amen.

Scriptum per manum Rainerii Scrinarii regionarii, & Notarii Sacri Palatii.

Ego Paschalis Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Datum Lucæ, per manum Johannis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis V. Kalen. Novembris Indictione XIII. Anno Dominicæ incarnationis. M. C. V. Pontificatus autem Domini Paschalis Secundi Papæ, VI,

*Privilegium S. D. N. Paschalis Papæ Secundi pro Canonica
Sancti Frigidiani.*

ASCHALIS Episcopus servus servorum Dei, dilectis in Christo filiis Rothoni Præposito, & ejus fratribus in Beati Frigidiani Ecclesia regularem vitam professis, eorumque successoribus in eadem religione permanens

est Luca.

in perpetuum.

Desiderium quod ad religiosum propositum, & animarum salutem pertinere monstratur auctore Deo, sine aliqua est dilatione complendum. Quia igitur vos o filii in Christo Charissimi per divinam gratiam aspirati, mores vestros sub regularis vitæ disciplina coercere, & communiter secundum sanctorum Patrum institutionem, omnipotenti Domino deservire proposuistis, nos votis vestris paterno congratulamur affectu. Unde etiam petitioni vestræ, benignitate debita impartimur assensum. Vitæ namque Canonice ordinem quem professi estis, præsentis Privilegii auctoritate firmamus. Et nè cui post professionem exhibitam, proprium quid habere, nè vè sine Præpositi, vel Congregationis licentia, de clauistro discedere liceat interdiciamus, & tam vos quam vestra omnia, sedis Apostolicæ protectione munimus. Vobis itaque vestrisque successoribus in eadem religione permanens, omnia perpetuò possidenda sancimus, quæ in præsentiarum pro communis victus sustentatione, vel Episcoporum Lucanæ Ecclesiæ, vel aliorum fidelium legitimis donationibus, aut jure alio rationabili possidere videmini. Et quæcumquæ in futurum concessione Pontificum, liberalitate Principum, vel oblatione Fidelium, justè atque canonicè poteritis adipisci. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis citrà personarum omnium infestationes, vobis vestrisque successoribus in eadem religione persistentibus, accipere & in usus canonicos dispensare concedimus: ac decreti præsentis sanctione firmamus. Quibus enim spiritualia seminatis, æquum est ut eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte te nunc ejus loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur; nisi quem fratres communi consensu, seu fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, vel de suo vel de alieno, si expedierit disciplinæ regularis Collegio providerint eligendum. Salva Lucani Episcopi canonica reverentia; si quidem Catholicus fuerit, & gratiam atque communionem Apostolicæ sedis habuerit. A quo nimirum Chrisma, Oleum Sanctum. Consecrationes altarium, sive Basilicarum, Ordinationes Clericorum accipietis. Si ea gratis, & sinè pravitate voluerit exhibere; alioquin liceat vobis à quocunque malueritis catholico Episcopo, eadem Sacramenta suscipere, qui Apostolicæ Sedis fultus auctoritate, quæ postulantur indulgeat. Nec eidem Episcopo ullo modo liceat, locum ipsum aut fratres illic habitantes, pro nostrarum concessionum æmulatione excommunicare, vel interdicere; nisi pro certis culpis, quas ijdem fratres canonicè admoniti, emendare contempserint, Baptismi usum in Sabbato Sancto Pentecostes, à præteritis temporibus habitum, ita vestræ Ecclesiæ in perpetuum confirmamus; ut nullis possit æmulationibus, vel inditiis prohiberi. Nulli autem secularium potestatum, intra vestri cœnobii claustrum liceat hospitari; nè fratrum regularium quies hujusmodi præsumptionibus perturbetur. Decernimus etiam, ut nulli omnino hominum liceat idem cœnobium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, aut ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua sanè Ecclesiastica secularisvè persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo tertiovè commonita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat. Et à Sacratissimo corpore, ac sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat, cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax Domini

nostri Jesu Christi ; Quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant , & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant , amen . amen .

Scriptum per manum Rapiarii Scriniarii regionarii , & Not. S. Pal.

Ego Paschalis Catholicæ Ecclesiæ Episcopus .

Datum Laterani per manum Johannis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis ac Bibliothecarii. IX. Kalen. Julii. Indictione XIII. incarnat. Dominica anno millesimo centesimo sexto Pontificatus autem Domini Paschalis Secundi Papæ. VII.

*Privilegium Sanctissimi Domini Nostri Paschalis Papæ Secundi
pro Canonica Frigidiana.*

Est Luca .

ASCHALIS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis in Christo filiis Rothoni Præposito, & ejus fratribus, in Beati Frigidiani Ecclesiæ regularem vitam professis, & successoribus in eadem religione permanens in perpetuum. Religionis desideriis dignum est facilem præbere consensum, ut fidelis devotio celerem sortiatur effectum. Vestræ igitur devotionis desideriis annuentes, Vitæ Canonice ordinem quem professi estis, præsentis privilegii auctoritate firmamus. Et ne cui post professionem exhibitam, proprium quid habere, neve sine Præpositi, vel Congregationis licentia, de claustris discedere liceat interdiciamus, & tam vos, quàm vestra omnia Sedis Apostolicæ protectione munimus. Vobis itaque vestrisque successoribus in eadem religione permanens, ea omnia perpetuo possidenda sancimus, quæ in præsentiarum pro communis victus sustentatione, vel Episcoporum Lucanæ Ecclesiæ, vel aliorum fidelium legitimis donationibus, aut jure aliquo rationabili possidere videmini, & quæcumque in futurum concessione Pontificum, aut liberalitate Principum, vel oblatione Fidelium, justè atque canonicè poteritis adipisci. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis, citra personarum omnium infestationes, vobis vestrisque successoribus, in eadem religione persistentibus accipere, & in usus canonicos dispensare concedimus, & decreti præsentis sanctione firmamus, Quibus enim spiritualia seminat, æquum est ut eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte te nunc ejus loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur; nisi quem fratres communi consensu, seu fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, vel de suo vel de alieno, si expedierit disciplinæ regularis Collegio providerint eligendum. Salva Lucani Episcopi canonica reverentia, siquidem Catholicus fuerit, & gratiam; atque communionem Apostolicæ sedis habuerit, à quo nimirum Chrisma, Oleum sanctum consecrationes Altarium, sive Basilicarum, ordinationes Clericorum accipietis, Si ea gratis, & sine pravitate voluerit exhibere; Alioquin liceat vobis à quocunque malueritis Catholico Episcopo, eadem Sacramenta suscipere, qui Apostolicæ Sedis fultus auctoritate, quæ postulatur indulgeat. Nec eidem Episcopo ullo modo liceat locum ipsum, aut fratres habitantes, prostrarum concessionum æmulatione excommunicare, vel interdicere, nisi pro certis culpis, quas iidem fratres canonicè admoniti emendare contempserint, Baptismi usum, in Sabbato Sancto Pentecostes, à præteritis temporibus habitum; ita vestræ Ecclesiæ in perpetuum confirmamus, ut nullis possit æmulationibus, vel insidiis prohiberi. Nulli autem secularium potestati, intra vestri cœnobii claustrum liceat hospitari, ne fratrum regularium quies, hujusmodi præsumptionibus perturbetur; Clericos seculares idest non communi sub proposito vitam degentes, si aspirante Deo ad regulare propositum transire decreverint, post petitam Episcoporum licentiam, vobis suscipiendi concedimus facultatem. Quandiù apud vos regularis disciplinæ vigor Domino præstante clauerit. Ad hæc adicientes decernimus, ut nulli omnino hominum liceat, idem cœnobium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura.

tura . Si qua sanè Ecclesiastica secularisvè persona , hanc nostræ constitutionis paginam sciens , contra eam temerè venire tentaverit . Secundo tertiove commonita ; si non satisfactione congrua emendaverit , potestatis , honorisque sui dignitate careat , reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat , & à Sacratissimo corpore , ac sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat ; Cunctis autem eidem loco justa servantibus Sit pax Domini nostri Jesu Christi ; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant , & apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inveniant . Amen .

Scriptum per manum Rainerii , Scriniarii , regionarii , & Not. S. Pal.

Ego Paschalis Catholica Ecclesiæ Episcopus .

Datum Laterani , per manum Johannis Sanctæ Roma. Ecclesiæ Diacon. Cardinalis , ac Bibliothecarii. Non. Martii. Indictione II. incar. Dominicæ anno millesimo centesimo undecimo . Pontificatus autem Domini Paschalis Secundi Papæ Decimo .

*Bulla S. D. N. Paschalis Papæ Secundi pro Ecclesia & Canonica
Sanctæ Mariæ in portu Ravennæ.*

PASCHALIS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Petro, Priori, & ejus fratribus in Ecclesia Beatæ Mariæ in Portu regularem vitam professis , tam præsentibus , quàm futuris in perpetuum .

*Originale
est Raven-
næ*

Desiderium , quod ad religiosum propositum , & animarum salutem pertinere monstratur auctore Domino sine aliqua est dilatione complendum , quia igitur vos ò filii in Christo lectissimi , per divinam gratiam aspirati , mores vestros sub regularis vitæ disciplina coercere , & communiter secundum sanctorum Patrum institutionem , omnipotenti Deo deservire proposuistis nos votis vestris paterno congratulamur affectu . Unde etiam petitioni vestræ benignitate debita impartimur assensum . Vitæ namque canonice ordinem quem professi estis , præsentis privilegii auctoritate firmamus , statuentes , ut nemini inter vos professione exhibita , liberum sit sinè tua , vel eorum qui post te in eodem regimine successerint aut sinè ejusdem congregationis licentia de Claustro discedere , quod si discesserit , & commonitus redire contempserit , tibi tuisque successoribus facultas sit , hujusmodi ubilibet à Sacris officiis interdicere . Interdictum verò nullus Episcoporum Abbatumvè suscipiat . Sanè Clericos seculares venientes ad conversionem suscipere , nullius Episcopi , vel Præpositi contradictio vos inhibeat , quamdiu scilicet apud vos Canonici ordinis tenor Domino præstante vigeat . Quietem etiam vestram attentius providentes , tam vos , quàm vestra omnia Sedis Apostolicæ protectione munimus . Vobis itaque vestrisque successoribus in eadem religione permanfuris , ea omnia perpetuò possidenda sancimus , quæ vel in præsentiarum seu ex concessione Pontificum , sive liberalitate principum , oblatione fidelium , seu aliis justis modis pro communis victus sustentatione possidere videmini , aut in futurum largiente Domino , justè , atque Canonicè poteritis adipisci . Decernimus ergo , ut nulli omnino hominum liceat Ecclesiam vestram temere perturbare , aut ejus possessiones auferre , vel ablatas retinere , minuere , vel temerariis vexationibus fatigare ; sed omnia integra conserventur eorum pro quorum sustentatione , ac gubernatione concessa sunt , usibus omnimodis profutura . Salvo Ravennatis Episcopi jure Canonico ; siquidem Catholicus fuerit , & gratiam atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit . Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona , hanc nostræ Constitutionis paginam sciens , contra eam temerè venire tentaverit , secundo tertiove commonita , si non satisfactione congrua emendaverit , potestatis honorisque sui dignitate careat , reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissimo Corpore , & Sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat , atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat , Cunctis autem eidem loco justa servantibus , sit Pax Domini nostri Jesu Christi . Quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant , & apud districtum Iudicem præmia æternæ pacis inveniant . amen , amen , amen ,

Ego Paschalis Catholica Ecclesiæ Pontifex ,

Ego

Ego Leo Hostiensis Episcopus consensi, & subscripsi.

Ego Cono Prænestina Ecclesiae Episcopus legi, & subscripsi.

Ego Joannes Cardinalis Sanctae Ceciliae consensi, & subscripsi.

Ego Ugo Diaconus Sancti Nicolai consensi, & subscripsi.

Datum Laterani, per manum Iohannis Sanctae Romanae Ecclesiae Diaconi Cardinal. ac Bibliothecarii, Tertijs Nonas Julii, Indictione septima. Incarnationis Dominicae anno M. C. XV.

Litterae S. D. N. Paschalis Papae Secundi.

Pro confirmatione Constitutionum quas Canonicis portuensibus Petrus peccator Concanonicus compilatas, ad summum Pastorem probandas destinarat, huiusmodi affixo titulo.

Paschali Dei Nutu summa, & Apostolicae Sedis Episcopo Petrus peccator Clericus cum confratribus suis in Christo salutem, & omnem obedientiam.

Hae Porro e vetustissimis exemplaribus exarata.

Sunt Ra-
venna.

PASCHALIS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis apud Ecclesiam Beatae Mariae in Portu Ravennatis exarcatus, regulariter commorantibus, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Hanc institutionis Canonicae regulam, tam ex Sanctorum Patrum auctoritate conceptam, quam religiosorum virorum exemplis, & morum honestate conceptam, nos perspectam Deo auctore suscipimus, & auctoritate Sedis Apostolicae confirmantes, vobis per Dei gratiam efficaciter observandam injungimus; ut quorum sequi vestigia devovistis in terris, eorum obtinere consortium possitis in coelis.

Data Transiberim duodecimo Kal. Jan. Indict. 10.

Ego Crescentinus, Sabinensis episcopus confirmo.

Ego Petrus, Portuensis Episcopus confirmo.

Ego Cono, Prænestinus Episcopus confirmo.

Ego Vitalis, Albanus Episcopus confirmo.

Ego Bonifacius, Cardinalis S. Marci confirmo.

Ego Deusdedit, Cardinalis S. Laurentii in Damaso confirmo.

Ego Desiderius, Cardinalis S. Praxedis confirmo.

Ego Guidus, Cardinalis S. Balbinae confirmo.

Ego Petrus, Cardinal. Diaconus S. Cosmae, & Damiani confirmo.

Ego Petrus Cardin. Diaconus Sancti Georgii confirmo.

Ego Comes, Cardinal. Diaconus S. Mariae in aquiro confirmo.

Ego Gregorius, Cardinal. Diaconus S. Angeli confirmo.

Ego Io. Diaconus Cardinal. Sanctae Luciae confirmo.

Bulla S. D. N. Gelasii Papae Secundi. Ad Praepositum & Canonicos Divi Frigidiani Lucensis.

Est Luca.

ELASIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis in Christo filiis Attoni Praeposito, & ejus fratribus, in Beati Frigidiani Ecclesia regularem vitam professis, ejusque successoribus in eadem religione permanfuris in perpetuum. Docente nos Apostolo Paulo cognoscimus, quia ubi spiritus Domini, ibi libertas. Quia igitur Domini spiritum in vobis habitare credimus, & ex ipsorum operum exhibitione confidimus. Libertatem vobis, quae a praedecessore nostro Sanctae memoriae Paschali Papa collata, est nos auxiliante Domino confirmamus. Et quae ab eo vobis per privilegii paginam concessa sunt, nos quoque praesentis decreti auctoritate concedimus, & rata atque stabilia permanere censemus: Salva sicut ab eo constitutum est, Lucani Episcopi reverentia. Praeterea Canonicas consuetudines observandi, vobis auctoritatem tribuimus, ad susceptae religionis augmentum. Neque ullum gravamen vobis inferri permittimus, ex privilegio, quod a nobis Beati Martini Canonici, pro

pro antiquis Ecclesiæ suæ consuetudinibus acceperunt. Regularibus enim congregationibus, nihil illa præjudicant. Nulla quietem vestram processionum, aut litaniarum perturbet indictio. Nisi quæ ante Ascensionem Domini, totius concursu Civitatis publicè fiunt. Parochianos vestros, nisi forte publico crimine teneantur, nullus invitis vobis excommunicare, aut ad poenitentiam præsumat admittere. Sicut in suprafati prædecessoris nostri epistola continetur. Neque ulli capellanorum liceat sine consensu vestro, mortuos vestræ Parochiæ sepelire; Sed vos eos infirmos; sicut consuevistis ungatis & mortuos præter alicujus infestationem sepeliatis. Chrisma, Oleum infirmorum, quæ vestra ex antiqua consuetudine suscipit Ecclesia: Majoris Ecclesiæ Clerici, hac vobis occasione non auferant. Neque Clericos vestros ordinari prohibeant, ut per Dei gratiam quietè, & pacificè conversantes, professionis vestræ propositum plenius observare possitis. Si qua sanè Ecclesiastica secularivè persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit secundo tertio vè commonita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo corpore, ac sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem, præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Gelasius, Ecclesiæ Catholicæ Episcopus. signum manus meæ Deus in loco Sancto suo.

† *Ego Lambertus, Ostiensis Episcopus.*

† *Ego Deusdedit, presbyter Cardinal. Sancti Laurentii in Damaso.*

† *Ego Guido, presbyter Cardinal. tituli Sanctæ Balbinæ.*

† *Ego Petrus, Diac. Cardinal. Sanctorum Cosmæ & Damiani.*

† *Ego Petrus, Diacon. Cardinal. Sancti Adriani.*

† *Ego Amicho, sub Diacon. Cardinalis, & Abbas Sancti Laurentii foris muros.*

Datum Pisis per manus Crisogoni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacon. Cardinalis.

VI. Kalen. Octobris. Indictione XII. ann. Dominicæ Incarnationis M. C. XVIII. Pontificatus autem domini Gelasii Secundi Papæ anno primo.

Bulla Sanctissimi Domini Nostri Calisti Papæ Secundi. Ad Præpositum. & Canonicos Divi Frigidiani Lucensis.

ALISTUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis in Christo filiis Attoni Præposito, & ejus fratribus in Beati Frigidiani Ecclesia regularem vitam professis, tam præsentibus, quam futuris in perpetuum. Quæ salubri moderamine constituta sunt, inconvulsa debent stabilitate servari. Domini siquidem prædecessores nostri Sanctæ memoriæ Paschalis, & Gelasius Pontifices, locum vestrum pro religionis prærogativa, & præcipua ordinis Canonici observantia, specialiter dilexerunt, eumque in Apostolicæ sedis tutelam suscipientes, Beati Petri patrocini munierunt. Eorum ergo, & nos vestigia subsequentes, quicquid tuitionis, quicquid libertatis, quicquid etiam immunitatis, ab eis vobis & vestræ Ecclesiæ concessum est auctore Deo concedimus, & præsentis privilegii pagina confirmamus. Salva canonica Lucani Episcopi reverentia, ad susceptæ præterea religionis augmentum, consuetudines Canonicas observandi, vobis auctoritatem tribuimus, occasione privilegiorum Apostolicæ sedis, à Canonicis Beati Martini, aliquod vobis gravamen inferri penitus prohibentes. Regularibus enim congregationibus nihil illa præjudicant, nulla quietem vestram processionum, aut letaniarum perturbet indictio; nisi quæ ante Ascensionem Domini totius civitatis publicè fiunt. Parochianos vestros; nisi fortè publico crimine teneantur, nullus invitis vobis excommunicare, aut ad poenitentiam præsumat admittere; sicut in supradictorum prædecessorum nostrorum sanctionibus continetur. Neque ulli capellanorum liceat sine con-

Est Lucæ.

consensu vestro, mortuos vestrae Parochiae sepelire. Sed vos ipsi eos infirmos sicut consuevistis ungatis, & mortuos prater alicujus infestationem sepeliatis. Chrisma, Oleum infirmorum, quod vestra ex antiqua consuetudine suscipit Ecclesia, Majoris Ecclesiae Clerici hac vobis occasione non auferant: neque clericos vestros ordinari prohibeant, ut per Dei gratiam quiete, & pacifice conversantes professionis vestrae propositum plenius observare possitis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularivè persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit. Secundò tertioque commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque ipsi Privilegio careat, reamque se divino judicio de perpetrata iniquitate cognoscat. Te itaque Charissime in Christo fili Atto Prior, & commissam tibi Sancti Frigidiani Ecclesiam, in qua una cum religiosis fratribus regulariter Domino famularis, Beati Petri & nostra defensione duximus protegendam. Tuis siquidem postulationibus benigna charitate assensum praebentes; Ecclesiam Sancti Frigidiani; ut liberior, & sine inquietudine divinis assistatis officiis, ab omni exactione liberam volumus omnimodo permanere. Nec alicui personae si pro quolibet seculari negotio pecuniam in Civitate Lucana collegerit, liceat ab Ecclesia Sancti Frigidiani aliquid occasione hac postulare, & ut nullum hominum intra cemeterii Ecclesiae, vel claustrum vestri ambitum assultum facere, sive aliquid inde violentur rapere audeat penitus prohibemus, & si aliquis Clericus Ecclesiae vestrae professus, sine libera, & rationabili licentia à vobis recesserit, & tertio commonitus redire contempserit eum auctoritate nostra excommunicandi, tibi tuisque successoribus facultatem concedimus; si quis etiam Ecclesiae Sancti Frigidiani Canonicus, in alia Ecclesia pro instituendo, vel conservando Canonico ordine à vobis concessus positus fuerit, & manifestè à religionis tramite deviaverit, & tertio à vobis commonitus non resipuerit: liceat vobis eum ad claustrum vestrum, salva Apostolicae Sedis auctoritate, atque reverentia revocare. Praeterea cappellam de Mutiliano; quemadmodum praedecessor noster, Sanctae memoriae Alexander Papa vobis concessit, praesentis scripti nostri pagina confirmamus. Si quis autem hujus nostrae constitutionis temerarius extiterit, & secundò tertioque commonitus, minimè satisfecerit, honoris & officii periculum patiatur, aut excommunicationis ultione plectatur.

† Ego Calixtus, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

† Ego Crescentius, Sabinensis Episcopus.

† Ego Petrus, Portuensis Episcopus.

† Ego Lambertus, Ostiensis Episcopus.

† Ego Gullielmus, Praenestinus Episcopus.

† Ego Bonifacius, Cardinal. Sancti Marci.

† Ego Gregorius, presbyter Cardinalis tituli S. Apostolorum.

† Ego Petrus, Cardinalis presbyter tituli Sanctae Susanna.

† Ego Gerardus presbyter Cardin. tit. Sanctae Crucis.

Datum Laterani per manum Almerici S. R. Eccl. Diac. Card. & Cancellarii.
VII. Kal. Junii. Indictione 2. Incarnationis Dominicae anno M. C. XXIII. Pontif. autem domini Calixti Secundi Papae. an. 6.

Bulla Honorii Papae Secundi pro Canonica Frigidiana.

HONORIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis in Christo Attoni Praeposito, & ejus fratribus in Beati Frigidiani Ecclesia regularem vitam professis, ejusque successoribus in eadem religione permanens in perpetuum. Ad hoc universalis Ecclesiae cura nobis à provisorio omnium bonorum domino commissa est, ut religiosas diligamus personas, & beneplacentem Deo religionem, studeamus modis omnibus propagare. Nec enim Deo gratus aliquando famulatus impenditur; nisi ex charitatis radice procedens, à puritate religionis fuerit conservatus. Quia igitur Domini spiritum in vobis habitare credimus, & ex ipsorum operum exhibitione confidimus *Vita Canonica ordinem*, quem professi estis. Una cum liber-

libertate, quæ à prædecessoribus nostris Sanctæ memoriæ Paschali, Gelasio, Calixto, Romanis Pontificibus vobis collata est, nos auxiliante Domino confirmamus, & quæ ab eis per privilegii paginam vobis concessa sunt, nos quoque præsentis decreti auctoritate concedentes, tam vos, quam vestra omnia, Sedis Apostolicæ protectione munimus. Videlicet quæcunque pro communis victus sustentatione Episcoporum Lucanæ Ecclesiæ, Regum, aliorum fidelium legitimis donationibus, aut alio rationabili jure, infra urbem Lucanam, & extra in præsentiarum justè, & legitimè possideris; idest in loco, qui vocatur Murla, seu Mutiliano, atque Lungithe, & Guindefo, sive collem ori, necnon in loco, qui dicitur Parminiano, seu Coldisacco, inter villam Orentani, & altum passum, in campis, terris, vineis, pratis, pascuis, silvis molendinis, montibus, vallibus, planitiebus, & universa, quæ vos Charissimi in Christo filii, in futurum concessione Pontificum, liberalitate Principum, vel oblatione fidelium justè, atque canonicè poteritis adipisci. Firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis, citra personarum omnium infestationes, vobis vestrisque successoribus in eadem religione persistentibus accipere, & in usus canonicos dispensare concedimus, & decreti præsentis sanctione stabilimus: quibus enim spiritualia seminatis æquum est, ut eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte te nunc ejusdem loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur: nisi quem fratres communi consensu, seu fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem, vel de suo, vel de alieno si expedierit disciplinæ regularis Collegio præviderint eligendum. Salva Lucani Episcopi Canonica reverentia. Siquidem Catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit. A quo nimirum Chrisma, Oleum sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum accipietis, si ea gratis, & sine pravitate voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis à quocunque malueritis Catholico Episcopo eadem Sacramenta suscipere, qui Apostolicæ Sedis fultus auctoritate, quæ postulantur indulgeat. Nec eidem Episcopo ullo modo liceat, locum ipsum, aut fratres habitantes, pro nostrarum concessionum æmulatione excommunicare, vel interdicere, nisi pro certis culpis, quas iidem fratres canonicè admoniti emendare contempserint, Baptismi usum in Sabbato Sancto Pentecostes à præteritis temporibus habitum; ita vestræ Ecclesiæ in perpetuum confirmamus, ut nullis possit æmulationibus, vel insidiis prohiberi, nulli autem sæcularium potestatum infra vestri cœnobii claustrum liceat hospitari, nè fratrum regularium quies hujusmodi præsumptionibus perturbetur. Nulla quietem vestram, processuum, aut lataniarum perturbet indictio; nisi quæ ante Ascensionem Domini, totius concursu Civitatis publicè fiunt. Parochianos vestros, nisi fortè publico crimine teneantur, nullus invitis vobis excommunicare, aut ad poenitentiam præsumat admittere. Neque ulli capellanorum liceat sine consensu vestro, mortuorum Parochiæ vestræ corpora sepelire. Sed vos ea præter alicujus infestationem sepe liatis. Oleum, Chrisma, quæ vestra ex antiqua consuetudine habet Ecclesia, majoris Ecclesiæ Clerici, hac vobis occasione non auferant, neque Clericos vestros ordinari prohibeant. Ad hæc adjicientes decernimus, ut nulli omnino hominum liceat idem cœnobium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Sed omnia integrè conserventur, eorum pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua sanè Ecclesiastica, sæcularisvè persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit. Secundò tertio vè commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, & a Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Oculi domini super justos Sanctus Petrus Sanctus Paulus.

† Ego Honorius Catholica Ecclesie Episcopus.

† Ego Petrus Portuensis Episcopus.

† Ego Guilielmus Frænestinus Episcopus.

† Ego Corradus, Saviensis Episcopus.

† Ego Egidius, Tusculanus Episcopus.

† Ego Petrus Cardinal. presbiter titu. Sanctæ Susannæ.

† Ego Saxo Cardinal. presbiter titu. Sancti Stephani.

† Ego Petrus presbiter Cardinal. titu. S. Equitii.

† Ego Johannes presbiter Card. titu. Sancti Grisogoni.

† Ego Petrus presbiter Cardin. titu. S. Calisti.

† Ego Petrus presbiter Cardin. titu. Sanctæ Anastasie.

† Ego Gregorius Sancti Angeli Diac. Card.

† Ego Georgius Diac. Card. Sanctorum Sergii. & Bacchi.

Dat. Laterani per manum Almerici S. Rom. Eccl. Diac. Card. & Canc. nonis. Maji indict. 6. ann. incarn. Dominice M.C.XXVIII. Pontificatus autem Domini Honorii Papæ Secundi, ann. III.

*Bulla S. D. N. Innocentii Papæ Secundi pro Canonica
Sancti Frigidiani Lucensis.*

Est Lucæ

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis in Christo filiis Attoni Præposito, & fratribus in Beati Frigidiani Ecclesia regularem vitam professis, eorumque successoribus in eadem religione permanentibus in perpetuum. Quoniam sine veræ cultu religionis, nec charitatis unitas potest subsistere, nec Deo gratum exhibetur servitium, expedit Apostolicæ auctoritati, religiosas personas diligere, & religiosa loca; maximè quæ Beati Petri juris existunt, & ad Romanam specialiter spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ munimine confovere. Nos itaque; quia devotionem vestram in Dei timore, & servitio fervere valdè confidimus, *Canonicum ordinem*, quem in Beati Frigidiani Ecclesia inspirante Domino professi estis, & libertatem à prædecessoribus nostris Sanctæ recordationis Paschale, Gelasio, Calixto, & Honorio, Romanis Pontificibus vobis collatam, præsentis scripti pagina confirmamus. Statuentes ut quascumque possessiones, quæcumque bona pro communi victus sustentatione, ab Episcopis Lucanæ Ecclesiæ, Regibus, Principibus, & aliis Dei fidelibus, legitimis donationibus, seu aliis justis modis infra civitatem Lucanam, & extra, vobis concessa in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justè præstante Domino poteritis adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata manere decernimus, in quibus hæc propriis nominibus expressa subjunximus. In loco s. qui Mutilianus dicitur Ecclesiam Sanctorum Martirum Cassiani, & Yppoliti, cum omnibus ad ipsam pertinentibus, in loco Senæ, Ecclesiam Beati Martini, & Hospitale cum omnibus ad eandem Ecclesiam & Hospitale pertinentibus, in loco Murla, atque Lughithæ, & Guindelpho, seu Collemori, necnon in loco, qui dicitur Parminiano, sive Coldisacco, inter villam Orentani, & Altum passum, in campis, terris, vineis, pratis, pascuis, silvis, molendinis, montibus, vallibus, planitiibus. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis, citra personarum omnium infestationes; vobis vestrisque successoribus in eadem religione persistentibus accipere, & in usus canonicos dispensare concedimus, & decreti præsentis sanctione stabilimus. Equum enim est, ut quibus spiritualia seminatis: eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte te nunc ejusdem loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum. Nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur; nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum timorem Dei, vel de suo vel de alieno, si expedierit disciplinæ regularis collegio præviderint eligendum. Salva Lucani Episcopi reverentia canonica. Si quidem Catho-

Sancti Frigidiani.

II

licus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit. A quo nimirum, Chrisma, Oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum Ordinationes Clericorum accipietis, si ea gratis & sine pravitate voverit exhibere. Alioquin liceat vobis à quocumque, malueritis Catholico Episcopo eadem sacramenta suscipere. Qui Apostolicæ Sedis fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Nec eidem Episcopo liceat, locum ipsum, aut fratres habitantes, pro nostrarum concessionum æmulatione, excommunicare, vel interdicere; nisi pro certis culpis, quas iidem fratres canonicè admoniti, emendare contempserint. Baptismi usum, in Sabbato Sancto Pentecostes, à præteritis temporibus habitum. Ita vestræ Ecclesiæ in perpetuum confirmamus; ut nullis possit æmulationibus, vel insidiis prohiberi. Nulli autem secularium potestatum infra vestri coenobii claustrum liceat hospitari, ne fratrum regularium quies huiusmodi præsumptione perturbetur. Nulla quietem vestram processionum, aut lætandarum, vel sepulturarum, extra vestram Parochiam, contra vestram consuetudinem perturbet indictio; nisi quæ ante Ascensionis Domini totius Civitatis publicè fiunt Parochianos vestros; nisi fortè publico crimine teneantur, nullus invitis vobis excommunicare, aut ad poenitentiam præsumat admittere. Neque ulli liceat sine consensu vestro, mortuorum Parochiæ vestræ corpora sepelire. Sed vos ea præter alicujus infestationem sepeliatis. Oleum, Chrisma, quæ vestra ex antiqua consuetudine habet Ecclesia, majoris Ecclesiæ clerici hac vobis occasione non auferant, neque Clericos vestros ordinari prohibeant. Prohibemus etiam, ut nullus unquam Canonicorum post factam ibi possessionem, absque libera prioris, & fratrum licentia; quamdiu ibi Canonicus ordo servabitur, Ecclesiam vestram deferre, & ad alium ejusdem vel alterius ordinis locum audeat pertransire. Judicium sanè, quod ejusdem loci Prior de aliqua ipsorum fratrum communi, vel sanioris partis consilio partis rationabiliter fecerit, nulli retractare, vel immutare liceat. Salva nimirum in omnibus Apostolicæ Sedis auctoritate & reverentia. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare. Sed omnia integra serventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, secularisvè persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundò tertiovè commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac sit Sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Conservantibus autem, pax Domini nostri Jesu Christi quatenus hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

† Ego Innocentius, Catholica ecclesiæ episcopus.

† Ego Anselmus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardin.

† Ego Goselmus, presbyter Cardin. titul. Sanctæ Cæcilie.

† Ego Lucas, presbyter Cardin. titul. Sanctorum Johannis, & Pauli.

† Ego Gregorius Diac. Card. Sanctorum Sergii, & Bacchi.

† Ego Guido Diac. Card. Sanctorum Cosmæ & Damiani.

Dat. Astæ per manum Almerici S. Rom. Eccl. Diac. Card. & Canc. XVI. Kal. Maii indict. decima incarn. Dominica ann. M. C. XXX. III. Pontificatus autem Domini Innocentii Papæ. II. ann. III.

Bulla Innocentii Secundi ad Canonicos Sancti Frigidiani.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, dilecto filio Antonio Priori ecclesiæ Sancti Frigidiani quæ in Lucana civitate sita est, ejusque successoribus regulariter substituendis, in perpetuum. Quemadmodum ea quæ à nobis statuuntur firma, & illibata volumus permanere; ita, quæ à patribus nostris rationabili studio invenerimus constituta, inconcussa cupimus con-

Est Luca

servari. Ea propter dilecte in Domino fili Atto Prior, tuis iustis desideriis annuentes terram in comitatu Ferrariensi cum ecclesia sancti Salvatoris, quæ inibi constructa esse dignoscitur, à venerabili fratre nostro Landulpho Ferrariensi Episcopo, & nobili foemina, uxore quondam fratris sui, atque Casotto filio ejus, tibi, & per te Ecclesie Sancti Frigidiani concessa, auctoritatis nostræ munimine duximus roborandam. Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona, eadem ecclesia in præsentiarum iuste, & legitimè possidet, aut in futurum rationabiliter præstante Domina poterit adipisci, ab omnium hominum dominio, & exactione penitus absoluta, prædictæ ecclesie firma, & illibata permaneant. Ut videlicet nec Ferrariensi episcopo, nec Archidiacono, nec cuilibet Ecclesiasticæ secularivè personæ, aliquid ex eodem loco, præter liberam fratrum inibi Domino famulantium voluntatem auferre, vel consuetudines aliquas imponere liceat. Decimas sane, vel primitias terrarum, vinearum, seu laborum, quos ipsius loci fratres propriis excolunt sumptibus, nullus ab eis exigere, vel suscipere audeat. Qui etiam Chrisma, Oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, juxta præfati fratris nostri, Landhulphi Episcopi desiderium, à quocunque maluerint Catholico episcopo, nostra freti auctoritate suscipiant. Decernimus etiam, ut nullus in ipsa ecclesia ordinetur Præpositus; nisi quem tu, aut successores tui, fratrum vestrorum consilio, secundum Canonicum ordinem inibi posueritis; ut sicut prænominati fratris nostri Episcopi, noscitur institutum, fratres ejusdem loci liberi ab hominum molestiis existentes, omnipotenti Domino sua vota persolvant, nulli ergo hominum fas omnino sit, te, vel successores tuos, super eadem Ecclesia temere perturbare, vel res ad ipsam pertinentes auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel aliquibus molestiis infestare. Sed omnia integra conserventur vobis, & fratribus in ipsa Domino famulantibus in perpetuum profutura. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularivè persona hujus nostræ confirmationis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit; si non satisfactione congrua secundò tertio vè commonita, reatum suum correxerit, beatorum Apostolorum Petri, & Pauli indignationem incurrat, atque excommunicationi subjaceat. Conferi vantes autem, intervenientibus eorundem Apostolorum meritis, Omnipotentis Deigratiam, & æternæ vitæ præmia consequantur. Amen.

† Ego Innocentius Catholice ecclesie episcopus.

† Ego Guillelmus Prænestinus episcopus.

† Ego Romanus Diac. Card. Sanctæ Mariæ in porticu.

† Ego Gregorius Diac. Card. Sanctorum Sergii, & Bacchi.

† Ego Oddo Diac. Card. Sancti Georgii ad velum aureum.

Datum Novantule per manum Almerici Sanctæ Romanæ ecclesie Diacon. Card. & Cancel. Tertio nonas Octobris. Indictione decima. Incarnationis Dominicæ anno. M. C. XXXIII. Pontificatus vero Domini Innocentii Papæ II. anno. III

*Innocentii Papæ Secundi pro Præpositura Sanctæ Crucis de Mortario;
apud Insubres.*

Est Mortarii.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilecto filio Haltano Præposito, ejusque fratribus in Mortariensi Ecclesia regularem vitam professis, tam præsentibus quàm futuris in perpetuum. Officii nostri hortatur auctoritas, pro Ecclesiarum statu satagere, & earum quieti, & utilitati salubriter auxiliante domino providere; dignum namque & honestati conveniens esse cognoscitur, ut qui ad Ecclesiarum regimen assumpti sumus, eas & à pravorum hominum nequitia tueamur, & Beati Petri atque Apostolicæ Sedis patrocinio muniamus; quotiens enim illud à nobis petitur, quod rationi cognoscitur convenire, animo nos decet libenter concedere, & petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Mortariensis quidem Ecclesia, quam utique cum fratribus

*Ipsemet consecra-
vit Ponti-
fex.*

tribus nostris, qui ad nos convenerant, propriis manibus cooperante domino consecravimus, pro vera religione in qua Dei gratia florere cognoscitur, tam apud Ecclesiasticas, quam seculares personas propè ac longè positas, magno honore, & reverentia esse cognoscitur. De cujus nimirum institutione, & honestatis odore, majestatis divinæ, quæ humilia misericorditer respicit, laus, honor, & gloria exhibetur, & populus Dei, bonæ vitæ & conversationis exemplo, ad meliora plenius informatur. Proinde dilecti in domino filii, vestris rationabilibus precibus assensum præbentes, Ortanensem Ecclesiam in qua divino vacatis servitio, Apostolicæ Sedis privilegio duximus muniendam. Statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona, eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & legitimè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante domino adipisci contigerit, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis nominibus exprimenda censuimus. In Mediolanensi videlicet Episcopatu, Ecclesiam S. Mariæ de Carpentiaco. In Papiensi, Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Carbonaria. Apud castrum Mortarii, Ecclesiam Sancti Cassiani. Apud Tyfinetum, Ecclesiam Sancti Andreae. Apud Sanctum Salvatorem, Ecclesiam Sancti Andreae. In Novariensi, Ecclesiam Sancti Andreae de Uvilengo. In Aquensi, Ecclesiam, Sanctæ Trinitatis de Gamundio. In Astensi, Ecclesiam Sanctæ Mariæ Novæ, & Sanctæ Mariæ apud Castrum Sancti Martini. In Albeni, Ecclesiam Sancti Petri apud Nevias. In Thaurinensi, Ecclesiam Sancti Andreae de Braida, à prædecessore nostro beatæ memoriæ Calisto Papa, ex dono Robaldi militis suscepta, & Ecclesiæ vestræ ab eodem concessa. In Derthonensi, Ecclesiam Sancti Matthæi, & Ecclesiam Sancti Joannis de Structiono. In Januensi Ecclesiam Sancti Theodori. Ad hæc præsentī capitulo firmamus.

Vt ordo Canonicus quem in eadem professi estis Ecclesia, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur. Prohibemus etiam, nè quis post factam professionem, proprium quid habere, nè sine Præpositi vel congregationis licentia, de clauetro præsumat discedere, quod si discefferit, & commonitus redire contempserit, Præposito liceat communicato fratrum consilio, ejusmodi à suis officiis eiicere. Sanè laicos, vel clericos, vel seculariter viventes, ad regularis vitæ conversionem suscipiendi, vobis licentiam indulgemus. Tibi vero charissime fili Altane Præposite successoribusque tuis, concedimus ut quando apud vos Episcopi desunt, schismaticos ad unitatem Catholicæ Ecclesiæ redeuntes, vel de criminibus poenitentes, reconciliare per Dei gratiam debeatis, quandiu in loco vestro Canonici ordinis disciplina domino auxiliante viguerit. Chrisma, Oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Clericorumvè ordinationes, de benignitate Apostolica, à quo malueritis Catholico suscipietis Episcopo. Sepulturas quoque loci vestri, omninò liberas esse sancimus; ut eorum qui se illic sepeliri deliberaverint, devotioni & extremæ voluntati; nisi forte excommunicati sint, nullus obstat. Ex Apostolicæ insuper Sedis benignitate laborum decimas in quibuscunque Parochiis operemini, ad communes victus sustentationes, vobis quietè habendas, possidendasque concedimus. Statuentes ut nulli Episcoporum, vel Episcopaliū ministrorum, liceat super hac re vobis vestrisque successoribus molestias irrogare, neque laicis quibuslibet facultas sit, easdem decimas aliqua sibi violentia vindicare. Mansuro præterea in perpetuum decreto Ecclesias vel Ecclesiarum possessiones, quæ per diversas Parochias à confratribus nostris, ipsarumque Parochiarum Episcopis, Canonica vestra concessæ sunt, aut in futurum largiente domino concedentur, vobis vestrisque successoribus in regularis disciplinæ observantia permanfuris, quietas semper, & liberas permanere decernimus, nec Episcopis aut personis quibuslibet, eas ab Ecclesiæ vestræ unitate, ac subjectione subtrahere, neque illic habitantibus liceat, congregationis vestræ consuetudines, & obedientias refutare. Omnibus autem Ecclesiæ vestræ Præpositis interdiciamus, & omnino prohibemus, ne Possessiones ubilibet ad ipsas Canonicas pertinentes audeant distrahere, aut personis secularibus in feudum dare, vel quibuslibet ingeniis alienare, aut sine congregationis consensu, in
alicu-

alicujus personæ jus possessionemque transferre. Porro Ecclesiarum vestrarum Presbiteri, Colonorum suorum Pœnitentiam, Sacramenta, & cætera Sacerdotalia officia solenniter impleant. Decernimus ergo ut nulli omnino fas sit, prænominatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare; sed omnia integre conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, Secundò tertiove commonita, si non satisfactione emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque divino judicio se existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei & domini Redemptoris nostri Jesu Christi alieno fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax domini nostri Jesu Christi; quatenus hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen amen. 1134. Pontific. ann. 5.

Privilegium Innocentii Papæ Secundi pro Canonica Frigidiana.

Est Luc.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilecto filio Attoni Priori, & fratribus in Ecclesia Sancti Frigidiani regularem vitam professis, tam præsentibus quàm futuris in perpetuum. Officii nostri nos hortatur auctoritas Sacrosanctis Ecclesiis, & aliis venerabilibus locis fraterna pietate consulere, & eorum utilitati cooperante Domino salubriter providere. Manifestum si quidem est, nobiles viros, Rolandum videlicet advocatum S. Frigidiani, & filios Lotharium, & Malaspinam, Baldinottum quoque Guidottum, & Buccamele germanos filios Denaroli, id quod in Hospitale domo, & Ecclesia S. Johannis, de capite burgis S. Frigidiani videbantur habere. Permissione Sedis Apostolicæ usque ad hæc tempora tenuisse. Qui nimirum, pro eo quod idem locus propter desidiam personarum ibidem conversantium, tam in temporalibus, quàm in spiritualibus attritus fuerat, quicquid juris in præfata domo, & Ecclesia S. Johannis, quæ inibi sita est, in manus nostras humiliter refutarunt. Rogantes ut idem Xenodochium tibi Atto, & successoribus tuis habendum, disponendum, & libere possidendum concederemus; quandiu scilicet ordo Canonicus apud vos Domino adjuvante viguerit, & tam vos, quàm fratres vestri sine proprio vivere decreveritis. Nos itaque eorum petitioni duximus annuendum, & tam prædictum Xenodochium, quàm Ecclesiam, vobis Apostolica dispensatione committimus, hoc etiam adiciētes, ut quia præfati viri, respectu divini amoris, & nostris exhortationibus id fecerunt, in eodem loco patronatum defensionis, nostra promissione, ipsi & eorum hæredes, Apostolica auctoritate de cætero habeant & obtineant. Statuimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat, quod à nobis super hoc factum est ullatenus immutare, aut prædictum Xenodochium, vel Ecclesiam, à vestra ordinatione & potestate subtrahere. Sed potius ea omnia habeatis, & disponatis prout melius ad honorem Dei, & Ecclesiæ expedire noveritis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, Secundò tertiove commonita; si non reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructuum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

† Ego Innocentius Catholice ecclesiæ episcopus.

Signum manus meæ? Adjuva nos Deus salutaris noster.

† Ego Guilelmus Prænestinensis episcopus.

† Ego

† Ego *Mattheus Albanensis episcopus.*
 † Ego *Gherardus presbyter Card. titu. S. Crucis in Hierusalem.*
 † Ego *Lucas presbyter Card. titu. SS. Iohannis, & Pauli.*
 † Ego *Guido indignus Sacerdos.*
 † Ego *Gregorius Diacon. Card. Sanctorum Sergii, & Bacchi.*
Datum Pisis per manum Almerici Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diac. Cardinal. & Cancell. Tertio nonas Aprilis Indict. XII. Incarnationis Dominicæ anno M.C.XXXV. Pontificatus verò Domini Innocentii Papæ II. anno, VI.

*Privilegium Innocentii Papæ Secundi pro Canonicis
 Divi Frigidiani.*

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Attoni Priori, & fratribus in Ecclesia Sancti Frigidiani regularem vitam professis, tam præsentibus, quàm futuris in perpetuum. Officii nostri decet valde propositum, ea quæ ad nostram audientiam proferuntur, subtili indagatione ducere, & ne lites fiant immortales; sed potius Ecclesiæ conquiescant summopere providere, omnipotenti namque Domino, qui nostra pax, & vera unitas esse creditur, debitus famulatus non valet impendi; si non illi qui ejus debent esse obsequiis mancipati, a causarum litigiis, & negotiis sint forensibus alieni, hoc profecto intuitu dilecte in Domino fili Attoni Prior, quieti tuæ, & fratrum tuorum salubriter in posterum providentes, controversiam quæ inter te, & Monachos cœnobii S. Georgii Lucensis, pro occupatione Parochiæ B. Frigidiani noscitur ventilata, ad sequentium memoriam, carta, & atramento duximus annotandam. Tua igitur dilectio ad nos veniens, aduersus eosdem Monachos quæstæ est, quòd videlicet terminis à Patribus constitutis, improba temeritate transgressis, ipsi præfatam Parochiam violenter invaserint, & tres de Parochianis tuis auferre, ac sepelire præsumpserint. Quorum utique tertius, dum dilectus filius noster Guido Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyter Cardinalis Lucæ præsens esset, ab eisdem Monachis usurpatus, & eodem Cardinale per suum Nuntium ex parte nostra denuntiante, & firmiter prohibente, ad idem cœnobiū deportatus, & contra dictum Sedis Apostolicæ inibi est sepultus. Cujus rei gratia Decanum ejusdem loci, cum quibusdam de suis fratribus ad nostram præsentiam evocatum, super hoc ad rationem posuimus, & quia se imparatos venisse dicebant, ne fortè suam injustitiam occasione aliqua palliarent, competentes inducias eis dedimus; statuto igitur termino utraque pars nostro se conspectui præsentavit, atque post vestras, & ipsorum allegationes, id tandem nostro sedit arbitrio, ut inter vos, & ipsos, datis utrumque pignoribus viginti librarum, de pace & concordia tractaretur. Et ad hoc ipsum efficiendum sapientes personas deputare curavimus. Magistrum videlicet, & Boetium sedis nostræ Diac. Cardin. Ugonem Pisanum Archipresbyterum, Gregorium Lucanæ Ecclesiæ Canonicum. Quorum nimirum studio, inter vos & illos usque ad certum terminum grata pax, & concordia fieret, & Transacto itaque tempore; cum ipsi de pace statuenda nullatenus profecissent; tam vobis, quàm eisdem Monachis, ante nostram præsentiam veniendi, & Apostolicæ Sedis judicium exequendi, certum diem ex nostra auctoritate præfiximus. At verò Monachi tergiversantes, se nostro exhibere conspectui contempserunt. Verumtamen nos eos quandoque ad cor redire, & revocari posse à tanta malitia arbitantes, ex Apostolicæ Sedis mansuetudine, ipsos diutius supportavimus, & longiores sæpe inducias eis dedimus. Ipsi autem nostra patientia abutentes contemptum contemptui, & injuriam injuriæ adjecerunt. Nec ad nostram ulterius venire præsentiam. Unde cum fratribus nostris Episcopis, & Cardinalibus, communicato consilio, Ecclesiæ Beati Frigidiani suam Parochiam invasam à supradictis Monachis, ex integro restituentes liberè adjudicavimus, & eosdem Monachos, ab ejusdem Parochiæ usurpatione, seu invasione omninò privavimus. Statuentes, ut de cætero eandem Parochiam integrè habeatis, & possideatis. Et neque Monachis, neque aliis, liceat Parochianos vestros vobis inconsultis, seu contradicentibus sepelire. Si quis igitur huic

Est Luca

huic nostræ constitutioni temerario ausu contraire tentaverit; nisi canonicè commonitus congruè satisfecerit; potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Conservantibus autem, sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

† Ego Innocentius, Catholica ecclesiæ episcopus.

† Ego Guilielmus Præncstinus episcopus.

† Ego Romanus Diac. Card. Sanctæ Mariæ in porticu.

† Ego Anselmus, presbiter Card. titu. Sancti Laurenti.

† Ego Liëtfredus, presbiter Card. titu. Vestinæ.

† Ego Lucas presbiter Cardinal. titu. Sanctorum Johannis, & Pauli.

† Ego Ubaldu, Sanctæ Romanæ ecclesiæ indignus Sacerdos.

† Ego Oddo Diacon. Cardin. Sancti Georgii ad velum aureum.

† Ego Guido Card. Diacon. Sancti Adriani.

Datum Pisis per manum Almerici Sanctæ Romanæ ecclesiæ Diacon. Card. & Cancell. XII. Kalen. Junii. Indictione duodecima, Incarnationis Dominicæ anno M. C. XXXV. Pontificatus Domini Innocentii Papæ II. anno. VI.

*Bulla S. D. N. Innocentii Papæ Secundi, pro Ecclesiâ, &
Canonica Sanctæ Mariæ de Rheno.*

Est Bono-
nie.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Guidoni Priori, & fratribus in Ecclesiâ Beatæ Mariæ de Rheno Regularem vitam Professis tam præsentibus, quàm futuris in perpetuum. Quotiens illud à nobis petitur, quod rationi & honestati noscitur convenire, animo nos decet libenti concedere, & petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Proinde dilecti in Domino filii, vestris rationabilibus postulationibus clementer annuimus, & Ecclesiam B. Mariæ in qua divino vacatis servitio, Apostolicæ Sedis privilegio communimus statuentes, *Ut ordo Canonicus, qui secundum Beati Augustini regulam, in vestra ecclesiâ noscitur institutus, perpetuis futuris temporibus, ibidem inviolabiliter conservetur.* Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona in præsentiarum eadem Ecclesiâ justè, & Canonicè possidet, quæcumque etiam in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus illibata permaneat. Porro, quia juxta sacræ scripturæ testimonium, decimas sive tributa exigere illicitum à religiosis personis, quæ de aliorum eleemosynis seu beneficentia vivunt, quæ de rebus suis non debent molestias sustinere, decernimus ut de agris quos propriis manibus aut sumptibus colitis, vel etiam de nutrimentis vestris, nullus à vobis decimas exigere, vel suscipere audeat: liceat etiam vobis clericos sive laicos è seculo fugientes: dummodo nulli conditioni teneantur obnoxii, ad conversionem suscipere, & juxta Canonice institutionis regulam, in vestro Collegio retinere. Nullus ergo hominum eandem Ecclesiam audeat temerè perturbare, vel ejus possessiones auferre, aut ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet molestiis fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt, usibus profutura. Salva nimirum Diæcesani Episcopi debita reverentia. Si qua igitur in posterum Ecclesiastica secularisvè persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit. Secundò tertio vè commonita; si non reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino Iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei ac Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini

Domini Nostri Jesu Christi; quatenus & hic fructus bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

- † Ego Innocentius Catholica ecclesiæ episcopus.
- † Ego Gulielmus Prænestinus episcopus,
- † Ego Gerardus presbyter Cardinalis tit. S. Crucis in Hierusalem.
- † Ego Anselmus presbyter Cardinalis.
- † Ego Geafredus presbyter Cardinalis tit. S. Justinae.
- † Ego Lucas presbyter Cardin. tit. Sanctorum Joannis, & Pauli.
- † Ego Guido Cardinalis Diaconus Sancti Adriani.
- † Ego Hubaldus Diaconus Cardinalis Sanctæ Mariæ in via Lata.
- † Ego Grisogonus Diaconus Card. Sanctæ Mariæ in Porticu.

Data Pisis per manus Almerici S. Romanæ ecclesiæ Diaconi Cardinalis, & Cancellarii VI. Kalen. Septembris. Indictione XIV. Incarnationis Dominicæ Anno. M. C. XXXVI. Pontificatus Domini Innocentii Papæ II. Anno VII.

Privilegium Innocentii Papæ Secundi ad Priorem, & Canonicos Sancti Frigidiani Lucensis.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Hieronymo Priori Sancti Frigidiani, & ejus Fratribus in eodem loco, Canonicam vi- Est Luc.
tam professis, tam præsentibus, quàm futuris in perpetuum. In Apostolicæ Sedis specula disponente Domino constituti, sollicitè providere nos convenit, ut quemadmodum Patres vocamur in nomine, ita etiam comprobe-
mur in opere. Nec dubium, quod si servorum Dei petitionibus misericorditer condescendimus nostris opportunitatibus clementem Dominum reperiemus. Et quicquid Sacrosanctis locis intuitu pietatis impenditur, ad auctorem suum cum multiplici fructu revertetur. Quamobrem dilecti in Domino filii, Ecclesiam Sancti Frigidiani, in qua divino vacatis servitio, Apostolicæ Sedis privilegio communimus, atque Ecclesia S. Pantaleonis, ad reformandam in ea religionem, & locum ipsum tam in temporalibus, quàm in spiritualibus Deo propitio meliorandam, cum omnibus fratribus, quæ ad eam in præsentī prima indictione justè, ac rationabiliter pertinere noscuntur, Apostolica vobis dispensatione committimus, ut videlicet, quandiu ibi religio duraverit, idem venerabilis locus, in vestra dispositione, vestroque regimine, absque alicujus contrarietate consistat. Porro ordinationes Clericorum, qui ad Sacros gradus fuerint promovendi, seu alia Ecclesiastica Sacramenta, à Lucano suscipietis Episcopo. Siquidem Catholicus fuerit, & gratiam atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, eaque vobis absque pravitate, & molestia voluerit exhibere, Alioquin liceat Catholicum quemcunque malveritis, adire Antistitem, Qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Liceat etiam vobis Clericos de seculo fugientes, post petitam ab Episcopis suis licentiam, ad conversionem suscipere, & in vestro collegio retinere. Sanè si Canonici S. Martini, juxta antiquam consuetudinem, ad Ecclesiam S. Frigidiani in die S. Sabbati Pentecostes, pro baptismo celebrando venire voluerint, nihilominus eodem die baptismum celebrandi licentiam habeatis. Confirmamus insuper vobis decimas de fundo Loveti in comitatu Ferrariensi. Quemadmodum frater noster Landulfus Ferrariensis Episcopus easdem Ecclesiæ S. Salvatoris noscitur contulisse. Statuimus ergo, ut nulli Episcopo, & nulli omnino hominum, liceat super hac nostra concessione vos temerè perturbare, aut aliquod vobis, vel eidem Ecclesiæ gravamen imponere. Sed tam ista, quàm alia vobis pertinentia vestræ universitati integra conserventur, religiosorum fratrum, qui in vestra & præfata Ecclesia fuerint, usibus profutura. Salva nimirum Lucanæ Ecclesiæ Canonica reverentia. Si qua sanè Ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ constitutionis, seu concessionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit. Secundo tertiove commonita; si non congrue satisfecerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere

de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Innocentius Catholicæ ecclesiæ episcopus.

† Ego Conradus Sabinensis episcopus interfui.

† Ego Drogo Ostiensis episcopus.

† Ego Gherardus presbyter Card. titu. S. Crucis in Hierusalem.

† Ego Anselmus presbyter Cardinalis.

† Ego Lutifredus presbyter Card. titu. Sancti Vitalis.

† Ego Lucas presbyter Card. titu. Sanctorum Joannis, & Pauli.

† Ego Martinus presbyter Card. titu. S. Stephani in Celiomonte.

† Ego Gregorius Diac. Cardin. Sancti Adriani.

† Ego Grisogonus Diac. Card. Sanctæ Mariæ in porticu.

Dat. Romæ per manum Almerici S. Rom. Eccl. Diacon. Card. & Cancell. Kal. Novembris. Indictione prima, incar. Dominicæ anno M. C. XXXVII. Pontific. verò Domini Innoc. Papæ II. anno. VIII.

Litteræ Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ Secundi pro Ecclesiæ, & Canonica S. Mariæ in portu Ravennæ.

Sunt Rn-
venne.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Venerabili fratri Episcopo Sanenanti salutem, & Apostolicam benedictionem. Dilectorum filiorum Prioris, & Conventus S. Mariæ de Portu Ravennat. ordinis S. Augustini precibus inclinati, auctoritate litterarum nostrarum, eis usque ad triennium duximus indulgendum, ut nullus Sedis Apostolicæ, vel ipsius Legatus Delegatus, vel subdelegatus à Delegato Sedis ejusdem executor, five etiam conservator, à Sede deputatus prædicta, in eos excommunicationis, interdicti, vel suspensionis sententiam promulgare, aut ipsorum Ecclesiam Ecclesiastico subicere interdicto valeat, absque dictæ Sedis speciali mandato, plenam, vel expressam de verbo ad verbum faciente, de ipsa indulgentia mentionem; quocirca fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus non permittas, præfatos Priorem, & conventum contra concessionis nostræ tenorem, super his ab aliquibus indebitè molestari, molestatores hujusmodi per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, non obstante constitutione de duabus Dietis ædita in concilio generali. Dummodò ultra tertiam, vel quartam, aliquis extrà suam Dioccesim, auctoritate præsentium ad judicem non trahatur.

Datum Perusii 2. Id. Novembris anno incarnationis Dominicæ MCXXXVIII Pontificatus nostri anno decimo.

Bulla Innocentii Papæ Secundi ad Priorem, & Capitulum Sancti Frigidiani Lucensis.

Est Luca.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Hieronymo Priori Sancti Frigidiani, ejusque fratribus Canonicam vitam professis, tam præsentibus, quam futuris in perpetuum. Ad hoc universalis Ecclesiæ cura nobis à provisorum omnium bonorum Deo commissæ est, ut religiosas diligamus personas, & beneplacentem Deo religionem studeamus modis omnibus propagare. Nec enim Deo gratus aliquis famulatus impenditur; nisi ex charitatis radice procedens, à puritate religionis fuerit conservatus. Hoc nimirum charitatis intuitu, dilecti in Domino filii, paterna benignitate vobis providere volentes, Ecclesiam Sancti Salvatoris in Mustiolo, quæ infra muros Lucanæ Civitatis sita

fita est, atque B. Petri, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ juris existit, cum omnibus suis appenditiis, vobis, vestrisque successoribus habendam, disponendamque committimus; Ut videlicet per vos eadem Ecclesia tam in temporalibus, quam spiritualibus, augmentum & meliorationem suscipiat. Ad inditium autem hujus nostræ commissionis, & quod eadem Ecclesia Sedis Apostolicæ juris esse noscatur, duodecim denarios Lucensis monetæ nobis, nostrisque successoribus annis singulis censualiter persolveretis; si quis autem hujus nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, ac Pauli Apostolorum ejus incurrat, & excommunicationi subjaceat. Conservantes hæc Omnipotentis Dei, & eorundem Apostolorum benedictionem, & gratiam consequantur. Amen.

Ego Innocentius catholicæ ecclesiæ episcopus.

Ego Conradus Sabinensis episcopus.

Ego Theodeumus, episcopus Sanctæ Rufinæ.

Ego Albericus Hostiensis episcopus.

Ego Anselmus presbiter Card. titu. S. Laurentii in Lucina.

Ego Guido Sanctæ Romanæ ecclesiæ humilis Presbiter.

Ego Grisogonus presbiter Card. titu. Sanctæ Praxedis.

Ego Vio presbiter Card. titu. Sancti Laurentii in Damaso.

Ego Guido presbiter Card. titu. Sancti Grisogoni.

Ego Rainerius presbiter Card. titu. Sanctæ Priscæ.

Ego Petrus de titulo pastoris Card. presbiter.

Ego Goizo presbiter Cardinal. Sanctæ Cecilie.

Ego Gregorius Diac. Card. Sanctorum Sergii, & Bacchi.

Ego Vassallus Diac. Card. Sancti Eustachii.

Ego Gherardus Diac. Card. Sanctæ Mariæ in Dominica.

Ego Octavianus Diac. Card. Sancti Nicolai in Carcere.

Ego Thomas Sanctæ Romanæ ecclesiæ Diac. Card.

Dat. Laterani per manum Almerici S. Rom. Eccl. Diac. Card. & Canc. XI. Kal. Maii. indict. 3. incarn. Dominicæ ann. M. C. XL. Pontificatus vero Domini Innocentii Secundi Papæ anno. XI.

Bulla Innocentii Papæ Secundi ad Priorem, & Capitulum Canonice Rhenane.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Guidoni Priori ecclesiæ B. Mariæ de Rheno, ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris Canonicè substituendis in Perpetuum. Apostolici moderaminis clementiæ convenit religiosos diligere, & eorum loca pia protectione munire; dignum namque est, & Honestati conveniens esse cognoscitur, ut qui ad ecclesiarum regimen assumpti sumus, eas & à pravorum hominum nequitia tueamur, & Apostolicæ Sedis patrocinio foveamus. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam, in qua divino mancipati estis obsequio, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti patrocinio communimus, in primis siquidem statuentes. *Ut ordo Canonicus secundum B. Augustini regulam, perpetuis ibi temporibus inviolabiliter conservetur.* Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona, in præsentiarum justè, & canonicè possidetis, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, sive aliis justis modis Deo propitio poteritis adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. Prohibemus quoque, ut nullus fratrum post factam ibidem professionem, absque Prioris totiusque congregationis permissione, de eodem Claustro audeat discedere; discedentem vero absque Communium litterarum cautione, nullus omnino suscipiat. Clericos verò sive laicos liberos seculariter viventes, ad Conversionem suscipiendi,

Est Bononia.

absque alicujus contradictione facultatem liberam habeatis. Sane laborum vestrorum, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus omnino Clericus, vel laicus, decimas à vobis exigere præsumat. Oleum verò Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros ordines fuerint promovendi, à Diocesano suscipiatis Episcopo; siquidem Catholicus fuerit, & gratiam atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua vobis exhibere voluerit. Alioquin liceat vobis Catholicum quemcumque malueritis adire Antistitem; qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Obeunte verò re nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, vel violentia præponatur. Sed liceat vobis communi Consilio, & pari consensu, vel parti consilii sanioris secundum Dei timorem, & Beati Augustini regulam, absque ullius contradictione Priorem eligere. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus; ut eorum qui se illic sepeliri deliberaverint, devotioni, & extremæ voluntati nisi forte excommunicati sint, nullus obstat, Salva tamen Matricis Ecclesiæ justitia. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ipsius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva tamen Diocesani Episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundò tertiove commonita, si non satis factione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenus & hic bonæ actionis fructum percipiant, & apud districtum Judicem, præmia æternæ pacis inveniant. Amen amen.

† Ego Innocentius, catholicæ ecclesiæ episcopus.

† Ego Conradus, Sabinensis episcopus.

† Ego Albericus Hostiensis episcopus.

† Ego Stephanus Prænестinus episcopus.

† Ego Imarus Tusculanus episcopus.

† Ego Guido S. Romanæ ecclesiæ indignus Sacerdos.

† Ego Georgius presbiter Card. titu. S. Calixti.

† Ego Raynerius presbiter Cardinalis Sanctæ Priscæ.

† Ego Goro Presbiter Cardinalis titu. S. Cecilie.

† Ego Gregorius Diacon. Card. SS. Sergii, & Bacchi.

† Ego Otto Diac. Cardin. S. Georgii ad Velum.

† Ego Hubaldus Diac. Card. S. Mariæ in via Lata.

† Ego Octavianus Diac. Card. S. Nicolai in Carcere.

† Ego Petrus Diac. Card. S. Mariæ in Agro.

† Ego Petrus Diacon. Card. S. Mariæ in Porticu.

Dat. Later. per manum Gerardi S. R. ecclesiæ presbiteri Card. ac Bibliothecarii. idibus Februarii. incar. Dominicæ Anno M. C. XIII. Indict. VI. Pontificatus vero Domini Innoc. II. Papæ. Anno XIII.

*Bulla S. D. N. Celestini Papæ Secundi pro Ven. Ecclesia, & Canonica
Sacratissimi Sepulchri Hjerosolimitani, Residentibus
Canonicis Regularibus.*

ELESTINVS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Petro Priori, & fratribus Sancti Sepulchri Hjerosolimitani, tam presentibus quam futuris Canonice substituendis in perpetuum. Si mansuetudo, & liberalitas Sanctæ Romanæ Ecclesiæ universis Christianis debet opportuna solatia ministrare: multo magis his qui, religiosam vitam ducunt, & Omnipotenti Domino familiarius adhærere videntur, idipsum convenit propensius impartiri.

Est Ratione.

Quia igitur dilecti in domino filii juxta regulam Beati Augustini vivere decrevistis, & in loco, ubi steterunt pedes Domini adorantes, apud gloriosum Sepulchrum ejus, in quo triduo corporaliter requievit, & alia Sacratissima loca, in quibus Redemptor mundi pro salute nostra, vincula, flagella, crucis ignominiam, vulnera, mortemque sustinuit, regulariter militatis, majori vos benevolentia, & gratia dignos esse censemur, & paternis vos affectibus volumus confovere. Vestris ergo postulationibus debita benignitate accomodantes assensum, Sacrosanctam Ecclesiam Sancti Sepulchri, in qua divinis obsequiis insistentes, passionem Dominicam, & victoriosissimæ Crucis triumphum assidue oculata fide recolitis, necnon etiam personas vestras, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & presentis scripti pagina communimus. Statuentes ut quascumque possessiones, quæcumque bona, eadem Ecclesia in presentiarum canonice possidet, quæcumque etiam ab egregiæ memoriæ viris, Duce videlicet Godefrido, & utroque Rege Balduino, Venuſto quoque & aliis Patriarchis, eidem loco justè collata sunt, aut in posterum à Patriarchis, vel aliis Dei fidelibus, rationabiliter conferentur, firma vobis, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis; Medietatem videlicet oblationum Sancti Sepulchri, & omnes oblationes Dominicæ Crucis, necnon & omnes oblationes Altarium, in Ecclesia Sancti Sepulchri existentium; sicut Patriarcharum dono vobis rationabiliter donatæ sunt, domos, stationes, & furnos omnes Civitatis Hjerusalem, exceptis duobus Hospitalis videlicet, & Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Latinæ, sicut dono Ducis Godefridi, & fratris ejus Regis Balduini, & aliorum bonorum hominum vobis legitime concessa sunt, Cafaliaque, quæ possidetis in Territorio Hjerusalem; Mahumeriam videlicet cum pertinentiis suis, Sabaret, Cafarcab, Calandriam, Armotiam, Ramittam, Berteligel, Bethsatidessaris cum pertinentiis suis, in territorio Tiri, Casale de Riva cum pertinentiis suis, Hortum, quem habetis inter murum, & antemurale Civitatis Tiri, Hortum, & molendina, & alias possessiones, quas habetis infra, & circa Antiochiam, Ecclesiam, quarantenam, cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Petri in Joppe cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Sepulchri in Aron, cum terra & domo, quam dedit vobis Lambertus Stalas, & aliis pertinentiis suis, in Territorio ejusdem Civitatis Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Numas cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Civitate Tiro, cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Sepulchri in Monte Peregrino cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Georgii in Montanis cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Sepulchri in Brundusio Civitate cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Sepulchri, in Barleto cum pertinentiis suis, Ecclesiam, quam habetis in Venosa Civitate, dono Nicolai ejus Civitatis Episcopi, cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Sepulchri, juxta Trojam Civitatem, cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Theodori Martiris ante portam Beneventanæ Civitatis, cum pertinentiis suis, Castellum Corret cum pertinentiis suis, quod nobilis vir Albertus Blandracen. Comes Ecclesiæ Sancti Sepulchri donavit, Ecclesiam quam habetis in Episcopatu Constantien. in Villa, quæ vocatur Trendorf.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut etiam possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet molestiis fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatio-

natione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Apostolica Sedis, & Patriarchæ Hierosolimitani reverentia, & Episcoporum in quorum Parochiis Ecclesiæ vestræ sitæ sunt Canonica justitia; si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiovè commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat: Cunctis autem eidem loco iusta servantibus, sit pax Domini Nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis. S. Petrus S. Paulus. Celestinus Papa II.

Ego Gregorius Presbiter Cardinalis tituli Sancti Calisti, subscripsi.

Ego Gorzo presbiter Card. tit. Sanctæ Ceciliæ, subscripsi.

Ego Hubaldus Presbiter Cardin. tit. Sanctæ Praxedis, subscripsi.

Ego Hubaldus Presbiter Cardin. tit. S. Joannis, & Pauli, subscripsi.

Ego Celestinus Catholica Ecclesiæ Episcopus, subscripsi.

Ego Conradus Sabinensis Episcopus, subscripsi.

Ego Theodevinus Sanctæ Rufinæ, Episcopus, subscripsi.

Ego Albericus Ostiensis Episcopus, subscripsi.

Ego Stephanus Prænестinus Episcopus, subscripsi.

Ego Imarus Tusculanus Episcopus, subscripsi.

Ego Gregorius Diaconus Cardin. SS. Sergii, & Bacchi, subscripsi.

Ego Orco Diaconus Cardinalis Sancti Georgii ad velum aureum, subscripsi.

Ego Octavianus Diaconus Cardin. S. Nicolai in Carcere Tulliano, subscripsi.

Datum Laterani per manum Gerardi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbiteri Cardinalis, ac Bibliothecarii. quarto Idus Januarii. Indictione VII. incarn. Dominica Anno 1143. Pontificatus verò D. Celestini Papæ II. Anno primo.

*Bulla S. D. N. Celestini Papæ Secundi pro Canonica
Divi Frigidiani Lucensis.*

est Luca

CELESTINUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Petro Priori Sancti Frigidiani, ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris regulariter substituendis, in perpetuum. Ad hoc universalis Ecclesiæ cura nobis à provifore omnium bonorum Deo commissa est, ut religiosas diligamus personas, & beneplacentem Deo religionem studeamus modis omnibus propagare. Nec enim Deo gratus aliquando famulatus impenditur; nisi ex charitatis radice procedens, à puritate religionis fuerit conservatus. Oportet igitur omnes Christianæ fidei amatores religionem diligere, & loca venerabilia, cum ipsis personis divino servitio mancipatis attentius confovere, ut nullis pravorum Hominum inquietentur molestiis, vel importunis angariis fatigentur. Almericus siquidem bonæ memoriæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cancellarius, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis fratres vestros ad eandem Ecclesiam convocavit, & de bonis sibi à Deo præstitis, ad eorum necessitatem, & sustentationem honestè providit. Ut per eos videlicet ibidem religio statuatur, & locus ipse tam temporaliter, quam spiritualiter, eorum studio auxiliante Domino augeatur. Ne igitur tam sanctum ipsius propositum immutari, vel perturbari in posterum debeat.

Statuimus, ut Diaconus Cardinalis, qui pro tempore ibidem ordinandus fuerit de conventu Sancti Frigidiani, si idoneus ibi repertus fuerit, assumatur; si forte quod absit, ibidem reperiri non poterit, de alio regulari collegio vocetur, & ordinetur. Ordinatus autem cum fratribus ipsius Ecclesiæ communiter vivat. Quod si facere noluerit,

luerit, tertiam partem de omnibus redditibus antiquæ hæreditatis illius Ecclesiæ, quæ est posita in Valeriano, & Galera, sibi in suos usus accipiat. Cætera verò, quæ regulares fratres ipsius Ecclesiæ in præsentiarum justè, & Canonice possident, aut in futurum rationabilibus modis Deo propitio poterunt adipisci, firma eis, & illibata permaneant. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona hujus nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertio vè commonita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Observantibus autem sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis. S. Petrus. S. Paulus.

Ego Celestinus Catholica ecclesiæ episcopus,

Ego Conradus Sabinensis episcopus.

Ego Theournus Sanctæ Ruffinæ episcopus.

Ego Albericus Hostiensis episcopus

Ego Imarus, Tusculanus episcopus,

Ego Petrus, Albanensis episcopus.

Ego Gregorius presbiter Cardin. titu. Sancti Calixti.

Ego Guido presbiter Diac. titu. Sancti Grisogoni.

Ego Rainerius, presbiter Card. titu Sanctæ Priscæ.

Ego Petrus, presbiter Card. titu. S. Pastoris.

Ego Hugo, presbiter Card. Sanctæ Cecilie.

Ego Ubaldu, presbiter Card. titu. Sanctæ Praxedis.

Ego Guido, presbiter Cardinal. titu. Sancti Laurentii in Damaso.

Ego Manfredus, presbiter Card. titu. Sanctæ Savine.

Ego Petrus, Diacon. Cardin. Sanctæ Maria in Porticu.

Ego Rodolphus, Cardinal. Diacon Sanctæ Lucie in septem solis.

Ego Astaldus, Diac. Card. S. Eustachii juxta templum Agrippæ.

Ego Johannes Diacon, Card. Sanctæ Mariæ Novæ.

Ego Gregorius, Diac. Card. Sanctorum Sergii, & Bacchi.

Ego Otto Diacon. Card. Sancti Georgii ad Celum aureum.

Data Laterani per manus Gherardi S. R. E. presbiteri Cardinalis, ac Bibliothecarii. III. Idus Januarii Indictione septima incarnationis Dominicæ anno MCXLIII. Pontificatus vero Domini Celestini Papæ II. anno primo.

Privilegia Celestini Papæ Secundi pro Canonica Sancti Frigidiani

ELESTINVS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Petro Priori S. Frigidiani, ejusque fratribus. tam præsentibus, quàm futuris regula, rem vitam professis in perpetuum. Quoniam sine veræ cultu religionis, nec charitatis unitas potest subsistere, nec Deo gratum exhiberi servitium, expedit Apostolicæ auctoritati, religiosas personas diligere, & religiosa loca maximè quæ Beati Petri juris existunt, & ad Romanam specialiter spectant Ecclesiam Sedis Apostolicæ munimine confovere; nos itaque, qui devotionem vestram in Dei timore & servitio frui valde confidimus, Canonicum ordinem, quem in beati Frigidiani Ecclesia aspirante Domino professi estis, & libertatem à prædecessoribus nostris Sanctæ recordationis, Paschale, Gelasio, Calisto, Honorio, & Innocentio Romanis Pontificibus vobis collatam, præsentis scripti pagina confirmamus. Statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona ex dono, vel concessione Episcoporum Lucanæ Ecclesiæ, largitione regum, vel principum, vel aliorum Dei fidelium, in præsentiarum justè, & canonicè possidetis, aut in futurum rationabi-

libus modis præstante Domino poteritis adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis nominibus exprimenda subjunximus. In loco scilicet, qui Mutilianus dicitur, Ecclesiam SS. Martyrum Yppoliti, & Cassiani, cum omnibus ad ipsam pertinentibus. In loco Senæ Ecclesiam Beati Martini, & Hospitalè, cum omnibus ad eandem Ecclesiam pertinentibus, Ecclesiam S. Salvatoris de Mostiolo, quæ infra muros Lucanæ Civitatis sita est, cum omnibus ad eam pertinentibus, Ecclesiam S. Pantaleonis, cum Ecclesia S. Antonii, & Ecclesiam S. Juliani, quæ in Lucana Civitate sita est, & cæteris suis pertinentiis. Ecclesiam S. Johannis, quæ sita est in capite Suburbii, cum Hospitali suo, & cæteris suis pertinentiis. Ecclesiam S. Salvatoris, quæ est constructa in Comitatu Ferrariensi, & à bonæ memoriæ Landulpho Ferrariensi Episcopo, & nobili foemina Imicza, & filio ejus Casotto, olim vobis concessa esse dignoscitur, cum omnibus, quæ nunc possidet, & in futurum rationabiliter præstante Domino poterit adipisci; omnem quoque decimationem totius allodii ejusdem Ecclesiæ, sicut à venerabili fratre nostro Griffone Ferrariensi Episcopo ei canonicè concessa est. Villa vero salaria, quæ à prædecessore nostro bon. mem. Papa Innocentio eidem Ecclesiæ S. Salvatoris concessa est, cum omnibus suis pertinentis. Decimas etiam de fundo Lovelletti ad eandem Ecclesiam pertinentes, sicut integrè habebantur à Casotto, quando refutavit eas in manu Landulphi Ferrariensis Episcopi. Quicquid habetis in loco Murla, atque Lungithæ, & Guindelpho, sive collemori, nec non in loco qui dicitur Parminiano, sive Coldisacho, Ecclesiam S. Pauli, quæ est inter Villam Orentani, & Altum passum, cum omnibus ad ipsum locum pertinentibus, in campis, terris, vineis, pratis, pascuis, sylvis, molendinis, montibus, vallibus, planitiis, paludibus, piscationibus. Hospitale de Cavena propè Burghum Sancti Genesii situm, cum omnibus suis pertinentiis. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis citra personarum omnium infestationes vobis, vestrisque successoribus in eadem religione persistentibus accipere, & in usus canonicos dispensare concedimus, & præsentis decreti sanctione stabilimus. Æquum enim est, ut quibus spiritualia seminatis, eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum. Nullus ibi qualibet subreptionis astutiâ, seu violentia præponatur; nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, vel de suo, vel de alieno, si expedierit, disciplinæ regularis collegio providerint, eligendum. Salva Lucani Episcopi Canonica reverentia. Si quidem catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit. A quo nimirum Chrisma, Oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum accipietis. Si ea gratis, & sine pravitate voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis à quocunque malueritis catholico Episcopo, eadem sacramenta suscipere. Qui Apostolicæ Sedis fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Nec eidem Episcopo liceat locum ipsum, aut fratres habitantes ibidem, pro nostrarum concessionum æmulatione excommunicare, vel interdicere, nisi pro certis culpis, quas iidem fratres canonicè admoniti emendare contempserint. Baptismi usum in Sabbato sancto Pentecostes, à præteritis temporibus habitum, ita vestræ Ecclesiæ in perpetuum confirmamus, ut nullis possit æmulationibus, vel insidiis prohiberi. Sanè si Canonici S. Martini iuxta antiquam consuetudinem, ad Ecclesiam S. Frigidiani in die S. Sabbati Pentecostes, pro Baptismo celebrando venire voluerint, nihilominus eodem die Baptismi celebrandi licentiam habeatis. Nulli autem secularium potestatum, infra vestri cœnobii claustrum liceat hospitari, ne fratrum regularium quies hujusmodi præsumptione turbetur: nulla quietem vestram processionum, aut lætandarum, vel sepulturarum, extra vestram parochiam, contra vestram consuetudinem perturbet indictio; nisi quæ antè Ascensionem Domini totius Civitatis concursu publicè fiunt. Parochianos vestros, nisi forte publico crimine teneantur, nullus invitis vobis, & inconsultis, excommunicare, aut ad poenitentiam præsumat admittere. Neque ulli liceat sine consensu vestro, mortuorum Parochiæ vestræ corpora sepelire. Sed vos ea præter alicujus infestationem

nem sepeliatis . Oleum Chrisma , quæ vestra ex antiqua consuetudine habet Ecclesia , majoris Ecclesiæ Clerici hac vobis occasione non auferant , neque Clericos vestros ordinari prohibeant . Liceat etiam vobis Clericos de seculo fugientes , post petitam ab Episcopis licentiam , ad conversionem suscipere , & in vestro Collegio retinere . Prohibemus etiam ut nullus unquam Canonorum , post factam inibi professionem , absque libera Prioris fratrumque licentia , quandiu Canonicus ibi ordo servabitur ? Ecclesiam deserere , & ad alium ejusdem , vel alterius ordinis locum audeat pertransire . Judicium sanè quod ejusdem loci Prior , de aliquo ipsorum fratrum communi , vel sanioris partis consilio rationabiliter fecerit , nulli retractare , vel immutare liceat . Salva nimirum in omnibus Apostolicæ Sedis auctoritate , & reverentia . Decernimus ergo , ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare , aut ejus possessiones auferre , vel ablatas retinere , minuere , aut aliquibus vexationibus fatigare ; Sed omnia integra serventur , eorum pro quorum gubernatione , & sustentatione , concessa sunt usibus omnimodis profutura . Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona , hanc nostræ constitutionis paginam sciens , contra eam temerè venire temptaverit . Secundo tertiove communita ; si non satisfactione congrua emendaverit , potestatis honorisque sui dignitate careat , reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissimo corpore , ac Sanguine Dei, & Domini nostri Jesu Christi aliena fiat , atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat . Conservantibus autem , sit pax Domini nostri Jesu Christi . Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant . Amen .

Fiat pax in virtute tua , & abundantia in turribus tuis . S. Petrus S. Paulus .

Ego Celestinus Catholica ecclesiæ episcopus .

Ego Conradus Sabinensis episcopus .

Ego Teudininus , Sanctæ Ruffinæ episcopus .

Ego Albericus Hostiensis episcopus .

Ego Stephanus Prænестinus episcopus .

Ego Petrus , Albanensis episcopus .

Ego Gregorius titu. S. Calixti.

Ego Guido presbiter Card. titu. S. Grisogoni .

Ego Rainerius presbiter Card. titu. S. Priscæ .

Ego Petrus presbiter Card. de titu. S. Pastoris .

Ego Thomas presbiter Card. titu. S. Vestinæ .

Ego Hubaldus , presbiter Card. tit. S. Praxedis .

Ego Petrus Card. presbiter titu. S. Susannæ .

Ego Gregorius Diac. Card. titu. S. Sergii , & Bacchi .

Ego Otto Diac. Card. S. Georgii ad Solum aureum .

Ego Hubaldus Diac. Card. S. Mariæ in via lata .

Ego Gherardus Diac. Card. S. Mariæ in Dominica .

Ego Octavianus Diacon. Cardinal. S. Nicolai in carcere Tulliano .

Ego Petrus Diac. Card. S. Mariæ in Aquiro .

Ego Petrus Diac. Card. S. Mariæ in porticu .

Ego Gilibertus Diacon. Card.

Ego Guido Diac. Cardin.

Data Laterani per manum Gerardi S. Romanæ Ecclesiæ presbiteri Cardinalis , ac Bibliothecarii . V. Idus Decembris . indictione VII. incarnationis Dominicæ anno MCXLIII. Pontificatus vero Domini Celestini II. Papæ primo .

*Bulla Sanctissimi Domini Nostri Lucii Secundi pro
Canonica Divæ Mariæ de Rheno.*

*Est Bono-
nie.*

VCIVS, Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Guidoni Priori Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Rheno ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris Canonicè substituendis in perpetuum. Apostolici moderaminis clementiæ convenit religiosos diligere, & eorum loca pia protectione munire. Dignum namque est, & honestati conveniens esse cognoscitur, ut qui ad Ecclesiarum regimen assumpti sumus, eas & à pravorum hominum nequitia tueamur, & Apostolicæ Sedis patrocinio foveamus. Ea propter dilecti in Domino filii vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam in qua divino mancipiatis estis obsequio, ad exemplar prædecessoris nostri foelici memorie Papæ Innocentii sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus. Et præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut ordo Canonicus secundum Beati Augustini regulam perpetuis ibi temporibus inviolabiliter conservetur. Præterea quascunque possessiones, quæcumque bona in præsentiarum justè, & Canonicè possidetis, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis Deo propitio poteritis adipisci, firma vobis vestrisque successoribus & illibata permaneant. Prohibemus quoque, ut nullus fratrum post factam ibidem professionem, absque Prioris totius Congregationis permissione, ex eodem clauistro audeat discedere, discedentem verò absque communi literarum cautione, nullus omnino suscipiat. Clericos verò sive laicos liberos seculariter viventes, ad Conversionem suscipiendi, absque alicuius contradictione facultatem liberam habeatis. Sanè laborum vestrorum, quos proprias manibus, aut sumptibus colitis sive de nutrimentis vestrorum Animalium, nullus omnino Clericus, vel Laicus decimas à vobis exigere præsumat, Oleum verò Sanctum, Consecrationes Altarium seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros ordines fuerint promovendi, à Diocesano suscipiatis Episcopo; siquidem Catholicus fuerit, & gratiam atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua vobis voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis Catholicum quemcunque malueritis adire Antistitem. Qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, sive violentia præponatur, sed liceat vobis communi consilio, & pari consensu, vel parti consilii Sanioris secundum Dei timorem, & Beati Augustini regulam, absque ullius contradictione Priorem eligere. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum quisque illic sepelli delibaverint devotioni, & extremæ voluntati; nisi forte excommunicati sint nullus obsistat, salva tamen justitia Matricis Ecclesiæ. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ipsius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura Salva Apostolicæ Sedis auctoritate, & Diocesani Episcopi Canonica justitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire temptaverit. Seenndò tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtè ultioni subjaceat. Cunctis autem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

- † Ego Lucius catholice ecclesie episcopus.
- † Ego Theodevinus S. Ruffinae episcopus.
- † Ego Petrus Albanensis ecclesie episcopus.
- † Ego Gregorius presbiter Cardinalis titu. S. Calisti.
- † Ego Rainerius presbiter Cardinalis titu. S. Priscæ.
- † Ego Thomas presbiter Cardin. titu. Vestine.
- † Ego Manfredus presbiter Cardinalis titulus, S. Susanna.
- † Ego Hugo S. R. E. presbiter titu S. Laurentii in Lucina.
- † Ego Otto Diaconus Cardinalis S. Georgii in Velabro.
- † Ego Guido Diaconus Cardinalis SS. Cosma, & Damiani.
- † Ego Rodulfus Diaconus Cardinalis S. Lucie in Septisolio.
- † Ego Gregorius Diaconus Cardinalis S. Angeli.
- † Ego Johannes Diaconus Cardinalis S. Mariæ Novæ.
- † Ego Astaldus Diaconus Cardinalis S. Eustachii iuxta templum Agrippæ.
- † Ego Hyacinthus Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Cosmedin.
- † Ego Bernardus Diaconus Cardinalis S. R. E.
- † Datum Laterani per manum Baronis S. R. E. Subdiaconi. VI. Kalendas Januarii.

Indictione Octava. Incarnationis Dominicæ anno MCXLIII. Pontificatus verò Domini Lucii II. Papæ Anno primo.

Alia ejusdem Lucii Papæ Secundi pro Canonica Lucensi.

Lucius episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Petro Priori S. Frigidiani, ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regulariter substituendis in perpetuum. Ad hoc universalis ecclesie cura nobis à provifore omnium bonorum Deo commissa est, ut religiosas diligamus personas, & beneplacentem Deo religionem studeamus modis omnibus propagare. Nec enim Deo gratus aliquando famulatus impeditur, nisi ex charitatis radice procedens, à puritate religionis fuerit conservatus. Oportet igitur omnes Christianæ fidei amatores, religionem diligere, & loca venerabilia cum ipsis personis divino servitio mancipatis, attentius confovere, ut nullis pravorum hominum inquietentur molestiis, vel importunis angariis fatigentur. Aimericus siquidem bonæ memoriæ S. R. E. Cancellarius, & Ecclesie S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis, fratres vestros ad eandem Ecclesiam convocavit, & de bonis sibi à Deo præstitis, pro redemptione animæ suæ, ad eorum necessitatem, & sustentationem honestè providit, ut per eos videlicet ibidem religio statuatur, & locus ipse tam temporaliter quàm spiritualiter, eorum studio auxiliante Domino augeatur. Nè igitur tam Sanctum ipsius propositum immutari, ver perturbari in posterum debeat.

Est Luca.

Satuimus, ut Diac. Card. qui pro tempore ibidem ordinandus fuerit, de conventu S. Frigidiani. Si idoneus ibi repertus fuerit assumatur; si fortè quod absit, ibidem reperiri non poterit, de alio regulari Collegio vocetur, & ordinetur. Ordinatus autem cum fratribus ipsius Ecclesie communiter vivat. Quod si facere noluerit, tertiam partem de omnibus redditibus antiquæ hæreditatis illius Ecclesie, quæ est posita in Valerano, & Galera, sibi in suos usus accipiat. Cætera verò, quæ regulares fratres ipsius Ecclesie in præsentiarum justè, & Canonicè possident, aut in futurum rationabilibus modis Deo propitio poterint adipisci, firma eis & illibata permaneant. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona hujus nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiove commonita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Observantibus autem sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Lucius Catholica Ecclesie Episcopus .

Ego Conradus Sabinensis Episcopus .

Ego Petrus Albanensis Episcopus .

Ego Guarinus , Prænестinus Episcopus .

Ego Gregorius presbiter Card. titu. S. Calixti .

Ego Thomas , presbiter Card. titu. S. Vestinae .

Ego Gilibertus , indignus Sacerdos S. R. E.

Ego Guido Card. presbiter titu. Sanctorum Laurentii , & Damasi .

Ego Hugo Rom. presbiter titu. S. Laurentii in Lucina .

Ego Hubaldus , presbiter Card. titu. S. Crucis in Hierusalem .

Ego Gregorius Diac. Card. Sanctorum Sergii & Bacchi .

Ego Guido , Diac. Card. Sanctorum Cosmae , & Damiani .

Ego Octavianus Diac. Card. S. Nicolai in Carcere Tulliano .

Ego Gregorius Card. S. Angeli .

Ego Gerardus , Diac. S. R. E.

Ego Jacintus Diac. Card. S. Mariae in Cosmedim .

Ego Bernardus , S. R. E. Diac. Card.

Data Romae per manum Roberti S. R. E. , presbiteri Card. & Cancell. XVI. Kal. Martii . Indictione VIII. incarn. Dominica anno MCLIV. Pontific. vero Domini Lucii II. Papae anno primo .

Bulla S. D. N. Eugenii Papae Tertii pro Canonica Sancti Frigidiani Lucensis .

Ep. Luca .

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei , Dilectis filiis Petro Priori S. Frigidiani, ejusque fratribus tam praesentibus , quam futuris regulariter substituendis in perpetuum . Ad hoc universalis ecclesiae cura nobis à Provisore omnium bonorum Deo commissa est , ut religiosas diligamus personas , & beneplacentem Deo religionem , studeamus modis omnibus propagare . Nec enim Deo gratus aliquando famulatus impenditur ; nisi ex charitatis radice procedens , à puritate religionis fuerit conservatus . Oportet igitur omnes Christianae fidei amatores religionem diligere , & venerabilia loca cum ipsis personis divino servitio mancipatis , attentius confovere , ut nullis pravorum hominum inquietentur molestiis , vel importunis angariis fatigentur . Almericus siquidem bonae memoriae S. R. E. Canc. & Ecclesiae B. Mariae Novae Diac. Card. fratres vestros ad eandem Ecclesiam convocavit , & de bonis sibi à Deo praestitis ad eorum necessitatem , & sustentationem honestè providit , ut per eos videlicet ibidem religio statuatur , & locus ipse tam temporaliter quam spiritualiter , eorum studio auxiliante Domino augeatur . Ne igitur Sanctum ipsius propositum immutari , vel perturbari in posterum debeat , praedecessorum nostrorum Felicis memoriae Celestini , & Lucii vestigiis inhærentes .

Statuimus ut Diaconus Card. quòd pro tempore ibidem ordinatus fuerit de conventu S. Frigidiani , si idoneus ibidem repertus fuerit assumatur , si forte (quod absit) ibidem reperiri non poterit , de alio regulari Collegio vocetur , & ordinetur . Ordinatus autem cum fratribus ipsius ecclesiae communiter vivat, quod si facere noluerit , tertiam partem de omnibus redditibus antiquae hereditatis illius Ecclesiae , quae est posita in Valeriano , & Galera sibi in suos usus accipiat . Caetera verò quae regulares fratres ipsius Ecclesiae in praesentiarum justè , & Canonicè possident , aut in futurum rationabilibus modis Deo propitio poterint adipisci . Firma eis , & illibata permaneant . Salva in omnibus Apostolicae Sedis auctoritate . Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularivè persona , hujus nostrae constitutionis paginam sciens , contra eam temerè venire temptaverit , secundò tertio vè commonita ; si non satisfactione congrua emendaverit , potestatis , honorisque sui dignitate careat , reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissimo Corpore , ac Sanguine Dei , & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat , atque in extremo examine districtae ultioni subjaceat . Observantibus autem sit pax Domini

ni nostri Jesu Christi; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem, præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen.

Ego Eugenius Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Ego Conradus, Sabinensis Episcopus.

Ego Theodovinus Episcopus S. Ruffinae.

Ego Petrus, Albanensis Episcopus.

Ego Thomas presbiter Card. titu. S. Vestinae.

Ego Gilibertus, presbyter Card. titu. S. Marci.

Ego Guido presbiter Card. titu. SS. Laurentii, & Damasi.

Ego Julius presbiter Card. titu. Sancti Marcelli.

Ego Ubaldus presbiter Card. titu. S. Crucis in Hierusalem.

Ego Guido presbyter Card. titu. S. Pastoris.

Ego Gregorius Diacon. Card. Sanctorum Sergii, & Bacchi.

Ego Guido Diac. Card. SS. Cosmae, & Damiani.

Ego Joannes Diac. Card. Sanctæ Mariæ Novæ.

Ego Bernardus S. R. E. Diac. Card.

Dat. apud Civitatem Castellanam, per manum Roberti, S. R. E. presbiteri Card. & Cancell. Nonis Aprilis. Indictione VIII. incarnationis Dominicæ anno MCXLV. Pontificatus vero Domini Eugenii III. Papæ anno primo.

Bulla S. R. E. Eugenii Papæ Tertii pro Canonica Lucensi.

UGENIUS Episcopus servus servorum, Dei Dilectis filiis Petro Priori S. Frigidiani, ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris regularem vitam professis in perpetuum. Quoniam finè veræ cultu religionis, nec charitatis unitas potest subsistere, nec gratum Deo exhiberi servitium, expedit Apostolicæ auctoritati, religiosas personas diligere, & religiosa loca maximeque B. Petri juris existunt, & ad Romanam specialiter spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ munimine confovere. Nos itaque quia devotionem vestram in Dei timore, & servitio fervere valde confidimus, Canonicum ordinem, quem in B. Frigidiani Ecclesia inspirante Domino professi estis, & libertatem à prædecessoribus nostris san. recordat. Paschale, Gelasio; Calixto, Honorio, Celestino, Innocentio, Romanis Pontificibus vobis collatam præsentis scripti pagina confirmamus. Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona, ex dono vel concessione Episcoporum Lucanæ Ecclesiæ, largitione Regum, vel Principum, vel aliorum Dei fidelium, in præsentiarum justè, & Canonicè possidetis, aut in futurum rationabilibus modis præstante Domino poteritis adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis; In loco scilicet qui Mutilianus dicitur, Ecclesiam SS. Yppoliti; & Cassiani cum omnibus ad ipsam pertinentibus. In loco Senæ, Ecclesiam B. Martini, & Hospitale, cum omnibus ad eandem Ecclesiam pertinentibus Ecclesiam S. Salvatoris de Mostiolo, quæ infra muros Lucanæ Civitatis sita est, cum omnibus ad eam pertinentibus, Ecclesiam S. Pantaleonis, cum Ecclesia S. Antonii, & Ecclesiam S. Juliani, quæ in Lucana Civitate sita est, & cæteris suis pertinentibus Ecclesiam S. Johannis, quæ sita est in capite suburbii cum Hospitali suo, & cæteris suis pertinentibus, Ecclesiam S. Salvatoris, quæ est constructa in Comitatu Ferrariensi, & a bonæ memoriæ Landulpho Ferrariensi Episcopo, & nobili foemina Imicza, & filio ejus Casotto, olim vobis concessa esse dinoscitur, cum omnibus ad ipsam pertinentibus quæ nunc possidet, & in futurum rationabiliter præstante Domino poterit adipisci omnem quoque decimationem totius allodii ejusdem Ecclesiæ, & Ecclesiam S. Syri cum omnibus ad ipsam pertinentibus, sicut à venerabili fratre nostro Grifone Episcopo Ferrariensi, ei Canonicè concessæ sunt. Villam verò Solariam, quæ à prædecessore nostro Beatæ

Est Luca.

me.

memoriæ Papa Innocentio, eidem Ecclesiæ S. Salvatoris concessa est, cum omnibus suis pertinentibus. Decimas etiam de fundo Lovelletti ad eandem Ecclesiam pertinentes; sicut integrè habebantur à Casotto, quando refutavit eas in manu Landulphi Ferrariensis Episcopi, Murlam cum omnibus suis pertinentiis, & quicquid habetis Lungithe, & Huindelpho. Sive Collomari; nec non in loco, qui dicitur Parmeniano, sive Coldifacco Ecclesiam S. Pauli; quæ est inter villam Orentani, & Altum Passum, cum omnibus ad ipsum locum pertinentibus. In campis, terris, vineis, pratis, pascuis, silvis, molendinis, montibus, vallibus, planitiis, paludibus, piscationibus, cultis, & incultis, Hospitale Decavena, prope Burgum S. Genesii situm, cum omnibus suis pertinentiis. Porro decimas ab omnibus Ecclesiæ vestræ Parochianis, citra personarum omnium infestationes vobis vestrisque successoribus in eadem religione persistentibus accipere, & in usus Canonicos dispensare concedimus, & præsentis decreti sanctione stabilimus. Æquum enim est, ut quibus spiritualia seminatis, eorum carnalia cum Apostolo metatis. Obeunte vero te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, vel violentia proponatur; nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, vel de suo, vel de alieno, si expedierit, disciplinæ regularis Collegio providerint eligendum. Salva Lucani Episcopi canonica reverentia; si quidem Catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit. A quo nimirum Chrisma, Oleum S. Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum accipietis. Si ea gratis, & sine pravitate voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis à quocunque malueritis Catholico Episcopo eadem Sacramenta suscipere, qui Apostolicæ Sedis fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Nec eidem Episcopo liceat locum ipsum, aut fratres habitantes ibidem, pro nostrarum concessionum æmulatione excommunicare, vel interdicere, nisi pro certis culpis, quas idem fratres canonicè admoniti emendare contempserint, Baptismi usum in Sabbato Sancto Pentecostes à præteritis temporibus habitum ita vestræ Ecclesiæ in perpetuum confirmamus, ut nullis possit æmulationibus, vel insidiis prohiberi. Sanè autem si Canonici S. Martini, juxta antiquam consuetudinem, ad Ecclesiam S. Frigidiani in die S. Sabbati Pentecostes, pro Baptismo celebrando venire voluerint, nihilominus eodem die Baptismi celebrandi licentiam habeatis. Nulli autem secularium potestatum infra vestri coenobii claustrum liceat Hospitari, ne fratrum regularium quies hujusmodi præsumptione turbetur. Nulla quietem vestram processionum, aut lationum, vel sepulturarum extra vestram Parrochiam contra vestram consuetudinem perturbet indictio. Parrochianos vestros; nisi forte publico crimine teneantur, nullus invitis vobis, & inconsultis excommunicare, aut ad poenitentiam præsumat admittere. Nullum vestrorum Parrochianorum quisquàm Monachorum, aliorumvè Clericorum, etiam liceat urgere, vel mortuum sepelire, nec etiam ei poenitentiam dare, absque vestro consensu. Sed vos hæc omnia præter alicujus infestationem, hujus S. Sedis fulti auctoritate peragite. Oleum, Chrisma, quæ vestra ex antiqua consuetudine habet Ecclesia, majoris Ecclesiæ Clerici, hac vobis occasione non auferant. Neque Clericos vestros ordinare prohibeant; liceat quoque vobis Clericos de seculo fugientes, post petitam ab Episcopis suis licentiam ad conversionem suscipere, & in vestro Collegio retinere. Prohibemus etiam, ut nullus unquam Canonicorum post factam inibi professionem, absque libera Prioris, & fratrum licentia, quamdiu Canonicus ibi ordo servabitur Ecclesiam deferere, & ad alium ejusdem, vel alterius ordinis locum audeat pertransire. Judicium sanè, quod ejusdem loci Prior de aliquo ipsorum fratrum communi, vel sanioris partis consilio rationabiliter fecerit, nulli retractare, vel immutare liceat, salva nimirum in omnibus Apostolicæ Sedis auctoritate, & reverentia. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum, liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare; Sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularivè persona,

hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit. Secundò tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Conservantibus autem sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Eugenius Catholica ecclesiæ episcopus.
Ego Conradus Sabinensis episcopus.
Ego Theodevinus S. Rufinæ episcopus.
Ego Petrus, Albanensis episcopus.
Ego Gregorius presbiter Cardinal. titu. S. Calixti.
Ego Rainerius, presbiter Card. titu. S. Priscæ.
Ego Thomas presbiter Card. titu. S. Vestinæ.
Ego Gilibertus presbiter Card. titu. S. Marci.
Ego Guido presbiter Card. titu. S. Laurentii in Damaso.
Ego Manfredus, presbiter Card. titu. S. Sabinae.
Ego Aribertus presbiter Card. titu. S. Anastasie.
Ego Julius presbiter Card. titu. S. Marcelli.
Ego Ubaldus presbiter Card. titu. S. Crucis in Hierusalem.
Ego Guido presbiter Card. Diac. titu. S. Pastoris.
Ego Villanus presbiter Card. titu. S. Stephani in cælio Monte.
Ego Gregorius, Diac. Card. SS. Sergii, & Bacchi.
Ego Guido Diac. Card. SS. Cosmæ & Damiani.
Ego Octavianus Diac. Card. S. Nicolai in carcere Tulliano.
Ego Johannes Card. Diac. S. Adriani.
Ego Gregorius Diac. Card. S. Angeli.
Ego Johannes Diac. Card. S. Mariæ Novæ.
Ego Jacintus Diac. Card. S. Mariæ in Cosmedin.
Ego Bernardus Diac. Card. S. R. E.
Ego Bernardus S. R. E. Diac. Card.

Dat. apud Civitatem, Castellanam per manum Roberti S.R.E. presbiteri Card. & Cancell. III. Idus Aprilis. Indictione VIII. incarnationis Dominicæ anno MCXLV. Pontificatus vero domini Eugenii III. Papæ, anno primo.

Privilegium S. D. N. Eugenii Papæ Tertii. Ad præpositum, & capitulum Canonice Sanctæ Crucis Mortariensis apud Insubres.

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Oberto Præposito, ejusque fratribus in Mortariensi Ecclesia regularem vitam professis, tam præsentibus, quam futuris in perpetuum. Desiderium, quod ad religionis propositum, & animarum salutem pertinere monstrantur, animo nos decet libente concedere, & petentium desideriis congruum impertiri suffragium, ea propter dilecti in domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, atque prædecessorum nostrorum felicis memoriæ Innocentii, & Lucii vestigiis inhærentes, Mortariensem Ecclesiam in qua de vino mancipati estis obsequio, Sedis Apostolicæ privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & legitimè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, liberalitate Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, apud Castrum Mortarii Ecclesiam S. Cassiani, & Ecclesiam S. Geminiani.

Est Mortarii.

Ec-

Ecclesiam S. Petri de Lantiano, apud Zemitum Ecclesiam S. Mariæ. In Mediolanensi Diœcesi Ecclesiam S. Mariæ de Carpenzago, in Papiensi Ecclesiam S. Mariæ de Carbonaria, apud Ticinetum Ecclesiam S. Andreae. Apud Sanctum Salvatorem aliam S. Andreae Ecclesiam, quicquid etiam apud eisdem S. Salvatoris Castrum possidetis, In Novariensi Episcopatu Ecclesiam S. Andreae de Gariliago, in Aquensi Ecclesiam SS. Trinitatis de Gamandio. In Astensi Ecclesiam S. Mariæ Novæ, & S. Mariæ Ecclesiam apud Castrum S. Martini. In Albanensi Ecclesiam S. Petri apud Castrum Nevias. In Taurinensi Ecclesiam S. Andreae de Braida, à prædecessore nostro foelicis memoriæ Calisto Papa, & dono Robaldi militis susceptam, & Ecclesiæ vestræ ab ipso concessam. In Derthonensi Ecclesiam S. Matthæi, & S. Joannis de Staciano. In Papia Ecclesiam S. Marcelli, in Placentia Ecclesiam S. Matthæi de Burgo. In Palma Ecclesiam S. Michaelis de Porta Nova. In Vercellis Ecclesiam S. Gratiani. In Januensi, Ecclesiam S. Theodori, quicquid postea in Zevito possidetis, salva nimirum pensione Novariensis Ecclesiæ, & Sancti Stephani Vercellenfi. Apud Priantum Ecclesiam Sanctæ Mariæ.

Ad hæc præsentis capituli firmamus, ut ordo Canonicus quem in eadem professi estis Ecclesia, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur. Prohibemus etiam ne quis post factam professionem, proprium quid habere, nevé sine Præpositi, vel Congregationis licentia de clauetro præsumat discendere, quod si discesserit, & commotus redire contempserit, Præposito liceat communicato fratrum consilio, ejusmodi à suis Officiis ejicere, ejectum verò nullus Episcoporum in sua Parochia ministrare permittat. Sanè Laicos sive Clericos seculariter viventes, ad regularis vitæ conversionem suscipiendi, vobis licentiam indulgemus, tibi verò carissime filii Hoberte Præpositæ successoribusque tuis concedimus, ut quando apud vos Episcopi desunt, schismaticos ad veritatem Catholicæ Ecclesiæ redeuntes, vel de criminibus poenitentes reconciliare per Dei gratiam valeatis, quamdiu Deo auxiliante in loco vestro Canonici ordinis disciplina viguerit. Chrisma verò, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, si Ecclesia in cujus Diœcesi estis Catholico pastore caruerit, à quo malueritis Catholico suscipiatis Episcopo, Apostolicæ Sedis benignitate suscipiatis, laborum vestrorum decimas in quibuscunque Parochiis operamini, ad communis vitæ sustentationem vobis quiete habendas possidendasque concedimus. Statuentes ut nulli Episcoporum, vel temporalium ministrorum, liceat super hac re vobis vestrisque successoribus molestiam irrogare, neque Laicis quibuslibet facultas sit, eandem decimas aliqua sibi violentia vindicare. Mansuro in perpetuum decreto Ecclesias, vel Ecclesiarum possessiones, quæ per diversas Parochias à confratribus nostris ipsarum Parochiarum Episcopis Canonice vestræ concessæ sunt, aut in futurum largiente domino concedentur, vobis vestrisque successoribus in regularis disciplinæ observantia permansuris, quietas semper, & liberas permanere decernimus, nec Episcopis aut personis quibuslibet, eas ab Ecclesiæ vestræ unitate, ac subjectione contrahere, neque Clericis illic habitantibus liceat congregationis vestræ consuetudines, & obedientiam refutare, omnibus autem Ecclesiæ vestræ Præpositis interdiciamus, & omninò prohibemus, ne possessiones ubilibet ad ipsam canonicam pertinentes, audeant distrahere, aut personis secularibus in feudum dare, vel quibuslibet ingeniis alienare, aut sine congregationis consensu, in alicuius personæ jus possessionemque transferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare; sed ea integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundò tertiové commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisvè sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi,

qua-

quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Data Viterbi per manum Roberti S. R. E. presbiteri Card., & Cancell. tertio Kalen. Junii. indictione VIII. Incarnationis Dominicæ anno 1145. Pontificatus verò Domini Eugenii Papæ Tertii anno primo.

Ejusdem Eugenii præ Canonica Rhenana.

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Guidoni Priori Ecclesiæ B. Mariæ de Rheno, ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuum. Religiosis desideriis dignum est facilem præbere consensum, ut fidelis intentio celerem sortiatur effectum. Ea propter dilecti in Domino filii, prædecessorum Nostrorum Fœlicis memoria Papæ Innocentii, & Lucii vestigis inhærentes, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Beatæ Dei Genitricis semperque Virginis Mariæ Ecclesiam, in qua divino Mancipati estis obsequio, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

Est Bononia.

In primis siquidem statuentes, ut ordo Canonicus secundum B. Aug. regulam perpetuis ibi temporibus inviolabiliter conservetur. Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona in præsentiarum justè, & Canonicè possidetis, aut in futurum concessione Pontificum liberalitate Principum, largitione Regum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis Deo propitio poteritis adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis Ecclesiam S. Salvatoris in Civitate Bononiensi in Turricella, Ecclesiam S. Andree. Ecclesiam S. Donnini juxta bagnum. Prohibemus quoque, ut nullus fratrum post factam ibidem professionem absque Prioris, vel Congregationis spontanea permissione, ex eodem clauastro audeat discedere. Discedentem vero absque communi litterarum cautione, nullus omnino suscipiat. Sed si aliquis ipsorum fratrum extra claustrum ausus fuerit sinè prædicta licentia permanere, si secundò tertiove commotus resipiscere forte contempserit, liceat Priori ejusdem loci excommunicationis in ipsum tanquam in professus suam sententiam promulgare. Clericos vero sive laicos liberos seculariter viventes, ad conversionem suscipiendi absque alicujus contradictione, facultatem liberam habeatis. Sanè laborum vestrorum quos propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium, nullus omnino à vobis decimas exigere præsumat. Oleum quoque Sanctum, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros ordines fuerint promovendi à Diocesano suscipiatis Episcopo; si quidem Catholicus fuerit, & gratiam atque Communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua voluerit exhibere, Alioquin liceat vobis Catholicum quemcunque malueritis adire Antistitem. Qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars Consilii sanioris secundum Dei timorem, & B. Augustini regulam providerint eligendum. Ad hæc etiam adiicientes statuimus, ut nullam Archiepiscopo, vel Episcopo, aut alicui omnino personæ jus sit in prædicta Ecclesia B. Mariæ exactionem facere, nec Priori, & fratribus gravamina irrogare. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum qui se illic seppellire deliberaverint devotioni, & extremæ voluntati, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obsistat. Salva tamen justitia Matricis Ecclesiæ. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat ipsam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocesani Episcopi Canonica justitia,

sticia, Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire temptaverit. Secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Judicem praemia aeternae pacis inveniant: Amen. Amen.

Ego Eugenius Catholicae Ecclesiae Episcopus.

† *Ego Conradus Sabinensis episcopus.*

† *Ego Ymarus Tusculanus episcopus.*

† *Ego Nicolaus Albanensis episcopus.*

† *Ego Gregorius Card. presbiter titu. S. Calixti.*

† *Ego Hubaldus presbiter Card. Sanctae Praxedis.*

† *Ego Manfredus presbiter Card. titu. Sanctae Savinae.*

† *Ego Guido presbiter Card. titu. S. Pastoris.*

† *Ego Bernardus presbyter Cardin. titu. Sancti Clementis.*

† *Ego Hugo titu. in Lucina presbyter Cardinalis.*

† *Ego Odo Diaconus Cardinalis Sancti Georgii ad velum aureum.*

† *Ego Iohannes Paparo Diaconus Cardinalis Sancti Adriani.*

† *Ego Iohannes Diaconus Cardinalis Sanctae Mariae Novae.*

Datum Rome apud S. Petrum, per manum Bosonis S.R.E. scriptoris tertio Idus Maii Indictione XIII. Incarnationis Dominicae Anno M.C. quinquagesimo Pontificatus Domini Eugenii III. Papae Anno sexto.

Bulla Sanctissimi Domini Nostri Eugenii Papae III. pro Archipresbyterali Canonica Montis Belii.

Est Romae

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei, &c. Dilectis filiis N. Archipresbytero ejusque fratribus in Ecclesia Divae Mariae Montis Belii regularem vitam professis, tam praesentibus, quam futuris in perpetuum.

Officii nostri nos hortatur autoritas pro Ecclesiarum statu satagere, & earum quieti, & utilitati salubriter auxiliante Domino providere. Dignum namque, & honestati conveniens esse cognoscitur, ut qui ad Ecclesiarum regimen assumpti sumus, eas à pravorum hominum nequitia tueamur, & Beati Petri, atque Apostolicae Sedis patrocinio muniamus. Quapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus gratum impertientes assensum, praedictam Dei genitricis, semperque Virginis Mariae Ecclesiam, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & praesentis scripti privilegio communimus. Statuentes ut quascunque possessiones, quaecunque bona eadem Ecclesia in praesentiarum iuste, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis praestante Domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus in perpetuum illibata permaneant. In quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis, Ecclesiam videlicet de Luparolo Ecclesiam de Banzano sicut ex sententia Venerabilis fratris Moisi Ravennatis Archiepiscopi vobis adjudicata est, Ecclesiam de Montalognio, Ecclesiam Sanctae Mariae de Fagnano cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam de Pontiano, Ecclesiam de Lupamalaria, Ecclesiam Sancti Petri de Savignano, Ecclesiam Sancti Blasii de Lacumiano, Ecclesiam Sanctae Mariae Rosiliolo, Ecclesiam Sancti Nicolai in Roncaliis cum omnibus suis pertinentiis, Ecclesiam Sancti Domini de Campere majori, Ecclesiam Sancti Pauli de Palude, Ecclesiam Sanctae Mariae de Pratobonelli, Ecclesiam Sancti Marci, Eccle-

Ecclesiam S. Vincentij, Ecclesiam S. Fabiani juxtà Flumen Lavini, cum aliis Ecclesiis ad Plebem Montisbellii pertinentibus.

Statuimus, etiam ut ordo Canonicus, qui in eadem Ecclesia secundum Dei timorem, & Beati Augustini regulam noscitur institutus, perpetuis, inibi temporibus inviolabiliter conservetur. Sanè locorum vestrorum, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis, seu de nutrimentis vestrorum animalium, nullus à vobis omninò decimas exigere præsumat. Ad hæc prohibemus, ut de terris, quæ jure proprietatis ad Ecclesiam vestram spectant, nullus Laicorum à vobis decimas ullatenùs accipere, vel petere audeat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum, qui de Territorio Ecclesiæ vestræ se illic sepeliri deliberaverint devotioni, vel extremæ voluntati, nisi excommunicati, vel interdicti fuerint nullus obsistat, salva in omnibus Diocesani Episcopi Canonica iustitia. Decernimus verò, ut nulli omninò hominum liceat præfatum locum temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu aliquàlter vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ autoritate. Si qua igitur in futurum Ecclesiasticam sæcularisvè persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertio vè commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctiss. Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenùs & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen.

Fac mecum Domine signum in bonum.

Ego Eugenius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego Illobaldus Presbyter Card. tit. S. Praxedis.

Ego Manfredus Presbyter Card. tit. S. Sabinae.

Ego Aribertus Presbyter Card. tit. S. Anastasiae.

Ego Julius Presbyter Card. tit. S. Marcelli.

Ego Ubaldus Presbyter Card. tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Odo Diaconus Card. tit. S. Georgii ad velum aureum.

Ego Octavianus Diaconus Card. tit. S. Nicolai in carcere Tulliano.

Ego Gregorius Diaconus Card. tit. S. Angeli.

Ego Joannes Diaconus Card. tit. S. Mariæ Novæ.

Ego Guido Diaconus Card. S. Mariæ in porticu.

Ego Joannes Diaconus Card. Sergii, & Bacchi.

Ego Rolandus SS. Cosmæ, & Damiani.

Ego Himarus Tusculanen. Episcopus.

Datum Ferentini per manum Mariniani S. R. E. Scriptoris 8. Kal. Decembris, Indiçt. 8. Incarnationis Dominicæ anno 1150. Pontificatus D. Eugenii Papæ III. anno VI.

Confirmata per Urbanum III. de anno 1186. ac deinde per Gregorium VIII. de anno 1188. & erat dicta Canonica Sanctum institutionem S. Frigidiani.

Bulla Sanctissimi Domini Nostri Eugenii Papæ III. pro Ecclesia S. Andree Carrariae, unita Capitulo S. Frigidiani Lucensis.

Est Luc.

UGENIVS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Petro Priori S. Frigidiani salutem, & Apostolicam Benedictionem. Quæ à fratribus nostris Episcopis, maximè pro Religione statuendu, vel præparanda pia, & rationabili providentia fiunt, in sua volumus stabilitate persistere, & ut futuris observentur temporibus auctoritatis nostræ munimine roborare. Quocircà dilecte in Domino fili Petre, tuis justis postulationibus benignum impartientes assensum, concessionem Baptismalis Ecclesiæ S. Andree de Carraria cum Cappellis suis, Hospitale de Monte Furca, cum Cappella Sancti Sixti, & Cappella S. Pancratii, & cæteris pertinentibus suis, atque omnibus bonis, & possessionibus ejusdem Plebis, quæ in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum rationabilibus modis Deo propitio poterit adipisci, quàm Venerabilis Frater noster Gottifredus Lucensis Episcopus consultatione prius ad nos facta, & nostro præcedente assensu, tibi & per te Ecclesiæ Beati Frigidiani, cui Deo auctore præces Religionis intuitu fecisse, & sui scripti pagina roborasse dignoscitur; quemadmodum ab eodem fratre nostro constitutum, tibi, tuisque successoribus, auctoritate Sedis Apostolicæ confirmamus, & concessionem ipsam perpetuis temporibus ratam, & inconvulsam permanere decernimus. Prætereà Hospitale, qui in capite paludis situm est, cum Cappella S. Leonardi, decimis, & aliis pertinentiis suis, & viginti jugera terræ in eadem palude. Sex jugera in Broilo, duo in Lavandario, & casagium juxta prædictam Plebem, quæ ad jus, & proprietatem ipsius Episcopi pertinentia memoratæ plebis S. Andree pro sustentatione fratrum inibi Domino famulantium, devotionis intuitu contulit, eidem Plebi pariter confirmamus, salva Lucensis Episcopi, & Ecclesiæ suæ sicut in scripto ejusdem Episcopi continetur debita reverentia. Nulli ergò hominum fas sit concessionem ipsam, temerario ausu infringere, seu quibuslibet molestiis perturbare. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona hujus nostræ confirmationis paginam sciens, contra eam venire temptaverit, secundò, tertiovè commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit: Clericus Ecclesiastico beneficio: Laicus verò Christiana communione privetur.

Ego Eugenius Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Ego Imarus Tusculanus episcopus.

Ego Ubaldus presbyter Card. S. Praxedis.

Ego Manfredus presbyter Card. S. Sabine.

Ego Aribertus presbyter Card. tit. S. Anastasia.

Ego Guido presbyter Card. tit. S. Pastoris.

Ego Gerardus presbyter Card. tit. Stephani in Celio monte.

Ego Otto Diac. Card. S. Georgii ad Velum aureum.

Ego Joannes Diac. Card. S. Mariæ Nova.

Ego Joannes Diac. Card. SS. Sergii, & Bacchi.

Ego Centius Diac. Card. S. Mariæ in Aquiro.

Datum Ferentini per manum Bosonis S.R.E. Scriptoris. VI. Idus Mai, Indictione XIII. Incarnationis Dominicæ Anno MCLI. Pontificatus verò Domini Eugenii Papæ anno VII.

*Bulla Sanctissimi Domini Nostri Anastasij Papæ IV. pro Patriarchali
Basilica SALVATORIS Lateranensis.*

NASTASIVS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Joanni *Est Roma.*
Priori Sacrosanctæ Patriarchii Basilicæ SALVATORIS Domini, quæ
Constantiniana vocatur: pariterque Joannis Baptistæ, ac Joannis
Evangelistæ, ejusque fratribus Canonicis tam præsentibus, quàm
futuris, Regularem Vitam professis in perpetuum.

Potestatem ligandi, atque solvendi tam in Cœlis, quàm in Terra B. Petro,
ejusque successoribus auctore Deo principaliter traditam, illis Ecclesia verbis
agnoscit; quibus Petrum est idem Dominus alloquutus: Quodcunque ligaveris
super Terram, erit ligatum, & in Cœlo, & quodcunque solveris super Terram,
erit solutum & in Cœlis: Ipsi quoque, & propriæ firmitas, & alienæ fidei con-
firmatio, eodem Deo auctore præstatur, cum ad eum dicitur: Rogavi pro te,
ut non deficiat fides tua, & tu conversus aliquandò confirma fratres tuos. Opor-
tet igitur nos, qui (licet indignè) B. Petri residemus in loco, prout divina no-
bis clementia, & scire, & posse donaverit prava corrigere, recta firmare, & in
ejus Ecclesia sic ad arbitrium judicii disponendi disponere; ut de vultu ejus judi-
cium nostrum prodeat, & oculi nostri videant æquitatem. Æquum est ergò, ac
rationabile; ut suus unicuique honor Ecclesiæ, ac dignitas conservetur: Et sicut
in humani corporis compage, naturalis ratio singulis quibuscumque membris ad
salutem providens, speciales, & proprios actus edocet; nobilioribus verò suam
dignitatem conservat; Ita in corpore Ecclesiæ, Apostolica providentia secun-
dum sacrorum institutiones Canonum, universas regit Ecclesias; digniores au-
tem, & famosiores in sui status prærogativa custodit: Hujus itaque rationis de-
bito provocati; licet omnium Ecclesiarum nobis sollicitudo, & cura immineat,
prædictæ tamen Sanctæ Lateranensis Ecclesiæ, per quam datur, ut invigilare cæ-
teris omnibus debeamus, quæ specialius, & familiarius ad Romani Pontificis
ordinationem spectare dignoscitur, ampliori, & attentiori nos convenit studio
providere.

Ea proptèr vobis in Domino filiis, Ecclesiam ipsam, in qua divino manci-
pati estis obsequio, ad exemplar prædecessoris nostri beatæ memoriæ Alexan-
dri Papæ II. Apostolicæ Sedis Privilegio communimus. *In primis siquidem sta-
tuentes, ut ordo Canonorum, qui secundum Deum, & Beati Augustini regulam* *Canonicus
ordo.*
ibi noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur.
Prætereà quascumque possessiones, quæcumque bona, eadem Ecclesia in præsen-
tiarum justè, & canonicè possidet, aut in posterum concessione Pontificum, lar-
gitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis Deo
propitio poteris adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata per-
maneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Medietatem
omnium oblationum principalis, Altaris in integrum sine dispendio a liquo. Da-
tionem, seu redditum, qui Glandaticum dicitur, vel Herbaticum ex nostris por-
cis, & pecoribus, seu omnem fruitionem ab eodem prædecessore nostro ipsi Ec-
clesiæ collatam: Obeunte verò te nuuc ejusdem loci Priore, vel tuorum quoli-
bet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præpona-
tur; sed fratres in aliqua persona de vestro Collegio, si idonea reperta fuerit, vel
de alio Religioso Conventu, prius conveniant, & postmodum cum consilio, de-
liberatione, & judicio Romani Pontificis eligant. Electus autem nulli, nisi tan-
tùm ipsi Romano Pontifici de obedientia, vel subjectione aliqua teneatur.

Liceat vobis prætereà Clericos è sæculo fugientes, vel Laicos liberos un-
decumque sint; nisi excommunicati, vel interdicti sint absque alicujus contradi-
ctione ad conversionem suscipere, & qui suscepti fuerint cum communi consilio
Prioris, & fratrum nulli de obedientia teneantur nisi Romano Pontifici, & Priori
ejus-

Nulli sub-
jecta, nisi
Romano
Pontifici.

eiusdem Ecclesiæ . Et si quid scriptum contrà hoc nostrum privilegium aliquo tempore apparuerit id irritum ducimus . Prohibemus autem , ut nulli fratrum post factam in eodem loco professionem sine Prioris sui licentia , fas sit de Clau- stro discedere , discedentem verò absque huiusmodi litterarum cautione , nullus audeat retinere . Adhibentes suggestionem , & voluntate fratrum nostrorum Car- dinalium Episcoporum sanximus , ut eadem Ecclesia tanquam Principalis, Mater, & Domina omninò libera sit , & nulli penitus , nisi solo Romano Pontifici sit sub- jecta , atque iidem Episcopi salubri providentia , veluti cooperatores , & Vicarii nostri , ipsius Venerabilis Basilicæ utilitatem , & honestatem provideant .

Capitulum
ad obser-
vantia Re-
gulæ Car-
dinalis ad-
sit vice
Pontificis.

Illud verò , quod à memorato prædecessore nostro Alexandro statutum est , maximè observare præcipimus . Videlicet , ut vasa , seu vestes Altaris , & cun- cta sacri misterii ornamenta non tangantur , vel proferantur , seu reponantur , aut etiam qualescunque oblationes , desuper Altari à non sacratis Deo ministris tol- lantur . Porro celebrantibus ibidem Episcopis sacra Missarum solemnias , in Cle- ricalibus tunicis præsentibus sitis , cantum imponatis , & ex vobis Presbyterum , Diaconem , Subdiaconem , atque Accolitem semper providere curetis . Præte- reà minùs quatuor fratribus assisten. Missa in eadem Ecclesia , etiam diebus pri- vatis minimè celebretur . Diebus verò Dominicis , & in Sanctorum festivitati- bus , quantuscumque fuerit plenarius vester adsit Conventus . Ut autem in Ec- clesia ipsa regularis Ordinis , & disciplinæ vigor inviolabiliter auxiliante Deo cu- stodiatur , & servetur : unumquemque prædictorum Cardinalium Episcoporum , qui sunt ad principalis Altaris servitium deputati , semel in hebdomada de obser- vantia Regulæ cum fratribus ipsius loci Capitulum tenere , & si quid grave cor- rigendum fuerit , cum communi consilio Prioris , & Fratrum , per ipsos vice no- stra emendari statuimus . Si qua igitur in posterum Ecclesiastica sæcularisve per- sona , hanc nostræ Constitutionis , & Confirmationis paginam sciens , contrà eam ausu temerario venire temptaverit ; secundò , tertiove commonita , si non satis- factione congrua emendaverit ; potestatis , honorisque sui dignitate careat , ream- que se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissi- mo Corpore , & Sanguine Dei , & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat , atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat . Cunctis autem eidem loco jura servantibus sit pax Domini Jesu Christi ; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant , & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant .

Pontificatus anno secundo 1154.

Eiusdem Anastasii Papæ IV. pro Canonica Rhenana.

Est Bono-
nia.

NASTASIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Guido- ni Priori Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Rheno , ejusque fratribus tam præsentibus , quam futuris Regularem vitam profe- sis in perpetuum . Religiosam vitam eligentibus Apostolicum convenit adesse præsi- dium ne fortè cujuslibet temeritatis incursus , aut eos à proposito re- vocet , aut robur , quod absit , Sacræ Religionis infringat . Ea propter dilecti in Domino filii , prædecessorum nostrorum felicitis memoriæ Papæ Innocentii , Lucii , & Eugenii vestigiis inhærentes , vestris justis postulationibus clementer annuen- tes , præfatam Beatæ Dei Genitricis , semperque Virginis Mariæ Ecclesiam , in qua divino mancipati estis obsequio sub B. Petri , & nostra protectione suscipimus , & præsentis scripti Privilegio communimus .

In primis siquidem statuentes , ut ordo Canonicus secundum B. Augustini regu- lam , perpetuis ibi temporibus inviolabiliter conservetur . Præterea quascumque possessiones , quæcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè , & canoni- cè possidet , aut in futurum concessione Pontificum , largitione Regum , vel Prin- cipum , oblatione Fidelium , seu aliis justis modis Deo propitio poterit adipisci , firma vobis , vestrisque successoribus , & illibata permaneant . In quibus hæc pro-

propriis duximus exprimenda vocabulis, Ecclesiam S. Salvatoris in Civitate Bononiensi in Curticella, Ecclesiam S. Andreæ, Ecclesiam Sancti Donnini juxta Bagnum, Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Raticosa cum pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Jacobi, quæ dicitur Casa Dei cum pertinentiis suis. Pontem qui juxta Ecclesiam vestram super Rhenum situs est cum suis possessionibus. Prohibemus quoque, ut nullus fratrum post factam ibidem professionem absque Prioris, vel Congregationis spontanea permissione, ex eodem Claustro audeat discedere. Discedente verò absque communi litterarum cautione, nullus omninò suscipiat. Sed si aliquis ipsorum fratrum, extra Claustum ausus fuerit sine prædicta licentia permanere; si secundo, tertiove commonitus resipiscere fortè contempserit, liceat Priori ejusdem loci, excommunicationis in ipsum tanquam in professum suum sententiam promulgare. Clericos verò, sive Laicos liberos sæculariter viventes, ad conversionem suscipiendi absque alicujus contradictione, facultatem liberam habeatis. Sane laborum vestrorum, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium, nullus omninò à vobis decimas exigere præsumat. Oleum quoque Sanctum, Ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promovendi, à Diocesano suscipiatis Episcopo; si quidem Catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis Catholicum quemcumque malueritis audire Antistitem. Qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem, & Beati Augustini regulam providerint eligendum. Ad hæc etiam adjacentes statuimus, ut nulli Archiepiscopo, vel Episcopo, vel alicui omninò personæ, fas sit in prædicta Ecclesia Beatæ Mariæ exactiones, nec Priori, & Fratribus gravamina irrogare. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum, qui se illic sepeliri deliberaverint devotioni, & extremæ voluntati; nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obstat, salva tamen justitia Matricis Ecclesiæ. Decernimus ergò, ut nulli omninò hominum liceat ipsam Ecclesiam temerè perturbare, aut ei possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocesani Episcopi Canonica justitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tempraerit, secundo, tertiove comunita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen.

Datum Laterani per manum Rolandi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Card. & Cancell. xii. Kal. Junii Indict. ii. Incarnat. Dominicæ Anno MCLIII. Pontif. verò Domini Anastasii III. Papæ anno primo.

Ego Anastasius Catholica Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Tamarus Tusculanus Episcopus.*

† *Ego Rodulfus Diaconus Card. S. Lucie in septa Sol.*

† *Ego Guido Diac. Card. S. Mariæ in porticu.*

† *Ego Odo Diac. Card. S. Nicolai in carcere Tulliano.*

† *Ego Gregorius Presbyter Card. tit. S. Calixti.*

† *Ego Guido Presbyter Card. tit. S. Grisogoni.*

- † Ego Ubaldus Presbyter Card. tit. S. Praxedis.
- † Ego Manfredus Presbyter Card. tit. S. Savinae.
- † Ego Aribertus Presbyter Card. tit. S. Anastasiae.
- † Ego Julius Presbyter Card. S. Marcelli.
- † Ego Guido Presbyter Card. tit. Pastoris.
- † Ego Bernardus Presbyter Card. tit. S. Clementis.
- † Ego Centius Portuensis Episcopus &c. S. Rufinae.
- † Ego Octavianus Presbyter Cardin. S. Ceciliae.
- † Ego Astaldus Presbyter Cardin. tit. S. Prisca.
- † Ego Gerardus Presbyter Cardin. tit. S. Stephani in Celio monte.
- † Ego Johannes Presbyter Cardin. SS. Johannis & Pamachii.
- † Ego Henricus Presbyter Cardin. tit. SS. Nerei Archilei.
- † Ego Johannes Presbyter Cardin. tit. SS. Silvestri, & Martini:

*Bulla SS. D. Nostri Adriani Papae IV. pro Ecclesia S. Potentianae
de Vrbe unita Canonica Rhenan.*

*Est Bona-
nie.*

ADRIANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Guidoni Priori Ecclesiae S. Mariae de Rheno, ejusque Fratribus tam praesentibus, quam futuris canonicè viventibus in perpetuum.

Decor domus Domini diligendus est, & locus habitationis gloriae ejus attenta diligentia, & reverentia honorandus, Ecclesia namque Dei, quae non sine multo sudore, & labore peregrinatur in Terris pro illius amore, & desiderio, quae perpetuis, & inconcussis gaudiorum praemiis fruatur in Coelis Religiosas personas, quae famulatu conditoris nostri mancipatae sunt attentius reveretur, & diligit. Nos quoque quibus à provifore omnium bonorum Domino, universalis Ecclesiae cura ipso disponente commissa est, beneplacentem Deo Religionem pro nostri officii debito laboramus statuere, & stabilitam exacta diligentia conservare, maxime in Urbe Roma, in qua sicut antiquitus caput totius erroris fuerat, ita nimirum Christianitatis tempore dignum est, ut in ea totius Sanctitatis lumen effulgeat. Hujus itaque rationis debito provocari carissimi filii nostri Guidonis Presbyteri Cardinalis Tit. Pastoris precibus annuentes, Ecclesiam S. Potentianae, consilio Fratrum nostrorum tibi, tuisque successoribus ordinandam, regendamque Apostolicae Sedis auctoritate committimus, statuentes.

Vt ordo Canonicus in ea per vos Deo Auctore constituatur, & juxta institutionem, & observantiam regulae vestrae perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur. Ad hanc medietatem omnium possessionum, quas praedicta Ecclesia in praesentiarum rationabiliter possidet, cum medietate Vinearum, & pensionum ad eandem Ecclesiam pertinentium, juxta dispositionem praedicti filii nostri Guidonis Presbyteri Cardinalis, Canonicis vestris in eadem Ecclesia commorantibus confirmamus *quandiu Canonicus ordo iuxta Beati Augustini regulam in loco ipso Domina praestante viguerit* in usibus, & dispositione fratrum ibidem Domino servientium statuimus permanere, in quibus nimirum possessionibus has propriis decrevimus vocabulis annotandas in Marana tres, pedicas Taudiulo tres pedicas, & tres petiolas. Salone unam pedicam. Ad Turrem S. Blasii in loco, qui vocatur Sanctus Alexander, unam pedicam. Ad Sanctum Pedium unam Pedicam, & novem petias Vinearum, sex Ortos circa Ecclesiam S. Joannis in Potirolo cum pertinentiis suis. Nulli ergo omnino hominum fas sit hujus nostrae Constitutionis, & confirmationis paginam temerario ausu infringere, seu quibuslibet molestiis perturbare, si quis igitur id attentare praesumpserit, secundo, tertiove commonitus, nisi praesumptionem suam digna satisfactione correxerit, honoris, & officii sui periculum patietur, aut excommunicationis poena mulsetur. Amen. Amen.

Datum Romae apud S. Petrum per Manum Rolandi Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis, & Cancellarii xvi. Kal. Aprilis, Indictione tertia Incarnationis

tionis Dominicæ Anno MCLIII. Pontificatus verò Domini Adriani Papæ IV. Anno primo.

Ego Adrianus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Ymarus Tusculanus Episcopus.*

† *Ego Hubaldus presbyter Cardinalis tit. S. Praxedis.*

† *Ego Manfredus presbyter Cardinalis tit. S. Savinæ.*

† *Ego Aribertus presbyter Cardinalis tit. S. Anastasia.*

† *Ego Julius presbyter Cardinalis tit. S. Marcelli.*

† *Ego Hubaldus presbyter Cardinalis tit. S. Crucis in Jerusalem.*

† *Ego Astaldus presbyter Cardinalis tit. S. Priscæ.*

† *Ego Guido presbyter Cardinalis tit. S. Pastoris.*

† *Ego Gerardus presbyter Cardinalis tit. S. Stephani in celio monte.*

Ego Johannes presbyter Cardinalis SS. Johannis & Pauli Pamachii.

† *Ego Johannes presbyter Cardinalis SS. Silvestri, & Martini.*

† *Ego Rodolphus Diaconus Cardinalis S. Lucie in septa solis.*

† *Ego Guido Diaconus Cardinalis S. Mariæ in porticu.*

† *Ego Iohannes Diaconus Cardin. SS. Sergii, & Bacchi.*

† *Ego Gerardus Diaconus Cardinalis S. Mariæ in via lata.*

† *Ego Odo Diaconus Card. S. Nicolai in carcere Tuliano.*

Ejusdem Adriani pro Priore, & Canonicis S. Frigidiani.

Est Luca.

ADRIANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis, Verno Priori, & cæteris Canonicis S. Frigidiani salutem, & Apostolicam Benedictionem iniuncti nobis à Deo Apostolatus honorificamus officium, & in die messonis æternæ sempiternæ felicitatis præmium expectamus, si Religiosorum quieti attenta cura prospicimus, & rationabilibus eorum petitionibus facilem præbemus assensum, præsertim cum id, quod expetitur, & præceptis Dominicis, & Sanctorum Patrum consonat institutis. Ea propter dilecti in Domino filii, quieti vestræ in posterum providere volentes auctoritate Apostolica constituimus, ut nulli omnino sine consensu vestro liceat in Parochia vestra, vel in Parochiis Ecclesiarum, quæ regimini vestro sunt commissæ, novas Ecclesias in detrimentum vestrum ædificare. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, & secundo tertiove commonitus, præsumptionem suam satisfactione congrua non correxerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Laterani Kal. Junii 1155.

Privilegium Alexandri III. pro Canonica S. Frigidiani Lucen.

Est Luca.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Vener. Priori Ecclesia S. Frigidiani, ejusque fratribus tam præsentibus, quam futuris canonicam vitam professis in perpetuum.

Ad hoc universalis Ecclesiæ cura nobis à provifore omnium bonorum Deo concessa est, ut Religiosas personas, & beneplacentem Deo religionem studeamus modis omnibus propagare: non enim Deo gratus aliquando famulatus impenditur, nisi ex charitatis radice procedens, à puritate Religionis fuerit conservatus; oportet igitur omnes Christianæ fidei amatores, religionem diligere, & religiosa loca cum personis inibi Domini servitio mancipatis attentius confoveri, ut nullis pravorum hominum inquinentur molestiis, nullis angariis fatigentur. Americus siquidem S. R. E. Cancellarius, & Ecclesiæ B. Mariæ novæ Diaconus Cardinalis, fratres vestros ad eandem Ecclesiam convocavit, & de bonis sibi à Deo præstitis ad eorum necessitatem, & sustentationem honestè providit, ut per eos ibidem Religio statueretur, & locus ipse tam

F
spiri-

spiritualiter, quam temporaliter eorum studio (auxiliante Deo) augetur : Ne igitur tam Sanctum ipsius propositum immutari, vel perturbari in posterum debeat, prædecessorum nostrorum Innocentii III., Celestini II. Eugenii III., & Alexandri II. Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes.

Statuimus ut Diaconus Cardinalis, qui pro tempore ibidem ordinandus fuerit, de Conventu S. Frigidiani, si idoneus ibidem fuerit repertus assumatur, si fortè (quod absit) ibidem reperiri non poterit, de alio Regulari Collegio vocetur, & ordinetur. Ordinatus autem cum fratribus ipsius Ecclesiæ communiter vivat, quod si facere noluerit, tertiam partem de omnibus redditibus antiquæ hæreditatis illius Ecclesiæ, quæ est in Valerano, & Galera, sibi in suos usus recipiat. Cætera verò quæ regulares fratres ipsius Ecclesiæ in præsentiarum justè, & canonicè possident : aut futurum concessione Pontificum, largitione Regum, liberalitate Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis (præstante Domino) potuerunt adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa fuerunt usibus omnimodis profutura. Salva in omnibus Apostolicæ Sedis auctoritate. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundo tertiove commonita; nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini nostri Jesu Christi Redemptoris nostri aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Avenioni per manus Hermani S.R.E. Subdiaconi, & Notarii xii. Kalendas Januarii. Indiæ. ix. Incarnat. Dominicæ Anno MCLX. Pontificatus verò Domini Alexandri Papæ III. anno primo.

*Privilegium Alexandri III. pro Ecclesia, & Canonica S. Crucis
in Hierusalem dictæ, de Vrbe Residentibus
Canonicis Regularibus.*

Est Romæ.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis, Ubaldo Præsbytero Cardinali, ejusque Fratribus tam præsentibus, quam futuris in Ecclesia S. Crucis, quæ dicitur in Hyerusalem, Regularem vitam professis in perpetuum.

Quoties illud à nobis postulatur, quòd Religioni, & honestati convenire dignoscitur, animo nos docet libenti concedere, & petentium desideriis congruum suffragium impartiri. Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis petitionibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam cum omnibus pertinentiis suis, in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar Prædecessoris nostri piæ recordationis Lucii Papæ Apostolicæ Sedis protectione, & præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam, & Institutionem Ordinis S. Frigidiani ibi noscitur institutus perpetuus ibidem temporibus observetur, nec alius nisi de ipsa, aut S. Frigidiani Congregatione in eadem Ecclesia Cardinalis Presbyter ordinetur. Si autem (quod absit) in ipsa Congregatione idoneus reperiri non poterit, de alio Regulari Claustro ejusdem Ordinis assumatur. Præterea quascumque possessiones extrà &c. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè per-

tur-

turbare, aut ejus possessiones auferre, aut ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura: salva Sedis Apostolicæ auctoritate: si qua igitur in futurum Ecclesiastica, secularisve persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Laterani per manus Hermani Tit. S. Susannæ præsb. Card. xvi. Kalen. Maii Indict. xi. Incarnationis Dominicæ Anno MCLVI. Pontif. verò Alexandri Papæ III. Anno septimo.

Bulla Alexandri Papæ III. Ad Præpositum, & Canonicos S. Crucis de Mortario.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Bonifacio Præposito in Mortariensi Ecclesia, ejusque Fratribus tam præsentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuum. Quanto Ecclesia vestra pro Religionis, & honestatis virtute, ac pro bonæ opinionis odore, quo redolere dignoscitur à prædecessoribus nostris majori semper fuit prærogativa, & privilegio decorata, tantò nos eorum imitatione ipsam Ecclesiam cupimus ampliori charitate diligere. Et vobis pro Fide Catholica multa dura, & aspra sustinentibus, quæ ad incrementum, & exaltationem ejus pertinent benigniori animo indulgere; cum hæc præsertim ad jus, & dispositionem Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, & tutelam nostram specialiter dignoscatur nullo mediante spectare.

Est Mortarii.

Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & prædecessorum nostrorum fel. mem. Innocentii, Lucii, & Eugenii Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, præfatam Mortariensem Ecclesiam, in qua divino mancipati estis obsequio, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia impræsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. Præterea paci, & quieti vestræ paterna sollicitudine perspicere cupientes, Apostolica auctoritate statuimus, & firmiter prohibemus, ut Fratres vestros in quibuscunque Parochiis fuerint, nulli Episcoporum, vel Clericorum fas sit excommunicationis, vel interdicti sententia innodare, & vobis in Ecclesia vestra cum generale Interdictum Provinciæ, vel Civitatis vestræ fuerit, suppressa voce, non pulsatis Campanis divina liceat celebrare.

Oblationes quoque, quæ in Ecclesiis vestris gratuita, & pia devotione offeruntur, absque alicujus contradictione recipiatis. Interdicimus insuper nè intra Parochias Ecclesiarum vestrarum sine consensu Dioecesani Episcopi, & vestro, aliqua Ecclesia construatur. Adiicimus autem, ut nullus Episcopus, Clericus vel Laicus ab Ecclesiæ Sanctæ Crucis, & obedientiis ejus, Hospitium aut aliquod temporalium rerum servitium ex debito possit exigere, nisi quod à vobis pro pensione fuerit constitutum aut pro alio.

Ad hæc pro vestro, & Religionis vestræ statu solliciti admodum existentes,

præsenti scripto sancimus, ut cum ab Episcopis, vel aliis personis, in quorum Episcopatibus Ecclesiæ vestræ factæ sunt, pro Legatis, aut aliis Nunciis Sedis Apostolicæ, sive procuratoribus Romanorum Pontificum, aliquæ factæ fuerint collectæ pro capite, & pro illis Ecclesiis, quæ eandem libertatem habent cum capite, non per alios, sed per vos ipsos exinde teneamini respondere.

Chrysa verò, & Oleum Sanctum, & Consecrationes Altarium, sive Basilicarum, Ordinationes Clericorum, si Ecclesia, in cujus Diœcesi estis, Catholico Postore carverit, à quo malueritis Catholico suscipiatis Episcopo.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat supradictam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia, & integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, Salva nimirum Apostolicæ Sedis auctoritate, si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularivè persona, hanc nostræ concessionis paginam sciens, contra eam venire temptaverit. Secundò tertio vè commonita, nisi præsumptione suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorivè sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant Amen amen.

Datum Beneventi per manum Gratiani Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconi, & Notarii. Kal. Decembr. indict. I. Incarn. Domin. Anno MCLXVIII. Pontific. verò Domini Alexandri Papæ III. Anno X.

- † Ego Alexander Catholica Ecclesiæ Episcopus
- † Ego Bernardus Portuen. & S. Rufinæ Episcopus.
- † Ego Hubaldus Presbyter Card. S. Crucis in Jerusalem.
- † Ego Joannes Presbyter Card. S. Anastasie.
- † Ego Boso Presbyter Card. S. Pudenticianæ tit. S. Pastoris.
- † Ego Petrus Presbyter Card. tit. S. Laurentii in Damaso
- † Ego Theodorus Presbyter Card. S. Vitalis tit. S. Vestinæ.
- † Ego Arditio S. Theodori Diaconus Card.
- † Ego Manfredus Card. S. Georgii ad Velum Aureum.
- † Ego Vgo Diac. Card. S. Eustachii juxta Templum Agrippæ.

*Bulla Sanctissimi D. N. Alexandri Papæ III. pro Ecclesia,
& Canonica S. Mariæ de Rheno.*

Est Bononiæ.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Guidoni Priori Ecclesiæ S. Mariæ de Rheno ejusque fratribus tam præsentibus, quàm futuris Regularem vitam Professis in perpetuum. Effectum justis postulantis indulgere, & rigor æquitatis, & ordo exigit rationis; præsertim quando petentium voluntatem, & pietas adjuvat, & veritas non relinquit. Quapropter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præcessorum nostrorum foelicis memoriæ, Innocentii, Lucii, Eugenii, & Anastasii Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, præfata Ecclesiam Beatæ Dei genitricis semperque Virginis Mariæ, in qua Divino estis obsequio mancipati, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut ordo Canonicus qui secundum Deum, & B. Augustini in regulam in eadem Ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quæcumque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futu-

futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis Ecclesiam S. Salvatoris in Civitate Bononiæ; In Turricella Ecclesiam S. Andreae, Ecclesiam S. Dominici juxta Bagnum, Ecclesiam S. Mariæ in Rasicosa cum pertinentiis suis, Ecclesiam S. Jacobi, quæ dicitur Casa Dei cum pertinentiis suis, Pontem, qui juxta Ecclesiam vestram super Rhenum situs est cum suis possessionibus, prohibemus quoque ut nullus fratrum post factam in eodem loco professionem, absque Prioris, vel Congregationis spontanea permissione ex eodem clauistro discedat. Discedentem verò absque communium litterarum cautione nullus omninò suscipiat, sed si aliquis ipsorum fratrum extra claustrum ausus fuerit sine prædicta licentia permanere, si secundo tertiove commonitus resipiscere forte contempserit, liceat Priori ejusdem loci excommunicationis in ipsum tamquam in professum suum sententiam promulgare, Clericos verò sive laicos liberos seculariter viventes, ad conversionem suscipiendi, absque alicujus contradictione liberam facultatem habeatis. Sanè laborum vestrorum, quos propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum Animalium, nullus omninò à vobis decimas exigere præsumat, Oleum quoque Sanctum ordinationes Clericorum qui ad Sacros ordines fuerint promovendi à Diocesano suscipiatis Episcopo, si quidem Catholicus fuerit, & gratiam atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis quemcumque malueritis adire antistitem. Qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi excommunicati, vel interdicti sint nullus obstat, salva tamen justitia Matricis Ecclesiæ. Ad hæc etiam adjicientes statuimus, ut nulli Archiepiscopo, Episcopo, aut alicui omnino personæ, fas sit in prædicta Ecclesia B. Mariæ exactionem facere, seu Priori, & Fratribus gravamina irrogare obeunte verò te nunc eidem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptione, astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem. Et B. Augustini Regulam providerint eligendum. Decernimus ergo, ut nulli omninò hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis pro futura salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocesani Episcopi canonica justitia, si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque; se Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen.

Datum Beneventi per manum Gerardi S.R.E. Notarij xvi. Kalen. Junii. Indict. 2. Incarnat. Dominicæ Anno MCLXIV. Pontificatus verò Domini Alexandri Papæ III. Anno X.

Ego Alexander Catholica Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Hubaldus Hostien. Episcopus.*

† *Ego Bernardus Portuensis, & S. Rufinæ Episcopus.*

† *Ego Hubaldus presbyter Card. tit. S. Crucis in Hierusalem.*

† *Ego Joannes presbyter Card. SS. Io. & Pauli tit. S. Pamachii.*

† *Ego*

- † Ego Boso presbyter Card. S. Pudentiana Pastoris.
- † Ego Iacintus Diaconus Card. S. Mariae in Cosmedin.
- † Ego Ardisio Diaconus Card. S. Theodori.
- † Ego Cinthius Diaconus Card. S. Adriani.
- † Ego Hugo Diaconus Card. S. Eustachii juxta Templum Agrippae.
- † Ego Vitellus Diaconus Card. SS. Sergii, & Bacchi.

*Privilegium Alexandri III. pro Canonica SS. Quadraginta
Martyrum Tarvisii.*

Est Roma.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Priori Ecclesiae Sanctorum Quadraginta Martyrum extra muros Civitatis Tarvisinae in loco , qui dicitur Ricina ejusque Fratribus tam praesentibus , quam futuris Regularem vitam profitentibus in perpetuum . Religiosam vitam eligentibus , Apostolicum convenit adesse praesidium , ne forte cujuslibet temeritatis incursum , aut eos a proposito revocet , aut robur (quod absit) Sacrae Religionis infringat .

Ea propter Dilecti in Domino filii vestri justis postulationibus grato concurrentes assensu , praefatam Ecclesiam , in qua divino mancipati estis obsequio sub B. Petri , & nostra protectione suscipimus , & praesentis scripti privilegio communimus .

In primis siquidem statuentes , ut Ordo Canonicus , qui secundum Deum , & B. Augustinum Regulam , & Institutionem Ordinis Ecclesiae S. Frigidiani eodem loco institutus esse dignoscitur , perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Praeterea quascumque possessiones , quaecumque bona eadem Ecclesia in praesentiarum juste , & canonicè possidet , aut in futurum concessione Pontificum , largitione Regum , vel Principum , oblatione Fidelium , seu aliis justis modis (praestante Domino) poterit adipisci , firma vobis , vestrisque successoribus , & illibata permaneant , in quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis ex donatione Venerabilis Fratris nostri Tarvisini Episcopi Ecclesiam S. Vitalis de Valle Asten. cum omnibus massaritiis , & possessionibus , rebus etiam mobilibus , simul immobilibus , quas in praesenti habet , vel in futuro habuerit , totamque terram , quam in loco , qui vocatur Cilian. idem Episcopus ad manus suas tenebat , & usum nemorum ejusdem Episcopi de praedicto loco tam pro igne , quam pro domibus ibidem aedificandis . Piscationem vero , quam vobis pro communi Fratrum necessitate , cum vestris privatis Piscatoribus a Ponte Sileris , usque ad locum , qui dicitur Casagorba , Insulam etiam fluvium praedicti Sileris adjacentem , quam vobis cum aquaeductu pro molendinis exstruendis idem Episcopus de mera liberalitate donavit : ad haec quemadmodum praenominatus Episcopus vobis , & Ecclesiae vestrae rationabili deliberatione indulget , & scripto proprio confirmavit . Videlicet , ut quisque Vassallorum Ecclesiae suae ab Ecclesia eadem quinque , vel plures mansos habens , Ecclesiae vestrae de quinque unum , & de decem duos , & si infra quinque mansos habuerit , de feudo suo unum , aut duo , seu tria , vel quatuor jugera , & si quis unum , vel plures Agros a via , quae dicitur Calle de muro , usque ad Civitatem ab Episcopo habens Agrum , vel Terram , liberè donare valeat vendere , aut in testamento dimittere , cuncta vobis , & etiam Ecclesiae auctoritate Apostolica confirmamus . Nihilominus etiam sicut vobis ab eodem Episcopo indultum esse dignoscitur , sicque de consueta liberalitate Sedis Apostolicae indulgemus , ut quicumque de Fidelibus dicti Episcopi , habitum in Ecclesia vestra voluerit conversionis assumere omnes feudos suos , quos habet ab Episcopatu redditus , dum vixerit habeat sine molestia , ita quod post mortem , vel ad Ecclesiam Tarvisinam , aut haeredes illius idem feudus liberè revertatur , nullique Episcopo Tarvisino ab Ecclesia vestra praeter unum Bizantium , qui per censum constitutus est singulis annis in festo S. Andreae octo diebus ante , vel post , Tarvisino Episcopo

po persolvendus exigere liceat, vel exactionem eidem imponere; Chrisma verò; Oleum Sauctum, Consecrationes Altarium, Dedicationes Ecclesiarum, & Ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promovendi à Diocesano suscipietis Episcopo, siquidem Catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque ulla pravitate vobis voluerit exhibere, alioquin liceat vobis, quem malueritis adire Antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat, cum autem ad Synodum, vel Capitulum Tarvisini vocati fueritis. Prior cum uno, vel duobus fratribus ad Synodum, vel Capitulum semper debeant veluti statutum est convenire. Nec novarium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium, nullus à vobis decimas præsumat exigere, sepulturamque illius loci liberam esse concedimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel inrerdicti sint, nullus obstat; salva tamen Justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero te ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, de vestro, si ibi idoneus inventus fuerit, aut de Collegio, vel Ordine S. Frigidiani secundum Dei timorem, & Beati Augustini Regulam, providerint eligendum. Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum liceat præfatam, Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia, & integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura; Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocesani Episcopi pro dicto censu, & debita reverentia, si qua igitur Ecclesiastica in futurum, sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contrà eam temerè venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo nomine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Tusculani per manum Gratiani S. Romanæ Ecclesiæ Subdiaconi, & Notarii 13. Kalen. Decembris Indictione quinta Incarnationis Dominicæ Anno 1172. Pontificatus verò D. Alexandri Papæ III. Anno XIII.

Ejusdem Alexandri pro Canonica Rhenana.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Gerardo Priori Ecclesiæ Sanctæ Mariæ de Rheno, ejusque fratribus tam præsentibus, quàm futuris regularem vitam professis in perpetuum. Cum nobis sit licet immeritis omnium Ecclesiarum cura, & sollicitudo commissa, pro statu Ecclesiæ vestræ pastorem cogimur sollicitudinem gerere, & paci vestræ, prout nobis Dominus dederit intendere diligenter, ut autem à pravorum incurfibus Apostolica sitis defensione muniti, Ecclesiam in qua divino estis obsequio mancipati Indulto præsentis, precibus, & justis postulationibus vestris sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo prædicta Ecclesia constructa est, cum omni-

Est Bononia.

omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam Sancti Andreae in Turricella, Ecclesiam Sancti Donnini juxta Bagnum, Ecclesiam S. Salvatoris, Ecclesiamque S. Praxedis, sicut a piæ memoriæ prædecessore nostro Papa Anastasio vobis concessa est; salvo jure, & reverentia Cardinalis, qui pro tempore in eadem Ecclesia fuerit, vobis auctoritate Apostolica confirmamus, libertates quoque, & immunitates rationabiliter indultas a bonæ memoriæ Gerardo quondam Bononien. Episcopo Ecclesiæ vestræ, & aliis Ecclesiis vestris quas prædiximus, videlicet, ut cum omnibus rebus suis tam mobilibus, quam immobilibus, ab omni conditione, & in servitio, & tributo tenentium ab Episcopo tam Monachorum, & Clericorum, quam Laicorum, vel alicujus tam magnæ, quam parvæ personæ dominio, præter Episcopale jus liberæ sint penitus, & quietè ratas habemus, & firmas, easque perpetuis temporibus illibatas manere censemus. Liceat quoque vobis Clericos, & Laicos è sæculo fugientes, liberos, & absolutos, ad conversionem recipere, & in vestra Ecclesia absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in loco vestro professionem fas sit de eodem loco absque licentia Prioris sui, nisi obtentu arctioris Religionis discedere. Discedentem verò finè communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere. Si verò discesserit, & a vobis commonitus redire contempserit, fas sit tibi fili Prior, tuisque successoribus, sicut præfatus Bononien. Episcopus statuit, ipsum a divinis officiis interdicere, interdictum verò nullus Abbas, seu Prælatus Bononien. Episcopatus contra statum ejusdem Episcopi infra Episcopatum ipsum recipere audeat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepelliri deliberaverint nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obstat. Salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Ad hæc ordinationes Clericorum vestrorum, a qua malueritis Catholico Episcopo suscipiendi, liberam vobis concedimus facultatem, sicut memoratus Episcopus facultatem ipsam vobis per scriptum autenticum noscitur indulgisse, fructuum quoque vestrorum undecumque de Episcopatu Bononiæ advenientium, decimas vobis confirmamus, sicut eadem decimæ sunt ab eodem Episcopo Ecclesiæ vestræ provida circumspeditione concessæ. Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra, & illibata servantur, eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Bononiæ Episcopi canonica justitia; si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularesve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secuudò, tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, & a Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque & extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniat. Amen. Amen.

Datum Anagninæ per manus Gratiani Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconi, & Notarii, x. Kalen. Februarii, Indictione 11. Pontificatus verò Domini Alexandri Papæ III. Anno xviii.

† Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Hubaldus Hostien. Episcopus.

† Ego Joannes presbiter Card. SS. Joannis, & Pauli tit. S. Pamachii,

† Ego Albertus presbiter Card. tit. S. Laurentii in Lucina.

† Ego Boso presbiter Card. S. Pudencianæ tit. S. Pastoris,

† Ego Joannes presbiter Card. tit. S. Marci.

† Ego

- † Ego Presbiter Card. tit. S. Susannæ.
- † Ego Iacobus Diaconus Card. S. Mariæ in Cosmedin.
- † Ego Cinthius Card. S. Adriani.
- † Ego Hugo Diaconus Card. S. Angeli.
- † Ego Laborans Diaconus Card. S. Mariæ in Porticu.

*Bulla Sanctissimi Domini Nostri Alexandri Papæ III.
pro Canonica Rhenana.*

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis N. Priori Ecclesiæ S. Mariæ de Rheno, ejusque Fratribus tam præsentibus, quàm futuris regularem vitam professis. In perpetuum,

Deest in Originali.

Religiosam vitam eligentibus Apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursum, aut eos à proposito revocet, aut robur (quod absit) Sacræ Religionis infringat.

Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam in qua Divino mancipeti estis obsequio, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes ut quascumque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hoc propriis duximus exprimenda vocabulis Ecclesiam S. Salvatoris, Ecclesiam S. Andreae de Turricella, Ecclesiam S. Jacobi de Casa Dei, Ecclesiam S. Donnini iuxta Bagnum, Ecclesiam S. Praxedis, salvo jure Cardinalis qui pro tempore fuerit, decimas quas à quadraginta annis inconcussè tenuistis, & nunc pacificè tenere noscimini, vobis, & Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica confirmamus. Prohibemus etiam ut nullis fas sit vobis, vel Ecclesiæ vestræ novas, & indebitas exactiones imponere. Decernimus ergo ut nulli omninò hominum liceat præfatam Ecclesiam, temerè perturbare, aut ei possessiones suas auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione, ac gubernatione concessa sunt usibus omnimodis profutura; Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Dioecesani Episcopi canonica justitia. Ad indicium autem hujus à Sede Apostolica perceptæ protectionis, duos sol. Lucen. monetæ nobis nostrisque successoribus annis singulis persolveritis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundò tertiovè commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratiss. Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu aliena fiat, atque in extremo examine districtæ vultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax, D. N. Jesu Christi, quatenus & hic fructuum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Tusculan. per manum Alberti S.R.E. Presbyteri Card. & Cancellarii. XII. Kal. Januarii, Indiçt. XII, Incarnat. Dominicæ Anno MCLXXVIII. Pontificatus verò Domini Alexandri Papæ III. Anno xx.

- † Ego Alexander Catholica Ecclesiæ Episcopus.
- † Ego Io. Presbiter Card. SS. Ioann. & Pauli tit. S. Pamachii.
- † Ego Ioannes Presbiter Card. tit. S. Anastasiæ.
- † Ego Ioannes Presbiter Card. tit. S. Marci.
- † Ego Petrus Presbiter Card. tit. S. Susannæ.
- † Ego Cinthius Presbiter Card. S. Cæcilie.
- † Ego Hugo Presbiter Card. S. Clementis.

- † Ego Ardiutius Presbiter Card. tit. S. Crucis in Hierusalem.
- † Ego Gratianus Diaconus Card. SS. Cosmae, & Damiani.
- † Ego Ioannes Diaconus Card. S. Angeli.
- † Ego Raynerius Diaconus Card. S. Adriani.
- † Ego Matthaeus Diaconus Card. S. Mariae Novae.
- † Ego Bernardus Diaconus Card. S. Nicolai Tulliani.

Ejusdem Alexandri Papae III. pro Canonica de Rheno.

Est Bononia.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Gerardo Priori Ecclesiae Sanctae Mariae de Rheno, ejusque fratribus Regularem vitam professis.

Cum nobis sit licet immeritis omnium Ecclesiarum cura, & sollicitudo commissa pro statu Ecclesiae vestrae Pastoralem cogimur sollicitudinem gerere, & paci vestrae, prout nobis Dominus dederit intendere diligenter, ut autem a pravorum incurfibus Apostolica sitis defensione muniti, Ecclesiam vestram, in qua divino estis obsequio mancipati, inducti piis precibus, & justis postulationibus vestris sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & praesentis scripti privilegio communimus.

Statuentes, ut quascumque possessiones, quaecumque bona eadem Ecclesia in praesentiarum iuste, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis, praestante Domino, poterit adipisci, forma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo praedicta Ecclesia constructa est cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam S. Andreae in Turrisella, Ecclesiam S. Domnini juxta Bagnum, Ecclesiam S. Salvatoris, Ecclesiam quoque S. Praxedis sicut a pia mem. praedecessore nostro Papa Anastasio vobis concessa est, salvo jure, & reverentia Cardinalis, qui pro tempore praerit Apostolica auctoritate confirmamus, Libertates quoque, & immunitates rationabiliter indultas a bonae mem. Gerardo quon. Bononien. Episcopo Ecclesiae vestrae, & aliis Ecclesijs vestris, quas praediximus, videlicet, ut cum omnibus rebus suis tam mobilibus, quam immobilibus ab omni conditione, & a servitio, & tributo tenentium ab Episcopo tam Monachorum, & Clericorum, quam parvae personae dominio, praeter Episcopale jus, liberae sint penitus, & quietae, ratas habemus, & firmas, easque perpetuis temporibus illibatas manere censemus. Liceat quoque vobis Clericos, & Laicos e saeculo fugientes, liberos, & absolutos, ad conversionem recipere, & in vestra Ecclesia absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum post factam in loco vestro professionem, fas sit de eodem loco absque licentia Prioris sui, nisi obtentu arctioris Religionis discedere. Discedentem verò absque communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere. Si verò discesserit, & a vobis commonitus redere contempserit, fas sit Prior, tuisque successoribus, sicut praefatus Bononiae Episcopus statuit, ipsum a divinis Officiis interdicere, interdictum verò nullus Abbas, seu Prelatus Bononiae Episcopatus contra statutum ejusdem Episcopi, infra Episcopatum ipsum recipere audeat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extreme voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obsistat, salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Ad haec Ordinationes Clericorum vestrorum, a quo malueritis Catholico Episcopo suscipiendi, liberam vobis concedimus facultatem, sicut memoratus Episcopus facultatem ipsam vobis per scriptum authenticum noscitur indulgisse. Fructuum quoque vestrorum undecumque de Episcopatu Bononiae venientium decimas vobis confirmamus, sicut eadem decimae sunt ab eodem Episcopis Ecclesiae vestrae provida circumspeditione concessae. Decernimus ergò, ut

nulli

nulli omnino hominum liceat prefatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra illibata servantur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis pro futura. Salva Sedis Apostolicę auctoritate, & Bononien. Episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hujus nostre Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtę ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonę actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia eternę pacis inveniant. Amen. Amen.

Datum Anagninę per manus Gratiani S. Romanę Ecclesię Subdiaconi, & Notarii Kal. Februarii Indiēt. xi. Incarnationis Dominicę Anno MCLXXXVII. Pontificatus verò Domini Alexandri Papę III. Anno xvi i i.

† Ego Alexander Catholice Ecclesię Episcopus.

† Ego Ioannes Presbiter Card. SS. Joann. & Pauli tii. S. Pamachii &c.

† Ego Albertus Presbiter Card. tit. S. Laurentii in Lucina.

† Ego Bosio Presbiter Card. S. Pudentianę tit. S. Pastoris &c.

† Ego Ioannes Presbiter Card. tit. S. Marci.

† Ego Petrus Presbiter Card. tit. S. Susannę &c.

† Ego Ubaldo Hostiensis Episcopus &c.

† Ego Jacobus Diaconus Card. S. Marię in Cosmedin &c.

† Ego Eutichius Diaconus Card. S. Adriani &c.

† Ego Hugo Diaconus Cardin. S. Angeli &c.

† Ego Laborans Diaconus Card. S. Marię in Porticu.

Bulla S. D. N. Lucii Papę Tertii, pro Canonica Rheni.

LUCIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Gerardo Priori Ecclesię Sanctę Marię de Rheno, ejusque fratribus tam præsentibus, quàm futuris vitam professis in perpetuum. Cum nobis sit licet canonicam immeritis omnium Ecclesiarum cura, & sollicitudo commissa, pro statu Ecclesię vestrę pastorem cogimur sollicitudinem gerere, & pacis vestrę, prout nobis Dominus dederit intendere diligenter, ut autem à pravorum incurfibus Apostolica sitis defensione muniti, Ecclesiam vestram, in qua divino estis obsequio mancipati, inducti piis præcibus, & justis postulationibus vestris sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut quascumque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante dominio poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & ilibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo prædicta Ecclesia constructa est, cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam S. Andreę in Turricella, Ecclesiam S. Donnini juxta Bagnum, Ecclesiam S. Salvatoris, Possessiones, quæ fuerunt Gerardi de Sala, Ecclesiam S. Praxedis sicut a pię memorię prædecessoribus nostris Anastasio, Alexandro, Romanis Pontificibus vobis concessa est, salvo jure & reverentia Cardinalis, qui pro tempore in eadem Ecclesia fuerit, Ecclesiam S. Jacobi, quæ dicitur Casa Dei, cum pertinentiis suis, Pontem, qui juxta Ecclesiam vestram super Rhenum situs est cum suis possessionibus, libertates quoque, & immunitates rationabiliter indultas a bonæ mem. Henerico, & Gerardo Bononien.

Episcopis, Ecclesiæ vestræ, & aliis Ecclesiis vestris quas prædiximus, videlicet, ut cum omnibus rebus suis tam mobilibus, quam immobilibus ab omni conditione, & à servitio, & tributo tenentium ab Episcopo, tam Monachorum, & Clericorum, quam Laicorum, vel alicujus tam magnæ quam parvæ personæ dominio, præter Episcopale jus, liberæ sint penitus, & quietæ, ratas habemus, & firmas, easque perpetuis temporibus illibatas manere censemus. Liceat etiam vobis Clericos, & Laicos è seculo fugientes liberos, & absolutos ad conversionem recipere, & in vestra Ecclesia absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum post factam in loco vestro professionem, fas sit de eodem loco absque licentia Prioris sui, nisi obtentu arctioris Religionis discedere; Discedentem verò absque communium litterarum vestrarum cautione nullus audeat retinere, & si aliquis ipsorum fratrum extra Claustrum ausus fuerit sine prædicta licentia permanere, si secundo, tertiove commonitus resipiscere fortè contempserit, liceat Priori ejusdem loci excommunicationis in ipsum tanquam in professum suum sententiam promulgare. Præterea decimas, quas à quadraginta annis inconcussè tenuistis, & nunc pacificè retinere noscimini vobis, & Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica confirmamus. Prohibemus etiam, ut nulli fas sit vobis, vel Ecclesiæ vestræ novas, & indebitas exactiones imponere. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extreme voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obsistat, salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Ad hæc Ordinationes Clericorum vestrorum, a quo malueritis Catholico Episcopo suscipiendi, liberam vobis concedimus facultatem, sicut memorati Episcopi facultatem ipsam vobis per authentica scripta indulsisse noscuntur, fructuum quoque vestrorum undecumque de Episcopatu Bonon. venientium, vobis decimas confirmamus, sicut eadem decimæ sunt ab eisdem Episcopis, Ecclesiæ vestræ provida circumspectione concessæ. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, & Beati Augustini providere eligendum. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Bononien. Episcopi Canonica justitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularivè persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini Nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant Amen. amen.

Dat. Velletri per manum Alberti S. Rom. Eccl. Presbyteri Card. & Cancel. v. Non. Martii indiēt. xv. Incarnationis Dominicæ Anno MCLXXXVII. Pont. verò Domini Lucii Papæ III. Anno. I.

† Ego Lucius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Chonradus Sabinen. Episcopus.

† Ego Theodinus Portuen. & S. Rufinæ Episcopus.

† Ego Petrus Tusculanus Episcopus.

† Ego Petrus tit. S. Susannæ Presbyter Card.

† Ego Vibianus tit. S. Stephani in Calio monte Presbiter Card.

† Ego Cinthius Presbiter Card. tit. S. Cecilie.

- † Ego Arduinus Presbiter Card. tit. S. Crucis in Jerusalem.
- † Ego Matthæus Presbiter Card. tit. S. Marcelli.
- † Ego Laborans Presbiter Card. S. Mariæ Transiberim tit. S. Calixti.
- † Ego Jacintus Diaconus Card. S. Mariæ in Cosmedin.
- † Ego Ardicio S. Theodori Diaconus Card.
- † Ego Raynerius Diaconus Card. S. Georgii ad Velum Aureum.
- † Ego Gratianus SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card.

*Bulla SS.D.N. Urbani Papæ III. pro Ecclesia, & Canonica
S. Mariæ de Rheno.*

RBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Hugoni Priori Ecclesiæ Sanctæ de Rheno, ejusque fratribus tam præsentibus, quàm futuris Regularem vitam professis in perpetuum.

Est Bononia.

Cum nobis sit, licet immeritis omnium Ecclesiarum cura, & sollicitudo commissæ pro statu Ecclesiæ vestræ pastorem cogimur sollicitudinem gerere, & paci vestræ, prout nobis Dominus dederit intendere diligenter, ut autem a pravorum in curibus Apostolica sitis defensione muniti, Ecclesiam vestram, in qua divino estis obsequio mancipati, inducti piis precibus, & justis postulationibus vestris sub B. Petri, & nostrâ protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

Statuentes, ut ordo canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini regulam in eadem Ecclesia noscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascumque possessiones, quęcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata, permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo prædicta Ecclesia constituta est cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam S. Andree in Turricella, Ecclesiam S. Donnini juxta Bagnum, Ecclesiam S. Salvatoris, Possessiones, quę fuerunt Gerardi de Sala cum decimis, & fictis, & omnibus pertinentiis suis, Hospitale de Casarola cum pertinentiis suis, Ecclesiam S. Praxedis sicut a pię mem. prædecessoribus suis Anastasio, Alexandro, & Lucio Romanis Pontificibus vobis concessa est, salvo jure, & reverentia Cardinalis, qui pro tempore in eadem Ecclesia fuerit, Ecclesiam S. Jacobi, quę dicitur Casa Dei cum pertinentiis suis, Pontem, qui juxta Ecclesiam vestram super Rhenum situs est, cum suis possessionibus, libertates quoque, & immunitates rationabiliter indultas a bonę mem. Henrico, & Gerardo Bononien. Episcopis Ecclesiæ vestræ, & aliis Ecclesiis vestris, quas prædicimus, videlicet, ut cum omnibus rebus suis tam mobilibus, quàm immobilibus, ab omni conditione, & a servitio, & tributo tenentium ab Episcopo tam magnę, quàm parvę personę dominio præter Episcopale Jus liberę sint penitus, & quietę, ratus habemus, & firmas, easque perpetuis temporibus illibatas permanere censemus, liceat etiam vobis Clericos, & Laicos è sæculo fugientes liberos, & absolutos ad conversionem recipere, & in Ecclesia vestra absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum in loco vestro post factam professionem fas sit de eodem loco absque licentia Prioris sui, nisi obtentu arctioris Religionis discedere. Discedentem verò absque communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere, & si aliquis ipsorum fratrum extra Claustrum ausus fuerit sine prædicta licentia permanere, si secundo, tertio, & commonitus resipiscere fortè contempserit, liceat Priori ejusdem loci excommunicationis in ipsum, tanquam in professum suum sententiam promulgare. Præterea decimas, quas a quadraginta annis inconcussè tenuistis, & nunc pacificè tenere noscimini, vobis, & Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica confirmamus. Prohibemus etiam, ut nulli fas sit vobis, & Ec-

clesiæ

clesiæ vestræ, novas, & indebitas exactiones imponere, sed ipsam ea gaudere decernimus libertate, quam a quadraginta annis elapsis, usque ad hæc tempora nescitur habuisse, sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepelliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati sint, vel interdicti, nullus obstat, salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Ad hæc Ordinationes Clericorum vestrorum, a quo malueritis Episcopo suscipiendi, liberam vobis concedimus facultatem, sicut memorati Episcopi facultatem ipsam vobis per authentica scripta indulgisse noscuntur; fructuum quoque vestrorum undecumque de Episcopatu Bononien. venientium vobis decimas confirmamus, sicut eadem decimæ sunt ab eisdem Episcopis Ecclesiæ vestræ provida circumspectione concessæ. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum consilii sanioris secundum Dei timorem, & B. Augustini regulam providerint eligendum. Ad indicium autem hujus à Sede Apostolicâ perceptæ protectionis, & libertatis, duos Lucen. sol. monetæ persolventes nobis, nostrisque successoribus annis singulis. Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integrè conserventur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Bononien. Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis invenient. Amen. Amen.

Datum Veronæ per manum Transmundi S. Romanæ Ecclesiæ Notarii vi. Februarii Indict. iv. Incarnationis Dominicæ Anno 1185. Pontificatus verò Urbani Papæ III. Anno primo.

- ✠ Ego Urbanus Catholice Ecclesiæ Episcopus,
- ✠ Ego Theodinus Portuen., & S. Rufinæ Episcopus,
- ✠ Ego Henricus Albanen. Episcopus.
- ✠ Ego Theodinus Hostien., & Velitren. Episcopus,
- ✠ Ego Io. Presbiter Card. tit. S. Marci,
- ✠ Ego Laborans Presbiter Card. S. Mariæ Transiberim tit. S. Calixti,
- ✠ Ego Pandulfus Presbiter Card. tit. XII. Apostolorum.
- ✠ Ego Albitius Presbiter Card. tit. S. Crucis in Jerusalem.
- ✠ Ego Melior Presbiter Card. SS. Ioan. & Pauli tit. S. Pamachii,
- ✠ Ego Adelardus tit. S. Marcelli Presbiter Card.
- ✠ Ego Arditio Diaconus Card. S. Theodori,
- ✠ Ego Gratianus SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card.
- ✠ Ego Soffredus S. Mariæ in Via lata Diac. Cardin.
- ✠ Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu Diaconus Card.
- ✠ Ego Petrus S. Nicolai in carcere Tullian. Diac. Card.
- ✠ Ego Rodulfus S. Georgii ad Velum Aureum Diaconus Card.

*Bulla SS.D.N. Urbani Papæ III. ad Præpositum, & Canonicos
Crescentiacos propè Mediolanum.*

URBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Præposito, & Fratribus de Crescentiaco, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum vita præsens nimis sit fragilis, & caduca, ad futuram votivis nos convenit desideriis anhelare, quæ non novit occasum, & benemerentibus præbet gaudia sempiterna, sanè si ex susceptæ administrationis officio tenemur alios ad opera charitatis inducere, eis nos ipsos bonum præstare debemus exemplum, ut efficacior nostra prædicatio fiat, cum a nobis fuerit opere comprobata. *Est Brinati*

Ea propter dilecti in Domino filii consideratione supernæ retributionis inducuntur, Ecclesiæ S. Georgii de Brinate, quæ in alodio nostro paterno fundata est, & omnibus possessionibus destituta, universas possessiones sive a Monialibus de Charono, excepto portu, & glarea, sive a Monachis S. Vincentii, aut militibus de Archonate, vel a militibus de Dugano emimus, sicut in Instrumentis factis de his continetur, & possessiones etiam, quas apud locum ipsum de Brinate Germani nostri quietas nobis, & liberas dimiserunt, & possessiones insuper, quas apud Casale comparavimus, sicut in Instrumento authentico continetur, largitione perpetua duximus concedendas, ut eadem Ecclesia fiat Canonica Regularis.

Statuimus igitur, ut de Collegio Ecclesiæ vestræ sit in ipsa Præpositus, & tantus Canonicoꝝ numerus, quantus de facultatibus ipsius Ecclesiæ possit commodè sustentari; *Et ut in ipsa Ecclesia S. Georgii ordo Canonicus secundum Dei timorem, & B. Augustini Regulam, atque institutionem vestram perpetuis temporibus inviolabiliter observetur*, & unus Presbyteri illius Ecclesiæ ad hoc sit omni tempore specialiter deputatus, ut pro animabus parentum, & domesticorum nostrorum, & pro aliis Fidelibus defunctis, necnon etiam pro salute nostra singulis diebus, quibus de generali consuetudine convenienter id facere possit, Missarum solemnities cantet.

Præposito autem præfatæ Ecclesiæ, qui pro tempore fuerit decedente, Fratres ejusdem Ecclesiæ de seipsis, si inter eos idoneus repertus fuerit, aut Collegio Fratrum vestrorum sibi Præpositum eligendi liberam habeant facultatem, ita tamen, ut electus à Præposito, qui in Ecclesia vestra pro tempore fuerit, sicut canonicum est, debeat confirmari.

Statuimus etiam, ut eadem Ecclesia S. Georgii de Ordinis observantia, Ecclesiæ vestræ sicut filia Matri respondeat, eique debitam obedientiam exhibeat, & honorem, & Præpositus Ecclesiæ vestræ, in Ecclesia illa correctionem habeat Regularem; ita tamen, ut Fratrum ejusdem Ecclesiæ S. Georgii, si quando defuerint, supplere teneatur aliorum subrogatione defectum.

Verum, ut Fratres illius Ecclesiæ liberiùs obsequiis possint vacare divinis, & Regularem Ordinem observare, ipsos, & eorum Ecclesiam ab omni Iurisdictione Corbetæ, et Dairagi plebium auctoritate, qua donante domino præemineus eximimus, et ab omni gravamine Mediolanensis Ecclesiæ liberam decernimus, & immunem: Itaque prædictis plebibus quicquid juris aliquando sibi in Ecclesia illa vendicare, aut Mediolanensis Ecclesiæ in ipsa exactionem quamlibet exercere minimè liceat; eo duntaxat excepto, quòd Mediolanen. Archiepiscopo annuam libram Cerae, nomine census in ipsa Ecclesia S. Georgii reservamus, ut ab eo Canonicis ipsius Ecclesiæ opportuna defensionis auxilium in suis necessitatibus impendatur; Si verò Archiepiscopus eandem Ecclesiam contra statutum nostrum malitiosè aliquo tempore molestaverit, ex tunc eam non solum in aliis, sed etiam in solutione census a persolutione ipsius exemptam fore statuimus, & sicut specialem filiam ad jus, & proprietatem Romanæ Ecclesiæ. Salvo jure Ecclesiæ nostræ liberè devolvendam.

Germanis autem nostris, & eorum hæredibus, Juspatronatus in ipsa Ecclesia reservamus, ut eam in suis justitiis defendere teneantur, non tamen, ut in ipsa quicquam sibi aliud vendicare debeant, nisi quod Ecclesiarum fundatoribus in eisdem Ecclesiis secundum Sacrorum Canonum statuta debentur, videlicet, ut si quis eorum ad conversionem Fratrum ejusdem Ecclesiæ S. Georgii aliquandò transire voluerit, in consortium illorum recipi debeat, vel si vergeret ad inopiam, non ex debito, sed ex gratia charitatis ei secundum facultates Ecclesiæ subsidium conferatur.

Ut igitur Constitutio nostra super iis inviolabilem firmitatem obtineat, sub interminatione anathematis inhibemus, ne quis eam infringere audeat, vel in aliquo diminuere; sed omnia sicut prædicta sunt, futuris temporibus observentur: si quis autem hujus nostræ Constitutionis paginam temerè violare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Veronæ vii. Kal. Decembris 1186, Pontificatus Anno primo.

Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

*Bulla Urbani III. pro Præposito S. Crucis de Mortario
apud Insubres.*

Est Mortarii.

URBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Nicolao Præposito Ecclesiæ Sanctæ Crucis Mortarien., ejusque Fratribus tam præsentibus, quàm futuris, Regularem vitam professis in perpetuum.

Quanto Ecclesia vestra pro Religionis, & honestatis virtute, ac bonæ opinionis odore, quo redolere dignoscitur a prædecessoribus nostris majori semper fuit prærogativa, & privilegio decorata; tantò nos eorum imitatione ipsam Ecclesiam ampliori cupimus charitate diligere, & vobis pro Fide Catholica multa dura, & aspera sustinentibus, quæ ad incrementum, & exaltationem ejus pertinent benigniori animo indulgere, cum hæc præsertim, ad juris dispositionem Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, & tutelam nostram specialiter dignoscitur nullam mediante spectare.

Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & prædecessorum nostrorum fel. me. Innocentii, Lucii II., Eugenii, & Alexandri Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, præfatam Mortariensem Ecclesiam, in qua divino mancipati estis obsequio, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut ordo canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur.

Præterea quascumque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, aut largitate Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis [præstante Domino] poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus illibata permaneant, in quibus hic propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum, in quo Ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis. In Episcopatu Mediolanensi, Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Carpenzago. In Papiensi Ecclesia Sancti Marcelli. Apud Carbonariam, Ecclesia Sancti Victoris, Ecclesiam Sanctæ Mariæ, & Hospitale juxta positum. In Suburbio Mortarien., Ecclesiam Sancti Cassiani, Ecclesiam Sanctorum Siri, & Geminiani, Ecclesiam Sancti Petri de Cantiano. Apud Zemitum, Ecclesiam Sanctę Marię, Apud Ticinetum, Ecclesiam S. Andreae. Apud Castrum S. Salvatoris, Ecclesiam S. Andreae. In Episcopatu Novariensi, Ecclesiam S. Jacobi. Apud Guilengnum, Ecclesiam S. Andreae. In Episcopatu Vercellensi, Ecclesiam S. Gratiani

in

in Civitate . Apud Planchetam , Ecclesiam S. Mariæ . Apud Pontemsturię , Ecclesiam S. Agathæ . In Episcopatu Hiporegienſi , Ecclesiam S. Laurentii . In Episcopatu Taurinen. apud Braidam Ecclesiam S. Andreae in Villa . In Castro Ecclesiam S. Mariæ . In Albanenſi Episcopatu ap. Nevias , Ecclesiam S. Petri , & Cappellam S. Michaelis , & Ecclesiam S. Juliani . In Episcopatu Aſten. in Civitate , Ecclesiam S. Mariæ Novę . Apud Caſtrum S. Martini , Ecclesiam S. Marię , & S. Martini . In Episcopatu Aquen. Apud Lamerias , Ecclesiam S. Joannis , Ecclesiam S. Michaelis . Apud Gamundium , Ecclesiam SS. Trinitatis , & Hoſpitale S. Rainerii . In Derthonen. Episcopatu in Civitate , Ecclesiam S. Matthei , Prioratus . Apud Peanariam , Ecclesiam S. Petri , Prępoſitura , Apud Struoranum , Ecclesiam S. Joannis . Apud Veſulam , Ecclesiam S. Mariæ . In Episcopatu Januen. in Civitate , Ecclesiam S. Theodori . Apud Deveranum Ecclesiam S. Joannis , Ecclesiam S. Mariæ de Albarion , Ecclesiam S. Marię de Monte . Apud Prianum , Ecclesiam S. Marię . Apud Pratum , Ecclesiam S. Petri . In Episcopatu Placentino , Ecclesiam S. Matthei . In Episcopatu Parmenſi , Ecclesiam S. Michaelis . Apud Zonzonum , Ecclesiam S. Michaelis .

Quicquid præterea in Zemito poſſideris , ſalva jurium penſione Eccleſiæ Novar. & S. Stephani Vercellen. liceat quoque vobis Clericos , vel Laicos ad Eccleſiam fugientes liberos , & abſolutos ad converſionem recipere , & eos abſque alia contradicitione retinere .

Prohibemus etiam , ne quis poſt factam profeſſionem , proprium quid habere , neve ſine Prępoſiti , vel congregationis licentia de clauſtro præſumat diſcedere ; quod ſi diſceſſerit ; & monitus redire contempſerit , liceat communicato fratrum conſilio huiusmodi ab officiis ſuis ſuſpendere . Suſpenſum verò nullus Episcoporum in Parochia miniſtrare permittat .

Tibi verò chariſſime fili Nicolæ Prępoſitę , ſucceſſoribusque tuis concedimus , ut quando apud vos Episcopi deſunt ; ſchiſmaticos ad veritatem Eccleſiæ redeuntes , vel de criminibus pœnitentes reconciliare per Dei gratiam debeas , quandiũ in loco vobſtro Canonici Ordinis diſciplina Domino auxiliante vigerit .

Chriſma verò , Oleum Sanctum , Conſecrationes Altarium , ſeu Baſilicarum , Ordinationes Clericorum , ſi Eccleſia , in cujus Dioceſi eſt eſtis Catholico Paſtore caruerit , aut Ordines non dederit , a quo malueritis Catholico ſuſcipiatis Episcopo .

Ex Apoſtolica inſuper Sedis benignitate , laborum veſtrorum decimas in quibuscumque Parochiis operamini , ad communis victus ſuſtentationem vobis quietè habendas , poſſidendasque concedimus ; ſtatuentes ut nulli Episcoporum , vel Episcopaliũ miniſtrorum liceat ſuper hac re , veſtrisque ſucceſſoribus moleſtiam irrogere , neque Laicis quibuſlibet facultas ſit eaſdem decimas aliqua ſibi vſolentia vendicare .

Manſuro præterea Decreto in perpetuum Eccleſias , vel Eccleſiarum poſſeſſiones , quæ per diverſas Parochias Canonicę veſtrę conceſſæ ſunt , aut in futurum largiente Domino conceduntur vobis , veſtrisque ſucceſſoribus in Regularis diſciplinæ Obſervantia permanſuris , quietas ſemper , & liberas decernimus permanere . Nec Episcopis , aut perſonis quibuſlibet eas ab Eccleſiæ veſtrę unitate , ac ſubjectione ſubtrahere , neque Clericis in illis habitantibus , liceat Congregationis veſtrę conſuetudines , & obedientiam refutare .

Omnibus autem Eccleſiæ veſtrę Prępoſitis interdiciamus , & omninò prohibemus , nè poſſeſſiones ubilibet ad ipſam Canonicam pertinentes audeant diſtrahere , aut perſonis ſæcularibus in feudum dare , vel quibuſlibet ingeniis alienare , aut ſine Congregationis conſenſu in alicujus perſonæ jus poſſeſſionemque tranſferre .

Porrò Eccleſiarum veſtrarum Presbyteri colonorum ſuorum pœnitentiam , ſepulturam , & cætera ſacerdotalia officia ſolemniter impleant .

Præterea paci , & quieti veſtrę paterna ſolicitudine proſpicere cupientes ,

Apostolica auctoritate statuimus, & firmiter prohibemus. Ut Fratres vestros in quibuscumque Parochiis fuerint, nulli Episcoporum, aut Clericorum fas sit excommunicationis, vel interdicti sententia innodare. Quum verò generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, clausis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis Campanis, suppressa voce divina Officia celebrare.

Interdicimus insuper infra nè Parochias Ecclesiarum vestrarum sine consensu Dioeceseani, & vestro aliqua Ecclesia construatur.

Adiicimus autem, ut nullus Episcopus, Clericus, vel Laicus ab Ecclesia S. Crucis, & obedientiis ejus, Hospitium, aut aliquid temporalium rerum servitium ex debito possit exigere, nisi quod à vobis pro pensione, aut pro alio fuerit constitutum.

Ad hæc pro vestro, & Religionis vestræ profectu sollicita admodum existentes, præsentem scripto sancimus, ut cum ab Episcopis, aut aliis personis, in quorum Episcopatibus Ecclesiæ vestræ sitæ sunt pro Legatis, aut aliis Nunciis Apostolicæ Sedis sive Procuratoribus Romani Pontificis aliquæ factæ fuerint collectæ pro capite, & pro illis Ecclesiis, quæ eandem libertatem habent cum capite, non per alios, sed per vos ipsos exinde teneamini respondere.

Sepulturam præterea ipsius loci liberam esse sancimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint, nullus obstat quemadmodum prædecessoris nostri Papæ Lucii privilegio continetur.

Oblationes quoque, quæ in Ecclesiis vestris gratuita, & pia devotione offeruntur absque alicujus contradictione recipiatis.

Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet fatigationibus vexare, quæ omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura; Salva Sedis Apostolicæ auctoritate. Si qua igitur Ecclesiastica, sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertioque commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Dat. Veronæ per manum Alberti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis, & Cancellarius. Kalen. Junii, Indictione v. Incarnationis Dominicæ, Anno 1187, Pontificatus verò D. Urbani Papæ III. anno secundo.

† Ego Urbanus Catholica Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Petrus de Bonis presbiter Card. S. Susanne.

† Ego Laborans presbiter Card. S. Mariæ Transiberim, tit. S. Calixti.

† Ego Pandulfus presbiter Card. SS. Apostolorum.

† Ego Melchior presbiter Card. SS. Joann. Pauli tit. S. Pantalei.

† Ego Adelardus tit. S. Marcelli presbiter Card.

† Ego Henricus Albanensis Episcopus.

† Ego Paulus Prænестinus Episcopus.

† Ego Theobaldus Hostiensis, Veletrensis Episcopus.

† Ego Jacintus in Cosmedin Diac. Card.

† Ego Gratianus SS. Cosmæ, & Damiani Diac. Card.

† Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu Diac. Card.

† Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Diac. Cardin.

† Ego Rodulfus S. Georgii ad Velum aureum Diac. Card.

Ejusdem Urbani III. pro Præpositura S. Agathæ Cremonæ.

URBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Lanfranco Præposito S. Agathæ Cremonen. salutem, & Apostolicam benedictionem, Cum sël. mem. Alexander, & Lucius prædecessores nostri, sicut ex eorum litteris manifestè nobis innotuit prædecessori tuo quam tibi, de benignitate Apostolicæ Sedis indulserint, ut processionibus Ecclesiæ vestræ diebus solemnibus defferetis. Baculum Pastoralem, nos eisdem prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, eundem Baculum diebus ipsis in Processionibus deferendi, liberam sibi ejusque successoribus concedimus facultatem; nullo ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & B. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Dat. Veronæ 4. Kal. Julii.

Urbanus Papa III.

Bulla SS. D. N. Clementis Papæ III. Ad Priorem, & Canonicos Rhenan.

CLEMENTIS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Hugoni Priori Ecclesiæ S. Mariæ de Rheno ejusque Fratribus tam præsentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuum. Cum nobis sit licet immeritis, omnium Ecclesiarum cura, & sollicitudo commissa, pro statu Ecclesiæ vestræ pastorem cogimur sollicitudinem gerere, & paci vestræ, prout nobis Dominus dederit intendere diligenter, ut autem a pravorum incurribus Apostolica nostra sitis defensione muniti. Ecclesiam vestram, in qua divino estis obsequio Mancipati inducti piis precibus, & justis postulationibus vestris, sub Beati Petri, & nostra protectione suspicimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

Statuentes, ut ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones quæcumque bona, eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis præstante domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo præscripta Ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam S. Andree in Turicella, Ecclesiam S. Donnini juxta Bagnum, Ecclesiam S. Salvatoris, Possessiones, quæ fuerunt Girardi de Sala cum decimis, & fîctis, & omnibus pertinentiis suis, Hospitale de Casariola cum pertinentiis suis, Ecclesiam S. Praxedis, sicut a Piæ memoriæ prædecessoribus nostris Anastasio, Alexandro, Lucio, & Urbano Romanis Pontificibus vobis concessa est, salvo jure, & reverentia Cardinalium, qui pro tempore in eadem Ecclesia fuerint, Ecclesiam S. Jacobi, quæ dicitur Casadei cum pertinentiis suis, Pontem qui juxta Ecclesiam vestram super Rhenam situs est, cum suis possessionibus, Libertates quoque, & immunitates rationabiliter indultas à bon. mem. Henrico, & Gerardo Bononien. Episcopis Ecclesiæ vestræ, & aliis Ecclesiis vestris quas prædiximus, videlicet, ut cum omnibus rebus suis tam mobilibus, quam immobilibus, ab omni conditione, & à servitio, & tributo tenentium ab Episcopo, tam Monachorum, & Clericorum, quam Laicorum, vel alicujus tam magnæ, quam parvæ personæ dominio, præter Episcopale jus, liberæ sint penitus, & quietæ, ratas habemus, & firmas, easque perpetuis temporibus illibatas permanere censemus. Liceat etiam vobis Clericos, & Laicos è seculo fugientes, liberos, & absolutos ad conversionem

versionem recipere, & eo in Ecclesia vestra absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ut nulli Fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem, fas sit de eodem loco absque Prioris sui licentia, nisi obtentu arctioris religionis discedere. Discedentem verò absque communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere, & si aliquis ipsorum Fratrum extra claustrum ausus fuerit sine prædicta licentia permanere, si secundo tertiove commonitus resipiscere fortè contempserit, liceat Priori ejusdem loci excommunicationis in ipsum tamquam in professum suum sententiam promulgare. Præterea decimas quas à quadraginta annis inconcussè tenuistis, & nunc pacificam tenere noscimini, vobis, & Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica confirmamus. Prohibemus etiam, ut nulli fas sit vobis, & Ecclesiæ vestræ novas, & indebitas exactiones imponere, sed ipsam ea gaudete decernimus libertate, quam a quadraginta annis elapsis, usque ad hæc tempora noscitur habuisse. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extreme voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati, vel interdicti sint nullus obsistat, salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Ad hæc ordinationes Clericorum vestrorum, à quo malueritis Episcopo Catholico suscipiendi, liberam vobis concedimus facultatem, sicut memorati Episcopi facultatem ipsam vobis per authentica scripta indulgisse noscuntur. Fructuum quoque vestrorum vndecumque de Episcopatu Bonon. venientium decimas confirmamus, sicut eadem decimæ sunt ab eisdem ipsis Ecclesiæ vestræ provida circumspectione conoessæ. Obeunte vero te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem Fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, & Beati Augustini regulam providerint eligendum. Ad indicium autem hujus à Sede Apostolica perceptæ protectionis, & libertatis, duos solidos Lucen. monetæ nobis nostrisque successoribus annis singulis persolvetis. Decernimus ergo, ut nulli omninò hominum fas sit præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Bononien. Episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisue persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque su Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Laterani per manum Moyfi S. R. E. Sufidiaconi Vicem agentis Cancellarii xvi. Kal. Aprilis Indict. vi. Incarnat. Dominicæ Anno MCLXXXVIII. Pontificatus D. Clementis Papæ III. Anno primo.

† Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Theobaldus Hostien. Vellitren. Episcopus.

† Ego Johannes presbiter Card. tit. S. Marci.

† Ego Laborans presbiter Card. S. Mariæ Transtiberim tit. S. Calixti &c.

† Ego Albanus tit. S. Crucis in Hierusalem presbiter Card. &c.

† Ego Melior presbiter Card. SS. Ioann. & Pauli tit. S. Pamachii.

† Ego Iacobus Diaconus Card. S. Mariæ in Cosmedin &c.

† Ego Gratianus SS. Cosmæ, & Damiani Diac. Card. &c.

† Ego Gerardus S. Adriani Diaconus Card. &c.

† Ego Octavianus SS. Sergii, & Bacchi Diaconus Card. &c.

Ego

† Ego Soffredus S. Mariae in Via lata Diac. Card. &c.
 † Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card.
 † Ego Rodulfus S. Georgii ad Velum aureum Diac. Card.

*Privilegium Clementis Papæ III. pro Canonica S. Georgii de Brinate
 propè Mediolanum.*

LEMENS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filii Conrado Præ-
 posito Ecclesiæ S. Georgii de Brinate ejusque fratribus Regularem vi-
 tam professis . *Et reliqua , ut supra . Mox .*

*Est Bri-
 nati.*

Cum potestate transeundi portum Ticini, pro Canonicis, & eorum
 familia, & usu piscandi, & nemorum glareæ, & celebrandi tempore
 interdicti Januis clausis, & recipiendi ordines, ac consecrationes à quovis Catho-
 lico Episcopo.

Datum Laterani MCLXXXIX. pridie idus Januarii. Indictione 7. Pontificatus
 nostri Anno II.

Clemens Catholica Ecclesiæ Episcopus.

*Bulla Celestini Papæ III. pro Canonica S. Georgii de Brinate ,
 propè Mediolanum.*

ELESTINUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Conrado
 Præposito S. Georgii de Brinate , ejusque Fratribus tam præsentibus,
 quàm futuris Regularem vitam professis in præfatæ Præposituræ Mona-
 sterio Religiosam vitam eligentibus : Apostolicum convenit adesse
 præsidium , ne forte cujuslibet temetitatis incursum , aut eos à propo-
 sito revocet , aut robur [quod absit] Sacræ Religionis infringat.

*Est Bri-
 nati.*

Ea propter dilecti in Domino filii vestris postulationibus clementer annuimus,
 & prædictam Ecclesiam S. Georgii de Brinate , in qua Divino estis obsequio man-
 cipati , ad exemplar foel. record. Urbani , & Clementis Papæ prædecessorum no-
 strorum , sub Beati Petri , & nostra protectione suscipimus , & præsentis scripti
 privilegio communimus.

*In primis siquidem statuentes , ut in eadem Ecclesia ordo Canonorum secun-
 dum Dei timorem , & B. Augustini Regulam , & Institutionem fratrum de Crescen-
 tiaco , perpetuis temporibus inviolabiliter observetur .* Eidem verò Ecclesiæ de Cre-
 scentiaci vestra Ecclesia de Ordinis observantia , sicut filia matri respondeat , &
 debitam obedientiam exhibeat , & honorem ac Præpositus ipsius Ecclesiæ de Cre-
 scentiaci , in Ecclesia vestra correctionem habeat regularem , ita tamen ne fratrum
 vestrum ejusdem Ecclesiæ si quando defecerint , supplere teneantur aliorum subro-
 gatione defectum .

Præterea quasque possessiones ; quęcumque bona eadem Ecclesia in præsen-
 tiarum justè , & canonice possidet , aut in futurum concessione Pontificum , largi-
 tione Regum , vel Principum , oblatione fidelium , seu aliis justis modis [præ-
 stante domino] poterit adipisci , firma vobis vestrisque successoribus , & illibata
 permaneant , in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis , locum ip-
 sum , in quo præfata Ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis , Parochiam
 totius Curris de Brinate , universas possessiones, quas prædictus antecessor noster
 a Monialibus de Caron emptionis titulo acquisivit , excepto portu , & glareæ , ita
 tamen , quod in eo etiam pro vobis , & familia vestra usum piscandi , & portus
 transitum de ipsius , & nostra concessione sine exactione aliqua habeatis , nemora
 glareæ si qua ibi fuerint , in vestros usus pariter sine contradictione aliqua con-
 vertentes ; cæteris usibus tam glareæ , quàm portus Germano , & Nepotibus me-
 morati prædecessoris nostri , & eorum hæredibus reservatis , possessiones etiam,
 quas a Monachis S. Vincentii , aut a Militibus Dugnano , idem antecessor noster
 compa-

comparuit, sicut in Instrumentis factis exinde continetur, & possessiones, quas apud locum ipsum de Brinate jam dicti Germani, & Nepotes ipsius quietas eidem, & liberas dimiserunt, & possessiones insuper, quas compararunt apud Grasciat. sicut in Instrumento authentico continetur; quæ omnia vobis, & per vos Ecclesiæ vestræ ad honorem Dei, & B. Georgii Martyris intuitu pietatis donavit, & firmavit, decimam verò dictarum possessionum, & omnium, quæ in Curte, & Brinate justis modis poteritis adipisci vobis, & Ecclesiæ vestræ ab eodem antecessore nostro Metropolitanæ Mediolani Ecclesiæ auctoritate concessa est, & auctoritate Apostolica confirmata; ita quod Monialibus ejusdem loci, occasione, cujusque rescripti eis ab Ecclesia Mediolani indulti, quod contra hujus concessionis tenorem ad instar ipsius prædecessoris nostri habere volumus firmitatem, vel aliis personis nequaquam de possessionum ipsarum proventibus teneamini decimas exhibere.

Verum, ut liberiùs obsequiis possitis vacare divinis, & Regularem Ordinem observare, vos & Ecclesias vestras, & Parochiam suam superius annotatam ab omni jurisdictione Corbetæ, & Dairaghi Plebium, auctoritate qua dante domino universali Ecclesiæ præminemus, ad exemplar jam dicti prædecessoris nostri eximimus, & ab omni gravamine Mediolani Ecclesiæ liberam decernimus, & immunem, ita quod prædictis plebibus quidquam juris aliquandò sibi in Ecclesia, vestra, vel Parochia vendicare, aut Mediolanensis Ecclesiæ in ipsas exactionem, aliquam exercere minimè liceat, eo dumtaxat excepto, quod Mediolani Archiepiscopo annuam liberam Cerae, nomine census quemadmodum idem antecessor noster in vestra Ecclesia reservamus, ut ab eo vobis opportuna defensionis auxilium in vestris necessitatibus impendatur. Si verò Archiepiscopus eandem Ecclesiam contra prædictum statutum malitiosè, aliquo tempore molestaverit, nisi tertio requisitus congruè emendaverit; ex tunc eam non solum in aliis, sed etiam in solutione census; à jurisdictione ipsius, sicut idem prædecessor noster statuit exemptam, statuimus, & sicut specialem filiam ad jus, & proprietatem Romanæ Ecclesiæ, salvo jure Ecclesiæ de Crescentiaco liberè devolvendam.

Germano autem, & Nepotibus ejusdem antecessoris nostri, & eorum hæredibus ad instar ipsius, Juspatronatus in ipsa Ecclesia reservamus, ut eam in suis justitiis defendere teneantur, non tamen, ut in ipsam quidquam aliud sibi vendicare debeant; nisi quæ Ecclesiarum fundatoribus in eisdem Ecclesiis secundum Sacrorum Canonum statuta debentur. Videlicet, ut si quis eorum ad conversionem vestram aliquandò transire voluerit, in consortium vestrum recipi debeat, aut si vergeret ad inopiam, non ex debito, sed gratia charitatis ei secundum facultates Ecclesiæ vestræ pium subsidium conferatur.

Sanè laborum vestrorum, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus à vobis decimas extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis personas liberas, & absolutas è sæculo fugientes ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere, ita dumtaxat, quod Mulieres ad conversionem recipiendi omnem vobis interdiciamus auctoritate Apostolica facultatem.

Sepulturam quoque illius liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepelliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur, liceat auctoritate vobis ad cadavera eorum, qui apud vos elegerint sepulturum cum Cruce vestra sine contradictione accedere, & eos ad Ecclesiam vestram deportare.

Cum autem generale interdictum Terræ fuerit, liceat vobis clausis januis exclusis Excommunicatis, & interdictis, non pulsatis Campanis, suppressa voce, divina Officia celebrare.

Chrisma verò, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordina-

Ordinationes Clericorum, qui ad Sacros fuerint Ordines promovendi, & cætera Ecclesiæ Sacramenta à Mediolanensi suscipietis Archiepiscopo, siquidem Catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua vobis voluerit exhibere alioquin liceat vobis, quem malueritis adire Antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur impendat.

Inhibemus autem nè in Ecclesias, vel personas vestras quisquam excommunicationis, suspensionis, vel interdicti sententiam sine manifesta, & rationabili causa, & servato juris ordine audeat promulgare, nisi tale commissum fuerit, in quo non sit ordo judicarius requirendus.

Verùm tranquillitati Ordinis vestri, & honestati providere volentes, in cuius Ecclesiæ vestræ, donec per Testes idoneos, vel publica Instrumenta intentio vestra probari potuerit præstandi juramentum, quod in partibus vestris novam suspicionem requiritur; omnem vobis interdicimus facultatem, & ut Fratres vestri, qui idonei fuerint ad testificandum pro vobis liberè inducatis per eos vestram iustitiam vendicantes, vel injuriam repellentes, vobis, & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica indulgemus.

Prohibemus insuper nè ulli Fratrum vestrorum post factam in eodem loco Professionem, fas sit absque Præpositi sui licentia de eodem loco discedere, discedentem verò sine communium litterarum cautione, nullus audeat retinere, quòd si ea gravitate, qua decet, a vobis secundo, tertiove commonitus, egressus Frater obedientiam Præpositi sui, qui pro tempore fuerit, ad Collegium vestrum venire contempserit, liceat eidem Præposito vinculo ipsum excommunicationis astringere, quæ sententia donec ad dictam satisfactionem redierit, minimè relaxatur.

Ad hæc, quia nonnulli per appellationis diffugium in Religiosis Conventibus suorum Prælatorum correctiones evitaret, & quod ad tutelam innocentie est inventum, in dissolutionis materiam abutatur, statuimus, ut nullus in domo vestra professus à Regulari correctione Præpositi, vel observantia Religionis, & Ordinis secundum statuta Lateranensis Concilii, in vocem appellationis erumpat, quod si attentare quisquam præsumperit, appellationum ipsi decernimus nullatenus differendam, quominus id, quod Regularis disciplinæ poposcerit, idem Præpositus cum consilio senioris partis Capituli exequatur.

Quòd si aliquis in domo vestra professus in Fratrem suum Clericum, vel Conversum manus violentas injecerit, liceat eidem Præposito ipsum de Apostolicæ Sedis auctoritate absolvere, vel delinquentem correctione debita castigare.

Præposito autem Ecclesiæ vestræ, qui pro tempore fuerit decedente, Fratres ejusdem Ecclesiæ de se ipsis, si inter eos idoneus repertus fuerit; alioquin de Collegio, Fratrum ipsorum de Crescentiaco, sibi Præpositum eligendi liberam habeant facultatem: Ita tamen, quòd electus à Præposito de Crescentiaco, confirmationem accipiat, nec ibi aliquis per violentiam, seu cujuslibet subreptionis astutiam proponatur, nisi quem Fratres taliter, ut prædictum est secundum Deum, & statuta canonica duxerint eligendum.

Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Mediolani Ecclesiæ reverentia supradicta, qua perpetuis temporibus sit contenta.

Si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini nostri

nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subja-
ceat; cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, fiat pax Domini nostri Jesu
Christi, quatenus, & hic fractum bonæ actionis percipiant, & apud districtum
Judicem præmia æternæ gloriæ inveniant. Amen.

Datum Romæ apud S. Petrum per manum Egidii S. Nicolai in Carcere Tu-
liano Diaconi Card. quinto Kal. Julii, Indiæ. ix. Anno Incarnat. Dominicæ 1191.
Pontificatus nostri Domini Celestini Papæ III. anno primo,

- † Ego Celestinus Ecclesiæ Catholicæ Episcopus.
- † Ego Albanus Albanen. Episcopus subscript.
- † Ego Octavianus Ostien. & Velitren. Episcopus subscript.
- † Ego Joannes Prænustinus Episcopus subscript.
- † Ego Pandulfus presbiter Card. Basilicæ tit. XII. Apost. subscript.
- † Ego Petrus tit. S. Cæcilie presbit. Card. subscript.
- † Ego Petrus presbit. Card. S. Petri ad Vincula subscrip.
- † Ego Jordanus presbit. Card. S. Pudenticianæ tit. S. Pastoris subscript.
- † Ego Joannes tit. S. Clementis Card. Tusculan. Episcopus subscript.
- † Ego Gratianus tit. SS. Cosmæ, & Damianæ Diaconus Card. subscript.
- † Ego Gerardus S. Adriani Diac. Card. subscript.
- † Ego Sofredus S. Mariæ in Vialata Diacon. Card. subscript.
- † Ego Georgius S. Mariæ in Porticu Diacon. Card. subscript.
- † Ego Bernardus S. Mariæ Novæ Diac. Card. subscript.
- † Ego Lotarius SS. Sergii, & Bacchi Diaconus Card. subscript.

*Privilegium SS. D. N. Innocentii Papæ III. pro Canonica quæ dicitur
Casadei apud Placentiam.*

*Ex Pla-
centiæ.*

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Joan-
ni Priori domus, quæ est in loco, quæ Mariadura dicitur, ejusque
Fratribus in perpetuum. Quoties a nobis petitur, quod rationi,
& honestati convenire dignoscitur, animo nos docet libenti peten-
tium desideriis congruum suffragium impertiri. Ea propter dilecti
in Domino filii, vestris justis in Domino postulationibus clementer annuimus, &
prædecessorum nostrorum felicis mem. Calisti, Innocentii, Celestini, Anastasii,
Adriani, Alexandri, Lucii, Urbani, Clementis, & Celestini Romanorum Pon-
tificum vestigiis inhærentes, Hospitalem domum, quæ est in loco, quæ Maria-
dura vocatur, quàm nobilis vir Gandulfus, & Uxor ejus Ghisla, Beato devotio-
nis intuitu obtulerunt, in qua domino deservitis sub Beati Petri, & nostra pro-
tectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus, statuentes, ut
præfata domus tam ab Episcoporum, quàm aliarum Ecclesiasticarum, vel sæcu-
larium personarum sit gravamine libera, & in eadem status libertate sub Princi-
pis Apostolorum Petri, & nostra protectione, ac tutela remaneat. Præterea
quascumque possessiones quæcumque bona tam ex dono prædicti Gandulfi, &
Uxoris illius Ghislæ, quàm aliorum Dei Fidelium concessione, vel oblatione,
idem Hospitale impræsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum Deo
propitio rationabiliter poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, &
eidem Hospitali ad sustentationem Peregrinorum, & Pauperum Christi, & illi-
bata permaneant. In quibus hæc duximus propriis exprimenda vocabulis, Eccle-
siam, videlicet S. Leonardi de Cario, Hospitale, quod dicitur Fontana Theodo-
rici. Auctoritate quoque Apostolica interdiciamus, ut de laboribus, quos pro-
priis manibus, aut sumptibus colitis, seu de nutrimentis vestrorum animalium,
nullus omninò Clericus, seu Laicus a vobis decimas extorquere præsumat. Or-
dinationes sanè Presbyterorum, vel Clericorum vestrorum à Placentino capietis
Episcopo, si tamèn Catholicus fuerit, & ea vobis gratis, & absque molestia vo-
luerit exhibere, alioquin pro eodem Sacramento Catholicum, quem malueritis
Præsu-

Præsulem adeatis, libertates prætereà, & immunitates, necnon antiquas, & rationabiles consuetudines domui vestræ concessas, & hætenus observatas, ratas habemus, & eas futuris temporibus illibatas manere, sancimus. Obeunte verò te, nunc ejusdem loci Priore, vel successoribus tuis, nullus ibi qualibet conjurationis astutia, seu violentia præponatur, nisi Clericus, quem Fratres communi consensu, vel major pars consilii sanioris secundum Deum providerint eligendum. Ad judicium autem, quod domus vestra propriè ad jus Beati Petri pertineat nobis, nostrisque successoribus tres libras Cerae singulis annis persolvatis. Decernimus ergò, ut nulli omninò hominum liceat præfatam domum temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra, & illibata serventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam venire temptaverit, secundò, tertiove commonita, nisi præsumptionem suam condigna satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia eternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Laterani per manum Rainaldi Archiepiscopi Acherontini Cancellarii Vicemgerentis iv. nonas Julii. Indict. secunda. Incarnat. Dominicæ Anno 1199 Pontif. verò Domini Innocentii Papæ III. anno secundo.

Privilegium SS. D. N. Innocentii Papæ III. pro Canonica Portuensi.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, Venerabili Fratri Episcopo Saxeciaten. Et dilecto filio electo Ravenaten. Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Exhibita nobis dilectorum filiorum Prioris, & Conventus Ecclesiæ S. Mariæ in Portu Ravenaten. Ordinis S. Augustini petitio continebat, quod cum ipsi in diversis Civitatibus, & locis Romandiolæ, divisas habeant possessiones, Potestates, Rectores, & Consilarii Civitatum, & locorum ipsorum, eosdem Priorem, & Conventum nè proventus hujusmodi possessionum ad eorum conducant Ecclesias, propriæ voluntatis libito præsumunt impedire ab eis pedagia, & datia de hujusmodi proventibus extorquentes, propter quod nobis humiliter supplicarunt, ut providere super hoc ipsorum indemnitatibus curaremus. Cum ergò sub Religionis habitu vacantibus, studio piæ vitæ sic debeamus esse propitii, quòd in divinis pro beneplacitis exequendis non possint aliquorum molestiis impediri, discretionis vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus Potestates, Rectores, & Consilarios eosdem, ex parte nostra diligentius moneatis, & inducere procuretis, nè præfatos Priorem, & Conventum, proventus possessionum suarum undique ad eorum Ecclesiam deducere secura libertate, & absque contradictione permittant, sine Datii cujuslibet exactione, eos ab his, si fortè monitis vestris acquiescere contempserint, monitione præmissa, per Censuram Ecclesiasticam Apostolicè compescentes (non tamen in aliquam Universitatem Romandiolæ interdicti, vel excommunicationis sententias proferatis, nisi a nobis super hoc mandatum receperitis speciale). Non obstante si prædictæ ex Indulto Apostolico excommunicari nequeant, vel suspendi, seu Constitutione de duabus die ædita in Concilio Generali. Quod si non ambo iis exequendis potueritis interesse, alter vestrum nihilominus exequatur.

Datum Assisii nonis Augusti Pontificatus nostri Anno II. Incarnationis Dominicæ Anno 1209.

*Privilegium Ecclesie, & Canonice Lateranen. Honorii Papae III.**Est Roma.*

ONORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Canonicis Lateranen. salutem & Apostolicam benedictionem.

Ecclesia vestra, quæ specialius Pontifici Romano conjungitur, sicut in spe suæ nititur gratiæ, ita ipsius debet protectione muniri, ut quæ illius erga se abundare cognoscit propitiationis affectum, ejus quoque benignitatis præsidiiis perfruatur.

*Litteræ
Apost. nisi
faciant de
his mentio-
nem.*

*Facultas
adificandi
Ecclesias.*

Ea propter dilecti filii vestris supplicationibus annuentes, auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut si quando contra Ecclesias ad vos pertinentes litteræ Apostolicæ apparverint, non facientes de vobis, vel vestra Ecclesia mentionem, per eas vos, vel Ecclesia vestra non teneamini respondere. Concedimus autem ut domos, Ecclesias, Monasteria, Hospitale, ac etiam Oratoria, & alia Pia loca in omni Dioc. absque aliqua licentia cujuscunque Episcopi, seu locumtenentis ejusdem in vestris fundis tantum fundare, construere, & ædificare possitis, & ibidem Pauperum Hospitalitates, divini cultus, & alia divina ministeria ad devotionem Populi commodè valeant celebrari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ cōcessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Data Lateranen. 3. Idus Novembris 1220. Pontificatus nostri Anno II.

*Privilegium Honorii Papae III. pro Basilica Salvatoris Lateranensis.**Est Roma.*

ONORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Conventui Lateranen. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

*Præscriptio
centenaria.*

Sedis Apostolicæ circumscriptio, quæ circa omnes Ecclesias suæ providentiæ consuevit adhibere cautelam, illarum indemnitatibus propensiori debet studio præcavere, quæ ipsi tanquam membra capiti cohærentes, specialis sibi necessitudinis vincula sunt astrictæ. Indè est, quod cum Lateranensis Ecclesia speciale membrum Apostolicæ Sedis existat, statuimus, & sancimus, ut sicut contra Romanam Ecclesiam non nisi centenaria currit præscriptio secundum Constitutiones Canonicas, & legitimas sanctiones, ita quoque ipsi Ecclesiæ minoris temporis præscriptio non obstat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Lateranen. nono Kalen. Maii Pontificatus nostri anno quinto 1224.

*Bulla SS. D. N. Honorii III. ad Episcopum Hostiensem Legatum Lombardie
pro reducendis Canonicis Regularibus ad Ecclesiam Divi Petri
de Cælo aureo Papiæ.*

Est Papiæ.

ONORIUS Episcopus servus servorum Dei Venerabilis Fratri Episcopo Hostiensi Apostolicæ Sedis Legato. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Benignè tuas recepimus litteras continentes, quod te accedente Papiam inter, alia reperisti Monasterium S. Petri in Cælo Aureo nobis immediatè subjectum, adeò in spiritualibus, & temporalibus esse collapsum, quod nisi per Sedis Apostolicæ providentiam relevetur, nunquam adiacere poterit, ut resurgat, idem quoque Monasterium pro magna est

est parte dirutum, & debito septem millium librarum monetæ Papiensis oppressum, rursus Abbas ejusdem loci ea occasione, quod ad vim jam memoratum Monasterium dissolutionem pervenit noviter est occisus. Sanè constitutis per te Religiosis personis ad bona Monasterii procuranda in solutionem debiti convertenda, & Monachis interim, donec illud ab hujusmodi respirat onere, in diuersis Monasteriis collatis, cum nunquam speretur, quod locus ipse per nigros valeat Monachos reformari, considerasti esse congruum, & reformationi ejusdem expedire vidisti, si Mortariensis Ecclesia Ordinis S. Augustini ad prædictum Monasterium, ubi Corpus ipsius requiescere dinoscitur transferatur, cum Canonici ejusdem Ecclesiæ laudabile habeant testimonium, & dictum Monasterium satis fuerit honorabile inter cætera Provinciæ Lombardiæ, insuper a nobis in eisdem litteris postulasti, ut nostrum super hoc beneplacitum scriberemus. Multorum etiam Prælatorum ejusdem Provinciæ recepimus litteras supplicantium, ut ad prædictum Monasterium eandem Ecclesiam transferamus, ac proponentium hoc ipsi Monasterio, & eisdem Canonici expedire, pro eo, quod præfatum Monasterium per eosdem Canonicos, qui vita, & conversatione Deo, & hominibus sunt accepti, facilius, & melius, quàm per alios creditur reformandum, & indè iidem Canonici liberiùs insistere poterunt Regularibus Institutis, qui hætenùs in eadem Ecclesia sæpè passi propter continua Guerrarum discrimina, destructionis, & combustionis incommodum, nequirunt, quæ sui sunt Ordinis commodè observare. Nos igitur plenam de fraternitate tua fiduciam obtinentes; per Apostolica tibi scripta mandamus, quatenùs super hoc consideratis singulis circumstantiis, auctoritate nostra cum ea, qua convenit maturitate procedas, prout secundum Deum videris procedendum.

Datum Laterani Idibus Junii Pontific. nostri Anno quinto 1224.

Bulla ejusdem Honorii III. ad Præpositum, & Canonicos Mortarienses.

HONORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filio Præpositi, & Fratribus Mortariensibus Ordinis S. Augustini salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Est Papiæ.

Quæ Apostolicæ Sedis firmitatis auctoritate providè ordinantur, ab eadem debent robur accipere, ne in posterum facile quantantur. Sanè Venerabili Fratri nostro Hugoni Hostiensi Episcopo Apostolicæ Sedis Legato, & nonnullis aliis Viris Religiosis, ac fidedignis, nobis olim per suas litteras intimantibus; Monasterium S. Petri in Cælo Aureo de Papiæ, nobis immediatè subjectum in spiritualibus, & temporalibus graviter corruisse; ita ut ejusdem loci Abbate occasione multæ dissolutiones, ad quam Monasterium ipsum devenerat interempto, & usuris jugiter excrescentibus, non speraretur, quod locus ipse per nigros posset Monachos reformari, ac suggerentibus nobis, ut caput domus vestræ ad prædictum Monasterium, ubi Corpus ipsius Sancti noscitur requiescere transferemus. Nos eidem Episcopo dedimus in mandatis, ut consideratis circumstantiis universis in negotio ipso auctoritate nostra procederet, prout secundum Deum cognosceret procedendum; porro idem Episcopus variis negotiis occupatus mandavit Venerabili Fratri nostro Jacobo Episcopo Taurinensi, ut personaliter ad memoratum Monasterium accedens, diligenter inquireret voluntatem Episcopi, Cleri, & Populi Papiensis, etsi videret posse fieri sine scandalo, mortariensium domui Monasterium concederet sæpiùs dictum; alioquin, quod super hoc inveniret ei per suas litteras intimaret: præfatus verò Taurinensis juxta ipsius Legati mandatum personaliter ad Papiensem Civitatem accedens, & super prædicto negotio diligenter inquirens Episcopi, Cleri, & Populi voluntatem, omnes in hoc invenit unanimes, & concordēs, & cum tandem deliberato consilio respondissent, quod hujusmodi translationem plurimùm acceptabant, salvo tamen jure Apostolicæ Sedis, & Imperii, & Episcopi, & Civitatis Papiensis, ac

jure, & honore Advocatorum Monasterii memorati: idem Taurinensis ad sæpe dictum Monasterium cum præfato Papiæ Episcopo, & Cleri, & Populi multitudine copiosa procedens, Monasterium ipsum cum omnibus Ecclesiis, Possessionibus, juribus, & pertinentiis suis domui Mortariensi liberè, & absolutè ea, qua fungebatur auctoritate concessit, expresso, ut Monasterium ipsum caput Mortariensis Ordinis de cætero habeatur, ac te fili Præpositæ vice, & nomine dictæ domus in ipsius Monasterii corporalem possessionem induxit, tribuendo tibi liberam facultatem, possessionem omnium temporalium, & spiritualium, quæ ad ipsum Monasterium pertinent auctoritate propria nanciscendi, ejusque processum auctoritate largitionis sibi commissæ, confirmavit præfatus Episcopus Hostiensis. Nos igitur Instrumentis, in quibus omnia supradicta plenius continentur diligenter inspectis, concessionem prædictam auctoritate Apostolica roborantes, Monasterium ipsum cum universis juribus, possessionibus, Ecclesiis, & pertinentiis suis temporalibus, & spiritualibus, vobis, & per vos Ordini vestro auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus.

Statuentes, ut Ordo Mortariensis ibidem perpetuis temporibus observetur.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Laterani Idus Novembris Pontificatus nostri anno sexto 1224.

Gregorii Noni pro Canonica Abbatiali S. Andreae Vercellarum.

Est Vercellensis.

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Thomæ Abbati Ecclesiæ S. Andreae Vercellen. ejusque Fratribus, tam præsentibus, quàm futuris, Regularem vitam professis in perpetuum, Religionem vitam eligentibus, Apostolicum convenit adesse præsidium, ne fortè cujuslibet temeritatis incursus, aut eos à proposito revocet, aut robur, quod absit, Sacræ Religionis infringat: ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam S. Andreae Vercellen. in qua Divino estis obsequio mancipati, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti Privilegio communimus.

In primis si quidem Statuentes, ut ordo canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini regulam in Ecclesia vestra institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia ex donatione dilecti filii nostri Guallæ Tit. S. Martini Presbyteri Cardinalis ejusdem Ecclesiæ fundatoris, vel aliàs in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum ex testamento, vel donatione Cardinalis ejusdem, concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc à propriis duximus vocabilis exprimenda, locum ipsum, in quo præfata Ecclesia sita est cum domibus omnibus, & pertinentiis suis. Castrum, & Villam S. Germani, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, Domos, Sedimina, Terras, Vineas, & Possessiones omnes, cum omnibus juribus, & pertinentiis, quas in Carixiane, & Veinen, Castris, Vilis, & Teritoriis cum prædictis omnibus Ecclesiæ vestræ idem contulit Cardinalis. Hospitale, quod idem Cardinalis propè Ecclesiam vestram fundavit, & vestræ gubernationi, & provisioni comisit. Ita tamen quòd de possessionibus, & bonis ipsius mobilibus, & immobilibus, per Cardinalem præfatum, vel quoscumque alios Fideles collatis, vel conferendis, eidem, nihil vobis liceat alienare, minuere, occupare, seu vestris usibus applicare, sed sola ipsius Hospitalis visitatione, & regulari correctione contenti, ministrum idoneum Confratrum ejusdem Hospitalis Consilio præficiatis, ibidem, qui bona Pauperum fideliter

liter administret, & generalem computationem reddat de omnibus ter in anno Abbati vestro, & Fratribus Hospitalis ejusdem, ipsique Abbati præstet obedientiam, & reverentiam, cum omnibus aliis Fratribus, & Sororibus, ex quibus ipse Minister nullum recipiat, sed per Abbatem eundem recipiantur nomine Hospitalis quotiès fuerit opportunum; cum ministri tamen, & omnium Fratrum, vel majoris partis ejusdem Hospitalis consilio, & consensu. Capellam S. Andreae sitam juxta Ecclesiam vestram cum omnibus possessionibus, juribus, & pertinentiis suis, exceptis possessionibus, quas idem Cardinalis dicti Hospitalis usibus deputavit. Ecclesiam S. Andreae de Cistrotanen. Helen. Dioecesi. per carissimum in Christo filium nostrum Henricum III. Regem Angliæ, & ejus Consiliarios Ecclesiæ vestræ intuitu Cardinalis prædicti in proprios usus dicti loci, & Capituli suo assensu accedente collatam, & postmodum auctoritate Apostolica. Sanè novallium vestrorum, quæ proprijs manibus, aut sumptibus collitis, sive de Ortis, & virgultis, & piscationibus vestris, vel de nutrimentis animalium vestrorum, nullus à vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat, liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos, à sæculo fugientes ad conversionem recipere, ac eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in Monasterio vestro professionem, fas sit sine Abbatis sui licentia, nisi arctioris Religionis obtentu, de eodem loco discedere, discedentem verò absque communi litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere. Quod si quis retinere fortè præsumpserit, licitum vobis sit in ipsos Canonicos, vel Conversos Ecclesiasticam sententiam promulgare illud districtius inhibentes, ne terras, seu quodlibet beneficium Ecclesiæ vestræ collatum, liceat aliter personæ dari, sive alio modo alienari, absque consensu totius Capituli, vel majoris, & sanioris partis ipsius, si quæ verò donationes, vel alienationes aliter, quàm dictum est factæ fuerint, eas irritas esse censemus. Ad hoc etiam prohibemus, ne aliquis Canonicus, sive Conversus sub professione vestræ Domui astrictus, sine consensu, & licentia Abbatis, & majoris partis vestri Capituli pro aliquo fidejubeat, vel ab aliquo pecuniam mutuo accipiat, ultra pretium Capituli vestri providentia constitutum, nisi propter manifestam Domus vestræ utilitatem; quod si fortè facere præsumpserit, non teneatur Conventus pro hiis aliquatenus respondere, licitum præterea sit vobis in causis propriis sive civilem, sive criminalem contineant quæstionem, Fratrum vestrorum testimoniis uti, nè pro defectu testium jus vestrum in aliquo valeat deperire. Insupèr auctoritate Apostolica inhibemus, ne ullus Episcopus, vel alia quælibet persona ad Sindicos, vel Conventus seu Capitula, nisi ad tractanda spiritualia vos ire, vel iudicio seculari de vestra propria substantia, vel possessionibus vestris subjacere compellat, nec ad domos vestras causa ordines celebrandi, causas tractandi, vel conventus aliquos publicos convocandi, vobis contradicentibus, & invitis venire præsumat, nec Regularem electionem Abbatis vestri impediat, aut de ea contra Statuta vestri Ordinis se aliquatenus intromittat. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia proponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars Consilii sanioris secundum Deum, & B. Augustini Regulam providerint eligendum, electus autem à vobis canonicè in Abbatem, Dioecesano Episcopo semel, & iterum per fratres vestri Ordinis humiliter præsentatus, si ab eo confirmationem, & benedictionem, non potuerit obtinere. Ne Ecclesia vestra destituta consilio periclitetur, officio, & loco Abbatis plenariè fungatur in ea, tam in exterioribus providendis, quàm interioribus corrigendis, donec aut interventu vestro, aut præcepto Romani Pontificis, & Metropolitano, & benedictionem obtineat: Porro nulla persona pro benedicendo Abbate, aut deducendo in sedem suam aliquid à vobis exigere, nullus etiam vestrum si exigatur dare præsumat, quia & exigentem, & dantem, nota & periculum Simoniacæ prauitatis involuit, illud adjicientes, ut in recipiendis professionibus, quæ à be-

nedi-

nedictis, vel benedicendis Abbatibus exhibentur ea sit Dioecesanus forma, & expressione contentus, ut scilicet Abbates ipsi salvo ordine suo profiteri debeant, & contra statuta Ordinis sui nullam professionem facere compellantur. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis Januis; exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce, divina officia celebrare. Chrisma verò, Oleum Sanctum, consecrationes Altarium seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promovendi, à Dioecesano suscipietur Episcopo, siquidem Catholicus fuerit, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis habuerit, & ea vobis voluerit sine pravitate aliqua exhibere, alioquin liceat vobis quemcumque maluerit Catholicum adire Antistitem, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentem, qui nostra fretus auctoritate, vobis quod postulatur impendat. Quod si sedes Dioecesani Episcopi fortè vacaverit, interim omnia Ecclesiastica Sacramenta à vicinis Episcopis accipere liberè, & absque contradictione possit, sic tamen ut ex hoc in posterum proprio Episcopo nullum præjudicium generetur. Infirmos quoque absolutos, quæ in extrema voluntate ad vos, vel vestrum Hospitale se transferri, aut apud vos sepeliri deliberaverint, nullus impedire, seu res eorum legitimas detinere præsumat, salva canonica justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Ob evitandas quoque sæcularium personarum frequentias, liberum sit vobis, salvo jure Dioecesani Episcopi, Oratoria in Grangiis, & curribus vestris construere, & in ipsis vobis, & familiæ vestræ divina Officia cum necesse fuerit celebrare, & ipsam familiam, nisi aliqui sint, qui in vicino propria habeant domicilia, ad confessionem, & communionem suscipere, sine juris præjudicio alieni. Prohibemus insuper, ut nullus infrà fines Parochiæ vestræ sine assensu Dioecesani Episcopi, & vestro, Capellam, seu Oratorium de novo construere audeat, salvis Privilegiis Pontificum Romanorum. Ad majorem etiam Ordinis vestri Reverentiam, & Regularis disciplinæ observantiam, tibi fili Abbas, & successoribus tuis subjectos vestros ligandi, atque solvendi plenam concedimus facultatem, districtius inhibentes, nè aliquis subditorum vestrorum in his, quæ ad disciplinam, & instituta Ordinis spectant, audeat, prout statutum est in Lateran. Concilio appellare, sed si quis appellare tentaverit, nihilominus illi, quorum interest Regularem exerceant disciplinam. Ad hæc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, Episcopis, aliisque omnibus Ecclesiasticis Secularibusve personis in vestris domibus, vel Hospitali omninò fieri prohibemus, nè alicui Archiepiscopo, Episcopo, Archidiacono, eorumve ministris liceat procuraciones à vobis exigere, vel pro ipsis aliquid extorquere. Ita tamen, ut in expensis, quæ à Capellis Vercellen. communiter fieri debent pro rata possessionum, quas præfata Capella S. Andreæ ante foundationem Ecclesiæ vestræ habuit, cum requisitum fuerit conferatur Episcopo, & Ecclesiæ Vercellen. tres libras Cerae annis singulis census nomine persolvendo, secundum quòd in Instrumento concessionis sæpeditæ Capellæ per Venerabilem Fratrem nostrum Hugonem Episcopum, & Capitulum Vercellen. factis Cardinali prædicto plenius continetur, contra cujus concessionis tenorem nè aliquid à dicto Episcopo, & Capitulo exigatur à vobis, auctoritate Apostolica districtius inhibemus, paci quoque, & tranquillitati vestræ paternam in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate Apostolica prohibemus, ut infrà Clausuras Locorum, seu Grangiarum vestrarum, vel curtium, nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, hominem temerè capere, vel interficere, seu violentiam audeat exercere. Præterea omnes libertates, & immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus Ordini nostro concessas, necnon libertates, & exemptiones sæcularium exactio-num à Regibus, & Principibus, vel aliis Fidelibus rationabiliter vobis indultas, auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti privilegio communimus. Decernimus ergò, ut nulli omninò hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibusli-

buslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Dioecessani Episcopi canonica justitia servato moderamine pernotato. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia eternæ pacis inveniant. Amen.

Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Datum Lateranen. per manum Magistri Senebaldi Auditoris litterarum contradictarum Domini Papæ III. Kalendas Junii. Indictione xv. Incarnationis Dominicæ Anno 1227. Pontificatus verò D. Gregorii Papæ IX. Anno primo.

*Bulla SS. D. N. Gregorii Papæ IX. pro Patriarchali Basilica
Salvatoris Lateranensis.*

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori Sacrosancti Patriarchii Basilicæ Salvatoris Domini, quæ Constantiana vocatur, ejusque Canonicis Fratribus tam præsentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuum.

Est Roma.

Vigilanti, atque supereminenti specula summæ Apostolicæ Sedis, qua cunctis Deo auctore, licet immeriti præminemus Ecclesiis, monemur pariter, & exortamur, actus nostros ritè componere, & omnia pro rerum varietate, cum ea cautela, & moderatione distinguere, ut de vultu ejus indicium nostrum prodeat, & oculi nostri videant æquitatem; congruam enim officii nostri prosequimur actionem, si unicuique Apostolica providentia suum honorem, & dignitatem servemus, & Ecclesias, quas digniores, & sanctiores habentur, in sui status prærogativa vigilanti studio custodire curemus, ut à summo Patrefamilias, reddendo singulis debita commissæ nobis dispensationis, sempiternæ recipiamus incrementum mercedis. Cum ergò juxta creditum nobis à Domino dispensationis talentum omnibus Ecclesiis Apostolica sollicitudine invigilare, & intendere debeamus, multo amplius circa ejus commodum, & profectum, curam, & vigilantiam adhibere compellimur, quam datur ut omnibus invigilemus, illud Apostoli studiosè adimplentes, quod dicitur operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei.

Quapropter dilecti in Domino filii, Ecclesiam ipsam in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar prædecessorum nostrorum beatæ mem. Alexandri II. Anastasii IV. & Alexandri III. Innocentii, & Honorii Roman. Pontif. Apostolicæ Sedis privilegio communimus.

In primis si quidem statuentes, ut ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini regulam ibi noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur. Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Medietatem omnium oblationum principalis Altaris in integrum sine expendio aliquo, ex alia verò medietate septem videlicet unciarum, quæ sunt Episcoporum quotiens Episcopatus vacant, partes quæ Episcopos contingerent, ex bene-

*Canonicus
ordo.*

volent.

volentia Sedis Apostolicæ, & paterna benignitate vobis, vestrisque successoribus in perpetuum concedimus, & confirmamus; & ita tamen quod postquam Episcopi fuerint substituti, illas debeant portiones habere, salvo tamen in omnibus servitio Ecclesiæ, quod de ipsis unciis debetur, dationem etiam, seu redditum, qui glandaticum dicitur, vel herbaticum ex nostris porcis, & pecoribus, seu omnem fructionem ab eisdem prædecessoribus nostris Ecclesiæ ipsi collatam, Ecclesiam S. Joannis de fonte cum oblatione ipsius Altaris, vel Ecclesiæ integram, cum omnibus oratoriis, quæ in circuitu ei sunt, domos quas habetis in Lardatio cum Basilica Ulpia ex dono foel. mem. prædecessoris nostri Lucii Papæ. Ecclesiam S. Joannis in portam Latinam, cum Capellis suis, videlicet S. Stephani in capite Africæ, S. Laurentii iuxta porticum B. Petri, S. Anastasii cum Castro Novaliæ, S. Luciae in Columna, cum omnibus ad prædictam Ecclesiam S. Joannis ante portam Latinam pertinentibus, intra & extra Urbem, necnon Hospitale cum Ecclesia S. Nicolai juxta portam S. Joannis, cum omnibus suis pertinentiis, Ecclesiam S. Mariæ de Spezzalaria, cum pertinentiis suis, ex dono etiam beatæ mem. prædecessoris nostri Anastasii Papæ, Ecclesiam S. Gregorii in Martio cum Palatio in quo ipsa sita est, & cum omnibus ad eandem pertinentibus, necnon Molendinum in capite lacuum cum terra vestra, quam vobis restituit. Ecclesiam S. Bartholomæi, & S. Danielis cum earum pertinentiis. Castrum Perlatae, cum Ecclesia S. Luciae, S. Petri, S. Simeonis, & S. Pancratii, cum omnibus earum pertinentiis. Quicquid habetis in Castro Montisflaconis intus, & foris Molendinum de Rege. Ecclesiam S. Mariæ in Colle Scipii, cum omnibus suis pertinentiis. Ecclesiam S. Joannis in Paterno, cum omnibus suis pertinentiis. Ecclesiam S. Thomæ in Civitate Interamneni, cum omnibus pertinentiis suis. In Ducatu Spoletano Ecclesiam S. Mariæ de Cillan. cum omnibus Ecclesiis, & possessionibus suis. Hospitale S. Joannis de Taren. cum omnibus possessionibus suis. Quartam partem de octo Castellis, scil. Pertegia, Grumuli, Ballacula, Labrii, Morum, Mollici, Crucuron, Moni, & octavam partem de aliis quatuor Castellis Joarcha, Milon. Planen. Cruce, & Turri, cum Ecclesiis, & pertinentiis eorundem, Castrum Vallis Monton. cum omnibus Ecclesiis intus & foris, & cum omnibus ad ipsum Castrum pertinentibus, Castrum Metalantii cum Ecclesiis, & omnibus ad ipsum pertinentibus. Castrum Carpineti cum Ecclesiis, & omnibus ad ipsum pertinentibus. Castrum Solpheratae, cum omnibus suis pertinentiis. In Episcopatu Amelion. E. S. R. juxta Civitatem ipsam, Ecclesiam S. Pauli intra muros Civitatis ejusdem, cum omnibus earum pertinentiis. Suburbium insuper, quod est circa Constantinianam Basilicam in Scabello juxta Sac. Palatium, cum domibus, quas ibi habetis domum, & quas vineam, emistis à Theodora filia Rainonis in campo Lateran. Domos, quas habetis ibidem juxta Portam Claudiam. In præstin. in cancello, & via majori. Domos quas habetis, & terram in Castello novo, & quæ habetis in circuitu Ecclesiæ vestræ, terras videlicet & hortos cum olivis, & diversis generis arboribus à vineali S. Nicolai pro decima usque in terram S. Thomæ, Turrim vestram cum fundo, & cum Vineis in loco, qui dicitur ad quartam fundi tabernulæ, Fundum Campi Vitalis, Fundum, & Ecclesiam S. Luciae Renati cum Vineis, & omnibus pertinentiis suis. Fundum Marani cum Prato, & Turri, Vineas quas habetis in Monte Honorii, Vineas Marcoveteri, Vineas, & Molendinum in valle sub Granario nostro. Ecclesiam S. Andreæ in Felice cum omnibus suis pertinentiis, sicut in concessionis ejusdem prædecessoris nostri Innocentii privilegio continetur. Ecclesiam S. Mariæ in Frascati sitam in fundo Olivano cum Castro, & Terra, quæ ibi habetis apud Ofani Casale juxta Sanctam Dignam, & Meritam, quatuor filios Salinarum in Pedica Vetula. In Campo Hostien. pedicam de furcella ad Salem faciendum, & tria andita in pedica de Vacariis cum aliis salinis ibidem positis, & Salinas, quas habetis in Territorio Portien. in Campo Majori, videlicet pedicam, quæ dicitur *Piscina gagliarda*, vel si aliis vocabulis vocetur. Et quinque andita posita ibidem in Stanello majori maledicto. Illud vero quod

à memoratis prædecessoribus nostris Alexandro II. & Anastasio statutum est, maxime observari præcepimus. Videlicet, ut vasa, seu vestimenta, Altare, & cuncta sacri ministerii ordinationa non tangantur, vel proferantur, seu reponantur, aut etiam qualescumque oblationes desuper Altari, à non sacratis Deo ministris tollantur. Porro celebrantibus ibidem Episcopis sacra Missarum solemnità, Clericis In Clericis libus tunicis. Tunicis præsentibus sitis tantum imponatis, ex vobis Presbyterum, Diaconum, & Subdiaconum, atque Accoliturum semper providere curetis, & minus quatuor Fratribus assistentibus, Missa in eadem Ecclesia, etiam in diebus privatis minimè celebretur. Diebus verò Dominicis, & etiam eorum Sanctorum festivitatem quantumcumque fuerit, plenarius vester adsit conventus. Adicientes ad hæc Decreto eorundem prædecessorum nostrorum, ut eadem Ecclesia tanquam Principa- lis, mater, Domina, libera. principalis Mater, & Domina, omnino libera sit, & nulli penitus, nisi Romano Pontifici sit subiecta, atque iidem Episcopi salubri providentia veluti cooperatores, & Vicarii nostri ipsius Venerabilis Sacrosanctæ Basilicæ utilitatem, & honestatem attentè provideant. Ut autem in eadem Basilica Regularis Ordinis, & disciplinae vigor inviolabiliter auxiliante Deo custodiatur, & fervetur, unumquemque prædictorum Cardinalium Episcoporum, qui ad Dominici Altaris sunt servitium deputati, semel in hebdomada de Observantia Regulæ cum Fratribus Capitulum tenere, etsi quid grave corrigendum fuerit cum communi consilio Prioris & Fratrum per ipsos vice nostra emendari statuimus. Disciplina claustralis. Cardinalis loco Papæ.

Sancimus præterea, & auctoritate Apostolica indulgemus, ut quotiens aliqui Peregrinorum in Parochia vestra sine testamento decedunt, eorum bona sine cuius contradictione, vel impedimento, nisi hæredem, vel hæredes habuerint, ad quos debeant de jure devolvi, jam dictæ Ecclesiæ vestræ proveniant, nec alicui abscondere, vel alienare eorundem bona aliqua adsit facultas. Obeunte verò nunc ejusdem Sacrosanctæ Basilicæ Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, sive violentia præponatur, sed Fratres in aliqua persona de vestro Collegio si idonea reperta fuerit, vel de alio Religioso Conventu prius conveniant, & postmodum cum consilio, deliberatione, & iudicio Romani Pontificis eligatur. Electus autem, & confirmatus, nulli, nisi tantum Romano Pontifici, de obedientia, vel subiectione aliqua teneatur. Soli Papæ.

Præcipimus quoque presenti decreto, ut nullus omnino in Priorem, & Canonicos ejusdem Ecclesiæ ubicumque morantes, suspensionis, vel excommunicationis sententiam promulgare, vel eos ad Synodum vocare præsumat, sed neque Clericos, vel Laicos oblatos in suis Ecclesiis permanentes; Quod si quisquam in eos hujusmodi sententias promulgaret, illas decernimus irritas, & inanes. Non ex- communicantur. Li- ceat præterea vobis Clericos è sæculo, vel Laicos fugientes, liberos, & absolutos undecumque fuerint, nisi excommunicati, vel interdicti sint, absque alicujus contradictione ad conversionem suscipere, & qui suscepti fuerint cum communi consilio Prioris, & Fratrum, nulli de obedientia teneantur, nisi Romano Pontifici, & Priori ejusdem Ecclesiæ.

Prohibemus autem, ut nulli Fratrum post factam in eadem Basilica Professionem, sine Prioris sui licentia fas sit de Claustro discedere; discedentem verò absque communium litterarum cautione, nullus audeat retinere.

Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Sacrosanctam Basilicam temerè perturbare, aut possessiones ejus auferre, & ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus perturbare; sed illibata omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis, & confirmationis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundò, tertiove commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena

aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Lateranen. per manum Magistri Martini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarii tertio Non. Februarii, Indict. prima, Incarnat. Domin. Anno 1227 Pontif. verò Gregorii IX. anno primo.

Privilegium Ecclesiæ Salvatoris Lateranen. Gregorij Papæ IX.

Est Romæ.

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Conventui Lateranen. Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Sedis Apostolicæ circumscriptio, quæ circa omnes Ecclesias suæ providentiæ consuevit adhibere cautelam, illarum indemnitatibus propensiori debet studio præcavere, quæ ipsi tanquam membra capiti cohærentes, specialis sibi necessitudinis vinculo sunt astrictæ.

Centenaria præscriptio.

Indè est, quòd cum Lateranen. Ecclesia speciale membrum Apostolicæ Sedis, & Romani Pontificis propria Sedes existat, ad exemplar fel. me. Honorii Papæ prædecessoris nostri, statuimus, & sancimus, ut sicut contra Romanam Ecclesiam nonnisi centenaria currit præscriptio secundum Constitutiones Canonicas, & legitimas sanctiones, ita quoque, ipsi Ecclesiæ minoris temporis præscriptio non obsistat. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. Lateranen. 9. Kal. Maii 1228, Pontif. nostri anno secundo.

Bulla SS. D. N. Gregorij Papæ IX. pro Canonica Abbatiali S. Petri Papiæ.

Est Papiæ.

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Mortariensibus, & omnium Ecclesiarum ad Mortariensem Ecclesiam immediate spectantium Pri. ribus, & Canonicis Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Olim nobis in minori officio constitutis, tunc in Lombardiæ partibus Legationis officio fungentibus, & nonnullis aliis Viris Religiosis fidedignis, bonæ mem. Honorio Papæ prædecessori nostro, per nostras litteras intimantibus, Monasterium S. Petri in Coelo Aureo de Papiæ Sedi Apostolicæ immediate subiectum, in spiritualibus, & temporalibus graviter corruisse, ita quod ejusdem loci Abbate occasione multæ dissolutionis, ad quam Monasterium ipsum devenerat interempto, & usuris jugiter excrecentibus, non speraretur, ut locus ipse per nigros posset Monachos reformari, ac suggerentibus ei, ut caput domus vestræ ad prædictum Monasterium, ubi Corpus Beati Augustini noscitur requiescere, transferre deberet: idem dedit nobis suis litteris in mandatis, ut consideratis circumstantiis universis, in negotio ipso auctoritate procederemus ejusdem, prout secundum Deum procedendum videremus in eo; Nos autem tunc temporis variis negotiis occupati, bonæ mem. Jacobo Episcopo Taurinensi dedimus in mandatis, ut personaliter ad Monasterium memoratum accedens, diligenter inquireret voluntatem Episcopi, Cleri, & Populi, etsi videret posse fieri sine scandalo, Mortariensium domui Monasterium concederet sæpèdictum, alioquin quòd super hoc inveniret, nobis per suas litteras intimaret: præfatus verò Taurinensis juxta mandatum nostrum personaliter ad Papiensem Civitatem accedens, & super prædicto negotio diligenter inquirens Episcopi, Cleri, & Populi voluntatem, omnes in hoc invenit unanimes, & concordēs, & cum tandem deliberato consilio

filio respondissent, quòd hujusmodi translationem plurimum acceptabant; salvo tamen jure Apostolicæ Sedis, & Imperii, ac Episcopi, & Civitatis Papien. ac jure, & honore Advocatorum Monasterii memorati. Taurinensis idem ad sæpeditum Monasterium cum præfato Papiensi Episcopo, Cleri, ac Populi multitudine copiosa procedens, Monasterium ipsum cum omnibus Ecclesiis, possessionibus, juribus, & aliis pertinentiis suis, domui Mortariensi liberè, & absolute, ea qua fungebatur auctoritate concessit, expresso, ut Monasterium ipsum caput Mortariensis Ordinis de cætero haberetur, ac Præpositum Mortariensem, qui tunc temporis erat ibi, vice, ac nomine dictæ Domus, in ipsius Monasterii corporalem possessionem induxit, tribuendo ei liberam facultatem, possessionem omnium temporalium, & spiritualium, quæ ad ipsum Monasterium pertinebant auctoritate propria nanciscendi, ejus processum auctoritate legationis nobis commissæ duximus postmodum confirmandum: unde nominatus prædecessor noster, instrumentis, in quibus omnia supradicta continebantur plenius, diligenter inspectis, concessionem prædictam corroborans, Monasterium ipsum cum universis juribus, possessionibus, Ecclesiis, & aliis pertinentiis suis temporalibus, & spiritualibus, vobis, & per vos Ordini vestro auctoritate Apostolica confirmavit, & scripti sui patrocinio communivit. Statuens, ut Ordo Mortariensis ibidem perpetuis temporibus servaretur. Cum igitur sunt quatuor, quæ specialiter videntur exigere, videlicet reverentia B. Augustini, cujus Corpus requiescit ibidem, auctoritas loci, devotio Cleri, & Populi Papiensis, qui non equanimiter sustinerent, ut caput vestri Ordinis alibi transferretur, necnon & inhabilitas Mortariensis loci, qui guerris, & multis aliis fortuitis casibus expositus esse dinoscitur, propter quod membra recedere à suo capite, & per diversa loca vagari, aliquandò miserabiliter sunt compulsa, ut in Monasterio memorato caput vestri Ordinis habeatur, universitatem vestram rogandam duximus, & monendam per Apostolica scripta mandantes, quatenus Abbati ejusdem Monasterii obediatis humiliter, & devotè. Datum Perusii 2. Kal. Novembris Pontificatus nostri Anno II.

Privilegium Gregorii Papæ IX. pro Canonica S. Salvatoris Brixie.

Est Brixia.

GREGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Præposito S. Salvatoris, & S. Mariæ juxta Brixiam, ejusque fratribus, & sororibus tam præsentibus, quàm futuris Regularem vitam professis in perpetuum. Religiosam vitam eligentibus Apostolicum convenit adesse præsidium, ne fortè cujuslibet temeritatis incursus, aut eos à Præposito revocet, aut robur (quod absit) Sac. Religionis infringat.

Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & S. Salvatoris, & S. Mariæ juxta Brixiam Ecclesiam, in quibus estis divino obsequio mancipati, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam in eisdem Ecclesiis institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona dictæ Ecclesiæ in præsentiarum justè, & canonicè possident, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante domino poterunt adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: locum ipsum in quo præfata Ecclesiæ sitæ sunt cum omnibus pertinentiis suis, Parochiam vestram, quæ in Territorio vestro, consistit, Vineas, Agros, præfata, aqueductum, Territorium de Braide, de Arbufone, & præstaltio cum sedimine, molendino, & campis præfatis, seu Vineis, quæ consistunt in aspide, terras etiam & possessiones alias cum præfatis nemoribus, pascuis, & usuagiis, in bono & plano, in aquis, & molendinis, in viis, &

semitis, & omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis: sanè novalium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus hætenus aliquis percepit, sive de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat, illud districtius inhibentes, ne terras, seu quodlibet beneficium Ecclesiis memoratis collatum, liceat alicui personaliter dari, sive alio modo alienari, absque consensu totius capituli, vel majoris, aut sanioris partis ipsius; si quæ verò donationes, vel alienationes aliter quàm dictum est factæ fuerint, eas irritas esse censemus; liceatque vobis liberas, & absolutas personas à seculo fugientes ad conversionem accipere, ac eas absque contradictione aliqua retinere, prohibemus insuper. ut nulli fratrum, vel sororum, post factam in Ecclesiis vestris professionem fas sit sine Præpositi sui licentia; nisi arctiori religionis obtentu de Ecclesiis ipsis discedere. Discedentes verò absque communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere, cum aut generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis nihilominus clausis januis, interdictis & excommunicatis exclusis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare; dummodo causam non dederitis interdicto: Chrisma verò, Oleum Sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros ordines fuerint promovendi à Brixienfi suscipietis Episcopo, si quidem Catholicus fuerit, & gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ habuerit, & ea voluerit vobis sine pravitate aliqua exhibere, alioquin liceat vobis quemcunque malueritis Catholicum adire Antistitem, gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habentem, qui nostra fretus auctoritate vobis, quod postulatur impendat. Sepulturamque illius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extreme voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint; nisi fortè excommunicati, vel interdicti, aut etiam publicè usurarii fuerint nullus obstat: salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Decimas præterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes, quæ à laicis detinentur, redimendi, & legitimè liberandi de manibus eorundem, & ad Ecclesias ipsas revocandi, libera sit vobis de nostra auctoritate facultas. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem Fratres, & Conventus ipsius, aut eorum pars consilii sanioris, secundum Deum, & B. Augustini Regulam providerint eligendum: præterea libertates, & immunitates Ecclesiis vestris concessas, necnon & statuta regularia, privilegia ædita ibidem à nobis dum adhuc in minori officio constituti in partibus illis legationis officio fungeremur, auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti privilegio communimus. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatas Ecclesias perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas tetinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare: sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnibus profutura; salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Brixien Episcopi canonica justitia; si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore, & sanguine Dei, & D. N. J. C. aliena fiat, atque in extremo examinae districtæ subiaceat ultioni: cunctis autem eisdem Ecclesiis sua jura servantibus sit pax D. N. J. C. quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant, Amen; Indiçt. iv. Incarnat. Domini 1232. Pontificatus verò Domini Gregorij Papæ IX. Anno Quinto.

*Litteræ S.S.D.N. Gregorij Papæ IX. ad Præpositum, & Capitulum
Mortariensem.*

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Præposito, & Conventui, ac generali Capitulo Mortariensi salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Est Papiæ.

Cum à nobis petitur, quod justum est, & honestum, tam vigor æquitatis, quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum; ex parte siquidem vestra nobis extitit insinuatum, quod cum inter vos ex parte una, & Ven. Abbate n, & Conventum S. Petri in cœlo aureo Papiæ, Mortariensis ordinis ex alia, super celebrandis Capitulo, & electione Abbatis S. Petri prædicti, ac Præpositi vestri, frequenter quæstio fuisset exorta, vos tandem cupientes materiam hujuscemodi quæstionis æqua providentia remove, sic cum eisdem Abbate, & Conventu duxistis unanimiter, & concorditer deliberatione provida statuendum, ut uno anno in festo S. Crucis mensis Septembris apud vestram, sequenti verò apud vestram, sequenti vero apud ejusdem S. Petri Ecclesias, in festo S. Augustini Augusti mensis generale Capitulum Mortariensis ordinis celebretur, & quæ in utroque Capitulo fuerint regulariter constituta, in utraque, ac reliquis Ecclesiis Mortariensis ordinis irrevocabiler observentur. Obeunte verò te fili Præpositæ, vel tuorum quolibet successorum, nullus præponatur ibidem; nisi quem vos conventus, cum Prioribus Ecclesiarum ipsarum, ac Ecclesiarum subjectarum eisdem, canonicè absque vitio duxeritis eligendum. Statuistis insuper, quod simili modo Abbas Sancti Petri cum substituendus fuerit eligatur, qui corrigendi Præpositi, & Canonicorum vestrorum excessus, & visitandi vestram Ecclesiam litteram habeat facultatem, quod tibi fili Præposite, & successoribus tuis in S. Petri Ecclesia reservetur, prout in Instrumento inde confecto dicitur plenius contineri. Vestris precibus igitur grato concurrentes assensu, quod super præmissis à vobis pro pace, ac tranquillitate ordinis vestri piè, ac providè factum est, in hac parte auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocínio communimus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei usu temerario contraire, si quis autem id attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. Viterbii 1x. Junii Pontif. nostri anno xi. 1238.

Privilegium Gregorij Papæ IX. Præposito Canonice S. Crucis Mortariensis.

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Præposito de Mortaria Ordinis S. Augustini Papien. Diæcesis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Est Mortarii

Suscepti cura regiminis nos inducit, ut ex quo personas benemeritas honoramus, Ecclesias quibus præsumt in plenitudine nostræ gratiæ amplius prosequamur; supplicasti siquidem nobis, ut cum annuli, & baculi pastoralis usus, tibi à Sede Apostolica sit concessus, conferendi fratribus tuis minores ordines licentiam de benignitate Sedis Apostolicæ largiremur: tuis igitur in hac parte præcibus annuentes, tibi & successoribus tuis, auctoritate præsentium concedimus postulata. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Later. 111. Nonas Novemb. Pontif. nostri anno xi. 1238.

SS.D.N.

SS. D. N. Innocētij Papæ IV. pro Patriarchali
Salvatoris Lateranensis.

Est Romæ.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Capitulo , & Canonicis Lateranen. salutem , & Apostol. benedictionem. Vigilanti , & supereminenti specula summæ , & Apostolicæ Sedis , qua cunctis Deo auctore licet immeriti præeminemus Ecclesiis , monemur pariter , & hortamur , actus nostros ritè componere , & omnia pro rerum varietate cum cautela ac moderatione distinguere , ut iudicium nostrum de vultu ejus prodeat , & oculi nostri videant equitatem . Congruam enim officii nostri prosequimur actionem , si unicuique Apostolica providentia , suum honorem , & dignitatem servemus , & Ecclesias quæ digniores , & sanctiores habentur , in sui status , & augmenti prærogativa vigilantibus studio custodire curemus , ut à Summo Patre familias reddendo singulis debitum commissæ nobis dispensationis , sempiternæ recipiamus incrementum mercedis . Cum ergo juxta creditum nobis à domino dispensationis talentum , omnibus Ecclesiis Apostolica solitudine invigilare , & intendere debeamus : multo amplius circa Lateranen. Ecclesiam , quæ principalis Ecclesiarum orbis mater , & domina , ac Sedes Apostolica Cathedralis existit , ejusque Monasteriorum , Hospitalium , & Ecclesiarum eidem subjectarum profectus , curas , & vigilantias habere compellimur.

Propria Romanor. Pontif. ideo appellat eam nostrā.

Ea propter dilecti filii Ecclesiam nostram , & alias eidem subjectas , ad exemplar prædecessorum nostrorum beatæ memoriæ Alexandri II. , Anastasii IV. , Alexandri III. , Honorii III. , & Gregorii IX. Roman. Pontific. Apostolicæ Sedis privilegio communimus , statuentes quoque , ut quascumque Ecclesias , Capellas , possessiones , & bona , eadem Ecclesia impræsentiarum , aut in futurum concessione Pontificum , largitione Regum , vel Principum , oblatione Fidelium , seu aliis justis modis Deo propitio poterit adipisci , firma vobis , vestrisque successoribus , & illibata permaneant .

Nulli subdita , nisi Rom. Pontifici.

Adjicientes ad hæc decreto eorundem prædecessorum nostrorum , ut eadem Ecclesia tamquam principalis Mater , & Domina cum omnibus Ecclesiis , & membris suis omninò sit libera , & nulli penitus , nisi Romano Pontifici sit subjecta . Sancimus præterà , & auctoritate Apostolica indulgemus , ut quotiens aliqui peregrinorum in Parochia vestra , vel Capellarum , & Ecclesiarum subjectarum eidem , sine testamento decedunt , eorum bona sine alicujus contradictione , vel impedimento , nisi hæredem , vel hæredes habuerint , ad quos debeant de jure devolvi , jam dictæ Ecclesiæ vestræ proveniant , nec alicui abscondere , vel alienare eorundem bona , aliqua sit facultas . Præcipimus quoque præsentis decreto , ut nulli in vos , & Ecclesiam vestram , aut Ecclesias sibi subjectas , neque Clericos , vel Laicos Oblatos eidem excommunicationis , vel suspensionis sententias promulgare præsumant : quod si quisquam in eos hujusmodi sententias promulgaret , illas decernimus irritas , & inanes . Prohibemus etiam , ut nulli Archiepiscopo , Episcopo , Regi , Principi , seu Ecclesiasticæ , vel sæculari personæ , liceat præfatam Sacrosanctam Ecclesiam , ejusque Ecclesias , & Capellas temerè perturbare , aut eorum possessiones , & jura auferre , seu ablatas retinere , minuere , seu quibuslibet vexationibus fatigare . Si quis autem hanc nostræ Constitutionis , decreti , prohibitionis paginam sciens , contrà eam venire temptaverit , secundò , tertiovè commonitus , nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit , majoris excommunicationis sententiam incurrat , ac potestatis , honorisque dignitate careat , reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissimo Corpore , & Sanguine Dei , & Domini nostri Jesu Christi aliena fiat , atque in extremo examine districtæ subiaceat ultioni . Cunctis autem eidem Ecclesiæ , suisque Ecclesiis , & Cappellis sua jura servantibus , sit pax Domini

Nullus potest in Canonic. Lateranen. sententiam excommunicationis promulgare

mini nostri Jesu Christi; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Laterani 19. Kal. Martii Pontif. Anno I. 1244.

Privilegium Basilicæ Salvatoris Lateranen. Innocentij Papæ IV.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei. Universis Christi fidelibus præsentibus litteras inspecturis. Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Est Roma.

Congruam officii nostri prosequimur actionem, si unicuique Apostolica providentia suum honorem, & dignitatem servemus, & Ecclesias, quæ digniores, & sanctiores habentur, in status, & augmenti prærogativa, vigilantibus studio attollamus. Et licet omnibus Ecclesiis Apostolica sollicitudine attendere debeamus; multò amplius circa Lateranensem Ecclesiam, quæ primitiva, & caput Ecclesiarum eidem subjectarum honores, profectus, curas, & vigilantias adhibere, ac Indulgentias augere compellimur.

Ea propter dilectorum filiorum Prioris, & Capituli ejusdem Ecclesiæ supplicationibus inclinati, ad exemplar prædecessorum nostrorum beatæ mem. Alexandri II., Anastasii IV., Alexandri III., Honorii III., & Gregorii IX. Romanorum Pontificum omnes Indulgentias, immunitates, & exemptiones à prædictis, & aliis prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ipsi Ecclesiæ, & membris ejusdem concessas, præsentis Apostolicæ Sedis Privilegio confirmamus. Et insuper nos de Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus qui præfatæ Ecclesiæ, ac Monasteriis, Hospitalibus, & Ecclesiis eidem subjectis, earumque operibus grata impenderint subsidia, & manus porrexerint adjutrices, decem annos, & decem quadragenas de injuncta eis poenitentia in Domino relaxamus. Necnon à Domino nostro Salvatore omnium, in cujus nomine Ecclesia ipsa principaliter fuit constructa, & sub Beati Joannis vocabulo insignita, juxta subsidii quantitatem, & devotionis affectum, suorum remissionem peccaminum, & animarum ipsorum salutem, aliasque Indulgentias misericorditer consequantur.

Confirmatio Indulgentiarum, & Exemptionum.

Datum Laterani 15. Kal. Martii. Pontific. nostri Anno I. 1224.

Litteræ SS. D. N. Innocentij IV. ad Præpositum, & Capitulum Canonice S. Crucis de Mortario apud Insabres.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis N. Præposito, & Capitulo Ecclesiæ Mortariensis Ordinis S. Augustini Papiensis Diocesis. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Est Mortarii.

Ecclesiæ vestræ, quæ sicut asseritis propter guerrarum incursus tanta præmitur sarcina paupertatis, quod nisi Ecclesiæ sibi subjæctæ vobis, & eidem Ecclesiæ in necessariis providerent, in opprobrium cogeremini Clericalis Ordinis mendicare, paterno competentes affectu, ac volentes propter hoc easdem Ecclesias prosequi gratiarum favore, auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut vos, aut etiam earumdem Prælati, ad solutionem, seu provisionem alicujus impositionis super Ecclesiasticis beneficiis absque speciali mandato Sedis Apostolicæ, faciente de verbo ad verbum de hac Indulgentia mentionem, vel per litteras Legatorum ipsius Sedis, compelli deinceps non possitis inviti. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Lugduni 3. Idus Junii. Pontificatus nostri Anno septimo 1250.

Privi-

*Privilegium SS.D. N. Innocentij Papę IV. pro Canonica S. Petri
de Cœlo aureo Papię.*

Est Romę.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Ab-
bati , & Conventui Monasterii S. Petri in Cœlo Aureo Papien. ad
Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini.
Salutem, & Apostolicam Benedictionem .

Monasterii vestri utilitati providere, ac ipsum , quod in multorum
provisionibus per Sedis Apostolicę , & Legatorum suorum litteras asseritis,
à futuris volentes gravaminibus relevare , pręsentium vobis auctoritate duximus
indulgendum , ut ad cujusquam receptionem , vel provisionem , in Prioribus, vel
aliis beneficiis ad Monasterium ipsum spectantibus , vel pensionibus per eiusdem
Sedis , vel Legatorum suorum litteras impetratas , per quas non sit jus alicui ac-
quisitum , vel etiam impetrandas , compelli de cætero non possitis , nisi eadem
litterę Apostolicę impetrandę , plenam, & expressam facerent de hac Indulgen-
tia mentionem . Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrę con-
cessionis infringere , vel ei ausu temerario contraire , si quis autem hoc attentare
pręsumperit, indignationem Omnipotentis Dei , & Beatorum Petri , & Pauli
Apostolorum ejus se noverint incursurum .

Datum Mediolani nono Kalend. Augusti . Pontific. nostri Anno IX. 1252.

*Litterę SS.D. N. Innocentij Papę IV. ad Prępositum, & Capitulum
Canonicę S. Crucis de Mortario apud Insubres.*

*Est Mor-
tarii.*

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis N.
Pręposito , & Capitulo Ecclesię Mortariensis Ordinis S. Augustini
Papiensis Diocesis . Salutem , & Apostolicam benedictionem .

Desideriis vestris in his affectu benivolo libentè annuimus , quę
vobis profutura speramus , hinc est , quod nos vestris supplicationi-
bus inclinati , auctoritate vobis pręsentium indulgemus , ut vos , vel membra
vestra ad conreceptionem , sive provisionem alicujus , in pensionibus, seu Eccle-
się beneficiis , aut aliquibus pecuniarum summis compelli minimè valeatis per
litteras Sedis Apostolicę , vel Legatorum ipsius impetratas , per quas non sit jus
alicui inquisitum , vel etiam impetrandas absque speciali sedis ejusdem mandato,
faciente plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum indulti hujusmodi mentio-
nem . Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrę concessionis in-
fringere , vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare pręsump-
serit, indignationem Omnipotentis Dei , ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum
ejus se noverit incursurum .

*Privilegium Alexandri Papę IV. pro Canonica S. Marię
in portu Ravennę.*

*Est Raven-
nens.*

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Priori
S. Marię in Portu Ravennaten. ejusque Fratribus tam pręsentibus,
quàm futuris , Regularem vitam professis in perpetuum .

Commissę nobis Apostolicę Sedis nos hortatur auctoritas, ut lo-
cis , & personis ejus auxilium implorantibus , devotione debita,
tutionis subsidium impendere debeamus , quia sicut injusta petentibus nullus
tribuendus est effectus ; ita legitima , & justa postulantibus , non est differenda
petitio ; eorum pręsertim , qui cum honestate vitę , & laudabili morum compo-
sitione gaudent Omnipotenti Deo servire .

Ea propter dilecti in Domino filii , vestris justis postulationibus clementèr
annui-

annuimus, & Ecclesiam Beatæ Mariæ in Portu Ravennæ, in qua divino estis obsequio mancipati, ad instar scilicet mem. Innocentii, & Adriani prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum sub B. Petri, & nostra Protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut ordo canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia constitutus esse dignoscitur, perpetuis ibi temporibus observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu in aliis justis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc proprijs duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo præfata Ecclesia sita est cum pertinentiis suis, quæcunque obtinuit ab Abbate Monasterii S. Andreæ, & S. Mariæ de Cereto ex partibus Histriæ per Emphitheosim, & etiam, quæ à Comaclensi Cæsenate, & Ariminensi Episcopis, eidem Ecclesiæ rationabiliter concessa sunt, Agrum verò cum sedimine, & adjacentiis suis extra Portam S. Laurentii Ravennatensis, ubi Molendinum constructum est, & juxta Pontem, qui supra Aquam antè eandem Portam Fluentem consistere cernitur, in superiori, & exteriori, partem ejusdem Pontis, ad jus Beati Petri pertinens, prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, vobis concedimus sub censu unius denarii Lucensis monetæ aureæ Ecclesiæ, nobis, nostrisque successoribus annualiter persolvendo, & quæcunque à bonæ me. Gualtero quondam Ravennatæ Episcopo Ecclesiæ vestræ divinæ pietatis intuitu sunt collata, cum terris, pratis, vineis, nemoribus, usuagiis, & pascuis in bono, & plano, in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis; liceat etiam vobis, Clericos è seculo fugientes, ad conversionem in Congregationem vestram suscipere absque alicujus Episcopi, vel Præpositi contradictione, sive molestia, sed & Laicos de quibuscunque Parochiis vestræ societati ad disciplinæ, scilicet conversionem per vos ipsos adjungi, nisi fortè aliquibus legalibus conditionibus censeantur obnoxii, nullus Episcopus, vel Præpositus vobis interdicare audeat. Nullique Fratrum liceat post factam apud vos professionem de Claustro, vel de domo vestra discedere aliqua occasione, sine Prioris Ecclesiæ vestræ, aut absque communis Congregationis licentia. Quod quis ex Laicis, vel Clericis professis de Claustro, vel de domo vestra discesserit, & commonitus redire contempserit, Priori Ecclesiæ ipsius, qui pro tempore fuerit ex Apostolica auctoritate sit facultas ejusmodi à suis officiis suspendere, & excommunicare; suspensum verò, sive interdictum, vel excommunicatum, nullus Episcoporum, vel Abbatum eum suscipere, vel retinere præsumat, quæ omnia auctoritate Apostolica concedimus; quamdiù scilicet apud vos canonici ordinis tenor domino præstante viguerit. Præterea Clericorum tonsuram in vestro loco regulariter per professionem volentium vivere, nostra concessione vobis facere liceat, porro Clericorum vestrorum ordinationes, à quo malueritis Catholico Episcopo suscipiendi licentiam habeatis. Si quando Ravenna Episcopum non habuerit, vel si eum, qui in ea fuerit constitutus non esse Catholicum; Sanè fructuum vestrorum, quos ubilibet vestris laboribus, sumptibusque colligitis; nullus Episcoporum, vel Episcopaliū ministrorum decimas à vobis exigere audeat. Sepulturamque Sacrorum locorum vestrorum liberam omnino decernimus esse, ut eorum, qui se illic sepelli voluerint, vel deliberaverint, devotioni, & extremæ voluntati, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint, aut etiam publici usurarii nullus obsistat; salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur, ad hæc adjacentes statuimus auctoritate præsentis privilegii, ut præfata Ecclesia vestra cum omnibus ubilibet constitutis ad se pertinentibus ab omni sit extraordinaria solutione immunis, ut videlicet si quando Archiepiscopum Ravennatem, vel alium quemlibet Episcopum, in cujus Parochia aliquam Ecclesiam, vel possessiones habetis, vel decedente Archiepiscopo, Clericos,

ricos, vel Laicos ejusdem Ecclesiæ ad Romanum Pontificem, vel Imperatorem, cujuslibet rei gratia proficisci contigerit; nullam à vobis exactionem in argento, aut æquitaturis, aut aliquibus aliis stipendiis de ejusdem Ecclesiæ rebus facere audeant, seu ibidem hospitando, aliquod unquam gravamen inferre; præterea si ingruente bello Cives Ravennates, vel aliarum Civitatum, vel locorum homines pro militibus, vel pro munienda Civitate, vel Castro, collectam fecerint, jam dictam Ecclesiam vestram ab omni nihilominus exactione immunem esse præcipimus. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia ea integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt omnimodis usibus profutura: salva Sedis Apostolicæ auctoritate: Si qua igitur in posterum Ecclesiastica, secularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiove commonita; si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienigena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant.

Dat. Neapoli Kalen. Julii.

1255.

Bulla SS. D.N. Alexandri Divina Providentia Papæ IV.

Est in Archivio Episcop. Papien

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis Venerabilibus Fratribus universis Archiepiscopis per Lombardiam, & Romandiolam constitutis. Salutem, & Apostolicam benedictionem. Recordamur, & liquidè memoria retinemus, quòd dudum apparuit Religio in partibus Lombardiæ, cujus professores vocati Eremitæ Ordinis S. Augustini, succinti tunicis cum corrigiis, baculos gestantes in manibus, nunc verò dimissis baculis incedebant, pecuniam pro eleemosinis, aliisque deposcentes subsidiis, & adeò variantes interdum habitus sui formam, ut dilectis filiis Fratribus Minoribus uniformes, in derogationem multiplicem ipsorum Ordinis crederentur, eisdem propter hoc minorem apud Fideles sentientibus in suis opportunitatibus charitatem; Sanè cum per nos tunc in minori officio constitutos, & bonæ mem. Tituli S. Sabinæ Presbyterum Cardinalem, tunc in partibus illis legatione fungentem, hujusmodi variationis præsumptio ad felicitis recordationis Gregorii Papæ prædecessoris nostri audientiam pervenisset, ipse nè identitas vestium in Ordinibus ipsis confusionem pareret, ac inde scandala graviora confurgerent, ad utrorumque quietem, statuendum providit, ut Priores, & universi, ac singuli Fratres prædicti Ordinis S. Augustini, in exterioribus vestimentis, quæ nigri, vel albi debebant esse coloris, quorum altero, videlicet nigro jam electo ab eis ipsos idem prædecessor voluit manere contentos, largas, & protensas manicas quasi ad instar cucullarum, & desuper ipsa deferrent per amplas corrigias, & patentes, omnibus apparentes, ita quod omnes cincti de foris eas vestibus nequaquam contegeret, & portantes in manibus baculos quinque palmorum grandium, ac expresse in eleemosinarum petitione, cujus sint Ordinis declarantes, adeò suarum vestium longitudinem temperarent, quod à quibusque ipsorum calciamenta liberè viderentur, ut sic habitus confusione semota, & sublata materia scandali, à prædictorum Ordinis Fratribus possit virtutum Domino liberiùs, & gratiùs deserviri. Cum autem Dilectus filius noster R. . . . S. Angeli Diaconus Cardinalis, universas Domos, & Congregationes Eremitarum prædictorum, quarum quædam S. Augustini, quædam S. Guilielmi, nonnullæ autem Fratris Boni, aliquæ de Eabali, aliæ verò de Britinis censebantur, in unam Ordinis Eremitarum S. Augustini professionem, & Regularem Observantiam perpetuo

petuo de mandato nostro duxerint uniendas . Et nos dicti Cardinalis processum convenientem cum voluntatis nostræ proposito approbantes , præmissa omnia duxerimus confirmanda . Statuentes , ut universi Priores , & Fratres in professione prædicti Ordinis Eremitarum S. Augustini taliter conjuncti , nigris dumtaxat , & nullis aliis alterius coloris cucullis aliquatenus uteretur . Nos volentes præmissa quæ de vestimentis exterioribus , è sæpedito prædecessore nostro circa præfatos Eremitanos statuta fuerint salubriter , & ab ipsis , ut recolimus acceptata , ubique & ab omnibus Eremitis unitis taliter , & aliis universis inviolabiliter observari , Fraternitati vestræ per Apostolica scripta in virtute Obedientiæ districtè præcipiendo mandamus , quatenus prædictos Priores , & Eremitas , ac alios , qui nigras penitus , seu albas cucullas non portant , quod usque ad festum omnium Sanctorum proximè venturum nigri prorsus coloris cucullas assumant , abjectis aliis differendas , & firmiter prædictum statum de cætero studeant observare , singuli vestrum per suas Civitates , & Dioceses sublato cujuslibet appellationis , & contradictionis obstaculo , & literis Apostolicis impetratis , vel etiam impetratis , vel etiam impetrandis per eos nequaquam obstantibus , monitione præmissa per Censuram Ecclesiasticam districtius compellatis , & in eos , qui contavenerint , etiam excommunicationis sententiam promulgetis , quam per nostras Civitates , & Dioceses diebus Dominicis festivis publicari solemnitè , & eosdem tamquam excommunicatos usque satisfactionem condignam appellatione remota evitari arctius ab omnibus faciatis .

Datum Anagninæ Millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto , xv. Kalen. Julii . Pontificatus nostri Anno II.

Bulla Alexandri Pape IV. Canonica S. Marci Firmanæ Dioc. nunc

Canonicè unita Prioratui S. Catherine intra Mœnia

ejus Civitatis .

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Priori Monasterii S. Marci de Rivocello , ejusque Fratribus tam præsentibus , quàm futuris Regularem vitam professis in perpetuum .

Est Firmi.

Religiosam vitam eligentibus Apostolicum convenit adesse præsidium , nè fortè cujuslibet temeritatis incursum , aut eos à proposito revocet , aut robur , quod absit sacræ Religionis infringat .

Ea proptèr dilecti in Domino filii , vestris justis postulationibus clementer annuimus , & Monasterium S. Marci de Rivocello Firmanæ Diocesis Abbatem proprium non habentem , sed per Priorem solitum gubernari , in quo divino estis obsequio mancipati , sub B. Petri , & nostra protectione suscipimus , & præsentis scripti privilegio communimus .

In primis siquidem statuentes , ut ordo canonicus , qui secundum Deum , & B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia institutus esse dignoscitur , perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur .

Prætereà volumus (ad quod vestræ meritis Religionis inducimur ; nam vos relictis omnibus hujus labentis sæculi pompis , & vanitatibus , sicut apertè cognovimus , divinis operibus , & obsequiis dediti , devotum Deo impenditis famulatum) undè cuncta ad vestræ petitionis instantiam committimus , & concedimus , & habere permittimus in perpetuum . Tibi verò , tuisque successoribus , ut in vestro Monasterio Pontificali officio administrare possitis . Prætereà quascumque possessiones , quæcumque bona idem Monasterium in præsentiarum justè , ac canonicè possidet , aut in futurum concessione Pontificum , largitione Regum , vel Principum , oblatione Fidelium , seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci , firma vobis , vestrisque successoribus , & illibata permaneant , in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis , locum ipsum , in quo præfatum Monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis , cum terris , prætiis , vineis , ne-

moribus, usuagiis, & pascuis in bosco, & plano, in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis. Sanè novalium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis hactenus non percepit, si vè de vestrorum animalium nutrimentis nullus à vobis decimas præsumat accipere; Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos è sæculo fugientes ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in Monasterio vestro professionem fas sit sine Prioris sui licentia de eodem loco, nisi arctioris Religionis obtentu discedere; discedentem verò absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis Campanis, suppressa voce divina officia celebrare, dummodò causam non dederitis interdicto. Chrisma verò, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordinationes fuerint promovendi, à Diocæsano suscipietis Episcopo. Siquidem Catholicus fuerit, & gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis habuerit, & ea vobis voluerit sine pravitate aliqua exhibere; sin autem à Priore vestro suscipietis. Prohibemus insuper, ut infra fines Parochiæ vestræ nullus sine assensu Diocæsani Episcopi, & vestro, Capellam, seu Oratorium de novo construere audeat, salvis privilegiis Pontificum Romanorum. Ad hæc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, aliisque hominibus Ecclesiasticis, secularibusvè personis, à vobis omninò fieri prohibemus. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum electioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint, aut etiam publici usurarii nullus obsistat, salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Decimas præterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes, quæ à Laicis detinentur redimendi, & legitimè liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias, ad quas pertinet revocandi libera sit vobis de nostra auctoritate facultas; Obeunte verò nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel vestrum major pars consilii sanioris secundum Deum, & B. Augustini Regulam providerint eligendum. Paci quoque, & tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate Apostolica prohibemus, ut infra Clausuras locorum, seu grangiarum vestrarum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temerè capere, vel interficere, seu violentiam audeat exercere. Decernimus ergò, ut nulli omninò hominum liceat præfatum Monasterium temerè perturbare, aut possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocæsani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit secundo, tertio vè commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ subjaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax D. N. Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum apud Urbem veterem per manum Mag. Michaelis de Tholosa Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ViceCancellarii III. Nonas Julii Indict. xv. Incarnationis Dominicæ Anno 1256. Pontificatus verò Domini Alexandri Papæ IV. Anno secundo. Amen. Amen.

Ego Simon S. Martini Presbiter Cardinalis subscripsi.

Ego Andresius S. Praxedis Presbiter Card. subscripsi.

Et Ego Gullielmus S. Marci Presbiter Card. subscripsi.

Et Ego Frater Guido S. Laurentii in Lucina Presbiter Card. subscripsi.

Ego Jacobus S. Nicolai in Carcere Tuliano Diaconus Card. subscripsi.

Ego Ricardus S. Angeli Diaconus Card. subscripsi.

Ego Octavianus S. Mariæ in via lata Diaconus Card. subscripsi.

Ego Jacobus S. Mariæ in Cosmedin. Diaconus Cardin. subscripsi.

Ego Alexander Catholice Ecclesiæ Episcopus subscripsi.

Ego Stephanus Prænестinus Episcopus.

Ego Guido Sabinensis Episcopus.

*Bulla SS. D.N. Alexandri IV. pro Canonica S. Mariæ
de Frigidionaria.*

Est Roma.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori Ecclesiæ S. Mariæ de Frigidionaria, ejusque Fratribus tam præsentibus, quam futuris, Regularem vitam professis in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus, Apostolicum convenit adesse præsidium; nè fortè cujuslibet temeritatis incurfus, aut eos à proposito revocet, aut robur (quod absit) Sacræ Religionis infringat.

Ea proptèr dilecti in Domino, vestris justis postulationibus clementèr annuimus, & Ecclesiam S. Mariæ de Frigidionaria Lucanæ Diocesis, in qua divino estis obsequio mancipati, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, vel ordo canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Prætereà quascumque possessiones, quæcumque bona dicta Ecclesia impræsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seù aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo prædicta Ecclesia sita cum omnibus pertinentiis suis, annum redditum trium modiorum Bladi, quem habetis de terra sita ad Pontem S. Donati in loco, qui dicitur Panizara, cum terris, pratis, vineis, nemoribus, usuagiis, pascuis in bosco, & plano, in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis. Sanè novarium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis hætenus non percepit, si vè de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis liberos, & absolutos è sæculo fugientes Clericos, vel Laicos ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

Prohibemus insupèr, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in Ecclesia vestra professionem fas sit, sinè Prioris sui licentia, nisi arctioris Religionis obtentu, de eodem loco discedere, discendentem verò absque communium vestrarum litterarum cautione, nullus audeat retinere.

Cum autem generale Interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis Campanis, voce suppressa divina officia celebrare, dummodò causam non dederitis Interdicto.

Chrisma verò, Oleum Sanctum, consecrationes Altarium, seù Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines fuerint promovendi, à Diocesano suscipietis Episcopo, siquidem Catholicus fuerit, & gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis habuerit, & ea vobis voluerit sine pravitate exhibere.

Prohibemus insupèr, ut infrà fines Parochiæ vestræ, nullus sine consensu

Diocese-

Dioecēsani Episcopi , & vestro , Capellam , seu Oratorium de novo construere audeat , salvis privilegiis Pontific. Rom.

Ad hæc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis , & Episcopis, Archidiaconis , seu Decanis , aliisque omnibus Ecclesiasticis , sæcularibusvè personis , à vobis omninò fieri prohibemus .

Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati , qui se illic sepeliri deliberaverint , nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint , aut etiam publicè usurarii , nullus obstat ; salva tamen justitia illarum Ecclesiarum , à quibus mortuorum corpora assumuntur .

Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus , ut eorum devotioni , & extremæ voluntati , qui se illic sepeliri deliberaverint , nisi forte excommunicati, vel interdicti sint , aut etiam publicè usurarii , nullus obstat , salva tamen justitia illarum Ecclesiarum , à quibus mortuorum corpora assumuntur.

Decimas præterea , & possessiones , ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes , quæ à Laicis detinentur , redimendi , & legitimè liberandi de manibus eorum , & ad Ecclesias , ad quas pertinent revocandi , libera sit vobis de nostra auctoritate facultas.

Obeunte vero te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur , nisi quem Fratres communi oonsensu, vel Fratrum major pars consilii sanioris secundum Deum , & B. Augustini regulam providerint eligendum .

Paci quoque ac tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine providere volentes , auctoritate Apostolica prohibemus , ut infra clausuras locorum, seu grangiarum vestrarum , nullus rapinam, seu furtum facere , ignem apponere, sanguinem fundere , hominem temerè capere, vel interficere , seu violentiam audeat exercere.

Præterea omnes libertates , & immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus Ecclesiæ vestræ concessas, necnon libertates , & exemptiones secularium exactionum à Regibus , & Principibus , vel aliis fidelibus rationabiliter vobis indultas, auctoritate Apostolica confirmamus , & præsentis scripti privilegio communimus .

Decernimus ergo , ut nulli omninò hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare , aut eius possessiones auferre , vel ablatas retinere , minuere , seu quibuslibet vexationibus fatigare , sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione , ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura . Salva Sedis Apost. auctoritate , & Dioecēsani Episcopi canonica justitia . Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisvè persona , hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit , secundo tertio vè commonita , nisi reatum suum digna satisfactione correxerit , potestatis honorisque sui dignitate careat , reamq; Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissimo Corpore , ac Sanguine Dei , & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat . Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi . Quatenus , & hic fructum bonæ actionis percipiant , & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant . Amen.

Datum Viterbii per manum Magistri Jordani S.R. E. Notarii , & Vicecancellarii . Idibus Mai . Indict. i. Incarnat. Dominicæ Anno MCCLVII. Pontificatus vero D. Alexandri Papæ IV. Anno III.

† Ego Frater Joannes tit. S. Laurentii in Lucina presbiter Card. subscripsi.

† Ego Frater Ugo tit. S. Sabine presbiter Card. subscripsi.

† Ego Ricardus tit. S. Angeli Diaconus Card. subscript.

† Ego Octavianus S. Mariæ in via lata Diaconus Card. subscripsi.

† Ego Petrus S. Georgii ad velum aureum Diaconus Card. subscripsi.

† Ego Joannes S. Nicolai in carcere Tulliano Diaconus Card. subscripsi.

Ego

- † Ego Ottobonus S. Adriani Diaconus Card. subscripsi.
 † Ego Alexander Catholica Ecclesie Episcopus subscripsi.
 † Ego Oddo Episcopus subscripsi.
 † Ego Stephanus Prænestinus Episcopus subscripsi.

*Privilegium Alexandri Papæ IV. pro Canonica S. Mariæ
 de Frigdionaria.*

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Fratribus Monasterii de Frigdionaria Lucanæ Diœcesis salutem, & Apostolicam benedictionem. *Est Frigdionaria.*

Solet annuere Sedes Apostolica piis votis, & honestè petentium precibus favorem benivolum impartiri.

Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, omnes libertates, & immunitates à Romanis Pontificibus predecessoribus nostris Monasterio vestro concessas: necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, & Principibus, & communi Lucen. necnon ab aliis Christifidelibus rationabiliter vobis indultas. Sicut eas justè, & pacificè obtinetis, vobis, & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica confirmamus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum: Datum Viterbii Idibus Aprilis Pontificatus nostri anno quarto. 1258

*Privilegium Alexandri Papæ IV. pro Canonica S. Mariæ
 de Frigdonaria.*

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Ecclesiæ S. Mariæ in Frigdionaria Ordinis S. Augustini Lucanæ Diœcesis salutem, & Apostolicam benedictionem. *Est Frigdionaria.*

Volentes Ecclesiæ vestræ obtentu dilecti filii nobilis viri Marchualdi Militis Lucani, qui nuper de bonis propriis Ecclesiam vestram fundasse dicitur, & dotasse; & qui pro vobis personaliter Apostolicam gratiam imploravit, à futuris gravaminibus præcavere, ipsius supplicationibus inclinati, auctoritate vobis præsentium indulgemus; ut ad præstandum procuratorem Legatis, vel Nuntiis Sedis Apostolicæ, seu ad contribuendum in aliqua collecta ipsorum Legatorum, vel etiam Sedis ejusdem auctoritate, Clero Lucanæ Civitatis, vel Diœcesis imponenda minime teneamini, nec ad id compelli possitis, absque speciali mandato Sedis ejusdem, facientes plenam, & expressam de hac indulgentia mentionem. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare voluerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Viterbii 2. Kal. Maii. Pontificatus nostri anno 4.

*Privilegia SS. D. N. Clementis Papæ IV pro Basilica
 Salvatoris Lateranen.*

CLEMENTIS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Capitulo Lateran. Ecclesiæ, salutem, & Apostolicam benedictionem. *Est Roma.*

Meritis vestræ Religionis inducimur, ut vos favoris benigni gratia prosequamur, vestris itaque devotis precibus benignum impatientes assensum, auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut ad præsta-

*Immanis
a quacum-
que exa-
stione.*

præstationem aliquarum collectarum, procurationum, subventionum, & aliarum exactio-
num impositarum, vel etiam imponendarum vobis, Ecclesiis, & Capellis
vestris à Sede Apostolica, seu Legatis, & Nuntiis ejusdem, atque ipsorum aucto-
ritate ac mandato, non teneamini per litteras ipsius, seu Legatorum ejus, absque
speciali mandato ipsius Sedis, plenam & expressam facientes de indulto hujusmo-
di, & Lateranen. Ecclesiæ mentionem. Nos enim excommunicationis, suspensio-
nis, & interdicti sententias, si quas occasione prædictorum in vos communiter,
vel aliquos vestrum, sive in Ecclesias, & Cappellas easdem, promulgari conti-
gerit, decernimus penitus non tenere. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc
paginam nostræ Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, &
Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Perusii Pontificatus nostri anno secundo. 1267.

Bulla Gregorij Papæ IX. pro Canonica S. Mariæ de Frigidionaria.

*Est Erig-
dionaria.*

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori
Ecclesiæ S. Mariæ de Frigidionaria, ejusque Fratribus tam præsentibus,
quàm futuris Regularem Vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus, Apostolicum convenit adesse præ-
sidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursum, aut eos à propo-
sito revocet, aut robur [quod absit] Sacræ Religionis infringat.

Ea propter dilecti in Domino filii vestris postulationibus clementer annuimus,
& prædictam Ecclesiam S. Georgii de Brinate, in qua Divino estis obsequio man-
cipati, ad exemplar fœl. record. Urbani, & Clementis Papæ prædecessorum no-
strorum, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti
privilegio communimus.

*In primis siquidem statuentes, ut ordo Canonicus, qui secundum Deum, &
B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem
temporibus inviolabiliter observetur.*

Præterea quascunque possessiones; quæcumq; bona eadem Ecclesia in præsen-
tiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largi-
tione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis [præ-
stante domino] poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata
permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ip-
sum, in quo præfata Ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis, annum
redditum modiorum Bladi, quem habetis de terra sita, ad Pontem S. Donati, in
loco, qui dicitur Panizara cum terris, pratis, vineis, nemoribus, usuagiis, &
pascuis, in bosco, & plano, in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & om-
nibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis:

Sanè novalium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de
quibus aliquis hætenus non percepit, sive de vestrorum animalium nutrimentis,
nullus à vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos, & absolutè sæculo fugientes, ad
conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in Ecclesia ve-
stra professionem, fas sit sine Prioris sui licentia, nisi arctioris Religionis obten-
tu, de eodem loco discedere; discedentem vero absque communium litterarum
vestrarum cautione, nullus audeat retinere.

Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis,
exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis Campanis, voce suppressa
divina Officia celebrare, dummodò causam non dederitis interdicto.

Chrisma verò, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum,
Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines fuerint promovendi, à Diocæsano su-
sci-

ſcipietis Epifcopo ; ſiquidem Catholicus fuerit, & gratiam, & communionem Sacroſanctę Romanę Sedis habuerit, & ea vobis voluerit ſine pravitate aliqua exhibere.

Prohibemus inſupèr, ut infrà fines Parochiæ veſtræ ſi eam habetis, nullus ſine aſſenſu Dioceſani Epifcopi, & veſtro, Capellam, ſeù Oratorium de novo conſtruere audeat, ſalvis privilegiis Pontificum Romanorum. Ad hæc novas, indebitasque exactiones ab Archiepiſcopis, & Epifcopis, Archidiaconis, ſeù Decanis, aliisque omnibus Eccleſiaſticis, ſæcularibusvè, à vobis omninò fieri prohibemus.

Sepulturam quoque ipſius loci liberam eſſe decernimus, ut eorum devotio- ni, & extremæ voluntati, qui ſe illic ſepeliri deliberaverint, niſi fortè excommu- nicati, vel interdicti fuerint, aut etiam publicè uſurarii, nullus obſiſtat, ſalva tamen juſtitia illarum Eccleſiarum, à quibus mortuorum corpora aſſumuntur.

Decimas prætereà, & poſſeſſiones ad juſ Eccleſiarum, veſtrarum ſpectantes, quæ à Laicis detinentur, redimendi, & legitimè liberandi de manibus eorum, & ad Eccleſias, ad quas pertinent revocandi, libera ſit vobis de noſtra authoritate facultas.

Obeunte verò te, nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet ſucceſſo- rum, nullus ibi qualibet ſubreptionis aſtutia, ſeù violentia præponatur, niſi quem Fratres communi conſenſu, vel Fratrum major pars conſilii ſanioris, ſi ad eos dumtaxat Prioris ſpectat electio ſecundùm Deum, & B. Auguſtini regulam provi- derint eligendum.

Paci quoque, & tranquillitati veſtræ paterna impoſterùm ſollicitudine provi- dere volentes, authoritate Apoſtolica prohibemus, ut infrà clauſuras locorum, ſeù grangiarum veſtrarum, nullus rapinam, ſeù furtum facere, ignem apponere, ſanguinem fundere, hominem temerè capere, vel interficere, ſeù violentiam au- deat exercere.

Prætereà omnes libertates, & immunitates à prædeceſſoribus noſtris Roma- nis Pontificibus Eccleſiæ veſtræ conſeſſas, necnon libertates, & exemptiones ſæ- cularium exactionum à Regibus, & Principibus, vel aliis Fidelibus rationabiliter vobis indultas, authoritate Apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti privile- gio communimus.

Decernimus ergò, ut nulli omninò hominum liceat præfatam Sacroſanctam Baſilicam temerè perturbare, aut ejus poſſeſſiones auferre, & ablatas retinere, minuere, ſeu quibuslibet vexationibus fatigare; ſed omnia integrè conſer- ventur eorum, pro quorum gubernatione, & ſuſtentatione conſeſſa ſunt uſibus omnimodis profutura, ſalva Sedis Apoſtolicæ auctoritate, & Dioceſani Epifcopi canonica juſtitia. Si qua igitur in futurum Eccleſiaſtica ſæculariſvè perſona hanc noſtræ Conſtitutionis paginam ſciens, contrà eam temerè venire tentaverit, ſecundò, tertio vè commonita, niſi reatum ſuum congrua ſatisfactio- ne correxit, poteſtatis, honorisque ſui dignitate, reamque ſe divino judicio exiſtere de perpetrata iniquitate cognoſcat, & à Sacratiffimo Corpore, & San- guine Dei, & Domini Redemptoris noſtri Jeſu Chriſti aliena fiat, atque in extre- mo examine ſubjaceat ultioni, cunctis autem eidem loco ſua jura ſervantibus ſit pax Domini noſtri Jeſu Chriſti, quatenùs, & hic fructum bonę actionis percipiant, & apud diſtriçtum Judicem præmia æternę pacis inveniant. Amen.

Datum apud Urbem veterem per manum Magiſtri Janoni Lecacorvi Snnctę Romanę Eccleſiæ ViceCancellarii ix. Octobris, Indiçt. i. Incarnationis Dominicę 1272. Pontificatus verò D. Gregorii Papæ X. Anno I.

† *Ego Gregorius Catholice Eccleſiæ Epifcopus ſubſcripſi.*

† *Ego Oddo Tuſculan. Epifcopus ſubſcripſi.*

† *Ego Franciſcus Ioannes S. Ruffinæ Epifcopus ſubſcripſi.*

† *Ego Simon tit. S. Martini Preſbiter Card. ſubſcripſi.*

† *Ego Ancherus tit. S. Praxedis Preſbiter Card. ſubſcripſi.*

- ✠ Ego Ioannes S. Nicolai in carcere Tulliano Diaconus Card. subscripsi.
 ✠ Ego Ottobonus Diaconus Card. S. Adriani subscripsi.
 ✠ Ego Iacobus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. subscripsi.
 ✠ Ego Gottifredus S. Georgii ad Velum aureum Diaconus Card. subscripsi.
 ✠ Ego Ubertus S. Eustachii Diaconus Card. subscripsi.
 ✠ Ego Matthæus S. Mariæ in porticu Diaconus Card. subscripsi.

*Litteræ SS. D. N. Honorij Papæ IV. pro Canonica S. Mariæ
Charitatis Venetiarum.*

HONORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis potestati, ac Populo Paduano salutem, & Apostolicam Benedictionem. Dilecti filii Prior, & Conuentus Ecclesiæ S. Mariæ de Charitate de Venetiis, quæ Ordinis Sancti Augustini ad Romanam Ecclesiam nullo pertinet, mediante transmissa nobis petitione monstrarunt, quod cum in districtu vestro possessiones habere noscantur, vos quominus earum fructus ad suam Ecclesiam deferantur contrà iustitiam impeditis, in eorum non modicum detrimentum. Cum itaque nil, nec vos agere, nec nos pati deceat contrà Ecclesiasticam libertatem, Universitatem vestram monemus attentè, per Apostolica nobis scripta mandantes, quatenus prædictis Priori, & Conventui fructus possessionum earum, ad eandem Ecclesiam suam deferre liberè permittatis. Alioquin Venerabili Fratri nostro Patriarchæ Gradeni, nostris damus litteris in mandatis, ut vos ad id per Censuram Ecclesiasticam appellatione remota, iustitia mediante compellat.

Datum Laterani v. Idus Octob. Pontific. nostri Anno I. 1285.

*Privilegium SS. D. N. Nicolai Papæ IX. pro Abbatia S. Petri
de Cælo Aureo Papiæ.*

Est Papiæ.

NICOLAUS Episcopus servus servorum Dei. Venerabili Fratri Episcopo Novariensi. Salutem, & Apostolicam benedictionem.
 Ex parte Dilecti Filii Rolandi electi Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis Ordinis S. Augustini, nobis extitit supplicatum, ut cum electio celebrata de ipso tunc Canonico dicti Monasterii, ad regimen ipsius Monasterii tunc vacantis, à Conventu prædicti Monasterii per dilectos filios Præpositum S. Agathæ Florum de Dovaria, & Michaellem de Summo Canonicos Ecclesiarum Cremonen., quibus examinationem, & confirmationem huiusmodi electionis, Venerabilis Frater noster B. Episcopus Portuensis, tunc in illis partibus Apostolicæ Sedis Legatus specialitèr duxerat committendam, quia invenerunt ipsam Canonicam, legitimè fuerit confirmata, ac propter paupertatem dicti Monasterii, & debitorum onera, quibus prædictum Monasterium noscitur obligatum, prædicto electo dispendiosum existat Apostolicam Sedem adire pro suæ Benedictionis munere obtinendo, impertiri sibi Benedictionis munus per aliquem faceremus. Nos igitur eidem electo super hoc, necnon & damnis ipsius Monasterii, quæ per absentiam dicti electi, si propter hoc ad Sedem ipsam accederet, fortassis incurreret, volentes paterna sollicitudine præcavere, ipsius electi supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus si quod de huiusmodi confirmatione suæ electionis proponitur, inveniris veritate fulciri, eidem electo, auctoritate nostra munus Benedictionis impendas, recepto ab eo nostro, & Ecclesiæ Romanæ nomine fidelitatis solitæ iuramento, secundum formam, quam sub Bulla nostra tibi mittimus interclusam formam, quam sub Bulla nostra tibi mittimus interclusam, formam autem iuramenti, quod ipse præstabit, de verbo

bo ad verbum, per tuas patentes litteras, tuo sigillo munitas, nobis per proprium Nuntium quantocius studeas intimare.

Datum Romæ apud S. Petrum xv. Kalen. Maii. Pontific. nostri Anno I. 1288.

Privilegium Basilicæ Lateranensis Nicolai Papæ IV.

ICOLAUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Capitulo Ecclesiæ Lateranen. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Meritis vestræ Religionis inducimur, ut vos favoris benigni gratia prosequamur. Vestris itaque devotis precibus benignum impetientes assensum, devotioni vestræ ad instar fel. record. Clementis Papæ IV. prædecessoris nostri auctoritate præsentium indulgemus, ut ad præstationem aliquarum collectarum, procurationum, subventionum, & aliarum exactionum impositarum, vel etiam imponendarum vobis, Ecclesiis, & Capitulis vestris à Sede Apostolica, seu Legatis, & Nuntiis ejusdem, aut ipsorum auctoritate, & mandato non teneamini per litteras ipsius Sedis, seu Legatorum absque speciali mandato ipsius Sedis, plenam, & expressam faciente de Indulto hujusmodi, & Lateranensis Ecclesiæ mentionem. Nos enim excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias, si qua occasione prædictorum in vos communiter, vel aliquos vestrum, sive in Ecclesias, & Capellas easdem promulgari contigerit, decernimus penitus non tenere. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Est Roma

Datum Reate Kalen. Septembris. Pontificatus nostri Anno I. 1288.

Litteræ SS. D. N. Clementis Papæ V. Quibus conceduntur Indulgentiæ visitantibus Basilicam D. Petri de Cælo Aureo Papiæ, in festo S. P. Augustini.

LEMENS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Abbati, & Conventui Monasterii S. Petri in Cælo aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Licet is, de cujus munere venit, ut sibi à Fidelibus suis, dignè, & laudabiliter serviatur, de abundantia pietatis suæ, quæ merita supplicum excedit, & vota, benè servientibus, multò majora retribuat; quàm valeant promoveri; Nihilominus tamen affectantes reddere Domino Populum acceptabilem, Fideles Christi ad complacendum ei quasi quibusdam illectivis muneribus; Indulgentiis scilicet, & remissionibus invitamus, ut exindè reddantur divinæ gratiæ aptiores. Nos igitur cupientes, ut Ecclesia Monasterii vestri, ad quam ob devotionem B. Augustini (cujus Corpus in eadem Ecclesia requiescere dicitur) Populi confluit multitudo, congruis honoribus frequentetur, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ejus auctoritate confisi, omnibus verè poenitentibus, & confessis, qui Ecclesiam ipsam in festivitate ipsius Sancti venerabiliter visitaverint, annuatim quadraginta dies de injuncta Poenitentia misericorditer relaxamus.

Datum Perusii viii. Idus Augusti. Pontificatus nostri Anno I. 1306.

*Bulla SS.D.N. Clementis Papæ V. pro Abbatiali Canonica
D. Petri de Cælo Aureo.*

LEMENS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Conventui Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo modo pertinentis Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Licet ex incumbenti nobis cura pastoralis officii ad statum Ecclesiarum, & Monasteriorum omnium salubriter disponendum instantia nostri laboris invigilet, & sollicitudo nostra principaliter elaboret; de illis tamen, quæ ad Romanam immediatè spectant Ecclesiam cogitare attentius nos oportet, ut cum fuerint incommodo vacationis exposita, pulsus procùl, obstaculis, & impedimentis quibuslibet cminùs relegatis, Pastor eis accedat debitus, & legitimus proveniat Gubernator. Dudum siquidem Monasterio vestro per obitum quondam Rolandi ipsius Monasterii Abbatis vacante, vos vocatis omnibus, qui voluerunt, debuerunt, & potuerunt commodè interesse, die ad eligendum præfixa pro substitutione, ut est moris insimul convenistis, & demum deliberantes, ad hoc per viam procedere compromissi, in Fratrem Martium de Sclafenatis Canonicum ejusdem Monasterii compromittere curavistis, concessa ei providendi pro ea vice per electionem Canonicam ipsi Monasterio de Abbate plena, & libera potestate, promittentes illum in vestrum, & dicti Monasterii Abbatem recipere, quem idem Canonicus in Abbatem dicti Monasterii duceret eligendum, dictusque Frater Martinus, hujusmodi compromisso recepto, secedens in partem, diligenti super hoc inter se deliberatione præhabita, dilectum filium Philippum Abbatem, & tunc Priorem claustralem ipsius Monasterii, vestrum ordinem expresse professum, & in Sacerdotali ordine constitutum, elegit in Abbatem Monasterii prælibati, & electionem ipsam coram vobis solemniter publicavit, ipseque Philippus postmodum ad instantiam vestram electioni hujusmodi consensit; postmodum verò dilecti filii Opizo Præpositus, & Conventus Monasterii S. Crucis Mortariensis, per Præpositum soliti gubernari dicti Ordinis Papiensis Diocesis, necnon Priores, & cæteri Præpositi, & Archipresbyteri Prioratum, & Ecclesiarum subjeutorum dicto Monasterio S. Crucis, prætendentes ad se pertinere ex pacto, & conventionem habitis inter eos, & vos, jus eligendi Abbatem in dicto Monasterio S. Petri cum illud vacare contingit, Joannem de S. Maria Præpositum Præpositatus S. Gratiani Vercellen. ejusdem Ordinis, in Abbatem prædicti Monasterii S. Petri de facto erigere curaverunt, qui hujusmodi electioni de se factæ consensit, ipsdemque Philippus, & Joannes per seipsos dictique Electores eorum per suos Procuratores, & Nuncios speciales, ad curiam dilecti filii nostri Arnaldi S. Mariæ in Porticu Diaconi Cardinalis, tunc in partibus illis Apostolicæ Sedis Legati accesserunt pro confirmatione electionum hujusmodi obtinenda, in præmissis omnibus statutis à jure temporibus observatis; dictus itaque Legatus proposito earundem electionum negotio coram eo, negotiū ipsum dilecto filio Gulielmo de Paulliaco Præposito Ecclesiæ Vivariensis generali dictæ Curiae causarum Auditori specialiter audiendum commisit, & fine debito terminandum. Coram quo Magistris Andrea de Fano Philippi, & Federico de Terdona Joannis prædicti, & electorum ipsius Joannis Procuratoribus in judicio comparentibus, & oblatis per eos in causa ipsa libellis, & lite inter eos super eisdem libellis in ejusdem Auditoris præsentia legitimè contestata, ac de calumnia, & veritate dicenda præstitis juramentis, positionibus factis, & responsionibus subsecutis, datisque articulis, & receptis testibus ab utraque parte productis, eorumque attestationibus publicatis, & quibusdam Instrumentis exhibitis coram eo, ac rite in hujusmodi causa concluso, idem Auditor visis, & diligenter inspectis omnibus prædictis exhibitis, & actitatis in causa prædicta, & allegationibus partium intel-

intellectis, super hoc communicato plurium consilio Peritorum prædictis Philippo Abbate, ac Magistro Federico præsentibus certa die ad suam sententiam audiendam præfixa, sententialiter pronunciavit, ac etiam declaravit, prout hæc omnia potita fuerant in dicto libello pro parte dicti Philippi Abbatis exhibito; electionem de ipso Philippo factam tamquam canonicè de persona idonea celebratam approbandam, & confirmandam, ipsumque Philippum instituendum fore plenariè in Abbatem dicti Monasterii Sancti Petri, & ipsam electionem de eodem Philippo factam approbavit, & confirmavit, ipsumque Philippum instituit in Abbatem ejusdem Monasterii, curam, & administrationem ipsius ejusdem Philippo in spiritualibus, & temporalibus plenariè; prout ex speciali potestate sibi super hoc tradita ab eodem Legato poterat committendo, dictamque electionem de dicto Joanne factam cassavit, & ipsam causam, & irritam pronunciavit dictum Magistrum Federicum procuratorio nomine dictorum suorum Dominorum, & ipsum eosdem Dominos suos eidem Philippo in expensis per eum in hujusmodi negotio factis condemnans, ipsarum expensarum taxatione sibi in posterum reservata sicut in Instrumento publico inde confecto, dicti Auditoris sigillo munito plenius dicitur contineri, à qua sententia die octava post prolationem ipsius, pro parte dicti Joannis, & electorum ejus, sine scripto fuit de facto vivè vocis oraculo ad Sedem Apostolicam appellatum; & nos causam appellationis hujusmodi, & negotii principalis, Ven. Fratri nostro Nicolao Episcopo Hostiensi audiendam nobisque fideliter refferendam commisimus, dictusque Episcopus causa ipsius appellationis legitime cognita, & de ejus meritis plenius informatus, nobis super illa fecit relationem plenariam, & fidelem. Nosque postea eidem Episcopo commisimus, ut causam hujusmodi sine debito terminaret. Qui ad sententiam in causa hujusmodi audiendam, dictis Philippo, & Joanni prædicto, ejusque electoribus præfixit peremptoriè certam diem, in qua eodem Philippo personaliter comparente, & eorundem Joannis, & electorum ejus non comparentium contumaciam accusante, ac sententiam in causa hujusmodi ferri cum instantia postulante, dictus Cardinalis reputans dictos Joannem, & electores ejus exigente justitia merito contumaces, diffinitivè sententiando pronunciavit in scriptis, prædictam appellationem fuisse frivolum, & inanem, & per eam non fuisse ad sedem ipsam principale negotium devolutum. Nos igitur quæ in hac parte à dictis Episcopo, & Auditore facta sunt rata habentes, & grata, ac plenum volentes sortiri effectum, eidem Abbati fecimus per eundem Episcopum munus benedictionis impendi, in illo qui dat gratias, & largitur munera confidentes, quod Monasterium ipsum per suæ circumspeditionis industriam, & providentiam circumspectam, præservabitur à noxiis, & adversis, ac in spiritualibus, & temporalibus auctore Deo grata suscipiet incrementa. Quo circa Universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus; quatenus eundem Abbatem benignè recipientes, & honestè tractantes, exhibeatis ei obedientiam, & reverentiam debitum, & devotam, ejus salubria monita, & mandata suscipiendo devotè, & efficaciter adimplendo; ita, quod mutuo inter vos, & ipsum spirituale possit abundare gaudium, & prosperitatis optatæ consurgere incrementum; alioquin sententiam, quam idem Abbas ritè tulerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Datum Viennæ quinto Idus Octobris. Pontificatus nostri anno sexto. 1311.

Bulla SS. D. N. Clementis Papæ V. ad Vassallos S. Petri de Cælo aureo Papiæ.

LEMENS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis universis Vassallis Monasterii S. Petri in Cælo aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis Ordinis S. Augustini salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Est Papiæ.

Licet ex incumbenti nobis cura Pastoralis officii, & cætera, prout in superiori usque

usque ad verba illa : Quo circa universitati vestræ . *Mox enim subdit* . Quocirca Universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus quatenus eundem Abbatem honorificentia debita prosequentes , ei fidelitatis solitum juramentum præstare , & consueta servitia , & jura sibi à vobis debita exhibere integrè studentes ; ita quod possitis exindè merito commendari , alioquin sententiam sive poenam , quam ipse spiritualiter , & temporaliter ritè tulerit , vel statuerit in rebelles , ratam habebimus , & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum Viennæ 3. Idus Octobris. Pontific. nostri anno VI. 1311.

Privilegium Ioannis XXII. pro Præpositura Canonice S. Agathæ Cremonen.

Est Cremon.
114.

IOANNES Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Jacobo Præposito, & Conventui Monasterij S. Agathæ Cremonen. per Præpositum soliti gubernari Ordinis S. Augustini salutem , & Apostolicam benedictionem.

Exponit vestræ devotionis sinceritas , & Religionis promeretur honestas , ut tam vos quos speciali dilectione prosequimur , quam etiam Monasterium vestrum condignis favoribus attollamus , hinc est , quod nos vestris in hac parte supplicationibus inclinati , ut Monasterio prædicto , quod ut asseritis antiquum , & honorabile existit , & ad quod magna pro tempore populi habetur devotio , cuiusque Præposito existenti pro tempore , Baculo Pastoralis in Processionibus generalibus in eodem Monasterio fieri solitis uti possit per speciale Apostolicæ Sedis Privilegium est concessum . Tu dilecte fili Præpositæ , & successores tui Præpositi dicti Monasterii , qui erunt pro tempore , Mitra , Annulo , & aliis Pontificalibus insigniis in eisdem Processionibus , necnon diebus solemnibus in Missis , & aliis Divinis Officiis liberè uti : quodque in dicto Monasterio , & Prioratibus etiam subjectis , Benedictionem solemnem post Missarum , Vesperorum , & Matutinarum solemnias ; dummodò in benedictione huiusmodi , aliquis Antistes , vel Sedis ejusdem Legatus præsens non fuerit elargiri possitis . Fel. record. Alexandri Papæ Tertii prædecessoris nostri , quæ incipit Abbates , & aliis quibuscumque Constitutionibus Apostolicis in contrarium æditis nequaquam obstantibus , vobis , & eisdem successoribus auctoritate Apostolica de speciali gratia tenore præsentium indulgemus . Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere , vel ei ausu temerario contraire , si quis autem hoc attemptare præsumpserit , indignationem Omnipotentis Dei , & Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum .

Datum Romæ apud S. Petrum 12. Kal. Octobris. Pontific. nostri anno 3. 1318.
M. de Novaria V.

Privilegium Ioannis XXII. Datum Fratribus Eremitanis pro ingressu Ecclesiæ S. Petri in Cælo aureo Papiæ .

IOANNES Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Priori principali , & Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini . Salutem , & Apostolicam Benedictionem . Veneranda Sanctorum Patrum Doctorum Ecclesiæ vita promeruit , ac ipsorum celebris , proficuaque doctrina persuadet , ut eis , qui jam Deum facie ad faciem tenebrarum fugata caligine intuentur in Patria , quique illius suavissima felicitatis dulcedine perfruuntur à nobis , & cunctis Christifidelibus in hujus peregrinationis nostræ via , dum vivimus , ubi cum in enigmate videmus per speculum , quantum ex alto conceditur debita honoris , & laudis exhibitio tribuatur ; honor enim illis exhibitus , exhibetur Christo , laudes eorum Salvatoris nostri redundant in laudem , quem laudare , & honorare , dum viverent , veluti ipsius mancipati

pati obsequiis indefessis præconiis non cessarunt. Propterea Psalmista hortabatur cum diceret, *Laudate Dominum in Sanctis ejus*: laudatur enim Dominus, qui Sanctos fecit, eosque, ut laudarentur, imò, ut ipsum in seculum seculi collaudarent, instituit, cum idem in eum, & propter eum dignis præconiis attolluntur, verè utique isti Sancti sunt vere Doctores Ecclesiæ, Gregorius, Sanctus Ambrosius, Augustinus, atque Hieronymus, quorum doctrina informatur Ecclesia, quorum vita mores salubriter informantur, ut de ipsis scriptum esse intelligatur, & merito, qui fecerit, & docuerit, hic magnus vocabitur in Regno Coelorum, & illud, qui elucidant me, vitam æternam habebunt. Per hos enim quatuor Doctores egregios quasi per quosdam cælestis eruditionis limpidissimos rivulos, divini eloquii novi, scilicet, & veteris Testamenti, totiusque Catholicæ Fidei firmitas à fonte sapientiæ, quod est verbum Dei in excelsis. Post gloriosissimorum tum Apostolorum, & Evangelistarum instructiones vivificas, & ipsorum sacrata volumina, ad nos copiosa, imò uberrima fluenda decurrunt, cum per eorundem Doctorum verba melliflua Scripturæ Sacræ, Fideique Catholicæ referentur Mysteria, enodentur apices, Parabolæ pateant, similitudines inotescant; hoc eorum testantur Epistolæ, Sermones hoc edocent, libri efficacius demonstrant, hos inter celeberrimos idem Pontifex Augustinus magnæ quidem auctoritatis, & sanctitatis Præsul, magnæ circumspeditionis, & provisionis Pater, magnæ subvectionis, & miserationis Antistes, dilectus itaque Deo, & hominibus, cujus memoria in Benedictione est, veluti gemmula carbunculi ignitæ charitatis, & flammæ in eloquentiæ, & sapientiæ auri ornamento locata resplenduit, velut Aquila grandis venit ad Libanum, & tullit medullam Cedri, dum aggressus est quæstiones altissimas, & easdem profundissimas non expavit; Quinimò in eis vitiorum spinis abscissis, profligatis hæresibus, earumque radicibus extirpatis, Catholicæ Fidei veritatem produxit in lucem, eduxit in publicum, firmis, & invictis rationibus solidavit, ut illius suavitatem dulcedinis, ac si medullam Cedri in holocaustum divinæ Majestatis assumens ad refectionem totius Militantis Ecclesiæ propinaret; grata itaque Deo ejus oblatio, acceptum ipsius Sacrificium, nobis utilissimum, quod impendit; quatenus de ipso non dubitativè, sed admirativè, & commendativè dicamus. Nunquid ingressus es profunda Maris, & in novissimis abyssi ambulasti? Nunquid apertæ sunt tibi portæ mortis, & ostia tenebrosa vidisti? habet ergò exinde undè commendatur Augustinus, ex scientia commendetur, ex labore laudetur, ex intentione extollatur, & vita. Nam cum vivendi normam Sacræ Religionis præscriberet, Præsul idem, tanquàm forma gregi factus ex animo, nedum aliis prædicaret ipse reprobis efficeretur, eandem in se non minùs servare, quàm aliis imperare; quinimò & illis supererogare sategit, ut diceret charitati vestræ de nobis ipsis sermo reddendus est. Hæc dum nos, qui licet immeriti vices Dei, & Domini nostri Jesu Christi tenemus in Terris, quibusque totius gregis Dominici cura ab ipso Domino in persona Beati Petri Principis Apostolorum, cujus successor existimus commissa est, qua devotione recolimus, & profunda meditatione pensamus, dignum arbitramur, & congruum, ut ubi tanti Doctoris, & Præsulis corpus tumultatum quiescere dicitur, ubi ultrà id, quod sibi honoris, & laudis ab universali exhibetur Ecclesia, singulari quadam reverentia à vobis, & Fratribus Ordinis vestri, qui sub ejusdem Patris regula digitis, & sancta observatione militatis, quique divinis insistitis laudibus vacatis, orationi intenditis, exhortationi insudatis studio, & animarum saluti propensius vigilatis, specialiter honoretur, quatenus inibi tanquàm membra suo capiti, filii Patri, Magistro discipuli, duci Milites coherentes, Deo & ipsi Sancto auctoritate fulti Apostolica, præcordialibus jubiletis, ubi & Præceptoris vestri, Patris, Ducis, & capitis Augustini noveritis Reliquias fore sepultas: ea propter ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Beatæ, & Gloriosæ semperque Virginis Genitricis Dei Mariæ, Bearorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, ac ejusdem Beati Augustini Doctoris Egregij, omniumque Sanctorum, nèc non divini cultus augmentum de Fratrum nostrorum con-

filio auctoritate Apostolica statuimus, & etiam ordinamus, quod Fratres vestri Ordinis, quibus præsit Prior secundum observantiam ipsius Ordinis Heremitarum, juxta Ecclesiam Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien., cui præest Abbas, & Conventus Canonorum Regularium Ordinis Beati Augustini prædicti degunt inibi sub eodem, etiamsi ad Romanam Ecclesiam nullo pertineat, mediante, ubi Sacrum Corpus ejusdem Beati Augustini esse dicitur solemniter tumulatum, mediatè, vel immediatè, prout eisdem Priori, & Fratribus videbitur expedire, & commodè fieri poterit usque ad vigesimum quintum, vel trigesimum numerum ad minùs, juxta subscriptam formam debeant insimul perpetuis futuris temporibus habitare; Quodque vos dictos Fratres ibidem usque ad hujusmodi numerum teneamini deputare, quos actore Deo studeatis habere ætate maturos, liberali scientia præditos, & honesta conversatione decoros; remanentibus tamen dictis Abbate, & Conventu Canonorum, prout ipsi nunc sunt in Monasterio prælibato, sicut infra plenius est expressum, sanè Fratrum habitatio prædictorum constituatur in loco decenti juxta Ecclesiam Monasterii antedicti, prout superius est expressum, & ab eorundem Abbatis, & Canonorum habitationibus sit discreta, & taliter disponatur, quod ipsi Fratres eandem Ecclesiam dicti Monasterii per aliam portam de novo inibi faciendam liberè ingredi, & egredi valeant, ac in eadem Ecclesia cum dictis Abbate, & Canonicis juxta modum designatum inferius in divinis Officiis interesse, etiamsi dicta Ecclesia existat, & hujusmodi habitatio ipsorum Fratrum fuerit intra spatium cannarum, infra quod Ecclesiam, vel Oratorium, seu locum Religiosum, aut habitationem Religiosorum, non debere construi, nonnullis Religiosis Mendicantium, & aliquorum aliorum Ordinum, per speciale Apostolicæ Sedis privilegium est indultum, aliasque super hoc provisio habeatur, quod dicti Abbas, & Canonici propter hujusmodi portam faciendam, & habitationem ipsorum Fratrum, ut præmittitur disponendam, nequeant in suis habitationibus impediri, sed habitationes dictorum Fratrum, ab ipsorum Abbatis, & Canonorum habitationibus sint discretæ, ac diversis Refectoriis comedant, & dormitoriis dormiant, hi, & illi in suis Refectoriis, & Dormitoriis separatis, dictam autem habitationem, & domos, Refectorium scilicet Dormitorium, Claustrum, Hortum cum alijs officinis debitis, & consuetis juxta morem dicti Ordinis Hæremitarum iidem Fratres construi facient suis sumptibus, vel de eleemosynis fidelium absque onere ipsorum Abbatis, & Canonorum; prout dictis Fratribus Dominus ministrabit, & provideatur attentius in hac parte, quod si fundus, vel solum ubi dicti Fratres ædificare voluerint sit aliquarum privatarum personarum, vel dilectorum filiorum communis, seu Ven. Fratris nostri Episcopi Papiensis, aut alterius Ecclesiæ; dummodo aliquod aliud Monasterium, vel Ecclesia inibi non existat, illum, vel illud prædicti Fratres ement, vel aliis justis modis acquirent, & ibidem ædificabunt suis sumptibus, vel de hujusmodi eleemosynis prout superius est expressum, si verò quidem fundus, seu solum Abbatis, & Canonorum existeret prædictorum, illum, vel illud nihilominus dicti Fratres ement justo pretio ab eisdem; quod si forte Abbas, & Canonici antedicti prædictum fundum, seu solum per justo [ut profertur] pretio nolent vendere fratribus memoratis, eos ad id monitione præmissa per censuram Ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo auctoritate nostra decernimus compellendos; in Divinis autem officijs modum servari volumus subsequentem; scilicet, quod cum tam Canonici, quàm Fratres prædicti conforme Divinum officium dicantur habere, ipsi Canonici, & fratres insimul eisdem temporibus locis, & horis pensum debite servitutis Domino soluturi conveniant in Ecclesia memorata, ita quod ab eis non diversis, sed eisdem temporibus, locis, & horis, horæ Canonice, & Missæ solemnes in dicta Ecclesia celebrentur; secretas autem Missas, dicti Canonici, & Fratres legere poterunt, prout volent, honestate, decencia, & aptitudine loci, & temporis observatis. Volumus autem, quia si Altaria in dicto Monasterio jam erecta sint æqualia numero, eorum medietas dictis Canonici, & reliqua medietas eorundem eisdem Fratribus pro legendis Missis hujus-

hujusmodi assignentur; si verò existant inæqualia numero, major pars eorum ad id deputetur fratribus memoratis, & quia idem Abbas antiquior in loco, & dignitate major existit, Abbas qui est, & pro tempore fuerit in celebrationibus Missarum, & prædicationibus in Natalis Domini, & Epiphaniæ, Dominicæ in Ramis Palmarum, Resurrectionis, et Ascensionis Dominicæ, Pentecostes, Nativitatis Jo: Baptistæ in omnibus, et singulis SS. Petri, et Pauli Apostolorum, Assumptionis, & omnibus aliis Beatæ Virginis, S. Augustini, omnium Sanctorum, Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ dicti Monasterii, & in omnibus Sanctorum solemnioribus Monasterii ejusdem festivitatis, quibus specialiter consuevit multitudo fidelium convenire in Ecclesia dicti Monasterii præferatur, ut Missam solemniorem celebrandam diebus hujusmodi celebrent, & in solemniori prædicatione ipsis etiam diebus prædicet, si hoc voluerit idem Abbas, si autem celebrare, aut prædicare nequiverit, vel noluerit ipse Abbas, loco ejus (si tamen Monasterium ipsum Priorem claustralem habeat) ipse Prior Claustralis in hujusmodi celebratione, & prædicatione succedat. Quo siquidem Priore Claustrali (si eum Monasterium ipsum habeat, ut præfertur) celebrare, seu prædicare similiter non valente, vel nolente, tunc Prior eorundem Fratrum dicti loci, vel is cui per Fratres ipsos juxta morem eorum hoc celebrationis, & prædicationis officium committeretur, de ipsius Missæ celebratione, ac prædicatione disponat, prout eis videbitur faciendum; Aliis verò diebus tam Dominicis, & festivis, quàm etiam feriabus, quotiescunque prædicari, necnon in antedictis festivitatis sicut diebus solemnioribus, præterquàm in prædicatione solemniori, ut supra exprimitur, si in eisdem festivitatis, seu solemnioribus diebus eadem forsitan die pluries in eodem Monasterio contingeret prædicari, prædicationes hujusmodi dicti fratres, vel ille cui hoc ipsi juxta morem hujusmodi committent, distribuent, & assignabunt, etiam ipsi Abbati, prout eis videbitur expedire, in sedendo vero in eadem Ecclesia quibuscunque diebus, ipse Abbas solemniorem locum teneat, ipsique Canonici juxta eum. In Processionibus autem dictus Abbas sit ultimus, ipsumque proximè præcedant Prior Claustralis, & Canonici prælibati, servatis tamen per eos quoad alios viros Ecclesiasticos Religiosos, & Sæculares in incedendo loco, & ordine, hætenus per ipsos in Processionibus consueti: præfati autem Fratres in incedendo in Processionibus hujusmodi, antiquum locum, & ordinem suum servant. De aliis insuper Missis Conventualibus in dicta Ecclesia celebrandis, taliter ordinamus, & volumus observari, quod Abbas, Canonici, & Fratres prædicti dividant, seu assignent inter sese juxta numerum personarum sufficientiam, & expeditiam earundem, qualiter aliquas Abbas si ad hoc vacare voluerit, aliquas Canonici, & nonnullas fratres prædicti [Missas celebrent, & alia officia, sive per hebdomadas, seu singulis diebus, vel alias, prout expeditia exegerit, & decencia suaferit partiantur; volumus tamen, ut divisio, & partitio hujusmodi, & Missarum celebrandarum, ac totius Divini Officii, diurni, & nocturni assignantiam, incipiendo tamen primò in Abbate, sicut præmittitur, ad id vacare voluerit, & in Canonicis prælibatis; deindè ad Fratres perveniendo prædictos, nec non pulsatio Campanarum ad divina Officia Vivorum, & Mortuorum, & Horis Canonicis ad eundem Priorem prædictorum Fratrum, vel ad illum, cui hujusmodi officium divisionis, partitionis, assignationis, & Campanarum pulsationis juxta morem eorundem Fratrum commissum fuerit debeat pertinere, idem quoque volumus observari si plures eadem die Missæ Conventuales in eadem Ecclesia celebrentur; ut puta una de die, & altera de Sancta Maria, & de Sancto Spiritu, vel in similibus, aut pro Vivis, vel Defunctis, ut inter eosdem Abbatem Canonicos, & Fratres sicut prætangitur, dividantur, & etiam assignentur. Reservata dictis Abbati, & Priori Claustrali sicut supra dicitur, sit ibidem prærogativa in celebratione solemnioris Missæ. In festivitatis, sive diebus solemnioribus prædictis, quemadmodum superius est expressum: Prohibemus autem nè dicti Fratres de audiendis confessionibus Parochianorum ejusdem Ecclesiæ dicti Monasterij, & de Sacramentis Ec-

clesiasticis ministrandis eisdem se aliquatenus intromittant, nisi juxta formam
 Constitutionis fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri super hoc, &
 certis aliis articulis editæ, ac per piæ mem. Clementem Papam V. prædecesso-
 rem nostrum innovatæ, nec non secundum Constitutionem à Clemente prædicto
 æditam, né Religiosi certa Sacramenta Ecclesiastica Clericis, & Laicis ministrare
 præsumant sine Parochialis Præbyteri licentia speciali, aut permissione jurium
 aliorum, sed ipsorum Parochianorum confessiones audiant, & eis Sacramenta præ-
 dicta ministrent dicti Abbas, & Canonici, vel alii in dicto Monasterio, vel alibi,
 quibus hæc antea competeat, prout juris existit, & consueverant temporibus
 antea. De sepulturis verò Defunctorum, qui sepelientur apud Monasterium
 antedictum, et de Funeralibus, quæ ratione corporum ipsorum Defunctorum
 obveniunt, ex certis causis legitimis, inter eosdem Abbatem, Canonicos, et Fra-
 tres ad præsens non disponimus, nec etiam ordinamus, sed illorum dispositio-
 nem, et ordinationem, nobis et Sedi Apostolicæ in posterum duximus reservan-
 das, nisi dumtaxat de Parochianis antiquis Ecclesiæ Monasterii prælibati, qui
 sepelientur apud Monasterium antedictum, de quorum funeralibus, & Legatis, seu
 relictis, aliisque quibuscumque oblationibus, & obventionibus, quæ ratione corpo-
 rum ipsorum Parochianorum provenerint, totum [ut est hætenus consuetum]
 cedat Abbati, & Canonicis memoratis. Præterea ordinamus, & volumus, ut
 oblationes, quæ offeruntur in Altari, vel alibi in Monasterio prælibato, in pecu-
 nia, pannis, & similibus, nisi offerentes expressè distinguant quid, quantum, ut
 velint, esse Abbatis, & Canonicorum, & quid, quantum, ut Fratrum, sint com-
 munes Abbati, et Canonicis, ac Fratribus antedictis, ut videlicet Abbas, &
 Canonici medietatem, et Fratres præfati reliquam medietatem obligationem ha-
 beant earundem. Aliæ verò oblationes, quæ specialiter prædictis Abbati, et Ca-
 nonicis à Fidelibus datæ fuerint, cedant eis, illæ autem hujusmodi oblationes,
 quæ similiter eisdem Fratribus à dictis Fidelibus extiterint erogatæ, remaneant
 Fratribus memoratis; ea tamen, quæ ad usum Altaris, vel Ecclesiæ pro lumina-
 ribus, vel aliàs ad divinum cultum donata fuerint à Fidelibus prælibatis, in usum
 hujusmodi secundum juris exigentiam expendantur fideliter, & etiam convertan-
 tur, Si autem super prædictis, vel aliquo, seu aliquibus eorundem, aut circa ea
 inter Abbates, & Canonicos ex parte una, & Fratres præfatos ex altera contige-
 rit aliquam ambiguitatem oriri, eisdem Abbati, Canonicis, & Fratribus licentiam
 elargimur, ut super his inter se se possint, quod eis videbitur expedire, salubriter
 ordinare, ac petere ordinationem hujusmodi à Sede prædicta, ubi opus fuerit con-
 firmari, licet autem suprascripta, prout distinguuntur, duxerimus statuenda, &
 etiam ordinanda, eaque velimus firmiter observari; nihilominus tamen nostræ in-
 tentionis existit, & volumus, quod prædictis Abbati, & Canonicis, eorumque
 successoribus in perpetuum inconcussa, & illibata permaneant omnia, & singula
 privilegia, Indulgentiæ, exemptiones, libertates, immunitates, decimæ, Prio-
 ratus, aliaque membra Ecclesiæ, Capellæ, Castra, Villæ, Casalìa,
 Maneria, Domus, cum Vineæ, Possessiones, Prata, Pasqua, Nemora, Silvæ, Sta-
 gna, Lacus, Molendina, decursus Aquarum, aliaque Bona mobilia, & immobi-
 lia, Juspatronatus, cæteraque Jura, actiones, & Jurisdictiones ipsorum, ac dicti
 Monasterii in quibuscumque, & ubicumque consistant, & quibuscumque nomi-
 bus censeantur, ut ea omnia, & singula plenè, ac liberè habeant, ipsique gau-
 deant, & utantur, prout ad ipsos pertinet, quibuscumque justis modis, seu titu-
 lis, ac eis competit, ex privilegio, consuetudine, vel de Jure; ita quòd nullum
 eis, quoad præmissa privilegia, & alia prænominata Jura, & bona ipsorum, seu
 aliqua, vel aliquod eorundem præjudicium generetur, vel obstaculum valeat
 quomodolibet interponi. Postremo per hujusmodi statutum, ordinationes, de-
 cretum, et voluntates nostras, et alia, quæ in præsentibus inferuntur, non inten-
 dimus, ut dicti Fratres ipsis Abbati, Conventui, seu Canonicis sint subjecti, nec
 etiam è converso, sed Canonici præfati (prout modò) Abbati subsint eidem, et
 corri-

corrigantur, et puniantur, ubi necesse fuerit ab eodem, nec non observent suam Regulam, suasque licitas, & honestas consuetudines sicut prius, prædicti verò Fratres secundum Regulam eorundem, ac privilegia, & Indulgentias dictæ Sedis ipsi Ordini Eremitarum Indulta, suasque consuetudines, & Constitutiones licitas, & honestas vivant, & à Prælatiis corrigantur eorum, & puniantur, prout opus fuerit secundum sui Ordinis disciplinam, non obstantibus supradicto canarum privilegio, & quibuslibet aliis per quæ statuti, ordinationis, decreti, ut voluntatum nostrorum prædictorum exequutio impediri possit quomodolibet, vel differri, & de quibus plenam, et expressam oporteret in eisdem præsentibus fieri mentionem. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationis, constitutionis, prohibitionis, reservationis, concessionis, et voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Avinioni xiiii. Kalendas Februarii Pontificatus nostri anno xi.

Joannis XXII. & Benedicti Papæ XII. Litteræ confirmantes Urbani III. Privilegium ad Præpositum, & Canonicos S. Crucis Mortariensis apud Insubres.

BENEDICTUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Præposito, & Conventui Monasterii S. Crucis Mortariensis per Præpositum soliti gubernari ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis Ordinis S. Augustini Papiensis Diocesis. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Est Mortari.

Decet per nostræ provisionis provenire subsidium, ut Jus suum quilibet sibi gaudeat conservatum. Hinc est, quod nos tenorem quarundam litterarum fœl. recor. Joannis Papæ XXII. prædecessoris nostri, vobis ab ipso, dum viveret concessarum, (quarum originalia sicut vestra continebat petitio casualiter sunt amissa) in Registro ipsius prædecessoris repertum, ut de dictis litteris in posterum haberi valeat certitudo ad vestræ supplicationis instantiam de verbo ad verbum transcribi fecimus, & præsentibus annotari, qui talis est Joannes Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Præposito, & Conventui Monasterii S. Crucis Mortariensis per Præpositum soliti gubernari ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis Ordinis S. Augustini Papiensis Diocesis. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut Jus suum cuilibet conservetur. Cum itaque quoddam privilegium à fœl. rec. Urbano Papa III. prædecessore nostro Monasterio, sive Ecclesiæ vestræ concessum jam incipiat nimia vetustate consumi, nos vestris supplicationibus inclinati, privilegium ipsum pro parte vestea nobis exhibitum, & ostensum inspeximus diligenter, ipsumque ad futuram rei memoriam de verbo ad verbum transcribi fecimus, et ejus transcriptum Bullæ nostræ appensione muniri. Tenor autem ipsius privilegii talis est. Urbanus Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Nicolao Præposito Ecclesiæ S. Crucis Mortariensis &c. *Hic verbatim inseritur totum Privilegium Urbani, quod sub folio 104. usque in finem mox subditur.*

Nos igitur Privilegium ipsum ex certa scientia approbantes, illudque præsentis scripti patrocínio roborantes, auctoritate Apostolica decernimus, ut ubi hujusmodi ipsius privilegii tenor sit insertus, plenam, & indubitatam obtineat roboris firmitatem, ac illud idem robur, eamque vim, eundemque vigorem per omnia habeat, & teneat, quæ habet privilegium supradictum, & eadem sibi prorsus Fides adhibeatur, quandocunque, & ubicunque, sive in judicio, vel alibi fuerit exhibitum, vel ostensum, & stetur ei firmiter in omnibus, sicut eidem privilegio staretur, si foret exhibitum, vel ostensum, & firmam fidem per omnia faciat, etiamsi privilegium ipsum non exhiberetur, nec apparet, nec etiam haberetur

beretur, nolumus tamen eidem Ecclesiæ, seu Monasterio vestro per hoc aliquod jus acquiri de novo, sed antiquum tantummodò conservari. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, et constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Avenioni x. Kalendas Februarii. Pontificatus nostri anno III.

1337.

Subscripta, ut apparet

B. de Vidallet.

SS. DD. N. *Benedicti Papæ XII. pro Constitutione totius Ordinis
Canonicorum Regularium.*

Est Papiæ.

BENEDICTUS Episcopus servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

In primitiva Ecclesia.

Ad decorem Ecclesiæ Sponsæ Dei, & Sanctarum Religionum fundatarum in ea, quæ licet diversis distinctæ sint gradibus, in unius tamen veræ fidei propositum coeuntes, eandem Ecclesiam venustant variis floribus meritorum, pro injunctæ nobis Apostolicæ servitutis officio summis vigiliis, & indefessis studiis intendentes, ad ea quæ pro Divini nominis laude Religionum ipsarum statum, puritatem, honestatem morum, Regularis observantiæ Disciplinam, & Sacrarum peritiam scripturarum respiciunt labores nostros libenter impendimus, & opportuna sollicitudinis diligentiam adhibemus. Ideoque inter Religiones alias in agro ejusdem plantatas Ecclesiæ ad Religionem Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, ab Christi gloriosis Discipulis in primitiva Ecclesia Sacris Institutionibus stabilitam gerentes præcipuè charitatis affectum, ac nolentes, quæ in eadem Religione reformanda cognovimus, absque reformationis remedio præterire, omnia quæ in Religione prædicta tam à prima ipsius institutione, quam à Sacris Canonibus sunt salubriter instituta, omnino immota in sua firmitate manere censes; nonnulla quæ experientia deesse probavit, & supplenda dictæ Religionis utilitas [quinimmò necessitas persuadet] statuenda providimus, in ea perpetuis futuris temporibus observanda.

Statuimus igitur, ut quando in Ecclesia Cathedrali, Monasterio, seu loco alio Religionis ejusdem, Canonicorum creatio fuerit facienda, nullus recipiatur, vel induatur in Canonicum, nisi persona idonea, vel de cujus idoneitates spes verisimilis habeatur, & talis quæ inibi in Divinis, vel aliis, Deo possit, & velit debite impendere obsequia opportuna, & quod hujusmodi creatio, & habitus traditio fiant publicè, infra Ecclesiam Monasterii, seu alium locum Conventualem Religionis ejusdem [nisi causa rationabilis eas alibi fieri suaderet] nullisque promissionibus seu obligationibus cum juramento, vel sine cuiquam faciendis. Quod si secus actum fuerit, eo ipso irritum habeatur, quodque hujusmodi creatio seu habitus traditio, nonnisi personæ, seu personis Religionis ejusdem, quæ tunc etiam in Ecclesia, loco, seu Monasterio prædictis fieri debeat aliquatenus committatur. Hii verò, qui creati fuerint in Canonicos, infra probationis tempus, in loco in quo saltè septem Canonici resideant necessario habeant reside-re, eisque idoneus, & fidelis deputetur instructor, qui eos instruere valeat in Divinis officiis, & observantia Regulari. Ceterum si Canonicorum creatio fuerit facienda, eaque pertineat ad Prælatum unacum Capitulo, vel Conventu, vel cum consensu fieri debeat eorundem, si Capitulum, seu Conventus, vel eorum major pars purè ad eam non procederent, vel creationi faciendæ sine causa rationabili renuerent consentire, Prælatus ex quo sibi evidenter expediens, vel necessarium apparebit, hujusmodi Canonicorum creationem fieri debere, vel per Prælatum, & Capitulum, seu Conventum, aut per illum, seu illos ad quem, seu quos pertinuerit concorditer deliberatum, & diffinitum fuerit fore creationem hujusmodi faciendam, tunc Prælatus moneat Capitulum, seu Conventum, & in vir-

tute

tute obedientiæ eis injungat, ut purè, ac secundum Deum infra unius mensis spatium ad dictam creationem, cum eo in primo casu procedant, vel in secundo creationi faciendæ suum præstent consensum, quòd si præfati Capitulum, seu Conventus monitioni, vel injunctiõni hujusmodi parere neglexerint, vel recusaverint, creatio ipsa ea vice liberè pertineat ad Prælatum [dummodo per eum nil præmissis factum fuerit fraudolenter] in casu autem devolutionis hujusmodi, Prælatus faciendi eandem creationem cum Consilio seniorum eorundem Capituli, vel Conventus eligendorum per ipsum Prælatum, tertiam partem numero ad minùs facientium eorundem Capituli, vel Conventus, de personis idoneis liberam habeat facultatem; ita tamen, quòd tunc per dictum Prælatum tot, & non plures creentur, quot attentis facultatibus à statu antiquo, & debito locorum, creandi seu creati rationabiliter fuissent, si Prælatus, & Capitulum seu Conventus increatione hujusmodi concorditer convenissent. Rursus eorum arbitrium qui ad privata suorum commoda reciprocantes affectum, faciendæ creationi Canonico- hujusmodi nolunt aliter consentire; nisi concedatur eisdem, quòd unus, vel plures, quos maluerint, seu nominaverint in Canonicos creentur, penitus detestantes hoc deinceps omninò fieri prohibemus, decernentes concessiones hujusmodi [si quæ eis factæ fuerint] forè nullas, quodque nulli ex receptione, seu creatione ex ea, vel ob eam secuta, jus aliquod in loco, in quo seu ad quem fuerit aliquatenus acquiratur. Insuper præmissis adjicimus, quòd Capitulum, vel Conventus Religionis ejusdem in novitate sui Prælati, nequeant eidem Prælato, vel alteri occasione ipsius, facere gratiam super receptione, vel creatione Canonico- rum plurium quàm duorum, nec ad hujusmodi pro duobus gratiam faciendam, eos nisi de libera eorum voluntate processerit intendimus obligare.

Præsenti quoque statuimus sanctione, quòd singuli Canonici Religionis ejusdem professionem expræssam faciant, non clandestinè, sed patenter, & si com- modè fieri poterit in Ecclesia, & cum missa, quòd si fortè Prælatus ad quem spectabit professionem ipsam recipere, tempore probationis elapso, per Canonicum profiteri volentem, congruo loco, & tempore humiliter requisitus professionem eandem recipere sine rationabili causa renuerit, vel ultra debitum fortè distulerit, dictus Canonicus ex tunc in dicta Ecclesia, vel Monasterio, ac membris ipsius ad omnia idoneus censeatur, ad quæ censeretur si forèt expræssè professus. Teneatur tamen quum ad hoc opportunitas se obtulerit, expresse nihilominus profiteri. Alioquin ex tunc ad præmissa donec expresse fuerit professus, minùs idoneus habeatur: ac nihilominus possit per proprium Prælatum ad profitendum expræssè compelli. Prælatus quoque, qui professionem ab eo recipere renuerit, aut distulerit [ut præfertur] ad ipsius professionem admittendam, expræssè per suum immediatum superiorum Religionis ejusdem, seu per eum ad quem pertinuerit compellatur.

*Professio
quomodo
facienda.*

Prohibemus insuper ne in Ecclesia Cathedrali, seu Monasterio, vel loco alio Religionis ejusdem, quivis Clericus sæcularis, vel Laicus recipiatur ad Præbendam; seu etiam portionem; nisi eidem Ecclesiæ, seu Monasterio, vel loco dederit primitus se, & sua, nec hujusmodi præbenda seu portio ad vitam, vel ad tempus vendatur, detur, seu aliàs concedatur eidem. Quicquid autem contra prohibitionem hujusmodi attemptatum fuerit, omninò decernimus irritum, & inane, ac nihilominus recipientes, vendentes, dantes, & concedentes hujusmodi ultra pœnas à jure statutas, superiorum suorum arbitrio puniantur. Per præmissa verò, non intendimus circa officia, vel ministeria, aut alia obsequia opportuna, inibi consueta per sæculares Clericos, vel Laicos exercere, aliquid immutare.

Ut autem dicta Religio salubriter in omnibus dirigatur, in Ecclesia seu Monasterio locovè alio Collegio seu Conventuali Religionis ejusdem, Superiorem dictæ Religionis, non habentes, ac etiam in quolibet Collegiato, seu Conventuali loco duodecim, vel majorem numerum habente Canonico- rum [etiam si Superiorem

PriorClassicalis.

riorem

riorem in ipsa Religione habeat] necnon in loco alio etiam minorem duodecim numerum habente , in quo Prior claustralis esse consuevit constituatur hujusmodi Prior claustralis ; dictaque Prioris Constitutio fiat per illum seu illos ad quem , vel ad quos pertinuerit cum consilio aliquorum Seniorum illius loci quo constituetur , attentius providendo , quod persona , quæ zelum Religionis ordinatum habeat , quæve existat idonea ad exercendum , in Prioris Claustralis officium in loco in quo constituta fuerit assumatur . Dictus verò Prior quum eum abesse , vel sic impediri contigerit , quod incumbens sibi officium per se nequeat exercere , teneatur aliquem ex Canonicis dicti loci ad hoc idoneum deputare , qui hujusmodi absentia , vel impedimento durante vices ipsius gerat [nisi alicui ex privilegio seu statuto , vel consuetudine ratione dignitatis personatus , vel alterius beneficii , in præmissis casibus gerere vices hujusmodi competere nosceretur , vel nisi dicti Prioris superior aliquem ad hoc pro ipso Priore duxerit deputandum] in loco autem , in quo secundum præmissa Prior claustralis minimè fuerit statuendus , præsidens tali loco quum ipsum impediri , vel abesse contigerit , ut de Priore claustrali præmittitur teneatur aliquem loco sui , quo ad ea quæ ad officium Prioris claustralis pertinent deputare . Per hoc autem , quòd volumus Constitutionem dicti Prioris fieri de consilio Seniorum , non intendimus circa ammonitionem ipsius de pristina observantia aliquid immutare .

Pro regulari disciplina attentius observanda in Ecclesia Cathedrali , seu Monasterio locovè alio Conventuali Religionis ejusdem diebus singulis , in aliis verò locis in quibus quatuor aut plures Canonici fuerint deputati , saltè semel in septimana , & etiam sæpius in eisdem (si in ipsis sæpius , ac in quibusvis locis aliis non Conventualibus totiens , & quando est in eis fieri consuetum) Regulare Capitulum teneatur , in quo antequam ad tractanda alia procedatur Canonorum excessus , transgressiones , & negligentia corrigantur , ac de Disciplina , & Reformatione Regulari tractetur salubritèr , & agatur , nullo ibidem protervè , aut clamosè , seu irreverentèr se habere quomodolibet præsumente .

*Annuale
Capitulum.*

In singulis quoque Ecclesijs Cathedralibus Monasterij atque locis Collegiatis , seu Conventualibus Religionis præfatæ principalibus , non ab alijs dependentibus (etiamsi in eis alias non fuerit consuetum) & in singulis alijs locis Religionis ejusdem habentibus membra sibi subiecta , aut si inibi solitum est Capitulum celebrari , annis singulis Capitulum celebretur ; die videlicèt ad hoc Statuto , vel per ipsum Capitulum annis singulis statuendo , in loco scilicèt principali , & non alibi (nisi evidens necessitas suaderet hujusmodi Capitulum alibi celebrandum) Prælatus autem loci principalis in loco in quo celebrabitur ipsum Capitulum , eidem Capitulo omninò studeat personalitèr interesse , cui etiam præesse debet , quod si eum tunc ab eodem Capitulo abesse contigerit , teneatur alicui idoneo , loci , & Religionis ejusdem committere vices suas , qui intersit , & præsit Capitulo memorato (nisi ex privilegio , statuto , vel consuetudine alteri hoc competere nosceretur) ad hujusmodi autem Capitulum , Abbates , Præpositi , Priores , & Administratores eidem loco principali immediatè subiecti , necnon ubi fuerit consuetum , etiam Canonici administrationem non habentes , extra Ecclesias , Monasteria , & loca prædicta morantes , personaliter convenire impedimento cessante legitimo , aut impedimento hujusmodi subsistente , Abbates , Præpositi , Priores , & Administratores præfati Procuratorem idoneum sufficienter instructum cum mandato legitimo causam , seu causas impedimenti hujusmodi , & expressè jurandi in animas ipsorum constituentium , causas hujusmodi forè veras , & reddendi rationem infra scriptam , & alia faciendi , quæ facere possent si essent præsentès potestatem continentem , ad ipsum Capitulum dirigere teneantur . Is verò , qui tunc præerit dicto Capitulo , cum quatuor Senioribus per ipsum Capitulum , aut majorem partem ipsius eligendis , an causæ hujusmodi sufficientes fuerint arbitrabitur , vel eis non venientibus , aut nullum talem Procuratorem mittentibus , vel causas minùs sufficientes prætendentibus , de poena condigna ob hoc talibus

infigenda habeat extimare, quam ipse solus præsidens infigendi, & aliàs contra ipsos absentes si opus fuerit auctoritate Apostolica, prout iustitia, & Regularia instituta suaserint procedendi habeat facultatem.

*Communis
vita.*

Convenientes autem ad dictum Capitulum vitam dicant communem, et faciant proportionaliter simul omnes expensas, nisi fortè ex consuetudine, vel statuto, aut alia ordinatione rationabili incumberet, alii, seu aliis onus, expensas huiusmodi faciendi, quos tamen si hoc, quod singulis annis fieri volumus Capitulum memoratum, vel ex aliis supra, vel infra statutis ampliores expensas fieri contigerit, nolumus in expensis publicis plus solito onerari, sed tunc huiusmodi ampliores expensæ fiant per omnes simul proportionaliter, ut præfertur. Quod si forsàn aliquis ex locis prædictis, in quibus, ut præfertur, debet dictum Capitulum celebrari, membra habeat adeò sibi remora, quod administratores principales dictorum membrorum nequeant annis singulis ad ipsum Capitulum absque notabili dispendio convenire, tunc dictum Capitulum teneatur ordinare, quando dicti administratores ad Capitulum huiusmodi debeant convenire. In huiusmodi autem Capitulo tractetur præcipuè de reformatione morum, et observantia Regulari, ac corrigantur, & reformentur in eo, quæ super spiritualibus, et temporalibus Religionis ejusdem corrigenda fuerint, et etiam reformanda, ipsoque Capitulo perdurante, Abbates, Priores, Præpositi, ac Archidiaconi, cæterique administrationem habentes in Religione prædicta quovis nomine censeantur, de suis administrationibus eidem capitulo teneantur afferre, et in scriptis tradere rationem; declarando videlicet si administrationes ipsæ aliquibus, et quantis, et ex quibus causis, quibusvè personis, et qualibus obligationibus, et an sub usuris sint debitis obligatæ, et an ipsa debita possint de rebus extantibus mobilibus persolveri, aliaque onera sibi, suisque administrationibus incumbencia supportari sine debitorum augmento, et generaliter, an administrationes ipsæ in casu desolationis, et quare, vel in statu prosperitatis existant. Huiusmodi autem rationum, scripturæ tam onera, quàm augmenta in loco principali, cujus tenetur capitulum sub fida custodia fideliter conserventur eorum, à quibus ratio reddita fuerit propriis subscriptionibus communitæ. Volumus autem, quod in casu, ubi Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, & aliis administrationem habentibus, minimè videretur expediens, sed periculosum esse relevare in dicto capitulo commoda, seu augmenta, quæ de administratione huiusmodi superessent, quatuor eligendis de dicto capitulo, duobus per ipsum Abbatem, seu Præpositum, vel Priorem, seu Archidiaconum, vel quemvis alium administrationem habentem, & duobus aliis per capitulum, vel maiorem partem ipsius, qui quatuor huiusmodi officium in virtute obedientiæ recipere teneantur revelare prædicta, quæ supersint in quibuscumque rebus consistunt, fidelius teneantur ejusdem quatuor sic electis juramentis in præsentia dicti capituli præstitis, quod non revelabunt prædicta, nisi cedentibus, vel decedentibus hiis, qui reddiderint rationem, vel alia causa rationabili exigente, & tunc de licentia Superioris sui, vel illius, qui dictam reddidit rationem.

*Ratio red-
denda.*

Constitutionem insuper Concilii Generalis de communi capitulo Abbatum, atque Priorum Abbates proprios non habentium in singulis Regnis, sive Provinciis faciendo, volentes exacta diligentia observari statuimus, quod in Regione prædicta in singulis provinciis per vos designaris inferius, & distinctis fiat, in loco, qui ad hoc fuerit deputatus de quadriennio in quadriennium (salvo jure Diocesis) commune, seu Provinciale capitulum Abbatum, Præpositorum, Priorum, cæterorumque Prælatorum, Abbates, seu alios Prælatos superiores ejusdem Religionis non habentium, necnon Præpositorum, Priorum, vel aliorum majorum in Ecclesiis Cathedralibus post Antistitis existentium, ac post Antistes ipsos Regularem curam Canonicorum habentium quocumque nomine censeantur, aut nuncupentur, sive prænominali exempti, sive non exempti existant, ad quod universi conveniant, impedimentum canonicum non habentes dictam constitutionem circa

*Capitulum
Provincia*

*Prælati ma-
jores in Ec-
clesiis Ca-
thedralibus
post Anti-
stites.*

præ-

*Quæ in
Statutis
Concilii, &
Honorii Pa-
pæ III. con-
tinentur.*

*Quid agen-
dum, quan-
do Cathedrales Ca-
nonicorum
carerent
majoribus.*

præfatum provinciale capitulum, & alia in ea tam providè, quàm salubriter instituta in Religione præfata irrefragabiliter observantes. Qui verò ad præfatum capitulum personaliter venire nequiverint legitime impediri ad allegandam causam impediti hujusmodi, & probandam, nec non ad videndum ordinationes, seu statuta, atque mandata in dicto capitulo facienda, ac si idem taliter impeditus personaliter præsens esset Canonicum suum ejusdem Ecclesiæ, Monasterii, seu loci [si commodè fieri possit] alioquin aliam personam idoneam cum sufficienti mandato causam impediti hujusmodi continente, & etiam potestatem in animam constituentis eundem, jurandi causam hujusmodi veram esse ad dictum Capitulum mittere teneatur. Personæ verò, quæ præfuerint hujusmodi provincialibus capitulis celebrandis, quarum potestatem de uno provinciali ad aliud provinciale volumus perdurare, arbitrentur, & decernantur, an excusationum causæ dictorum non venientium ad capitulum, an sufficientes, vel insufficientes existant, a quarum arbitrio, seu decreto super hoc nulli appellare liceat, vel etiam reclamare. Non venientes autem ad dictum capitulum legitimo impedimento cessante, aut quum subest impedimentum procuratorem ad illud cum sufficienti mandato, ut præmittitur, non mittentes, teneantur expensas, quas fecerint in veniendo ad dictum Capitulum, morando, & redeundo facturi, juxta præfidentium dicto capitulo, seu majoris partis eorum arbitrium extimandas in termino per ipsos præfidentes statuendo de bonis suæ administrationis persolvere in utilitatem ipsius provincialis Capituli convertendas, super quibus nulli in totum, vel in partem gratia fieri valeat, vel remissio indulgeri. Possint etiam dicti præfidentes eosdem ad earum solutionem per Censuram Ecclesiasticam auctoritate Apostolica cohercere, suosque processus, & sententias publicare, seu facere publicari in locis dictæ Religionis (provinciae tamen ejusdem). Et nihilominus alias contra non venientes præfatos [maximè, si ut correctionem evitent, sive, ut nesciatur status Ecclesiæ, vel Monasterii eorundem, vel alias malitiosè se subtrahant] prout dictis præfidentibus, seu majori parti ipsorum visum fuerit procedatur. Circa Præfidentes verò, ac Visitatores in eisdem Capitulis deputandos, & alia quæque in eis exequenda, illa servantur, quæ in ejusdem Generalis Concilii, & fel. record. Honorii Papæ III. prædecessoris nostri Constitutionibus expræssiùs continentur, prout statui, & Religioni congruit eorundem (servatis tamen statutis, ordinationibus, & adjectionibus nostris supra, & etiam infra scriptis. Ad hæc decernimus Abbates, Præpositos, Priores, ac majores præfatos Capitula Conventus, cunctosque Canonicos Ecclesiarum, & Monasteriorum ejusdem Religionis [etiam si in ipsis Ecclesiis, vel Monasteriis, sive extra ea, ubicumque Prioratus officia, vel administrationes habuerint, seu moram traxerint tam exemptos, quàm non exemptos, dictorum Capitulorum provincialium districtiõibus, correctionibus, & ordinationibus subjici, & ipsis astringi, eosque ad observationem illarum fore per præfidentes, seu alios, ad quos pertinuerit compellendos. Decernimus etiam quosque dictarum Ecclesiarum, & Monasteriorum, vel aliorum locorum Religionis ejusdem Canonicos beneficia obtinentes ad contribuendum in expensis moderatis, & rationabilibus per Capitulum annale Religionis ejusdem immediate præcedens taxandis secundum suarum exigentiam facultatum, quas dicti convenientes facient ad illa Capitula eundo, morando, & redeundo imposita tam dictis Conventibus secundum suarum exigentiam facultatum, de dictis expensis congrua fore portione per eosdem convenientes auctoritate Apostolica per remedia opportuna, sublato appellationis obstaculo compellendos, Ordinariis locorum exemptis, et non exemptis districtiùs injungentes, quod nullum prædictis impedimentum apponant, vel apponi permittant; sed legitime requisiti ea faciant executioni mandari, et inviolabiliter observari.

Quòd si fortè tempore, quo imminet provinciale Capitulum celebrandum, contigerit Ecclesias Cathedrales Religionis ejusdem carere majoribus prælibatis, vel Monasteria, seu loca Religionis ejusdem suis vacare, seu carere pastoribus,

qui

qui si adessent astricti forent ad conveniendum in provinciali Capitulo memorato, Capitula Ecclesiarum, et Conventus Monasteriorum, aliorumque locorum Conventualium prædictorum, teneantur personam sufficientem de gremio eorundem (si commodè fieri possit) alioquin aliundè transmittere ad hujusmodi Capitulum celebrandum ad faciendum, et implendum omnia juxta arbitrium præsentium, quæ facere possent, et tenerentur Prælati, seu majores præfati si venirent ad dictum Capitulum, et in eo personaliter interessent. Quod autem præmittitur de provinciali Capitulo de quadriennio in quadriennium celebrando, ad cujuslibet hæsitationis scrupulum amputandum, ad sanum referri volumus, ut scilicet, si provinciale Capitulum fuerit celebratum, duobus futuris annis proximis ab illo valeat abstineri, eo in alio anno immediatè sequenti omnimodè celebrando. Hujusmodi verò commune, seu provinciale Capitulum apud unum de Monasteriis Religionis ejusdem ad hoc aptum, si in eadem existat provincia debeat celebrari. Alioquin celebretur in loco alio congruo, & securo, de quo a die primi Capituli celebrandi, & aliis ad hoc facientibus opportunè providebunt illi, qui super hoc per Sedem Apostolicam deputati fuerint prima vice. Et ut super eodem Capitulo, & per illud ex tunc in posterum rationabilis ordinatio habeatur in dicto primitus celebrando, & in aliis etiam per successiones temporum similiter celebrandis, præfidentes eisdem, seu pars major eorum provideant, & ordinare procurent, per quem in sequenti Capitulo sermo fieri, missaque debeat celebrari. Eligant quoque tam locum, in quo alia vice proxima hujusmodi Capitulum fuerit celebrandum quàm eos, qui præfidentes esse debeant in eodem.

Provideant etiam, qui Abbates. quivè Præpositi, seu alii ex eis, qui ad ipsum Capitulum venire tenentur, qui, & quot, & quotiès Ecclesias Cathedrales, Monasteria, & alia loca Religionis ejusdem debeant usque ad aliud proximum sequens provinciale Capitulum visitare. Cæterum prohibemus, nè venientes ad provincialia, seu annalia Capitula secum ducant, vel duci faciant, seu permittant evectiones, seu familiares numero superfluos, seu quomodolibet excessivos, aut tales, de quibus præsumi valeat, quod alicui ad ipsa Capitula venienti, aut in eis moranti, vel de illis redeunti, aut Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, vel aliis locis eorum inferant per se, vel alios, in personis, vel rebus injuriam, vel offensam, vel quod in aliquo de dictis Capitulis, aut in Ecclesia, vel Monasterio, sive loco, quibus illa contigerit calebrari, scandalum suscitare, vel turbationem facere, seu discordiam, vel contentionem movere verisimiliter præsumatur, sed numero evectionum, & familiarium statui cujuslibet eorum congruo sint contenti. Si quis autem eorum scienter, & ex proposito duxerit, vel tenuerit aliquem, vel aliquos ad inferendum injuriam, vel offensam hujusmodi, ut turbetur, vel impediat imminens Capitulum, vel aliquem, seu aliquos ad hoc convocaverit, & ob hoc turbatio, seu impedimentum secuta fuerit, vel secutum, necnon quicumque alius de personis Religionis ejusdem consentiens in præmissis extiterit præstando auxilium, vel favorem scienter, & ex proposito, ut præmissum est: excommunicationis sententiam quicumque Religionis præfatæ per se, vel alium impediverit malitiosè, scienter, & ex proposito, quominus dicta Capitula provinciale, videlicet, & annale, & eorum quodlibet valeant celebrari, aut propterea præsumpserit euntes ad illa, vel aliquod eorundem, vel in eis morantes, seu de ipsis redeuntes capere, seu capi facere, seu captos detinere, aut impedire, vel eis, aut eorum familiaribus in personis, vel rebus inferre damna, injurias, vel offensas, nec non quicumque ipsius Religionis, qui ad hoc ne fiat, aut impediat visitatio malitiosè, & ex proposito prædicta, vel eorum aliquod per se, vel alium commiserit in personas Abbatum, Priorum, vel aliorum proprios subjectos visitantium, vel in personas Visitorum, qui in provincialibus Capitulis, aut per Abbates, seu Prælatos alios fuerint deputati, vel familiarium eorundem, aut in bonis eorum, dum tamen propter hoc visitatio hujusmodi fuerit impedita, ipso facto incurrant. Præfidentes autem provincialibus, & annalibus Capitulis præli-

Qui Præpositi ad Capitulum venire tenentur, & quot, & quotiès loca visitent.

batis, & eorum quilibet postquam simpliciter de plano eis contigerit aliquam ex prædictis præfatam excommunicationis sententiam incurrisse, ipsum excommunicatum per omnia ejusdem Religionis loca, de quibus eis videbitur tandiù solemniter publicent, & faciant ab aliis auctoritate Apostolica publicari eos ad hoc per Censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compellendo, donec excommunicatus hujusmodi condignam super hoc satisfactionem impenderit, & absolutionis beneficium meruerit obtinere. Possint autem ab hujusmodi excommunicationis sententia congrua satisfactione præmissa absolvi per præsidentes prædictos provincialibus Capitulis, & quemlibet eorumdem, quotum offensa concernet eorum provinciale Capitulum, aut per Visitatores deputandos ab eo, illi, quorum offensa respiciet annale Capitulum per Prælatos, qui hujusmodi annali seu annalibus Capitulis præfuerint, aut per ipsos Prælatos visitantes, seu per Visitatores deputatos ab eis congrua satisfactione præmissa absolvi valeant [nisi forsàn offensa adeò gravis existeret, quòd super ea Sedes Apostolica foret merito consulenda], ut autem professores Religionis ejusdem quietiùs, & liberiùs valeant domino famulari, districtè præcipimus tam Diocesanis, quàm personis, quæ provincialibus Capitulis præsidebunt, ut Advocatos, Patronos, Magnates, Rectores, Vicedominos, Consules, Milites, & quoscumque alios per Censuram Ecclesiasticam appellatione remota compescant, nè Cathedrales Ecclesias, Monasteria, aut loca alia Religionis ejusdem præsumant offendere in personis, aut rebus eorum, eosque si fortè eisdem offensas intulerint, ad satisfaciendum eis compellere non omittant. Ut autem de Provinciis, in quibus dicta provincialia Capitula fuerint celebranda distincta limitatio habeatur, nec de ipsis in posterum hæsitetur quamlibet Provinciam quoad hujusmodi provincialia tenenda, & celebranda Capitula, prout sequitur limitamus.

*Distinctio,
seu divisio
Provincia-
rum, in qui-
bus cele-
brentur
Capitula*

In primis Urbs Romana cum Episcopatibus nobis immediatè subjectis in nostra speciali Proviucia constitutis cum toto Regno Siciliae pro una Provincia computatur, Provinciae Thebana, Cretensis, Atheniensis, Patracensis, Corinthiensis, & Neopatensis, cum toto Patriarcatu Constantinopolit. pro una, Regnum Cypri pro una, Regnum Corsicæ, & Sardinie pro una. Provincia Pisana, Januensis, Mediolanen. & Ravennas cum Episcopatibus Placentinis, Ferrariensi, Ariminensi pro una. Patriarchatus Aquilegiensis, & Cradensis, cum provinciis Jadrensi, Spalateni, Ragusinensi, Antibarensi pro una. Provinciae Strigonien. Colocen. ac Gueziensis, cum Episcopatu Caminensi pro una. Rigiensis pro una. Salsburgensis, Madeburgensis, & Bremensis pro una. Colonien. Maguntinensis, Treverensis, cum Episcopatu Bambergensi pro una. Ebreunensis, Vienen. Aquensis, Arelaten. pro una. Lugdunen. Tharantasiensis, & Bisuntina pro una. Remensis, Senonensis pro una. Rothomagensis, & Turonensis pro una. Burdegalensis, & Bituricensis, cum Episcopatu Aniciensi pro una. Narbonensis, Tholosana, & Ausitana pro una. Taraconensis, & Cæsaraugustana cum Episcopatu Majoricensi pro una. Toletanensis, Ispalensis, Compostelanensis, & Braccaren. pro una. Cantuariensis, & Eboracensis pro una. Tota Ibernica pro una. Regnum Scotiae pro una. Regna Daciae, Novergiae, & Suetiae pro una Provincia deputantur. Si quæ verò Episcopatus, vel Monasteria, aut loca alia dictæ Religionis existant, quæ in aliqua dictarum Provinciarum minimè includantur, quo ad dicta Capitula Provincialia intelligantur esse de illa Provincia, cui viciniora existere dignoscuntur.

*Visitatores
puniantur.*

Visitatores siquidem, qui secundum Constitutionem dicti generalis Concilij fuerint in provincialibus Capitulis deputati, sint solliciti circa hujusmodi visitationis officium exequendum, & quantum statui, & Religioni eorum convenit, observare studeant, quæ in dictis Constitutionibus præfatorum Concilii, & Honorii sunt statuta. Quod si omiserint illa exequi negligenter à præsidentibus provincialibus Capitulis, quum eis hujusmodi negligentia nota fuerit graviter arguantur.

quantur, & per eos, prout qualitas culpæ ipsorum exegerit, puniantur. Ut autem dictorum Visitatorum officium cum omni sinceritate procedat, districtius inhibemus, ne quis Visitator sibi deputati eodem anno esse valeat Visitator. Dicti autem Visitatores, & familiares eorum in Ecclesia Cathedrali, seu Monasterio, vel alio loco ipsius Religionis, ad quem visitationis causa duxerint declinantur, ultra duos dies nequaquam remaneat: nisi evidens necessitas foret, vel magna utilitas Ecclesiæ, Monasterii, seu loci hujusmodi, ampliorem moram Visitatorum, vel familiarium exigeret eorundem, quo casu possint ulterius remanere [ita tamen, quod id faciant de consilio seniorum dictæ Ecclesiæ, seu Monasterij, sive loci]. Dicti quoque Visitatores, vel familiares eorum Ecclesiæ, Monasterio, sive loco, cui officium visitationis impendunt, onerosi nequaquam existant, nec sumptuosas epulas querant, sed cum gratiarum actione recipiant, quod honeste, & competentèr eis fuerit ministratum. Caveant insuper, ne quisquam ipsorum, aut familiares eorum per se, vel interpositam personam aliquam pecuniam hujusmodi, vel alia occasione quacumque, nisi pro expensis dumtaxat, & tunc secundum infra scriptum modum exigant, aut etiam à volente recipiant, neque aliquod munus quodcumque sit, vel qualitercumque offeratur, præsumant recipere à quocumque, ut non quæ sua sunt videantur quærere, sed quæ Christi, quod si fuerit contra præsumptum, duplum ejus, quod receperint Ecclesiæ Monasterio, sive loco, à qua, vel quo id receptum fuerit infra mensem reddere teneantur, alioquin duplum ipsum eis ultra dictum tempus restituere differentes, tùm diù sint ab officio, beneficioque suspensi, quousque gravatis Ecclesijs, Monasterijs, sive locis de hujusmodi duplo plenariam satisfactionem impendant, nullis in hoc dantium liberalitate, remissione, vel gratia valituris. Et nihilominus iidem Visitatores si opus fuerit per præfidentes dictis Capitulis provincialibus, & eorum quemlibet, ad restitutionem præfati dupli, auctoritate Apostolica per Censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia compellantur. Concedimus tamen, ut præfidentes dictis Capitulis, vel pars major eorum ordinare possint, prout & quando eis visum fuerit expedire, quòd dicti Visitatores expensas recipiant in pecunia, & eo casu, quo hoc duxerint ordinandum, dictas expensas omni odio, & favore remotis moderari habeant, & taxare; proviso tamen, quòd summa in Constitutione, quam super moderatione procurationum ædidimus, quæ incipit *Vas electionis*, nullatenus excedatur. Iidem etiam præfidentes discretè provideant, ut quùm inter loca visitata, & visitanda magna fuerit distantia, quantum quilibet eorundem locorum, visitatus scilicet, & etiam visitandus solvere habeant Visitatori pro suis sumptibus moderatis. Si tamen Monasteria visitanda in facultatibus sint collapsa, tunc de expensis, quas dicti Visitatores facturi erunt occasione visitationis locorum hujusmodi collapsorum, provideatur eisdem de communi contributione in provinciali Capitulo facienda. Ut autem via scandalis præcludatur, inhibemus Visitoribus memoratis, nè illos, seu eorum nomina, qui eis aliqua secreta in visitationibus revelaverint, præsumant alijs revelare, sed tunc demùm dicti Visitatores procedant super dictis revelatis, prout secundum Canonica, & Regularia instituta fuerit procedendum. Quod si dicti Visitatores, contra inhibitionem hujusmodi revelaverint, seu eorum nomina detexerint, prout facti qualitas per Præsidentes, vel eorum quemlibet puniantur.

Quum in provinciali, & annali Capitulis, & alijs negotijs expensis necessariæ requirantur, ut onus divisum in partes leviùs supportetur, statuimus, quòd in eisdem Capitulis cujusquam contradictione, vel absentia non obstante, pro communibus libertatibus defendendis, necnon necessitatibus, utilitatibus, & alijs plerumque occurrentibus necessarijs oneribus, & expensis, auctoritate Apostolica imponantur collectæ, subventiones, seu contributiones; videlicet in Capitulo Provinciali pro tangentibus ipsum Capitulum, secundum arbitrium ipsius Provincialis Capituli, vel majoris partis ejusdem, in annali verò Capitulo, pro tangentibus ipsum annale Capitulum, vel locum principalem, ubi debet

Collectæ
pro subven
tionibus.

ipsum Capitulum celebrari, secundum arbitrium Prælati præsentis ipsi annali Capitulo, & diffinitorio, ubi diffinitores fuerint, & ubi non fuerint, secundum arbitrium ipsius Capitulis, seu majoris partis ejusdem. Volumus tamen, quod libertates, necessitates, seu utilitates, & alia pro quibus hujusmodi collectæ, subventiones, seu contributiones fuerint imponendæ, in eisdem Capitulis provincialibus, & annalibus clarè, & explicitè exponantur, & aliter quàm, ut præmittitur imponi non possint, & si secus actum fuerit, impositio, & Processus, ac sententiæ occasione hujusmodi impositionis facti, & latæ, omni careant roboris firmitate, ac nihilominus restituatur eisdem quicquid occasione hujusmodi ab ipsis exactum fuerit, & receptum. De dictis autem subventionibus, contributionibus, seu collectis, possit membris necessitatibus patientibus subveniri, prout expositis prius dictis necessitatibus annali Capitulo, prædicti quorum arbitrio subventiones, contributiones, seu collectæ hujusmodi imponi debuerint, in ipso annali Capitulo fuerint arbitrati; proviso tamen, quòd Administratores dictorum membrorum necessitatem patientium expendere habeant, pro dictis necessitatibus quantum membra ipsa poterint sustinere. Ut autem in conservacione collectarum, subventionum, seu contributionum hujusmodi adhibeatur cautela diligens, & etiam opportuna, præcipimus, ut illæ quæ impositæ fuerint in Capitulo provinciali per tres bonos, & fideles de illis qui ad ipsum Capitulum provinciale venire tenentur, in aliqua Ecclesia, Monasterio, seu alio loco convenienti, & securo servantur, quæ verò impositæ fuerint in annali, per tres fideles Canonicos loci in quo imponentur, quorum unum ponat ille qui præfuerit ipsi Capitulo annali, alium verò Priores, & Administratores, & tertium Capitulum Ecclesiæ, seu Conventus Monasterij sive loci, ubi hujusmodi annale Capitulum fieri debet, in una archa serata tribus diversitatis seris, & clavibus fideliter custodiantur, & in usus dumtaxat pro quibus impositæ fuerint convertantur. Pro his autem Collectis, & subventionibus, seu contributionibus fideliter conservandis, & ut præmittitur expendendis, dicti tres qui ad hoc fuerint in provinciali Capitulo deputati præstent in præsentium ipsius Capituli, & alij præfati tres Canonici in Prælati præsentis, & Capituli, seu Conventus loci principalis, cujus annale Capitulum celebrabitur præsentia corporaliter juramentum, nec imponi valeat alia contributio, quandiu aliquid de prima contributione, quod sufficiat contigerit superesse. Habeant autem Præsidentes, & eorum quilibet, quoad hujusmodi provincialia capitula, similiter quoque Prælati, seu alii qui præerint dictis annalibus Capitulis, quoad ipsa annalia capitula auctoritate Apostolica supradicta exigendi, colligendi, & levandi collectas, subventiones, & contributiones prædictas, & contradictores, & rebelles quoslibet eadem auctoritate per censuram Ecclesiasticam, vel alia juris, & ipsius Religionis remedia, remoto cujuslibet appellationis obstaculo compellendi, & etiam puniendi, & exequendi libere suos processus, & sententias super præmissis habitos, & Prælatos in Ecclesijs Cathedralibus, alijsvè locis Religionis ejusdem, quando, & quoties eis visum fuerit expedire, necnon etiam absolvendi (congrua tamen satisfactione præmissa) à dictis sententijs relaxandi, atque tollendi omnes processus, & sententias eorundem, & cum eis qui dictis ligati sententijs per simplicitatem, & juris ignorantiam (non tamen in contemptum clavium) celebrando Divina, vel se ingerendo eisdem irregularitatem incurrerint, super irregularitate huiusmodi dispensandi liberam potestatem.

*Magister
qui doceat
Canonicos
Mittere ad
studia.*

Quoniam per exercitium lectionis studentes litterarum scientiis imbuuntur, nos cupientes, ut Viri Religionis ejusdem in primitivis, & deindè in Divini, & Canonicis Juris scientijs instruantur, statuimus, quod in qualibet Ecclesia Cathedrali Monasterio, locovè alio Conventuali, seu Collegiato dictæ Religionis, cui ad hoc suppetent facultates, habeatur Magister, qui Canonicos doceat infra septa locorum in scientijs, videlicet Grammatica, Logica, & Philosophia, proviso attentius, ut sæculares, instruendi cum ipsis Canonicis, docendivè in eisdem

dem Monasterijs, sive locis nullatenus admittantur. In Ecclesijs tamē Cathedralibus Religionis ejusdem, jura super hoc ædita observentur. Provideatur autem quotidie præfato Magistro, si alius quā Canonicus ejusdem loci fuerit, sufficienter in pane, & vino, & pitantia, per illos qui talia tenentur in eadem Ecclesia, Monasterio, sive loco Canonicis ministrare. Eidem quoque Magistro pro vestimentis, & calceamentis, ac salario congrua pensio annua assignetur, summam viginti librarum Turonensium parvorum nequaquam excedens, quæ de infra-scripta communi contributione solvatur, donec pro ea certi, & perpetui redditus fuerint assignati. Si verò in locis prædictis fuerit Canonicus ad hujusmodi instructionem idoneus, per superiorem suum ad quem hoc pertinuerit deputetur instructor, & adhuc si necesse fuerit compellatur, cui siquidem instructori Canonico ultra victum, & vestitum pro libris emendis, & alijs necessitatibus suis juxta dispositionem Superioris sui, decem libræ parvorum Turonensium assignentur; Prælati verò, seu alij, ad quos spectaverit Canonicos instruendos dociles tam de capite, quā de membris cum consilio seniorum eligere, & de ipsorum certo numero, ac de locis, & temporibus, quibus lectionibus, quibusvè divinis Officijs, seu obsequijs alijs opportunis intendant, ordinare purè, & providè teneantur. Si tamen dicti Canonici instruendi teneri, & instrui commodè in loco principali nequiverint, & propter hoc; fuerit hætenus consuetum, ipsos instruendos in aliquo de membris ipsius loci teneri, atque instrui, non intendimus circa hoc; dummodò ibidem vigear observantia Regularis aliquid immutare. Possint autem præfatus Magister, seu Instructor, & instruendi cum consilio Seniorum, prout expediens visum fuerit eis, ad quos pertinuerit removeri, & per eos loco eorum, qui remoti fuerint, alij subrogari. Præcipimus insuper cunctis Visitatoribus in Provincialibus Capitulis deputatis, quod ea, quæ sunt de Magistro, seu instructore, & personis instruendis, & alijs circa hæc superius ordinata, faciant auctoritate Apostolica per Censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia appellatione remota firmiter observari. Et nihilominus ea, quæ super prædictis fecerint, & invenerint, præsidentibus Capitulo provinciali referant, qui etiam auctoritate Apostolica, si eis, vel majori parti ipsorum visum fuerit contra negligentes, vel Rebelles in præmissis procedant sicut videbitur expedire.

Mittere
ad studia.

Quia verò expedire dignoscitur, ut iidem Canonici postquam in scientijs primitivis fuerint eruditi, ad Sacræ Theologiæ, vel Canonum transeant facultatem; statuimus, ut Ecclesia Cathedralis, Monasterium, Prioratus, locusve alius Religionis ejusdem, cum membris inferius declarandis de quolibet vicenario numero Canonorum, unum aptum Canonicum hujusmodi scientijs acquirendis ad generalia, seu solemnia studia mittere, & cuilibet mittendorum ipsorum teneantur de infra-scripta annua pensione providere. Hujusmodi autem vicenarium numerum sic volumus computari, ut videlicet illi dumtaxat Canonici numerum ipsum efficiant in hoc casu, qui fuerint in Ecclesia, Monasterio, vel loco alio principali, & in loco alio ei subiecto habente octo, vel plures Canonicos præter Priorem, seu administratorem loci subiecti, & ipsorum, cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ, seu Monasterij, & loci alterius principalis in computatione, ac missione hujusmodi jungantur. Quod si forsā ultra dictum numerum vicenarium aliqui superessent, qui tamen vicenarium alium non complerent, non propter hoc arceantur aliquem mittere ad studia prælibata. Ubi autem hujusmodi Ecclesia, Monasterium, sive locus ad mittendum plures ad prædicta studia, quam præmittitur astringeretur ad consuetudinem, vel ordinationem aliam, seu statutum, non intendimus consuetudini, ordinationi, seu statuto hujusmodi per præmissa aliquatenus derogare. Si verò in hujusmodi Ecclesia, Monasterio, vel loco alio principali vicenarius Canonorum numerus non existat, numerus tamen major senario sit ibidem, teneantur Visitatores per provinciale Capitulum deputati, quum in ea, vel eo visitationis officium exercebunt, inquirere de facultatibus, & oneribus hujusmodi Ecclesiæ, Monasterij, sive loci, etsi hujusmodi oneribus supportatis inve-

inveniant facultates sufficere pro uno, vel pluribus Canonicis ad dicta studia destinatis, relationem de hoc faciant in provinciali Capitulo subsequenti, in quo præsidentes, cum consilio, & assensu majoris partis Capituli ordinent auctoritate Apostolica juxta hujusmodi suppetentiam facultatum de uno, vel pluribus Canonicis ad eadem studia destinandis. Eligantur autem ipsi Canonici mittendi prout ad scientias Theologiæ, vel Juris Canonici, seu magis ad unam, quàm ad alteram aptiores poterint inveniri; sic tamen (quod si tot apti reperiantur pro ipsius Theologiæ studio) ad minùs medietas mittendorum pro ipsius Theologiæ studio destinetur, & qui electus fuerit ad unam de his scientijs, ad aliam proprio arbitrio nequeat se transferre, quod si fecerit, de studio revocetur. Ut autem ad electionem Canonorum ad prædicta studia mittendorum sincerè, & celeritate congrua procedatur, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Religionis ejusdem septem, Abbas verò, Prior, & quivis alius Prælatus Monasterij, seu Prioratus, & loci Conventualis Religionis ejusdem habentis vicenarium, aut majorem numerum Canonorum quinque, habentis verò numerum minorem vicenario, tres Canonicos Seniores, qui dictam electionem facere habeant infra quinque dies post festum Beatae Mariæ Magdalenaë, quod primitus à publicatione hujusmodi nostræ Constitutionis in eorum Capitulis annalibus facta occurrit, & deindè singulis annis in perpetuum, quotiès electio de Canonicis [ut præmittitur] mittendis extiterit facienda infra idem tempus eligere teneantur. Seniores autem ipsi antequàm ad hujusmodi electionem procedant juramentum præstent, ad quod præstandum per Superiores suos, si opus fuerit eos volumus coarctari, quod timore, amore, odio, pretio, seu favore rejectis, illos ex Canonicis in scientijs primitivis, & regularibus Observantijs informatis, ac vita, & moribus commendandis eligant ad studia supradicta, quos magis dociles, & aptiores esse crediderint ad alterutram ex Theologiæ, & Juris Canonici scientijs, ad quam fuerint destinandi. Quùm verò dicti Seniores præstiterint hujusmodi Juramentum, teneantur infra tres dies cum consilio instructoris, si Canonicus extiterit Juramento simili astringendi coràm Ecclesiæ Cathedralis Capitulo, vel Abbate, seu Priore, vel alio Prælato prædictis, mittendos præfatos eligere. Electione autem facta per Seniores eosdem, vel majorem partem numeri eorundem cum consilio, ut præmittitur instructoris, is ad quem pertinuerit licentiam eundi ad studia supradicta infra sex dies post habitam de dicta electione notitiam eis concedere sit astrictus, idemque electi mittendi ad Parisiense studium, illuc in exaltatione Sanctæ Crucis, alij verò ad alia studia destinandi, illuc in Sancti Lucaë diebus festis, vel circa, adesse procurent.

Ad Parisiense studium.

Quòd si forsàn dictum Capitulum infra prædictos quinque dies, præfatos septem Seniores, non elegerit, aut si ipsi septem ab eodem Capitulo, vel dictis quinque, seu tribus Senioribus à præfato Abbate, seu Priore, vel alio Prælato, ut præfertur electis, iidem Seniores, vel eorum major pars in casu quolibet prædictorum infra dictos tres dies hujusmodi Canonicos mittendos non duxerint eligendos, ex tunc in Ecclesia Cathedrali ad illum, qui præest in Regularibus disciplinis post Antistitem, in Monasterio verò, seu Prioratu, locove alio ad Abbatem, seu Priorem, vel alium Prælatum eo ipso hujusmodi electio devolvatur. Ille ad quem ipsa electio fuerit devoluta, electionem dictorum mittendorum infra triiduum post notitiam devolutam hujusmodi cum consilio quatuor Canonorum, districtorum suæ Ecclesiæ, seu Monasteriij, aut loci, vel Prioratus hujusmodi, quos ad hoc elegerit, & simili astringerit Juramento facere teneatur. Qui verò in præmissis repertus fuerit deliquisse, prout delicti qualitas exegerit puniatur, nihilominùs his, quæ circa hæc negligentè omissa, vel dolosè commissa fuerint supplendis quantociùs, & etiam reformandis.

Pensiones studentium.

Quoniam insistentes litterarum studijs diversa subire oportet onera expensarum prædictis Canonicis, qui mittentur ad studia generalia, Magistris, & Baccalaureis, Legentibus, ac Scholaribus studentibus in subsequentibus quantitatibus pro

pro expensis hujusmodi, fore decernimus pensiones annis singulis ministrandas; videlicet in Theologia Magistro sexaginta, Baccalario quadraginta, ac Scholari similiter quadraginta. In Jure verò canonico Doctore quinquaginta, Bacchalariorum verò, ac Scholari cuilibet eorum, videlicet triginta quinque libras Turonenses parvorum, vel earum valorem in alia moneta tam pro victualibus, & vestimentis, quàm pro libris, & quibuscumque necessitatibus alijs eorundem. Si autem in aliqua Ecclesia, Monasterio, sive loco est taxatum, sive ordinatum, quod & quantum assignari debeat Canonico in studio existenti, illud detur, & assignetur loco pensionis prædictæ, etiamsi eandem excedat ei, qui, ut præmissum est, ad studium transmittatur. Ubi verò hujusmodi taxatio, vel ordinatio non est facta; volumus, quòd hii, qui tenentur Canonicis residetibus in suis Ecclesijs, Monasterijs, seu locis de victualibus, & vestibus providere, provisionem hujusmodi hijs, qui mittentur ad hujusmodi studia [etiamsi taxationem dictarum pensionum excedat] loco pensionum hujusmodi integraliter facere teneantur. Quod si hujusmodi taxatio, ordinatio, sive provisio ad summam dictarum non ascendit pensionum, de infra-scripta communi contributione id, quod ei defuerit suppleatur. Et si fortè taxatio, ordinatio, sive provisio præfatæ, non in pecunia, sed in alijs rebus ipsis Canonicis consueverint assignari, nè super estimatione earum posset altercatio suboriri, in primo annali Capitulo Ecclesiæ, Monasterij, sive loci eorum, qui mittentur ad studia, tres probi viri per ipsum Capitulum, vel majorem partem ipsius deputentur, qui in pecunia valorem provisionis ejusdem, computando ea, quæ computanda fuerint de bono, & æquo, & compensando unum annum cum alio debeant æstimare, quæ quidem promissiones, pensiones, seu alia, quæ loco earum fuerint assignanda per eos, qui ad eorum solutionem tenebuntur in festo Assumptionis Beatæ Mariæ anno quolibet, Collectoribus ad eorum collectionem deputatis integraliter persolvantur, & per eos illis, videlicet, qui ad studium Parisiense in festo Exaltationis Sanctæ Crucis, vel circa illud, eis verò, qui ad alia studia generalia, vel solemnia fuerint deputati, in festo Beati Lucæ, vel circa singulis annis infallibiliter transmittantur. Si quis verò Abbas, Præpositus, Prior, vel administrator, vel quicumque alius, qui ad prædicta solvenda tenebuntur illud, quod ipsorum quemlibet pro rata contingente in termino ad hoc statuto solvere dictis Collectoribus non curarent, teneantur extunc ultra quantitatem, ad quam erunt, ut præmittitur obligati, quintam partem ejusdem quantitatis, nomine poenæ solvere dictis Collectoribus infra mensem. Quòd si non fecerint, sit eis eo ipso tandiù Ecclesiæ interdictus ingressus, donec tam principalem quantitatem, quàm hujusmodi quintam partem duxerint persolvendas. Etsi ex tunc per quatuor menses pertinaciter hujusmodi sustinuerint interdictum, sint ipso facto tandiù à divinis suspensi, donec utramque duxerint persolvendam, nulla sibi permissione præmissorum quomodolibet profutura. Quantitas autem hujusmodi poenæ nomine, ut præmittitur exsolvenda, in acquisitione librorum utilium, & profectus alios dictorum Studentium juxta Superioris eorum arbitrium convertatur. Quòd si Priores, Præpositi, vel alij Administratores quicumque, qui non præsunt Collegio, nec habent per electionem assumi, Abbatibus tamen, seu Prælatibus alius Religionis ejusdem subjecti, hujusmodi summas solvere contempserint, & prænominate poenas per alios quatuor menses immediatè sequentes sustinuerint animis induratis, excommunicationis incurrant sententiam eo ipso, à qua satisfactione præmissa possint absolvi tam per Dioecesanum locorum, quàm per Præsidentes deputatos in Capitulis provincialibus illius Provinciæ, cujus erunt, vel alter eorundem. Quòd si hujusmodi sententiam per annum animis pertinacibus sustinuerint, eo ipso quibuscumque obtentis beneficijs sint privati, per illos ad quorum collationem, vel aliam dispositionem pertinuerint liberè personis alijs conferendis. Nullus autem cujusunque conditionis, dignitatis, aut status, sive Collector pensionum hujusmodi, seu reddituum assignandorum, pro ipsis aliquid sibi, vel alteri, seu usui cuicunque de præfatis pensionibus, vel fructibus, redditibus, seu proven-

tibus,

tibus, qui assignabuntur pro pensionibus ipsis quomodolibet applicare, vel alienare præsumat, in diminutionem pensionum, seu præjudicium studentium prædictorum. Si quis autem Collector, vel quivis alius, adversus hoc aliquid applicaverit, vel alienaverit, necnon Collector, qui dictas pensiones in supradictis terminis eisdem studentibus mittere non curaverit, prout culpæ qualitas exegerit, per illos ad quos pertinuerit puniatur, & nihilominus si solvendo fuerit, de damnis, & interesse satisfacere compellatur. Ut autem onus pensionum hujusmodi levius supportetur, contributiones quæ propensionibus studentium, & instructorum prædictorum fuerint faciendæ, solvantur per Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & per Abbatem, Priorem, Præpositum, seu Conventum, & quamvis alium administratorem Monasterij, Prioratus, locivè alterius Religionis ejusdem, *necnon per Beneficiatos quorumlibet Beneficiorum Canonicalium ad Ecclesiam, Monasterium, Prioratum, vel locum alium, beneficiumque, vel dependentium ab eodem,* juxtà divisionem inter eos omnes, secundum taxationem, vel extimationem decimæ in taxatis; in non taxatis verò beneficiis secundum taxationem proportionatiter, & rationabiliter juxtà valorem ipsorum, in primo cujuslibet Ecclesiæ Cathedralis, Monasterij, sive Prioratus, vel alterius loci ipsius Religionis annali Capitulo faciendam per illum, qui eidem Capitulo præerit, & per ipsum Capitulum, seu majorem partem ipsius, quam si fortè in hujusmodi annali Capitulo facere neglexerint, vel noluerint, tunc Præsidentes Provinciali Capitulo illius Provinciae, & quilibet ipsorum Præsidentium, ac Visitatores per dictum Provinciale Capitulum deputati, & eorum quilibet, ipsos auctoritate Apostolica per censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia ad illam faciendam appellatione cessante compellere teneantur; donec ea, quæ per communem contributionem in supplementum hujusmodi dari debent studentibus, & instructoribus præfatis, in certis & perpetuis redditibus de novo pro his acquisitis fuerint assignata. Si qui verò ex prædictis beneficiatis proventus habeant adeo tenues, & exiles, quòd secundum communem extimationem, non sufficiant supportatis ejus necessariis oneribus ad vitam contributionis hujusmodi, ad eandem contributionem minime teneantur. Ad hæc prohibemus nè ulli Canonico quodcunque beneficium quuncumque modicum, vel aliam pensionem habenti, nisi illo, vel illa omninò dimissa, vel dimisso, aliqua de dictis pensionibus studentium assignentur, quod si secùs actum fuerit nullius penitus sit momenti. Si verò ipsi Canonico hujusmodi pensionem studentium obtinenti, beneficium aliquod quuncumque modicum conferatur, volumus quòd adepta possessione ipsius, cesset ipsa pensio ipso facto, eaque privatus existat studenti alteri assignanda, ut non desit studens de numero instituto, nec per litteras à Sede Apostolica, vel Legatis ipsius super provisione Canonorum, aut quorumlibet aliorum obtentas, de pensione aliqua studentium prædictorum cuiquam valeat provideri, nec possit alicui alteri, nisi fuerit de studentibus, ipsa pensio per aliquem assignari, alias nulla sit assignatio hujusmodi ipso Jure, & tam assignans, quàm recipiens, ad restitutionem eorum quæ indè recepta fuerint teneantur, quæ in libris, vel alijs necessitatibus dictorum studentium convertantur, alienatione quoque librorum qui dictis studentibus fuerint deputati, seu distractione, vel etiam obligatione ipsorum penitus interdictis, nisi studens hujusmodi utiliores libros emat, & etiam id faciat licentia sui immediatè Superioris obtenta, volentes quòd libri prædicti defunctis eisdem studentibus, ad Ecclesias, Monasteria, & loca alia, ad quæ pertinuerint liberè revertantur. Volumus etiam, quòd si in Ecclesia Monasterio, & loco alio Religionis ejusdem libri multiplicati fuerint, libris necessarijs in Ecclesiis, Monasterijs, & locis alijs remanentibus, coeterorum librorum per Antistitem, Abbatem, seu alium, ad quem pertinuerint de consilio sui Capituli, seu Conventus, vel majoris partis ipsorum, fiat conveniens distributio inter studentes eosdem, fiatque prius de personis studentium, quibus dicti libri tradentur, & librorum nominibus prædictorum memorialis scriptura, quæ in Ecclesia, Monasterio,

rius, seu loco hujusmodi conservetur; proviso tamen, quod pulchriores, & utiliores in eisdem Ecclesia, Monasterio, sive loco debeant remanere. Si quis vero de studentibus ipsis per se, vel per alium librum, seu libros hujusmodi, qui sic pervenerint ad eundem, contra hoc distraxerit aut obligaverit, eo ipso fit inhabilis per biennium ad quodcunque beneficium obtinendum, & nihilominus de studio revocetur, & loco sui alius subrogetur, & etiam per suum Superiorem, prout facti qualitas exegerit, puniatur. Possit tamen dictus super inhabilitate hujusmodi dispensari, si Superiori visum fuerit expedire. Ubi autem erit aliquis de ipsis studentibus, qui sit vitæ laudabilis, & alias idoneus, ac discretus, & ad Bachalariatum, vel Magisterium dispositus, vel habilis, vel de cujus fructu scientiæ acquirendæ possit verisimilis spes haberi, Prior dictorum studentium, qui erit pro tempore, cum consilio aliquorum studentium eorundem proborum, scribat Præsidentibus antedictis, ut proprio Prælato ipsius mandent, & ordinent cum eodem, quod talem de studio non revocet, sed eum in scientia proficere, & ad statum Bachalariatus, & honorem Magistrarij pervenire, lecturamque continuare permittat, ipsumque, & alios similes, quos in scientia laudabiliter proficere noverit, dignis attollat laudibus, honoribus, & promotionibus efferat opportunis. Provideant quoque Præsidentes, & alij Prælati convenientes in ipso Capitulo provinciali, quod Canonici ad dicta studia transmittendi, prout convenientius, & commodius fieri poterit in simul commorentur; saltè quinque, vel quatuor ad minus, & quatuor, vel quinque hujusmodi, duobus servitoribus sint contenti. Precavere nempe volentes, & etiam providere, ut dictis Scholaribus in dictis studiis pro tempore morantibus, Regularis non desit salubre gubernaculum disciplinæ, ordinamus, quod in Capitulis Provinciarum, in quibus erunt hujusmodi studia, præsidentes unum de hijs, qui debent ad provinciale Capitulum convenire, vicinum loco, ubi studium erit, quem quotiens eis placuerit ponere valeant, & mutare, deputent, & assignent, qui ex dictis Studentibus unum inibi Priorem Studentium constituat per annum solummodò duraturum, quem tamen Priorem tam ipse, quam etiam præsidentes, & quilibet eorundem mutare valeant infra annum, si, & quoties eis videbitur. Constitutur autem ipse Prior talis, qui sit potens in opere, & sermone, ut Canonicos studentes pensionarios, & alios etiam Beneficiatos in bono instruat, & à malo studeat revocare, ipsosque quoties sibi videbitur expedire, convocet ad alium locum competentem, eisque quo ad Regularem præsideat disciplinam, & potestatem habeat illos corrigendi, puniendi, & absolvendi, & cum eis dispensandi quamdiù in ipsis studiis moram traxerint ab omnibus, à quibus, & super quibus, & prout posset Superior post Antistitem, vel Abbas, seu Prælatus alius eorum proprius in Ecclesia, Monasterio, vel alio loco, undè Claustrales existunt, ipsosque informandi, & instruendi, & tenendi sub Regularibus disciplinis, & illos etiam coercendi nè vagentur, vel actibus, seu operibus vacent illicitis, sed studeant, & proficiant, sicut decet, vivantque laudabiliter, & honestè. Provideat insuper idem Prior Studentium, quod dicti Canonici pensionarij studentes expensas faciant moderatas, non superfluas, nec aliquatenus excessivas, eosque cogat ad reddendum de receptis, & expensis in fine mensis cujuslibet, vel prout aliàs sibi videbitur rationem, illi, vel illis providis, & discretis, quos idem Prior ad id duxerit deputandos, & quandò ipsorum Studentium conditio, seu demerita suaserint eos à studio revocandos, idem Prior teneatur id [consultè tamen, & cautè] Antistiti, Abbati, vel alii Prælato eorum proprio per suas litteras intimare, iidemque Antistites, Abbas, seu Prælatus proprius eos revocare debeat, & in locis eorum totidè Canonicos subrogare per modum suprascriptum, appellatione, contradictione, vel reclamatione rejectis. Concedimus quoque prædicto Priori, Canonico Studentes pensionarios, & alios etiam Beneficiatos, quamdiù fuerint in ipsis studiis, ab Excommunicationis suspensionum, & interdictorum sententijs, per statuta provincialia, seu cujusvis Ecclesiæ, Monasterii, sive loci dictæ Religionis, vel per Dioecesanum contra Studentes

in locis, ubi erunt Studia generalia promulgatis, congrua satisfactione præmissa, juxta formam Ecclesiæ auctoritate Apostolica absolvendi, & cum eis super Irregularitate, quàm sic ligati celebrando divina, seu aliàs se ingerendo eisdem per simplicitatem, & Juris ignorantiam (non tamen in contemptum clavium) incurrerint dispensandi, auctoritate prædicta liberam potestatem. Per hoc verò dictos Canonicos studentes à potestate Antistitis, vel aliorum ordinariorum suorum, vel alterius Prælati sui, nolumus aliquatenus eximere, vel etiam liberare. Quilibet autem dictorum Canonici Religionis ejusdem, hujusmodi studiis insistens pensionarius, & alius etiam Beneficiatus, præfato eorum Priori de quinque solidis Turonensibus parvorum, vel eorum valore in alia moneta providere annis singulis teneatur, ad quorum solutionem idem Prior possit eosdem per Censuram Ecclesiasticam, & alia ipsius Religionis remedia, auctoritate Apostolica, remoto appellationis obstaculo coercere. Idem tamen Prior sumptus nunciorum subeat, quos pro præmissis duxerit transmittendos. Dicti quoque præfidentes in singulis eorum provincialibus Capitulis, deputent aliquem de illis, qui debent ad dictum provinciale Capitulum convenire, idoneum, ac vicinum studio, in quo Studentes hujusmodi morabuntur, & tùm hujusmodi Deputatus, quàm etiam Visitatores in provinciali Capitulo ordinati, diligentèr, & fidelitèr se informant in ea, quæ per eos de Studentibus, & eorum pensionibus, & aliis circa hæc statuta, & ordinata existunt, fuerint effectui mancipata, etsi qua invenerint non completa, eorum plenam relationem, & etiam informationem qualiter compleri possint, faciant in proximo provinciali Capitulo eorundem, in quo ordinari debeat, quod efficaciter compleantur. Habeant insuper præfidentes præfati, & quilibet eorundem faciendi compleri, & inviolabiliter observari auctoritate Apostolica, omnia, & singula supradicta, necnon contradictores, & rebelles per Censuram Ecclesiasticam, & per alia Juris, seu ipsius ordinis remedia, sublato appellationis obstaculo compellendi, & processus, & sententias eorum in locis Religionis ejusdem solemniter publicandi, & illos, qui sententias ipsorum incurrerint, congrua satisfactione præmissa juxta formam Ecclesiæ absolvendi, & cum illis, qui hujusmodi ligati sententiis per simplicitatem, & Juris ignorantiam [non tamen in contemptum clavium] divina celebrarint officia, vel ingesserint se eisdem super Irregularitate per eos exinde contracta, auctoritate prædicta dispensandi liberam facultatem. Rursus statuimus, & etiam ordinamus, quòd nullus Religionis ejusdem ad recipiendum magistratus, seu doctoratus honorem de cætero assumatur, non præstito per eum primitus Juramento in præsentia dicti Prioris Studentium, ac sex proborum, & discretorum ex Studentibus antedictis, quòd in assumptione ipsius honoris, vel antè, vel post, eius occasione circa cibos, vestes, vel alia non expendet per se, vel alium undecumque habuerit, vel fuerit sibi datum, nec quantum in eo fuerit à quibusvis aliis expendi permittet ultra valorem duorum millium Turonensium argenti. Illi etiam, qui ad Bachalariatum fuerint assumendi, Juramentum præstare similiter teneantur in præsentia Prioris Studentium, & quatuor proborum, & discretorum de Studentibus memoratis, quòd hujusmodi sui Bachalariatus prætextu, ipsa die, qua Bachalarii erunt, vel antè, seu post, nullum festum, seu convivium facient per se, vel alios, aut quantum in eis fuerit fieri permittent, à quibuscumque aliis [tiam eorum consanguineis, vel amicis]. Ad hoc statuimus, & etiam ordinamus, quòd quilibet ipsius Religionis, qui in dicto Parisiensi, vel in aliquo alio generali studio per sex annos in Theologia studuerint, in aliis primitivis scientiis prius sufficienter instructi, & alias sufficientes ad hoc, & idonei reperti, possint in ipso Parisiensi studio cursus Bibliæ facere consuetos, qui verò per octo annos in Theologia studuerint librum sententiarum legere valeant (si ad hoc sufficientes fuerint) in Parisiensi studio prælibato, quòd in eodem Parisiensi, & alio quocumque studio, in quo ad Magisterium in Theologia licentia dari poterit, seu consuevit, cùm digni ad hoc reperti extiterint ad Magisterium, & Doctoratum in Theologia liberè admittantur. Illi verò Religionis ejusdem, qui in ipso

ipso Parisiensi Studio, vel quovis alio Studio generali audierint Jura Canonica per sex annos, de quibus per tres annos ad minus audierint decretum (dummodo sufficientes, & idonei fuerint) possint ad Bachalariatum, & lecturam Juris Canonici, sive decretorum in eodem Parisiensi, vel in alio generali Studio in cappa ipsi facultati congruenti assumi.

Qui verò per quinque annos in Parisiensi, vel in alio generali Studio Jura Canonica, ut Bachalarii legerint, & de hoc primo fidem fecerint per eorum proprium Juramentum, & duorum aliorum Testimoniorum iurantium se credere eos rectè iurasse, possint si voluerint in cappa similiter eidem facultati congruenti ad Magisterium in decretis, vel ad lecturam decretorum in eodem Parisiensi, & quolibet alio Studio generali dilatione, & difficultate malitiosa, & impedimento quibuscumque sublatis, sicut ibidem consueverunt assumi ceteri Clerici sæculares, & per Cancellarium Ecclesiæ Parisiensis in Parisiensi Studio, vel per illum, ad quem pertinuerit, ad hujusmodi Magisterium, seu Doctoratus honorem promoveantur liberè, & etiam admittantur, non obstantibus quibuscumque statutis, & consuetudinibus Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum locorum Religionis ejusdem, necnon Parisiensis, & aliorum quorumcumque Studiorum contrariis Juramentis, confirmationibus Apostolicis, & quibusvis firmitatibus aliis roboratis, & illis præsertim, quibus in eodem Parisiensi Studio caveri dicitur, quòd nullus possit legere cursum Bibliæ, nisi ibidem studuerint septem annis, nec permittatur legere sententias, nisi ibidem studuerint decem annis, quodque nullus Canonicus, vel Religiosus alius legat ibidem Jura Canonica, vel ad Bachalariatus gradum, aut Magisterii honorem in Jure Canonico permittatur assumi, seu quod nullus Regularis Rubea cappa decretum legat, seu legere permittatur ibidem, aut nullus ibi legere valeat Jura Canonica, vel ad Bachalariatum assumi, seu, ut Bachalarius legere decretales, aut ad Magisterium ascendere in decretis, sive Doctor fieri decretorum, aut ad lecturam in decretis assumi, seu ipsam continuare, nisi ibidem, vel in aliquo studio generali audierit Jura Canonica per quinque, vel alibi Jura Civilia per tres annos, aut alibi Jura Civilia per quinque, & ibi, vel in alio generali studio Jura Canonica per tres annos, prout sic, vel aliter in statutis ipsius Parisiensis Studii dicitur contineri, vel de consuetudine observari, & aliis consuetudinibus, vel statutis ejusdem Parisiensis Studii quibuscumque, & sub quacumque forma, vel expressione verborum in contrarium æditis, vel ædendis, nec non quibuslibet privilegiis, vel Indultis generalibus, aut specialibus, & litteris Apostolicis, contrariis ordinibus, Ecclesiis, Monasteriis, locis, & studiis quibuscumque, sive Universitatibus Magistrorum, vel Scholarium eorundem, seu personis Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus, exemptis, & non exemptis, cujuscumque sint præminentia, dignitatis, conditionis, aut status sub quavis forma, vel expressione verborum concessis, per quæ præsentibus, non expressa, vel totaliter non inserta, effectus hujusmodi statutorum, & ordinariorum, & singulorum contentorum in eisdem impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus, plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum in illis, vel aliis nostris litteris fieri mentionem, quibus non intendimus quoad alia in aliquo derogare.

Rubea
cappa.

Doctoratus.

Ut cultus augeatur Divinus, & Religiosis vagandi materia præcludatur statuimus, quòd Canonici Religionis ejusdem extra Ecclesias, Monasteria, sive loca alia principalia, obtinentes Prioratus, seu quævis alia beneficia, quibus ad hoc suppetant facultates in ipsis beneficiis residere, & socium, vel socios sui ordinis secum habere, juxta ipsorum facultatum suppetentiam teneantur, statutis, & consuetudinibus contrariis non obstantibus quibuscumque, quodque socium, vel socios hujusmodi Prælatus seu is ad quem hoc pertinuerit, prout locis congruere noverit, & personis, & cum consilio, & assensu sui Capituli, seu Conventus, vocatis his qui dicta beneficia obtinebunt hujusmodi suppetentiam arbitrando assignet eisdem. Quod si hujusmodi Priores, seu Administratores quibus fuerint

Ad Beneficia mittere

Canonici in socios assignati, cessante causa rationabili arbitrio assignantis, recusent admittere sibi assignatos, eis sufficienter, & decenter in necessarijs provide-
re, cogantur ad hæc per censuram Ecclesiasticam, & alia juris remedia opportu-
nè, & nihilominus de hujusmodi inobedientia puniantur. *Qui autem in Ecclesijs
Cathedralibus, seu Monasteriis dignitates, personatus officia, seu administrationes
alias habuerint, & in eisdem Ecclesijs, seu Monasteriis consueverint residere, co-
gantur officium incumbens eis tam in Divinis, quam in alijs debite exercere, Fa-
miliamque excessivam præsertim infra claustra non teneant, aut talem per quem
verisimiliter præsumatur in ipsis Ecclesijs seu Monasteriis scandalum generari. Et
quia secundum præmissa, nonnullis de Canonici Regularibus, qui in Ecclesijs, Mo-
nasteriis consueverant residere, habebunt extra in suis Prioratibus, seu beneficiis
alijs residentiam facere, in Capitulo annali cujuslibet Ecclesiæ, & Monasterii per
Prælatum, & Capitulum, vel majorem partem ipsius, scito, & cognito diligen-
ter, quot mittentur extra pro residentia in dictis Capitulis, & beneficiis facien-
da, proinde ordinetur, quod loco eorum qui extra mittentur, in ipsis Ecclesijs,
seu Monasteriis fuerint subrogandi. Obtenentes autem beneficia simplicia, quibus
cura non imminet animarum, quorum ad tenendum socium non sufficiunt facultates;
si propinqua sint Ecclesijs, vel Monasteriis à quibus illa dependent, in dictis Ec-
clesijs, vel Monasteriis residentiam facere compellantur, & habeant de proventi-
bus dictorum suorum beneficiorum expensas, quas in victualibus in ipsis Ecclesijs,
vel Monasteriis residendo, faciant illi, vel illis exsolvi, qui in dictis Ecclesijs,
seu Monasteriis victualia Canonici ministrare tenerentur; dummodò ad hoc red-
ditus beneficij hujusmodi obtinentis sufficere dignoscantur. Quod si hujusmodi
beneficia simplicia longè distant ab Ecclesijs, seu Monasteriis quibus subsunt, & in
Prioratibus, & administrationibus Canonici residentibus consueverint, quæ sint
propinqua modo præmisso, cum satisfactione simili expensarum, obtinentes hu-
jusmodi beneficia, seu administratores eorum ad residendum in dictis Prioratibus,
seu administrationibus deputentur, nisi per fundatores hujusmodi beneficiorum
aliter fuerit ordinatum, cui ordinationi per hoc non intendimus derogare. Super
distantia verò, seu propinquitate beneficiorum hujusmodi, stetut arbitrio annalis
Capituli, ejusque in hoc deliberatio observetur. Quod si dicta beneficia simplicia
tam ab Ecclesijs, quam Monasteriis, vel ab eorum Prioratibus, seu administra-
tionibus sint remota, per dictum annale Capitulum ordinetur, ubi tales debeant
residere, proviso tamèn, quòd Divinus cultus exerceatur debite in beneficiis
memoratis.*

Ubi duode-
cim Cano-
nici, Missa,
& hora in
cantu.

Canonici autem in hujusmodi Prioratibus, seu Administrationibus commo-
rantes, in Ecclesia horis congruis, cum dictis Prioribus, seu Administratoribus
simul intersint, Canonicas horas dicant, in Missis celebrandis suas hebdomadas
ordinate teneant, & in loco ubi duodecim fuerint, vel plures, una per eos missa
ad minus cum nota, die qualibet celebretur, & horæ Canonicæ cum nota dicant-
tur. Dicti quoque Canonici Priorum, & Administratorum prædictorum in una
Domo communi regulariter jaceant camerulis, & cellulis eis penitus inter dictis.
In una etiam Domo vescantur. Prior insuper, & Administrator, & Canonici; nisi
infirmas, vel alia evidens ratio interdum aliud suaserint faciendum, in vestitu
etiam, & usura, à communi Ecclesiæ, Monasterii, sive loci, cui subjiciuntur in-
stitutione, vel debita observantia non recedant, ac suo proprio Priori, vel ad-
ministratori, juxta ordinationem Prælati sui, vel Superioribus obediant humili-
ter, & devote. Et si aliquando dictos Canonicos in Prioratibus, seu administra-
tionibus mori, aut fugitivos fieri forsan continget, Priores, seu Administratores
prædicti diem mortis, aut fugæ seu recessus ipsorum Prælati, aut eorum Superio-
ribus, ut in Ecclesijs seu Monasteriis eorum principalibus, pro defunctis eorum
consueta fiant suffragia, seu fugitivos revocare, vel in Prioratibus, seu admini-
strationibus alios loco eorum subrogare valeant, quam citius commodè poterunt,
intimare per suas litteras teneantur. Quod si Priores, seu Administratores præ-
dicti

dicti, diem obitus, aut fugæ sive recessus hujusmodi, Prælati suisve Superioribus significare distulerint, tertiam partem illorum quæ Canonicus expendisset, si non fuisset mortuus, vel in fuga pro pitantia Capituli, vel Conventus Ecclesiæ, Monasterii, vel loci principalis solvere teneantur. Insuper Canonici prædicti, non soli, sed honestè associati, & cum habitu decedenti incedant, nec in Villis, in quibus Prioratus, seu administrationes hujusmodi fuerint comedere, vel bibere, aut ingredi Domos præsumant; nisi eum honestis personis, & tunc de sui Prioris seu administratoris licentia speciali. Qui verò contrarium fecerint Regulari subiaceant disciplinæ. Ut autem hæc efficacius observentur, Antistites, Abbates, & ceteri in eorundem Canonorum Superiores, necnon alii, qui ad visitandum per eos fuerint deputati, quum Prioratus, & administrationes hujusmodi visitabunt, circa illa servanda, & non servata corrigenda curam habeant diligentem.

Præcipimus, quòd Canonici Religionis præfatæ, qualiacunque in ipsa Religionis auctoritate Sedis Apostolicæ, vel Legatorum ipsius beneficia obtinentes, obediant Superioribus suis Religionis ejusdem, ipsorumque subsint correptionibus, ordinationibus, punctionibus, & statutis, ac beneficiis hujusmodi ex causis rationabilibus privari, & ab illis amoveri possint, quemadmodum possent si foret per Superiores suos de ipsis beneficiis eis provisum.

Beneficiati.

Quum expediat infirmis de domo, seu loco congruo provideri, statuimus, quòd in Ecclesiis, Monasteriis, & locis aliis conventualibus religionis ejusdem, in quibus certa domus seu locus deputata, vel deputatus non fuerit pro infirmis, hii ad quos id pertinuerit, quibus ad hoc suppetent facultates, domum seu locum hujusmodi sufficientem juxta statum, & facultates, locorum, quantocujus commodè fieri poterit deputare, seu construere teneantur, eisdem infirmis sufficienter de lectis, victualibus, servitore, Medici, & rebus medicinalibus, & aliis quibuslibet necessariis providendo, ad quæ peragenda & complenda, per Superiores suos immediatos, & per Præsidentes, ac Visitatores, & eorum quemlibet auctoritate Apostolica per Censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia compellantur. Vbi autem administratores eorum qui ad præmissa tenentur, sufficientes ad ea peragenda non habuerint facultates in annali capitulo per ipsum capitulum, vel majorem partem ipsius auctoritate Apostolica ordinetur, quòd administratores hujusmodi, sufficientes ad hoc reddantur per assignationes pensionum, prout infra in alio casu sub rubrica de victualibus, & aliis ministrandis.

Locus Infirmaria.

Quum sit consonum rationi, ut obtinentes beneficia, ipsorum onera debeant supportare, statuimus, quòd in Monasteriis, Prioratibus, & aliis beneficiis quibuscunque religionis ejusdem, personis quibuscunque extra præfatam religionem cujuscunque sint dignitatis, gradus seu præheminentiæ (etiam si fuerint S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales] collatis seu commendatis, vel seu de cætero conferendis, vel commendandis, tot Canonici teneantur, quot in eis tenerentur si per Canonicos regulares Monasteria, Prioratus, & beneficia hujusmodi regerentur. Et quòd nihilominus Canonico in eisdem Monasteriis, Prioratibus, & beneficiis committatur, id quòd supra, vel circa alios Canonicos inibi residentes, haberet exercere administrator Canonicus, si præesset eisdem, quantum ad ea quæ pertinent ad regulam seu disciplinam, vel observantiam regularem: & quòd quilibet prædictorum, hujusmodi Monasteria, Prioratus, & Beneficia quomodolibet obtinentes, ad procuraciones & alia quælibet onera ipsis Monasteriis, Prioratibus, & Beneficiis incumbentia supportanda, persolvenda, & reddenda integrè sint astricti, quodque ad hæc & alia supradicta, auctoritate Apostolica per censuram Ecclesiasticam, & alias compelli valeant per capitulorum provincialium Præsidentes, & quemlibet eorundem, prout per Superiores suos possent, & deberent compelli Canonici regulares si præessent Monasteriis, Prioratibus, & Beneficiis memoratis, nisi fuerint S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, quos nolumus talium compulsionibus subiacere.

Numerus Canonico-rum.

Commendatarii.

Prohi-

*Vetantur
Animalia
ac Sæcula-
res.*

Prohibemus nè Canonici regulares, in Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, seu loci, aliis, conventualibus religionis eiusdem teneant, aut nutriant æquos, seu alias evectiones, neve familiares seu servitores habeant sæculares [nisi ratione dignatum officiorum, vel administrationum suarum quæ gesserint, id eis permissum fore noscatur.] In infirmitorio tamen, & coquina Monasterii seu Prioratus, & aliis officiis atque servitiis aliis communibus, possint tenere sæculares servitores honestos; si & prout in Ecclesiis, seu Monasteriis, & aliis locis prædictis fuerit hætenus rationabiliter observatum non in excessivo, sed moderato numero, juxta arbitrium Prælati immediati. Servitores autem sæculares huiusmodi, quanto minus fieri poterit cum Canonicis conversentur, neque cum eis in communi comedant, neque bibant, etiam si Presbyteri fuerint, vel Clerici sæculares (nisi fortè tales forent Presbyteri, vel alii sacris ordinibus constituti, qui essent inibi perpetui, & cum Canonis etiam in Refectorio comedere assueti) & tunc à Canonicis sedeant segregati cum habitu consueto, & etiam honesto, se eisdem Canonicis in silentio, & observantiis aliis honestis, quamdiu cum eis fuerint conformantes, quibus provideatur juxta morem inibi rationabiliter observatum. Et si Presbyteri, seu Sæculares Clerici prædicti perpetui infra Ecclesiarum, seu Monasteriorum septa deliquerint, seu exceßerint in levibus per ademptionem partis pitantiæ, seu portionis, quam fuissent aliàs percepturi per immediatum Prælatum Regularem loci, undè sumunt prædicta, vel per illum, qui inibi poterit, Regularibus disciplinis possint corrigi, ac puniri. Caveant insuper Abbates, Præpositi Priores, & cæteri quicumque ipsius Religionis, nè lautis conviviiis, & comessationibus occupentur, nec in hiis sumptus immoderatos faciant, vel aliàs etiam excessivos à familiarium quoquam servitorum, aut sequentium fieri permittant, nec non à rerum, seu vestium multitudine indecenti, & excessiva, ubique diligenter studeant abstinere, & honestè, ac laudabiliter conversari. Dicti quoque Abbates, necnon Præpositi, Priores, cæterique Administratores, & Professores alii Religionis ejusdem, extrà loca sua proficiscentes associati incedant, prout ipsorum congruit honestati, & ubi Canonorum numerus sufficiens fuerit, & ad hoc etiam supperent facultates, Abbates, & alii Prælati saltèm Religionis suæ duos socios secum ducant, Præsidentes autem Capitulis provincialibus, ac Visitatores per ipsa Capitula deputati, necnon Prælati alii Religionis ejusdem quoad suos subditos attentè provideant, quòd præmissa diligentius observentur, transgressores arguendo, & prout expediens fuerit puniendo.

*Ad Ordines
promoven-
dis.*

Præsentium auctoritate statuimus, quòd Canonici Beneficia simplicia obtinentes, & alii Beneficiati Religionis ejusdem, ad mandatum Prælati sui infra terminum per eum præfigendum ejusdem, se faciant ad ordines quoslibet promoveri, nisi eos causa rationabilis, quam ipsi Prælati infra dictum terminum exponere habeant, excusaret, quòd si non fecerint, Beneficiati eo ipso ab obtentis Beneficiis suspensi; Non Beneficiati verò ad Beneficia obtinenda, sint, & remaneant inhabiles, donec promoti fuerint ad Ordines supradictos, quodque Prioratus curam Animarum habentes, & alia Beneficia curata, quorum Prioratum, & Beneficiorum cura per perpetuos Vicarios exercetur committi nequeant, vel conferri, nisi eis, qui vigesimum annum computandum à tempore collationis, seu commissionis sibi factæ de eis, & possessionis adeptæ, vel infra vigesimum quintum ætatis suæ annum, si antè annum ipsum Prioratus, seu Beneficia huiusmodi eis collata fuerint, seu commissa, se faciant ad Sacerdotium promoveri. Prioratus quoque Conventuales, Dignitates, Personatus, Officia, seu Administrationes, videlicet Sacristia, Thesauraria, Eleemosynaria, Operaria, Càmeraria, & similia, quæ in Ecclesiis, & aliis locis conventualibus, seu collegiatis dictæ Religionis officia, seu administrationes, & Beneficia fuerint, etiam si eisdem officiis, seu administrationibus Animarum cura nullatenus sit annexa alicui, nisi vigesimum quintum annum attigerit, conferri nequeant, aut committi. Et qui Prioratus, Dignitates, Personatus, Officia, seu Administrationes huiusmodi obtinuerint infra tem-

pus collationis, seu commissionis eis factæ de ipsis, & adeptæ possessionis eorum se faciant ad Sacerdotium promoveri, vel saltem ad ordinem, quem Dignitates, Officia, vel Administrationes obtenta requirent de Jure, consuetudine, seu statuto, nec contra a quoquam valeat dispensari. Nos insuper commissiones, seu collationes factas contra præmissa, decernimus forè irritas, & inanes. Hi quoque qui juxta præmissa cessante causa rationabili ad Ordines promoti non fuerint, sint Prioratibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Administrationibus, & Beneficiis prædictis eo ipso privati, quæ ipsis iterum ea vice nullatenus conferantur. Nostræ verò intentionis existit, quòd præsens Constitutio quantum ad ea, quæ de recipiendis Ordinibus per Priores, & alios Beneficiatos præmisimus, illos etiam post duos menses a die publicationis præsentium Constitutionum in eorum annali Capitulo factæ constringat, & eos etiam, qui in præsentia Beneficia obtinent, vel dictæ publicationis tempore obtinebunt, dummodò ætatis legitimæ sint effecti. Alioquin quum ad ætatem legitimam pervenerint ad recipiendum secundum præmissa dictos Ordines sint astricti, nisi foret aliud Canonicum, quod eos ab hujusmodi susceptione Ordinum excusaret.

Dignum fore censes, ut Canonici Religionis præfatæ non solum morum, & vitæ, sed etiam habitus, & vestimentorum refulgeant honestate, districtius inhibemus, ne dicti Canonici extra septa Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum suorum proficiscentes, portent alias vestes super habitum, quàm cappas, seu mantellos honestos, vel rodondellos, seu elochias talaris, vel circa, juxta usum, vel consuetudinem laudabilem Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum suorum, usum seu verius abusum manticarum, seu thabardorum, necnon rodondellorum, vel elochiarum notabilem habentium brevitatem, ejusdem Canonicis penitus prohibentes. Præcipimus quoque, quòd in Ecclesiis, Monasteriis, & aliis locis Religionis præfatæ, in quibus Canonici Cappas à parte anteriori apertas de panno laneo consuevere deferre, quæ in quibusdam locis Cappæ de Choro, seu Cappella vulgaritèr nuncupantur, ipsas honestas non nimia longitudine, vel brevitatem notandas portare debeant, locis, & temporibus consuetis. Deferant etiam Cappas hujusmodi à festo omnium Sanctorum usque ad festum Pasche, infra septa, quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum Religionis ejusdem, ac Monasteriorum, & aliorum locorum immediatos Superiores ipsius Religionis non habentium, in quibus Monasteriis, si vè locis fuerit duodenarius Canonorum numerus (licet hætenus ipsas ibidem non consueverint deportare). Sanè infra Ecclesias, Claustrum, Capitulum, Refectorium, ac Dormitorium, non Caputiis, sed Almutiis honestis utantur. Caputia verò si ea per ipsos extra loca prædicta deferri contigerit, sint honesta, & illa, quæ cum Cappis, Mantellis, Elochis, seu Rodondellis portaverint, unius cum eis, & ejusdem coloris existat (nisi ex privilegio, aut institutione laudabili Caputia certi coloris, aut formæ, essent consueti portare) Almutiæ autem si de panno fuerint illius, cujus Cappæ esse debent coloris existant. Per hoc autem, non liceat portare Caputia, vel Rodondellos, seu Elochias eis, quibus aliàs portare licitum non existit. Prohibemus etiam, nè dicti Canonici de cætero ferant forcaturas de ventribus Variorum, aut Squirorum cum Dorfis permixtis, sed sint de Civilibus simplicibus, vel Albis, vel Nigris, aut Griseis. Præcipimus etiam, quòd Canonici dictæ Religionis infra Ecclesias, & Claustra locorum Cathedralium ipsius Religionis, & alibi conventualitèr incedentes, portent Superpellicia magna, & ampla, juxta cujuslibet Ecclesiæ consuetudinem rationabilem, quæ in longitudine manicarum ultra manum quatuor digitis transversalibus, vel circa, & ultra modiam Tibiam, vel circa in sui longitudine protendantur. Extra Ecclesias verò Claustra, & loca prædicta, & ubique sub Cappis, Rodondellis, seu Elochis, vel Mantellis in locis debitis uti possint superpellicis, quorum manicæ usque ad palmum in latitudine, vel circa, & eorum longitudo usque ad mediam Tibiam vel circa protendantur. Per hoc autem volumus derogare consuetudini quorundam locorum, quæ ab antiquo, vel ab institutione

*Vestium
decentia.*

*Cappa de
Cappella.*

Almutia.

Pelles.

tione habent usum superpelliciorum ad formam rochetorum, seu camisiarum Romanum (proviso tamen quòd minoris longitudinis superpellicia hujusmodi non existant, & adeo manicas longas habeant, quòd eis brachia usque ad pugnum valeant cooperiri) per formas autem hujusmodi superpelliciorum, alias formas longiores, & honestiores superpelliciorum & habituum, non intendimus prohibere, nec circa eas aliquid innovare.

Statuimus insuper, quòd Canonici dictæ Religionis cappis, & vestibus albi, blavi, nigri, seu quasi nigri coloris dumtaxat utantur, quodque illi qui altero tantum de dictis coloribus uti consueverunt seu tenentur, non possint ad alium portandum, seu assumendum aliquatenus se transferre (nisi ad album dumtaxat) Vestis quoque superior habitui proxima sit, rotunda per circuitum, & non fisa, nec longitudine nimia, aut brevitatem notanda. Ab eisdem quoque Canonici in eorum vestibus ligatæ manicæ non portentur, nec in apparenti consuetudinæ, vel quomodolibet botonatæ. In Cathedralibus autem Ecclesiis Antistites, seu Præpositi, Priores, seu alii majores in illis post ipsos Antistites existentes, ac in Monasteriis Abbates, Præpositi, Priores seu alii, non habentes superiores Religionis ejusdem, sic aliam formam honestam vestium, & calciamentorum ordinent, & disponant, quòd sit in colore saltem omnibus Canonici ejusdem Ecclesiæ, seu Monasterii tam extrinsecus, quam intrinsecus uniformis, ipsamque tam Abbates, quam Præpositi, Priores, & Administratores, ac cæteri quicumque Canonici, & alii per proprios eorum Antistites, vel Abbates, seu alios, Abbates verò, & cæteri Prælati Superiores proprios ejusdem Religionis non habentes, per Præsidentes provincialibus Capitulis, seu per quemlibet eorum, ac per Visitatores in ipsis Capitulis deputandos, tenere, & servare cogantur. Qui verò vestem, vel habitum, contra ordinationem præsentis Constitutionis deferre præsumpserit, per dictos Superiores, vel per Præsidentes, sive per Visitatores, seu eorum quemlibet sic debite puniatur, quòd cæteri à similibus arceantur, & nihilominus ab eo auferatur vestis prohibita pauperibus eroganda. Et si infra spatium quindecim dierum à tempore monitionis, seu præcepti sibi facti computandum, vestem, vel habitum hujusmodi, non dimiserit cum effectu, vel ablationi prædictæ restiterit, si beneficiatus fuerit, per quatuor mensium spatium ab administratione temporalium sit suspensus, non beneficiatus verò, dicto tempore sit inhabilis ad Ecclesiasticum beneficium obtinendum quodcunque. Qui autem exhibens se in publico habitum [superindumenta scilicet linea] temerè occultaverit, si monitus emendare noluerit, juxta præmissam personarum distinctionem, dictas suspensionis, & inhabilitatis poenas per idem tempus incurrat. Injungimus insuper Præsidentibus Visitoribus, & Prælati aliis Religionis prædictæ, ut contra transgressores eorum, quæ circa honestatem vestium, & habitus superius sunt statuta prout ad eos, & eorum quemlibet pertinuerit monitionem prædictam [quum transgressio eis nota fuerit] facere, non omittant. Et nihilominus Præsidentes, & Visitatores prædicti, monere teneantur Abbates Præpositos, & alios ad quos id pertinuerit Religionis prædictæ, ut præmissæ quæ, ut prædictum est circa honestatem vestium, & habitus sunt statuta servant, & faciant ab aliis sub dictis poenis diligentius observari.

*Licentia
ab exeun-
tibus.*

Ut in Religione prædicta vitetur dissolutio, & obedientia teneatur, districtius inhibemus, ne quis Canonici dictæ Religionis de Ecclesia, Monasterio, vel loco suo Conventuali exeat, nisi primitus obtenta licentia ab eo, qui eam valeat impartire, quavis consuetudine contraria non obstante, quodque causam sui exitus veraciter, & absque fictione exponat ei à quo erit licentia obtinenda. Qui verò hujusmodi licentiam concesserit, Canonici claustralibus nullam administrationem, vel beneficium obtinentibus, terminum redeundi quanto convenientius poterit breviorē assignet. Sanè administratoribus, & beneficiatis, qui habent residere in clauetro, possit dari licentia sine præfixione termini, si hoc concedenti visum fuerit expedire. Si quis autem exiverit extra Ecclesiam, Mo-
Monaste-

nafterium, seu locum alium Conventualem sine licentia, vel in termino assignato iusta causa cessante, non redierit poena, quæ in tali casu per statuta, vel consuetudines ejusdem Ecclesiæ, vel Monasterii, seu alterius loci infligenda fuerit infligatur eidem. Et si super hoc statutum, vel consuetudo aliqua non existit, poena, quæ sequitur infligatur; videlicet, quod ille qui infra novem dies post exitum, seu terminum prædictos redierit, ultimus stet in choro, & secunda, quarta, & sexta feriis ejusdem septimanæ, in Pane, & Aqua jejundet. Illi verò, qui infra hujusmodi novem dies non redierint poena, quæ sequitur, imponatur, videlicet, quod à Porta Regulari, Parlitorio, seu alio loco decenti per Claustrum, cum Magistro Novitiorum, vel alio ad hoc deputato ad Capitulum veniant, Camisiam, Fœmoralia, & Caligas tantum habentes, superpellicium in brachiis, ac ferulam, seu Virgam in manibus suis ferentes, cum quibus in dicto Capitulo venia prius recepta, & recognita culpa sua coram omnibus verberentur, & nihilominus alia poenitentia, sive poenæ pro qualitate demeriti imponatur eisdem secundum arbitrium imponentis. Quod si sine scandalo hujusmodi poena imponi non posset, in poenam aliam secundum sui Prælati arbitrium de proborum, & seniorum Conventus consilio commutetur, quam in dicti Conventus præsentia facere teneantur, proviso attentius, quod mensuram peccati correctionis inflictio, non excedat. Simili quoque, vel alia condigna poena puniantur Canonici in Prioratibus, seu administrationibus aliis externis assignati, qui sine licentia Priorum, seu Administratorum eorumdem, de ipsis Prioratibus, seu Administrationibus recedentes fuerint evagati, vel in termino, non redierint assignato. Si autem de dictis Prioratibus, seu Administrationibus ad Claustrum, seu Prælatus suum à suis Prioribus, seu Administratoribus, licentia non petita, vel petita, & non obtenta veniunt, eidem Prælato, seu Superiori suo causam sui adventus statim exponant, qui Prælatus, seu Superior, an causa hujusmodi rationabilis, & vera fuerit arbitrentur, etsi causam minus rationabilem, seu falsam esse repererit, vel si hujusmodi venientes nullam causam ei exposuerint, aut licentiam non petierint per Prælatum, aut Superiorem, prout his visum fuerit expediens, puniatur. Nullus quoque Canonicus pernoctatur extrà Ecclesiam, Monasterium, vel alium locum suum abire sinè Breviario permittatur, in quo pensum servitutis suæ dicendo Horas, Canonicas possit solvere Creatori.

Perpetuò prohibemus Ediçto, nè Civitas, Castrum, Villa, vel Feudum notabile, aut Jurisdicçio alicujus ipsorum, vel Grangia, seu Locus, Territorium, sive magnus possessionum, vel Terrarum numerus vendi, vel etiam principaliter, & expressè obligari, vel Monasterium, seu Prioratus, aut Ecclesia Religionis præfatæ in alium transferri valeant, per quoscumque, etiam in casu aliàs à Jure concessio, absque licentia Sedis Apostolicæ speciali, omnem venditionem, obligationem, & translationem de præmissis, & contra hæc factam irritam decernendo, ac nihilominus quilibet Capitulis provincialibus præsentium, ac Visitatorum, alienationes hujusmodi easdem, ac consentientes eisdem Sedi Apostolicæ, si exempti fuerint, alioquin Ordinariis, seu Dioecesanis ipsorum intimare per scripturam auctenticam, vel litteras eorum sigillis munitas, quam citius commodè poterunt, teneantur.

Multis fraudibus, atque dolis, quæ per nonnullos Religionis ejusdem, in damnum, & præjudicium Ecclesiarum, Prioratuum, & aliorum locorum, prout experientia docuit committuntur, opportunis obviare remediis quantum cum Deo possumus salubriter cupientes, hoc consulto Ediçto prohibemus, nè Abbates Præpositi, ac Priores, vel quivis Administratores, & alii Canonici, seu Conversi Religionis ejusdem, prætextu Religionum, vel negotiorum, quæ gerunt fraudulentos, vel dolosos, aut simulatos, vel fictos contractus inire, vel mutua, simulata, vel ficta suscipere, sive proprio, sive fideiussorio, vel quovis alio nomine alieno, nevé etiam confiteri in Instrumentis publicis, vel auctenticis, aliisve scripturis se à Patre, Fratre, Nepote, vel Consanguineo, seu quolibet alio con-

Alienatio

Ficti contractus.

juncto Affine famliari , servitio , amico , seu mercatore recepisse mutuo , vel aliàs , Pecuniam , Pannos , Bladum , Vinum , Equos , Boves , sive Animalia alia , vel res , seu alia bona , eaque in utilitatem locorum , quibus præsident , vel administrationum , quas gerunt fuisse conversa , nec tamen , nec pro se , seu locis eorum , neque pro administrationibus suis ipsa receperint quoquo modo præsument . Similiter etiam prohibemus nè fingant , seu ponant , vel scribant se fore principales debitores , nè , ut tales se obligent , ubi re vera non principales , sed fidejussores existunt , nè in talibus contractibus , ut præsertim simulatè conceptis , se , ac alios suo nomine , locaque ipsa , possessiones , redditus , proventus , bona , & jura locorum obligent , vel submittant , neque in fraudem , seu dolosè confiteantur , vel alios præsertim debitores eorum faciant confiteri , seu etiam obligari , vel super hiis Instrumenta , vel autenticas , seu alias scripturas in fraudem confici , continentia , quod Jura , Redditus , Possessiones , Animalia , Blada , Pecuniam , seu alia bona ad ipsos , vel Monasteria , seu quævis alia bona ipsius Religionis pertinentia , seu debita fuerunt , sunt , vel esse debent , Patris , Matris , seu Fratris eorum , vel aliarum personarum prædictarum , & ad ipsas personas pertinere , vel debita eis fore , vel alios quoscumque contractus similes fraudulentè , & dolosè confici faciant , vel fieri procurent , per quos Ecclesiæ , Monasteria , & alia loca Religionis ipsius , quibus præsunt , ac Jura , Redditus , Possessiones , seu alia loca ipsorum damnicari , gravari , obligari , vel aliàs impediri , seu deperire valeant quovis modo . Nos autem omnes prænomatos in grave , & enorme præjudicium administrationum suarum talia committentes , vel fieri facientes , aut eis consentientes , præter alias poenas Juris (nisi infra duorum mensium spatium à tempore contractus , seu commissi hujusmodi numerandum , ea quantum eis possibile fuerit tolli fecerint , & Ecclesias , Monasteria , Prioratus , administrationes , & loca prædicta reddiderint , seu reddi fecerint indemnitas , seu à talibus dispendiis liberarint , excommunicationis sententiæ eo ipso decernimus subjacere . Quod si fortè præmissa effectualitè non poterint revocare , teneantur infra alios duos menses , illos duos immediate sequentes , ea suis Superioribus revelare , quod si non fecerint , sententiam excommunicationis incurrant , & aliàs pro dictis excessibus debitè puniantur , talitè , quod cedat cæteris in exemplum . Possint autem Præsidentes , & Visitatores in provincialibus Capitulis deputati , & eorum quilibet Abbates , aliosque quoscumque Prælatos , ac Administratores nob habentes Superiores Religionis ejusdem , qui hujusmodi sententiam excommunicationis incurrerint , satisfactione præmissa absolvere , & secum super Irregularitate si per simplicitatem , & Juris ignorantiam (non tamen in contemptum clavium) divina celebraverint , vel se ingesserint eisdem indè contracta misericorditè dispensare ; cæteros verò consimilitè absolvere , & cum eis in similibus casibus dispensare valeant immediati Superiores eorum .

utur .
Prothonotarii Apostolici .
 Monasteriorum , & locorum Religionis ejusdem dispendiis , quæ ex mutuum contractu plerumque preveniunt præcavere consultius intendentes , statuimus , quod Abbas , Præpositus , Prior , seu quivis alius [etiam Apostolicæ Sedis Notarius] Religionis ejusdem , quum per ipsum fuerit mutuum suscipiendum ultra summam communi providentia per annale Capitulum , seu majorem partem ipsius taxandam infrascriptam solemnitate observet , videlicet , ut quilibet de prædictis Superiorem ejusdem Religionis non habens , qui habebit recipere mutuum supra dictum contractatum , ad minùs consilium duorum dierum non continuatorum , sed interpollatorum cum Capitulo , seu Conventu suo diligentem habeat , & maturum . Et nihilominùs de consensu sui Capituli , vel Conventus mutuum hujusmodi recipiatur ab eo . In Monasterio verò Prioratu , & administratione conventuali , vel non conventuali Superiorem immediatum in eadem Religione habente ; in Conventuali videlicet , cum Conventu Superioris Ecclesiæ , Monasterii , sive loci , tractatus hujusmodi habeatur . Et nihilominùs in utroque licentia , seu auctoritas interveniat dicti Superioris quocumque nomine censeatur , eo plenè certifi-

certificato in quantum commodè fieri poterit de omnibus, quæ intervenire debent in tractatu præfato, in quo quidem agatur, & clarè liqueat, ob quam causam cujusvè summæ, etsi fieri potest, à quibus creditoribus, & sub quibus conditionibus, & obligationibus, quibusvè terminis solvendum suscipiatur mutuum, sæpeditum, de his nihilominus auctentica conficienda scriptura, in qua ea omnia, ac nomina illorum, qui interfuerint in tractatu, ac etiam consentientium, & auctorizantium exprimantur, & ipsorum auctorizantium sigilla scripturæ hujusmodi apponantur. Prohibemus insuper, nè prætextu alicujus procuræ generalis, etiam si contineatur in ea, quòd Procurator mutuum possit recipere, aut obligare Ecclesiam, Monasterium, vel alium locum, mutuum recipere valeat Ecclesia, Monasterium, vel locus alius obligari, nisi priùs prædicta omnia fuerint observata. Volumus autem, quòd pecuniam, quæ talitèr, ut præmittitur mutuo recipietur, non remaneat in solius Antistitis, seu Abbatis, vel Prioris, aut alterius Administratoris hujusmodi contractum ineuntis principalitèr potestate; sed si commodè fieri potest, tradatur tribus, seu pluribus, aut paucioribus Viris, prout expediens videbitur providis, & discretis, qui dictum mutuum ad illas utilitates, seu necessitates convertant, ob quas noscitur fuisse contractum, qui super hoc fidelitèr exequendo Juramenti vinculo astringantur, districtius inhibentes, nè eorum, quæ debentur Ecclesiis, Monasteriis, seu locis aliis Religionis ejusdem, remissio fraudulosa, & notabilitèr damnosa à quoque valeat attemptari. Permittimus tamen, quòd si Antistes, vel Abbas, aut alii quicumque Administratores Religionis ejusdem à locis aliis dictæ Religionis, quibus subsunt sint multum remota, & casus aliquis evidentèr utilis, seu necessarius occurrat, cui succurri non valeat, nisi ultra dictam summam communi providentia taxatam mutuum contrahatur, licitum sit eisdem absque solemnitate hujusmodi, & poenis infra scriptis, ut tali casui valeat provideri, tantam absque fraude qualibet summam recipere mutuo, quantum necessaria fuerit pro casu præfato. Recipientes autem mutuum in casu hujusmodi, si Superiores ejusdem Religionis non habuerint in Conventibus propriis, si verò Superiores tales habuerint eisdem Superioribus, & nihilominus suis Conventibus si conventum habeant infra octo dies postquam eorum præsentiam habere commodè poterunt id exponere, & de hiis, qui in ipso contractu intervenerunt eos certiores reddere teneantur, & conficiatur indè scriptura si ipsis Superioribus, vel Conventibus visum fuerit expedire. Prælatus autem, seu quivis Administrator, qui semel recipit, sive particularitèr, sive simul summam prædictam, communi providentia (ut præmittitur) prætaxatam, quodcumque mutuum recipiat ultra eam, nisi esset modicum, quòd tamen quartam partem ejusdem summæ non excedat, teneatur sub infra scriptis poenis solemnitatem secundam plenariè observare. Quòd si Abbas, Præpositus, Prior, vel Administrator alius dictæ Religionis quocumque nomine censeatur, contra præmissa faciens, mutuum ultra dictam summam communi providentia taxatam absque dicta solemnitate recipiendo locum sibi commissum, aut Jura redditus, seu possessiones ipsius expressè obligaverit, vel litteras, vel Instrumenta concessionis, vel recognitionis super hoc concesserit, seu aliàs submiserit (nisi infra sex menses immediatè sequentes obligationes, & submissiones hujusmodi cessare fecerit) sit ei extunc, donec ea complacuerit Ecclesiæ interdictus ingressus, & insuper Præpositi, Priores, & alii Administratores Superiorem ejusdem Religionis, non tamen Conventum habentes, si præfatum Interdictum per alios sex menses præfatos, sex immediatè sequentes pertinacitèr substinuerit, sint extunc à suis Administratoribus suspensi, donec obligationes prædictæ tollantur, & eorum administrationes redditæ fuerint indemnes. Suspensione autem hujusmodi durante, Superiores immediati talitèr suspensorum administrationes eorum recipiant, easque per se, vel alios fidelitèr gerere, & indemnes pro posse reddere studeant, ac nihilominus suspensos eosdem aliter punire, prout culpæ qualitas exegerit non omittant. Si quis autem talitèr suspensorum Superioribus ipsis in prædictis de facto contradicere præsumpserit, & in-

contradictione hujusmodi per octo dies pertinaciter perseveraverit, excommunicationis incurrat sententiam ipso facto, quam si sustinuerit pertinaci animo per sex menses dignitate, officio, administratione, seu beneficio per eum obtenta, seu obrento privetur.

Locationes.

Quoniam ex minus provida locatione locorum Religionis ejusdem, seu concessione ipsorum ad firmam, proventuum locorum ipsorum plurima pertulit hactenus dicta Religio detrimenta, salubri prohibemus Edicto, ne Abbates, Priores, Præpositi, aut cæteri Administratores Religionis ipsius sine causa necessaria, vel utili, loca suæ administrationi commissa, vel proventus ipsorum locorum ad firmam trahere, seu locare præsumant. Quod si ea causa hujusmodi id facere voluerint, & Capitulum, seu Conventum habuerint, non tamen Superiorem Religionis ejusdem, debeant cum eodem Capitulo, seu Conventu præmittere tractatum de causa hujusmodi, & de quantitate pretii, & sub quibus obligationibus, & de persona illius, cui firma, seu obligatio hujusmodi fuerit facienda, ipsaque facere cum consilio ipsius Capituli, seu Conventus, vel majoris partis ejusdem. Si verò Capitulum, seu Conventum proprium, & nihilominus Superiorem ejusdem Religionis habuerint, non solum cum ipso Capitulo, seu Conventu, sed etiam cum eodem Superiore dictum tractatum præhabeant, & cum consilio Capituli, seu Conventus ipsorum, vel majoris partis, ac de dicti Superioris licentia, & non aliter ad eas procedant. Si autem Priores, vel Præpositi, aut alii Administratores extiterint, non habentes Conventum, sed Antistitem, Abbatem, vel alium Superiorem Religionis ejusdem, tractatum prædictum cum eodem Superiore præmittant, & cum ipsius licentia, & non aliter faciant firmam, seu locationem præfatam. Per hoc autem non intendimus prohibere, quominus redditus, & proventus administrationum suarum locare, seu vendere valeant absque solemnitate præmissa ad tempus modicum juxta morem in Regione, in qua erunt solitum observari, statutis Ecclesiarum, Monasteriorum, vel aliorum locorum Religionis ejusdem (si qua super hoc fuerint) rationabilibus observatis. Si tamen ex hujusmodi locatione, seu venditione proventuum ad tempus modicum, ut præmittitur faciendis, contingeret infra unum annum recipi pecuniam, vel aliud quodcumque pretium proventuum rei locatæ unius anni excedens, tunc solemnitates præmissas volumus observari. Simili modo etiam prohibemus, ne aliquo casu firmæ, seu locationes, seu venditiones hujusmodi fiant per eosdem personis suspectis, neque quibusvis firmariis, seu conductoribus, sive emptoribus liber originalis censuum, aut Instrumenta, seu monumenta originalia super Juribus Ecclesiarum, vel administrationum confecta tradantur, neque Jurisdictiones per se, aut cum Universitate, seu Civitates, vel Villæ, vel insignia Loca, seu Castra, vel Fortalicia locentur, seu ad firmam tradantur, sive sub locatione, vel firma includantur. Redditus tamen, seu proventus Civitatum dicti Ordinis, Villarum, Locorum, Castrorum, & Fortaliciorum hujusmodi, prout superius præmittitur, vendi valeant, seu locari. Ubi autem occasione firmarum, aut locationum, seu venditionum hujusmodi contingeret personas, vel bona Ecclesiastica ipsius Religionis obligari, vel submitti obligationes, & submissiones hujusmodi fieri volumus Ecclesiasticæ Jurisdictioni, & coercionem dumtaxat, & per Ecclesiasticam Jurisdictionem, & coercionem executioni mandari. Firmas autem, seu locationes, seu venditiones prædictas, locorumque traditiones contra præmissa factas, Instrumenta quoque, & quælibet documenta super eis confecta, Justitia carere decernimus, & nullius existere firmitatis. Et nihilominus Abbates, Priores, Præpositi, & cæteri Administratores Superiorem Religionis ejusdem non habentes, qui contrafecerint per Præsidentes Capitulis, vel per Visitatores deputandos eis corrigantur. Cæteri verò per Antistites, Abbates, seu alios immediatos Superiores eorum, si eis visum fuerit, in quinta parte pretii locationis, sive firmæ fabricæ, seu in ornamentis Ecclesiæ, Monasterii, sive loci, cui immediate suberunt applicanda, & alias, debite puniantur.

Ut

Ut Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Locorum Religionis ejusdem bona, & Jura salubriter conserventur, statuimus, quod Præsidentes Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, Prioribus, & Administrationibus aliis quibuscumque dicte Religionis, quamprimum commodè poterunt, conficiant, seu confici faciant registra, in quibus possessiones, census, jura, & cætera bona immobilia quæcumque, & qualitercumque fuerint, ad eorum administrationes spectantia sigillatim, & specificè describantur. Fiant etiam per eosdem Registra de ornamentis Ecclesiasticis, Vasis, Lectis, Animalibus, & alijs rebus mobilibus, & semoventibus pro Agricultura, & alia instructione locorum necessariis, vel utilibus, & hujusmodi registra in locis subjectis alijs Superioribus Religionis ejusdem duplicentur, quorum unum in loco superiori, & reliquum in subjecto serventur. Visitatores quoque in provincialibus Capitulis deputati, cum visitabunt loca sue visitationi commissa, Prælati etiam, & alii Superiores cum fuerit opportunum diligenter inquirant, an res, & bona prædicta necessariapro instructione locorum teneantur in locis eisdem, & provideant, quod perpetuò teneantur in eis, aliterque re-
perta faciant emendari, & secudum quod culpa exegerit, puniant delinquentes. Insupèr Præsidentes præfati cum possessiones administrationum suarum fuerint assecuti, Inventaria de bonis mobilibus, & semoventibus repertis in administrationibus ipsis conficiant. Hi verò, qui habent Superiores Religionis ejusdem, hujusmodi Inventaria faciant duplicata, quorum unum in loco subjecto servetur, & Superiori reliquum assignetur, ut per ea, in quo statu administrationes ipsas receperint, valeat apparere. Fiant autem hujusmodi Inventaria, & registra per tabellionem, vel saltè in aliarum publicarum præsentia personarum. Adiciamus etiam, quod Præsidentes Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, & locis alijs dicte Religionis, qui bona mobilia, Prioratum, administrationum, & beneficiorum, quorumlibet Religionis ejusdem, sibi subjectorum vacantium in eis tempore hujusmodi vacationis inventa, seu illa durante obvenientia ex privilegio, vel consuetudine, seu alia causa rationabili ad se asserunt pertinere Vasa, Vestimenta, seu alia ornamenta divino cultui deputata, Animalia etiam tam pro Agricultura, quam pro alijs ipsorum locorum necessitatibus teneri inibi consueta Vasa Vinaria, & Coquinaria, lectos etiam, & alia supellectilia necessaria, seu Vasa [nisi fortè aurea, vel argentea fuerint] nullatenus occupare, vel exinde asportare, aut sibi appropriare præsumant. In apprehendendis quoque bonis alijs Constitutionem fel. record. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri super hoc æditam, quæ incipit *Præsenti*, diligenter observent. Qui verò secus fecerint, juxtà qualitatem delinquentium personarum poenas incurrant, quæ per Constitutionem eandem ejus transgressoribus imponuntur.

Registra, et
Archivia.

Quum sit rationi consonum illos non debere onera recusare, qui rerum com-
moda complectuntur, statuimus, quod Antistites, Abbates, Præpositi, Archidiaconi, Priores, & Administratores cæteri Religionis præfatæ, qui Census, Reditus, Pensiones, seu quæcumque similia debent, vel debebunt impostèrùm pro alimentis quotidianis, vel pro Vestiariis in Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, Præposituris, Prioratibus, Officiis, & administrationibus, seu alijs locis Religionis ejusdem, sive in Blado, Vino, Carnibus, Oleo, Piscibus, Pecunia, seu rebus alijs quibuscumque consistant, illa eis in terminis consuetis, vel præfixis, seu in antea præfigendis integrè solvere non omittant. Quod si Priores, Præpositi, Archidiaconi, ac cæteri Administratores ejusdem Religionis, ea in ipsis terminis, vel saltè infrà mensem non solverint, requisiti, quantum ascendit quarta pars illius debiti ultrà ipsum debitum nomine poenæ solvere teneantur. Et si infrà alium mensem immediatè sequentem non solverint tam poenam, quam etiam ipsum debitum principale, eo ipso sint [donec de prædictis fuerit integralitèr satisfactum] à temporalium administratione suspensi, & Prælatus durante suspensione prædicta, ministret per alium temporalia beneficia illius, qui suspensionem incurrerit supradictam, & satisfaciant de prædictis. Antistites verò si post lapsum terminum requi-
siti

Solvendum
pro alimentis.

siti infra duorum mensium spatium, a die requisitionis hujusmodi computandum satisfacere contempserint, poenam tertiæ partis debiti incurrant irremissibiliter eo ipso. Abbates autem, & alii Prælati Religionis ejusdem, si post requisitionem consimilem infra mensem satisfacere contempserint, incurrant poenam consimilem ipso facto. Et si Abbates, & alii Prælati hujusmodi, per alium mensem sequentem solvere, non curaverint, à stallo Chori, & loco Capituli deputatis eisdem, sint ipso facto, & tam diù remaneant suspensi, donec integraliter de debito, & poena satisfecerint memoratis, nulla remissione profutura eisdem, in prædictis tamen casibus de principali debito satisfacto, Antistites, Abbates, & alii Prælati liberè, inferiores verò de suorum licentia Prælatorum, remittere valeant poenas præfatas ab aliis, quàm à præfatis Antistibus, Abbatibus, & Prælatibus sibi debitas pro prædictis.

*Ministranda
da victua-
lia.*

Institutionibus Regularibus inherentes, statuimus, ut Canonici in Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, sive loci aliis Collegiatis, seu Conventualibus dictæ Religionis constituti, consuetudine, seu usu (quinimmò abusu contrario non obstante) in Refectorio comedant in communi, nisi in casibus, in quibus, & prout eisdem licitum est, seu permissum extrà Refectorium comedere, secundum Regularia, & Canonica Instituta, proviso, quod illi, quibus incumbit onus providendi de victu, Canonicis eisdem provideant sufficienter, & decenter, non in pecunia, sed in victualibus, prout cuilibet opus erit, de qua sufficientia, & decencia victualium tractetur, etsi expedierit, ordinetur in Capitulo annali, decernentes, quòd si qui redditus, vel pensiones alicui ex Canonicis singulariter hætenus pro victualibus fuerint assignati, nullatenus dimittantur eidem. Nos enim assignationes hujusmodi revocamus, & pro revocatis haberi volumus, & eas fieri deinceps prohibemus. Illi quoque quibus incumbit onus de vestimentis necessariis dictis Canonicis providendi, eisdem provideant sufficienter, & decenter, & tempore congruo juxta suppetentium facultatum, & conditionem, seu qualitatem regionis, & illud, quod dandum erit singulis pro vestimentis, & aliis prædictis, ordinent, & taxent si opus fuerit in annali Capitulo memorato. Ad hæc subjungimus, quòd illi, qui prædicta administrare tenentur ad ea, omni excusatione cessante, ut præmittitur ministranda per Superiores suos, aut in defectum eorum per Visitatores, vel præfidentes in Capitulo provinciali deputatos, & eorum quemlibet compellantur, nec audiantur, si dicant privilegium, statutum, ordinationem, vel consuetudinem contraria se habere, aut pro suis personis, eorumque statu personarum, & officiorum decencia sustentandis, se asserant indigere, nulla quoque super hoc appellatio, nullavè supplicatio eis prosit. Et si tertio moniti per aliquodierum competentia intervalla monentis arbitrio relinquenda, præmissis efficaciter parere contempserint, removeantur suis administrationibus, vel officiis, ipsaque aliis personis idoneis prædicta complere volentibus committantur,

*Prothono-
tarii Apo-
stolici.*

Abbates verò Præpositi, Priores, ac ceteri etiam Apost. Sedis Notarii non habentes Superiores Religionis ejusdem, vel habentes, si præsent Collegiis, seu Conventibus, qui de prædictis providere tenentur, non habentes quidem Superiores à præfidentibus, ac Visitoribus, & eorum quolibet, ceteri verò tam ab eisdem, quàm etiam à dictis suis Superioribus per Censuram Ecclesiasticam, aliisque remediis ad hoc congruentibus, ad id omnino cogantur, eisdem Superioribus [nisi suos subditos] nec non dictis præfidentibus, ac Visitoribus (nisi Abbates, Priores, & alios supra dictos efficaciter ad præmissa compulerint) in Capitulis provincialibus graviter arguendis, & taliter corrigendis, quòd cedat cæteris in exemplum. Cæterum si redditus, & proventus dignitatum, officiorum, seu administrationum, quibus onus prædictum incumbit, aut dicta victualia, vestimenta, seu alia pro victu, seu vestitu necessario Canonicis ministrando non suffecerint, possit Prælatus in suo annali Capitulo, cum consilio, & assensu ejusdem Capituli, vel majoris partis ipsius, auctoritate Apostolica Prioratibus, administrationibus, & aliis beneficiis per Canonicos dictæ Religionis solitis gubernari, quibus eorum suportatis oneribus ad hoc

hoc Prioribus, vel Administratoribus, & aliis Beneficiatis, qui eisdem præfuerint) pensiones perpetuas imponere pro sufficiente supplemento defectus victualium, & vestimentorum, & aliorum necessariorum [pro habitu corporis dumtaxat] quas quidem pensiones extunc tam illi, qui eisdem Prioratibus, administrationibus, & beneficiis aliis tempore hujusmodi impositionis præfuerint, quam successores eorum solvere teneantur.

Ut salutis Auctori purius serviatur, statuimus, quod universi Canonici Religionis præfatæ ab æsu carniū diebus Sabbati, & per totum Adventum Domini studeant abstinere, non obstantibus statutis, vel contrariis quibuscumque. Super abstinentia verò ab æsu hujusmodi carniū in quarta feria, & Septuagesima, Prælati, seu alii, ad quos spectaverit, consuetudines, & statuta antiqua, & nova, honesta, & rationabilia suorum locorum servant, & faciant observari. Illis tamen, qui ad maiorem abstinentiam sunt adstricti, per hoc æsum carniū non intendimus indulgere.

Esus carniū.

Rursus præcipimus, quod Canonici Religionis ejusdem residentes in Claustris, omnes simul, vel si multitudo eorum non finit, saltē quantō plures ex ipsis commodē poterunt in una domo dormiant, & quiescant, juxta Regularia Instituta Canonica, non habentes separatas Cameras, sive Cellas, exceptis illis, qui propter senectutem, vel valetudines corporales, aut propter administrationes, seu officia, quæ gesserint, vel ex aliis causis juxta dispositionem sui Superioris rationabiliter excusantur. Statuimus etiam, quod in Dormitoriis Cellas non habentibus, Cellæ de cætero nullæ fiant. Permittimus tamen, quod in eis, ubi sunt Cellæ jam factæ remaneant, sed à parte anteriori debeant aperiri, ita quod à transeuntibus hi, qui intrā fuerint conspici valeant & videri, & quod per Prælatos locorum infra sex menses à tempore, quo præsentēs Constitutiones fuerint publicatæ, vel ipsis negligentibus, seu non valentibus, per Visitatores in provincialibus Capitulis deputatos, in prima Visitatione, quam impenderint, omnes tales Cellæ àb anteriori parte debeant aperiri, etsi super hoc fuerint aliqui resistentes, vel impedimentum præstantes, seu præstari procurantes, vel ad id dantes auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, vel hujusmodi Cellas de novo facere præsumentes, excommunicationis incurrant sententiam ipso facto, quos etiam ipsi Prælati, & Visitatores præfati per alia Juris, & ipsius Religionis remedia, valeant super his auctoritate Apostolica coercere. Ab hujusmodi autem excommunicatione si ipsam incurrerint, possint absolvi per Visitatores præfatos, vel per Prælatos immediatos eorum, & cum eis super Irregularitate, si quam forsā contraxerint per simplicitatem, & Juris ignorantiam [non tamen in contemptum clavium] celebrando Divina, vel se ingerendo eisdem per eosdem valeant dispensari.

De Accubitu.

Religionis ejusdem consulere commodis, & præcavere dispendiis cupientes, statuimus, ut si quis Ecclesiæ Cathedrali, Monasterio, Prioratui, Præposituræ, seu administrationi cujusvis dictæ Religionis præsidens, aut simplex Canonicus, seu Conversus Religionis ejusdem privilegia, litteras, vel Instrumenta concessa, seu confecta super libertatibus, possessionibus, rebus, seu Juribus eorundem, aut vasa aurea, seu argentea Divino Cultui dedicata, necnon Reliquias, ornamenta Ecclesiastica, libros, aut res alias notabiles, vel pretiosas ipsorum, extrā Ecclesiam, Monasterium, Prioratum, seu administrationem hujusmodi in damnum ipsorum apud suos Consanguineos, vel propinquos, seu quoscumque alios fraudulentè transportare, seu tenere præsumperit [nisi infra duorum mensium spatium, prout possibile fuerit ei ad loca ipsa reduxerit, vel eadem loca, seu administrationes infra idem spatium indemnitas reddiderit] extunc possidens ipsa tam diu donec præmissa, ut præfertur emendaverit, ab administratione temporalium sit suspensus, simplex verò Canonicus, vel Conversus, ad beneficia, seu officia quælibet Religionis ipsius obtinenda, si eo ipso tam diu inhabilis quousque per immediatum Superiorem ipsius, satisfactione præmissa, cum eis fuerit misericorditer dispensatum

Privilegia, & alia mobilia non transferenda.

spensatum, et si præsenti ejusdem, qui tamen Antistes non fuerit, culpa extiterit manifesta per præsidentes in provinciali Capitulo, seu Visitatores per idem Capitulum deputatos, poenæ graviori subdatur.

Hortamur Præpositos, Priores, & Administratores, singulosque Canonicos dictæ Religionis in Sacerdotio constitutos in Ecclesiis, Monasteriis, & aliis eorum locis Conventualibus residentes, ut [si non frequentius] saltè bis in septimana, residentes autem in Prioratibus, vel aliis locis non Conventualibus, saltè semel in hebdomada, in Scholis verò, vel alibi commorantes infra quindecim dies saltè semel, salva honestate, & debita devotione Missas studeant celebrare. Alii verò Canonici non Sacerdotes ubilibet constituti, in qualibet quindena saltè semel confiteantur, & quolibet mense reverentè suscipiant Eucharistiæ Sacramentum [nisi fortè de proprii Confessoris consilio, ob aliquam rationabilem causam, ad tempus ab ejus perceptione eorum aliquis duxerit abstinendum]. Per hoc autem statutis, consuetudinibus, ordinationibus, seu observantiis Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum prædictorum, quibus frequentius pro certis diebus confiteri, communicare, vel celebrare debeant, vel sæpius celebrando, locorum onera supportare, in aliquo intendimus derogare, adicientes, quòd Abbates, Præpositi, seu Priores cæteri locis Conventualibus præsidentes, die quolibet rationabili causa cessante Missam celebrent, vel audiant, & nihilominus in solemnibus festis, in suis Monasteriis, sive locis Missas solemnes studeant celebrare. Hortamur etiam, quòd in Ecclesiis, Monasteriis, sive locis aliis Conventualibus, cum modestia humiliter, & devotè, Horis, Nocturnis, & Diurnis ad Divina Officia, universi, & singuli Canonici studeant convenire, ipsaque non transcurrendo, aut syncopando, sed tractim, & distinctè psallant, & celebrent, ac devotè. Sanè in Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, & locis aliis Conventualibus Religionis ejusdem, Missa major per Canonicum celebretur. Et si inibi magnus, & ad hoc sufficiens fuerit Canoniorum numerus, in officiis Diaconatus, & Subdiaconatus ministrent hujusmodi celebranti, & qui hebdomadarius fuerit Missæ majoris, cessante impedimento legitimo, Horas Canonicas incipiat, & collectas Orationes dicat. Transgressores verò præmissorum debitæ subjaceant disciplinæ.

Denique solliciti sint Antistites, Abbates, Præpositi, Priores, Sacristæ, & Administratores alii Religionis præfatæ quocumque nomine censeantur, quibus incumbit Ecclesias, Oratoria, Altaria, Reliquias, Vasa, Corporalia, Vestimenta, & alia ornamenta Ecclesiastica, munda, & nitida conservare, & facere ab aliis conservari, de Breviariis quoque, Missalibus, aliisque libris, & vestimentis, ac ornamentis quibuslibet necessariis, juxta facultates, & exigentiam locorum suorum, Ecclesiis, & locis eisdem omninò provideant, seu faciant provideri, quòd si præmissa pro posse adimplere neglexerint, ad ea complenda competentibus remediis compellantur, & si opus fuerit pars proventuum beneficiorum eorum per Superiores recipiatur eosdem, & in prædictorum provisionem per aliquem idoneum convertatur.

In favorem Religionis præfatæ prohibemus, nè Antistites, & alii Ecclesiastici Judices trahant professores Religionis ejusdem in causis criminalibus ad eorum consistorium, seu judiciale Tribunal, ubi causæ communiter audiuntur, sed alibi audiant dictas causas, nisi fortè criminis manifesti enormitas aliud suaserit faciendum.

Porro à venationibus, & aucupationibus Canonici dictæ Religionis abstineant, nec eis interesse, aut canes ad opus venandi, vel aves venaticas per se, vel alios tenere præsumant, nec à familiaribus secùm morantibus teneri permittant, nisi saltus, vivaria, vel garenas propria, vel Jus venandi in alienis haberent, quo casu hoc eis permittitur (dum tamen infra Monasterium, seu domos, quas inhabitant, aut eorum Clausuras, venaticos canes non teneant, nec venationi præsentiam exhibeant personalem). Si qui verò eorum venationi, aut aucupationi

clamo-

clamoræ, vel aliàs cum canibus, vel avibus ex proposito interfuerint; siquidem Abbas fuerit, vel Prior, seu Præpositus, aut Apostolicæ Sedis Notarius quicumque non habens Superiorem ejusdem Religionis, per annum se noverit à beneficiorum collatione suspensum, quo casu Jus collationis hujusmodi, eo modo, quo sibi competebat, ad Priorem claustralem cum consilio, & assensu Conventus, vel majoris partis ipsius, durante suspensione hujusmodi devolvatur. Si verò alius fuerit ab administratione, quam obtinet, sit per annum suspensus, quòd si nullam administrationem habeat eo ipso per annum reddatur inhabilis ad administrationem, seu aliud Ecclesiasticum beneficium obtinendum. Dicti quoque Canonici infra septa suarum Ecclesiarum, seu Monasteriorum arma nullatenus habeant sine suorum licentia Prælatorum. Tenentes verò absque dicta licentia, per Superiorem suum talitèr puniatur, quòd ipsorum poena cædat aliis in exemplum. Super inhabilitate tamen, & suspensione prædictis, præsidentes, & eorum quilibet cum Prælati, & Prælati cum eorum subditis, possint si eis expediens visum fuerit dispensare, iuncta transgressoribus poenitentia salutari.

Præbendarii.

Arma.

Quia nonnulli Canonici dictæ Religionis contra Prælatos, vel Superiores suos frequentè multa proponunt, non, ut omnia per eos proposita probent, quia nec facere possent, sed, ut infament de omnibus, & probatis forsàn illorum aliquibus, finem consequantur optatum, districtius inhibemus, nè quivis Canonicus Religionis ejusdem, contra suum Prælatum, vel Superiorem, super crimine, vel criminibus deinceps quomodolibet admittatur, nisi prius se obligaverit ad poenam congruam, si in probatione propositorum, vel alicujus ipsorum defecerit, per eum irremissibiliter subeundam.

Accusationes.

Si aliqua Ecclesia Cathedralis, Monasterium, seu alius locus Religionis ejusdem, in Religione, vel Regulari Observantia adeò sint colapsa, quod per Antistitem, Abbatem, vel alium Prælatum, seu Administratorem, vel Canonicos proprios verisimilitèr nequeant reparari, statuimus, quòd per Præsidentes provinciales, & quemlibet eorundem, ad requisitionem, seu relationem Visitatorum, prout eidem Capitulo supèr hoc consulendo, videbitur expedire, vel sine consultatione hujusmodi, si ex dilatione consulendi dictum Capitulum periculum immineret. auctoritate Apostolica de alia Ecclesia, Monasterio, seu loco, in qua, seu quo ejusdem Religionis noscitur Observantia refluere, Canonici assumantur idonei, & ad dictam Ecclesiam, Monasterium, sive locum collapsam, seu collapsum mittantur, ibidem quamdiù expediens fuerit morentur, per quos Ecclesia, Monasterium, seu locus hujusmodi reparetur. Illi verò Canonici, ob quorum culpam ejusdem Ecclesiæ, Monasterii, sive loci hujusmodi lapsus, seu deformatio noscitur contigisse, in Ecclesia, seu Monasterio, vel loco, de qua, vel quo assumpti fuerint hii, qui ad Ecclesiam, vel Monasterium, seu locum collapsam, vel collapsum, ut præmittitur transmittentur, vel in loco alio, in quo eadem Religio vigeat per præsidentes eosdem, & eorum quemlibet, prout expediens fuerit, auctoritate Apostolica collocentur, ubi eorum mores valeant reformari: districtius inhibentes nè Monasteria, seu loca Collegiata, seu Conventualia Religionis ejusdem Ecclesiis, Monasteriis, seu locis Religiosorum quorumcumque alterius habitus uniantur, vel etiam submittantur sine licentia Sedis Apostolicæ speciali, si secus actum fuerit, decernentes irritum, & inane.

Reparationes locorum.

Licet contra religiosos proprietarios sit provisum per Canonicas sanctiones, tamen specialiùs providere volentes contra illos Canonicos, & Conversos dictæ religionis, qui suæ salutis obliti, contra regulares & Canonicas institutiones pecuniam congregant, jura, possessiones, redditus seu census annuos, & alia bona emunt, seu emi faciunt, aliquando proprio, & sæpe nomine alieno, multis super hiis figmentis adhibitis, aliisque tradunt animalia nutrienda, & cum augmento, vel lucro sibi, vel alteri reddenda eorum nomine, seu pro ipsis, & alios multos contractus diversimode tanquam negociatores exercent, necnon appetentes, & sectantes lucra turpia, peculium occultant, & illicite detinent in sua-

Proprietarii.

rum periculum animarum; decernimus omnia præmissa (quæ tamen restitutioni non subiaceant aliorum) nedum post obitum, sed etiam in vita ipsorum Canoniorum, & Conversorum, fore administrationi ad quam pertinuerint applicanda, quacunque consuetudine contraria non obstante, quodque nulli Canonico, vel Converso talia faciendi licentia à quoquam valeat indulgeri, & quod præfati Canonici, & conversi prædicta committentes, & quæcunque religionis ejusdem supradicta retinentes, aut sibi ipsis appropriantes, vel applicationi hujusmodi resistentes, vel impedimentum publicè, vel occultè eidem præstantes, seu præstari procurantes, vel dictum periculum habentes, & non revelantes Prælati propriis, si per eosdem Prælatos specialiter, & nominatim moniti infra mensem post monitionem hujusmodi immediatè sequentem à prædictis non destiterint; vel peculium non revelaverint, & restituerint, si restituendis facultatem habuerint, sint eo ipso inhabiles ad Prioratus officium, administrationes, & beneficia quælibet in religione hujusmodi obtinenda. Concedimus tamen, quòd cum talibus Canonici, seu conversis Antistites, Abbates, Præpositi, & alii Prælati eorum immediati possint super inhabilitate hujusmodi dispensare, quando eis videbitur expedire; dummodo à prædictis destiterint, & peculium, & alia supradicta revelaverint, & restituerint, ut præfertur. Teneantur insuper Prælati, & Superiores præfati in suis annalibus capitulis monere generaliter annuatim omnes proprietarios, ut ab omnibus supradictis desistant excessibus, & peculium si quod habent revelent, & restituere non postponant.

*Conspira-
tiones.*

Quum ex conspirationis, & conjurationis crimine (si fortè transeat impunitum) multa mala, & scandala possint exoriri, statuimus quòd conspiratores, & conjuratores siqui Religionis ejusdem de crimine hujusmodi legitime convicti fuerint, vel confessi; præter alias pœnas talibus à jure, vel aliquo quovismodo inflictas, eo ipso beneficiis, & administrationibus quibuslibet, quæ obtinuerint sint privati. Si verò Beneficiati non fuerint eo ipso redantur inhabiles ad quævis beneficia, seu administrationes Ecclesiastica quomodolibet obtinenda. Contra conspiratores autem, & conjuratores occultos, quorum notitia non habetur, per Superiorem, aut Visitatores etiam pœnæ aliæ, prout expedire videbitur generaliter statuuntur. Si verò aliquis de prædictis ad cor reductus illi, vel illis, qui tanguntur ex eis, ipsas patefecerit tali tempore, quod possint hujusmodi factionibus obviare, dignus absolutione, & venia habeatur.

*Ejecti, &
fugitivi.*

Ne Canonici Religionis præfatæ vagandi occasionem habentes salutis propriæ detrimentum incurrant, statuimus, ut Præsidentes provincialibus Capitulis, necnon Abbates, Præpositi, Priores, & alii ad quos id pertinuerit, fugitivos, & ejectos de ordine suo, requirant sollicitè annuatim, qui si in Ecclesijs, seu Monasterijs suis recipi poterunt, secundum ordinem Regularem recipiantur, salva ordinis disciplina, quòd si disciplinati incorrigibiles apparuerint, auctoritate nostra provideant Præsidentes, & alij prædicti, ut apud easdem Ecclesias, seu Monasteria in locis competentibus à communi Fratrum consortio segregati ponantur ad agendam pœnitentiam, ibique vitæ necessaria ministrentur eisdem, nec pateat aliis fratribus, aut cui quam alteri accessus ad eos, nisi prius à Superiore petita licentia super hoc, & obtenta. Si verò hujusmodi fugitivos, vel erectos inobedientes invenerit, eos excommunicent, & tam diù faciant ab Ecclesiarum Prælati excommunicatos pronunciari publicè, donec ad mandatum ipsorum humiliter revertantur. Insuper statuimus, quòd Prælati, & alii ad quos pertinuerit in ipsa Religione correctiones facere Regulares, quoties, & quando pro gravioribus culpis debebunt pœnitentias injungere, hoc faciant cum aliquorum proborum consilio, & tractatu præhabito cum eisdem. Per præmissa verò jurisdictione ordinariorum, non intendimus derogare. Ut autem statuta hujusmodi, quæ religionis ejusdem salutem sapiunt, & profectum, ad cunctorum professorum ejusdem ordinis notitiam deducantur, ac inviolabiliter, & fideliter observentur ab eis, auctoritate Apostolica præsentium tenore præcipimus, quòd statuta prædicta

in primis provincialibus capitulis eorundem, à principio usque ad finem publice legantur, & solenniter publicentur, eorumque singulæ copię, singulis Ecclesiis, Monasteriis, atque locis religionis ejusdem habentibus capitula, colegia, seu conventus per persidentes dictis capitulis eorum, sigillata singulis tradantur, & etiam assignentur, expensis tamen capitulorum seu conventuum, quibus hujusmodi dandæ fuerint copię conscribenda: quodque in singulis Ecclesiis, Monasteriis, atque locis dicti Ordinis, statuta præfata bis in anno legantur, Statutis, & consuetudinibus dicti Ordinis, & Privilegijs quibuscunque si quæ forsan hujusmodi statutis per nos æditis obviarent, in omni quoad hoc deinceps robore carituris. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statutorum, ordinationum, voluntatum, inhibitionum, concessionum, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli se noverit incursum.

Datum Avenion. Idus Maij Pontif. nostri Anno V. 1339.

Litteræ SS. D. Nostri Benedicti XII. pro Constitutione Canoniconum Regularium in Provincia Lombardie.

BENEDICTUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Abbati S. Petri in Cœlo Aureo Papien. & Priori S. Georgij de Ferarolla, prope Ferrariam, per Priorem soliti gubernari Monasterij salutem, & Apostolicam benedictionem. Paternæ considerationis aciem ad salubrem statum Ordinis S. Augustini attentius dirigentes, pro salute, & prosperitate ipsorum, præhabita deliberatione matura, nonnulla statuta edidimus, & ordinationes fecimus, quæ volumus, & mandamus in eodem Ordine, seu Religione perpetuis futuris temporibus observari. Et quia in eisdem statutis, & ordinationibus, inter alia duximus statuendum, quod in Ordine, seu Religione præfata, in singulis Provinciis per nos in ipsis ordinationibus noviter statutis, & etiam designatis, fiat de quadriennio in quadriennium Provinciale Capitulum Abbatum, & Priorum Monasteriorum Abbates proprios non habentium, & etiam Priorum Cathedralium Ecclesiarum Ordinis, seu Religionis ipsius, seu aliorum majorum in ipsis Ecclesiis existentium, post Antistitem eorundem, apud unum de vestris Monasterijs ejusdem Ordinis ad hoc aptum, vel si hoc fieri non posset, apud alium locum ad hoc congruum, & securum, de quo Monasterio, seu loco, & de die primi Capituli hujusmodi celebrandi, & alijs ad id opportunè facientibus providere haberent, qui super per Sedem Apostolicam forent deputati; prout in dictis Ordinationibus plenius continetur. Ut hæc executioni debitæ demandentur, vos de quorum conspectionis industria plenam in Domino fiduciam obtinemus, ad exequenda præmissa, & alia infra scripta, in Pisan. Januen. Mediolanen. & Ravenaten. Provinciis, cum Episcopatibus Placentinen. Ferrarien., & Ariminen. quos quoad celebrandum nunc, & in posterum hujusmodi Provinciale Capitulum pro una volumus, & statuimus reputari Provincia, tenore præsentium deputantes, discretionis vestræ auctoritate Apostolica comittimus, & districtius injungimus, ut pro celebrando hac prima vice, hujusmodi Capitulo in dicta Provincia, per nos, ut præmittitur designata, aliquod Monasterium ejusdem Ordinis, seu Religionis ad hoc aptum si in ea valeat reperiri; alioquin locum alium ad hoc congruum, & securum, & diem ad id etiam congruum, cum continuatione dierum sequentium eligentes. Abbates, Priores, & alios prænominatos ad hujusmodi Capitulum convocare curetis, diem, & locum prædictos eis per vestras litteras nihilominus intimantes, per quem in ipso primo Capitulo Missa solemniter celebrari sermoque convenientibus ad dictum locum fieri debeat providè ordinando, eodem Capitulo congregato faciatis aliquas personas idoneas per ipsum Capitulum eligi, quæ dicto proximo Capitulo præsideant, eaque faciant, & adimpleant, quæ iuxta hujusmodi nostras Ordinationes, vel alias, per Præsi-

Est Papien.

dentes hujusmodi Provincialibus Capitulis facienda, statuta quoque, & hujusmodi ordinationes, quæ vobis, & dicto Capitulo, sub Bulla nostra transmittimus, in eodem Capitulo publicetis, ac legi, & ascoltari integraliter faciatis, omnes Abbates, Priores, & alios prædictos convenientes ad Capitulum memoratum, necnon Procuratores absentium monendo, & si necesse fuerit compellendo, ut ipsorum statutorum, seu ordinationum copiam sub authentica scriptura recipiant, illa ad Ecclesias, Monasteria, seu loca ipsorum fideliter delaturi, quæ etiam in dictis Ecclesijs, Monasterijs, atque locis legifaciant, & diligentius custodiri, & etiam observari; volumus etiam per dictum primum Capitulum provideri de loco ad hoc à commodo, & securo ejusdem Provinciæ, ubi liber, ordinationum, seu statutorum nostrorum hujusmodi Bulla nostra munitus perpetuis futuris temporibus debeat custodiri, statuta etiam in Provincialibus, seu communibus, Abbatum, & Priorum prædictorum dictarum Pisanen. Januen. Mediolanen. & Ravenaten. Provinciarum, ac Episcopatibus Placentinen. & Ariminen. vel alicujus earum Capitulis, olim facta, portari per eos, qui illa habuerint ad præfatum primum Capitulum, & ipsa per aliquos ab eod. Capitulo deputandos, examinari cum diligentia faciatis, & quæ in illis, quæ tamen nostris ordinationibus non obvenit, in ipsa vestra Provincia observari debeant, in sequenti ejusd. Provinciæ Capitulo ordinetur, deinde ad Ecclesia Cathedr. Monasteria, vel alia loca conventualia ejusd. Ordinis, seu Religionis, infra eandem Provinciam existentia conjunctim, vel divisim per divisas partes, prout ad invicem conveneritis personaliter accedentes, de ipsorum, necnon membrorum suorum facultatibus, ac quot Canonici esse consueverunt in eisdem, quot etiam de dictis facultatibus incumbantibus eis, supportatis oneribus commodè valeant sustentari diligentè inquirere, nosque de præmissis per diligentem, & fidelem relationem plenariè informare curetis, ut consideratis facultatibus, & oneribus supradictis, certum cum eis Canonorum numerum statuere valeamus. Insupèr, ut in exequendis præmissis, vos non contingat expensis propriis prægravari pro singulis diebus, quibus post dictum Capitulum celebratum, in prædictæ executionis persecutione, eundo, morando, & redeundo, cuilibet vestrum exigendi, quinquaginta Turonen. argenti dumtaxat ab Ecclesijs, Monasterijs, aliisque locis prædictis Conventualibus, & membris eorum congrua per vos, vel vestrum alterum de illis, inter Ecclesias, Monasteria, loca, ac membra prædicta distributione facta; ita quod nihil aliud ultra quinquaginta Turonos prædictos, vos, aut familiares vestri ab Ecclesia, Monasterijs, locis, vel membris prædictis, vel a Prælati, seu quibusvis personis ipsorum petere, exigere, vel etiam a volentibus solvere, seu dare, recipere præsumatis. Alioquin poenis contra Visitatores in provincialibus Capitulis deputandos, & familiares eorum præter expensas eis in victualibus ministrandas pecunias, aut munera recipientes in dictis Constitutionibus, ac Ordinationibus vestris inflictis, vos & dictos familiares vestros volumus subjacere, Contradiçtores quoque in præmissis, vel aliquo præmissorum, per Censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia compescendo, non obstantibus aliquibuscumque statutis, & consuetudinibus Cathedralium Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum locorum ejusdem Ordinis, seu Religionis Provinciæ prædictæ, contrariis Juramentis, confirmationibus Apostolicis, aut quibusvis firmitatibus aliis roboratis, seu si Abbatibus, Capitulis, aut Prioribus supradictis conjunctim, vel separatim à præfata Sede Indultum existat, quod excommunicari, suspendi, vel interdici non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indultis hujusmodi mentionem, ac quibuscumque Constitutionibus, vel statutis, privilegiis, Indulgentiis, vel litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus contrariis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus, non expressa, vel totaliter non inserta, earum effectus impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit, in nostris litteris mentio specialis, plenam, atque liberam tenore præsentium concedimus potestatem. Quod si non ambo

præmissis exequendis potueritis interesse, alter vestrum ea nihilominus exequatur. Cæterum, quia pro dictorum statutorum, & ordinationum expeditione, dilectos filios Raymundum Furnerii de Bello vicino, Gutilen. Bastardi de Celsis Neman- sen. & Pictaven. Dioecesis Prioratum, Priores, ac Robertum de Mandigoto Pre- positum Ecclesiæ Vticen. dicti Ordinis Decretorum Doctores in Romana Curia, prosecutores, per alias nostras litteras duximus deputandos, & eis, vel duobus ex ipsis inter alia exigendi ab Abbatibus, Capitulis, Prioribus, & aliis Administra- toribus ejusdem Ordinis, seu Religionis, de quibus videretur eisdem pro præmis- sorum expeditione, certas summas, & taxandi, ac distribuendi inter dictas Pro- vincias, quantum videlicet quælibet Provincia per nos distincta de expensis per eos in scripturis, aut aliàs præmissorum occasione factis, solvere teneatur, libe- ram dedimus potestatem. Volumus, & mandamus, quod tam vos, quam præsi- dentes provinciali Capitulo, cæterique Abbates ejusdem Provinciæ taxationem, per eos in ipsa vestra Provincia impositam solvere, & aliàs circa hoc eorum man- datis devotè, & efficacitè parerè curetis.

Dat. Avinion. Kal. Julii Pontif. nostri Anno quinto.

1339.

*Litteræ S. S. D. N. Urbani Papæ VI. ad Canonicos S. Petri de Cælo aureo
pro Dionisio Abbate.*

URBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Conventui Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apo- stolicam benedictionem.

Est Papiæ.

Inter sollicitudines varias, quibus assiduè præmimur illa potissimè pulsat, & excitat mentem nostram, ut status Ecclesiarum, & Monasteriorum om- nium, & præsertim ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentium, curæ no- stræ divina providentia commissorum, spiritualitè, & temporalitè augeatur, quod- que illis, quæ suis destituta pastoribus vacationis incommoda deplorare noscun- tur, tales Ministros præficere studeamus, per quorum regimen Ecclesiæ, ac Mo- nasteria ipsa utilitè, & salubritè valeant adaugeri. Dudum siquidem qu. Jacobo Abbate vestri Monasterii, regimini ejusdem vestri Monasterii præsidente, Nos cupientes eidem vestro Monasterio, cum vacaret per Apostolicæ Sedis providen- tiam utilem, & idoneam præsidere personam, provisionem ejusdem vestri Mona- sterij, ordinationi, & dispositioni nostræ ea vice duximus specialitè reservandam decernentes extunc irritum, & inane, si secus super his per quoscumque, quavis auctoritate, scientèr, vel ignoranter contingeret attentari. Postmodum verò di- cto vestro Monasterio per obitum ipsius Jacobi Abbatis, qui extrà Romanam Cu- riam diem clausit extremum vacante. Nos vacatione hujusmodi fidedignis rela- tibus intellecta, ac ad provisionem ipsius vestri Monasterii celerem, & felicem, de qua nullos præter nos ea vice se intromittere potuerat, reservatione, & decreto obfistentibus supradictis; nè ipsum Monasterium vestrum longæ vacationis expo- neretur incommodis, paternis, & sollicitis studiis intendentes; post deliberatio- nem, quam de præficiendo eidem vestro Monasterio personam utilem, & etiam fructuosam cum fratribus nostris habuimus diligentem, demùm ad dilectum filium Dionisium de Cermenate Abbatem vestri Monasterii, tunc Ordinis Fratrum Ser- vorum Beatæ Mariæ professorem in Sacerdotio constitutum, cui de Religionis ze- lo, litterarum scientia, vitæ munditia, honestate morum, spiritualium providen- tia, & temporalium circumspèctione, aliisque multiplicium virtutum donis, fide- digna Testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis, quibus omnibus necnon vestri ipsum postulantium concordii voluntate attenta meditatione pensa- tis, de persona dicti Dionisii Abbatis, nobis, & eisdem Fratribus nostris ob dicto- rum suorum exigentiam meritorum acceptas eidem vestro Monasterio, non ob- stante, quod Ordinis dictorum Fratrum Servorum Beatæ Mariæ idem Dionisius Abbas

Abbas professor existit, de dictorum Fratrum nostrorum consilio, auctoritate Apostolica providimus, ipsumque illi præficimus in Abbatem, curam, & administrationem ipsius vestri Monasterii sibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo in illo, qui dat gratias, & largitur præmia confidentes, quod dirigente Domino gressus suos, præfatum vestrum Monasterium per ipsius Dionisii Abbatis industriæ, & circumspeditionis studium fructuosum, regetur utiliter, & prosperè dirigetur, grataque in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Quocircà discretionis vestræ per Apostolica mandamus, quatenus eundem Dionisium Abbatem pro nostra, & Apostolicæ Sedis reverentia benignè recipientes, & honorificè pertractantes, exhibeatis eidem obedientiam, & reverentiam debitam, & devotam, ejus salubria monita, & mandata suscipiendo, & humiliter, ac efficaciter adimplendo. Alioquin sententiam, quam idem Abbas ritè tulerit in Rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum Januæ viii. Kalen. Novembris Pontif. nostri anno viii.

1385.

*Ejusdem SS. D. N. Urbani Papæ VI. ad Vassallos S. Petri
pro eodem Abbate.*

Est Papiæ.

RBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Vassallis universis Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Inter sollicitudines varias, quibus assidue præmimur, & cætera, ut in superiori. Usque ad verba illa. Quocircà Universitati vestræ. Subdit enim. Quocircà Universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus eundem Dionisium Abbatem suscipientes devotè, & debita honorificentia prosequentes, ei fidelitatem solitam, necnon consueta servitia, & jura sibi à vobis debita exhibere studeatis; Alioquin sententiam, sive poenam, quam idem Abbas ritè tulerit, seu statuerit in Rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem congruam inviolabiliter observari.

Dat. Januæ viii. Kal. Novemb. Pontif. nostri Anno viii.

1385.

*Breve SS. D. N. Urbani Papæ VI. quo deputantur Conservatores, & Patroni
Abbatiali Canonice S. Petri de Cælo aureo.*

Est Papiæ.

RBANUS Episcopus servus servorum Dei. Venerabilibus fratribus Papien. & Placentino Episcopis, ac dilecto filio Priori S. Majoli Papien. per Priorem soliti gubernari, salutem & Apostolicam Benedictionem:

Militanti Ecclesiæ licet immeriti disponete domino præsidentes, circa curam Ecclesiarum, & Monasteriorum solertia reddimur indefessa solliciti, ut juxta debitum pastoralis officii, eorum occurramus dispendiis, & profectibus salubriter intendamus. Sanè dilectorum filiorum Abbatis, & conventus Monasterii S. Petri in Cælo aureo ordinis S. Augustini Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis conquestione percipimus, quod nonnulli Archiepiscopi, Episcopi, aliisque Ecclesiarum Prælati, & Clerici, ac Ecclesiasticæ personæ, tam religiosæ, quam seculares, necnon Duces, Marchiones, Comites, Barrones, nobiles, milites, & laici, communia Civitatum, universitates Oppidorum, Castorum, villarum, & aliorum locorum, & aliæ singulares personæ Civitatum, & Diocesum, & aliarum partium universarum, occuparunt & occupari fecerunt Castra, Villas, & loca alia, terras, domos, possessiones, jura & jurisdictiones, necnon fructus, census, redditus, & proventus dicti Monasterii, & nonnulla alia bona mobilia, & immobilia, spiritualia & temporalia, ad Abbatem, & conventum prædictos

ctos spectantia, & ea detinent indebite occupata, seu ea detinentibus præstant auxilium, consilium, vel favorem. Nonnulli etiam Civitatum, Diocesium, & partium prædictarum, qui nomen Domini in vanum recipere non formidant, eisdem Abbati, & conventui super dictis Castris, Villis, & locis aliis, terris, domibus, possessionibus, juribus, & jurisdictionibus, fructibus, censibus, redditibus, & proventibus eorundem, & quibuscunque aliis bonis mobilibus, & immobilibus, spiritualibus ac temporalibus, ac rebus aliis, ad eisdem Abbatem & conventum ac Monasterium spectantibus, multiplices molestias, & injurias inferunt & jacturas, quare dicti Abbas & conventus, nobis humiliter supplicaverunt, ut cum eisdem videretur valde difficile pro singulis quærelis ad Apostolicam sedem habere recursum, providere eis super hoc paterna diligentia curaremus, Nos igitur adversum omnes occupatores, detentores, præsumptores, molestatores, & invasores hujusmodi, illo volentes eidem Abbati, & conventui remedio subvenire, per quod ipsorum compescatur temeritas, & aliis aditus committendi similia præcludantur, discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos vel duo aut onus vestrum, per vos vel alium seu alios, & si sint extra loca, in quibus deputati estis conservatores & judices, præfatis Abbati & conventui efficacia defensionis præsidio assistentes, non permittatis eisdem super his, & quibuscunque aliis bonis, & juribus ad Abbatem, & conventum, & Monasterium prædictos spectantibus ab eisdem, vel quibuscunque aliis indebite molestari, vel eis gravamina seu damna, aut injurias irrogari, facturi ipsis Abbati & conventui, cum ab eis procuratoribus suis aut eorum aliquo fueritis requisiti, de prædictis, & aliis personis quibuscunque super restitutione hujusmodi Castrorum, Villarum, terrarum, domorum, & aliorum locorum jurium, jurisdictionum, & bonorum mobilium, & immobilium, reddituum quoque & proventuum, & aliorum quorumcunque bonorum, necnon & quibuscunque molestiis, injuriis, atque damnis præsentibus, & futuris; in illis videlicet quæ judicalem requirunt indaginem, summarie & de plano, & sine strepitu, & figura judicii; in aliis verò prout qualitas eorum exegerit justitiæ complementum, occupatores, seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuratores hujusmodi, necnon contradictores quoscunque, & rebelles, cujuscunque dignitatis, status, ordinis, vel conditionis extiterint quodocunque, & quotiescunque expedierit, autoritate nostra per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, invocato ad id si opus fuerit auxilio brachii secularis, necnon obstantibus tam felicitis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, in quibus cavetur nè aliquis extra suam Civitatem, & Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam Dietam à fine suæ Diocesis ad judicium evocetur, seu, ut Judices, & Conservatores à Sede prædicta deputati, extra Civitatem, & Diocesim, in quibus deputati, extra Civitatem, & Diocesim, in quibus deputati fuerunt contra quoscunque procedere, sive alii, vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam Dietam a fine Diocesis eorundem trahere præsumant, dummodò ultra duas dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, seu quòd de aliis, quam de manifestis injuriis, & violentiis, ac aliis, quæ judicalem indaginem requirunt, poenis in eos si secus egerint, & in id procurantes ad dictos Conservatores se nullatenus egerint, & in id procurantes ad dictos Conservatores se nullatenus intromittant, quam aliis quibuscunque Constitutionibus a prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus tam Judicibus delegatis, & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non evocandis, aut aliis Edictis, quæ vestræ possunt in hac parte Jurisdictioni, aut potestati ejusque libero exercitio quomodolibet obviare, seu si aliquibus communiter, vel divisim à præfata sit Sede indultum, quòd interdicti, suspendi, vel excommunicari, aut extra, vel ultra certa loca ad judicium evocari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi, & eorum personis, & locis, ordinibus, & nominibus mentionem, & qualibet alia dictæ sedis

Indul-

Indulgentia generali, vel speciali cujuscunque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, vestra Jurisdictionis executio in hac parte valeat quomodolibet impediri, & de qua, cujusque toto tenore, de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Caterum volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico præpeditus, quodque à data præsentium sit vobis, & unicuique vestrum in prædictis omnibus, & singulis cœptis, & non cœptis, præsentibus, & futuris perpetuata potestas, & Jurisdictio attributa, ac si prædicta omnia, & singula coràm vobis cæpta fuisset, & Jurisdictio vestra, & cujuslibet vestrum in prædictis omnibus, & singulis, per citationem, vel modum alium perpetuò legitimè extitisset, Constitutione prædicta super Conservatoribus, alia quolibet in contrarium ædita non obstantibus, præsentibus post quinquennium minimè valituris. Datum Januæ 11. Nonas Novemb. Pontific. nostri Anno VIII.

1385.

*Litteræ SS. D. N. Urbani VI. ad Abbatem Sancti Petri
de Cælo aureo Papiæ.*

Est Papiæ.

RBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Dionisio de Cermenate Abbati Monasterii S. Petri in Cælo aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum nuper Monasterij S. Petri in Cælo aureo Papien. ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini, tunc Abbatis regimine destituto, de persona tua, nobis, & fratribus nostris ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de eorundem fratrum consilio, auctoritate Apostolica duxerimus providendum, proficiendo re illis in Abbatem, prout in litteris nostris inde confectis plenius continetur. Nos ad ea, quæ ad tuæ commoditatis augmentum cedere valeant favorabiliter intendentes, tuis in hac parte supplicationibus inclinati, ut à quocunque malueris Catholico Antistite, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, & in hoc sibi assistentibus duobus, vel tribus Catholicis Episcopis, similem gratiam, & communionem habentibus, munus benedictionis recipere valeas; ac eidem Antistiti, ut munus prædictum auctoritate nostra impendere libere tibi possit, plenam, & liberam tenore præsentium concedimus facultatem. Volumus autem, quod idem Antistes, qui tibi præfatum munus impendet; postquam illud tibi impenderit, à te nostro, Romanæq; Ecclesiæ præfato nomine, fidelitatis debitæ solitum recipiat, juramentum, juxta formam, quam sub Bulla nostra mittimus interclusam: ac formam juramenti, quod te præstare contigerit, nobis de verbo ad verbum per tuas patentes litteras, tuo sigillo signatas, per proprium Nuncium quantocyus destinare procures.

Datum Januæ 1x. Kal. Decembris Pontificatus nostri Anno VIII.

Privilegium Urbani Papæ VI. pro Priore S. Frigidiani Lucensis.

Est Lucæ.

RBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Conventui Monasterii S. Frediani Lucani per Priorem soliti gubernari ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Exposcit vestrae devotionis sinceritas, & Religionis promeretur honestas, ut tam vos, quos speciali dilectione prosequimur, quàm Monasterium vestrum dignis honoribus attollamus.

Hinc est, quod nos vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut tu fili Prior, & Successores tui Priores dicti Monasterii, qui fuerint pro tempore Mitra, Annulo,

Annulo , & Baculo pastorali , ac aliis insigniis Pontificalibus liberè possitis uti , ac in dicto Monasterio , & aliis sibi subjectis Ecclesiis , Benedictionem solemnem post Missarum , Vesperorum , & Matutinorum solennia Populis in eisdem Ecclesiis convenientibus ad Divina . Dummodò aliquis Antistes , vel Sedis Apostolicæ Legatus præsens non fuerit , elargiri possitis , fel. record. Alexandri Papæ IV. prædecessoris nostri , quæ incipit Abbates , & aliis quibuscumque Constitutionibus Apostolicis in contrarium æditis nequaquam obstantibus , vobis , & iisdem successoribus auctoritate Apostolica de speciali tenore præsentium indulgemus .

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere , vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attemptare præsumserit , indignationem Omnipotentis Dei , & Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus , se noverit incursurum .

Datum Januæ Idibus Februarii . Pontificatus nostri anno viii.

*Breve Sanctissimi Domini Bonifacii Papæ IX. quo Canonice
Abbatiali S. Petri de Cælo Aureo attribuit
Conservatores , & Judices .*

ONIFACIUS Episcopus servus servorum Dei , Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Mediolanensi , Episcopo Novariensi , ac dilecto filio Abbati Monasterii S. Lanfranchi extrà muros Papiæ . Salutem , & Apostolicam benedictionem .

Est Papiæ.

Militanti Ecclesiæ licet immeriti disponente Domino Præsidentes , & cætera uti supra fol. . in conservatoria Urbani Sexti , hæc vero sub

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum vi. Idus Junii . Pontificatus nostri anno ii.

1391.

*Bulla Bonifacii IX. ad Cosmatum Cardinalem pro causa Canonorum
S. Petri , & Fratrum Heremitarum .*

ONIFACIUS &c. Dilecto filio Cosmato Tit. Sanctæ Crucis in Hierusalem Presbytero Cardinali . Salutem , & Apostolicam benedictionem .

Est Papiæ.

Ad ea , per quæ litium anfractioes potissimè inter personas Sacræ deditas Religioni exortari , summo veri , & Religio propagari , ac personæ ipsæ ad pacem , & concordiam deduci pacis , concedente Datore possint , libenter annuimus , & volumus favorabiles inveniri dudum siquidem fel. rec. Joannis Papæ XXII. prædecessor noster , de Fratrum suorum consilio , auctoritate Apostolica per suas litteras statuit , ac etiam ordinavit , quòd Fratres Ordinis Heremitarum S. Augustini , quibus præsit Prior secundum Observantiam ipsius Ordinis , apud Ecclesiam Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papiensis , cui præest Abbas , & Conventus Canon. Regul. Ordinis dicti S. Augustini , etiam si ipsum Monasterium ad Rom. Ecclesiam nullo medio pertineret , in qua quidè Ecclesia dicti Monasterii , Sacrum Corpus ejusdem Sancti conservari solemnitè , & tumultum fore videbatur , prout dicitur , prout eisdem Priori , & Fratribus videretur expedire , & commodè fieri posset , usque ad vigesimum quintum , vel trigesimum numerum ad minùs deberent insimul perpetuis futuris temporibus habitare , quodque Prior Generalis dictos Fratres ejusdem Ordinis Heremitarum , ibidem usque ad eundem numerum teneretur deputare , qui forent ætate maturi , litterarum scientia præditi , & honesta conversatione decori ; remanentibus tamen Abbate pro tunc , & dilectis filiis Conventu dicti Monasterii , prout ipsi invenerant in Monasterio prælibato , & hujusmodi Fratrum habitatio constitueretur in loco decenti , juxtà eandem Ecclesiam Monasterii antedicti , & ab ejusdem Abbatis , & dilectorum filiorum Canonorum dicti Monasterii habitationibus esset

discreta, & talitèr disponeretur, quòd ipsi Fratres eamdem Ecclesiam dicti Monasterii per aliam portam de novo faciendam ingredi, & egredi valerent, ac in eadem Ecclesia cum dictis Abbate, & Canonicis, juxtà modum in eisdem litteris designarum Divinis Officiis interesse deberent, etiam si dicta Ecclesia ejusdem Monasterij, & hujusmodi habitatio ipsorum Fratrum, foret infrà spatium cannarum, infrà quòd Ecclesiam, vel Oratorium, seu locum Religiosum, aut habitationem Religiosorum, non debere construi, nonnullis Religiosis Mendicantium, & aliquorum aliorum Ordinum per speciale Apostolicæ Sedis privilegium esset indultum, talisque super hoc provisio haberetur, quòd dicti Abbas, & Canonici propter hujusmodi portam faciendam, & habitationem ipsorum Fratrum, ut præmittitur disponendam, nequirent in suis habitationibus impediri, sed habitationes dictorum Fratrum, ab ipsorum Abbatis, & Canonicorum habitationibus essent discretæ, & in diversis Refectoriis comederent, & Dormitoriis dormirent, hi, & illi, in suis Refectoriis separatis: dictam autem habitationem, & domos Refectorium, & Dormitorium, Claustrum, Chortum, cum Officinis debitis, & consuetis, juxtà morem dicti Ordinis Heremitarum iidem Fratres construi facerent suis sumptibus, vel eleemosynis Fidelium absque onere ipsorum Abbatis, & Canonicorum, prout dictis Fratribus Dominus ministraret, & provideretur attentius in hac parte, quòd si fundus, vel solum, ubi dicti Fratres ædificare vellent, esset aliquarum privatarum personarum, vel dilectorum filiorum communis, seu Venerabilis Fratris nostri Episcopi Papien. aut olterius Ecclesiæ, dummodò aliquod aliud Monasterium, vel alia Ecclesia inibi non existeret, illum, vel illud præfati Fratres emerent, vel aliis justis modis acquirerent, & ibidem ædificarent hujusmodi sumptibus suis, vel de ipsis eleemosynis, ut præfertur; si verò idem fundus, seu solum Abbatis, & Canonicorum existeret prædictorum, illum, vel illud nihilominus dicti Fratres emerent justo pretio ob eisdem; quòd si fortè Abbas, & Canonici antedicti prædictum fundum, seu solum pro justo, ut præmittitur pretio nollent vendere Fratribus memoratis, eos ad id monitione præmissa per Censuram Ecclesiasticam, sublato appellationis obstaculo auctoritate Apostolica decrevit compellendos; in Divinis autem Officiis modum servari voluit idem prædecessor subsequenter, scilicet, quòd cum tam Canonici, quàm Fratres prædicti conforme Divinum Officium dicerentur habere, ipsi Canonici, & Fratres insimul eisdem temporibus, locis, & horis pensum debitæ servitutis Domino soluturi convenirent in Ecclesia memorata Monasterii prædicti, ita quòd in illa ab eis, non diversis, sed eisdem temporibus, locis, & horis, Horæ Canonice, & Missæ solennes celebrarentur, secretas autem Missas, dicti Canonici, & Fratres legere possent, prout vellent, honestate, decentia, & aptitudine loci, & temporis observantia: voluit etiam ipse prædecessor, ut si Altaria in dicto Monasterio jam erecta essent æqualia numero, una Canonicis, & reliqua medietas eorumdem Fratribus præfatis pro legendis Missis hujusmodi assignaretur; si verò existerent inæqualia numero, major pars eorum ad id deputaretur Fratribus memoratis, & quia idem Abbas antiquior in loco, & dignitate major existeret, Abbas, qui esset pro tempore, foret in celebrationibus Missarum, & Prædicationibus, in Natalis Domini, & Epiphaniæ, Dominicæ in Ramis Palmarum, Resurrectionis, & Ascensionis, Dominicæ Pentecostes, Nativitatis Beati Joannis Baptistæ, & in omnibus, & singulis Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum, Assumptionis, & omnibus aliis Beatæ Virginis, & ejusdem S. Augustini, omnium Sanctorum, Consecrationis, seu Dedicationis dicti Monasterii, & in omnibus Sanctorum solemnioribus ejusdem Monasterii festivitatibus, quibus specialitèr consuevit multitudo Fidelium convenire in Ecclesia dicti Monasterii præferretur, ut Missam solemnioribus diebus hujusmodi celebraret, & in solemniori prædicatione ipsis diebus prædicaret si hoc vellet idem Abbas; si autem celebrare, aut prædicare nequiret, vel nollet ipse Abbas, loco ejus, si tamen Monasterium ipsum Priorem claustralem haberet, ipse Prior claustralis in hujusmodi celebratione, aut prædicatione succederet, quo

siquidem

siquidem Priore claustrali, si eum Monasterium ipsum haberet, ut præfertur, celebrare, seu prædicare similiter non valente, tunc Prior eorumdem Fratrum dicti loci secundum morem prædicti Ordinis Heremitarum, vel is, cui per Fratres ipsos hoc celebrationis, & prædicationis officium committeretur, de ipsis Missæ celebratione, ac prædicatione disponderet, prout eidem videretur faciendum; aliis verò diebus tam Dominicis, & festivis, quam etiam ferialibus, quotiescumque prædicari, necnon in antedictis festivitatibus, seu solemnioribus diebus, præterquam in prædicatione solemniori, ut supra exprimitur; si in eisdem festivitatibus, seu solemnioribus diebus eadem forsàn die pluriès in eodem Monasterio contingeret prædicari, prædicationes hujusmodi Fratres, vel ille, cui hoc ipsi juxta morem hujusmodi committerent, distribuerent, & assignarent, etiam ipsi Abbati, prout eis videretur expedire, in sedendo verò in eadem Ecclesia quibuscunque diebus, ipse Abbas solemniorem locum teneret, ipsique Canonici juxta eum. In Processionibus autem dictus Abbas esset ultimus, ipsumque proximè præcederent Prior claustralis, & Canonici prælibati; servatis tamen per eos quoad alios viros Ecclesiasticos, Religiosos, & Sæculares in incedendo loco, & ordine hætenus per ipsos in Processionibus consuetis; præfati autem Fratres in incedendo in Processionibus hujusmodi, antiquum locum, & ordinem suum servarent, de aliis insuper Missis Conventualibus in dicta Ecclesia celebrandis, ipse prædecessor taliter ordinavit, & voluit observari, quòd Abbas, Canonici, & Fratres prædicti, dividerent, seu assignarent inter se, juxta numerum personarum sufficientiam, & expedientiam eorumdem, qualiter aliquos Abbas si ad hoc vacare vellet, & aliquas Canonici, & nonnullas Fratres prædicti Missas celebrarent, & alia officia, sive per hebdomadas, sive singulis diebus, seu alia, prout expedientia exigeret, & decencia suaderet partirentur: voluit etiam idem prædecessor, ut divisio, & partitio hujusmodi, & Missarum celebrandarum, ac totius Divini Officii diurni, & nocturni assignatio; incipiendo tamen primò in Abbate, si, ut permittitur ad id vacare vellet, & in Canonicis prælibatis, deindè ad Fratres perveniendo prædictos, necnon pulsatio Campanarum ad Divina Officia Vivorum, & Mortuorum, Horis Canonicis, ad eundem Priorem prædictorum Fratrum, vel ad illum, cui hujusmodi officium divisionis, partitionis, assignationis, & Campanarum pulsationis juxta morem eorumdem Fratrum commissum foret, deberet pertinere, idem quoque voluit observari si pluriès eadem die Missæ Conventuales in eadem Ecclesia celebrarentur; ut puta una de die, & altera de Sancta Maria, vel de Spiritu Sancto, vel in similibus, aut pro Vivis, vel Defunctis, ut inter eosdem Abbatem, Canonicos, & Fratres sicut prætangitur dividerentur, & etiam assignarentur, reservata dictis Abbati, & Priori claustrali si esset ibidem prærogativa, in celebratione solemnioris Missæ, in festivitatibus, sive diebus solemnioribus prædictis, quemadmodum superius est expressum. Prohibuit autem nè dicti Fratres de audiendis Confessionibus Parochianorum ejusdem Ecclesiæ dicti Monasterii, & de Sacramentis Ecclesiasticis ministrandis eisdem, se aliquatenus intromitterent, nisi juxta formam Constitutionis fel. record. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri super hoc, & certis aliis articulis editæ, ac per piæ memoriæ Clementis Papæ V. prædecessorem nostrum innovatæ, necnon secundum Constitutionem à Clemente prædicto editam nè Religiosi certa Sacramenta Ecclesiastica, Clericis, & Laicis ministrare præsumant, sinè Parochialis Presbyteri licentia speciali, aut permissione Jurium aliorum, sed ipsorum Parochianorum Confessiones audirent, & eis Sacramenta prædicta ministrarent dicti Abbas, & Canonici, vel alii in dicto Monasterio, vel alibi, quibus hæc antea competebant, prout Juris existeret, & consuevissent temporibus anteaëctis. De sepulturis verò, qui sepelirentur apud Monasterium antedictum, & de Funeralibus, quæ ratione corporum ipsorum Defunctorum obvenirent, ex certis causis legitimis inter eosdem Abbatem, Canonicos, & Fratres tunc non disposuit, nec etiam ordinavit ipse Joannes prædecessor noster, sed illorum dispositionem, & ordinationem

sibi, & Sedis Apostolicæ in posterum duxit reservandas; nisi dumtaxat de Parochianis antiquis Ecclesiæ Monasterii prælibati, qui sepelirentur apud Monasterium antedictum, de quorum funeralibus, & legatis, seu relictis, aliisque quibusvis oblationibus, & obventionibus, quæ ratione corporum ipsorum Parochianorum provenirent, totum ut erat hactenus consuetum, cederet Abbati, & Canonicis memoratis. Præterea ordinavit, & voluit ipse Joannes prædecessor, ut oblationes, quæ offerentur in Altari, vel alibi in Monasterio prælibato in pecunia, pannis, & similibus, nisi offerentes expresse distinguerent quid, quantumvè vellent esse Abbatis, & Canonicorum, & quid quantumvè Fratrum, essent communes Abbati, & Canonicis, ac Fratribus antedictis, ut videlicet Abbas, & Canonici medietatem, & Fratres præfati reliquam medietatem oblationum haberent earundem, Aliæ verò oblationes, quæ specialiter prædictis Abbati, & Canonicis à fidelibus datæ forent, cederent eis, illæ autem hujusmodi oblationes, quæ similiter eisdem Fratribus à dictis fidelibus existerent erogatæ, remanerent Fratribus memoratis, ea tamen quæ ad usum Altaris, vel Ecclesiæ, pro luminaribus, vel aliis ad Divinum cultum donata forent à fidelibus prælibatis, in usu hujusmodi secundum juris exigentiam expenderentur fideliter, & etiam converterentur. Si autem super prædictis, vel aliquo, seu aliquibus eorundem, ac citra ea inter Abbatem, & Canonicos ex parte una, & fratres præfatos ex altera contingeret aliquam ambiguitatem oriri, eisdem Abbati, Canonicis, & Fratribus licentiam concessit, ut super iis inter se possent, quod eis videretur expedire salubriter ordinare, ac petere ordinationem hujusmodi à Sede prædicta, ubi opus foret confirmari, ac declaravit idem Joannes prædecessor suæ intentionis existere, & velle, quod prædictis Abbati, & Canonicis, eorumque successoribus in perpetuum inconcussa, & illibata permanerent omnia, & singula privilegia, indulgentiæ, exemptiones, libertates, immunitates, decimæ, Prioratus, aliaque membra, grangiæ, Ecclesiæ, Capellæ, Castra, Villæ, Casalìa, maneria, domus vineæ, possessiones, pascua, nemora, Sylvæ, Stagna, Lacus, Molendina, decursus aquarum, aliaque bona mobilia, & immobilia, jus patronatus, terrarumque jura, actiones, & jurisdictiones ipsorum, ac dicti Monasterii in quibuscumque, & ubicunque consisteret, & quibuscumque nominibus censerentur, ut ea omnia, & singula plenè, ac liberè haberent, ipsisque gauderent, & uterentur prout ad ipsos pertinebant, quibusque justis modis, seu titulis, ac eis competeret ex privilegio, consuetudine, vel de jure; itaque nullum eis quoad præmissa privilegia, & alia prænominata jura, & bona ipsorum, seu aliqua, vel aliquas eorundem præjudicium generaretur, vel obstaculum valeret quomodolibet interponi, per prædicta quoque idem Joannes prædecessor non intendebat, ut dicti Fratres ipsius Abbati, & Conventui, seu Canonicis essent subiecti, nec etiam è converso, sed Canonici præfati, prout tunc Abbati suberant eidem ut corrigerentur, & punirentur, ubi necesse forent ab eodem, necnon observarent suam regulam, suasque licita, & honestas consuetudines sicut prius, prædicti vero Fratres secundum regulam eorundem, & privilegia, & indulgentias dictæ sedis ipsi ordini Heremitarum indultas, suasque consuetudines, & constitutiones licitas, & honestas viverent, & à prælatis corrigerentur eorum, & punirentur, prout opus foret secundum sui ordinis disciplinam, necnon venerabilibus fratribus nostris Papiensi, & Terdonesi Episcopi, ac dilecto filio Archidiacono Sigaloniæ in Ecclesia Aurelianen. mandavit, quòd ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios statutum, ordinationes, decretum, & voluntates suprascripta curarent auctoritate Apostolica executioni debitæ demandare, eaque facerent firmitè observari, dictosque Priorem Generalem, & Fratres non permetterent, contra, statutum ordinationes decretum, & voluntates, præfatam ab aliquibus indebitè molestari, molestatores hujusmodi, & contradictores quoslibet, & rebelles, per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, prout in ipsis litteris plenius continetur. Postea verò sicut exhibita nobis nuper pro parte dil. filiorum Prioris, &

Fratrū domus Papien. ordinationis eorūdem Fratrū petitio continebat, quòd postquā vigore dictarū litterarū unus Prior, & certi Fratres prædicti Ordinis, ad residendum propè dictū Monasteriū, & ad Divina hujusmodi in eadem Ecclesia prædictis Monasterii pro tempore celebranda deputati fuerunt, quondam Guglielm. de Cremona Prior Generalis prædicti Ordinis ipsorum Prioris, & Fratrū ejusdem domus, accedente consensu ex una parte, ac quon. Philipp. Abb. dicti Monasterii, & prædicti Conventus ex alia circa Cultum Divinum per ipsos indè pro tempore in eadem Ecclesia celebrandum, & etiam divisionem hujusmodi funeralium majorum paritèr, & minorum, & relictorum Ecclesiæ prædictæ, necnon oblationum, quæ pro tempore fierent in eadem Ecclesia inter eosdem Abbatem, & Conventum, & Priorem, & Fratres prædictæ Domus faciendam, & expensis circa reparationem Ecclesiæ prædictæ pariter etiam pro tempore faciendis, necnon etiam pro tranquillo statu eorum, ac foedere concordie inter eos mansuræ, quædam aliæ conventiones, & pacta fuerunt, inierunt etiam vi litterarū prædictarū certis poenis tunc expressis vallat, quòd successivè cæteri Abbates dicti Monasterij, qui pro tempore fuerunt, necnon hujusmodi Conventus, quas possessiones dicti, & propè illud consistentes, eisdem Priori, & Fratribus Domus prædictæ prohabitatione ipsorum penès dictam Ecclesiam, sub annuo censu in emphytheosim concesserunt, seu in eos venditionis causa, seu aliter transtulerunt, ipsique Prior, & Fratres Domus ejusmodi, hujusmodi possessiones vigore concessionis, seu translationis prædictarū ex tunc possederunt, & possident, & quòd postea dilectus filius Dionisius Abbas dicti Monasterij, necnon prædictus Conventus minus veraciter prætendentes, quòd ipsi Prior, & Fratres Domus ejusdem, ipsos Dionisium Abbatem, & Conventum, quibusdam portionibus quorundam funeralium, & oblationum, necnon relictorum tunc expressorum, quæ ipsis Dionisio Abbati, & Conventui, ratione hujusmodi Ecclesiæ, ac etiam Conventionum, & pactorum debebantur, indebitè spoliassent, ac etiam hujusmodi censum per certos annos tunc præteritos ipsis Abbati, & Conventui non solvissent, & propterea dictas possessiones ad ipsum Monasteriū devolutas existere, ac ipsos Priorem, & Fratres Domus præfata, nonnulla bona, & jura, & res ad ipsum Monasteriū spectan. similiter tunc expressa, contra justitiam detinuisse, & detinere, ac eosdem Priorem, & Fratres Domus hujusmodi contra litterarū, necnon conventionum, & pactorum præfatorum formam, multipliciter ipsos Abbatem, & Conventum molestasse, ac molestare, & propterea etiam eosdem Priorem, & Fratres Domus præfata, in dictas pænas incidisse, ipsosque Priorem, & Fratres Domus prædictæ omne jus, quòd eis vigore litterarū, necnon conventionum, & pactorum præfatorum, in ipsis possessionibus, seu ad illas competiit amisisse, ac jus ingrediendi dictam Ecclesiam per portam prædictam, & eam aperiendi, & claudendi ad eosdem Abbatem, & Conventum, & non ipsos Priorem, & Fratres dictæ Domus pertinere, super hoc petendo decerni, & declarari prædictas possessiones ad idem Monasteriū devolutas fore, ipsosque Priorem, & Fratres prædictæ Domus, contra litteras, conventiones, & pacta hujusmodi temerè venisse, ac fecisse, & jus claudendi, & aperiendi portam hujusmodi, & etiam Ecclesiam ab eosdem Abbatem, & Conventum dumtaxat, non ad ipsos Priorem, & Fratres Domus prædictæ pertinere, ut præfertur, sibi que illud adjudicari, & super eo, ac ipsis molestationibus eisdem Priori, & Fratribus Domus prædictæ perpetuum silentium imponi, necnon eosdem Priorem, & Fratres prædictæ Domus ad solvendum, & restituendum eisdem Abbati, & Conventui subtractas portiones præfatas funeralium, oblationum, & relictorum præfatorum corā Venerab. fratre nostro Gulielmo Episcopo Papien. Conservatore, Abbati, & Conventui contra inferentes eis super bonis, & rebus ad ipsum Monasteriū spectan. molestias, vel jacturas à Sede Apostolica pro ipsius Sedis litteras deputato, & habente cognoscendi de his quæ judicalem requirunt indaginem, per easdem litteras potestatem, præ-

textu earundem litterarum, in quibus ipse Episcopus deputatus Conservator extiterat, ut præfertur, fecerunt ad iudicium evocari, ac ipsi Prior, & Fratres Domus prædictæ, asserentes, quod ipsi nonnullas in ipsa Ecclesia, ac ejus reparatione, ac etiam in certis aliis communibus utilitatibus ipsorum Prioris, & Fratrum Domus prædictæ, & Abbatis, & Conventus, in quibus ipsi Abbas, & Conventus contribuere tenebantur medias expensas, etiam tunc expressas fecerunt, ipsique Abbas, & Conventus, ad illas contribuere de facto recusabant super illis, & etiam certis alijs rebus, similiter tunc expressis, eosdem Abbatem, & Conventum coram eodem Gulielmo Episcopo reconvenerunt, & deinde cum idem Gulielmus Episcopus prætextu earundem litterarum, in quibus Conservator deputatus fuit, ut præfertur, & successivè certus per eum deputatus Sub-Conservator tunc expressus, prætextu litterarum in quibus ipse Gulielmus Conservator deputatus erat, & subdelegationis hujusmodi, ad certos actus in causa hujusmodi citrà tamen definitivæ sententiæ prolationem inter ipsas partes processissent, & successivè Gulielmi, & Sub-Conservatorum præfatorum in hac parte jurisdictione finita, idem Gulielmus Episcopus, cui Vener. frater noster Episcopus Novarien, Conservator sub consimili potestate eisdem Abbati, & Conventui, de novo per eandem sedem deputatus, prætextu ejusdem novæ potestatis, vices suas in hac parte commisit hujusmodi novarum, ut sibi dictæ commissionis factæ prætextu, ulterius in ipsa causa procedens, definitivam partim pro Abbate, & Conventu, & partim pro Priore, & Fratribus, Domus prædictæ sententiam promulgavit; a qua quidem sententia, pro parte præfatorum Prioris, & Fratrum Domus præfata, in eo quo contra eos lata fuit, ad Sedem extitit appellatum eandem. Nosque causam appellationis hujusmodi, bonæ memoriæ Francisco Episcopo Prænestin. S.R.E. Vicecancellario, ad instantiam eorundem Prioris, & Fratrum Domus prædictæ audiendam commisimus, & sine debito determinandam, non obstan., quod causa ipsa de sui natura ad Romanam Curiam legitimè devoluta, & apud eam tractanda, & finienda non esset, & deinde prædicto Francisco Episcopo, postquam in hujusmodi causam ad certos actus inter partes ipsas processerat vita functo, nos causam hujusmodi tibi audiendam commisimus, & sine debito terminandam; postmodum verò pro parte dicti Prioris, & Fratrum Domus prædictæ nobis exposito, quod cum ipsi, qui quadraginta sunt numero, vel circa, & arcta paupertate gravantur hujusmodi officijs Divinis, & sermonibus ad populum ferè sexaginta annis proxim. præter. intenti fuerint, & existant, & ob reverentiam dicti Sancti ipsam Ecclesiam in ornamentis, & paramentis quoad hujusmodi cultum in ipsa Ecclesia solemnè peragendum sumptuosè decorarint, & ipsam Ecclesiam reparaverint, & eam cooperiri fecerint, præfatique Abbas, & Conventus, qui octo, vel novem sunt numero, in facultatibus competenter abundant, ipsaque Ecclesia per eosdem Priorem, & Fratres Domus prædictæ magis honoretur, ac inibi per eos in Divinis Officiis antedictis diligentius celebretur, quàm per Abbatem, & Conventum memoratos, & quia etiam ad ipsam Ecclesiam Fidelium concursus minùs solito habetur, pro eo, quod in fortalio Papien. consistit, & quod accedere ad ipsam Ecclesiam volentibus Christifidelibus ad eorum nutum non patet accessus, & propterea etiam ipsi Prior, & Fratres Domus prædictæ, hujusmodi fidelium suffragijs præsertim, pro conservatione Ecclesiæ, tecti, necnon ornamentorum, & paramentorum hujusmodi, & alias eleemosynis opportunis minùs solito recreantur, ipsique Prior, & Fratres Domus prædictæ dubitent, quod primum fatale, infra, quod appellationis causam hujusmodi prosequi tenebantur, debita per eos interim diligentia non sit facta, sequus propterea, necnon etiam per eandem sententiam enormiter forè læsos pro parte ipsorum Prioris, & Fratrum Domus præfatae fuit nobis humiliter supplicatum, ut hujusmodi pœnas si quas prætextu dicti census, solutione per eos à viginti annis proximè præteriti, aut circa non facta, occasione possessionum prædictarum, Abbati, & Conventui prædictis, & etiam

conventionum, & pactorum præfatorum, forsân per eos usquequaque non observatorum, quomodolibet incurrerunt, annullare, & cessare, eosque contrâ fatale prædictum in integrum restituere, ac aliàs eis in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur statum, & tenorem sententiæ, ac omnium præmissorum habentes præsentibus pro expresso, & attendentes, quòd si lis hujusmodi protenderetur in longum, ex hoc Ecclesia ipsa divinis obsequiis hujusmodi defraudari, ac etiam alia mala sequi verisimilitèr posset, & præterea hujusmodi litis anfractus amputare, ut convenit, ac equitate pensata dicta sententia, ut sequitur ex providentia Apostolica reformari volentes hujusmodi Prioris, & Fratrum domus prædictæ in hac parte supplicationibus inclinati, ipsos in integrum, & ad pristinum statum, in quo erant antè fatale prædictum, quoad prosequendum appellationem præfatam, in eis, & circa ea, in quibus ipsa sententia inferiùs per nos non reformatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium, restituimus per præsentibus, ac ex certa scientia determinamus. . . . super bonis immobilibus, de quibus inter dictas partes controversia fuit, dicti Prior, & Conventus sint, & esse censeantur in eo Jure, & statu, in quo erat antè prætensam solutionem hujusmodi annui census, seu præstationis quocumque nomine nuncupentur, occasione possessionum prædictarum, & quòd dictæ possessiones, quæ ad eosdem Abbatem, & Capitulum, ac Monasterium, ut prætenditur, existunt devolutæ proptèr censum non solutum hujusmodi à viginti annis, ut præfertur, aut citrà, vel circà, in eodem statu maneant, ac si hujusmodi census debitus continuè fuisset persolutus Abbati, & Conventui prædictis per Priorem, & Fratres Domus ejusdem, ita quod ipsi Prior, & Fratres prædictæ Domus hujusmodi censum debitum solvere teneantur Abbati, & Conventui sæpèdictis omnes prædictas poenas, quas ipsi Prior, & Fratres Domus præfatæ, occasione conventionum, & pactorum prædictorum per eos usquequaque non observatorum, ut præfertur, forsân hætenùs quomodolibet incurrerint, auctoritate præfata poenitèr annullamus, & cassamus. Quo circà circumspèctioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenùs per te, vel alium, seu alios annulationem, cassationem, & decretum nostrum prædicta, ubi, & quandò expedire videris, auctoritate nostra solemniter publicando, facias ea firmitèr observari, non permittens contrâ ea ipsos Priorem, & Fratrem Domus præfatæ per eosdem Abbatem, & Conventum, seu quosvis alios conjunctim, vel divisim molestari quomodolibet, seu vexari, Contradictores per Censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo; super aliis verò, videlicèt in ipsa sententia deductis, per nos non cassatis, & annullatis, auditis hinc indè propositis, quòd Justitiæ fuerit summarie simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii, terminis etiam in talibus observari consuetis abbreviatis, auctoritate prædicta decernas, faciens, quod decreveris per eandem Censuram firmitèr observari. Testes autem, qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, censura simili, appellatione cessante, compelles veritati testimonium perhibere, litteris dicti Joannis prædecessoris, ac conventionibus, & pactis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis, necnon lapsu fatalis ejusdem, ac Constitutionibus Apostolicis, & aliis contrariis, non obstan. quibuscumque, seu si dictis Abbati, & Conventui à Sede prædicta sit indultum, quòd ipsi, vel aliæ personæ dicti Ordinis S. Augustini ad Judicem trahi, ac suspendi, vel excommunicari, seu ipse, aut ipsius Ordinis loca interdicti non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus, non expressè, vel totaliter, non insertam tuæ Jurisdictionis executio in hac parte valeat quomodolibet impediri, quæ quoad hæc eis nolumus in aliquo suffragari.

Dat. Romæ apud S. Petrum vii. Idus Aprilis Pontif. nostri Anno V.

1394.

Gratis pro Deo de mandato Domini nostri Papæ.

P. de Bosco.

Franciscanus.

Pri-

*Privilegium Bonifacii Papæ IX. pro Canonica S. Frigidiani Lucensis.**Est Luca.*

ONIFACIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilecto filio Priori Ecclesiæ S. Frigidiani Lucani Ordinis S. Augustini . Salutem, & Apostolicam benedictionem .

Sacræ Religionis, in qua mundanis abdicatis illecebris, virtutum Domino in humilitatis spiritu devotum, & sedulum famulatum impendis promereretur honestas, ut illa tibi liberaliter concedamus, per quæ Christifideles ad complacendum ei facilius inducas .

Oblata siquidem nobis nuper pro tui parte continebat, quod dudum fel. rec. Urbanus Papa VI. prædecessor noster tibi gratiosè concessit, quod Prior dictæ Ecclesiæ, qui foret pro tempore Missarum solemnia, & alia Divina Officia liberè, & licitè posset pontificaliter celebrare . Tu, quæ propterea, ut ad dicta Officia eò libentiùs confluat major Populi multitudo, quo uberius dono cælestis gratiæ conspexerint se refectos, nobis humiliter supplicasti, ut in fine dictorum Missæ, & Officiorum solemnium, concedendi auctoritate nostra ipsis assistentibus aliqualem Indulgentiam facultatem elargiri, de benignitate Apostolica dignaremur . Nosque cupientes reddere Domino Populum acceptabilem, & bonorum operum sectatorem, tuis in hac parte supplicationibus inclinati, Priori præfatæ Ecclesiæ pro tempore existenti, dum Missam, & alia Divina Officia in Pontificalibus celebrabit, in fine dictorum Missæ, & Officiorum; universis, & singulis Christifidelibus prædictis astantibus, relaxandi quadraginta dies de injunctis eis poenitentiis, de Apostolicæ plenitudine potestatis, facultatem plenariam, tenore præsentium elargimur . Tibique potestatem, Populo prædicto astanti concedimus nunciari faciendi .

Indulgentia 40. dierum.

Nulli ergò omnino hominum liceat paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum .

Dat. Romæ apud S. Petrum VII. Idus Aprilis Pontificatus nostri Anno XI.

1400.

Litteræ Bonifacii Papæ IX. ad Abbatem S. Petri Papiæ, necnon Priores Sancti Frigidiani Luca, & Sancti Augustini Nicosiæ Pisanorum, pro observatione Constitutionum Benedicti XII.

Est Papiæ.

ONIFACIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Abbati S. Petri in Coelo Aureo Papien. & S. Frigidiani de Luca, ac S. Augustini de Nicosia Pisanen. Diocesis Monasteriorum Prioribus per Priores solitorum gubernari . Salutem, & Apostolicam benedictionem : Cum cura pastoralis officii nobis ex alto Divina Providentia commissi, se libenter exercent, ut omnes plantationes plantatæ in Agro Dominico Aqua salutis irrigentur, bonis fructibus exornentur, & ab eis rami infructuosi amputentur, maximè circa illam, quam eximius Doctor Augustinus à principio nascentis Ecclesiæ disertissimè plantavit, & ex qua eadem Ecclesia longissimis retroactis temporibus, dulcissimos fructus degustavit, quia incuria excolentium eam, noscuntur Alvei Aquarum eam irrigantium obstrusi, Arbores nobilissimæ incisæ, & ea tota spinis, & tribulis referta, ad evulsionem spinarum, & tribulorum hujusmodi, instituit operationis suæ studium adhibere, dudum siquidem fel. record. Benedictus Papa XII. prædecessor noster, summa cum vigilantia, & diligentia ad reformationem, ornatum, & statum dictæ plantationis, quæ scilicet est Religio

Religio Canonorum Regularium ejusdem Sancti, fecit quasdam solemnes, atque laudabiles Constitutiones, in quibus inter alia, ut eadem diligentius servarentur ordinavit de quadriennio in quadriennium fieri Capitulum provinciale secundum distinctionem Provinciarum per eundem prædecessorem in prænominatis Constitutionibus distinctarum, & ad hoc inchoandum in Archiepiscopatibus Mediolanensibus, Januen., Pisanen. & Ravennaten., quos pro una voluit computari Provincia cum Episcopatibus Placentinen., Ferrarien., Ariminen. per suas litteras mandavit certo tunc Abbati Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien., & Præposito S. Georgii de Ferrarola propè Ferrariam dicti Ordinis, ut si ambo non possent, unus eorum, qui melius posset interesse, citaret omnes, & singulos Abbates Monasteriorum, Abbates proprios non habentes, & etiam Priores Cathedralium Ecclesiarum Ordinis, seu Religionis ipsius, & alios majores in ipsis Ecclesiis existentes post Antistites earumdem, ad Capitulum celebrandum apud unum de Monasteriis Provinciæ prædictæ ad hoc aptum, si reperiri posset, alioquin apud locum alium securum, & congruum, diemque primum inchoandi Capituli, cum continuatione dierum sequentium, & locum per proprias litteras eisdem intimando, & per quem Missa solemniter celebrari, sermoque convenientibus ad dictum Capitulum fieri debeat, perinde ordinando, quæ prædictus Abbas, quia dictus Prior decesserat solus executioni demandavit fideliter. Nunc autem sicut fide digna relatione didicimus, Abbates, Priores, & alii Administratores Religionis ejusdem, animarum suarum salutis immemores, divino timore postposito, hujusmodi tam salubre statutum de hujusmodi Capitulo celebrando à pluribus annis citrà neglexerunt, & ultrà plures ex ipsis multa mala accumulantes Monasteria sibi commissa Canonicis evacuaverunt, & fructus, qui deberent colere in usum Gregis sibi commissi, & Pauperum, soli malè consumunt, & possessiones Ecclesiarum in grave damnum earumdem, parentibus vili pretio in perpetuum concedunt; nonnulli verò, contrà eorum Regulam, & Constitutiones Canonicas resistere non valentes, de possessionibus cum Canonicis partes fecerunt, & quidam plura enormia committunt, quæ honestatis causa volumus silentio præterire; quæ omnia prædicta locum non habuissent si hujusmodi Capitulum fuisset continuè celebratum. Nos igitur nolentes huic morbo operationis nostræ medelam adhibere, discretionis vestræ, de qua gerimus in Domino fiduciam plenioram per Apostolica scripta committimus, ac strictè præcipiendo mandamus, quatenus pro celebrando hujusmodi Capitulo, & imposterum si contingat aliqua de causa de cætero Capitulum ipsum cessare, quòd fieri non credimus, in dicta Provincia superius terminata, locum, ubi resideant aliqui Novitii ejusdem Ordinis, seu Religionis ad hoc aptum, si in ea reperiri valeat, alioquin locum alium ad hoc congruum, & securum, & diem ad id etiam congruam cum continuatione dierum sequentium eligentes, Abbates, Priores, & alios prænominatos ad hujusmodi Capitulum convocare curetis diem, & locum prædictos eis per nostras litteras nihilominus intimantes, per quem in ipso Capitulo Missa solemniter celebrari, sermoque convenientibus ad dictum locum fieri debeat proinde ordinando. Eodemque Capitulo congregato, faciatis aliquas personas idoneas per ipsum Capitulum eligi, quæ dicto proximo Capitulo præsideant, eaque faciant, & adimpleant, quæ juxta prænominatas dicti prædecessoris nostri Ordinationes, & alias per præsidentes hujusmodi Provincialibus Capitulis faciendas, statuta quoque, & ordinationes prædictæ, quæ sub Bulla dicti prædecessoris in præfato Monasterio S. Petri in Cælo Aureo diligentè dicuntur custodiri, in eodem Capitulo de novo publicetis, ac legi, & auscultari, & de verbo ad verbum intelligibilitè faciatis: omnes Abbates, Priores, & alios prædictos, qui convenerint ad Capitulum memoratum, necnon procuratores absentium monendo, etsi necesse fuerit auctoritate nostra appellatione postposita compescendo, ut ipsorum statutorum, seu ordinationum copiam, sub authentica scriptura recipiant, dummodò alias non habeant, illam ad Ecclesias, Monasteria, seu loca ipsorum fideliter delaturi, quæ etiam in dictis Ecclesiis, Monasteriis,

nafteriis, atque locis legi faciant, & diligentius custodiri, ac etiam observari. Volumus insuper, ut celebrato dicto Capitulo, ad Ecclesias Cathedrales, Monasteria, vel loca alia Conventualia ejusdem Ordinis, seu Religionis infra eandem Provinciam existentia conjunctim, vel divisim, prout adinvicem conveneritis personaliter accedatis, de ipsorum necnon membrorum suorum facultatibus, ac quot Canonici esse consueverunt in eisdem, quot etiam de dictis facultatibus in Conventibus eis, supportatis oneribus commodè valeant sustentari diligentèr inquiratis. Nosque de præmissis per diligentem, & fidelem relationem plenariè informare curetis, ut consideratis facultatibus, & oneribus supradictis, certum eis Canonorum numerum statuere valeamus. Insuper, ut in exequendis præmissis, vos non contingat expensis propriis prægravari, pro diebus singulis, quibus post dictum Capitulum celebratum, in prædictæ executionis prosecutione fueritis, eundo, morando, redeundo, cuilibet vestrum exigendi, & recipiendi quinquaginta Turonenses argenti dumtaxat, vel eorum valorem ab Ecclesiis, Monasteriis, aliisque locis prædictis conventualibus, & membris eorum congrua per vos, vel vestrum alterum illis inter Ecclesias, Monasteria, loca, ac membra prædicta distributione facta, ita quod nihil aliud ultra quinquaginta Turonenses prædictos vos, aut familiares vestri ab Ecclesiis, Monasteriis, locis, vel membris prædictis, vel a Prælatibus, sub quibusvis personis ipsorum petere, exigere, vel à volentibus solvere, seu dare, recipere præsumatis; alioquin panis contra Visitatores in Provincialibus Capitulis deputandos, & familiares eorum præter expensas eis in victualibus ministrandis, pecuniam, aut munera recipientes in prædictis consecutoribus infligatis, vos & dictos familiares vestros volumus subjacere. Contradictores quoque in præmissis, vel aliquo præmissorum per Censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia compescendi, non obstantibus quibuscumque statutis, & consuetudinibus Cathedralium Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum locorum ejusdem Ordinis, seu Religionis, Provinciæ prædictæ, contrariis Juramentis, confirmationibus Apostolicis, aut quibusvis firmitatibus aliis roboratis. Seu si Abbatibus, Capitulis, aut Prioribus supradictis, conjunctim, vel divisim, à præfata Sede indultum existat, quod excommunicari, suspendi, vel interdici non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indultis hujusmodi mentionem, aut quibusvis Constitutionibus, statutis, privilegiis, Indultis, vel litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus contrariis; quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, earum effectus impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua quorumq; totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis, plenam, atque liberam tenore præsentium concedimus facultatem. Quod si non omnes, ambo, vel unus vestrum præmissis exequendis potueritis interesse, alter vestrum eam nihilominus exequatur.

Datum Romæ apud S. Petrum VI II. Kalen. Aprilis Pontific. nostri Anno XII.
1401.

Joannes de Bononia.

*Bulla Sanctissimi Domini Bonifacii Papæ IX. pro Constitutione
Leonis Abbatis, Ecclesie, & Canonice S. Petri Papiæ.*

Est Papiæ.

ONIFACIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Leoni Abbati Monasterii S. Petri in Cœlo Aureo Papien. Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Summi dispositione Rectoris ad regimen universalis Ecclesiæ deputati, curis assiduis angimur, & assidua meditatione pulsamur, ut opem, & operam quantum nobis ex alto conceditur impendamus, quo Orbis Ecclesiæ, & Monasteria universa Pastorum regimine destituta, per nostræ providentiæ ministerium, viris committantur idoneis, qui sciant, velint, & valeant Ecclesias,

ſias, & Monasteria ipſa eis commiſſa ſtudioſe regere, & feliciter gubernare. Du-
dum ſiquidem proviſiones Eccleſiarum Cathedralium, & Monasteriorum omnium,
tunc apud Sedem Apoſtolicam vacantium, & in antea vacaturarum, ordinationi,
& diſpoſitioni noſtrę reſervantes, decrevimus ex tunc irritum, & inane, ſi ſecus
ſuper his per quoscumque, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter continge-
ret attentari. Poſtmodum verò Monasterio S. Petri in Cælo Aureo Papien. Ordini
S. Auguſtini, ex eo apud dictam Sedem vacante, quòd dilectus filius Dioni-
ſius Canonicus tunc Abbas dicti Monasterii, omni regimini, & adminiſtrationi
ipſius Monasterii, cui tunc præerat, per dilectum filium Megiſtrum Brandam de
Caſtellione utriusque Juris Doctorem, & Palatii Apoſtolicæ Audiorem Capella-
num noſtrum, procuratorem ipſius Dionii ad hoc ab eo ſpeciale, & ſufficiens
mandatum habente in manibus dilecti fratris noſtri Baldaxaris S. Euthachii Dia-
coni Cardinalis apud dictam Sedem ex certis rationabilibus cauſis liberè, & ſpon-
tè ceſſit, idemque Cardinalis ceſſione huiusmodi de ſpeciali mandato noſtro facto
ſibi per nos ſuper hoc, oraculo vivæ vocis apud Sedem admixit eandem. Nos ad
proviſionem ipſius Monasterii celerem, & felicem, de qua nullus præter vos hac
vice ſe intromittere potuit, neque poteſt, reſervatione, & decreto obſiſtentibus
ſupradictis, nè Monasterium ipſum longæ vacationis exponeretur incommodis
paternis, & ſolicitis ſtudiis intendentes poſt deliberationem, quam de præficiendo
eidem Monasterio perſonam utilem, et etiam fructuoſam cum fratribus noſtris
habuimus diligentem. Demum ad te Abbatem Monasterii S. Petri in Verzolio
extra muros Papien. Ordinis S. Benedicti, conſideratis grandium virtutum meri-
tis, quibus perſonam tuam (prout ſidedignorum Teſtimoniis accepimus) Altissi-
mus inſignivit, & quòd tu, qui regimini ejuſdem Monasterii S. Petri in Verzolio
hactenus laudabiliter præfuisti, præfatum Monasterium S. Petri in Cælo Aureo
ſcies, & poteris auctore Domino ſalubriter regere, & feliciter gubernare, dire-
ximus oculos noſtrę mentis, quibus omnibus debita meditatione penſatis, de per-
ſona tua, pro qua etiam dilecti filii Conventus dicti Monasterii in Cælo Aureo
nobis humiliter ſupplicarunt, nobis & eiſdem Fratribus ob dictorum tuorum exi-
gentiam meritorum accepta, eidem Monasterio S. Petri in Cælo Aureo, non ob-
ſtante, quòd dicti Ordinis S. Benedicti profeſſor exiſtis, de eorundem Fratrum
conſilio, auctoritate Apoſtolica providemus, teque illi præficimus in Abbatem,
curam, & adminiſtrationem ipſius Monasterii S. Petri in Cælo Aureo tibi in ſpi-
ritualibus, et temporalibus plenariè committendo in illo, qui dat gratias, et lar-
gitur præmia confidentes, quòd dirigente Domino actus ſuos, præfatum Mona-
ſterium S. Petri in Cælo Aureo, per tuæ laudabile diligentię ſtudium proſperè
dirigetur, ac ſalubria dante Domino in eiſdem ſpiritualibus, et temporalibus ſu-
ſcipiet incrementa. Volumus autem, quòd ex nunc illum geſtes habitum, qui in
dicto Monasterio S. Petri in Cælo Aureo geritur, et habetur, et omnibus Inſtitu-
tis Regularibus illius te conformes, et quòd ſolitus Canonorum numerus in
eodem Monasterio nullatenus minuat, quòdque antequàm poſſeſſionem admi-
niſtrationis bonorum dicti Monasterii S. Petri in Cælo Aureo recipias, in mani-
bus Venerabilium Fratrum noſtrorum Novarien. vel Vicentini Epiſcoporum præ-
ſtes fidelitatis debitæ Juramentum, juxta formam, quam ſub Bulla noſtra mitti-
mus intercluſam, quibus, et eorum cuilibet per alias noſtras mandamus, ut à te
noſtro, et Romanę Eccleſiæ nomine, huiusmodi recipiant, ſeu recipiat Juramen-
tum. Quocirca diſcretioni tuę per Apoſtolica ſcripta mandamus; quatenus im-
poſitum tibi à Domino onus regiminis dicti Monasterij S. Petri in Cælo Aureo
ſuſcipiens reverentè, ſic te in ejus cura ſalubriter exercenda diligentem exhi-
beas, et etiam ſtudioſum, quòd Monasterium ipſum fructuoſo adminiſtratori,
gaudeat ſe commiſſum, tuque præter æternę retributionis præmium, noſtram, et
dictæ Sedis Benedictionem, et gratiam, exindè uberiùs conſequi merearis.

Dat. Romę apud S. Petrum 11. Nonas Octobris Pontific. noſtri Anno XIIII.

*Litteræ SS. D. N. Bonifacii Papæ IX. ad Canonicos
S. Petri Papiæ pro Leone Abbate .*

Est Papiæ.

ONIFACIUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Con-
ventui Monasterii S. Petri in Cælo Aureo Papien. Ordinis S. Augu-
stini . Salutem , & Apostolicam benedictionem .
Summi dispositione Rectoris ad regimen universalis Ecclesiæ de-
putati curis assiduis angimur , & assidua meditatione pulsamur , ut
opem , & operam quantum nobis ex alto conceditur impendamus , quo Orbis Ec-
clesiæ , & Monasteria universa Pastorum regiminis destituta , per nostræ providen-
tiæ ministerium viris committantur idoneis , qui sciant , velint , & valeant Eccle-
sias , & Monasteria ipsa eis commissa studiosè regere , & feliciter gubernare . Du-
dum siquidem provisiones Ecclesiarum Cathedralium , & Monasteriorum omnium
tunc apud Sedem Apostolicam vacantium , & in antea vacaturorum , ordinationi ,
& dispositioni nostræ reservantes , decrevimus extunc irritum , & inane , si secus
super his per quoscumque , quavis auctoritate , scienter , vel ignoranter contin-
geret attemptari . Postmodum verò Monasterio vestro , ex eo apud dictam Sedem
vacante , quod dilectus filius Dionisius Canonicus tunc Abbas dicti Monasterii ,
omni regimini , & administrationi ipsius Monasterii , cui tunc præerat , per dilectum
filium Magistrum Brandam de Castellione utriusque Juris Doctorem , causarum
Palatii Apostolici Auditorem Capellanum nostrum , procuratorem ipsius Dionisii ,
ad hoc ab eo speciale , & sufficiens mandatum habentem , in manibus dilecti filii
nostri Baldaxaris S. Eustachii Diaconi Cardinalis , apud dictam Sedem ex certis
rationabilibus causis liberè , & spontè concessit , idemque Cardinalis cessionem
huiusmodi de speciali mandato nostro facto sibi per nos super hoc oraculo vivæ
vocis apud Sedem admisit eandem , nos ad provisionem ipsius Monasterii cele-
rem , & felicem , de qua nullus præter nos ea vice se intromittere potuerat , neque
poterat , reservatione , & decreto obfistentibus supradictis ; nè Monasterium ip-
sum longæ vacationis exponeretur incommodis , paternis , & sollicitis studiis in-
tendentes , post deliberationem , quàm de præficiendo eidem Monasterio perso-
nam utilem , & etiam fructuosam cum Fratribus nostris habuimus diligentem , de-
mum ad dilectum filium Leonem prædicti vestri , tunc S. Petri in Verzolio extrà
muros Papien. Ordinis S. Benedicti Monasteriorum Abbatem , consideratis gran-
dum virtutum meritis , quibus personam suam [prout fidedignorum Testimoniis
accepimus] Altissimus insignivit , & quòd ipse Leo Abbas , qui Regimini dicti Mo-
nasterii S. Petri in Verzolio hætenus laudabiliter præfuit , præfatum Monasterium
nostrum sciet , & poterit auctore Domino salubriter regere , et utiliter gubernare ,
ereximus oculos nostræ mentis , quibus omnibus debita meditatione pensatis , de
persona dicti Leonis Abbatis , pro qua etiam vos nobis humiliter supplicastis , no-
stris , et eisdem Fratribus ad dictorum suorum exigentiam meritorum accepta ,
eidem Monasterio vestro , non obstante , quod idem Leo Abbas dicti Ordinis San-
cti Benedicti professor existit , de eorundem Fratrum consilio , auctoritate Apo-
stolica providimus , ipsumque illi præficimus in Abbatem , curam , & administra-
tionem ipsius Monasterii vestri , eidem Abbati in spiritualibus , & temporalibus ple-
anriè committendo , in illo , qui dat gratias , & largitur præmia confidentes , quod
dirigente Domino actus dicti Abbatis , præfatum Monasterium vestrum per suæ
laudabile diligentiae studium , prosperè dirigetur , ac salubria dante Domino in
eisdem spiritualibus , & temporalibus suscipiet incrementa . Volumus autem , quòd
idem Leo Abbas ex nunc illum gestet habitum , qui in dicto Monasterio vestro
geritur , et illius Institutis Regularibus , se conformet , quodque solitus Canoni-
corum , & Ministrorum numerus in eodem Monasterio vestro nullatenus minua-
tur . Quocirca discretionis vestræ per Apostolica scripta mandamus ; quatenus
eundem Abbatem tamquam Patrem , et Pastorem animarum vel fratrum grato
ad mitten-

admittentes honore, ac exhibentes sibi obedientiam, et reverentiam debitam, ejus salubria monita, et mandata suscipiatis humiliter, et efficaciter adimplere curetis, alioquin sententiam, quam idem Abbas rite tulerit in rebelles ratam habebimus, et faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum Romæ apud S. Petrum 11. Nonas Octobris. Pontificatus nostri Anno XIII. 1402.

P. de Montella.

Bulla Sanctissimi Domini Nostri Alexandri Pape IV. pro Canonica Frigidionaria, quam ad nos dudum transmissam inferere libet, etiamsi excesserit serie.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, et Fratribus de Frigidionaria Ordinis S. Augustini Lucanæ Diocesis. Salutem, et Apostolicam benedictionem.

Est Pape.

Sacrosancta Romana Ecclesia devotos, et humiles filios, ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, et ne pravorum hominum molestiis agitentur, eos tanquam pia Mater suæ protectionis munimine confovere. Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato occurrentes assensu, personas vestras, et locum, in quo Divino estis obsequio mancipati cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidet, aut in futurum justis modis præstante Domino poterit adipisci sub Beati Petri, et nostra protectione suscipimus. Specialiter autem possessiones, terras, redditus, et alia bona vestra, sicut ea omnia iuste, et pacifice possidetis, vobis, et per vos Ecclesiæ vestræ, Apostolica auctoritate confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis, et confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Viterbii vi. Idus Aprilis. Pontific. nostri Anno IV.

1258

Gregorii Pape XII. pro Canonica Frigidionaria exemptio, quæ primitus ad Reformatos manavit.

GREGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, et Conventui S. Mariæ de Frigidionaria, per Priorem soliti gubernari, Ordinis S. Augustini Lucanæ Diocesis. Salutem, et Apostolicam benedictionem.

Est Frigidionarie.

Sacræ Religionis, sub qua devotum, et sedulum exhibetis Altissimo famulatum promeretur honestas, ut votis vestris, illis præsertim per quæ vestris, et Monasterii vestri utilitatibus consulitur favorabiliter annuamus.

Vestris itaque supplicationibus inclinati, vos [qui, ut assertis, quod fructus, redditus, et proventus Monasterii vestri adeo sunt exiles, quod ad vestri sustentationem non sufficiunt] et dictum Monasterium ab omni solutione decimarum triennialium, et aliorum onerum quorumcumque, ratione cujuscumque charitativi subsidii, Apostolica, vel ordinaria auctoritate hætenus impositorum, et nondum solutorum, et etiam infra quinquaginta annos à data præsentium computandos, in specie, vel in genere, seu sub quacumque forma forsitan imponendorum, auctoritate Apostolica prorsus eximius, et etiam penitus liberamus. Decernentes ex nunc irritos, et inanes quoscumque processus, necnon excommunicationis, suspensionis, et interdicti sententias, si quas etiam, et contra hæc, etiam sub quacumque verborum forma fortè contigerit promulgari. Nulli ergo omnino

Immunitas à solutione decimarum.

omninò hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, et Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Senis Idibus Decembris. Pontif. nostri Anno primo.

1407.

*Privilegium Gregorij XII. ad Canonicos Frigidionarios,
& S. Leonardi de Verona.*

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis S. Leonardi de Monte Donico, & S. Mariæ de Frisionaria per Priorem solitorum gubernari S. Augustini Veronensis, & Lucanensis Diocesis Montis, Prioribus, & Conventibus, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Pia nos excitat, & inducit affectio, ut vos, & Monasteria vestra, in quibus fortè noscimini Divinis obsequiis mancipati, favoribus prosequentes Apostolicis, ad ea paternis studiis intendamus, per quæ status eorundem Monasteriorum votivis continuè crescat incrementis.

Hinc est, quod nos vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut in temporalibus, & spiritualibus vos, & ipsa Monasteria auctore Domino salubriter proficere valeatis, quod omnes, & singuli Canonici, sive Fratres eorundem Monasteriorum, qui sunt, & erunt pro tempore perpetuis futuris temporibus, de uno ad aliud eorundem Monasteriorum, de licentia tamen Priorum ipsorum Monasteriorum existentium pro tempore transire, ac in eo remanere valeant: quodq; in eodem Monasterio ad quod taliter transibunt, perinde illius Canonici, sive Fratres haberi, ac censerì debeant, in omnibus, & per omnia, ac si in illo Ordine S. Augustini Regulam, cujus professores estis, expressè professi fuissent. Et Priores ipsorum Monasteriorum, qui etiam sunt, & erunt pro tempore, de anno in annum mutari, sive de regiminibus ipsorum Monasteriorum transactis singulis annis, eo ipso destituti censeantur. Ita tamen, quod iterum, & iterum de anno in annum, in casu quo videatur eisdem Canonicis, in statum pristinum eligi, & ad regimina hujus assumi possint: ac electiones hujusmodi, dummodò per duas partes eorundem Canonicorum, & alias canonicè fiant, eo ipso perinde vim confirmationis habeant; ac si per Sedem Apostolicam confirmatæ forent. Ad hoc etiam Diocesani loci, & cujuscunque alterius licentia, seu consensu minimè requisitis.

Quodque vos omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, exemptionibus, immunitatibus, & præheminentiis per eandem sedem, aut alias qualitercunque vobis, & eisdem Monasteriis divisim concessis, perinde uti, & gaudere, & licitè valeatis, ac si vobis, & eisdem Monasteriis communiter concessa fuissent. Quibus Constitutionibus Apostolicis, necnon Statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, & Ordinis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quacunque firmitate alia roboratis, & alis contrariis nequaquam obstantibus, vobis auctoritate Apostolica, tenore præsentium de speciali gratia indulgemus. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Lucæ 5. Kalen. Maii Pontific. nostri anno secundo.

1408.

*Privilegium SS. D. N. Gregorii Papæ XII. ad Canonicos
S. Salvatoris de Silva lacus, pro Indulgentia
plenaria in professionis emissione.*

REGORIUS Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Stephano ^{Est Bono-}
Priori Congregationis Canonorum Regula ium Prioratus olim do- ^{nie.}
mus S. Salvatoris de Silva lacus, S. Romanæ Ecclesiæ immediatè su-
biectæ Ordinis S. Augustini, Senensis Diocesis, & eidem Congre-
gationi. Salutem & Apostolicam benedictionem.

Eximie devotionis affectus, quem ad nos, & Romanam Ecclesiam geritis promovetur, ut petitiones vestras illas præsertim, quæ animarum salutem respiciunt, quantum cum Deo possumus ad exauditionis gratiam admittamus. Hinc est, quod nos vestris in hac parte supplicationibus, inclinati, ut omnes Canonici, & Conversi, ac oblati præsentis, & futuri, de cætero in ordine, & societate vestris assumpti, & quilibet eorum, aliquem idoneum Confessorem de licentia tui filii Prior, vel Prioris pro tempore existentis eligere valeat, & valeant, qui eis in sinceritate fidei, unitate ejusdem Ecclesiæ, & devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonicè intrantium persistentibus, Plenariam remissionem omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, in Professione, quam post annum probationis inter eos fecerint dumtaxat, auctoritate Apostolica concedere valeat, devotioni vestræ tenore præsentium indulgemus; sic tamen, quod idem Confessor de his, de quibus fuerit alicui satisfactio impendenda, eam Canonicis Conversis, ac Oblatis prædictis, per eos si supervixerint, vel per alios si tunc fortè transierint faciendam injungat, quam supradicti Canonici Conversi, & Oblati, sive alii, ut præfertur facere teneantur. Nulli ergò omnino hominum &c.

Dat. Gajetæ Idibus Januari. Pontific. nostri Anno v.

1411.

Gratis de mandato Domini nostri Papæ.

*Privilegium Martini Papæ V. ad Canonicos Frigidionarios
Veronenses, ac Bononienses.*

MARTINUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis S. Leonar- ^{Est Frig-}
di de Montedonico extrà muros Veronæ, & S. Mariæ de Frisionaria ^{dionarie.}
Lucanæ Diocesis, ac Sanctorum Victoris extrà muros Bononien. Mo-
nasteriorum invicem canonicè unitorum, Prioribus, & Conventibus
per Priores gubernari solitorum Ordinis S. Augustini. Salutem, &
Apostolicam benedictionem.

Cum à nobis petitur, quod justum est, & honestum: tam vigor æquitatis, quàm ordo exigit rationi, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducat effectum.

Ea proptèr dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, personas vestras, & Monasteria vestra prædicta canonicè unita, in quibus Divino estis obsequio] mancipati cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub Beati Petri protectione suscipimus, atque nostra, omnesque libertates, & immunitates, gratias, & concessiones à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sive per privilegia, vel alias Indulgentias, vobis, & Monasteriis vestris prædictis concessas; necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, & Principibus, ac aliis Christifidelibus, vobis, & dictis Monasteriis vestris indultas; sicut eas justè, & pacificè obtinetis: vobis, & per vos eisdem Monasteriis, auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ

stræ confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Dei Omnipotentis, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Constantiæ Kal. Aprilis. Pontific. nostri Anno primo,

1418.

Privilegium Sanctissimi Domini Nostri Martini Papæ V., quo Ecclesiam S. Mariæ de Rheno, & S. Salvatoris de Bononia, Ambrosianis Canonicis concedit:

ARTINUS Episcopus servus servorum Dei. Venerabili Fratri Nicolao Episcopo Bononiensi. Salutem, & Apostolicam benedictionem. Ad hoc circa Regularis Observantiæ professores eo diligentius laboramus, quo fecundius eorum Religio fructum in eis afferat salutarem, & laudabilibus possint in Domino proficere incrementis. Sanè pro parte dilecti filii Francisci de Ghisleriis Prioris S. Mariæ de Rheno propè Bononiam, & S. Salvatoris Bononiensis Monasteriorum invicem canonicè unitorum, & per Priorem solitorum gubernari Ordinis S. Augustini, nobis nupèr exhibita petitio continebat. Quod licet retroactis temporibus in prædictis Monasteriis, plerique dicti Ordinis Canonici Conventum facientes residere, & sub Regularibus Habitu, & Observantia Domino famulari consueverint, Divini Cultus inibi ferentes incrementum; passim tamen propter guerrarum turbines, aliasque calamitates, quibus partes illæ afflictæ fuere, Monasteria ipsa eorum dispersis, atque distractis facultatibus, atque redditibus, tantæ destitutionis subjacent opprobrio, quòd ex Canonicis dictorum Ordinis, & Observantiæ, nullus ad præsens residet, paucique reperiri valent residere acceptantes quomodolibet in eisdem. Et sicut eadem petitio subjungebat: Dilecti filii Stephanus Joannis, & Dominicus Cioni de Senis, ac nonnulli alii Canonici Monasterii S. Ambrosii Eugubini dicti Ordinis, aliorum tamen Habitus, & Observantiæ: in ipsis unitis Monasteriis conventualitè regulari castimoniam subdi: Divinis quoque inservire, & intendere desiderant, si eis, & eorum successoribus inibi sub hujusmodi eorum, vel aliis per se decernendis, Habitu, & Observantia remanentibus, super hoc Apostolicæ Sedis præsidio providè consulatur, de dictoque Monasterio S. Ambrosii, quod per Priorem ad dilectorum filiorum Conventus ejusdem nutum ponendum, & amovendum pro tempore regi, & gubernari consuevit. Eisdem unitis, si vè insimul de omnibus prædictis Monasteriis auctoritate Apostolica faciendæ unio, necnon applicatio, & annexio, singulis Monasteriis ipsis forent non mediocriter profuturæ. Quare pro parte dicti Francisci asserentis se contractum senio, fuit nobis humiliter supplicatum, ut supèr præmissis opportunè consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui hujusmodi cultum, & observantiam nostris temporibus vigere, & adaugeri intensis desideriis affectamus, & de præmissis certam noticiam non habemus: eisdem supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, de qua in ijs, & aliis specialem in Domino fiduciam obtinemus, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus de præmissis omnibus, & singulis, ac eorum circumstantiis universis, auctoritate nostra te diligentè informes. Etsi per informationem hujusmodi ita esse repereris; eosdem Stephanum, & Dominicum, ac ejusdem Monasterii Sancti Ambrosii Canonicos ad hoc voluntarios, ut etiam hujusmodi eorum, vel per te decernendis, ut præfertur, retentis habitu, & observantia, de dicto Monasterio S. Ambrosii ad prædicta unita Monasteria transire, & in illis etiam juxtà Constitutiones, & Instituta ipsis, & dicto Monasterio Sancti Ambrosii per eandem Sedem concessa, confirmata, paritèr, & approbata: ac illius statuta, & consuetudines vivendo, & incedendo perpetuò remanere valeant, eadem auctoritate licentiam largiaris. Statuens, atque decernens in

unitis

unitis Monasteriis eisdem, postquam Stephanus, & Dominicus, ac alii voluntarii Canonici prædicti inibi in Canonicos recepti, & integrati fuerint; quoad eosdem Habitum, & Observantiam, succedentibus, atque servatis his, præsertim, quæ per te circa illos adijci, necnon disponi, & ordinari contigerit: etiam locum sibi vendicare, & effectualitèr perpetuis futuris temporibus, vigere debere Constitutiones, & Instituta, necnon statuta, & consuetudines antedicta. Et insuper tibi Monasterium S. Ambrosii prædictum, cujus, ac dictorum unitorum Monasteriorum fructus, redditus, & proventus sex centorum florenorum aureorum, secundum communem estimationem valorem annum [ut asseritur] non excedunt cum omnibus Juribus, & pertinentiis suis eisdem Monasteriis unitis, vel insimul omnia prædicta Monasteria auctoritate præfata in perpetuum uniendi, incorporandi, & annectendi, hujusmodi quoque Monasteria, & illorum personas, in capite, & in membris, prout reformationis officium inibi expedire cognoveris, eadem auctoritate reformandi, & corrigendi, ac de habitu, & observantia, quibus se personæ ipsæ pro tempore coaptare debeant, etiam super illorum alteratione, atque mutatione, cum indigentibus inibi dispensandi, ac prædicta unita Monasteria ab omni Jurisdictione, potestate, superioritate, & dominio Episcoporum Bononiensium, pro tempore existentium, ac illorum Officialium (prout tibi videbitur) eximendi, & liberandi, ac omnia alia, & singula, quæ in præmissis, & circa ea, & ad hoc, quod Monasteria ipsa, & personæ quæcumque in illis pro tempore eidem Domino mancipatæ, votivis congratulentur eventibus necessaria fuerint, aut quomodolibet opportuna, faciendi, disponendi, & ordinandi, & etiam per Censuras Ecclesiasticas exequendi, plenam, ac liberam concedimus tenore præsentium facultatem. Non obstantibus reservationibus generalibus, vel specialibus, de Monasteriis quibusvis per dictam Sedem factis, & in antea faciendis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, & Ordinis prædictorum, Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Proviso, quod in Monasteriis ipsis, prout facultates eorum suppetent, etiam hujusmodi Divino instaurato Cultu Canonorum, & Ministrorum numerus omnimodè reservetur. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Datum Friburgi Lausanensis Diœcesis. Nonis Junii. Pontificatus nostri Anno primo.

1418

Joannes de Prato.

*Litteræ Martini Papæ V. pro Canonica S. Victoris extrà,
& S. Joannis in Monte intrà Bononiam.*

MARTINUS Episcopus servus servorum Dei, Venerabili fratri Episcopo Bononien. salutem, &c.

Debitum ministerii, Pastoralis cui disponente Domino præsidemus exposcit, ut circa Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac Ecclesiasticarum personarum statum salubriter dirigendum, adiciamus sollicitudinis nostræ partes. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Bartholomæi Prioris S. Joannis in Monte Bonon. & S. Victoris Ordinis S. Augustini Bononien. Diœcesis, Monasteriorum invicem Canonicè unitorum, quæ per Priorem gubernari solita sunt petitio continebat, quod cum Monasterium ipsum S. Victoris quod ipsorum caput, & conventuale dudum esse consuevit, causam negligentia Priorum, qui pro tempore fuerunt, ac sinistris eventibus patriæ illius, ab annis quinquaginta citra ad tantam desolationem, & opprobrium devenerit, quod debito Canonico numero regularium, ac observantia, Divinis quoque Officiis penitus neglectum existit, ac alias in ejus ædificiis ruinam, & desolationem extremam ferè patiatur: ac Monasterium ipsum S. Joannis, condecienti Canonico, & mini-

strorum numero pro divino cultu, & aliis ei incumben: oneribus indigere noscatur, quodque idem Prior, & dilecti filii Conventus dictorum Monasteriorum, ad utriusq; statum, & exaltationem intendere cupiunt, prout super his inter eos matura deliberatione tractatum extitit, Monasteria ipsa tam in capite, quam in membris reformari, ac debita observantia communiri, pro parte ipsorum Prioris, & Conventus nobis fuit humiliter supplicatum, ut præmissis opportunè providere, ipsaque Monasteria visitare, & reformari, ac alia circa hoc necessaria per te fieri mandare, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur super his, prout nobis ex debito Pastoralis incumbit officii providere cupientes, ipsorumque Prioris, & Conventus in hac parte propositum plurimum in Domino commendantes fraternitati tuæ, de qua in his, & alijs specialem in Domino fiduciam obtinemus, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus ad præfata Monasteria personaliter accedens, & ea quæ Dei sunt corde, oculisque perstringens, in illis tam in capite quam in membris, auctoritate nostra officium visitationis exercens, corrigens, reformans illa omnia, quæ inibi in capite, & membris huiusmodi, in spiritualibus, & temporalibus, correctionis, & reformationis officio noveris indigere. Præterea omnes, & singulos, quos ex dictorum Monasteriorum personis quibusvis criminibus sive excessibus implicatos fore inveneris, absque personarum delectu, prout huiusmodi crimina, & excessus exegerint punias juxta Canonicas sanctiones. Et nihilominus auctoritate nostra statuas, & ordines, quod Prior dd. Monasteriorum, qui pro tempore fuerit, non possit Monasteriis eisdem nisi per annum, & non amplius præesse, sed elapso anno ipso, immediatè teneatur in perpetuum ipsius Prioratum, in manibus Conventuum præfatorum liberè renunciare, & Conventus ipsi ad ipsius, vel alterius Prioris electionem juxta Regularia instituta Canonica valeant liberè procedere, facies ea, quæ in præmissis statueris, & ordinaveris, auctoritate præfata firmiter observari, contradictores per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, & Ordinis præfatorum contrariis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quacunque firmitate alia roboratis, seu si eisdem Priori, & Conventibus, vel quibusvis aliis, communiter; vel divisim à Sede Apostolica indultum existat, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas &c. mentionem, Dat. Florentiæ 10. Kalen. Septembris. Pontificatus nostri anno II. 1419.

L I T T E R Æ

SS.D.N. Martini Papæ V. Quibus Italicorum Canoniconum, qui in Regula vigore perstarent reliquias colligit inq; novellam velut plantationem coagumentat mondans sub uno capite agere, dispensatque cum eis super priscis quibusdam Ordinis Constitutionibus.

MARTINUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam sollicitudinis Pastoralis Officium, quod super omnes Orbis Ecclesias, & Monasteria dispensatione Divina licet immeriti gerimus, pulsant, & excitat mentem nostram, ut cunctorum fidelium, & præsertim personarum Regularium, quæ mundanis relegatis illecebris, sub ætioris vitæ observantia, se perpetuò Divinis obsequiis manciparunt, commodis intendamus, ac in his quæ Divini cultus, & Religionis augmentum, ac animarum salutem concernunt, eos Apostolici favoris præsidio foveamus.

Memoria-
torum lo-
corum Ca-
nonicos
Martinus
omnium

Hinc est, quòd nos, dilectos filios S. Mariæ de Frigidionaria S. Leonardi, S. Joannis de Monte Bonon. & S. Victoris ei canonicè annexi, S. Mariæ in Portu, S. Joannis de Cereto propè S. Archangelum, S. Mariæ de Insula Tremi, S. Mariæ de Blancis loci Caxoreti, S. Salvatoris, S. Mariæ de Charitate, & Sanctorum qua-

quadraginta Martirum Lucan. Veronen. Bonon. Ravenaten. Ariminen. Theatinen. Mediolenen. Brixianen. Castellanen. & Tarvisien. Dioec. Ordinis S. Augustini Monasteriorum, Priores, Præpositos, Rectores, Canonicos, & Conventus de Frigidionaria vulgariter nuncupatos. Ut Deo quietius perpetuò famulari valeant, favoribus gratiosis prosequi volentes, ad laudem, gloriam, & honorem omnipotentis Dei, ejusque Matris Virginis Gloriosæ, necnon B. Augustini confessoris, ac pro Religionis incremento auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, sancimus, & ordinamus, perpetuis futuribus temporibus irrefragabiliter observandum; Quod de cætero Priores, Præpositi, Rectores, Canonici, & Conventus præfati, pro eorum perpetua soliditate, ac conservatione, quàmquàm diversorum Monasteriorum, & locorum professi existant; nihilominus unum corpus, unaque Congregatio similiter, & invicem connexa censeantur, ac sub una, & eadem lege, ac observantiæ Regularis unitate, morumque conformitare, & eisdem consuetudinibus, privilegiis, ordinationibus, ac statutis subsint.

primus in formatam Congregationem redegit, quæ idcirco novellam in Ecclesia plantationem Eugenius subinde nuncupat.

Ad cujus quidem Religionis, & Congregationis ipsius conservationem, augmentum, & felicem in Domino, in observantia vera, & sanctitate successum. Idem Priores, Præpositi, Rectores, Canonici, & Conventus singulis annis, sive bienniis, aut saltèm trienniis, prout opportunum, & utiliùs pro eadem Religione expedire noverint, Capitulum generale celebrent, nullatenus dissolvendum, nisi de subsequenti celebrando, fuerit per ipsum Capitulum locus idoneus terminatus, qui quidem locus, nisi evidenti, & magnæ necessitatis causa, & de ipsius Religionis regiminis principalis consensu nequeat commutari. In quo quidem Capitulo pro stabilimento Congregationis, Religionis præfatæ quomodolibet in eis occurrentia præservacionem, ac statum Sanctæ Religionis præfatæ, & Observantiæ Regularis concernentia, pro tempore eadem auctoritate terminare, statuere, & ordinare. Et ordinationes, atque statuta condere: ac inde statuta condita, & ordinata successu temporis, prout eidem Capitulo magis congruum videbitur, & utiliùs secundùm Deum, & pro communi omnium pace, & conservatione Regularis Observantiæ valeant, eis nihilominus innovandi, alterandi, commutandi in totum, vel in partem; Obscura quoque, & dubia, etiam circa eorum Regulam, Constitutiones, atque statuta, (salva ipsius Regulæ substantia) declarandi, interpretandi, disponendi, & ordinandi, secundùm gratiam, à Deo eis tributam, facultatem concedentes.

Capitulariter congregantur.

Constituere, sancire, decernere.

Immutare, ac interpretari.

Aliis autem ipsius Ordinis, antiquis Constitutionibus præsertim Benedicti Papæ XII. prædecessoris nostri minimè teneantur astricti, quoniam mores, observantias, & consuetudines abundantiores habent illis, & in rigiditatibus, ac disciplina Ordinis strictiores, & Observantiæ Regulari aptiores, ad conservandum Religionis debitè statum. Universos quoque Congregationis, Religionis ejusdem Prælatos, Priores, Rectores, & subditos pro eorum excessibus, sive delictis corrigere possint, prout eidem Capitulo, sive Regimini principali eorum, melius, & utiliùs secundùm Deum, Religionisque debitum videbitur convenire.

His hactenus erat obnoxii, nec alias exempli habentur.

Statuta quoque, & ordinata per ipsum Capitulum, sive majorem, & saniores ejus partem, ab omnibus, & singulis dictæ Congregationis Religionis prædictæ, tam Prioribus, Præpositis, Rectoribus, & Canonicis, quàm subditis inviolabiliter observentur. Non intendentes tamen ob hoc, transgredientes similiter ad peccatum aliquod aggravare, sed poenitentiam tantum, & temporali poenæ, sive correctioni Superiorum subjacere, debere, donec se humiliter emendaverint.

Capituli Decreta, ut obligeant.

Præterea eadem auctoritate statuimus, ut pro deductione, atque expeditiva determinatione causarum contingentium de tempore in tempus, & occurrentium de locis suis, de Canonicorum gremio dictæ Religionis, valeant unum idoneum Rectorem majorem, vel Conservatorem, seu Visitatorem principalem, prout eis visum fuerit eligere, & creare juxta formam de eorundem electione, & confirmatione Rectoris, dictis ipsorum Monasteriis, aliàs ab Apostolica Sede

Rector Generalis.

concessam, quemcumque maluerint, etiam si in dicta Congregatione Religionis præfata, aliquo regiminis officio, sic electus fuerit deputatus, qui tamen ob hoc, à suo titulo, ac regiminis officio, nullatenus censeatur destitutus, sed officium utrumque gerere valeat, & exercere.

Diffinitores.

*Auctoritas
Prælatoris
ad Capituli
arbitrium.*

Cui Rectori, vel Conservatori, seu Visitatori principali, cæterisque Prioribus, Præpositis, & Rectoribus Monasteriorum, & locorum dictæ Religionis: quot eidem Capitulo videbuntur, de Religione eadem Definitorum, & idonei valeant deputari, per Capitulum antedictum, sine quorum consilio, & eorum majoris partis consensu, dictus Rector, vel Conservator, seu Visitator principalis, ac cæteri Priores, Præpositi, atque Rectores locorum ipsorum ea, quæ hujusmodi generalis Capituli judicio ardua videbuntur, nequeant terminare; Qui tamen Rector, vel Conservator, seu Visitator principalis, ac cæteri Priores, Præpositi, sive Rectores Congregationis Religionis ejusdem, cum suis sociis, & Diffinitoribus deputatis illam tantam auctoritatem habeant, bayliam, & potestatem super Fratribus, & Canonicis, & subditis antedictis, ac eorum Monasteriorum, & locis, & super tota Congregatione Religionis prædictæ, & tam in Visitationibus locorum omnium, & Conventuum dictæ Congregationis, & Religionis præfata, quam in agendis omnibus spiritualibus, & temporalibus, quam dictum Capitulum sanius, & utiliùs, pro communi omnium pace, & conservatione Regularis Observantiæ, ac eorum humilitate servanda, dignum fore censebit. Officium verò hujusmodi Rectoris, vel Conservatoris, seu Visitatoris principalis, cæterorumque Priorum, Præpositorum, atque Rectorum locorum omnium dictæ Religionis, & Congregationis ipsius, præsentium, & futurorum, & deputatorum sibi sociorum, sive Diffinitorum, elapso anno ab eorum creatione, ipso facto expiret, secundum formam in eorum privilegiis contentam, ac dictis eorum Monasteriis, & locis, ab Apostolica Sede concessis, aut eisdem, non obstantibus privilegiis, anno secundo expleto, sive tertio tantum successivè finito ad plus; tunc eo ipso vacet, & expiret dictorum regimen, & officium, prout in præmissis idem generale Capitulum prædictæ Religionis, & Congregationis conservatione, commoditate, atque utilitate, secundum Deum sanius, & utiliùs decreverint exequendum. His tamen adjectis, & declaratis, quòd talis Rector, Conservator, seu Visitator principalis prædictus: ultrà tertium annum successivè finitum, in eodem suo Regimine, & officio, pro quarto sequenti anno amplius reeligi, & in dictum Regimen, & officium assumi non possit, pro illa vice tantum. Ad aliud tamen Regimen, & officium eligi possit, in alio Monasterio, & Loco. Cæteri verò Priores, Præpositi, sive Rectores, & Officiales prædicti Monasteriorum, & Locorum omnium dictæ Religionis, & Congregationis ipsius, præsentium, & futurorum, reeligi possint, & in idem Regimen, & officium assumi, toties, quoties dicto visum fuerit Capitulo generali, etiam in eodem loco, et in diversis Regiminibus, & officiis; servatis tamen in cæteris omnibus dictorum privilegiorum debitis modis, & formis. Interim autem, quod dicti Priores, Præpositi, Officiales, sive Rectores, statutum sibi Regiminis, & officii sui tempus expleverint, circa hujusmodi officia, sive Regimina gubernanda per Vicarios in locis deputandos ipsi Capitulo generali, sive eorum Regimini principali, providendi onus incumbat, donec alii eorum loco fuerint, ut præfertur canonicè subrogati, aut ipsi, quorum cessavit Regimen, & officium, suis exigentibus meritis, reeligantur de novo per Capitulum antedictum, juxta modum, qui continetur in præfata concessione Apostolica.

*Regimen
ad summum
triennale.*

*Locorum
Vicarii.*

*Absolutio
à loco pro-
fessionis.*

Porro nè Manasteria ipsa in contingentibus mutationibus præfatorum Canoniorum, in suis locis, & Conventibus, damnum aliquod quomodolibet patiantur, quotiescunque aliquis fuerit per dictum Capitulum, de uno ad aliud eorum Monasterium pro Conventuali transmissus, & deputatus, ipso facto à Priore, sive Præposito, aut Rectore loci, in quo professionem emisit, illa vice censeatur absolutus, & ejus ad quod, ut præfertur fuerit Monasterium destinatus, quousque in eo deputabitur permanere, ibi veluti proprius Canonicus reputetur, & pro Conventuali habeatur ibidem in omnibus Capitularibus, aliisque singulis actibus, ac si foret

foret ibidem expresse professus; ut in dictis privilegiis, & concessionibus Apostolicis plenius continetur.

Et ut omnis via scandali præcludatur, singuli Canonici, Conversi, ac oblato, sive Commissi Congregationis Religionis prædictæ; sub obedientia generalis Capituli, ac dicti Rectoris; vel Conservatoris, seu Visitatoris principalis, & sociorum Deputatorum nomine Congregationis ejusdem, principaliter submittantur, & inde consequenter sub illorum Rectorum, sive Priorum, aut Præpositorum, in quorum locis, & Monasteriis fuerint pro Conventualibus deputati.

*Obedientia
quibus, &
quo ordine
præstanda.*

Valeantque Canonici dictæ Congregationis cum consensu eorum Capituli generalis, sive regiminis dictæ Congregationis principalis, auctoritate Apostolica acceptare, & acquirere justo titulo, loca, & Monasteria, tam facta, quam de novo construenda à quocunque Prælato, Ecclesiasticaque persona: necnon Rege, Duce, Principe, vel Barone, Dominio, sive Communitate; omnique Christi-fideli.

*Facultas
acceptandi
Monasteria*

Statuentes insuper eadem auctoritate pariter, & ordinantes, ut tam hujusmodi statuta, ordinationes, & voluntates, nostraque cœtera privilegia, concessionibus, immunitates, & gratiæ singulis antedictis Monasteriis, ac locis ipsius Religionis, ac Congregationis prædictæ per Romanos Pontif. prædecessores nostros, seu pro Romanis Pontificibus se gerentes; Imperatores, Reges, Duces, Barones, & Principes, Dominia, Communitatesque concessæ, & concessa. Quæ omnia præsentibus haberi volumus pro expressis, & in posterum favente Domino concedenda in omnibus, & per omnia ad universa, & singula loca, & Monasteria, Prioratus, & Præposituras, & Domos, eorumque personas, quæ nunc, & præcedente tempore ad hujusmodi Religionem, ac Congregationem ipsius, & ad ejusdem Fratres, & Canonicos reduc-ta, vel unita sunt; seu reduci, vel uniri contigerit, cum illius, aut illorum suppositis, vel unitis, aut per eosdem canonicè acquisitis, & justo titulo acquirendis, ut præfertur extendi debeant, cum omnibus dictæ Congregationis, & Religionis moribus, & modis, consuetudinibus, & observantiis, ordinationibus, & privilegiis, atque statutis, Constitutionibus, & reservationibus Apostolicis, atque nostris generalibus, vel specialibus quorumcunque tenorum existant, aliisque contrariis non obstantibus quibuscunque. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super præmissis à quoque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

*Extensio
privilegio-
rum.*

*Clau-sula
derogato-
ria.*

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostri statuti, sanctionis, ordinationis, voluntatis, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Tibure 2. Kalen. Julij Pontificatus nostri anno IV. 1421.

*Decretum
irritans.*

Litteræ SS. D. N. Eugenii Papæ IV. Prohibentes ne Canonici Frigidionarii ad alios Regalares digrediantur, neu per quoscunque distrabantur.

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Monasteriorum, ac Religiosorum locorum, & in eis sub Religionis habitu famulantium personarum omnium statum, salubriter ac prosperè dirrigendum, paterna sollicitudine vigilantes, eorum profectibus libenter intendimus, ut illa sinistris ab ipsis sublati quibuslibet, votiva suscipiant incrementa, favorem quantum cum Deo possumus benivolum impartiamur.

Est Romæ.

Exhibita siquidem nobis nupèr pro parte Rectoris, & universonum de Congregatione, & ordine Canonorum Beatæ Mariæ de Frixonaria Lucanæ Diocesis. Ordinis S. Augustini petitio continebat. Quod licet ipsi in Congregatione hujusmodi, sub Regulari observantia, & vita laudabili, devotum, ac sedulum exhibue-

buerint hæc tunc, prout etiam exhibent eidem Altissimo famulatum, & in illis Domino concedente variis virtutum meritis multiplicari perseverent: tamen pro salubri ipsorum statu, & conservatione, quod nullus eorum præsentium, & futurorum de Congregatione, & Ordinatione præfatis, ad alia Monasteria, seu Loca, absque suorum Superiorum licentia petita, & obtenta, valeant se transferre per Sedem Apostolicam benignè provideri concupiscunt.

Nos igitur exponentium desiderio huiusmodi annuere, necnon eis in præmissis salubritè consulere volentes, ipsorum in hac parte supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium volumus, statuimus, mandamus, & declaramus. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus nullus ex Canonicis præsentibus, & futuris prædictis, de aliquo Congregationis, & Ordinis huiusmodi Monasterio, sive loco, ad aliquod aliud S. Benedicti, in quo Regularis non vigeat observantia, seu S. Augustini prædicti, vel alterius cujuscunque Ordinis Monasteriorum, sive Monastici loci, vigore cujuscunque concessionis, licentiæ, seu facultatis, etiam per Apostolicas litteras, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de voluntate, statuto, & declaratione huiusmodi mentionem quibusvis personis, cujuscunque gradus, status, & conditionis existant, etiam si Patriarchali, vel Cardinalatus præfulgeant dignitate, sub quacunque verborum expressione in genere, vel in specie concessas hæc tunc, aut forsàn imposterum concedendas. Quodque nullus alterius Monasterii, sive loci Prælati, aut alius, quicumque in eo, aliquem Canonicoꝝ præsentium, & futurorum eorundam, in Monasterio recipere, vel admittere sub excommunicationis pœna, quam tam recepti, & admissi, quam recipientes huiusmodi pro tempore eo ipso incurrant; si moniti non destiterint, & quam extunc contra quemlibet transgressorem proferimus, & à qua à nullo alio præterquam à Romano Pontifice; nisi in mortis articulo constituti absolvi possint, absque Rectoris majoris, vel alterius ex duobus, Ordinis, & Congregationis huiusmodi Visitatoribus pro tempore existentibus licentia speciali audeant, debeant, vel præsumant.

Decernentes irritum, & inane quicquid contra præmissa per quoscunque quavis auctoritate, scientè, vel ignorantè contigerit attemptari. Non obstantibus præmissis, ac quibuscunque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon aliis privilegiis, & litteris Apostolicis illis præsertim, per quas dudum Venerabili Fratri nostro Thomæ Rechanaten. & Maceraten. tunc Tragurien. Episcopo inter alia concessimus. Quod de Religiosis sub S. Augustini Regula viventibus quorumlibet, præterquam Mendicantibus, Ordinis, Personis usque ad numerum 25. in Canonicos, & Fratres Monasterii Sancti Salvatoris de Venetiis dicti Ordinis S. Augustini Castellanen. Diœcesis, cujus ipse Episcopus administrator à nobis specialitè deputatus tunc erat, prout existit accipere, & assumere, necnon personis prædictis, quod de Monasteriis, sive Locis, in quibus Professionem Regularem emisissent, ad dictum Monasterium S. Salvatoris, etiam Superiorum suorum licentia minimè petita, vel obtenta transire, ac in eo remanere valerent. Quas quoad præmissas specialitè declaramus, de cætero se non extendere ad Canonicos dictæ Congregationis, necnon Monasteriorum, Locorum, & Ordinum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quacunque firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, statuti, mandati, declarationis, prolationis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Florentiæ Anno Incarnationis Dominicæ 1435. xv. Kal. Februarii Pontificatus nostri Anno v. Joannes de Stoccatibus Blondus, gratis de mandato Domini nostri Papæ Registr. in Camera Apostolica.

Tale indul-
tū prodit
ex quo Frig-
dionarii
eam Eccle-
siam dimi-
serunt.
1427. quod
pauci essent
numero.

*Litteræ SS. D. Nostri Eugénii Papæ IV. eximentes Canonicos Frigidionarios
ubique existentes à processionibus Rogationum, & Lætaniarum
quorumcunque.*

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei . Ad perpetuam rei me- *Est Romæ.*
moriæ . Sanctæ Religionis zelus, sub qua dilecti filii Rector, &
Canonici Congregationis Beatæ Mariæ de Frixonaria Lucanæ Dicc-
cesis Ordinis S. Augustini, mundanis abjectis illecebris, devotum,
& sedulum exhibent Altissimo famulatum, non indignè meretur, ut
eorum petitionibus illis præsertim, per quas ipsorum quieti, & commodo consu-
litur, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus .

Hinc est, quòd nos considerantes, quòd Rector, & Canonici prædicti, sub
sacro Religionis Jugo, ac Regulari Observantia in diversis Italiæ partium Mona- *Qui antea
tantisper
relaxati.*
steriis, ac Locis laudabiliter degentes, à pluribus annis citrà diversis multiplica-
runt, prout in dies multiplicant virtutum meritis, ac volentes eis, ut à quibus-
cumque incommodis liberati facilius, prout tenentur, sua vota Altissimo redde-
re valeant salubriter providere; eorum in hac parte supplicationibus inclinati, tam
prædictos, quàm alios Congregationis, & Ordinis hujusmodi futuros Rectores,
atque Canonicos, quoad Rogationes, Processiones, seu Lætanias in quibusvis Pro-
vinciis, Civitatibus, & Diocesisibus, in quibus Monasteria, & Loca eorum, quæ-
cumque existunt, & de cætero consistent, exnunc in antea quomodolibet, & ex
quavis de causa faciendas. Necnon eorum accessum, seu incesum à Jurisdictione,
& superioritate quorumlibet ordinariorum locorum, in quibus ipsæ Proces-
siones, Rogationes, seu Lætanias fient, auctoritate Apostolica tenore præsentium
perpetuò eximimus, & etiam liberamus. Necnon ipsis Rectori, & Canonicis præ-
sentibus, & futuris temporibus ad Processiones, Rogationes, & Lætanias hujus-
modi, seu aliarum aliquam accedere, seu incedere, aut illis, vel ipsarum alicui
quomodolibet interesse, nullatenus teneantur, nec ad id inviti per ordinarios præ-
dictos, aut quosvis alios compelli possint, vel debeant, auctoritate prædicta conce-
dimus, & etiam indulgemus. Decernentes ex nunc omnes, & singulos proces-
sus, quascumque excommunicationum, suspensionum, & interdicti sententias,
censuras, & poenas in se continentes, quas forsàn contrà exemptionem, libera-
tionem, & concessionem prædictas haberi, seu fulminari contigerit, irritas, & ina-
nes, nulliusque roboris, vel momenti.

Non obstantibus Apostolicis, ac Provincialibus, et Synodalibus Conci-
liis, Edictis, Constitutionibus, et Ordinationibus, cæterisque contrariis qui-
buscumque.

Volumus autem, quòd Priores, et Canonici B. Mariæ de Charitate de Ve- *Exemptio-
nis excep-
tio.*
netiis Castellanen. Diocesis, necnon S. Joannis in Monte Bononien. dicti Ordinis
in Monasteriis pro tempore degentes, sub exemptione, et concessione hujusmo-
di nullatenus includantur, sed ad Processiones, Rogationes, et Lætanias prædi-
ctas inibi fiendas, prout hætenus consueverunt accedere, seu incedere, et illis
interesse penitus teneantur.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, libe-
rationis, concessionis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.
Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, et
Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Bononiæ anno Incarnationis Domini 1437. viii. Idus Mai. Ponti-
ficatus nostri anno vii. Gratis de mandato D. Nostri Papæ de Cremonensibus.

*Litteræ Sanctissimi D. Nostri Eugenii Papæ IV. quibus conceditur Canonicis
Frigidionariis, ut possint ubicumque, & à quocumque Antistite
Sacras Ordinationes suscipere: tantum de suorum
Prælatorum licentia.*

*Est Vene-
tiis.*

EUGENIUS Episcopus servus servorum Dei. Ad futuram rei memo-
riam. Ad ea per quæ Ecclesiasticarum, præsertim sub Sacræ Reli-
gionis jugo mundanis abjectis illecebris Altissimo famulantium per-
sonarum omnium commodo, et quieti consulitur libentèr intendi-
mus; illisque quantum cum Deo possumus favorem benivolum
impartimur.

Hinc est, quòd nos dilectorum filiorum Congregationis de Frixonaria Or-
dinis S. Augustini asserentium, quòd ipsi à pluribus annis citrà, sub Regulari di-
cti Ordinis Observantia laudabiliter vixerunt; prout vivunt, & de præsentì, in
hac parte supplicationibus inclinati. Quòd omnes, et singuli præfatæ Congre-
gationis Canonici præsentès, et futuri, à quibuscumque Catholicis, Antistitibus,
gratiam, et communionem Sedis Apostolicæ habentibus, ad id per singulos Prio-
res pro tempore existentes quorumlibet præsentium, et futurorum Congregatio-
nis hujusmodi Monasteriorum, Prioratum, ac Locorum, in quibus Canonici ip-
sius Congregationis pro tempore permanserint; quotiès ipsius Prioribus visum
fuerit eligendis, ad omnes etiam Sacros Ordines [statutis; tamen à Jure tempo-
ribus] se promoveri facere. Quodque quilibet ex Antistitibus sic electis prædi-
ctis, etiam in quibuslibet extrà trium principalium Congregationis hujusmodi
per illius Rectorem pro tempore existentem, seu aliis omnibus, et singulis alio-
rum quorumlibet Monasteriorum, Prioratum, atque Locorum sæcularium, vel
Regularium Ordinum quorumcumque, ubicumque etiam extrà Civitates, et Diœ-
ceses, in quibus Monasteria, Prioratus, ac Loca ordinandorum pro tempore hu-
jusmodi fuerit, consistentium Ecclesiis, in quibus ad id benevolos Receptores in-
venerint, per dictos Priores quotiès eis expedire videbitur, etiam eligendis, om-
nibus, & singulis Canonicis prædictis, Ordines præfatos impendere, libere, &
licite valeant. Diœcesanorum locorum, & aliorum quorumlibet desuper li-
centia, & consensu minimè requisitis, Congregationi Canonicorum hujusmodi au-
toritate Apostolica tenore præsentium de speciali dono gratiæ concedimus pari-
tèr, & indulgemus.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Mona-
steriorum, & ordinum prædictorum juramento confirmatione Apostolica, vel
quacumque firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque
contrariis quibuscumque.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infrin-
gere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsum-
pserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolo-
rum ejus, se noverit incursum.

Datum Florentiæ Anno Incarnationis Dominicæ 1438. vi. sexto Idus Au-
gusti. Pontificatus nostri Anno IX.

Gratis, de mandato Domini Nostri Papæ N. de Cremonensibus.

*Litteræ Eugenii Papæ IV. pro exemptione Canonorum Frigidiorum
ab Exactionibus, Impositionibus, & Oneribus
quibuscunque.*

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei, & cætera, ut in præfatione superius, mox. Nos præmissa debitè compensantes, & attendentes, quòd præfati Canonici in vitæ continentia, & sanctimonia, aliisque pluribus, & diversis virtutibus, & fructuosis operibus in dies multiplicant, & Fidelibus partium, in quibus pro tempore moram trahunt castitatis, humilitatis, atque multiplicis virtutis exemplum ferre noscuntur, necnon eidemmet statui ipsorum, ne ob facultatum carentiam minuantur, sed, ut sublatis ab ipsis dispendiis, aliisque extraordinariis oneribus, quibuslibet, misericordiæ operibus, & virtutibus supradictis augeantur, quantum cum Deo possumus providere volentes, motu proprio non ad dictorum Canonorum, vel alterius pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed nostra mera liberalitate. Universos Canonicos de Collegio, seu Congregatione huiusmodi, qui nunc sunt, & de cætero perpetuis futuris temporibus erunt: necnon eorum Ecclesias, & domos, atque loca, præsentia, & futura, ac etiam possessiones, domos, res, census, jura, atque bona ad Canonicos, & ipsorum Ecclesias, atque loca prædicta, nunc, & impofterum spectantia, omnia, & singula ubicumque consistentia, quorum qualitates, quantitates, loca, vocabula, confines, ac fructuum, reddituum, & proventuum annuorum, aliorumque eorum veros valores, præsentibus habere volumus pro expressis; necnon quoscunque colonos, & laboratores super possessionibus, & bonis ipsis pro tempore commorantes, cæterosque quoad hoc ipsorum Canonorum præsentium, & futurorum procuratores, negotiorum gestores, affectuarios, & pensionarios in quantum Ecclesias, domos, loca, res, census, jura, atque bona contingunt. Ab omnibus, & singulis Datis, impositionibus, subsidiis, etiam charitativis, & decimis, aliisque oneribus, contributionibus, & exactionibus quibuscunque nominibus nuncupentur, per Nos, vel Sedem Apostolicam, aut Legatorum ejus, seu nostra, vel dictæ Sedis auctoritate, aut per locorum ordinarios, seu eorum Clericos, vel eorum aliquem, seu aliquos, aut alias quomodolibet, ex quibusvis causis etiam legitimis, & rationabilibus, positis hætenus, & impofterum imponendis ab illorum, & cujuslibet ipsorum persolutionibus, auctoritate Apostolica ex certa scientia tenore præsentium de speciali dono perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac prorsus, & omnino libera, & exempta decernimus, & declaramus: Volentes etiam, & scientia, & auctoritate prædictis statuentes, & concedentes, quòd nulla per nos, vel per Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, sub quibusvis formis, aut verborum expressionibus, necnon decretis irritantibus, & cum quibuscunque etiam clausularum individualium, & quòd illis, nisi sub certa forma minimè derogetur, neque derogatum fuisse censeatur, vim, & effectum habentium, & huiusmodi forma, sive servata fuerit, sive non, prohibitoriis, aut aliis effectui præsentium præjudicialibus clausulis, concessa hætenus, & impofterum concedenda. Item Privilegia, & Indulta etiam contra exemptas personas Ecclesiasticas, loca, atque bona quæcumque se extendentia, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum inserta forent huiusmodi præsentibus, etiam haberi volumus pro expressis; nisi in illis tenor earundem præsentium de verbo ad verbum insertus, ac de nominibus, & cognominibus Ecclesiarum, & locorum prædictorum, specialis, & expressa mentio facta fuerit, exemptioni, liberationi, necnon decreto, & declarationi huiusmodi aliquantulùm præjudicare possint, seu debeant. Quinimò huiusmodi præsentibus litteræ, ac contenta in eisdem, plenariam roboris firmitatem obtineant, ac exemptio, & liberatio nostræ prædictæ, plenariè, & effectualiter observentur, quo ad idem in omnibus, & per omnia, ac si tunc aliæ litteræ, privilegia,

Est Romæ.

legia, & Indulta prædicta, nullatenus emanassent quibusque tunc, ut ex nunc, quo ad hoc specialiter derogamus, illis alias in suo robore permansuris.

Datum Florentiæ Anno Incarnationis Dominicæ 1439. vii. Junii. Pontificatus nostri Anno IX.

Litteræ SS. D. N. Eugenii Papæ IV. Quibus Sacrosanctam Lateranensem Basilicam ad primævum statum reducit, restituens eam administrationi Canonorum Frigidianariorum, mandansque Conoregationem SS. Salvatoris Lateranen. nuncupari.

Est Roma.

*Nimirum
Salvatoris
mundi.*

EUGENIUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Sacram Petri Sedem superna dispositione vocati.

Licet ad singulas Insignes Ecclesias, ut spiritualibus proficiant incrementis pervigili cura continuè intendamus; ad Basilicam Lateranensem, quæ inter cæteras Urbis Ecclesias tam ejus, cujus dedicata est nomine, quàm Pontificum dignitate præcipuo decore refulget, tantò ardentius, ut in ea vigeat Divini Cultus amplitudo vigilare nos convenit, quantò ejus Ecclesiæ cura, & sollicitudo nobis tanquàm ejus Pastori specialius est commissa.

Sanè cum ipsa Ecclesia olim secundum prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Instituta consueverit regi, & gubernari tam in spiritualibus, quàm in temporalibus per Religiosos Ordinis S. Augustini, qui ibi fructus uberes animarum Christifidelium afferebant. Quòd multis privilegiis, dictæ Ecclesiæ antiquitus concessis parere dignoscitur. Tamen postmodum fel. record. Bonifacius Papa VIII. prædecessor noster ex certis causis, quæ suo tempori convenire videbantur motus, Beati Augustini Ordinem inibi suppresso per eum, & penitus extincto, per Canonicos, Ministros, & Clericos sæculares duntaxat dictam Ecclesiam regi, & gubernari tam in spiritualibus, quàm in temporalibus in posterum voluit, instituit, & decrevit, quæ institutio usque ad præsentia tempora est observata.

Cum autem aliquandò contingat, ut ea, quæ ex bonis causis laudabiliter facta sunt, postmodum culpa temporum, & hominum negligentia causantibus labantur in prius, & quandoque ministrorum culpa Religio, ac devotio repescat, ac propterea fit in ea Ecclesia Divinus Cultus admodum neglectus temporibus nostris, ac videamus, quòd sæpius propter diversas causas, & maximè, quia vicus dictæ Ecclesiæ propinquus, qui olim frequentibus habitatoribus colebatur, nunc ferè collapsus, & habitatoribus desertus existit. Canonici, & aliæ dictæ Ecclesiæ personæ raro sibi habitant, & ad Ecclesiam ipsam negligentè accedunt, propter quod Ecclesia ipsa Sacerdotibus, & Clericis Divina celebrantibus destituta remanet. Et propterea decus, & splendor illius Ecclesiæ maximè diminutus, & fermè ad nihilum redactus existat, ex quo devotionem hominum ad illam confluentium refrigerari necesse est. Nos, qui præ cæteris rebus desideramus, ut in ea maximè Ecclesia, quæ tantæ dignitatis, atque auctoritatis existit, ut eam omnes gentes, & Populi reveantur, Religio vigeat, Divinus Cultus ad laudem Divini nominis augeatur. Utque inibi tales Viri instituantur, qui abjectis mundanis curis, ac periculis, se totos Deo dicantes inibi continuò morentur; cum pro eorum habitatione commoda faciamus quotidie ædificia fabricari, ut Altissimo semper offerant Hostiam laudis, & jubilationis, ac pro peccatis Populi effundant continuò ad Deum preces suas, ipsam Ecclesiam ad primitivum statum Regularium Canonorum duximus adducendum. Itaque cum secundum temporum varietatem, & hominum, varias condiciones, leges quoque, & statuta variari deceat; præsertim cum urgens necessitas, vel utilitas id exposcit. Nos, quibus

bus emendandi, & corrigendi quæ sunt in melius evasura, non solum potestas data, sed etiam necessitas quædam imposita est. Volentes circa ipsius Ecclesiæ utilitatem, & Divini Cultus incrementum, & ut omnia in ipsa instaurentur, in melius providere, de Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, Motu proprio, & ex certa scientia Ordinem secularium Canonorum, & personarum, cæterorumque in prædicta Ecclesia ministrorum, per præfatum Bonifacium ordinatum, & institutum, & usque ad hæc tempora observatum, auctoritate Apostolica supprimimus, & extinguimus, & penitus abolemus, & ad primum Regularium Canonorum Ordinem reducimus, ipsamque Lateranensem Ecclesiam cum omnibus, & singulis sibi unitis Ecclesiis, ac Capellis, & membris ei subjectis, necnon Juribus, Jurisdictionibus, Privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, rebusque aliis, & bonis suis quibuscumque, ad statum primum, & Ordinem Canonorum Regularium, sub Beati Augustini Regula degentium, tenore præsentium reducimus, & in pristinum statum reponimus. Decernentes ex nunc in antea præfata Ecclesia per dictos filios Canonicos Regulares Beati Augustini sub Regulari Observantia viventes, Beatæ Mariæ de Frigidionaria nuncupatos, quorum vita, & conversatio laudabilis, doctrina, & exemplo in Vineâ Domini proficit, & multipliciter commendatur ab omnibus, & uberes fructus in Populis producere dignoscuntur, perpetuis futuris temporibus in spiritualibus, & temporalibus regi, & gubernari, debereque per eos dictæ Ecclesiæ cura omnimoda exerceri.

Et quoniam decens est eos, quibus talis Ecclesiæ, quæ inter alias Orbis Ecclesias primatum tenet regimen, & gubernatio committitur digniori honoris titulo insigniri. Eadem auctoritate statuimus, quod Canonici præfati, non amplius Canonici Congregationis de Frigidionaria, sed Salvatoris Lateranensis ab omnibus, & singulis, publicè in omnibus gestis, et contractibus, deinceps debeant appellari.

*Amodo
Salvatoris
Lateranen-
sis Congre-
gationis.*

Per hanc autem nominis mutationem, non intendimus privilegiis, gratiis, exemptionibus, immunitatibusque ipsis Canonici per nos, seu nostros prædecessores sub dicto nomine Congregationis de Frigidionaria hætenus concessis, aliquatenus derogare. Sed eos volumus dictis privilegiis, et gratiis plenè uti, et gaudere, perinde, ac si nomen appellationis antiquæ servarent.

Ut autem circa custodiam, securitatem, et observationem pretiosissimi Thesauri Reliquiarum dictæ Ecclesiæ, auro, argento, variisque lapidibus pretiosis, e gemmis ornatum debite provideatur, statuimus, ac etiam decernimus auctoritate præfata, ut de cætero decem personæ de dicta Urbe Ecclesiasticæ per Nos, et deinde per Romanos Pontifices successores nostros eligendæ, perpetuò custodiam habeant Reliquiarum præfatarum, quod, ut diligentius facere, et ad id commodius vacare absque eorum dispendio possint, cuilibet earundem personarum, salarium triginta florenorum auri de Camera de publico Camera annis singulis persolvere eadem auctoritate concedimus, & etiam assignamus.

Non obstantibus quibuscumque aliis litteris nostris super translatione, ac reductione, & statu dictæ Ecclesiæ Lateranensis sub quacumque forma, vel expressione verborum hætenus emanatis; quas ex nunc nullius esse decernimus roboris, vel momenti, necnon ipsius Bonifacii, & aliis privilegiis, & gratiis ipsi Ecclesiæ per alios nostros prædecessores concessis, statutisque, & ordinationibus præfate Ecclesiæ, etiam auctoritate Apostolica confirmatis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abjectionis, reductionis, repositionis, constitutionis, statuti, intentionis, concessionis, & assignationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1445. iv. Idus Januarii. Pontificatus nostri Anno XV.

*Bulla Sanctissimi Domini Nostri Eugenii Papæ IV. pro reductione ejusdem
Patriarchalis Basilicæ Lateranen. ad primordiale
Clericorum cultum.*

*Basilica
Salvatoris
Lateranen.
origo.*

UGENIUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ad Sacratissimam Venerandam Lateranensem Basilicam dirigimus oculos mentis nostræ, & inter innumeras curas, pro commissi nobis Christiani Populi salute desuper imminentes, nos ad contemplandam Divinæ, & admirabilis Ecclesiæ sanctitatem, celebritatem, & eminentiam religiosa meditatione convertimus; tanta profectò sacri loci veneratione, & devotione movemur, ac deducimur; Tanta in Deum exultatione perfundimur, & ad ineffabilia Sacramenta, & tantarum virtutum admirationem Divinorum Mysteriorum stupore afficimur, ut nullum Deo nostro acceptabilius holocaustum, & Sanctis Pontificibus ministerium dignius SALVATORI Mundi credamus afferri, quàm cœleste in Terris habitaculum, locum Sanctuarii, Ecclesiarum omnium clarissimum lumen, & speculum singulare, quòd totus Orbis miratur, & prædicat, studiosius exornare, et colere, omni cura, et pietate decorare, honoris, titulis singularitèr sublimare, ac, ut in ea majestas Altissimi diebus, ac noctibus, puris mentibus, et devotis obsequiis collaudetur, ac spiritali, et temporali ornatu præclarè refulgeat, indefessam diligentiam adhibere, et quicquid virtutum, Domino largiente donatur, in illius venerationem consumere; recolimus namque gloriosam hujus Sanctæ Basilicæ constructionem, quandò à Christianissimo Inclytæ recordationis Constantino Augusto in honorem Salvatoris nostri, miræ pulchritudinis extructam, ac fundatam, et suis opibus, ac privilegiis ditatam legimus, postquàm per beatæ memoriæ Silvestrum Papam [sicut per Sanctos Apostolos Domino revelante cognovit] renatus fuerat Fonte Baptismali, ex quo Constantiniana extitit appellata, in mentem venit sacraei temporis grande privilegium, ante omnes Christianæ Fidei, et Orthodoxæ Religionis Ecclesias, et postquam brachio Domini exercitium ex alto, et de persecutoribus parta victoria, eo loco primum in sublime se erexit vocabulum Christianum, et in sanctis Altaribus, lætantibus Populis splendens vexillum Crucis effulsit. Et profectò non immeritò ex illius temporis memoria, & salutari infusione lætitiæ in Ecclesiis, victoriis, & tranquillitate gloriantibus devotis, lacrimæ nobis per ora distillant, & corporis, & spiritus lætitia, in suavi gaudio cor nostrum, & caro nostra exultant in Deum vivum, ponimus ante oculos Salvatoris nostri nomen in eo loco primum publicè veneratum, cujus gloria Sacra Basilica extitit dedicata, quoniam virtutum Domino divinitus operante, liberè datum est Catholicas Ecclesias construi, quòd Imperialis jussio inhibuerat, inspicimus Divinum locum, apud Sacrum Patriarchium nostrum, & celeberrimo Laterani Palatio, ubi, & Orbis Princeps, & jugis Sanctorum Pontificum columnarum Christi successio habitavit, quo ex loco Fidei Orthodoxæ, & Christianæ dignitatis veritas, à Sanctis Pontificibus veris Spiritus Sancti organis, toto Orbe personuit, quæ in hoc extitit fundata principio, ac solidissimo, & sublimi fundamento, contemplamur mirabilia opera Dei, & sanctificationum miraculis locum, quem S. Silvester Christi sacerdos, novo sanctificationis, & chrismationis Oleo, ante omnes Ecclesias Divino nomini dedicavit, quando Imago Salvatoris nostri, cunctis cernentibus visibilitèr legitur apparuisse, quam deindè Sacram Basilicam Beatissimum Pontificem Gregorium multa operositate, & diligentia reformasse, & sacraei manibus confirmasse traditum est. In mentem subit, quot Martyres, quot Pontifices, quot Sancti Dei, quot Christiani Principes, sacrum locum castæ mentis intentione calcaverint, quantos locus ipse genuerit, & non indignè; quantò Ecclesiæ Dei, locis aliis præstantiores existunt, tantò hæc Sacrosancta Ecclesia Dei, locis aliis præstantiores existunt, tantò hæc Sacrosancta Ecclesia illis omnibus est sublimior, & quicquid est in aliis san-

sanctitatis, refertur ad caput. ad cuius dignitatem, & merita parum putamus omne, quod dicitur, cernimus fidelium populorum ad hunc locum superna illustratione concursum, & ingentem charitatis, & devotionis ardorem, quo de toto Orbe conveniunt, & locum celebrant innumeræ Christianorum turbæ, sola illis fama cognitum, & venerabilem sanctitate, & puritate Fidei, & Religione Christiana, se ferè minus Religionis habere existimant, nisi Salvatorem Mundi in illo adorassent loco, ubi primum glorificatum ejus nomen, & Sacra Catholica Religio existit exaltata, & undè cooperante Domino ad eorum pervenit auditum, ubi Dei, & Christi Ecclesia nata est, & adulta, martyriis coronata, & per religiosissimos Principes, Divina clementia, potentia, & divitiis major effecta, & ubi Romanum Imperium sub jugo Christi subactum est; in eo sacratissimo Orbis loco Apostolorum capita nunc cum Christo regnantium venerabiliter requiescunt, ubi sanctitatis, & Religionis est caput, ubi Salvator in Apostolis mirabilis prædicatur, quorum alteri Cœlorum claves, alteri magisterium Ecclesiasticæ eruditionis injunxit. Ubi Christiani Duces exercitus, & populi Dei per Evangelium genitores, in præstantiori Sanctorum Corporum parte, Divina Mysteria, & habitaculum Salvatoris venerantur, & ornantur, sanctissimas, & venerandas Basilicas, & Christiani triumphus trophea fulgentia, & præclara monumenta, in eadem Urbe veluti pretiosa sacraria, quasi ex lateribus assistere voluerunt; loca gloriosa, ubi sanguinem fudere pro Christo, quæ residuo Sacrorum Corporum decore illustrantur, ipsos profectò parietes hujus Sacræ Basilicæ sanctorum merita, ac hujusmodi Martyrum Christi piè credimus spiritualiter emanare cruorem, & Sanctorum Christi sacris resectam esse cineribus, & ad locum sacrum Dæmones contremiscere. Hic Angelorum præsidia, Sanctorum Orationes, gratiam Salvatoris abundantius impartiri, & peculiarius Spiritus Sancti adesse præsentiam: minimè dubitandum est: & locum illum esse, quem de toto Orbe Salvator elegerit. Sanctificavit enim tabernaculum suum Altissimus, ubi munda sacrificia, devotarum mentium Orationes sanctas, Laudes, ac Sanctorum suorum triumphos in odorem suavitatis accipere. Decet igitur, ubi totius Sanctitatis est caput, ubi hærent terrena cœlestibus, ubi est gratiæ magnitudo, sacratissima holocausta, & immaculata obsequia Divinæ Majestati, cum omni sanctitate persolveri, & munda sacrificia offerri divino conspectui. Hac igitur pia, & sancta inspiratione ducti, & domus Dei zelo solliciti, sacratissimi Pontifices prædecessores nostri illius secuti vestigia, cujus perfecta, & ordinata sunt opera, postquam venerabilem locum pro Populi Dei salute, & summi Regis gloria decoraverunt, & ex thesauro Christi sacratissimo, inenarrabilibus, & incompræhensibilibus Indulgentiis, & Divinæ gratiæ largitate, & remissionum exuberantia ornaverunt, honorum privilegiis sublimarunt, & decorarunt titulis dignitatum, Divinam in Terris familiam Clericorum, qui Religiosam vitam ducerent, & ad exemplum nascentis Ecclesiæ sanctam Institutionem servarent, quos Canonicos Regulares appellamus, & sacrum inter Clericos, & Ministros Christi vivendi modum in Sacrata Basilica instituerunt, firmarunt, erexerunt, & perpetuò deputarunt, ut hi primæ in terris Ecclesiæ, & Matris Sanctorum Apostolica providentia curam gererent, qui primorum Christianæ Religionis Clericorum normam, traditiones, & Instituta sectantur.

*Canonicis
Regulares
adhibiti.*

Hujus profectò sacri ordinis, & sancti propositi, post Sanctos Apostolos, primum in Alexandrina Ecclesia Marcus Petri discipulus fuit Institutor, & Conditor, ac gloriosus Doctor Augustinus Episcopus, Divinis Regulis, & doctrina decoravit, & sanctæ me. Urbanus Insignis Martyr, et Sanctissimus Pontifex, generalis decreti ordine reformavit, et Beatissimus Gregorius Augustino Angelorum Episcopo, veluti plantationem sacram in commissio sibi populo præcepit institui, et in Occidentibus finibus ampliavit. Hi sunt profectò, qui Sanctorum Patrum vitam probabilem imitantur, et Apostolorum Instituta instinctu Spiritus Sancti renovant; qui ad exemplum illorum credentium convenerunt in unum, quibus erat cor unum, et anima una, qui Pastoribus suis juxta Ecclesiasticas, et Apostolicas traditiones

*Canonicis
Apostolicis.*

*Benivolentissimus
Pontifex.*

*Dolet Regularibus ad
empiam.*

*Canonicus
ordo penè
dilapsus.*

ditiones obediunt. Sicque hæc sancta, et placens Deo institutio antiquitus, et ab ipsis ferè primordiis observata extitit, et Sacram Basilicam per dicti Ordinis Clericos per longa tempora, sanctè, et salubritèr gubernatam fuisse, certissima scientia, et veritate comperimus, et hoc evidentissimè attestantur innumerabilia documenta. Cum autem hoc pium, et salutare Institutum, Mundo in maligno posito ex antiqua hostis invidia fuerit perturbatum, et per felicitis record. Bonifacium VIII. prædecessorem nostrum, quadam illius temporis malitiæ consideratione immutatum, et per ipsum Patrum termini, contra Divina præcepta transiati noscantur, et amotis Regularibus Canonicis, secularium Clericorum, et Canoniorum fuerit dicta Ecclesia curæ, et gubernationi commissa, et dignitatum, officiorum, Canonicatum, Præbendarum, et Beneficiorum erectio, institutio, deputatio, et fundatio celebratæ, certis etiam tunc expressis causis, quæ divina clementia cum omnibus in illa immutatione narratis, nostris temporibus omninò nunc cessant, & cessare amplius futuris temporibus Domino largiente sperantur, & ex præfata immutatione Sancta Basilica plurimùm ab illa sancta Institutione in sacro Cultu, Divinis Officijs, & Sacrosanctis Mysterijs, ac in spiritualibus, & temporalibus deformata, & passa fuerit detrimenta quamplurima, & ubi prius Religio, & honestas, cum bonorum temporalium ubertate florebat, vix saltèm vestigium potuerit bonorum temporalium apparere, & habitaculum Domini quadam spirituali, & temporali squallet solitudine. Nil amplius nostræ menti, nostris affectibus, nostræque salutis, & humeris imminere conspiciamus, quàm, ut pristinum sanctum, & divinum opus; primam scilicet Institutionem repetamus, Patrum terminos reponamus, & quasi jacenti manum porrigentes, Sanctam Ecclesiam Lateranen. ad primæum statum, & ordinem reducamus. Non profectò minoris existimamus mercedis, & meriti. Vitam hanc, & sanctam conversationem primitivæ Ecclesiæ, quæ decalcente fervore Fidelium jam penè defluxit, inspirante, & prosequente Divino Spiritu renovare, quam aliorum Sacrorum Ordinum Religiones, amplissimè per Divinam Misericordiam frequentes, & florentes, ejusdem spiritus perseverantia custodire.

Nota affectum viri.

Nos igitur, qui licet immeriti B. Petri residemus in loco, & prout nobis Divina Clementia posse, & scire donaverit, Romanæ Ecclesiæ sanctitati, honori, & gloriæ, & sub Religione viventium salutari propagationi, & ampliationi paternis studiis efficaciter intendamus, quinque ante Apostolatam nostrum [ut conscientia nostræ testis est Deus] dum adhuc essemus in minori officio constituti, specialem ad hanc venerabilem Ecclesiam devotionem gessimus, & continuè spirituali exultatione cæcinimus cum Propheta, Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ, & quàm dilecta Tabernacula tua Domine virtutum, concupivit, et defecit anima mea in atria Domini. Et post hæc ex speciali Apostolatus officio huic Ecclesiæ nostræ existimamus debitores, per quam datur, ut invigilare, et præesse cæteris omnibus debeamus. Considerantes enim meritò salutem experere, qui Salvatorem toto corde venerantur, ac non dubitantes, quòd si Religiosos paterna benignitate prosequamus, nostris opportunitatibus clementem Deum reperiemus. Post deliberationem providam, quam cum Fratribus nostris diligentèr habuimus, ad laudem Omnipotentis Dei, auctoritate Apostolica ex certa scientia, pro Ecclesiæ Dei, Catholicæ Fidei, & Religionis Christianæ honore, et Salvatoris nostri gloria, et pro publica utilitate, et animarum salute, et dictæ Lateranen. Ecclesiæ statu, veneratione, commodis, et honore. Præfatam sacrosanctam Basilicam ad primam Institutionem, et primeum statum reducimus, ac reponimus.

Ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini Regulam ibi noscitur institutus, perpetuis futuris temporibus, in dicta venerabili Basilica vigeat, & inviolabiliter observetur, ac decernimus, et ordinamus, et perpetua stabilitate firmamus, ut præfata Basilica per præfati Ordinis Clericos in perpetuum gubernetur, illam quoque dictorum Regularium Clericorum, et Canoniorum curæ, gubern-

bernationi, administrationi, et plenissimæ dispositioni, cum omnibus spiritualibus, et temporalibus bonis committimus, concedimus, et largimur. Sit tibi Religiosorum Clericorum Sacer Conventus, qui Angelicam in Terris agentes vitam, in Divinis laudibus diebus, ac noctibus perseverent, et nil aliud cogitent; nisi quod ad Domini pertinet servitutem, et in lege Domini indefessa meditatione versentur. Pariterque auctoritate Omnipotentis Dei, et ex Apostolicæ potestatis plenitudine, Seculares Clericos, et Canonicos, ac eorum Regimen, curam, gubernationem, et institutionem ex nunc ab eadem Basilica amovemus, ac ex abundantiori Sedis Apostolicæ providentia tollimus, et extinguimus, removemus, ac supprimimus, illiusque Ecclesiæ regiminis seculares Clericos Canonicos incapaces efficimus, et Bonifacii prædicti Institutionem, ordinationem, immutationem, et renovationem, et cætera præmissa, constituta quælibet, et decreta, cum omnibus indè secutis, ac si præsentibus de verbo ad verbum inserti forent cassamus, tollimus, revocamus, et annullamus, et quascumque Ecclesiasticas dignitates, Officia, Canonicas, Præbendas, Beneficia, Capellas, sive Altarium Beneficia, quomodocumque, et à quibuscumque etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales regi consueta, et quicquid ex immutatione prædicta institutum, et subsecutum extitit, ex nunc supprimimus, abolemus, et extinguimus, necnon Dignitatum, Officiorum, Præbendarum, Beneficiorum, Capellarum, sive Altarium prædictorum bona, jura, tractus, redditus, et proventus, ad commune patrimonium ipsius Basilicæ, dictis Regularibus Canonicis in perpetuum deservitura reducimus, appropriamus, et incorporamus. Præsentem quoque seculares Canonicos, qui decem dumtaxat numero superstites existunt, ac Clericos, et Beneficiatos prædictos, auctoritate, potestate, et scientia memoratis, ex causis prædictis, et aliis multiplicibus, quas ex certa scientia nostra firmissima veritate comperimus, et didicimus, à dicta Ecclesia officiis, beneficiis, canoniis, præbendis, juribus, et bonis prædictis amovemus, et nihil omnino juris, ullis futuris temporibus in prædictis habere volumus, auctoritate, et potestatis Apostolicæ plenitudine decernimus, et statuimus; Largiente Domino circa eorum statum, et salubrem provisionem, quantum à Deo datum fuerit viriliter provisuri.

Quia verò Divina Misericordia, sub Regularium Canonicorum proposito, devotas Deo plures familias, coetus, consortia, Congregationes, & Ordines habet Christiana Religio, & S. Conversationem Clementia Salvatoris nostris temporibus multiplicare dignata est, nos in hujus sancti operis institutione, & ad tantæ rei magnitudinem, ad Salvatorem nostrum direximus nostræ meditationis intuitum, & piè considerantes, & diutius sedulis studiis revolventes, ad novellam in vinea Domini plantationem, Religiosam familiam Dei, Congregationem de Fritionaria nuncupatam, qua sub eadem Divi Augustini Regula Altissimo militantes, & Sacram Religionem, prout certè comperimus, devota puritate servantes, in ipsius Regulæ vigore, & Ordinis disciplina, Salvatori piissimè famulantur, & Religioni dediti, in carne non secundum carnem viventes, in gratiarum benedictionibus quotidie multiplices, & uberes fructus in agro Dominico, Spiritus Sancto ministrante afferre noscuntur, respeximus, & mentem nostram Divina inspiratione convertimus.

Authoritate igitur Apostolica, scientia, & potestate prædictis, Ordinem, & Congregationem prædictam, in dicta Ecclesia instituimus, ponimus, erigimus, & deputamus, & Sacrosanctam Basilicam, cum omnibus suis temporalibus bonis, membris, juribus, jurisdictionibus, privilegiis, exemptionibus in perpetuum dictæ Congregationi concedimus, committimus, & eorum curæ, & administrationi tribuimus, & donamus, & illi tenendam, possidendam, regendam, & gubernandam largimur, appropriamus, et incorporamus, donamus, et tradimus, ut sub præfatæ Congregationis jure, cunctis futuris temporibus permaneat, ac statuimus, et decernimus, ut propria deinceps Religio, et dictæ Ecclesiæ originalis Ordo

Plures cæ-
tus sub pro-
posito Can-
non. Reg.
Afflatus
superni spe-
raminis.
Ritè novel-
la planta-
tio Canoni-
cis quos in
unitatem
Martin. V.
dudum coi-
re manda-
vit.

*Originis
ordo.*

Ordo, et institutio habeatur, necnon ut omnia ea liberè, et propria auctoritate accipere, et apprehendere, et fructus, ac proventus in suam utilitatem convertere valeant, ex nostra permissione concedimus. Capitulum quoque, et Conventum, prout Regulares Canonici ante immutationem prædictam, et seculares posthabuisse noscuntur, cum omnibus juribus, et privilegiis habeant.

*Salvatoris
Congrega-
tio.*

Decernimus prætereà, et statuimus: ut deinceps omnes dictæ Congregationis Conventus, et loca, ab hujusmodi S. Basilicæ titulo, et totius Congregationis capite nomen accipiant, Salvatoris congregatio appelletur, et singulos dictæ Congregationis Canonicos, ubicumque, Domino servientes, hujus Basilicæ Clericos, Ministros, & Religiosos, ac de ipsius Capituli gremio in omnibus Juribus, & privilegiis censi decernimus, ac ibidem summi Regis laudes, observationes, gratiarum actiones, & quotidianas preces, ac sacrificia pro Christiani Populi, & Romanæ Ecclesiæ salute, devoto corde, & purissimis mentibus offerant.

*Ipsemet pa-
ravit regu-
laribus.*

Monasterium insupèr, & Claustrum, quòd apud dictam Ecclesiam pro tantæ rei institutione, & Salvatoris honore, ac nostra salute, magnis expensis, oneribus, & amplissimis structuris à fundamentis ædificari fecimus, & jam ferè multa operositate consumatum est, cum eorum usibus deputamus, concedimus, & dictæ Basilicæ bona præfata, præsentia, & futura dictæ Congregationis Canonicis in perpetuum concedimus, & donamus, ut eorum usibus in communi deserviant. Vivant sub Priore uno in Canonico ordine, salutarem Religionem, & observantiam Regulæ, ut Sanctos decet observent, copioso, & celebri Congregationis Conventu, & Sacro Consortio, qualem jam nostris manibus ibidem introduximus, deputavimus, & divinis obsequiis mancipavimus, & secundum prædictam Regulam, & ipsius Congregationis sacros mores, & salubria instituta laudabilem, & Deo devotam conversationem, & vitam agant.

*Confirma-
tio præce-
dentium
privilegio-
rum.*

Necnon omnes libertates, immunitates, exemptiones, dignitates, privilegia à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, sive per privilegia, vel alias Indulgentias Ecclesiæ Lateranensis Capitulo, Conventui, & ipsis Clericis, necnon dictæ Congregationi de Frisionaria concessas, sive à Regibus, Principibus, & aliis Christifidelibus Ecclesiæ præfatae largitas, dictæ Ecclesiæ Lateranen. & Capitulo, & Conventui, & ipsis Regularibus Canonicis confirmamus, concedimus, donamus, & auctoritate Apostolica communimus. Statuentes Apostolica auctoritate, & per Salvatoris Mundi misericordia, & per Apostolorum Petri, & Pauli merita gloriosa, & sub divini obtestatione judicii, ut nullus hominum eos inquietare, turbare, vel impedire præsumat, vel prædicta ad Dei laudem, & gloriam instituta, stabilita, perpetua auctoritate firmata immutare; sed, ut omnes robotare, custodire, & inviolata servare satagant, à misericordiosissimo Deo, & Salvatore nostro benedictionis gratiam consequantur.

Ac volentes, & eadem auctoritate decernentes, quòd si forsàn aliquid contrà præmissa, vel aliquid præmissorum, per nos, vel Sedem Apostolicam posterum concedi, ordinari, vel immutari contingat, nisi de præsentibus de verbo ad verbum in litteris hujusmodi fieret mentio specialis, illud, & quicquid secus factum fuerit, etiam si motu proprio, vel ex certa scientia, vel quibuscumque, aliis clausulis emanaverit, irritum sit, & inane, nullamque obtineat roboris firmitatem, decernentes insupèr ex nunc, nullius roboris, vel momenti, si secus à quoquam quavis auctoritate, scientèr, vel ignorantèr contigerit attemptari.

*Sedulo in
hoc incu-
buit.*

Cum autem nos, qui semper istud in Votis gessimus, & inter plurima, quæ pro Christianæ Catholicæ Fidei, & Religionis honore, & ampliacione, & Divini Cultus, & Religionis saluari propagatione, & Romanæ Ecclesiæ gloria, per nos licèt immeritos, Divina Clementia nostris temporibus operari disposuit. Hoc salutare opus, & sanctam Reformationem nobis creditam, & reservatam fuisse credimus, & cognovimus circa præmissa sollicitis, & efficacibus studiis intendentes, quibus salutaris fervor ex sancto desiderio semper crevit, per alias nostras litteras

litteras sub Data Florentiæ viii. Idus Febr. Pontific. nostri anno IX. , dispositiones alias ordinavimus , & successivè per alias litteras nostras, Dat. Romæ apud S. Petrum Kal. Maii, Pontific. nostri anno XIV. & per alias litteras sub Dat. Romæ apud S. Petrum iv. Idus Januarii, Pontific. nostri Anno XV. secundum quod expedire videbatur , plura circa hæc reformavimus , quarum vigore , Altissimo concedente quamplurima , huic præsentis nostræ plenæ , & perfectæ ordinationi, & constitutioni , & dispositioni , accommoda, & utilia tam circa dictorum Canonorum Regularium possessionem , quàm administrationem, & plura alia tam per dictos Canonicos, quàm per alios de mandato nostro gesta, & facta sunt, illas omnes cum omnibus indè secutis , quatenus huic nostræ præsentis ordinationi conveniunt , approbamus , & illis per hanc nostram pleniorē , & perfectiorē dispositionem adiicimus in cæteris autem, vel contrariis, vel quæ huic minimè convenirent, tollimus, & cassamus, & hanc plenam, & perfectam , integram , firmam, & illibatam ordinationem esse volumus, & decernimus . Non obstante dicti Bonifacii Institutione , & immutatione prædictis , quacumque firmitate &c. roboratis , ac privilegiis per Sedem Apostolicam dictis secularibus Canonicis Beneficiariis, Capitulo , Dignitatibus , & Officiis prædictis , vel ipsi Ecclesiæ quodcumque concessis , & quocumque robore munitis , necnon aliis Apostolicis , & dictæ Ecclesiæ Constitutionibus , Juramento , vel alia firmitate roboratis , cæterisque contrariis quibuscumque .

Derogatoria.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ reductionis, repositionis , constitutionis , ordinationis , firmationis , commissionis , concessionis, largitionis , amotionis , extinctionis, suppressionis, cassationis , revocationis , annulationis , abolitionis , appropriationis , incorporationis , institutionis , positionis, erectionis , deputationis , tributionis, donationis, confirmationis , cassationis, communionis, & voluntatis infringere , vel ei ausu temerario contraire , si quis, autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Apostolorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus , se noverit incursum .

Datum Romæ Anno Incarnationis Dominicæ 1446. Kal. Januarii Pontificatus nostri Anno XVI.

Ego Eugenius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus subscripsi .

† *Ego Georgius Tit. S. Anastasii Presbyter Cardinalis de Flisco manu propria subscripsi .*

† *Ego B. Basilicæ Sanctorum duodecim Apostolorum Presbyter Cardinalis manu propria .*

† *Ego Antonius Tit. S. Chrisogoni Presbyt. Card. manu propria .*

† *Ego Jaannes Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyt. Card. manu propria .*

† *Ego G. Tit. S. Martini in Montibus Presbyt. Card. subscripsi .*

† *Ego Joannes Tit. S. Mariæ Transtiberim Presbyt. Card. manu propria .*

† *Ego Ludovicus Tit. S. Laurentii in Damaso Presbyt. Card. Aquileg.*

† *Ego Dominicus Tit. Sanctæ Crucis in Hyerusalem Card. Firmanus .*

† *Ego Alphonsus Tit. SS. quatuor Coronatorum Presbyt. Card.*

† *Ego Henricus Tit. S. Clementis Presbyt. Card. Mediol.*

† *Ego Thomas Tit. S. Susannæ Presbyt. Card. manu propria .*

† *Ego Joannes Tit. S. Sabinæ Presbyt. Card. manu propria .*

† *Ego Prosper S. Georgii ad Velum Aureum S. R. E. Diac. Card.*

† *Ego Petrus S. Mariæ Novæ S. R. E. Diac. Card.*

† *Ego Joannes S. Angeli S. R. E. Diac. Card.*

† *Ego Franciscus Episcopus Portuen. manu propria .*

† *Ego Joannes Episcopus Prænестinus manu propria .*

*Litteræ Sanctissimi Domini Nostri Nicolai Papæ V. confirmantes Basilicæ
Salvatoris omnia prædecessorum Privilegia.*

Est Roma.

NICOLAUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Capitulo Ecclesiæ Lateranensis Ordinis S. Augustini. Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum à nobis petitur, quod justum est, & honestum tam vigor æquitatis, quam ordo exigit rationis, ut per sollicitudinem officii nostri perducatur ad effectum.

Ea propter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, omnes libertates, & immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus sive per privilegia, sive per alias Indulgentias vobis, & Ecclesiæ Lateranensi concessas. Necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, aut Principibus, aut aliis Christifidelibus rationabiliter vobis indultas. Sicut eas rectè, & pacificè possidetis; vobis, ac per vos eidem Ecclesiæ auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, & continuationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1447. . Januarii. Pontificatus nostri anno Primo.

*Bulla SS. D. Nostri Nicolai Papæ V. Qua confirmantur prædecessorum
Privilegia, cunctaque Basilicæ Salvatoris attribuuntur.*

Est Ferravia.

NICOLAUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ex provisione Sedis Apostolicæ, necnon Ecclesiarum, præsertim sub Regulari Habitu, mundanis abjectis illecebris, studio piæ vitæ Altissimo famulantium personarum devotione, ac meritis dignoscitur pervenire ad Romanum Pontificem numquam à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu eorum auctoritate in personarum earundem, illorumque Monasteriorum, & aliorum piorum Locorum favorem, commodum, ac utilitatem gesta corroboret, & Indulta confirmet.

Dudum siquidem fel. record. Martinus Papa V. prædecessor noster, ad gloriam, & honorem Omnipotentis Dei, ejusque Gloriosæ Virginis Matris, dilectos filios S. Mariæ de Frixonaria Sancti Leonardi, S. Joannis in Monte Bononien. & S. Victoris ei canonice annexi: Sanctæ Mariæ in Portu, S. Joannis de Fereto propè S. Archangelum, S. Mariæ de Insula Tremeti, S. Mariæ de Blanchis loci Casoreti, S. Salvatoris, S. Mariæ de la Charità, Sanctorum Sancta Martyrum Lucanæ Veronen. Ravenaten. Ariminen. Reatinen. Mediolanen. Brixien. Castelanen. & Tarvisinæ Diocesis Ordinis S. Augustini Monasteriorum Priores, Præpositos, Rectores, Canonicos, & Conventus de Congregatione Salvatoris Lateranensis, etiam vulgariter de Frixionaria nuncupatos, ut Deo quietius, perpetuò famulari valerent, gratiosis favoribus prosequi volens, ad honorem Omnipotentis Dei, Matrisque ejus Virginis Gloriosæ, ac Beati Augustini Confessoris, pro Religionis incremento, quod ex tunc in antea Priores, Præpositi, Rectores, Canonici, & Conventus præfati pro eorum perpetua soliditate, ac conversatione, quamquam diversorum Monasteriorum, & locorum professi existant; nihilominus unum corpus, unaque Congregatio simul, & invicem connexa censerentur, & sub una, & eadem lege, ac observantiæ Regularis unitate, morumque confirmate, ac eisdem consuetudinibus, privilegiis, ordinationibus, ac statutis subessent, & pro Religionis, & Congregationis hujusmodi conservatione, augmento, & felici in
Domino

Domino observantia vera, & sanctitate, successu, circa celebranda eorum Capitula, eligendis Rectoribus, ipsorumque locorum eorundem, ac quampluribus aliis eorum, ac Monasteriorum, & locorum prædictorum regimen, & gubernationem in spiritualibus concernentibus, acceptandæ sive recipiendis justo titulo locis, & Monasteriis tam factis, quam de novo construendis à quocumque Prælato Ecclesiastico, & Ecclesiastica persona, necnon Rege, Duce, Principe, vel Barone, Dominio, vel Communitate, & quolibet alio Christiano, quam plura salubria statuerit, & ordinaverit, ac voluerit, quod tam statuta, & ordinationes prædictas, quam cætera dicta privilegia, concessionem, immunitates, gratiæ singulis antedictis Monasteriis, ac locis ipsius Religionis, & Congregationis prædictæ per Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu pro Romanis Pontificibus se gerentes, Imperatores, Reges, Duces, Barones, Principes, Dominia, Communitates, concessa quæ omnia haberi voluit pro expressis, & impostero concedenda in omnibus, & per omnia ad universa, & singula loca, Monasteria, Prioratus, Præposituras, & Domos, eorumque personas, quæ tunc, & procedente tempore ad huiusmodi Religionem, & Congregationem, & ejusdem Fratres, & Canonicos reducta, & unita essent, seu reduci, & uniri contingeret, cum illius, ac illorum suppositis, vel unitis, ac per eosdem canonicè acquisitis, & justo titulo acquirendis, ut præfertur extendi deberent.

Et deinde piæ mem. Eugenius Papa IV. prædecessor noster, Sacrosanctam, ac Venerabilem Lateranensem Basilicam ad primam ejus Institutionem, primariumque statum. Videlicet Canonorum Regularium, ex certis tunc expressis causis, post deliberationem providam, quam cum Fratribus suis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, habuit diligentem; pro Ecclesiæ Dei, Catholicæ Fidei Christianæ, & Religionis honore, Salvatoris nostri gloria, publica utilitate, ac dictæ Lateranen. Basilicæ statu, veneratione, commodis, & honore reducens, ac reponens.

Ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam ibi noscebatur institutus, perpetuis futuris temporibus in dicta Ecclesia vigeret, & inviolabiliter observaretur, & ordinem, & Congregationem prædictos in dicta Ecclesia instituit, erexit, & decrevit dictam Lateranensem Basilicam cum omnibus suis juribus, jurisdictionibus, privilegiis, & exemptionibus in perpetuum idem Congregationi concessit, & commisit eorum curæ, & administrationi tribuit, & donavit.

Decrevitque, & statuit, ut deinceps dictæ Congregationis, Conventus, & loca, ab huiusmodi Sanctæ Lateranensis Basilicæ Titulo, & totius Congregationis capite nomen acciperet, & Salvatoris Congregatio appellaretur, ac singulos dictæ Congregationis Canonicos ubicumque Domino fervientes hujus Basilicæ Clericos, Ministros, ac Religiosos, ac in Capituli gremio omnibus juribus, & privilegiis censi decrevit, prout in diversis dictorum prædecessorum nostrorum litteris, quarum tenores de verbo ad verbum præsentibus haberi volumus sufficienter pro expressis plenius continetur.

Cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & universorum, ac singulorum Canonorum petitio continebat: ipsi Rector, & Canonici litteras prædictas, ac omnia, & singula in eis contenta, pro eorum subsistentia firmiori, nostro munimine roborare desiderent: pro parte eorundem Rectoris, & Canonorum, nobis fuit humiliter supplicatum, ut ipsorum desiderio huiusmodi favorabiliter annuere, & aliàs super his opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui ad Congregationem ipsam, illiusque Monasteria, Ecclesias, Loca, ac personas propter eorum laudabilem, ac Religiosam vitam, & multiplices, & uberes fructus, quos in Vineam Domini Altissimo ministrante gratiam dicti afferunt, singulari devotione afficimur; ipsos, & eorum Monasteria, atque loca spiritualibus favoribus, atque gratiis prosequi volentes, huiusmodi supplicationi-

bus inclinati, auctoritate Apostolica, & ex certa scientia, tenore præsentium, tam Martini, quam Eugenii litteras prædictas, necnon omnia, & singula in eis contenta, ac quæcumque inde secuta approbamus, ac pleno firmitatis robore subsistere, necnon perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere decernimus.

Necnon concedimus, & indulgemus omnibus, & singulis Congregationis Canonicoꝝ hujusmodi Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, locis, & personis, præsentibus, & futuris, ubicumque consistentibus, & constituendis, quod in prædicti Martini, & Eugenii prædecessorum contentis litteris, ac omnibus, & singulis aliis exemptionibus, privilegiis, immunitatibus, libertatibus, gratiis, & Indultis, bonis, & juribus spiritualibus, & temporalibus concessis, & concedendis, quibus dicta Ecclesia vestra, seu Basilica Salvatoris Lateranensis, ejusque supposita utuntur, & gaudent, seu uti, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, in perpetuum uti possunt pariter, & gaudere.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, Ordinationibus, exemptionibus, privilegiis, ac litteris Apostolicis, specialibus, vel generalibus, sub quibuscumque formis, & expressionibus verborum, editis, & concessis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, constitutionis, & confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1450. Kal. Januarii. Pontificatus nostri Anno III.

Bulla SS. D. N. Nicolai Papæ V. Qui singulorum Canonicoꝝ Capitula proprios sibi deligunt Conservatores.

Est Venet.

NICOLAUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis S. Mariæ Florentin. & S. Georgii Majoris Venet. Castellanae Diocesis, ac Sancti Sixti Placen. tantum Monasteriorum Abbatibus, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Militanti Ecclesiæ licet immeriti disponente Domino Præsidentes; circa curam Ecclesiarum, & Monasteriorum omni solertia reddimur indefessa solliciti, ut juxta debitum pastoralis officii eorum occurramus dispendiis, & profectibus Divina cooperante clementia intendamus. Sanè dilectorum in Christo filiorum universorum Canonicoꝝ Ordinis S. Augustini de Congregatione Salvatoris Lateranen. olim de Frixionaria nuncupata, ac Congregationis eorundem conquestionem percepimus. Quod nonnulli Archiepiscopi, Episcopi, alique Ecclesiarum Prælati, & Clerici, ac Ecclesiasticæ personæ, tam Religiosæ, quam sæculares. Necnon Duces, Marchiones, Comites, Barones, Nobiles, Milites, & Laici, communia Civitatum, Universitates Oppidorum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, & aliæ singulares personæ Civitatum, & Diocesim, & aliarum partium diversarum, occuparunt, & occupari fecerunt Castra, Villas, & alia loca, Terras, Domos, Possessiones, jura, & jurisdictiones; necnon fructus, & usus, redditus, & proventus dictæ Congregationis, & Canonicoꝝ hujusmodi, & nonnulla alia bona mobilia, & immobilia, spiritualia, & temporalia ad Congregationem, & Canonicos hujusmodi, necnon Lateranen. & alias eorum Ecclesias, Monasteria, Prioratus, & Regularia loca, communiter, seu divisim spectantia, & ea detinent indebitè occupata; seu ea detinentibus præstant auxilium, consilium, & favorem. Nonnulli etiam, qui Nomen Domini in vanum recipere non formidant, eisdem Canonicis super dictis Castris, Villis, Locis aliis; necnon Terris, Domibus, Possessionibus, juribus, & jurisdictionibus, fructibus, censibus, redditibus, & proventibus eorundem, & quibuscumque

que aliis bonis mobilibus, & immobilibus, spiritualibus, & temporalibus, & aliis rebus ad Congregationem Canonorum, & Ecclesiarum Lateran. necnon alia Monasteria, Prioratus, & Regularia loca præfata, tam conjunctim, quam divisim pertinentibus, multiplices molestias, & injurias inferunt, & jacturas. Quare per parte Congregationis, & Canonorum, hujusmodi, fuit humiliter supplicatum, ut cum eisdem valde reddatur difficile pro singulis querelis ad Sedem Apostolicam habere recursum, providere ipsis super hoc paterna diligentia curaremus.

Nos igitur adversus occupatores, detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores hujusmodi, illo volentes eidem Congregationi, & Canonicis remedio subvenire, per quod ipsorum præsumptorum compescatur temeritas, & aliis aditus ad committendum similia præcludatur. Discretionem vestram per Apostolica scripta mandamus; quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, per vos, vel alium, seu alios, etsi sint extra locis in quibus deputati est, in Conservatores, & Judices; præfatis Congregationis, & Canonicis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittatis eosdem super his, & quibuslibet aliis bonis, & juribus ad Congregationem, Canonicos, & Lateranen. ac alias Ecclesias, Monasteria, Prioratus, & Regularia loca prædicta, ut præfertur spectantibus, ab eisdem, vel quibusvis aliis indebitè molestari, vel eis gravamina, seu damna, vel injurias irrogari, facturi dictis Congregationi, & Canonicis, cum ab eis, vel Procuratoribus suis, aut eorum aliquo fueritis requisiti, de prædictis, & aliis personis quibuslibet, super restitutione hujusmodi Castrorum, Villarum, Terrarum, & aliorum locorum, jurisdictionum, jurium, & bonorum mobilium, reddituumque, ac proventuum, & aliorum quorumcunque bonorum: necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, atque damnis præsentibus, & futuris, in illis videlicet, quæ judicalem requirunt indaginem, summarie, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, in aliis verò, prout qualitas eorum exegerit justitiæ complementum; occupatores, seu detentores, præsumptores, molestatores, injuriatores hujusmodi: necnon contradictores quoslibet, & rebelles cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis extiterint quandocunque, & quotiescunque expedierit auctoritate nostra per censuram Ecclesiasticam; appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Non obstantibus tam felicitis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, illis præsertim, quibus caveatur; ne quis extra Civitatem suam, vel Diocesim; nisi in certis casibus expressis, & in illis ultra unam dietam à fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur seu nè Judices, & Conservatores à Sede Apostolica deputati prædicta extra Civitatem, & Diocesim in quibus deputati fuerint contra quoscunque procedere; aut alii, vel aliis vices suas committere; aut aliquos ultra unam dietam à fine suæ Diœcesis trahere præsumant. Dummodò aliquis ultra duas dietas à fine suæ Diœcesis vigore præsentium non trahatur, aut tam de aliis, quàm de manifestis injuriis, & violentiis, et aliis quæ judicalem requirunt indaginem, poenis in eos si secus egerint, et in id procurantes adjectis Conservatores se nullatenus intromittant, quàm aliis quibuscunque Constitutionibus à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus; tam de Judicibus delegatis Conservatoribus, quàm personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis; aut aliis edictis, quæ vestræ possent in hac parte jurisdictioni, aut potestati ejusque exercitio libero quomodolibet obviare, seu si aliquibus communiter, vel divisim à prædicta sit sedem indultum, quòd excommunicari, suspendi, vel interdici, seu extra, vel ultra certa loca ad judicium evocari, non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, et eorum personis, locis, ordinibus, et nominibus propriis mentionem, et quælibet alia dictæ Sedis indulgentia, generali, vel speciali cujuscunque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non infer-

sertam, vel jurisdictionis executio in hac parte valeat quomodolibet impediri, et de quo cujusque toto tenore, de verbo ad verbum in nostris litteris habenda sit mentio specialis.

Cæterum volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, & alii locorum Ordinarii præsentēs, & futuri, eorumque pro tempore Vicarii in spiritualibus generales; necnon aliæ quæcumque in dignitate constitutæ personæ, & eorum singuli, quando, & quoties parte Congregationis, & Canonorum præfatorum super præmissis requisiti fuerint, ad præsentium litterarum executionem procedere possint, & debeant, etiam perinde in omnibus, & per omnia; ac si præsentēs litteræ etiam eis eum clausula; quatenus unus, vel duo eorum, vel ipsi omnes etiam specialiter directæ fuissent quodque etiam eorum, & vestrum quilibet prosequi valeat articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem, inchoans nullo fuerit impedimento Canonico præpeditus. Quodque à data præsentium sit vobis, & ipsis, ac unicuique vestrum, & eorum in præmissis omnibus, & eorum singulis cœptis, præsentibus, & futuris, perpetua potestas, & jurisdictio attributa, ut eo vigore, eaque firmitate vos, & ipsi possitis, ac quilibet vestrum, & eorum possint in præmissis omnibus cœptis, & non cœptis, præsentibus, & futuris, & pro prædictis procedere; ac si prædicta omnia, & singula, coram vobis, seu ipsis cœpta fuissent, & jurisdictio eorum, ac vestra, & cujuslibet vestrum in prædictis omnibus, & singulis, per citationem vel modum alium perpetrata legitimè extitisset.

Præterea, quia difficile foret hujusmodi præsentēs litteras ad singula, in quibus de eis forsàn mentio facienda fuerit loca deferre, eadem auctoritate decernimus. Quod earum transumpto manu publica, & sigillo alicujus Ecclesiastici Prælati munito, tamquam præfatis si originaliter exhiberentur litteris plena fides adhibeatur in judicio, & extra, & perinde stetur in omnibus, & per omnia, ac si dictæ litteræ originales forent exhibitæ, vel offensæ. Constitutione prædicta super conservationibus, & alia qualibet in contrarium ædita non obstantibus, præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1451. Kal. Martij. Pontificatus nostri Anno iv.

*Privilegium Nicolai V. Contra fugitivos, &
Apostatas à Congregatione.*

Est Romæ.

NICOLAUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Rectori Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini, & universis quorumcunque Monasteriorum, Prioratum, & locorum eidem Congregationi suppositorum ubilibet consistentium Prælati, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Sacræ Religionis, sub qua piæ vitæ, ac regularis observantiæ studio laudabiliter insistentes, devotum & sedulum exhibetis Altissimo famulatum promeretur honestas, ut ad omnia per quæ vestris, & locorum vestrorum in eisque degentium personarum indemnitatibus consulitur, Apostolici favoris præsidium efficaciter intendamus. Cum itaque sicut exhibita nobis nuper pro parte vestra petitio continebat; nonnulli vobis subiecti Canonici, ordinem, & observantiam vestram professis, hoste humani generis instigante, ad alia tam dicti ordinis, quàm aliena non tamen observantiæ Monasteria, Prioratus, sive loca, tamquam fugitivi transire, ac in eis mansionem suam captare temerario ausu præsumpserint in animarum suarum periculum, ac locorum vestrorum detrimentum, & opprobrium, ac perniciosum exemplum, ac scandalum plurimorum.

Nos vestris, ac eorundem locorum vestrorum indemnitatibus super his opportunè providere volentes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati: vobis & vestrum singulis, & omnes & singulos tam existentes, quàm futuros Canonicos

nicos vestros, de locis ipsis vestris fugientes, & ad prædicta alia non observantia Monasteria, Prioratus, sive loca hujusmodi, ubicunque consistentia temeritate propria se transferentes, aut alias quomodolibet evagantes, etiam quarumcunque Ecclesiarum, seu quorumcunque aliorum Ecclesiasticorum beneficiorum curam, & regimen, quavis auctoritate sibi commissam gerentes, seu etiam in quacunque facultate studentes: necnon etiam penes singulos ipsorum aliorum Monasteriorum, Prioratum, sive locorum Prælatos, etiam Episcopos, vel alia quavis dignitate fulgentes, & quoscunque alios, etiam quarumvis facultatum, & litterarum Apostolicarum sibi desuper concessarum, prætextu vel obtentu, eosdem fugitivos Canonicos quavis ratione, vel causa recipientes, retinentes, aut recepturos, & retenturos quotiescunque, & quodocunque expedierit, auctoritate Apostolica tam per litteras, & nuntios vestros, quam etiam per edicta publica hortandi, requirendi, & monendi primo, secundo, tertio, & peremptorie, ac fugitivis Canonicis sub poena excommunicationis latæ sententiæ quatenus ad prædicta, à quibus taliter recesserunt, aut in futurum recesserint, postposita quacunque exceptione, redire debeant, & teneantur, vel si forsan hoc præelegerint, ad alia ejusdem Ordinis, ubi regularis vigeat observantia, sive alterius observantiæ arctioris, Monasteria, Prioratus, sive loca transire possint & debeant, Altissimo ibidem perpetuo servituri.

Prælati verò quibuscunque tales suscipientibus, ac retinentibus præsertim dilecto filio Bono. de Uspirelis Præposito Monasterii S. Agathæ Cremonen. per Præpositum soliti gubernari. Qui, ut assertis nonnullos ex dilectis filiis Canonicis Lateranensibus prætextu quarundam litterarum recepit, ac recipere tentat, quibus litteris etiam si motu proprio, & ex certa scientia à nobis emanaverint, derogamus, illasque omninò ad Canonicos Lateranenses prædictos annullamus, & pro infectis haberi volumus. Quatenus eosdem fugitivos Canonicos à se, suisque locis penitus, & omninò expellere intrà competentes per vos eis, & eorum singulis præfigendos terminos peremptorios, studeant, & procurent, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub Excommunicationis iis, de quibus vobis videbitur poenis, sententiis, & censuris, quas trina canonica monitione præmissa eorum singuli, qui contumaciter vobis desuper obedire neglexerint: lapsis ipsis terminis ipso facto incurrant, & a quibus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, districtè percipiendi, atque mandandi.

Et nihilominus illos ex fugitivis Canonicis prædictis, qui obedientiæ filii redierint, & culpam suam humiliter confessi fuerint ab excommunicationis, & aliis Censuris, et poenis prædictis, quas per recessum hujusmodi vigore præsentium incurrerunt, et futuri incurrerint auctoritate prædicta in forma Ecclesiæ consueta absolvendi; eisq; pro modo culpæ salutarem poenitentiam injungendi. Nec non cum ipsis, et eorum singulis super Irregularitate, si quam hujusmodi sententiis ligati, Divina; non tamen in contemptum clavium celebrando, aut alias se illis immiscendo contraxerint, eadem auctoritate dispensandi, aliaque omnia, & singula, quæ in præmissis, & etiam ea, quæ necessaria fuerint, aut quomodolibet opportuna gerendi, faciendi, & exequendi plenam, & liberam eadem auctoritate tenore præsentium concedimus facultatem. Rursus harum serie decernimus, quòd quæcumque concessionem, gratiam, & litteram, si quas à nobis, vel à Sede Apostolica, aut Legatis ejus, effectui præsentium in aliquo contrarias sub quibusvis formis, & expressionibus verborum, & quibusvis clausulis etiam talibus, per quas nominatim, & expressu ad hujusmodi Canonicos se extenderent, etiam motu proprio, & scientia similibus, imposterum fortassis emanare contigerit, nullatenus valeant, nisi in illis de præsentibus de verbo ad verbum, de nomine, & cognomine, specialis, & expressa, non autem per generales, seu alias expressam mentionem importantes clausulas mentio haberetur.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis

licis, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si Episcopo, & aliis Prælatiis, & fugitivis Canonicis, eorumque retentoribus præfatis, vel quibuscumque aliis, communiter, vel divisim, à Sede Apostolica indultum existat, quod interdici, suspendi, aut excommunicari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ derogationis, annulationis, voluntatis, concessionis, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ M.CCCC.LII. III. Nonas Februarii. Pontificatus nostri Anno VI.

Privilegium Calisti Papæ III., quo Religiosi Clerici Divi Salvatoris de Bononia, veri, ac legitimi Canonici declarantur, idque ad abundantiorum certitudinem.

Est Bononia.

CALISTUS Episcopus servus servorum Dei. Ad futuram rei memoriam &c. Sacra merita Religionis, sub qua dilecti filii Prior generalis, & Canonici Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini in humilitate spiritus, devotum, & sedulum exhibent Altissimo famulatum non indignè merentur, ut votis eorum in his, quæ favoris sunt, & gratiæ, Apostolici favoris præsidium liberaliter impendamus. Sanè pro parte Prioris, & Canonorum prædictorum nobis nupèr exhibita petitio continebat, quòd ipsi, quibus ab Apostolica Sede per ejus litteras, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, gratiis, exemptionibus, & libertatibus aliis Canonicis Regularibus dicti Ordinis generaliter concessis, & quibus ipsi Canonici Regulares, & eorum loca in genere potiuntur, & gaudent, ipsi quoque, & eorum domus potiri, & gaudere valeant, concessum fore dignoscitur ex certis eorum animos noventibus rationabilibus causis, cupiunt se fore veros dicti Ordinis Regulares Canonicos, per Sedem prædictam declarari, & pro talibus impòsterum ubique censerì. Quare pro parte Priorum Canonorum prædictorum asserentium, quòd ipsi secundum Regularia Instituta dictorum Canonorum Regularium profitentur, & degunt, ac Rochetum, prout alii Canonici prælibati deferunt, nobis fuit humiliter supplicatum, ut ipsorum voto super hoc opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, Priorem, & Canonicos de Congregatione huiusmodi, fuisse, & esse veros Canonicos Regulares dicti Ordinis, auctoritate Apostolica, & ex certa scientia tenore præsentium declaramus. Decernentes, quòd ipsi de cætero perpetuis futuris temporibus censerì, haberi, & reputari, necnon omnibus, & singulis præeminentiis, etiam in publicis actibus, ac privilegiis, & gratiis, quibus præfati Canonici Regulares generaliter potiuntur, & gaudent, potiri, & gaudere debeant, ut existentes veri Canonici Regulares Ordinis prælibati: ac mandantes quorumcumque locorum Diocesani, ut eos pro talibus in singulis publicis, & aliis actibus censerì faciant, ac etiam reputari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Constitutionis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1456. xvi. Kal. Junii. Pontificatus nostri Anno II.

Sanctissimi Domini nostri Pauli II. Privilegium pro eligendo Notario Capituli Generalis Canonorum Salvatoris Lateranensis.

AULUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Rectori Generali , & Canonicis Congregationis S. Joannis Lateranensis Ordinis S. Augustini . Salutem , & Apostolicam Benedictionem .

Est Ravennae.

Sacrae Religionis , sub qua mundanis abdicatis illecebris , in humilitatis spiritu , devotum , & sedulum exhibetis Altissimo famulatum promeretur sinceritas , & Votis vestris favorabiliter annuamus . Exhibita siquidem nobis nuper pro parte vestra petitio continebat , quod cum vos in vestro generali Capitulo pro redigendis in notam publicam omnibus in ipso Capitulo gestis , unum Notarium publicum Laicum habere consueveritis , vos attendentes , quod si ea per aliquem ex Canonicis vestris per vos ad id deputandum fieri possent , eum , & magis fidelem , & magis familiarem haberetis , ex quo commoditati vestrae , non mediocriter consultum foret , ex his , & certis aliis rationabilibus causis optatis , notam pro tempore gestorum hujusmodi quoad ea , quae pro ipso Capitulo Generali celebrando , necessaria , & opportuna fuerint , & quae Jus cujusvis alterius , qui non sit de corpore Congregationis praedictae non concernunt , per aliquem ex eisdem vestris Canonicis ad id per vos deputandum annuatim fieri . Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum , ut commoditati vestrae super his opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur .

Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati , vobis , ut Scriba ex Canonicis vestris , quem in eodem Capitulo pro scribendis aliis vestris negotiis annis singulis eligere consuevistis , etiam gesta pro tempore in hujusmodi Capitulo facta vestra , videlicet ejusdem Capituli dumtaxat , non autem cujusvis alterius concernentia , in notam redigere liberè , ac licite valeat , auctoritate Apostolica tenore praesentium indulgemus decernentes , ut sic per eum redactis plena fides (quoad vos tantum) in omnibus , & per omnia adhiberi debeat , ac si ipse Scriba , Notarius publicus existeret , ac dictae Congregationis statutis , & consuetudinibus , juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis , ceterisque contrariis quibuscumque . Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae Concessionis , & Constitutionis infringere , vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attemptare praesumpserit , indignationem Omnipotentis Dei , & Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus , se noverit incursurum .

Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae 1464. xv. Kal. Februarii . Pontificatus nostri Anno I.

Gratis de mandato Domini Nostri Papae .

De Maffeis .

Privilegium Sanctissimi Domini nostri Pauli II. submovens impedimentum ad gradus Congregationis Salvatoris Lateranen. ex natalium defectu .

AULUS Episcopus servus servorum Dei . Dilectis filiis Rectori generali , & Canonicis Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini . Salutem , & Apostolicam Benedictionem .

Est Roma.

Exponi nobis nuper fecistis , qualiter tempore fel. rec. Pii Papae II. praedecessoris nostri , in vestro generali Capitulo Ferrariæ celebrato , factae fuerunt certae Constitutiones , inter quas ista fuit , videlicet , quod Canonici vestrae Congregationis defectum natalium patientes , non possent eligi , vel assumi ad dignitatem , seu officium Rectoratus generalis ejusdem Congregationis , & quod demum in quodam Capitulo generali in Civitate nostra Ravennae celebrato , praedicta Constitutio revocata fuit pro majori pace , & quiete dictae Congregationis , & propterea nonnulli dubitant , an illegitimi vigore istius ultimae Con-

stitutionis, possint ad dignitatem, & officium prædictum assumi; cum quoddam prædicti Pii II. prædecessoris Breve existat, per quod mandatur prima Constitutio observari cum revocatione alterius sui Brevis, cujus tenore, ex certis causis eisdem expositis, voluit, & decrevit, quod assumi possent.

Nos verò attendentes nullam exceptionem personarum apud Deum inter Religiosos maximè, qui spretis temporalibus, ad coelestia aspirant, tenore præsentium, non obstante dicto Brevi præfati prædecessoris in contrarium faciente, istam secundam vestram Constitutionem, in ultimo vestro Capitulo generali per vos conclusam approbamus, & confirmamus, non obstante quibuscumque in contrarium facientibus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris MCCCCLXVIII. Pontificatus nostri Anno IV.

Privilegium Sanctissimi Domini nostri Sixti IV. Quo Indulta, Gratiæ, & Titulus Basilicę Salvatoris Lateranen. Universę Congregationi communicata confirmantur, etiam adempto illius Regimine.

Est Romæ.

SIXTUS Episcopus servus servorum Dei. Regimini universalis Ecclesię [disponente Domino] præsidentes, juxtà Pastoralis officii debitum cura reddimur indefessa solliciti, ut, & statui locorum Regularium, & personarum in eis degentium ita salubritèr intendamus, quòd ab eis omnis ambiguitas; præsertim illius, quæ circa Constitutionem, & Gratiarum, ac Privilegia per Romanos Pontifices prædecessores nostros illis concessa emergere posset, subtrahatur occasio, &, ut firma, & illibata persistent, adiiciamus Apostolici muniminis firmitatem.

Dudum siquidem fel. rec. Eugenius Papa IV. prædecessor noster, Ecclesiam Lateranen. de Urbe, antiquis temporibus per Regulares, deindè per Seculares Canonicos regi solitam, ex certis rationabilibus causis. Dilectis filiis Canonicis Congregationis S. Marię de Frixionaria Ordinis S. Augustini, per eos juxtà Ritus, mores dictę Congregationis, ac Regularia præfati Ordinis Instituta perpetuis tunc futuris temporibus regendam, & gubernandam, cum nonnullis Immunitatibus, Gratiis, Privilegiis, & Indultis concessit, ac voluit, quòd ex tunc Congregatio prædicta non S. Marię de Frixionaria, sed Lateranensis nuncuparetur.

Calistus III dimisit secularibus.

Et deindè eidem Eugenio rebus humanis exempto, successit, quòd cum Canonici dictę Congregationis de facto per nonnullos Cives Romanos à præfata Ecclesia fuissent ejecti, & ammoti, fel. record. Calistus Papa III. similiter prædecessor noster, statuit pariter, & ordinavit, quòd Canonici Congregationis hujusmodi à cura, regimine, & gubernatione prædictę Ecclesię cessarent, illaque per Canonicos seculares teneretur, & gubernaretur.

Paulus II. restituit Regularibus.

Et licèt san. mem. Paulus Papa II. prædecessor noster, Canonicos Regulares, ac Congregationem hujusmodi ad regimen, & gubernationem dictę Ecclesię restituisset, nihilominus eo de medio, sicut Domino placuit Altissimo sublato. Ijdem Canonici dictę Congregationis, denuò ab eadem Ecclesia, & administratione rejecti fuerunt.

Permittit iterum secularibus.

Nos, qui statuerimus, ac voluerimus, quòd dicta Ecclesia per dictos seculares Canonicos imposterum teneretur, regeretur, & gubernaretur, certum numerum Canonicorum secularium Presbyterorum, Clericorum, & perpetuorum Beneficiatorum inibi constituendo, prout in Eugenii, Calixti, & Pauli prædecessorum nostrorum litteris, ac etiam nostris respectivè, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur, haberi volumus, pro expressis plenius continetur.

Cum autem propter præmissa à nonnullis posset revocari in dubium; an per Calisti

Calisti, & etiam litteras nostras, hujusmodi nomen, & titulus Congregationis Lateranen. per dictum D. Eugenium prædecessorem nostrum institutus, sublatus sit, ac Prior Titulus, & nomen, videlicet Congregationis B. Mariæ de Frixionaria in suo esse, & primiori statu permaneat, & deinceps Canonici B. Mariæ de Frixionaria, non Congregationis Lateranen. nuncupari debeant: cessaverintque propterea, & etiam expiraverint Immunitates, Gratia, Privilegia, & Indulta eidem Congregationi Lateranen. tam per Eugenium, quam per alios prædecessores nostros concessa. Nos, qui ad præfatam Congregationem Lateranen. cujus palmites in Vineam Domini Sabbaoth longè, latè diffusi sunt, ac magnam Populo Christiano afferunt consolationem, & devotionem spiritualem, ingentem gerimus in visceribus charitatis affectum; ad omne ambiguitatis tollendum dubium, & ut Canonici Congregationis Lateranen. hujusmodi, in pacis dulcedine, & omnibus semotis molestiis, & turbationibus, vota sua Deo gloriosè reddere possint. Motu proprio, non ad ipsius Congregationis Lateranen. vel alicujus illius Canonici, vel alterius pro illis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, omnes, & singulos tam Eugenii, quoad intitulationem Congregationis, quam omnium, & singulorum privilegiorum, immunitatum in eis contentorum, ac aliorum prædecessorum litteras approbantes, & confirman-tes, ex certa scientia, auctoritate Apostolica decernimus, & declaramus tam per prædictas Calisti prædecessori nostri, quam per nostras litteras, & indè secuta quaecumque eidem Congregationi Lateranen. quoad intitulationem, necnon Immunitates, Privilegia, Gratias, & Indulta hujusmodi, tam per Eugenium, quam per alios prædecessores nostros, dictæ Congregationi i Lateranen. ejusque Canonicis, & personis concessa in nullo præjudicatum, seu derogatum fuisse, & esse quoquo modo, & pro potioris cautelæ suffragio, litteras Eugenii hujusmodi in pristinum, & eum statum, videlicet quoad intitulationem Congregationis, necnon Privilegia, Immunitates, Gratias, & Indulta illi concessa, in quo erant antequàm à Calisto prædecessore, & etiam à nobis litteræ hujusmodi emanarent quomodolibet existebant, auctoritate, & scientia similibus reponimus, restitui-mus, & plenariè reintegramus. Statuentes denuò, & etiam ordinantes, quod Canonici prædicti, perpetuis futuris temporibus, non B. Mariæ de Frixionaria, sed Lateranen. ubique ab omnibus vocentur, intitulentur, & etiam nuncupentur. Calisti prædecessoris, atque nostris litteris in suo pleno, & firmo robore per-manfuris.

Non obstantibus præmissis Calisti prædecessoris nostri præfati, ac nostris lit-teris, quibus illas etiam si de eis, earumque totis tenoribus, de verbo ad verbum habenda esset mentio specialis, & in eis contineatur expressè, quod per hujusmo-di generales clausulas eis non intelligeretur derogatum, præsentibus pro expressis habentes quoad præmissa specialitèr, & expressè motu proprio, & scientia simili-bus derogamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Confirmationis, Constitutionis, Declarationis, Repositionis, Restitutionis, Reintegrationis, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc at-temptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1472. Kalen. Maii, Pontificatus nostri Anno I.

*Sanctissimi D. nostri Sixti Papæ IV. Diploma amplissimum, quo Canonicis
Salvatoris Lateranen. etiam ipsa Basilica exactis, præmissa
omnia confirmantur, plurimæque adiciuntur
gratiarum munera.*

Est Romæ.

SIXTUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

*Canonicis
Regul. pri-
marum.*

Dum ad universos Regulares Ordines, & loca jugo sanctimonie de-
dita, personasque Voto Religionis adstrictas, pro injuncto nobis Apo-
stolicæ servitutis officio, crebris vigiliis, & indefessis studiis atten-
dimus, ad illum præcipuè Canonorum Regularium Congregationis
Lateranen. Ordinis S. Augustini, eo libentiùs nostræ mentis oculos convertimus,
quo ordo ipse in nascentis Ecclesiæ sancta Institutione, ac primorum Christianæ
Religionis Clericorum norma, traditionibusque fundatus, & sacris Institutis, ac
Divinis Regulis, eloquiisque permunitus existit, ab ejusque primæva fundatio-
ne, variis virtutum meritis semper resplenduit; quamobrem nonnulli Romani
Pontifices prædecessores nostri, innumeris Religionem ipsam privilegiis, dignif-
que honorum titulis non immerito decorarunt; unde nos eorum ductos exemplo,
debet, ut Congregationem ipsam Lateranensem in Agro Dominico multiplices,
& uberes sanctæ conversationis fructus in dies afferentem, nostris etiam speciali-
bus gratiarum muneribus muniamus, & iis, quæ pro ipsius Ordinis, & Congre-
gationis laude, ac personarum Vota sua sub suavi jugo inibi exsolventium pace, &
quiete processerunt, nè in conventionis scrupulum labantur, sed firma, pariter, &
illibata persistant, nostri adjiciamus muniminis firmitatem.

*Enarrat,
qualiter va-
ria Canoni-
corum loca,
in unam
Salvatoris
Congrega-
tionem olim
redacta.*

Dudum siquidem fel. rec. Martinus Papa V. prædecessor noster, dilectos
filios tunc singulorum Monasteriorum, Prioratum, Pœpositurarum, & Ecclesia-
rum Ordinis S. Augustini: Priores, Præpositos, Rectores, Canonicos, & Con-
ventus de Congregatione Salvatoris Lateranensis tunc de Frixonaria, vulgaritèr
nuncupatos, ut Deo quietiùs famulari valerent, gratiosis favoribus prosequi vo-
lens, ad honorem Omnipotentis Dei, ejusque Matris Virginis Gloriosæ, ac Beati
Augustini Confessoris pro Religionis incremento mandavit, quòd ex tunc in an-
teà, Priores, Præpositi, Rectores, Canonici, & Conventus præfati pro eorum
perpetua soliditate, ac conversatione quamquam diversorum locorum, ac Mona-
steriorum præfessi existunt, nihilominus unum corpus, unaque Congregatio simul,
& invicem connexa censerentur, ac sub una, & eadem lege, atque observantiæ
Regularis unitate, morumque conformitate, & eisdem consuetudinibus, privile-
giis, ordinationibus, statutis subessent.

Ac pro Religionis, & Congregationis hujusmodi conservatione, augmento,
& felici in Domino observantia vera, sanctitatisque successu pro celebrandis eo-
rum Capitulis, eligendis Rectoribus locorum ipsorum, ac quampluribus aliis,
Monasteriorum, & locorum prædictorum regimen, & gubernationem in spiritua-
libus concerhentibus: Acceptandisque, & recipiendis justo titulo locis, & Mona-
steriis tam factis, quam de novo construendis à quocumque Prælato Catholico,
& Ecclesiastica persona, necnon Rege, Principe, Duce, vel Barone, Dominio,
vel Communitate, & quolibet alio Christifidele, plura salubria statuit, & or-
dinavit.

Ac voluit, quòd tam statuta, & ordinationes prædictæ, quam cætera dicta
privilegia, concessionis, immunitates, & gratiæ, singulis antedictis Monasteriis,
ac locis ipsius Religionis, & Congregationis per Romanos Pontifices prædecesso-
res nostros, seu pro Romanis Pontificibus se gerentes, Reges, Duces, Barones,
Principes, Domina, & Communitates concessa, quæ omnia haberi voluit pro
expressis, & impostèrùm concedenda, in omnibus, & per omnia, ad universa, &
singula loca, Monasteria, Prioratus, Præposituras, & Domos, eorumque perso-
nas,

nas, quæ tunc procedente tempore ad hujusmodi Religionem, & Congregationem, ac eosdem Canonicos reducta, & unita essent, seu reduci, & uniri contineret cum illius, & illorum suppositis, vel unitis, aut per eosdem canonicè acquiritis, & justo titulo acquirendis, ut præfertur extendi debere.

Et deindè piæ memoriæ Eugenius Papa IV. etiam prædecessor noster, Sacrosanctam, & Venerandam Basilicam Lateranensem ad primam institutionem, primæumque ejus statum, videlicet Canoniorum Regularium, ex certis tunc expressis causis, post deliberationem providam, quam cum Fratribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus habuit diligentem, pro Ecclesia Dei, & Catholicæ Fidei, Christianæque Religionis honore, ac Salvatoris nostri gloria, publicaue utilitate, & ipsius Basilicæ Lateranen. statu, veneratione, commodo, honore, reducens, ac reponens.

*Recenset,
quod Eugenius Patri-
archalem
Salvatoris
Basilicam
eis restitu-
rit.*

Ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam ibi noscebatur institutus, perpetuis futuris temporibus in dicta Ecclesia vigeret, & inviolabiliter observaretur, Ordinem, & Congregationem hujusmodi in præfata Ecclesia instituit, & erexit, ac deputavit, dictamque Lateranensem Basilicam cum omnibus suis spiritualibus, & temporalibus bonis, membris, juribus, jurisdictionibus, privilegiis, & exemptionibus in perpetuum eidem Congregationi concessit, et commisit, eorumque curæ, et administrationi tribuit, et donavit.

Atque decrevit, et statuit, ut omnes deinceps dictæ Congregationis Conventus, et loca, ab hujusmodi Sanctæ Basilicæ Lateranen. titulo, et totius Congregationis capite nomen acciperent, et Salvatoris Congregatio appellaretur, ac singulos dictæ Congregationis, ubique Domino servientes, hujus Basilicæ Clericos, et ministros, et privilegiis censi decrevit.

Et successivè san. mem. Nicolaus Papa V. similiter prædecessor noster tam Martini, quàm Eugenii literas prædictas, necnon omnia, et singula in eis contenta, ac quæcumque secuta indè approbans, et confirmans, eaque pleno firmitatis robore subsistere, necnon perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere decernens per quasdam etiam suas concessit, et indulgit omnibus, et singulis Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, Locis, et personis ubicumque consistentibus, et constituendis, presentibus, et futuris Congregationis Canoniorum hujusmodi, ut illis omnibus in eorundem Martini, et Eugenii prædecessorum literis contentis, ac aliis exemptionibus, privilegiis, immunitatibus, libertatibus, gratiis, et indultis, bonisque, et juribus spiritualibus, et temporalibus, concessis, et concedendis, quibus præfata Ecclesia nostra Lateranen. et ab ea dependentia utuntur, et gaudent, seu uti, et gaudere consueverunt, aut poterunt quomodolibet in futurum, Ecclesiæ, Monasteria, Prioratus, Loca, et personæ hujusmodi in omnibus, et per omnia pariformitè, et absque ulla differentia perpetuò uti, et gaudere liberè, et licitè possint.

*Nicolai V.
Confirmatio.*

Posteâ verò eodem Nicolao prædecessore rebus humanis exempto, cum Canonici dictæ Congregationis, à præfata Ecclesia per nonnullos Cives Romanos fuissent ejecti, piæ memoriæ Calistus Papa III. similiter prædecessor noster, etiam per alias suas literas statuit, et ordinavit, quòd Canonici Congregationis hujusmodi, a cura, et gubernatione Ecclesiæ ejusdem desisterent, et illam imposterum per Canonicos seculares regi, et gubernari debere.

Et licet postmodum recolendæ memoriæ Paulus Papa II. etiam prædecessor noster, Canonicos Regulares, ac Congregationem hujusmodi ad regimen, et gubernationem prædictæ Ecclesiæ restituisset, nihilominus eo quoque de medio sublato, Canonici ejusdem Congregationis denuò ab eadem Ecclesia fuerunt ammoti.

*Paulus II.
iterum Ba-
silicam re-
stituit.*

Atque ex ordinatione, et mandato nostris, decretum, et statutum fuit, quòd eadem Ecclesia per dictos Canonicos seculares de cetero regeretur, et gubernaretur.

Et demùm nè in dubium revocari possit, an ex Calisti, et nostris litteris hujusmodi

Memoria
precedens
privilegium
suum, quod
incipit Re-
gimin.
Titulus, &
cetera illi-
bata.

huiusmodi Nomen, et Titulus, seu intitulatio Congregationis Lateranen. suppressa, et sublata essent, ac immunitates, gratiæ, privilegia, et indulta eidem Congregationi Lateranen. tam per ipsum Eugenium, quam per alios Romanos Pontifices prædictos concessa, censerentur revocata per nonnullas etiam alias litteras nostras omnes, et singulas tam Eugenii quoad nomen, et intitulationem Congregationis, quam omnium, et singulorum privilegiorum, et immunitatum, aliorum prædecessorum litteras approbantes, et confirmantes, decrevimus, et declaravimus tam per prædictas ejusdem prædecessoris Calisti, quam nostras Priores litteras, et inde secuta quæcumque, præfata Congregationi Lateranensi quo ad nomen, et intitulationem prædictam, necnon immunitates, privilegia, gratias, et indulta huiusmodi tam per Eugenium, quam per alios prædecessores prædictos, eidem Congregationi, ejusque Canonicis, et personis concessa, in nullo præjudicatum, aut derogatum fuisse, aut esse quoquo modo, et pro potioris cautelæ suffragio, litteras Eugenii prædicti prædecessoris, in pristinum, et eum statum, videlicet quo ad nomen, et intitulationem Congregationis, necnon immunitates, privilegia, gratias, et indulta illi concessa, in quo erant, antequam à Calisto prædecessore præfato, et etiam à nobis litteræ huiusmodi emanassent, et quomodolibet existebant: reposuimus, restituimus, et plenariè reintegravimus, prout in singulis prædecessorum, et nostris litteris prædictis respectivè, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, et haberi volumus, prout inferius continetur.

Denuo pri-
vilegia Pon-
tifici prin-
cipumque
confirmat.

Nos, qui Congregationi huiusmodi, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, locis, & personis propter eorum laudabilem, & Religiosam Vitam, ac multiplices, & uberes fructus, quos in Vineam Domini (Altissimo ministrante) dicti afferunt, singulari devotione afficimur, ipsos, & eorum Monasteria, Ecclesias, atque loca, etiam majoribus gratiis prosequi volentes; Motu proprio, & non ad eorundem Canonicoꝝ, vel alicujus pro eis nobis super hæc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & certa scientia, ac de nostræ plenitudine potestatis, quæcumque privilegia, gratias, immunitates, libertates, & exemptiones tam per prædictos, quam per alios Summos Pontifices prædecessores nostros, Romanosque Imperatores, Reges, Principes, & alios Christifideles, eidem Congregationi, ejusque membris, locis, Ecclesiis, Monasteriis, & personis quomodolibet concessa, ac omnia, & singula in eis contenta, & quæcumque inde secuta, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac plenum robur, & omnimodam firmitatem, perpetuis futuris temporibus obtinere, & inviolabiliter observari debere volumus, atque decernimus.

Eximit a
jurisdictione
Judicum
Nota.

Attendentes autem, quantæ venerationis, & sanctimonix semper fuerit Congregatio huiusmodi in Ecclesia Dei, & quantum plantatio sacra, norma Religionis Christianæ floruerit, ac propterea decens; quinimò debitum reputantes, ut spiritualibus prærogativis gaudere, ac sub nostra, & ejusdem Sedis protectione militare, præcipuisque honoribus, & gratiis extolli, & decorari debeat. Congregationem ipsam, illiusque Monasteria, Ecclesias, & loca quælibet, ac illorum Canonicos, seu personas præsentis, & futuras [vagabundis, & fugitivis exceptis, aut aliter extra Ordinem, seu Congregationem ipsam, absque Superiorum licentia commorantibus, quibus nolumus hæc aliquantulum suffragari] à quorumcunque prædictæ Sedis Legatorum, ac Nuntiorum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumcumque Judicum ordinariorum, aut extraordinariorum Jurisdictione, auctoritate, potestate, dominio, visitatione, cura, ac charitativi subsidii subventionem, & exactionum quorumcumque præstationem.

Item ab
exactioni-
bus Congre-
gationibus
Processioni-
bus.

Necnon Synodalibus, & alterius cujuscumque Congregationis, seu Processionum evocationibus, motu, & scientia prædictis, penitus, & omninò eximimus, ac totaliter liberamus, eamque in Jus, & proprietatem B. Petri, ac Sedis ejusdem, & sub eorum spiritali protectione, atque nostra suscipimus: Ita quod de cætero cum Monasteriis, membris, Ecclesiis, locis, personis, & juribus suis quibuscumque

que eidem Sedi immediatè subjecta existat, & omninò esse censeatur: Quodque Legati, aut Nuntii præfati, seu locorum Dioecesani, aut alii ordinarii quicumque, vel aliæ quævis personæ, quantacumque ampla præfulgeant dignitate, seu præminetia, in Congregationem Canonicos, personas, Monasteria, Ecclesias, membra, & loca prædicta, utpotè prorsus exempta, excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias, seu alias censuras, sivè poenas specialiter, vel generaliter eorum auctoritate ordinaria promulgare, nec ullam in Monasteria, Ecclesias, personas, & loca hujusmodi præminentiam, superioritatem, & jurisdictionem quomodolibet exercere possint, etiam ratione contractus, vel delicti, seu rei, de qua ageretur, ubicumque ineatur contractus, committatur delictum, & res ipsa consistat. Decernentes ex nunc omnes, & singulos processus, ac excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias, censuras, & poenas, quas, & quicquid contrà Congregationem, seu illius Canonicos, Monasteria, personas, Ecclesias, & loca haberi, & fieri contigerit, seu etiam promulgari, irritos, & inanes, nulliusque roboris, & momenti esse, ac pro nullis, & infectis haberi debere etiam exemptione Congregationis, quàm tamquam notoriam, & manifestam haberi volumus, non aliter allegata, seu aliter de ea mentione facta.

Præterea nè Congregationem ipsam, & illius Canonicos per locorum ordinarios, quavis occasione, vel causa, & præsertim ratione Parochialium Ecclesiarum, seu aliorum locorum dictæ Congregationis pro tempore, quibus cura Animarum imminet molestari contingat, & hujusmodi prætextu in Congregationem, & Canonicos prædictos, aliquam superioritatem, seu dominium habere prætendant: ipsis quoque concedimus, & indulgemus, ut in Parochialibus Ecclesiis hujusmodi possit Congregatio ipsa, seu illius Canonici prædicti per se, aut per Presbyteros Seculares, vel Regulares, sui, aut cujuslibet alterius Ordinis, aliàs tamen habiles, & idoneos ad ipsum nutum deputandos, & amovibiles, animarum curam prædictorum Parochianorum, Ecclesiarum Parochialium hujusmodi, libere, & licitè exercere. Quodque ipsi Capellani, dum curam hujusmodi gerent, ea libertate, & exemptione fungantur, & ubique fruantur, ac si ex Canonicis Congregationis, & Ordinis extiterint.

Item ab ordinariis locorum etiam pro Parochialibus.

Et quia ejusdem Congregationis Canonici, de locis ad loca illius sæpiùs transferuntur, propter quod perpetuam in certis, & determinatis dictæ Congregationis Monasteriis, seu Ecclesiis, aut locis non habent mansionem, volumus, atque concedimus, ut liceat eidem Congregationi suos Canonicos ad omnes, etiam sacros Ordines promovendos; idoneos tamen, & juxtà conscientiam Prælatorum illius approbatos quibuscumque maluerint Catholicis Antistitibus gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentibus præsentare; ipsique Antistites præsentatos à suis Prælati Canonicos sine ulla examinatione per eosdem Antistites facienda, vel absque alia promissione, aut obligatione promovendorum Canonico- rum ad Ordinis quoscumque etiam sacros promovere possint, ac debeant.

Pro Sacris ordinationibus.

Porro, ut Congregatio ipsa circa celebrationem Missarum etiam specialibus privilegiis gaudeat, eidem pariter, & illius Canonici pro tempore concedimus, ut in ipsorum itineratione Altare portatile cum debita reverentia, & honore habere, super quo tamen in locis congruis, & honestis, Missas, & alia Divina Officia, etiam per unam horam ante diem, & usque ad horam nonam in ipsa itineratione, aut aliàs ad hoc causa subsistente celebrare, ac Sacramenta Ecclesiastica ibidem recipere possint.

Et ubi generale, seu in aliquo speciali loco interdictum fuerit in Ecclesiis suis, ac in Altare portatili prædictis, & aliis quibuscumque locis honestis, hujusmodi Missas, & alia Divina Officia celebrare; Ita tamen quod in locis Ecclesiastico interdicto suppositis, debeant januis clausis, & excommunicatis expulsis, atque exclusis, non pulsatis Campanis, & submissa voce eadem Divina celebrare, dum tamen ipsi Canonici causam non dederint interdicto, nec contingat id eisdem specialiter interdicti, neque Ecclesiæ, & loca ipsa fuerint interdicta.

Tempus interdicti.

Et

Et cum excommunicatis dumtaxat à Jure , non tamen pro talibus publicatis conversari , dummodò in contemptum clavium non fiat .

Pro vernaculis.

Necnon omnibus , & singulis , qui in eorum , & dictæ Congregationis existunt obsequiis, ac in ipsorum morantur locis, cuncta ministrare Ecclesiastica Sacramenta , & eos cum decedere contigerit, in Ecclesiis suis prædictis liberè , & licitè sepellire possint, ac valeant, plenam licentiam concedimus , & facultatem .

Exemptio à prestationibus.

Cæterum, ut Congregatio ipsa, & illius Canonici majoris immunitatis gratia fruantur motu , scientia, & tenore similibus , volumus , atque decernimus , ut ad præstationem , procurationum Legatorum dictæ Sedis , & Nuntiorum ipsius , seu Diocesano- rum locorum , aut exactionum , vel collectionum, vel subsidiorum, vel provisionum , aut onerum quorumcumque , nec etiam ad solutionem decimarum, quas Papales appellant, & quas Sedes Apostolica pro Christianæ Fidei defensione, aut aliis imminentibus (persæpè necessitatibus imponit minimè tueantur , neque obligati sint, etiam si per quoscumque exemptos persolvi mundarentur, cum quibusvis derogatoriis , et fortioribus clausulis : Nec eos ab eadem solutione cessando , censuras, et pœnas incurrere, nisi præsentibus de verbo ad verbum, et earum toto tenore inserto, et non per generales clausulas specialitèr, et expressè derogetur , et de ipsis omnimoda , et individua mentio fiat .

Supradictorum corroboratio.

Præterea , ut iidem Canonici cum majori animi sui quiete Altissimo exolvant vota sua providere volentes, statuimus, et ordinamus, ut ipsi per litteras ejusdem Sedis, aut Legatorum , seu delegatorum ipsius jam forsàn concessas , aut de cætero sub quacumque verborum forma concedendas à quoquam ad pecuniam, colligendum , seu correctionis , aut visitationis officium Monasteriis, vel Ecclesiis, sive quibuscumque personis impendendum , vel ad cognitiones causarum , citationes partium , et denuntiationem sententiarum interdicti , et excommunicationis procedendum , aut curam Monialium, seu Religiosarum quarumlibet personarum recipiendarum minime cogi possint , nisi in hujusmodi litteris de hoc Indulto, ac Congregatione , et Ordine prædictis expressa , ut præfertur fiat mentio .

Solutio Canonica portionis.

Sepulturam quoque in Locis , Cimiteriis, et in Ecclesiis dictæ Congregationis concedimus , et eam liberam esse decernimus , ita quòd devotioni , et extremæ voluntati eorum , qui in locis hujusmodi sepeliri voluerint , nullus obstat; salva tamen Justitia illarum Ecclesiarum , à quibus mortuorum corpora assumentur .

Statuentes nihilominus, ut pro rebus , quæ in ornamentis, libris, fabrica, luminaribus , anniversario , septimo , vigesimo , trigesimo , sive aliis ad perpetuum cultum divinum , aut pro victu, et sustentatione dictorum Canonico- rum, vel indumentis , necnon pro annuis censibus redimendis, ad quorum solutionem aliquæ Ecclesiæ , seu Monasteria dictæ Congregationis obligata noscuntur , vel de domibus, prædiis, hortis, et bonis , aliisque locis dictæ Congregationis opportunis, quæ Canonicis , et Congregationi hujusmodi relinquuntur , nulli teneantur canonicam portionem tradere .

Ita tamen quòd in reliquis casibus , quàm in prædictis, in quibus quarta ipsa solvenda foret, solvere , vel conventiones si quæ essent inter Canonicos præfatos, et locorum Ordinarios , ac Ecclesiarum Rectores, laudabiles , et honestæ in posterum observari debeant .

Prohibentes insupèr omnibus , et singulis cujusvis status , gradus , ordinis, vel conditionis, seu nobilitatis , et præminentie fuerint , et quacumque Ecclesiastica , vel mundana præfulgeant dignitate ; nè in præmissis à Congregatione , & Canonicis hujusmodi, vel ultimarum voluntatum executoribus, seu decedentium hæredibus , occasione præmissa aliquid exigere , vel extorquere præsumant , & si fortè per eos , vel Sedem prædictam de Legatis piè dispositis , & relictis in genere , vel in specie , decima , vel alia portio , seu quota alteri piæ, vel non piæ rei, ex quavis causa hætenus , & præsertim Ecclesiæ S. Petronii Civitatis Bononiensis concessa fuissent , aut in futurum concedi , seu solvi, aut dari, mandari contigerit,

Con-

Congregationem, & Canonicos hujusmodi, & illorum Ecclesias, Monasteria, & loca, & eis legata, atque relicta, aut alias in eorum favorem exposita, ipsa in concessionibus, & mandatis hujusmodi includi, seu comprehendi non debere decernimus, nisi de Congregatione, Canonicis, & Ordine prædictis, ac præsentì decreto, specifica mentio fiat in eisdem.

Porro volumus, ac decernimus, quòd contra Congregationem, Ecclesias, Monasteria, loca, res, bona, & jura sua prædicta, tam præsentia, quàm futura præscribi non possit, nisi spatio sexaginta annorum continuorum, quodque nulla alia quàm sexagenaria, contra Congregationem, Canonicos, ac bona, & jura sua prædicta currat præscriptio. Cassantes, annullantes, abrogantes, & penitus irritantes omnem aliam præscriptionem, quam Congregatio ipsa, tam ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, locorum, rerum, bonorum, & jurium suorum hujusmodi, quàm aliàs forsitan incurrere coepissent.

*Conceditur
præscriptio
sexagenaria*

Ut autem Rector, & Visitatores, ac singuli Priores dictæ Congregationis, & qui loco eorum in ipsorum absentia constituuntur, præsentis, & futuri, qui nunc sunt, & qui pro tempore erunt, amplioribus prærogativis, & indultis gaudeant, eis concedimus, ut cum Canonicis, Novitiis, Conversis, & Commis-
eiusdem Congregationis dispensatione indigentibus, sive priusquam intraverint Congregationem, & Ordinem hujusmodi, sive post, in casibus, quibus excesserint: pro quibus excommunicationis, vel interdicti, aut suspensionis sententias, à jure, vel ab homine, generaliter promulgatas incurrerint: Et hujusmodi sententiis innodati, aut in locis generali, aut speciali Ecclesiastico suppositis interdicto, Divina Officia celebrantes, vel suscipientes Ordinem sic ligati, notam irregularitatis similiter incurrissent: Et in omnibus aliis casibus, etiam, & causa cujuscumque symoniæ, qualitercumque generaliter, vel specialiter Sedi Apostolicæ reservatis [exceptis dumtaxat Hæreticorum, relapsorum, Scysmaticorum, defensorum prohibita ad Infideles, & litteras Apostolicas falsificantium, quos omnino ad eandem Sedem remitti volumus] absolutionis, & dispensationis beneficium, juxta casuum exigentiam valeant impartiri; Canonici verò, & alii, quos pro tempore Rector generalis Visitatores, & Priores prædicti in proprios habuerint Confessores, eisdem Rectori, Visitoribus, & Prioribus absolutionis, & dispensationis hujusmodi beneficium etiam concedere possint.

*Facultas ab
soluendi, di-
spensandi.*

Et ut Canonicis dictæ Congregationis omnis vagandi adimatur occasio, & ne ipsi ad Sedem prædictam veniendi, seu recurrendi sumere valeant occasionem, Diffinitoribus Capituli Generalis dumtaxat ejusdem Ordinis, cum quibusvis personis defectum natalium ex adulterio incestuoso, & quovis alio nefario, & illicito coitu proveniente patientibus, necnon Rectori, & Visitoribus cum iis, qui ex quavis causa (præterquam homicidii voluntarii, bigamiæ, mutilationis membrorum irregulares forent) postquam Congregationem ipsam ingressi, & illam expressè professi fuerint perpetuò dispensandi, ut defectu, & irregularitatibus hujusmodi non obstan. ad quoscumque etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoveri, & in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, & ad quæcumque officia, administrationes, seu dignitates prædictæ Congregationis, aut illius Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum recipi, & assumi, illaque gerere. & exercere, liberè, & licitè, & absque dispensatione dictæ Sedis quoties opus fuerit, valeant, licentiam, & facultatem similiter concedimus, & indulgemus.

Necnon, ut ipsi Canonici, aliàs tamen idonei, per Superiores Congregationis prædictæ, ac locorum suorum pro tempore deputandi ad Confessiones omnium, & singulorum utriusque sexus, liberè, & licitè tam in locis ipsorum Canonicorum, quàm extrà audire, ac confitentibus hujusmodi pro commissis poenitentiam possint injungere salutarem, & eisdem confitentibus Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesiis præfatæ Congregationis liberè, & licitè similiter ministrare possint [præterquam in festo Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi.]

*Pro confes-
sionibus au-
diendis.*

Et cum sicut accepimus Congregatio ipsa in Insula Tremitana, in Mari Adriatico,

tico, in partibus Italiae propè Provinciam Appuliae consistente, & longè à terra distante, insigne habeat Monasterium, ad quod sæpius Maritimi, & Navigantes, ut inibi Portum recipiant, declinant, & nulla in dicta Insula existat Ecclesia; præter ipsius Monasterii Ecclesiam. Ne declinantes hujusmodi Ecclesiasticis careant Sacramentis, Congregationi, & Canonicis prædictis pariter concedimus, ipsis declinantibus, ac servitoribus, quos ad servitium Monasterii retinent, possint etiam in festo Resurrectionis, Eucharistiæ, & omnia alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare; necnon cum Pyratibus, & cæteris Excommunicatis humaniter conversari, ac eisdem in dicto loco vitæ necessaria exhibere; cum difficile admodum foret Canonicis, & personis ejusdem loci, Pyratas hujusmodi evitare, propter eorum sæpius, & dictorum Canonorum per illas partes transitum, cum facilè admodum invicem sæpè casualiter conveniant, & nisi ipsi Canonici cum dictis Pyratibus humaniter agerent, ab eis multipliciter offendi possent, [dummodò dicti Canonici non participant cum dictis Pyratibus, aut aliis Excommunicatis in crimine, propter quod excommunicationis sententiam incurrerent,

*Auctoritas
permutandi
seu alienan-
di bona im-
mobilia.*

Cæterum, ut Congregatio, & Canonici prædicti, uberiori facultate circa utilitatem, & commodum Monasteriorum, Ecclesiarum, & locorum suorum hujusmodi, ac illorum Jurium gaudeant Capitulo Generali Congregationis prædictæ, ac illius pro tempore Rectori majori per præsentem impertimur auctoritatem concedendi Præpositis, Abbatibus, Prioribus, & Capitulis Ecclesiarum, & Monasteriorum, & locorum suorum hujusmodi licentiam permutandi, seu alienandi, quotiès opus fuerit, quæcumque bona immobilia Congregationis prædictæ, ac illius Monasteriorum, Ecclesiarum, & Locorum pro ipsorum tamen evidenti utilitate.

*Indulgentia
plenaria.*

Demum saluti animarum Canonorum prædictorum salubriter consulere volentes; eis pariter concedimus, ut liceat ipsis, & cuilibet ipsorum, necnon Conversis, Commissis, & Novitiis suis præsentibus, & futuris, in Articulo mortis quæcumque Presbyterum ex Canonicis præfatae Congregationis, in casu verò necessitatis, alium Presbyterum idoneum, vel secularem, vel cujusvis alterius Ordinis Regularem, in suum eligere Confessorem, qui confessionibus hujusmodi diligenter auditis, pro Commissis per eos criminibus, delictis, & peccatis, in omnibus, & singulis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis casibus, debitam absolutionem, & plenariam omnium peccatorum suorum remissionem possit auctoritate nostra impendere, & poenitentiam injungere salutarem; ita tamen quod quilibet ex confitentibus hujusmodi, postquam Congregationem hujusmodi fuerit ingressus, & antequàm ad articulum mortis deveniat, teneatur si Clericus, vel Presbyter fuerit, septem Psalmos Poenitentiales, si verò Conversus, vel Commissus, quinquagies Orationem Dominicam, & totidem Salutationem Beatae Mariæ Virginis, singulis septimanis per unum annum dumtaxat, pro conservatione status Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, legitimo tamen impedimento cessante dicere, & omittentes, alia vice supplere teneantur, etsi interim aliquem post inceptam, & non perfectam poenitentiam hujusmodi, ab hac luce migrare contigerit, ipsam nihilominus plenariam remissionem consequatur, dummodò intentionis fuerit illam, si supervixisset perficiendi.

*Statio Ro-
mæ.*

Dexteramque nostræ liberalitatis erga dictam Congregationem liberius extendere volentes, & in eo præsertim, ut Canonici prædicti suarum animarum saluti magis consulere valeant, Canonicis, Conversis, Commissis, & Novitiis prædictis, præsentibus, & futuris, qui in diebus, quibus stationes in nonnullis, tam intra, quàm extra almam Urbem Ecclesiis consistentibus existunt, quinque Altaria Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum suorum, in quibus tunc eos moram trahere contigerit devotè visitaverint, & Psalmum David, *Miserere*; videlicet illum scientes, alii verò quinquies Orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam, coràm quinque Altaribus hujusmodi, pro foelici statu S. Matris Ecclesiæ dixerint, easdem concedimus Indulgentias, perindè, ac si dicti Canonici,

Con-

Converſi, Commiſſi, & Novitii perſonaliter, Eccleſias Urbis præfatæ viſitaſſent; Ita quòd in defectu Altarium, alia pia, & devota loca ad viſitationem hujusmodi, & alia præmiſſa faciendum eligere poſſint, etiamſi eos extra Monafteria, & loca eſſe contigerit.

Attende.

Repetentes autem animo quot, & quanta ſint merita Religionis, & Congregationis hujusmodi in Eccleſia Dei, & quantum inter alias polleat Religiones; dignum propterea quin etiam debitum judicamus, ut etiam excellentioribus prærogativis, & honoribus gaudere debeat; de illis potiſſimum, quæ ad illius ampliationem, atque augmentum tendunt.

Statuimus ergò, ac ſimiliter ordinamus, ut omnes qui votum ſimpliciter ingrediendi aliquam aliam Religionem, etiam arctiorem emiſerint, ad Congregationem, & Ordinem præſatum, illorumque profeſſionem liberè, & licitè ingredi, inibi recipi, & admitti valeant.

Etiamſi voverint.

Et quia forſan nonnulli Congregationis, & Ordinis hujusmodi habitum aſſumentes, diverſis perſonis, quæ ignorari, & non reperiri poſſent, in aliquibus rebus, ſeu bonis obnoxii eſſent, eiſdem Rectori, Prioribus, ac eorum vicesgerentibus concedimus, ut ipſorum ſingulis, in locis ſibi commiſſis, bona ipſa in pios uſus, liberè, ac licitè convertere poſſint; prout ſecundùm Deum meliùs viderint expedire.

Reſtitutio incerta.

Cupientes verò Congregationem eandem in ſuo ſalubri ſtatu multiplicari, & conſervari, ſtatuimus pariter, ac decernimus, quod de cætero perpetuis, futuris temporibus, nullus ex dictis Canoniciſ, præſentibus, futuris, tranſeat de aliquo Congregationis, & Ordinis hujusmodi Monafterio, ſivè loco, ad aliquod aliud S. Benedicti, in quo regularis non vigeat obſervantia, ſeu S. Auguſtini prædicti, vel alterius cujuſcunque Ordinis, Monafterii, ſivè Monaſtici loci, vigore cujuſcunque conſeſſionis, licentiæ, ſeu facultatis, etiam per Apoſtolicas litteras, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de voluntate, ac ſtatu- to hujusmodi mentionem, quibuſvis perſonis, cujuſcunque gradus, ſtatus, & conditionis exiſtant.

Ne noſtri tranſgre- dian- tur.

Nec prætextu alicujus officii etiam Capellanus cujuſcunque Prælati, cujuſcunque ſtatus, & conditionis fuerint: etiamſi Patriarchali, vel Cardinalatus præfulgeant dignitate, & honore, ſub quacumque expreſſione in genere, vel in ſpecie conſeſſas, aut forſan impoſterùm concedendas.

Quodque nullus alterius Monafterii, ſivè loci Prælatuſ, aut aliuſ quicumque in eo, aliquem Canonicoꝝ præſentium, & futuroꝝ eorum, in Monafteria recipiat, vel admittat, ſub excommunicationis pœna, quam tam recepti, quàm recipientes hujusmodi pro tempore eo ipſo incurrant, ſi admoniti non deſtiterint, & quam ex nunc contra quemlibet tranſgreſſorem proferimus, & à qua, à nullo alio; præterquàm à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo abſolvi poſſint, abſque Rectoris majoris, & alterius ex duobus Ordinis, & Congregationis hujusmodi Viſitatoribus pro tempore exiſtentibus licentia ſpeciali; Decernentes irritum, & inane quicquid contra præmiſſa per quocumque quavis auctoritate ſcien- ter, vel ignoranter contigerit attemptari.

Cumque acceperimus, & re ipſa dedicerimus, Congregationem S. Juſtinæ de Padua Ordinis S. Benedicti à nonnullis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quampluribus digniſſimis Privilegiis, Indultis, & Gratiis decoratam fuiſſe, & cenſeamus Congregationem Lateranenſem meritis, & virtutibus ſuis non minora promæreret; maximè, ubi quos par labor conjungit, pari quoque Privilegia contingere debent eidem Congregationi Lateranen. etiam concedimus, ut omnibus Privilegiis, Indulgentiis, Gratiis, Favoribus, & Indultis tam ſpiritu- alibus, quàm temporalibus à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ſeu aliàs eidem Congregationi S. Juſtinæ conſeſſis: ipſa quoque Congregatio Late- ranenſis pariformitèr potiri, & gaudere poſſit, & valeat abſque ulla prorsùs dif- ferentia, perindè, ac ſi ea dictæ Congregationi Lateranen. ſpecialiter, & nomi-

Communica- tio privile- giorum Caſ- ſinarum.

natim concessa fuissent, quorum tenores hic pro sufficienter expressis haberi volumus, & non secus, ac si presentibus de verbo ad verbum inserta forent, quæ ad ipsam Congregationem Lateranensem extendi, ac illam pari modo comprehendere volumus, ac decernimus.

Quodque ipsi Canonici officio prædicandi verbum Dei uti possint, quemadmodum Fratribus Prædicatorum, & Minorum Ordinum, per nos etiam, & dictos Romanos Pontifices concessum fuit.

*Dubia in
favorem in-
terpretanda*

Ut autem mentes dictorum Canoniconum à dubiis, quæ super presentibus, aut aliis Gratiis hujusmodi, per nos, & prædecessores nostros Imperatores, Reges, Principes, & alios prædictos concessis, & in posterum concedendis, apud præfatos Canonicos quomodolibet oriri possent releventur: volumus, ut ubi in aliquo redderentur ancipites, seu dubii, secundum bonam æquitatem, in favorem salutis animarum suarum largissimè intelligantur, & interpretentur, non autem secundum Juris rigorem, vel Doctorum opiniones, & subtilitates.

*Actus con-
trarii nil
derogent.*

Adiicientes, ut si quando contigerit per aliquem, seu plures actus contra hujusmodi, vel quæcumque alia Decreta, Privilegia, Indulta, Grantias, & Immunitates præfatæ Congregationi concessa, aut ipsorum aliquid à quocumque, cujuscumque conditionis, dignitatis, gradus, & status existat ex negligentia, seu ignorantia presentium, & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quavis causa aliter attemptari, vel observari scienter, vel ignorantèr, nullum tamen per hoc præjudicium Decretis, Indultis, Gratiis, & Immunitatibus præfatis generetur, sed illa suo vigore, & pleno robore firmata perpetuò permaneant.

*Apostolica
littera di-
versum sta-
tuentes.*

*Clausulae ro-
borantes pri-
vilegium.*

Postremò cum contingat plerumque, ex importunitate petentium, & negotiorum multitudine, ac suppressione veritatis, Summos Pontifices fatigatos, & circumventos, ea concedere, quibus alias nullatenus annuerent; Auctoritate presentium statuimus, & ordinamus, quod quæcumque litteræ Apostolicæ, etiam proprio motu confectæ, aut in futurum conficiendæ, etiam si in eis clausulæ Privilegiis, & Indultis dictæ Congregationi concessis, non obstantibus, & de quibus expressa mentio fieri debeat expressè contineantur, quæ obviat, & contrafaciant huic privilegio præfati, aut quibuslibet earum particulis, nisi appareat evidentissimè, & apertissimè, quod Summus Pontifex, qui pro tempore fuerit, huic Indulto, vel alicui ejus parti vellet per Apostolicas litteras derogare, faciendo specialem mentionem de verbo ad verbum ex certa scientia de hujusmodi privilegio, & ipsa Congregatione, diversis nominibus eam nominando, per hæc præcisè vocabula: Congregationem, Unitatem de observantia, aliàs de Frixonaria, nunc Lateranensem appellatam, causasque legitimas allegaverit, cur his obviare intendat decretis, nullius sit roboris, vel momenti.

*Ne divexen-
tur.*

Districte inhibentes eisdem Ordinariis locorum, sub interdicti ingressus Ecclesie, & suspensionis à Divinis, ac regiminis, & administrationis Ecclesiarum suarum, Rectoribus verò Parochialium Ecclesiarum, & quibusvis aliis personis, sub excommunicationis latæ sententiæ, & privationis earundem Parochialium Ecclesiarum, ac omnium aliorum bonorum Ecclesiasticorum, quæ obtinent. Necnon inhabilitationis ad illa, & alia obtinenda in posterum poenis, quas scientes, contrafacientes eo ipso incurrere volumus. Nè Ordinem, & Congregationem Canoniconum Regularium hujusmodi, ac illius Canonicos, Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta, præter ac contra tenorem, ac formam hujus presentis nostri Indulti, & aliarum concessionum, ut præmittitur, Congregationi prædictorum Canoniconum Regularium, seu Ecclesiis, Monasteriis, membris, & locis suis prædictis factarum quoquomodo inquietare. Nec eos, aut testamentorum, & ultimarum voluntatum executores, ac testantium hæredes, seu quoscumque alios directè, vel indirectè, ad solutionem alicujus quartæ Parochialis, seu Canonice, vel alterius portionis, sive oneris compellere quoque pacto, ut præfertur, præsumant.

Statuentes quoque, ut nullus invitis Canonicis hujusmodi, prorsus audeat in
eorum

eorum Ecclesiis, seu Monasteriis aliquod Officium Mortuorum, vel alia celebrari facere, etiam si apud eos corpora Defunctorum sepeliri contingat.

Mandantes insuper *expressè* ipsis locorum ordinariis, ac Rectoribus Parochialium Ecclesiarum, ne eorum Parochianis, quod Canonici dictæ Congregationis non confiteantur, aliquo pacto prohibere, seu persuadere præsumant, & nullatenus denegent ministrare huiusmodi confitentibus eisdem Canonici, quæcumque Ecclesiastica Sacramenta, dummodò aliqua Canonica, & rationabilis causa non subsistat.

Et nihilominus universis, & singulis personis in dignitate Ecclesiastica ubilibet constitutis, & aliis de jure communi habilibus, & idoneis ad causas audiendas, per hæc Apostolica scripta mandamus, cum aliqui ex eisdem personis pro parte ejusdem Congregationis Lateranensis, seu Rectoris generalis, aut aliorum per se, vel alium, seu alios præmissa, ubi, & quando opus fuerit publicantes, ac eisdem Congregationi, & Canonici, illorumque Ecclesiis, Monasteriis, membris, & locis prædictis, in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant Congregationem ipsam, illiusque Canonicos pacifica possessione privilegiorum, & concessionum huiusmodi liberè gaudere: non permittentes eos, seu testamentorum executores, & heredes prædictos, contra illorum tenores per Ordinarios, & Rectores Parochialium Ecclesiarum prædictos, seu alios quoscumque indebitè molestari, aut eis gravamen, injurias, atque damna inferri, seu quomodolibet irrogari, quinimò dictæ Congregationi, ac illius Canonici prædictis, in quibuscunque casibus, seu causis tam Ecclesiasticis, quam profanis, per eos coram dictis personis cujusvis qualitatis, conditionis, gradus, ordinis, dignitatis, nobilitatis, præminentiae, & status fuerint, etiam quacunque mundana, vel Ecclesiastica, aut Patriarchali præfulgeant dignitate, sine expensis, summarie, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, auctoritate Apostolica ministrent Justitiam, denuntientque palàm, & publice, omnes, & singulos Excommunicatos, quos eis constiterit censuras, & alias poenas incurrisse; ac faciant eos ab omnibus arctius evitari, & ubique pro excommunicatis, suspensis, & interdictis nuntiari, & legitimis desuper factis processibus, illos quoties opus fuerit iteratis vicibus aggravent, seu aggravari procurent, contradictores quoslibet per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad præmissa, seu aliquid eorum, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Non obstantibus Constitutionibus *fel. rec.* Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quibus cavetur, nè quis extrà suam Civitatem, & Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, ut in illis, ultrà unam dietam à fine suæ Diocesis ad iudicium evocetur, seu nè Judices à Sede Apostolica deputati, extrà Civitates, & Diöceses, in quibus deputati fuerint, contrà quoscumque procedere, aut aliis vires suas committere præsumant, & de duabus Dietis in Concilio Generali, necnon quæ incipiunt *Super Cathedram Bonifacii; & Dudum*. Vienen. Concilii, ac Calisti Papæ III. etiam prædecessoris nostri, & quorumcumque aliorum Pontificum similiter prædecessorum nostrorum litteris; forsàn his nostris contrariis, ac etiam Provincialibus, & Synodalibus Conciliis edictis specialibus, vel generalibus, Ecclesiarumque, & locorum quorumlibet statutis, & consuetudinibus, & inter quoscumque ejusdem Congregationis Lateranensis Canonicos, & locorum Ordinarios, seu Rectores prædictos initis, & conclusis, ac hætenus observatis, pactis, & conventionibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque, quibus omnibus, ac si his de verbo ad verbum infererentur, & derogatoriis derogatorias clausulas in se continerent, præsentibus pro *expressè* habentes, illis alias in suo robore permansuris, quoad præmissa specialiter, & *expressè* derogamus: aut si Patriarchis, Episcopis, & Rectoribus præfatis, vel quibuscunque aliis, communiter, vel divisim à Sede præfata Indultum existat, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari, aut ultrà, vel extrà loca ad iudicium evocari non possint, per litteras Apo-

*Facultas
conservato-
rum eligen-
dorum*

Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia, generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totalitè non insertam, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de cujus toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Nos enim ex nunc illa, & quæcumque alia, quæ in futurum per Nos, vel Sedem Apostolicam quomodolibet concedi, statui, decerni, vel ordinari contigerit contrà, ut præmittitur, eorundem prædecessorum, & præsentium litterarum hujusmodi tenorem, necnon si secùs super ijs à quoque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attemptari, irrita, & inania, ac nullius roboris, vel momenti fore, & esse decernimus, etiam si motu, & scientia prædictis, & super similibus, ac fortioribus clausulis emanatæ existerent, seu in futurum emanare contingeret.

Fides habeatur harum transumptibus.

Et quia difficile foret præsentibus litteras, ad singulas Provincias, & loca, ubi necesse foret destinare, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quòd transumptis earum manu Notarii publici, & Curiae causarum Camerae Apostolicæ, vel alius cujus Archiepiscopalis, seu Episcopalis, vel dictæ Congregationis Lateranensis Rectoris generalis sigillo munitis, ea prorsus in iudicio, & extrà, ubicumque exhibita, & ostensa erunt, fides adhibeatur, ac si ipsæ originales litteræ forent exhibitæ, & ostensæ.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, constitutionis, exemptionis, liberationis, susceptionis, decreti, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, cassationis, annulationis, abrogationis, irritationis, prolationis, adjectionis, inhibitionis, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1477. x. Kal. Septembris Pontificatus nostri Anno VI.

Privilegium Sanctiss. Domini nostri Sixti IV. quo ad Populorum conquestionem mandatur Canonicis Salvatoris Lateranen. Abbatiales Titulos reassumere, quos humilitatis intuitu priorem abolendos duxerant.

Est Romæ

ILECTI Filii, salutem, & Apostolicam benedictionem. Intelleximus à dilecto filio Celso Rectore generali vestro, nonnullos Populos molestè ferre, & conqueri, quosdam Abbatiales Titulos, qui apud eos honoris loco habebantur, vestra instantia, auctoritate Apostolica fuisse immutatos.

Nos igitur memoratorum Populorum consolationi consulere volentes, omnes Abbatiales Titulos, qui quoquomodo in locis per vos susceptis immutati extinctivè sunt, instauramus, ac denuò erigimus ad pristinum statum, ac dignitatem Abbatialem reducimus.

Concedimus insupèr, & plenam damus vestris dumtaxat Prælati facultatem benedicendi paramenta, Pluvialia, Planetas, Casulas, Albas, Tunicas, Tunicellas, Amictus, Tobaleas, & cæteras Vestes tam Sacerdotibus, quàm Altari congruas, vestris tantummodò usibus in divino honore deputandas.

Postremò, ut ex speciali labore vestro jam mercedem aliquam recipiatis, & promptiorem famulatum alacri animo Altissimo Domino omnium bonorum largiori Deo impendatis, de Omnipotentis Dei benignitate, Sedis Apostolicæ auctoritate, plenariam vobis omnibus pro hac vice concedimus Indulgentiam.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris, die xxx. Martii 1480. Pontificatus nostri Anno IX.

*Privilegium Sixti Papæ IV. quo conceditur Rectori, & Canonicis
Salvatoris Lateranen., ut SS. eorum Legislatoris Augustini
Festum celebrare possint; etiamsi die Dominico
occurrisset, cum cætero, qui per Rituale
Curie tunc temporis minimè liceret.*

ILECTE Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Sicut nobis
nuper pro parte tua expositum fuit. Tu, & Canonici istius Con-
gregationis piè attendentes, quòd sub Regula, & Ordine S. Augu-
stini militatis, & ab eo Ordo vester sumpsit Regulam, atque normam:
optaretis pro majori, & celebriori solemnitate festivitatis ejusdem
Sancti, ut illius tunc Officium currens, in aliam diem transferre, cum commemo-
ratione Dominicæ tunc occurrentis, ac festum S. Augustini ejusdem, loco Domi-
nicæ solemniter celebrare. Proindè nobis humiliter desuper supplicatis.

Nos piis supplicationibus hujusmodi inclinati, eidem Congregationi tuæ, ut
quotiescunque dies Dominica in die festivitatis S. Augustini solemniter, & alias
juxta ritum, & formam S. Matris Ecclesiæ; cum commemoratione tamen Domi-
nicæ tunc occurrentis, liberè, & licitè celebrare possitis licentiam, & faculta-
tem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac statu-
tis, & consuetudinibus Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub anulo Piscatoris die XXI. Martii Pontifi-
catus nostri Anno X. 1481.

*Litteræ Sanctiss. Domini Nostri Sixti IV. Quibus Templum
D. Mariæ Pacis de Vrbe, à se constructum, com-
mittit Congregationi Salvatoris Lateranen.*

IXTUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memo-
riam. Redemptoris nostri, cujus in pace locus pactus est, & cujus An-
geli in ejus ortu, bonæ voluntatis hominibus in terra pacem nuntia-
runt, quique à suis discipulis discessurus, & ad Patris dexteram in
Coelis ascensurus, Pacem eis dedit, & reliquit, vicesgerentes in Terris,
illa toto corde, & omni denique studio, ac piis operibus, & assiduis orationibus
apud Gloriosissimam Virginem ejusdem Redemptoris Genitricem, cujus precibus
Populus Christianus adjuvatur, libenter prosequimur, per quæ Pax, & Concordia
nutritur inter Fideles, & Cultus Divinus augetur; cum itaque nuper suffragante
Divina Gratia majorem, & saniozem partem Principum, & Dominorum Italiae,
inter quos magnum dissidium, cruentaue Bella vigeabant, ad mutuam concor-
diam, & pacis desiderium per intercessionem ejusdem Excellentissimæ Virginis,
& opem Altissimi ad nostras preces assidue propitiantis, cum magna ferè totius
Italiae læticia, & consolatione perduxissemus, & reliquos adducere cogitaremus,
ante quamdam Imaginem Beatæ Virginis, quæ nonnullis Miraculis de novo cor-
ruscare coeperat, & à Fidelibus frequentabatur essemus adorantes, & genibus fle-
xis constituti, inspirante, ut piè credimus Divina Gratia, nobis visum fuit incon-
gruum, quòd imago ipsa in quodam parvo Tabernaculo consisteret, prout tunc
ad parietem ejusdem Ecclesiæ existerat.

Itaque in eodem loco Templum ad honorem Altissimi, & Beatæ Virginis
ædificandum novimus, illudque ad perpetuam tam grandis muneris nobis non
humano consilio, sed Divina Providentia magna in parte concessi, sub celebri for-
ma, miroque ædificio fabricari fecimus, ac ipsum in honorem Virginis prælibatæ,
nostris sumptibus à fundamentis erectum Deo dicavimus, & in memoriam hujus-
modi

*Est Placen-
tia.*

*Concordia
inter Prin-
cipes Chri-
stianos in-
tercessione
B.M. semper
Virginis.*

modi Pacis, & Concordiæ, Templum Pacis nuncupari volumus, sperantes quòd per hæc, & alia quamplura præclara Tempa, & Pia Loca, quæ in Alma Urbe, & extrà à fundamentis, propriis expensis nostris, & quidem magnis, fundari, & instaurari fecimus, & vita nobis comite cum aliis bonis operibus omninò perseverare intendimus, Italia ipsa dulcedine pacis fruetur, & in ea lætabitur.

*Religio Canonorum
primaria in
ser alias.*

Sed quia nihil actum esse videretur, nisi in eo Divinus Cultus induceretur, & sub aliqua Institutione regeretur, & gubernaretur; Considerantesque inter alios Religiosos institutionem Canonorum Regularium Ordinis B. Augustini fore primariam, & ab ipso Sanctissimo Ecclesiæ Doctore Augustino fundatam, & per longa secula viris probis, & litterarum scientia, omnia virtute pollentibus stabilitam, ad eos potissimum direximus intuitum, sperantes quòd per Canonicos Congregationis Lateranen. dicti Ordinis sub Regulari Observantia degentes, Templum Pacis memoratum in spiritualibus, & temporalibus Deo propitio, felicia continò suscipiet incrementa.

*Parochialis Ecclesia
S. Andreæ
unitur suprascripto
Templo pacis.*

Igitur ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, ut Populo Christiano Pacem elargiri, & in perpetuum stabilire dignetur, ipsiusque Genitricis Virginis Gloriosæ Mariæ, & totius Cælestis Exercitus. Motu proprio, non ad aliquorum instantiam, aut petitionem, sed de nostra mera voluntate, Parochialem Ecclesiam S. Andreæ de Urbe, in cujus pariete, seu porticu dicta Imago antea fuit, & cujus parietem, & fabricam dicti Templi coaptari fecimus, si quid adhuc integrum in ea superest pro majori perfectione operis demoliri, illiusque materiam, & lapides Altarium, in novum Templum transferri volentes, & illam in eodem Templo ab omni superioritate, & visitatione, ac dominio Presbyteri Cardinalis Tituli Sancti Laurentii in Damaso de dicta Urbe pro tempore existentis, auctoritate Apostolica, & ex nostra certa scientia, deque plenitudine potestatis eximentes, & totaliter liberantes, ejusque fructus, redditus, proventus cum omnibus oblationibus, quæ dietim pro dicto Templo, Monasterio Ecclesiæ hujusmodi à Fidelibus fiunt, seu erogantur, præfato Templo nostro Pacis per Nos erecto, dilecto filio Magistro Ludovico de Agnellis, ipsius Ecclesiæ Rectore Notario nostro consentiente, ac omni Juri sibi in Ecclesia, & Templo hujusmodi, seu ad eum quomodolibet spectanti in manibus nostris hodiè spontè, & liberè cedente, cessionemque hujusmodi admittentes, ac applicantes, & approbantes, Templum ipsum cum ipsius ambitu præsentè, & futuro, in Monasterium Congregationis, & Ordinis prædictorum, cum una Præpositura, quæ inibi Dignitas Conventualis sit, erigimus, creamus, & instituimus.

Quoque Præpositus, & Canonici pro tempore in Monasterio, & Congregatione hujusmodi existentes, se commodius sustentare, & onera eidem Monasterio pro tempore incumbencia faciliùs perferre valeant, Templum, & Monasterium prædicta ab ejus primeva erectione vacans, cum olim Ecclesia S. Andreæ præfata, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, necnon paramentis, jocalibus, & aliis rebus ad usum Divinum deputatis, præsentibus, & futuris Congregat. Lateranensi Canonorum prædictorum, per eos juxtà eorum Privilegia, Ritus, Consuetudines, & Regularia Instituta regendum, & gubernandum scientia, auctoritate, & potestate similibus, in perpetuum concedimus, damus, unimus quoque annectimus, & incorporamus, atque appropriamus.

Hic Constantinus Applausus præclare scripsit de humani arbitrii libertate, de prædestinat. Opusculumque cui titulus, Soliloquia Abbatis.

Ita quòd liceat dilecto filio Constantino de Mediolano ejusdem Congregationis Canonico, & pro eo in Romana Curia Procuratori generali, & quem ex nunc motu, scientia, & potestate prædictis in Præpositum Templi, ac Monasterii usque ad futurum Capitulum generale per prædictam Congregationem celebrandum deputamus, ad hoc nè interim Templum, & Monasterium in temporalibus, & spiritualibus aliquod patiatur detrimentum, firma spe, fiduciaque conceptis, quod per ipsius Constantii laudabilia merita, & studium fructuosum, Templum, & Monasterium in ejusdem spiritualibus, & temporalibus plurima suscipiet incrementa, per se, vel alium, seu alios, Templi, & Monasterii, Ecclesiæque olim S. Andreæ, jurium.

juriumque, & pertinentiarum prædictorum, corporalem possessionem propria auctoritate apprehendere, & perpetuo retinere, ac inibi habitare, & residere, dicti Cardinalis, seu cujuslibet alterius licentia super hoc minimè requisita.

Et insuper motu, scientia, & auctoritate, ac potestate prædictis, moderno Præposito, & Canonici, qui in dicto Monasterio pro tempore habitaverint, quod omnibus, & singulis Privilegiis, Immunitatibus, Exemptionibus, Gratiis, Libertatibus, & Indultis tam à Sede Apostolica, quàm a Legatis ejusdem, seu Romanis Pontificibus, seu pro talibus se gerentibus, aut Imperatoribus, Regibus, Principibus, Dominiis, & Potentatibus, eis in genere, vel in specie concessis, & concedendis, in dicto Monasterio, & extrà illud uti, & gaudere.

Ipseque Præpositus dictæ Præposituræ, qui pro tempore fuerit Mitra, Anulo, Baculo, & aliis Pontificalibus Insigniis, etiam uti, necnon in dicto Pacis Templo, ac infrà septa dicti Monasterii, benedictionem solemnem post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum solemnias, (etiam si in Benedictione hujusmodi aliquis Antistes, Cardinalis, vel Sedis Apostolicæ Legatus præsens fuerit) elargiri, liberè, ac licitè possit, & valeat. Felicis record. Alexandri Papæ IV. prædecessoris nostri, quæ incipit *Abbatas*, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quacunque firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate, ac potestate prædictis concedimus, paritèr, & indulgemus.

*Præpositus
ejus Canonicæ
celebrare po-
test in Pon-
tificalibus.*

*Clausula
derogato-
ria.*

Provisio, quòd cura Animarum olim dictæ Ecclesiæ S. Andreae propter erectionem hujusmodi nullatenus negligatur, sed ejus congruè supportentur onera antedicta.

*Cura ani-
marum ibi
dem non
negligenda*

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, erectionis, creationis, institutionis, concessionis, unionis, annexionis, incorporationis, appropriationis, deputationis, indulti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contrariare, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1487. Kalen. Octobris Pontificatus nostri Anno XIII.

Signata. L. Crissus.

De Curia.

Joannes Poggius.

*Sanctissimi Domini nostri Innocentii VIII. Facultas. Quia Procurator
Congregationis Salvatoris Lateranen. revocat Canonicos
extra Ordinem degentes.*

Ilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Nuper exponi nobis fecisti, quòd quamplures ex Canonici tuæ Congregationis, ex ea ad alios Ordines, seu Ecclesias, alterius tamen professionis, & dissimilis habitus; non tamen ob frugem melioris vitæ, & arctioris Regulæ, seu observantiæ, sed potius pro ipsorum ambitiosa cupiditate, & ut liberiùs inter Seculares degant, ac beneficia Ecclesiastica consequi valeant, tam temeritate propria, quàm ex licentia, & dispensatione Apostol. se transtulerunt, & in dies se transferunt, & quod graviùs est, nonnulli celato prædicti Ordinis habitu, & occultato per Urbes hinc indè maximè per Romanam indecenter vagantur, non absque scandolo Congregationis, etiam in Populis, sui que honoris, & famæ diminutione. Quare humiliter, & devote supplicasti, ut dictæ Congregationi, illiusque ue super hoc statui, opportunè consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos, qui Congregationem ipsam propter uberes fructus, quos quotidie in Vinca Domini producit, semper dileximus, & attendentes, quòd quilibet secun-

dum Apostolum in ea vocatione permanere debet, in qua vocatus est, & propterea conservationi dictæ Congregationis, ac illius augmento, quantum cum Deo possumus providere volentes; hujusmodi justis supplicationibus inclinati, auctoritate nostra, tenore præsentium, tibi, & successoribus tuis Procuratoribus ejusdem Congregationis pro tempore existentibus, concedimus, & committimus, atque mandamus, ut quibuslibet ex prædictis Canonicis, sive propria auctoritate, sive ex dispensatione, aut licentia Apostolica sub quacunque forma, & expressione verborum concessa, & concedenda, & ad obtinenda beneficia Ecclesiastica, [etiamsi illa assequuti fuerint,] liceat ad Congregationem revocare, & sub pænis, & Censuris Ecclesiasticis, & cum auxilio brachii secularis, si opus fuerit ubilibet Carceribus tradere, & quod ad id sub eisdem Censuris revocare possis, & valeas, dommodò ipsi Canonici in arcto Monasterio, & sub arctiori, aut saltè æquali Religione, & Regula Deo famulantes, & Orationibus vacantes non degant, quia quæ spiritu Dei aguntur legi minime subijciuntur in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Maii 1487. Pontificatus nostri Anno III.

Hye. Balbanus.

Innocentii Papæ VIII. ad Canonicos Salvatoris Lateranenses facultas visitandi, ac corrigendi Moniales, eisque Sacramenta omnia administrandi.

Est Romæ.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum nuper acceperimus vobis injunctum, atque commissum fuisse per diversos successivè Romanos Pontifices, onus, atque curam in diversis Civitatibus, & Locis, audiendi Sorores, seu Moniales quorundam Monasteriorum, ac eis impendendi pro modo culpæ poenitentiam salutarem, & nos quoque commissionem hujusmodi ad alia Monasteria Sororum, seu Monialium hujusmodi, per vos similiter habendam extenderimus, ea tamen intentione, ut illis etiam reliqua Ecclesiastica Sacramenta ministrare deberetis. Nos attendentes, quòd forsàn ab aliquibus hesitari posset, an per hujusmodi commissionem possitis Sororibus, & Monialibus hujusmodi dicta Sacramenta ministrare ad tollendum omne dubium, quòd superindè in mentibus hominum, & forsitan Sororum, & Monialium prædictarum oriri posset, ac etiam pro majori declaratione dictæ intentionis nostræ, maximè cum satie æquum, & decens sic videatur, & magis salubre saluti animarum, quòd Sacramenta hujusmodi, & Eucharistiæ in primis ministretur Monialibus, & Sororibus per suos Confessores, quibus ipsæ secreta, & peccata sua confitentur, & ipsi propterea melius cognoscere debeant, si tanto Sacramento, & reliquis dignæ sint. Ac etiam per vos tam in capite, quàm in membris visitari, atque corrigi. Harum serie auctoritate Apostolica vobis committimus, & mandamus, ut omnibus, & singulis Monialibus, & Sororibus Monasteriorum, seu Prioratuum vobis super hujusmodi confessionibus commissorum, & in futurum committendorum; omnia, & singula alia Sacramenta Ecclesiastica ministrare: Iure cujuslibet Ordinarii, semper salvo.

Necnon eas & ipsarum singulas tam in capite, quàm in membris visitare, & corrigere, & omnia alia facere debeatis, quæ ad officium Visitatoris, seu proprium Ordinarium spectant, atque pertinent, & absque ulla prorsus differentia, tribuentes vobis simili serie, seu personis ex Canonicis vestris ad hoc idoneis per vos ad id deputandis omnimodam in præmissis, & circa ea potestatem.

Prohibentes nihilominus sub pœna Excommunicationis latæ sententiæ, nè Confessores ipsi, seu Visitatores per vos deputandi, sive alius ex Canonicis Congregationis hujusmodi, Monasteria ipsa aliquo pacto ingrediatur, nisi cum necessitas erit ministrandi Infirmis Sororibus, sive eas visitandi, aut corrigendi, ut præfertur.

Non

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, Prioratum, ac Ordinis, & Congregationis prædictorum Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, & sub quacumque forma, & expressione verborum concessis, & in posterum concedendis, etiam si de illis, earumque totis tenoribus, habenda foret præsentibus mentio specialis: cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die ultima Martii 1487. Pontificatus nostri Anno III.

Hye. Balbanus.

*Breve S. D. N. Innocentii Papa VIII. pro Abbate, &
Capitulo Crutreligensi propè Constantiam,
Canonicorum Regularium.*

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam. Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut suum cuilibet conservetur. Hinc est, quod nos tenorem quarundam litterarum Concilii Constantiensis in registro ipsius Concilij repertarum, pro eo, quod sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Abbatum, & Conventus Monasterii in Crutreligen. extra muros Constantiensis Ordinis Sancti Augustini petitio continebat, ipsi eo indigere noscantur, de verbo ad verbum transcribi, & ad ipsorum supplicantium instantiam præsentibus annotari fecimus, qui talis est. Sacrosancta, & generalis Synodus Constantiensis ad perpetuam rei memoriam. Rationi congruit, & convenit honestati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet tempore, quo Papatui præfuit litteræ Apostolicæ super illis confectæ non fuerint, suum consequantur effectum. Sanè dudum pro parte dilectorum filiorum Herardi Abbatis, & Conventus Monasterii in Crutreligen. extra muros Constantiæ Ordinis Sancti Augustini, Balthasari tunc Joanni Papæ XXIII. exposito, quod licet ipsius Ordinis Regularis institutio, ac ejus per Apostolicam Sedem subsequens approbatio, longè præcederent institutionem, & etiam per eandem Sedem factam approbationem Ordinis Sancti Benedicti, præfatusque Abbas etiam in Abbatialis dignitatis promotione, dilectum in Christo filium Joannem Aabatem Monasterii in Petridomo, ultra pontem Constantiæ dicti Ordinis S. Benedicti longè præcesserit, necnon Abbas pro tempore existens supradicti Monasterii Crutreligensis Mitra, & Anulo, cæterisque Pontificalibus Insigniis ex speciali Privilegio Sedis ejusdem, cui non est in aliquo derogatum, uti & gaudere ab olim consuevisset, quibus dictus Abbas Monasterii Petridomus minimè utebatur, seu gaudebat, ac eisdem Abbati Monasterii in Crutreligen. existente pro tempore, ut Patri Abbati, etiam alia plura Monasteria dicti Ordinis Sancti Augustini in diversis locis consistentia, secundum ejusdem Ordinis Regularia Instituta, per Sedem ipsam ex cerra scientia approbata subessent, in quo eorum personas degentes pro tempore in eisdem jus, seu superioritatem visitandi, corrigendi, & puniendi haberet, & propterea Abbas, & Conventus præfati, necnon Canonici ejusdem Monasterii Crutreligensis in quibuscumque actibus solemnibus, necnon Processionibus Generalibus, quæ fierent pro tempore in Civitate Constantiensi, ac etiam in generali Concilio, Abbati, & Monachis existentibus pro tempore, ac Conventus dicti Monasterii Petridomus, merito præferri, atque in digniori loco, sive Ordine collocari deberent; tamen cum idem Joannes Abbas, & Conventus Petridomus, contrarium afferentes, jactarent se aliquibus confectis, & minùs validis rationibus, in talibus ipsis Abbati, Canonicis, & Conventui ejusdem Monasterii in Crutreligen. forè præferendos, quodque timebatur ex hoc inter partes ipsas exoriri lites, jurgia, et scandala, quæ forsàn de facili reparari non possent, ac pro parte dictorum Herardi Abbatis, et

Conventus Monasterii in Crutreligen. eidem Balthasari, tunc Papæ humiliter supplicato, ut in promissis de benignitate Apostolica dignaretur salubriter providere. Idem Balthasar tunc Papa, desiderans pacem, & concordiam inter Abbates, & Conventus, ac Canonicos, & Monachos hujusmodi Monasteriorum præfatorum perpetuò stabilire, eisdem supplicationibus inclinatus voluit, & concessit, videlicet quinto Kal. Decembris, quod Abbas existens pro tempore in Crutreligen. præfato Abbati, etiam pro tempore existenti in Petridomo, præfatorum Monasteriorum, necnon Canonici in Crutreligen. etiam existentes pro tempore, Monachis similiter existentibus pro tempore in Petridomo Monasteriorum præfatorum tam illis, quam in Processionibus hujusmodi dicti Concilii Constantiensis, & quamdiu illud duraret, quam etiam quibusdam aliis Congregationibus, Processionibus, necnon aliis actibus solemnibus, & publicis, in quibus eos pro tempore simul convenire contingeret, præferri, ac in locis dignioribus hujusmodi perpetuis temporibus collocari deberent, non obstantibus etiam quibuscumque Privilegiis, Indulgentiis, & Litteris Apostolicis generalibus, & specialibus eisdem Abbati, & Conventui Monasterii Petridomus, ac Ordinis S. Benedicti concessis quorumcumque tenorem haberent, per quas litteræ dicti Balthasari tunc Papæ si super his confectæ fuissent, non expressa, vel totaliter inserta, effectum eorum impediri valeret quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum habenda esset in eisdem litteris mentio specialis. Nè autem pro eo, quod super voluntate, & concessione præfatis, litteræ dicti Balthasari tunc Papæ, interim quod Papatui præfuit confectæ non fuerunt, prædicti Abbas, & Conventus Monasterii in Crutreligen. voluntatis, & concessionis prædictarum frustrantur effectum, volumus, & tenore præsentium decernimus, quod voluntas, & concessio præfata à dicta die quinto Kalen. Decembris, perinde suum consequantur effectum, ac si litteræ dicti Balthasari tunc Papæ super illis sub ipsius diei data confectæ fuissent, quodque præsentis litteræ ad probandum plenam voluntatem, & concessionem præfatas ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Constantiæ sextodecimo Kalen. Septembris Anno à Nativitate Domini 1515. Apostolica Sede vacante. Cæterum, ut earundem litterarum tenor prædictus insertus, omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, Apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamque vim dictus tenor per ea habeat, quæ habent originales litteræ supradictæ, & eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur quodcumque, & ubicumque, seu in judicio, seu alibi fuerit exhibitus, vel ostensus, & eidem tenori firmiter stet in omnibus, sicut eisdem originalibus staretur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1489. iv. Kal. Maii Pontificatus nostri anno V.

Sanctissimi Domini nostri Innocentii Papæ VIII. Extensio privilegiorum pro usu Pontificalium Insignium, ac Benedictionum, ad omnes Prælatos Congregationis S. Salvatoris Bononiensis.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Sancti Salvatoris, & Sancti Antonii Monasteriorum Venetiarum per Priores gubernari solitorum, Congregationis Sancti Salvatoris Ordinis Sancti Augustini Prioribus. Salutem, & Apostolicam benedictionem. Exposcit vestræ devotionis sinceritas, & Religionis promeretur honestas,

nestas, ut tam vos, quos speciali dilectione prosequimur, quam Monasteria vestra dignis honoribus attolamus. Cum itaque sicut exhibita vobis nuper pro parte vestra petitio continebat, Prioribus dictorum Monasteriorum pro tempore existentibus, ut quoties ipsos in Monasteriorum praedictorum, & aliis Ecclesiis tunc in Dioecesi Castellana, quae nunc Dioecesis Venetiarum existit consistentibus, Missam, & alia Officia Divina celebrare contingeret, Mitra, Anulo, & aliis Pontificalibus Insigniis uti, ac benedictionem solemnem post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum solemniam (dummodo in benedictione huiusmodi aliquis Antistes, vel Sedis Apostolicae Legatus praesens, non foret) elargiri possent Apostolica fuit auctoritate concessum. Nos volentes vos, qui ut asseritis dicto Indulto hactenus usi fuistis, & in dies utimini, ac Monasteria praedicta favore prosequi gratiae amplioris, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, vobis & Prioribus dictorum Monasteriorum pro tempore ut existentibus, in quibuscumque Ecclesiis Monasteriorum, Prioratum, ac locorum vestri Ordinis, & Congregationis tam in Civitate, & praedicta Dioecesi Venetiarum, quam aliis ubilibet consistentibus, Mitra, Anulo, & aliis Pontificalibus Insigniis huiusmodi uti, Benedictionem solemnem post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum solemniam Divinis interessentibus Officiis [dum tamen aliquis Antistes, vel Sedis praedictae legatus praesens non fuerit] elargiri, ac omnes Novitios Ordinem vestrum expresse professos, ad primam Clericalem Tonsuram, & minores Ordines promovere, Campanas quoque, & Paramenta, & quascumque Vestes, & Divino Cultui deputata, vel deputanda in quibusvis Monasteriis, Prioratibus, & aliis dictae Congregationis locis benedicere, liberè, & licitè possitis, fel. recor. Alexandri Papae IV. praedecessoris nostri, quae incipit Abbates, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, non obstantibus auctoritate praefata, tenore praesentium de speciali dono gratiae indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c.

Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae 1489. pridie Idus Novembris. Pontificatus nostri Anno VI.

*Litterae Innocentii Papae VIII. ad Rectorem Generalem Canonorum
Salvatoris Lateranensem de proprietariis, deque ingressu
Monasteriorum Monialium.*

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Rectori generali Canonorum Regularium S. Augustini Congregationis Lateranen. nunc, & pro tempore existenti. Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Accepimus alias tam per Nos, quam per Romanos Pontifices praedecessores nostros quibusdam Canonicis Congregationis tuae, ut pecuniam habere, & privatim illa frui possent concessum fuisse, quod ab Observantia, & Regularibus Institutis dictae Congregationis penitus alienum est, & in animarum periculum, malumque exemplum, & scandalum plurimorum cedere dignoscitur. Quare cupientes praemissis pro debito pastoralis officii opportunè providere omnes, & singulas concessionem huiusmodi Canonicis, & Praelatis dictae Congregationis per Nos, & per praedecessores nostros, etiam ex motu proprio, & ex certa scientia, & cum quibusvis clausulis, & derogatoriis derogatoriis fortioribus, & insolitis, etiam ex quacumque causa factas, & faciendas imposterum, ac litteras hactenus, & pro tempore emanatas, nisi caveatur in illis, quod ad id dilectorum filiorum Capituli generalis dictae Congregationis assensus, & scientia accederet, Motu, & scientia similibus, auctoritate Apostolica tenore praesentium cassamus, & revocamus, & annullamus, ac pro nullis, & infectis haberi volumus, decernentes irritum, & inane, quod secus super his, & a quocumque quavis causa scienter, vel ignoranter contigerit attemptari, ac personis, quibus concessionem facta fuerant,

& forsàn

Est Romae.

& forsàn fierent imposterum, nè illis quovis modo uti de cætero præsumant; si quæ adhuc pecuniæ in eorum manibus, seu potestate adhuc residuæ forent, eas Capitulo generali denuntiare teneantur. Et nullus amplius privatim sine scientia Capituli recipere, ac retinere possit sub Excommunicationis latæ sententiæ pœna districtius prohibemus; præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandantes etiam tibi, & successoribus tuis, omnibusque aliis t-m Prælati, quàm subditis Congregationis tuæ, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub eadem pœna, ut nullus vestrum sub quocumque prætextu, præsumat intrare Monasteria Monialium vestræ Religionis, & vobis commissarum, præterquàm in ministrandis Sacramentis Monialibus infirmis, & in actu visitationis, & causa correctionis earum, in quibus casibus cum socio (sivè eo infirmo, aut absente) alius quem Prior vestri Monasterii elegerit, Rectorque cum sociis, aut Visitatores in actu visitationis tantum, ut præfertur introire poterint; non obstante consuetudine, litteris Apostolicis, motu, & scientia similibus, aut alia quavis firmitate roborata, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 12. Maii 1490. Pontificatus nostri Anno VI.

Litteræ Sanctissimi D. N. Alexandri Papæ VI. ad Canonicas, cæterasque Moniales sub regimine Canonorum Salvatoris Lateranensium agentes.

Ilectæ in Christo filiæ salutem, & Apostolicam benedictionem. Quod alias fcl. record. Innocentius Papa VIII. prædecessor noster immediate, mandavit Rectori tunc existenti, & successoribus omnibus, *ut in superiori. Mox.*

Nos ad hæc paterno affectu, & huiusmodi supplicationibus inclinati, ut Confessores vestri pro tempore cum uno socio, & absentibus Confessoribus, vel ipsis ægrotantibus, Priores locorum cum vno socio dumtaxat Monasteria vestra ingredi licite possint; dum vos aut vestrum aliquam graviter infirmari contingeret, & pro vobis sic graviter infirmis audiendis in confessione, & animarum commendationes in articulo mortis faciendas, & ad tradendum Ecclesiasticæ sepulturæ corpora Monialium decedentium, toties, quoties opus fuerit, Apostolica vobis auctoritate concedimus, pariter, & indulgemus, præmissis, ac aliis litteris, necnon Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1493. Pontificatus nostri, anno I.

Privilegium SS. D. N. Alexandri VI. Ad Priorem S. Antonii Venetiarum de Indulgentiarum elargitione, necnon reconciliatione Ecclesiarum, ac Cæmeteriorum.

ALEXANDER Episcopus servus &c. Cum sicut dilecti filii Nobilis Vir Augustinus Barbadico, Dux, & Dominum Venet. Nobis nuper fecerunt exponi, ipsique ad Monasteria vestra, quorum videlicet Monasterium S. Antonii, de eorum jurepatronatus existit, singularem gerunt devotionis affectum, ad illa pro Divinis audiendis officiis nunquam accedant, & propterea cupiant dicta Monasteria per nos, illorumque pro tempore existentes Priores favoribus prosequi gratiosis, ipsorum Ducis, ac Domini, ac vestris in hac parte supplicationibus inclinati, vobis, & pro tempore existentibus Prioribus, quibus, ut quoties ipsos in quibuscumque Ecclesiis Monasteriorum, ac Prioratum, & locorum Congregationis vestræ, Missam celebrare

continget Mitra, Baculo, & aliis Pontificalibus insigniis uti, ac benedictionem solemnem elargiri valeatis, Apostolica fuit auctoritate concessum, & omnibus utriusque sexus Christifidelibus Missis hujusmodi interessentibus [dummodo aliquis Antistes præsens non fuerit] Indulgentias per Episcopos videlicet quadraginta dierum dari consuetas, quoties Missas hujusmodi contigerit celebrari concedere, ac Ecclesias, Monasteria, Prioratus, & alia loca quaecunque dictæ Congregationis, illorumque Coemeteria pro tempore quomodocumque polluta reconciliare perpetuo valeatis. Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis nequaquam obstantibus, auctoritate præfata tenore præsentium, de specialis dono gratiæ indulgemus. Per hoc autem Constitutioni, quæ reconciliationem hujusmodi per Episcopos tantum fieri præcipit, nullum in posterum volumus præjudicium generari.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die 8. Maij 1493.
Pontificatus nostri Anno I.

*Litteræ Alexandri Papæ VI. ad Iacobum Procuratorem
Congregationis Salvatoris Lateranensis, extendentes
Indulgentias, & gratias spirituales, quibus
Canonici gaudent, ad Oblatos,
& Conversos eorundem.*

Ileste fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Est Roma.

Exponi nobis nuper fecisti, quòd licet dudum retroactis temporibus, Canonicis Regularibus Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis, cujus Procurator Generalis existis, à diversis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quàmplurima privilegia, gratiæ, & immunitates, per diversas litteras Apostolicas concessa fuerint; tamen in illis de personis prædictæ Congregationis Oblatis, seu Donatis, nulla per inadvertentiam mentio fortè facta fuerit, prout in eisdem litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius dicitur contineri. Quare pro parte tua nobis fuit humiliter supplicatum, ut prædictis Oblatis, seu Donatis, super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos votis, & commodis Religiosarum personarum, ut eo ferventiùs altissimo valeant famulari, quantum cum Deo possumus paterna charitate consulere volentes, tuisque hujusmodi tui supplicationibus inclinati. Universis, & singulis Oblatis, seu Donatis prædictis, præsentibus, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, & immunitatibus præfata Congregationi in genere concessis, quibus prædicti Canonici utuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, potiri, & gaudere poterunt quolibet in futurum, quoad indulgentias, & gratias spirituales, uti potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, & possint, in omnibus, & per omnia, ac si ipsi in dictis litteris specificè nominati, & expressi fuissent, auctoritate Apostolica; tenore præsentium, de specialis dono gratiæ concedimus, & indulgemus.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Anulo Piscatoris die prima Novembris 1499. Pontificatus nostri Anno VII.

Jo: Volateranus.

*Privilegium Alexandri Papæ VI. de inhabilibus quicumque Congregationis
Salvatoris Lateranensem ingredi voluissent.*

Est Romæ.

ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Sedis Apostolicæ gratiosa benignitas, pijs fidelium præsertim sub Religionis habitu Domino militantium votis libenter annuit, & honestis supplicum precibus favorem benivolum impartitur. Sanè exhibita nobis nuper pro parte dilecti filij Rectoris Generalis Canonico-
rum Regularium Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen. petitio continebat. Quòd licèt nonnulli Christifideles pia devotione ducti, vel alias hujusmodi Canonico-
rum Monasteria ingredi, & ex fidelibus hujusmodi aliqui professionem Regularem per Canonicos, aliqui per Donatos, seu Commissos, vel Conversos dictæ Congregationis emitti solitam emittere, & illum gestare habitum, qui per Canonicos, seu Donatos, Oblatos, Commissos, seu Conversos hujusmodi geritur, & habetur voverint, & in dies voveant, nihilominus cum sic voventes dictorum Canonico-
rum Monasteria ingredi volunt, eorundem Monasteriorum Prælati de facto sic ingredi volentibus prævio examine, & ipsis litterarum ignaris, sive ineptis, aut aliàs indocibilibus, seu ad divina celebranda, & professionem, quam emittere voveant, emittendam inhabilibus repertis, eis insinuant, quòd non uti voverant, sed juxta eorum qualitatem, & idoneitatem recipere volunt, & eis sic receptis in dictis Monasterijs, ad diversa ipsis Canonicis opportuna exercitia, juxta eorum qualitates collocant. Quodque postmodum sic recepti hæsitant, eorum votis non satisfecisse, & propterea inibi cum eorum animorum quiete residere non valent. Quarè pro parte dicti Rectoris asserentis inter Canonicos, Donatos, Commissos, & Conversos dictæ Congregationis differentiam fore. Nobis fuit humiliter supplicatum, ut indemnitati dictorum Christifidelium (ut præfertur) voventium, & deindè (ut præmittitur per dictos Prælatos receptorum consulere) aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulos Christifideles hujusmodi Monasteria ingredi, & professionem per Canonicos, seu Donatos, Commissos, vel Conversos dictæ Congregationis emitti solitam emittere voventes, ut quoties in hujusmodi eorum ingressu per Monasteriorum Prælatos, in quibus ingredi voverunt, ad hujusmodi professionem emittendam, & Divina celebrandum, seu professionem, quam voverant emittendam inhabiles, & inepti judicati fuerint; tunc, & eo casu si per eosdem Prælatos in dicto ingressu, non ut ipsi ingredienti voverant; sed juxta eorum qualitates recepti fuerint, tam hætenus sic receptos, quàm etiam in posterum modo præmissis recipiendos, eorum votis plenariè satisfecisse, perindè, ac si professionem, quam emittere vocant emisissent, & illum gestassent habitum Regularem, quem gestare promiserant. Dummodò tam recepti, quàm recipiendi tria Regularis observantiæ substantialia vota profiteantur, vel profiteri promittant, seu ad illa profitendum, juxta dictæ Congregationis, mores, & ordinationes, & instituta se obligent, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus non obstantibus præmissis cæteris in contrarium facientibus quibuscunque.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris. Anno Incarnationis Dominicæ 1499. 6. Idus Martij.

*Litteræ Alexandri Papæ VI. ad Dēfinitores Congregationis Salvatoris
Lateranensis, ne Prælati particulares curam
Monialium suscipiant .*

Dilecti Filij salutem, & Apostolicam benedictionem . Exponi nobis nuper fecistis, quòd licet vos juxta statuta, & observationes Regulares Congregationis vestræ Lateranensis Ordinis Sancti Augustini Canonorum Regularium hæcenus quantum potuistis à susceptione curæ Monialium prædicti, vel alterius Ordinis abstineritis; & si curam aliquorum Monasteriorum Monialium hæcenus suscepistis; hujusmodi susceptionem fecistis juxta maturam deliberationem, desuper in Capitulis Generalibus dicti Ordinis pro tempore celebratis, vel ad mandata Apostolica, etiam quandoque iteratis vicibus vobis per Nos, vel prædecessores nostros Romanos Pontifices pro tempore facta. Sæpè tamen contigit, quòd nonnullæ Moniales pro earum importunitate vel alias, Brevia, & alia mandata Apostolica impetrarunt, seu forsan impetrabunt impostèrum, per quæ obtinuerunt, seu, & obtinebunt Prioribus, & Præpositis Prioratum, & Præpositurarum, seu Monasteriorum Congregationis, & Ordinis prædictorum, ut ipsi Priores, & Præpositi, etiam sub poena excommunicationis latæ sententiæ cogantur ad susceptionem curæ, visitationis, & correctionis Monialium prædicti, vel alterius Ordinis, quorum mandatorum prætextu ipsi Priores, & Præpositi absque alia licentia vestra, earundem Monialium curam suscipiunt, & illarum Monasteria ingredientiæ quandòque visitant, non tanquàm ad hoc per vos deputati, sed ut particulares dictorum Monasteriorum Monialium Superiores, & Visitatores; ex quo quandoque gravia scandala subsequuntur, & forsan majora in futurum evenire possent, & ex his, quæ ad bonum finem facta fuerunt, effectus contrarius subsequi posset. Quare nobis humiliter supplicari fecistis; ut ne dicti Priores, & Præpositi, qui Capitulo generali dictæ Congregationis subiecti sint, à Superioribus vestris discedere, & discrepare videantur in præmissis, oportune providere de benignitate Apostolicam dignaremur. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Prioribus, & Præpositis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ne prætextu quarumcunque litterarum Apostolicarum, etiam in forma brevis, seu mandatorum Apostolicorum, etiam quascunque Censuras Ecclesiasticas in se continentium, curam, visitationem, vel superioritatem aliquarum Monialium, etiam Regularis Observantiæ prædicti, vel cujusvis alterius Ordinis suscipere, aut suscepta visitare, seu intrare præsumant, absque deliberatione Capituli generalis, auctoritate Apostolica per præsentis districtius inhibemus, ac quæcunque mandata Apostolica hæcenus eisdem Prioribus, & Præpositis sub quibuscunque verborum formis facta, seu impostèrum fienda, non eisdem Prioribus, & Præpositis, sed Rectori, Diffinitoribusque Capituli generalis hujusmodi pro tempore existentibus, & eorum Capitulo generali directæ censi debere, & ipsum Capitulum generale, ac vos Rectores, & Diffinitores, ad obediendum eisdem mandatis teneri, & obligatos esse, eadem auctoritate decernimus, & declaramus; cum sicut asseritis, Monasteriis sub cura dictæ Congregationis existentibus, vos & alii, Rector, & Diffinitores pro tempore existentes præfati, de Confessoribus idoneis provideatis, & illi provideant, & ipsa Monasteria aliis Visitoribus non indigeant, & si indiguerint, in Capitulis generalibus Congregationis, & Ordinis prædictorum pro tempore providebitur, non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque .

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris . die 11. Februarij. 1500.
Pontificatus nostri Anno VIII.

D. de Sancto Sebastiano .

*Litteræ Sanctissimi Domini nostri Alexandri Papæ VI. ad
Definitores Congregationis Salvatoris Lateranen.
pena practantium.*

Dilecti Filii . Salutem , & Apostolicam benedictionem . Exponi nobis nuper fecistis , quòd licet in Constitutionibus , atque Ordinationibus Capitulum generalium vestræ Congregationis Lateranensis Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini Regularis Observantiæ , ac etiam , ut asseritur in quibusdam litteris fel. recor. Martini Papæ V. prædecessoris nostri super hoc respectivè editis , & concessis inter alia contineatur , & disponatur , quòd nullus ex Ordinationibus vestris , etiam in Capitulis generalibus pro tempore celebratis , ad culpam peccati mortalis , sed ad poenam dumtaxat temporalem obligetur : Nihilominus vos considerantes , quòd nullus ad aliquam administrationem , seu prælaturam aspirare deberet , nisi tamquam Aaron à Deo vocatus in quodam alio Capitulo generali per vos celebrato , auctoritate dicti Capituli generalis , in virtute Sanctæ Obedientiæ sub poena peccati mortalis pro qualibet vice , quam contrafacientes eo ipso incurrerent , præceptum , & ordinatum . Quòd nullus ex Canonicis dictæ Congregationis per se , vel per alium , verbo , nutu , scripto , signo , vel quocumque alio modo ex deliberata ratione , & determinato consensu posset tractare cum aliquo , vel practicare de veniendo , vel mittendo ad Capitulum generale , aut de eligendo scrutatores Capituli generalis , vel Vicarium ejusdem Capituli generalis , vel Definitores , aut Visitatores , seu Rectorem Generalem dictæ Congregationis , etsi hoc faceret non posset absolvi à suo Confessore , nisi cum conditione injungeretur sibi pro poenitentia Sacramentali , pro una qualibet vice unum Psalterium , infra terminum unius mensis dicendum , & eandem poenam , & culpam incurreret , audiens ipsam practicam , si voluntariè , aut deliberatè consentiret , & hoc præceptum duraret ad beneplacitum Capituli generalis , & vim haberet cum foret obtentum , seu Apostolica auctoritate confirmatum : Conversi verò , & Commissi si contrafacerent , dicerent pro una qualibet vice millies Orationem Dominicam , & toties Salutationem Angelicam , & in hujusmodi poenitentiis etiam Rector dispensare non posset . Quare Nobis humiliter supplicari fecistis , ut Ordinationibus , præcepto , & statuto hujusmodi pro illorum subsistentia firmiori , robur Apostolicæ confirmationis adiacere , ac alia in præmissis opportunè providere de Apostolica benignitate dignaremur .

Nos igitur , qui Christifidelium omnium , præsertim Religiosarum Animarum saluti , & statui libenter consulimus : hujusmodi supplicationibus inclinati , Ordinationes , præceptum , & statutum hujusmodi , Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus , ac juxta illarum tenorem observari debere decernimus : aliis prohibitionibus , & ordinationibus circa præmissa editis in suo robore nihilominus permanentibus .

Non obstantibus præmissis , ac Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , necnon Congregationis , & Ordinis prædictorum , juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis aliis statutis , & consuetudinibus , necnon quibusvis impetrationibus , per quos is desuper forsàn à Sede Apostolica quomodolibet sub quibusvis tenoribus , & clausulis etiam talibus , quòd illis , nisi sub certis modo , & forma in illis contentis observatis , nullatenus derogari possit factis , & impetratis , seu etiam imposterum faciendis , & impetrandis à nobis , vel à Sede prædicta , quibus illorum tenores præsentibus , ac si de verbo ad verbum infererentur pro expressis habentes ; hac vice dumtaxat per easdem præsentibus derogamus , & hujusmodi statuto , præcepto , & confirmationi , approbationi , & decreto per quasvis litteras , & concessiones ab eadem Sede impetrandas , seu alias quovis modo per eam concedendas , nullatenus derogatum censi decernimus ,

nisi

nisi illarum toto inserto tenore, & causis, præceptis, & ordinationibus hujusmodi expressis, & impetrationes ipsæ de simili mandato, vel consensu emanaverint, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 2. Octob. 1501. Pontificatus nostri Anno X.

E. Certonen. Ax.

Bulla Sanctiss. Domini nostri Iulii Papæ II. Qua Basilicam Divi Petri de Cælo Aureo Papiæ à Mortariensibus Canonici, ad Lateranen-transfert.

ULIUS Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Rationi congruit, & convenit honestati, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu litteræ Apostolicæ super illis confectæ non fuerint, suum contineantur effectum.

Est Papiæ.

Dudum siquidem fel. rec. Alexandro Papæ VI. prædecessori nostro per dilectum filium Raphaellem Sancti Gregorii ad Velum Aureum Diaconum Cardinalem Camerarium nostrum tunc suum, exposito, quod licet in Monasterio S. Petri in Cælo Aureo Papiæ Ordinis S. Augustini, quod idem Raphael Cardinalis ex concessione, & dispensatione Apostolica tunc in Commendam obtinebat, ac in ejus Ecclesia, corporis ejusdem S. Augustini recordationis existeret, prout existit fons Religionis, summaque ejusdem Regularis disciplinæ observantia esse debeat, tamen illius tunc Canonici ab observantia hujusmodi, adeò deviant, quod propter enormes eorum excessus, & circa Divinorum Officiorum celebrationem negligentia, aliasque vitæ dissolutiones, Populi devotio, quæ ad dictum Monasterium olim maxima gerebatur, magis, atque magis in dies deficiebat, cessabat in eodem Monasterio ferè in totum Divinus Cultus, & quod ipsi Canonici se emendarent difficilè putabantur. Verum si dictum Monasterium cum omnibus ejus ædificiis, & clausuris, ac libris, calicibus, & aliis Ecclesiasticis ornamentis inibi tunc existentibus. Dilectis filiis Canonici Congregationis Lateranensis dicti Ordinis, Observantiæ Regularis per unum Præpositum, & nonnullos dictæ Congregationis Canonicos inibi introducendos, juxta eorum ritus, & mores de cætero ex tunc regendum, & gubernandum concederetur, ac mensæ Conventuali dictorum Præpositi, & Canonici in illo pro tempore degentium, pro eorum sustentatione aliqua stabilia bona assignarentur, & appropriarentur, profectò ex eo, nè dictum Monasterium deterioribus in spiritualibus, & temporalibus exponeretur incommodis obviaretur, augereturque inibi Divinus Cultus, & Fidelium devotio ad Monasterium ipsum cum illorum animarum salute maneretur, & præfato prædecessore nostro per dictum Raphaellem Cardinalem humiliter supplicato, ut Monasterium dictis Canonici per eorum aliquos regendum, & gubernandum concedere, & illius mensæ Conventuali, bona hujusmodi assignare, & appropriare, ut præfertur, aliaque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaretur. Idem prædecessor attendens, quod Romanus Pontifex in Apostolicæ dignitatis specula constitutus, ex supernæ providentiæ Majestatis Monasteriorum, & aliorum Ecclesiasticorum locorum statum in meliùs coadiuvante Domino commutat, aliasque desuper ordinat, & disponit, prout rerum, & temporum qualitate pensatis id in Domino conspiciat salubritè expedire, hujusmodi supplicationibus inclinatus sub Dat. videlicet xv. Idus Junii Pontificatus sui Anno V. auctoritate Apostolica, Monasterium prædictum cum omnibus ejus ædificiis, & Clausuris, libris, calicibus, & aliis Ecclesiasticis ornamentis inibi tunc existentibus, dictæ Congregationis Canonici per unum Præpositum, & alios Canonicos Congregationis ejusdem in illud introducendos, juxta eorum Ritus, & mores, ex tunc de cætero regendum, & gubernandum concessit, ipsiusque Præpositi, & Canonici introducendorum mensæ Conventuali, pro eorum, ac Præpositi, & Canonici inibi pro tempore existentium sustentatione, tantum ex bonis sta-

Optio data
Canonicis
relaxatis se
se reforman-
di juxta Ca-
nonicorum
instituta,
aut abeun-
di.

bilibus dicti Monasterii quantum eorum fructus, redditus, & proventus ad trecentos ducatos auri secundum communem existimationem valorem annum ascenderent, & illum non excederent, dummodo ad præmissa præfati Raphaelis Cardinalis accederet assensus assignavit, & appropriavit, ac voluit, quod in reliquis dicti Monasterii bonis, præfatus Raphael Cardinalis, & pro tempore existens ipsius Monasterii Abbas, seu Commendatarius plenam, & liberam haberet administrationem, quodque cedente, vel decedente dicto Raphaelle Cardinali, portio sibi de dictis bonis remanens hujusmodi, donec de illa per ipsum prædecessorem, vel Sedem Apostolicam aliter esset dispositum vacare censeretur, liceretque Canonicis tunc in dicto Monasterio degentibus, qui inibi remanere, & subiecti Præpositi obedientiæ, juxta Regularia eorumdem introducendorum Canonorum Instituta vivere vellent, inibi remanere, illis verò ex eis, quibus id non placeret, ad alia dicti Ordinis Monasteria, ubi benevolos invenissent Receptores se transferendi licentiam concessit. Necnon statuit, & ordinavit, quod si ullo unquam tempore dictæ Congregationis Canonici præfatum Raphaellem Cardinalem, vel pro tempore existentem dicti Monasterii Commendatarium, sive Abbatem, super remanentibus bonis prædictis molestarent, seu quoquo modo perturbare attentarent, ex tunc, prout ex ea die, & è converso, concessio Monasterii ejusdem per eum facta hujusmodi nulla esset. Quodque ipse Raphael Cardinalis, aut pro tempore existens Commendatarius, seu Abbas in Præpositum, aut Conventum introducendos hujusmodi nullam potestatem, jurisdictionem, seu superioritatem habere, seu exercere posset, vel deberet, sed ipsi Præpositus, & Conventus ab eorumdem Raphaelis Cardinalis, & pro tempore existentis Commendarii, vel Abbatis superioritate, jurisdictione, & potestate penitus exempti forent, non obstantibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Monasterii, & Ordinis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nè autem de concessione, assignatione, appropriatione, voluntate, statuto, & ordinatione Alexandri prædecessoris nostri, lis pro eo, quod super illis ipsius prædecessoris ejus superveniente obitu, litteræ confectæ non fuerint, valeat quomodo libet excitari, ac præfatus Raphael Cardinalis, & Canonici Congregationis hujusmodi illorum frustrentur effectu, volumus & dicta auctoritate decernimus, quod concessio, appropriatio, voluntas, statutum, & ordinatio prædicta perinde à dicta die quarto Idus Junii suum sortiatum effectum, ac si super illis ejusdem Alexandri prædecessoris litteræ, sub ejusdem diei datis confectæ fuissent, concessionem, assignationem, appropriationem, voluntatem, statutum, & ordinationem prædicta ubique sufficiant, nec ac id probationis alicujus adminiculum requiratur. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1503. vi. Kal. Decembris Pontificatus nostri Anno I.

*Privilegium Magnum SS. D. N. Julii Papæ Secundi, ad favorem
Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris
Bononiensis.*

ULIUS Episcopus servus servorum Dei. ad perpetuam rei memoriam.

Inter cæteros in militanti Ecclesia veluti Regina in vestitu deaurato circumdata varietate plantatos Ordines, ad dilectos filios Congregationem Sancti Salvatoris, Ordinis Sancti Augustini, Canonico-
rum Regularium, qui sub suavi jugo Religionis, & Regularium institutionum ob-
serva-

servatione, sedulum ipsi Salvatoris nostro Domino Jesu Christo in humilitatis spiritu præbent famulatum, dirigentes nostræ considerationis intuitum, & attendentes, quod nos, Cardinalatus honore fungebamur, Ecclesiam S. Petri ad Vincula de Vrbe, cum illi annexa Ecclesia S. Agnetis extra muros dictæ Urbis, de licentia Sedis Apostolicæ, eidem Congregationi [cujus protectionem aliquandiu gessimus, & illius profectum salubrem quantum potuimus procuravimus] concessimus, & multa pro ejusdem Ecclesiæ S. Petri, & ædificiorum ejus reparatione, & reædificatione, ac pro commoditate Prioris, & Canonicorum inibi pro tempore divinis beneplacitis insistentium, etiam postquam ad Summi Apostolatus apicem fuimus divina favente clementia assumpti exposuimus, dignum existimamus illa Congregationi, & Canonici præfatis, ipsiusque Congregationis Monasteriis, locis, & personis concedere, per quæ possint ipso Salvatore eis semper assistente, gratum in ejus beneplacitis exhibere famulatum. Sanè cum sicut accepimus alias plura immunitates, & diversa privilegia, gratiæ, favores, & indulta spiritualia, & temporalia per divetso Romanos Pontifices prædecesores nostros, præfatæ Congregationi, illiusque Monasteriis, locis, bonis, & rebus concessa fuerint, Nos cupientes, ut dilectus filius modernus, & pro tempore existens Prior Generalis dictæ Congregationis, & Canonici præfati, & eorum curæ commissi eo potius possint Domino in ejus beneplacitis famulari, quo cognoverit hujusmodi privilegia, & immunitates pro illorum subsistetia firmiori, etiam nostræ approbationis robore communiri, ec etiam Prioris Generalis, & Canonicorum, ac Congregationis hujusmodi commoditatibus, & augmento, statuique prospero, & felici, quantum cum Deo possumus adiuvante salubriter consulere, ipsosque generalem Priorem, & Canonicos, & Congregationis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententiis, censuris, pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè obsolescentes, & absolutos fore censentes. Ac omnia, & singula Monasteria tam dictæ Congregationi, quàm beneficia Monasterijs dictæ Congregationis unita, annexa, incorporata, & possessa, ac quæcunque alia, & singula privilegia, gratias, favores, immunitates, exemptiones, & indulta tam spiritualia, quàm temporalia, eidem Congregationi, ac illius Monasterijs, locis, & personis sub quibuscunque tenoribus, & per quoscunque Romanos Pontifices, Imperatores, Reges, Principes, & quoscunque alios Christifideles concessa, illorumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur, eisdem præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad Prioris generalis, & Canonicorum prædictorum, vel alicujus alterius pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & deiiberatione, certa que scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, litteras omnes, ordinationes, constitutiones, & consuetudines, quibus ipsa Congregatio regitur, & gubernatur, oc omnia, & singula alia privilegia, gratias, favores, immunitates, exemptiones, & indulta hujusmodi autoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & innovamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere, atque omnia, & singula inviolabiliter observari decernimus.

Volumusque, quicquid dubij in dictis privilegiis, seu aliquo eorum pro tempore emiserit, id data verborum ambiguitate, & varia peritorum interpretatione, in favorem dictæ Congregationis, & locorum particularium ejusdem interpretari debere, & ubi ipsi in aliquibus redderentur dubij, seu ancipites, secundum bonam æquitatem, ad favorem salutis animarum suarum, illa etiam largissime intelligantur, & interpretantur, non autem secundum juris rigorem, aut Doctorum opiniones vel subtilitates.

Et cujusvis particularis Monasterii seu loci, tam uniti, quam uniendi, præsentis, & futuri, dictæ Congregationis privilegia, concessiones, remissiones peccatorum, & indulgentiæ quocunque nomine nuncupatæ, immunitates, & gratiæ

Extensio privilegiorum ad singula loca.

con-

concessa, & concedenda tam per Romanos Pontifices, quàm alios quoscunque Reges, Duces, Barones, Principes, Dominia, & Communitates in omnibus, & per omnia, ipsi toti Congregationi, & aliis ejus particularibus Monasteriis esse communia, & ad illa extendi, & extendimus per præsentes. Insuper etiam ultra prædicta privilegia eidem Congregationi præfertur concessa, hac perpetua, & irrefragabili Constitutione, Motu, & scientia similibus sancimus, quòd omnes, & singuli d. Congregat. Canonici, Ordinem ipsum professi, præsentes, & futuri, quamvis in diversis Monasteriis, sive locis pro tempore mancant, unum tamen corpus, & vna Congregatio existant, ac sub una eademq; lege, atq; observantiæ Regularis unitate, morumque conformitate, eisdem Constitutionibus, Privilegiis, Ordinationibus, Consuetudinibus, & Statutis vivant, ipsaque Congregatio ab Apostolica Sede ultra centum annos instituta, & merito totiens approbata, ab universis Christifidelibus in reverentia, & devotione habeatur.

Veri Canonici Regularis.

Decernentes, ut in omnibus, & singulis præheminentiis, etiam in publicis actibus, ac privilegiis, & gratiis, pro veris Canonici Regularibus Ordinis, & Congregationis prædictorum habeantur, & reputentur; prout hætenus fuerunt, autoritate Apostolica, & ex certa scientia, tenore præsentium habemus, & declaramus: mandamusque quorumcunque locorum Dioecesanis, ut eos pro talibus in dictis singulis publicis, & aliis actibus censi faciant, ac etiam reputari. Nos enim eos, ut existentes veros, & indubitatos Canonicos Regulares Ordinis prælibari, quibus à dicta Sede Apostolica scapulare, quod insigne claustralium est, gestandum super Rocheto in præfatæ Congregationis primordiis, ex speciali munere, & devotione donatum extitit, omnibus, & singulis præheminentiis, etiam in publicis actibus, ac privilegiis, & gratiis, quibus quicunque alii Canonici potiuntur, & gaudent, potiri, & gaudere censemus.

Adjicientes præterea, quòd de cætero non solum prædictis præheminentiis, privilegiis, & gratiis decorentur, quibus gaudent in specie, vel in genere universi alii Canonici, verum etiam omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, favoribus, indultis, & gratiis spiritualibus, & temporalibus per Nos, vel per quoscunque prædecessores nostros Romanos Pontifices, vel alias quomodolibet, seu Sedem præfatam, tam præfato Ordini Canonorum Regularium S. Augustini, ac Congregationi de Frisonaria aliàs Lateranensi, Ordinibusque Heremitarum, Minorum, Prædicatorum, Carmelitarum, & Servorum B. Mariæ, & aliis etiam earundem Congregationum, & Ordinum membris, & illorum personis, Monasteriis, & locis in genere concessis, & pro tempore concedendis, quàm etiam Congregationi Monachorum S. Justinæ, seu S. Benedicti Cassinen. & ejus Monasteriis, locis, membris, & personis hætenus concessis, ac illorum Ordinibus, & Congregationibus, quibus per eandem sedem concessum est, dictæ Congregationis privilegiis posse gaudere, in omnibus, & per omnia, absque ulla prorsus differentia, perinde ac si ea ipsi Congregationi Canonorum Regularium Sancti Salvatoris specialiter, & nominatim concessa fuissent, quorum tenores hic pro sufficienter expressis haberi volumus, & non secus, ac si præsentibus de verbo ad verbum inserta forent, & quæ ad ipsam Congregationem S. Salvatoris, & ejus Moniales, sive Sorores, ac personas oblatas, & commissas utriusque sexus, quæ sub illius Congregationis cura sunt, in illis videlicet, quæ ipsis coaptari possunt extendi, ac illa eam pari modo cum prædictis compræhendere volumus, atque decernimus, cum ipsam Congregationem S. Salvatoris censemus, meritis, et virtutibus suis non minora promereri, quàm suprascriptas Congregationes, & Ordines, quos enim par labor conjungit, paria quoque privilegia conjungere debent.

Aliorum ordinum privilegia.

Cujus etiam Congregationis S. Salvatoris Monasteria omnia, & loca prædicta, & eorum Prælati, atque personæ, quibuscunque eis, ac aliis Congregationibus, et Ordinationibus à Sede prædicta, vel aliàs qualitercumque concessio, ac de Jure, seu consuetudine debitis juribus, præheminentiis, ac dignitatibus inconcussè gaudeant, et utantur, dummodò illa præmissis, et aliis dictæ Congregatio-

tionis S. Salvatoris Institutis, et Constitutionibus non obstant.

Et dictæ Congregationis Capitulum generale, sive in eo vocem pro tempore habentes, pro felici successu ipsius Congregationis S. Salvatoris statuta, Constitutiones, et Ordinationes, ac omnia, et singula, quæ in spiritualibus, et temporalibus ipsius Congregationis, et ejus Regularis Disciplina statum, observantiam, indemnitate, et circa Divini Officii celebrationem, directionem, et ordinationem [absque tamen ipsius Regulæ in substantia, vel in effectu, variatione] interpretationem, vel declarationem quoquo modo concernere potuerint autoritate prædicta instituendi, ordinandi, interpretandi, et declarandi, ac ea, quæ sic instituta, ordinata, interpretata, vel declarata fuerint in toto, vel in parte, prout rerum, vel temporum qualitas exegerit tollendi, alterandi, modificandi, innovandi, corrigendi, emendandi, suspendendi, et in melius commutandi plenam, et liberam in omnibus habeant facultatem, ita tamen, quod nullæ ordinationes in uno Capitulo generali decretæ ullam vim, et locum habere possint Constitutionis, nisi duæ saltè ex tribus partibus, hujusmodi vocem in ipso Capitulo habentium concurrerint, et hoc ordine fuerint per duo alia immediata Capitula generalia sequentia comprobata, quæ sic, ut comprobata fuerint, censeantur mox Apostolico robore communitæ.

Constitutiones uti vim forciuntur.

Quibus Constitutionibus, Decretis, Ordinationibus, Declarationibus, et Correctionibus, singuli de Congregatione hujusmodi cujuscumque dignitatis, status, gradus, seu conditionis existant, efficaciter parere omnino teneantur. Nolumus tamen, quod ad peccatum, nisi contra fiat ex contemptu, aliquem obligent.

Et quoties Prælatus aliquis, Monasterium cui præfuerit reformare, et ad ipsius Congregationis observantiam reducere decreverit reformationem ipsam juxta instituta, decreta, ordinationes, et constitutiones hujusmodi, prout convenientius poterit, exequatur.

Capitulum autem generale nominamus, quod in dicta Congregatione singulis annis celebratur, in quo omnes electiones Prioris generalis, et Visitatorum, ac Abbatum, Priorum, Præpositorum, et aliorum quorumcumque Officialium Monasteriorum, et locorum dictæ Congregationis, necnon omnia alia statuta, et ordinata, ut præmittitur juxta Ritus, et Constitutiones præfatas eo ipso, quibus de consensu ipsius Capituli, seu ejus Definitorum in formam publicam redacta fuerint, ejusdem Apostolici muniminis declaramus robore communiri.

Hujusmodi ergo Congregationis, et Capituli generalis dispositioni, ordinationi, correctioni, reformationi, et obedientiæ, universa Monasteria, Prioratus, Domus, Conventus, loca, necnon res, & bona cum suis membris, juribus, & pertinentiis quibuscumque, quæ videlicet justis modis hætenus eis oblata, traditaque fuere, & dante Domino applicari poterunt quomodolibet in futurum, ac eorum personæ tam Clerici, quam Conversi, & Commissi in dictis Monasteriis, Prioratibus, & Conventibus, ac locis, sive membris degentes pro tempore, cujuscumque dignitatis, status, aut conditionis fuerint, in omnibus subjecta perseverent.

Universi verò Prælati ejusdem Congregationis sub Prioris generalis, & alii Canonici, Conversi, & Commissi sub Prælatorum, in quorum Monasteriis, aut aliis locis deputantur, seu morantur, obedientiis vivant, et eas aliis humiliter præstent.

Et nulli Prælatorum, vel Canonorum prædictorum ab Institutis, Ordinationibus, Correctionibus, & Mandatis Capituli, seu Prioris generalis, aut aliorum Prælatorum ipsius Congregationis ad quemcumque etiam ad nos, & Sedem prædictam, nisi de speciali Summi Pontificis licentia, appellare liceat, appellationesque desuper pro tempore interpositæ, & inde secuta irrita habeantur.

Sed cum contra aliquem Prælatum, vel Canonicum dictæ Congregationis civiliter, aut criminaliter agi contigerit, secundum Constitutiones, & statuta prædicta

*Nulli con-
ceditur Ca-
nonicos re-
tinere*

dicta, juris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus procedatur.

Ac nullæ Ecclesiasticæ personæ, vel seculares, quacunque authoritate, vel dignitate prædictæ, etiam si Patriarchali, vel Cardinalatus honore præfulgeant, aliquem ex Prælati, vel Canonicis Congregationis prædictæ obsequiorum, vel servitiorum propriorum, vel Monasteriorum suorum, seu prætextu cujusvis officii, etiam Cappellanatus, ad eas divertere, vel alia quavis causa, etiam arctioris vitæ, ordinis, vel observantiæ, à dicta Congregatione educere, vel spontè venientes recipere, & penès se retinere audeant, etiam authoritate litterarum Apostolicarum, absque literis dimissorii dictæ Congregationis, seu Prioris generalis, & Visitatorum ejusdem. Quod si recipientes præfati intra tres dies postquam eis præsentibus innotuerint, Prælatum, seu Canonicum extra ipsam Congregationem existentem hujusmodi, eidem Congregationi non restituerint cum effectu, vel à se realiter non abjecerint, excommunicationis sententia unacum ipsis receptis innotati existant eo ipso, à qua nisi in mortis articulo, aut à Sede prædicta absolvi non possint.

*Non arctan-
tur ad reci-
piendos fu-
gitivos*

Neque Congregationis hujusmodi Prælati quaruncunque litterarum Apostolicarum prætextu, nisi illis præsentibus specialiter, & expresse derogetur, ad recipiendum Canonicos, qui aliàs ab eorum propriis Monasteriis, sive locis, absque suorum Superiorum licentia contumaciter recesserunt, à quoquam queant quomodolibet coarctari.

Ut verò exeuntium ab eadem Congregatione motibus occurramus, decernimus, ut nemo ex ipsa ad aliquem aliorum Ordinum, occasione etiam arctioris regulæ (ut præmissum est) transire, nevé ad aliquam dignitatem, seu administrationem extra ipsam suam Congregationem assumi possit: volumusque, ut quisquis in ipsa Congregatione sive professus, sive ad Sacros Ordines promotus [quam rem professionis loco, & esse, & haberi statuimus] habitum dictæ Congregationis relinquere, aut mutare nulla authoritate possit, nisi missionem, literasque à generali Capitulo, aut Prioris generalis, & Visitatorum obtinuerit: quod tam de his, qui hætenus exierint intelligi volumus, quàm de his qui in posterum exituri sunt, etiam si litteras Apostolicas obtinuerint.

Nè verò protervis relinquatur litigandi, repugnandivè locus, si quis eorum exeuntium causam in Romana Curia super ea re committi hætenus obtinuerit, vel in posterum obtinebit, ubi ad inhibendum, aut alia agendum itum fuerit, Motu, scientia, potestateque prædictis, lites hujusmodi ad nos advocamus, atque omnino extinguimus, statuentes æque valere hoc decretum nostrum, ac si judicum nomina, atque alia omnia, quæ supra memorata sunt, hic satis expressa essent, etiam si Sacri Palatii Apostolici causarum Auditores existerent: volumusque, ut quicquid super hac re fiet, aut factum sit, etiam si causam aut nos, aut prædicta commiserit Sedes, pro infectis omnino haberi, irritum præterea esse, aut inane quicquid super his Apostolica, sive alia quavis authoritate secus contigerit agi aut attentari.

Generalis igitur Prior, & alii Abbates, & Priores dictæ Congregationis pro tempore existentes, seu ab eis deputari, possint omnes, & singulos dictæ Congregationis hujusmodi Canonicos ab illa vagos, et fugitivos, aut suis Superioribus inobedientes, et rebelles, et qui non habita licentia se alio transtulerint, vel aliquarum personarum quacunque dignitate etiam Cardinalatus honore fulgentium servitiis in Romana Curia, vel extra eam se adjecerint, vel ab eis literas familiaritatis, aut Cappellanatus obtinuerint, vel quocunque habitu induti fuerint, capere, et in carceribus detinere, aut per censuras Ecclesiasticas, aut alia juris remedia, appellatione remota, etiam invocato ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii secularis, ad solitam, et debitam obedientiam compellere.

Nec quisquam personas, quæ de jure communi religionem ingredi non prohibentes ex seculo fugientes, et ad dictam Congregationem venire affectantes verberibus, aut violentiis quibuslibet impedire, aut prohibere, vel à Monasteriis, & locis

et locis Congregationis ejusdem præsentibus, vel futuris divertere, aut super hoc illis, vel eos recipientibus injuriam, vel molestiam irrogare præsumant, contrafacientes verò præsentium notitiam habentes, vel qui ea ignoraverint, & postquam ad eorum notitiam pervenerint à præmissis injurijs non destiterint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrant, à qua, præterquam in mortis articulo constituti, nisi à Sede præfata absolutionis beneficium nequeant obtinere.

Statuimus similiter, & ordinamus, ut omnes, qui Religionem, locum, vel Ordinem alium quemcumque etiam arctiorem ingredi vovissent, tali voto non obstante ad Congregationem, & Ordinem prædictos, illorumque professionem liberè, & licitè ingredi, & inibi recipi, & admitti valeant, superque omnibus aliis Votis [præfato Religionis dumtaxat excepto] cum illis, & cum omnibus aliis ipsam Congregationem Altissimo famulaturis ingredi volentibus etiam dispensari possit, ac à quocumque excommunicationis vinculo, injuncta eis juxta eorum facultates restitutione, & poenitentia salutari, tamquam uni ex Canonicis Congregationis hujusmodi, absolutionis beneficium impendi, ita tamen, quòd si ante professionis emissionem discesserint, in eandem excommunicationem ipso facto reincidant.

*Ingrédien-
tium, privi-
legium.*

Et quia forsàn nonnulli Congregationis, & Ordinis hujusmodi habitum assumentes diversis personis, quæ ignorari, & non reperiri possent in aliquibus rebus, seu bonis obnoxii essent, eisdem Priori generali, Prioribus, & eorum Vicesgerentibus concedimus, ut ipsorum singuli in locis sibi commissis bona ipsa in pios usus liberè, & licitè convertere possint, prout secundum Deum melius viderint expedire.

Volumusque, quòd, qui ex præfatis Canonicis adeò Monasteriorum suorum officiis occupati, ut in Choro interesse, & Officium Divinum vix sine labore, & tædio dicere, ac ipsa eis ratione officiorum hujusmodi incumbentia charitatis opera implere nequeant, & qui ad Divinum hujusmodi Officium dicendum, adeò vel non docti, vel minùs experti pro tempore existunt, dummodò in sacris non sint Ordinibus constituti, licèt professionem emisserint, tamen ad persolvendum totum Divinum Officium integrum minimè teneantur, sed eorum Prælati habitata suorum consideratione, ultrà Officium Beatæ Mariæ Virginis, ad quod obligati remaneant, juxta dispensationem eis creditum, si eorum animabus expedire videbitur, aliquid dicendum injungant, quod cum animi alacritate valeant adimplere.

Præterea decernimus, quòd ejusdem Congregationis præsentis, & futuri, possint omnes etiam sacros Ordines, ad quos per eorum Superiores præsentati fuerint, à quocumque maluerint Catholico Antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente recipere, & hujusmodi Antistitem in ipsius Congregationis Monasteriis, & locis dumtaxat advocare, ipseque Antistes Canonicos dictæ Congregationis à suis Superioribus sibi pro tempore præsentatos, Apostolica auctoritate, absque aliqua licentia, & contradictione Dioecesani, & absque quòd aliàs illi propterea præjudicium generetur, nulla examinatione præmissa, statutis tamen à jure temporibus absque ulla promissione, aut obligatione ordinare, Missas inibi celebrare, Ecclesias, Altaria, & vasa consecrare, vestes benedicere, & alia Pontificalia exccere.

*Ordinatur
in propriis
Ecclesiis*

Et ut Canonicis prædictis omnis vagandi adimatur occasio, Definitoribus Capituli generalis dumtaxat ejusdem Congregationis, cum quibusvis personis defectum Natalium ex Adulterio incestuoso, & quovis alio genere nefario, & illicito coitu provenientes patientibus, nec non Generali, & Visitatoribus cum iis, qui ex quavis causa, præterquam homicidii voluntarii, bigamiæ, mutilationis membrorum irregulares forent, postquam Congregationem ipsam ingressi, & illam expressè professi fuerint, perpetuò dispensandi, ut defectu, & irregularitatibus hujusmodi, non obstantibus ad quoscumque etiam sacros, & presbyteratus

Ordines promoveri, & in illis etiam in Altaris Ministerio ministrare, & ad quęcumque Officia, administrationes, seu dignitates prædictę Congregationis, aut illius Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum recipi, & assumi, illaque gerere, & exercere liberè, & licitè, & absque dispensatione dictę Sedis, quotiès opus fuerit valeant, licentiam, & facultatem similiter concedimus, & etiam indulgemus. Similiter quòd præfatus Prior generalis, & alii Abbates, Priores, & Prælati dictę Congregationis pro tempore existentes, valeant in omnibus casibus, in quibus de jure communi Prælatis, & Canonicis dictę Congregationis autoritas, sive licentia, seu dispensatio Ordinariorum [si ab eis exempti non essent] foret necessaria, cum eis auctoritate præfata dispensare, eisque dispensandi licentiam, & auctoritatem concedere. Et propterea ipsi Priori generali pro tempore esistenti, potestatem facimus sacrandi, benedicendique Corporalia, Vestes, & ea, quę sacris usibus necessaria sunt. Impartimur quoque, ut hujusmodi Congregationis Sacerdotes in itinere constituti, aut alia causa subsistente ante diem, & usque ad nonam inclusivè Missam celebrare queant, & Altare portatile, in ipsorum itinatione, cum debita reverentia, & honore habere, & super eo in locis tamen congruis, & honestis Missas, & alia Divina Officia celebrare, ac Sacramenta Ecclesiastica ibidem recipere, & ubi generale, seu in aliquo speciali loco interdictum fuerit, in Ecclesiis suis, ac in Altari portatili prædictis, & aliis quibuscumque locis honestis, hujusmodi Missas, & alia Divina Officia celebrare. Quod si contingat Civitates, Terras, vel Loca, in quibus Monasteria, seu Loca dictę Congregationis consistunt Ecclesiastico supponi interdicto, ut Congregationis Prælati, Canonici, Conversi, et Commissi, Novitii, et Capellani, Moniales, sive Sorores, et Oblatę, seu Commisę personę utriusque sexus, quarum curam in spiritualibus gerunt, necnon Lai-ci intra septa Monasteriorum ipsorum, seu locorum pro tempore habitantes, et Procuratores, et Syndici, et negotia gerentes Monasteriorum à præfata Congregationis Canonicis ad id deputatis, januis clausis, interdictis exclusis, et submissa voce Missas, & alia Divina Officia audire, ac Ecclesiastica Sacramenta suscipere, ipsique Canonici illa celebrare, & ministrare, ac eos cum decedere contigerit, in Ecclesiis suis præfatis liberè, & licitè sepelire possint, & valeant, plenam licentiam concedimus, & facultatem.

Necnon Prælatis, Canonicis, & personis Congregationis hujusmodi, quocumque nomine censeantur, elargimur, ne propter participationem etiam in Divinis cum excommunicatis, suspensis, & interdictis à jure, vel statutis Ordinariorum, aliquam excommunicationis, vel censurarum, aut peccati maculam incurrant, nisi ipsi excommunicati essent specialiter denunciati.

Priorique generali, & visitoribus, ac singulis Prælatis dictę Congregationis, & qui loco eorum constituuntur, præsentis, & futuri, qui nunc sunt, & pro tempore erunt, concedimus, ut cum Canonicis, Novitiis, Conversis, & Commisiss ejusdem Congregationis dispensatione indigentibus, sive priusquam intra-verint Congregationem, et Ordinem hujusmodi, sive post, ac Monialibus, sive Sororibus, & Oblatis, seu Commisiss personis utriusque sexus, quarum curam [ut præmittitur] gerunt, in casibus quibus excefferint, & pro quibus excommunicationis, vel interdicti, aut suspensionis sententias à jure, vel ab homine generaliter promulgatas incurrerint, & hujusmodi sententiis innodati, aut in locis generali, vel speciali Ecclesiastico suppositis interdicto Divina officia celebrantes, vel suscipientes ordinem, sic ligati notam irregularitatis similiter incurrissent, et in omnibus aliis casibus, etiam ex causa cujuscunque simonię qualitercunque generaliter, vel specialiter Sedi prædictę reservatis [exceptis dumtaxat hæreticorum, elapsorum, schismaticorum, deferentium prohibita ad infideles, & litteras Apostolicas falsificantium, quos omninò ad eandem Sedem remitti volumus] absolutionis, & dispensationis beneficium juxtà casuum exigentiam valeant impartiri: Canonici verò, & alii, quos pro tempore Prior generalis, Visitatores, & Prælati prædicti in proprios habuerint Confessores eisdem Priori generali, Visitoribus,

bus, & Prælati absolutionis, & dispensationis hujusmodi beneficium etiam concedere possint.

Et cum sæpè contingat, quòd ob singularem devotionem, quam nonnullæ personæ ad Canonicos dictæ Congregationis gerunt, ad eosdem pro earum salute Animarum recurrant, ejusdem Congregationis Prælati, seu Canonicis à suis Superioribus ad audiendum hujusmodi personarum Confessiones deputatis, quòd personas ipsas accedentes audire, & personæ ipsæ eis absque alia eorum Superiorum licentia confiteri, necnon dictis Prælati, seu Canonicis Confessiones hujusmodi audientibus, dictos confitentes pœnitentia, & satisfactione præviis, quotiès opus fuerit ab omnibus, & singulis peccatis Sedi prædictæ non reservatis, & à quibuscumque suspensionum, excommunicationum, & interdicti sententiis, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & pœnis, quas à Jure, vel ab homine latas incurrisse quomodolibet constiterit, absolvere, & Vota per eos pro tempore emissa in omnibus, & singulis casibus locorum Ordinariis etiam per Synodales, seu Provinciales Constitutiones reservatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper cum eisdem votentibus dispensare (exceptis tamen Censuris, pœnis, votis, & casibus, super quibus esset Sedes præfata merito consulenda) & ipsis confitentibus, ac aliis omnibus, qui ad præfatos Canonicos ob hujusmodi devotionem recurrerint, Eucharistiæ Sacramentum ministrare liberè possint.

*Absolutio
a casibus
etiam re-
servatis.*

Mandantes expressè Ordinariis, ac Rectoribus Parochialium Ecclesiarum, ne eorum Parochianis, quòd Canonicis dictæ Congregationis non confiteantur, aliquo pacto prohibere, seu persuadere præsumant, & nullatenus denegent ministrare hujusmodi confitentibus eisdem Canonicis quæcumque Ecclesiastica Sacramenta; dummodò aliquod Canonicum, & rationabilis causa non subsistat.

Cupientes etiam animarum Canonicorum prædictorum saluti salubriter consulere, eis pariter concedimus, ut liceat ipsis, & cuilibet ipsorum, necnon Conversis, Commissis, & Novitiis suis, ac Monialibus, sive Sororibus, & Oblatis, seu Commissis personis prædictis utriusque sexus præsentibus, & futuris semèl in vita, & mortis articulo quemcumque Presbyterum ex Canonicis præfata Congregationis, in casu verò necessitatis alium Presbyterum idoneum tam secularem, quam cujusvis alterius Ordinis Regularem in suum eligere Confessorem, qui confessionibus hujusmodi diligenter auditis, pro commissis per eos criminibus, delictis, & peccatis in omnibus, & singulis etiam Sedi Apostolicæ reservatis casibus, debitam absolutionem, & plenariam omnium peccatorum suorum remissionem possint auctoritate nostra impendere, & pœnitentiam injungere salutarem.

Ita tamen, quòd quilibet ex confitentibus hujusmodi, postquam Congregationem ipsam fuerit ingressus, & antequàm ad articulum mortis deveniat, teneatur [si Clericus, vel Presbyter fuerit] septem Psalmos Pœnitentiales, si verò Conversus, vel Commisus fuerit, vel alia persona ex prædictis utriusque sexus, quæ ipsos Psalmos Pœnitentiales legere nesciret, quinquagies Orationem Dominicam, & totidem Salutationes Beatæ Virginis, singulis septimanis per unum annum dumtaxat, pro conservatione Status Romanæ Ecclesiæ (legittimo tamen cessante impedimento) dicere, & omittentes alia vice supplere teneantur, ac possint dicendo quinquaginta vicibus dictos septem Psalmos Pœnitentiales communiter, vel divisim hujusmodi debito in integrum satisfacere, etsi interim aliquem post incaptam, & non perfectam pœnitentiam hujusmodi ab hac luce migrare contingat, ipse nihilominus plenariam remissionem consequatur, dummodò intentionis fuerit illam [si supervixisset] perficiendi.

Concedimus præterea Canonicis, Conversis, Commissis, & Novitiis, ac Monialibus, sive Sororibus, & Oblatis, seu Commissis personis utriusque sexus prædictis, præsentibus, & futuris, qui in diebus, in quibus Stationes in nonnullis tam intrà, quàm extrà Almam Urbem Ecclesiis consistentibus existunt, quinque Altaria Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum suorum, in quibus tunc eos moram trahere contigerit, devotè visitaverint, & Psalmum David Miserere mei,

videlicet illum scientes; alii verò quinquies Orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam, coram quinque Altaribus hujusmodi, pro felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ dixerint, easdem concedimus Indulgentias, perinde ac si dicti Canonici, Conversi, Commisii, Novitii, Moniales, & personæ personaliter Ecclesias Urbis præfatæ, & extra, visitassent, & in defectu Altarium, alia pia, & devota loca ad visitationem hujusmodi, & alia præmissa faciendum eligere possint, etiam si eos extra Monasteria, et loca hujusmodi esse contigerit.

Volumus insuper, quòd dictæ Congregationis Prælati, vel Canonici litteras Sedis prædictæ, aut ipsius Legatorum, seu Delegatorum super administranda Justitia, executione facienda, visitatione, seu correctione exercenda, aut pro colligendis pecuniis, aut pro denuntiatione sententiarum, interdicti, & excommunicationis, aut pro recipienda cura Monialium, seu Religiosorum quorumcumque, aut alio quovis negotio peragendo, ad eos pro tempore impetratas, & directas, acceptare, & in illis contenta exequi, et Juramentum de calumnia, vel veritate dicenda subire, aut Testimonium perhibere, seu extra suas Civitatem, et Diocesim trahi ad quævis Concilia Provincialia, et Synodalia, aut Congregationes (quovis nomine censeantur) Ecclesiasticarum, vel Laicarum personarum cujuscunque dignitatis, aut status existant, etiam Apostolica auctoritate indicta, præterquam ad ipsius Congregationis Capitulum generale celebrandum, aut alias juxta eorum Ordinationes ire, vel mittere, aut Processionibus publicis, aut funeralibus interesse inviti minimè teneantur.

Sed neque ipsis invitis in eorum locis, et Monasteriis per aliquos Episcopos, vel eorum Ordinarios, aut alias quascunque personas sub Excommunicationis poena, quam ipso facto contrafacientes incurrant, Missæ, et alia Divina Officia, neque Mortuorum Officium, etiam si apud eos corpora Defunctorum sepeliri contingat, quoquo modo celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur causæ civiles, vel criminales, Processiones convocentur, aut Synodus, Conventus, seu quævis Congregationes tam Ecclesiasticarum, quam Laicarum personarum fiant, immò quòd neque ipsi Episcopi, seu Ordinarii, et alii quicumque ad hujusmodi loca accedere, seu in ipsis immorari, ipsis Canonicis [ut præmittitur] invitis ullo modo præsumant.

Inhibentes multò magis, quòd, ut hujusmodi Congregationis loca ad usum hospitum, habitationem, detentionem, et incarcerationem Ecclesiasticarum, et Laicarum personarum deputentur, astringi, seu cogi aliquo modo possint.

Testimonia verò Prælatorum, Canonicorum, Conversorum, Commissorum, & Novitiorum dictæ Congregationis in causis ipsorum civilibus, et criminalibus, in Judicio, et extra legitima, seu Juridica sint.

Præterea nè Congregationem ipsam, & illius Canonicos per locorum Ordinarios quavis occasione, vel causa, & præsertim ratione Ecclesiarum Parochialium, seu aliorum locorum dictæ Congregationis pro tempore, quibus Animarum cura imminet, molestari contingat, & hujusmodi prætextu in Congregationem, & Canonicos prædictos aliquam superioritatem, seu dominium habere prætendant, ipsis quoque concedimus, & indulgemus, ut in Parochialibus Ecclesiis hujusmodi possit Congregatio ipsa, seu ipsius Canonici, per se, aut per Presbyteros Seculares, aut Regulares, sui, aut cujuslibet alterius Ordinis (alias tamen habiles, & idoneos) ad ipsorum nutum deputandos, & ammovibiles Animarum curam prædictorum Parochianorum, Ecclesiarum, Parochialium hujusmodi liberè, & licitè exercere, quodque ipsi Capellani, dum curam hujusmodi gerent, ea libertate, atque exemptione fungantur, & ubique fruantur, ac si ex Canonicis Congregationis, & Ordinis prædictorum existerent.

Sepulturam quoque in locis, Cimiteriis, & Ecclesiis dictæ Congregationis concedimus, & eam liberam esse decernimus, ita quòd devotioni, & extremæ voluntati eorum, qui in locis hujusmodi sepeliri voluerint, nullus obsistat, salva tamen

men Justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora sumuntur.

Et ut dictæ Congregationis Canonici divinis beneplacitis quietius, & libe-
rius insistant, eosdem Congregationem, & illius generalem Priorem, Visitatores, *Exemptio
notabilis.*
& alios Prælatos, ac Canonicos, Conversos, Commissos, Novitios, Moniales,
sive Sorores, & Oblatas, seu commissas personas prædictas utriusque sexus, ac
Capellanos etiam curam habentes animarum, necnon familiares, & servitores ip-
sorum, nunc, & pro tempore existentes, ac ipsius Congregationis Monasteria,
Prioratus, & loca, etiam quæ imposterum eidem Congregationi quodocunque
uniri, & incorporari, seu subijci, vel aliàs quomodolibet aggregari contigerit: ac
omnia, & singula dictorum Monasteriorum, Prioratum, & locorum, præsentium,
& futurorum Ecclesias, Capellas [etiamsi ipsis cura immineat animarum] Orato-
ria, manualia, membra, Castra, Fortilitia, Edifitia, Villas, Grangias, Vineas,
Oliveta, Hortos, Sylvas, Nemora, Prata, Pascua, Piscationes, Molendina,
Aquarum decursus, Jura, Jurisdictiones, Prædia, Possessiones, & Bona quæcun-
que, quæ in præsentis sunt, & in futurum erunt, dictæ Congregationis, & quæ
omnia, & singula per eorum vocabula, confines, valores, qualitates, & quan-
titates hic haberi volumus pro sufficientes expressis, à quoruncunque Legatorum
etiam de latere, & Subdelegatorum: necnon Nuntiorum dictæ Sedis, ac Vicario-
rum, Rectorum: quoruncunque Officialim Romanæ Ecclesiæ, necnon Patriarcha-
rum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Administratorum, Electorum, & alio-
rum quoruncunque Judicum ordinariorum, etiam Inquisitorum hæreticæ pravi-
tatis, quavis autoritate, & potestate, dominio, visitatione, reformatione,
correctione, & inquisitione; ita quod in dictam Congregationem, vel ejus sin-
gulares personas, seu Benefactores, occasione beneficiorum eisdem collatorum
ab eis, aut quia subditi eorum cum eisdem Canonicis conversentur, seu ab ipsis
recipiant absolutionis, & Eucharistiæ Sacramentum, necnon Monasteria Priora-
tus, loca, & personas in eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus,
aut rei de qua agitur, ubicunque ineatur contractus, committatur dilectum, aut
res ipsa consistat, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quas-
vis sententias; nisi de speciali Sedis prædictæ commissione, quomodolibet dire-
ctè, vel indirectè proferre, aut promulgare non possint, prorsus eximimus, &
totaliter liberamus.

Eaque, & eorum quodlibet, in Jus, et proprietatem Beati Petri, ac Sedis
ejusdem, & sub eorum speciali protectione, atque nostra suscipimus, ita quod de
cætero dicta Congregatio cum Monasteriis, membris, et Ecclesiis, locis, perso-
nis, et juribus suis superscriptis, et aliis quibuscunque, eidem Sedi immediatè
subjecta existant, et esse censeantur.

Quod si Lagati, Subdelegati, aut Ordinarii, seu aliæ personæ prædictæ,
contra exemptionem, et liberationem nostras prædictas, quicquam attentare quo- *Excommu-
nicatio in
contumaces*
modocunque præsumpserint, ac requisiti vigore præsentium per ipsius Congre-
gationis Prælatos, vel Canonicos, infra tres dies à die requisitionis hujusmodi
non destiterint, excommunicationis sententiæ ipso facto noverint se subjectos, et
nihilominus, quod aliter actum fuerit eo ipso sit irritum, et inane, nulliusque
roboris, vel momenti. Decernentes ex nunc, omnes, et singulos processus, ac
excommunicationis, seu suspensionis, et interdicti sententias, censuras, et pœ-
nas, quas, et quicquid contra Congregationem, seu illius Canonicos, personas,
Monasteria, Ecclesias, et loca hujusmodi haberi, et fieri contigerit, seu etiam
promulgari, irritos, et inanes, nulliusque roboris vel momenti esse, ac pro nul-
lis, et infectis haberi debere, etiam exemptione Congregationis hujusmodi,
quam tanquam notoriam, et manifestam haberi volumus, non aliter allegata, seu
aliter de ea mentione facta.

Nulli quoque Reges, Principes, Duces, Marchiones, Barones, Milites,
Nobiles, Laici, Communitates, Universitates, Magistratus, Rectores, & Officia-
les Civitatum, Terrarum, Castrorum, & Dioecesum quarumcumque Monasteriis,
Prio-

Prioratibus, Locis, Cappellis, Ecclesiis, Manualibus, Grangiis, Castris, Possessionibus, & bonis, necnon Prælatibus, & Canonicis, Monialibus, siue Sororibus, ac personis ipsius Congregationis, Gabellas, Talias, Datia, Collectas, etiam pro Pontium refectionibus, aut viarum reparationibus, aliavè onera, seu gravamina inferre, indicare, vel imponere, aut indicta, & imposita exigere sub excommunicationis, & maledictionis æternæ poenis, quas Principes, Duces, Marchiones, Barones, Milites, Laici, Communitates, Universitates, Magistratus, Rectores, & Officiales prædicti [nisi præsentium habita notitia prorsus destiterint] ipsi facto incurrant, audeant, vel præsumant.

Nec aliquid ex dictæ Congregationis, & earum Monialium, siue Sororum, ac Monasteriis, Prioratibus, Grangiis, membris, manualibus, & locis prædictis, ad dandum, seu solvendum aliquam canonicam portionem, siue decimas, aut quicquam aliud, quod eorum loco solvi consuevit, Archiepiscopis, Episcopis, Capitulis, Parochianis, Collegiis, Universitatibus, Communitatibus, & fabricis, & aliis quibuscunque personis, de jure, vel consuetudine, aut statutis, vel privilegiis quibuscunque, ex quacunque causa hætenus ab eis forsandebita, seu quæ deberi prætenderetur quomodolibet in futurum, etiam de relictis, donatis, & legatis tam in ultimis voluntatibus, quàm etiam inter vivos, seu aliàs quacunque occasione concessis, & concedendis, etiam si fortè per nos, vel Sedem prædictam de legatis piè dispositis, & relictis in genere, vel in specie, decima, vel alia portio, seu quota alteri piæ, vel non piæ rei, ex quavis causa hætenus, & præsertim Ecclesiæ S. Petronii Civitatis nostræ Bononiensis concessa fuissent, aut in futurum concedi, seu solvi, aut dari, mandari contigerit, quomodolibet teneantur; decernentes Congregationem, & Canonicos hujusmodi, ac Moniales, siue Sorores, & prædictas personas Oblatas utriusque sexus, & illorum Ecclesias, Monasteria, & loca, & eis legata, atque relictæ, aut aliàs in eorum favorum disposita, in concessionibus, & mandatis hujusmodi includi, seu comprehendendi non debere.

Districtiùs inhibentes Ordinariis locorum sub interdicti Ecclesiæ ingressus, & suspensionis à Divinis, ac regiminis, & administrationis Ecclesiarum suarum, Rectoribus verò Parochialium Ecclesiarum, & quibuscunque aliis personis sub excommunicationis latæ sententiæ, & privationis earundem Parochialium Ecclesiarum, ac omnium aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad illa, & alia in posterum obtinenda poenis, quas scienter contrafacientes ipso facto incurrant, ne Ordinem, & Congregationem S. Salvatoris Canonicorum Regularium hujusmodi, ac illius Canonicos, Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta, ac Moniales, siue Sorores, & Oblatas personas prædictas utriusque sexus, præter, & contra tenorem, ac formam huius præsentis nostri indulti, & aliarum concessionem (ut præmittitur) Congregationi S. Salvatoris prædictorum Canonicorum Regularium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & membris, ac locis suis, Monialibus, siue Sororibus, & Oblatis personis prædictis factarum, quoquomodo inquietare, nec eos aut Testamentorum, & ultimarum voluntatum executores, aut testantium hæredes, seu quoscunque alios, directè, vel indirectè, ad solutionem alicujus quartæ Parochialis, seu Canonice, vel alterius portionis siue oneris, compellere quoquomodo (ut præfertur) præsumant.

Sed ipsa Monasteria, Prioratus, loca, manualia, Grangia, possessiones, & bona, ac Prælati, Canonici, Moniales, siue Sorores, & oblata personæ Congregationis ejusdem S. Salvatoris, ab omni impositione, exactione, collecta, decima, charitativo subsidio, aut alio quocumque reali, ac personali, vel mixto onere, vel gravamine, quovis nomine censeatur, per Nos etiam, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore indictis, necnon omnibus censibus, redditibus, & solutionibus, ratione subjectionis, aut Visitationis quocumque jure, quibuscunque Ordinariis, Capitulis, Collegiis, Congregationibus, Universitatibus, aut aliis quibuscunque personis hætenus debitis, quæ nos eisdem Congre-

gregationi, & Canonicis, de Apostolicæ potestatis plenitudine gratiosè remittimus, & in futurum debendis, illorumque solutione, & præstatione sint, esseque debeant libera penitus, & exempta, atque immunia; ita quòd ad illorum præstationem, vel solutionem, per quoscunque, & quarumvis etiam Apostolicarum literarum vigore, cogi, aut desuper inquietari nequeant.

Similiter, ut ad præstationem procurationum Legatorum, seu Nuntiorum dictæ Sedis, seu ad solutionem etiam decimarum, quas Papales appellant, & quas Sedes prædicta pro Christianæ fidei defensione, aut alijs imminentibus persæpè necessitatibus imponit, minimè teneantur, dictosque Canonicos, Moniales, sive Sorores, & Oblatas personas ad hoc minimè obligatos declaramus, etiamsi per quoscunque exemptos persolvi mandarentur, cum quibusvis derogatoriis, & fortioribus clausulis, nec eos ab eorum solutione cessando censuras, & pænas incurrere; nisi præsentibus de verbo ad verbum, & earum toto tenore inserto, & non per generales clausulas specialiter, & expressè derogetur, & de ipsis omni-
moda, & individua mentio fiat.

Nullusque ab eisdem de quibuscunque possessionibus ubilibet constitutis, quæ in præsentibus sunt, vel in futurum erunt Monasteriorum, Prioratum, & bonorum dictæ Congregationis S. Salvatoris, ac Monialium, sive Sororum, & Oblatarum personarum hujusmodi utriusque sexus, quæ illius Prælati, Canonici, Moniales, sive Sorores, & dictæ personæ oblatae colunt, seu coli faciunt, & in futurum colent, seu coli facient ex hortis, virgultis, piscationibus, vel de nutrimentis animalium primitias, decimas, quartelias, aut quocunque nomine nuncupata alia Jura, exigere vel extorquere præsumat, nec ipsi illa cuiquam solvere sint astrikti.

Decimarum, ac primitiarum absolutio

Præterea quascunque possessiones, bona, jura, & jurisdictiones ad ipsa Monasteria, loca, Ecclesias, Capellas, Oratoria, & Hospitalia tam præsentia, & futura ipsius Congregationis, & ejus Monialium, sive Sororum, seu Oblatarum personarum, in quibuscunque Mundi partibus constituta, & pertinentia, quarum nomina, & cognomina hinc haberi volumus pro expressis, quæ in præsentiarum Canonici, Moniales, sive Sorores, & Oblatae personæ utriusque sexus hujusmodi Congregationis iustè, & canonicè possident, & in futurum Pontificum concessione, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, vel alijs justis modis præstante domino poterunt adipisci ipsis Monasteriis, Capellis, & Oratoriis, Hospitalibus præsentibus, & futuris firma, rata, & illibata servari volumus: decernentes, ut nulli omninò hominum liceat præfata Monasteria, sive loca (ut præfertur) exempta, res, & bona mobilia, & immobilia, possessiones, domos, molen-
dina, aquas, piscarias, jura, jurisdictiones temerè perturbare, aut illa, seu illorum aliquod auferre, vel ablata retinere, occupare, seu quibuslibet vexationibus fatigare, quod si aliqua Ecclesiastica, Secularisvè persona cujuscunque gradus, vel conditionis existat, etiamsi Pontificali dignitate præfulgeat, contra hoc nostræ exemptionis, liberationis, decreti, concessionis, defensionis, conservationis, & libertatis indultum venire, dicta bona, jura, jurisdictiones, exemptiones, & indulta, vel aliquid eorum violando, occupando, turbando, vel diminuendo, seu indebitè fatigare præsumserit, nec facta ei notitia de hujusmodi nostro Indulto infra tres dies se correxerit, aut idoneam cautionem de satisfaciendo præstiterit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrat, à qua nisi dicta satisfactione præstita, præterquam in articulo mortis, & tunc de satisfaciendo per se, si supervixerit, aut per suos, vel successores idoneos præstita cautione, nequeat absolutionis beneficium obtinere.

Volumus autem, quòd præfata Congregationis, & ejus Monialium, sive Sororum, ac Oblatarum personarum utriusque sexus Monasteria, & Loca, hæreditates, legata, & fideicommissa per medias personas Canoniorum, Monialium, sive Sororum, & Oblatarum personarum hujusmodi, aut aliàs qualitercumque ad ea delata bona mobilia, & immobilia, in quibuscunque Civitatibus, & locis, quovis

Ius in secularia bona.

vis titulo acquirere, ipsique Canonici, Moniales, sive Sorores, & personæ illæ pro se, & eorum Monasteriis petere, & exigere possint, undecumque, vel qualitercumque eis debeantur, & quæ petendi, & exigendi (si in sæculo remansissent) *Nota.* Jus haberent.

Et contra præfatæ Congregationis, ac illius Monialium, sive Sororum Monasteria, loca, personas, & bona tam in præteritis, quam in futuris aliqua non currat præscriptio, nisi post lapsum sexaginta annorum.

Utque circa utilitatem, & commodum Monasteriorum, Ecclesiarum, & locorum suorum hujusmodi, ac illorum Jurium magis intendere valeant Capitulo generali Congregationis prædictæ, ac illius pro tempore Priori generali cum Visitatoribus, per præsentis impartimur auctoritatem concedendi Abbatibus, Prioribus, Præpositis, & Capitulis Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum suorum, ac præfatarum Monialium, sive Sororum, quarum curam gerunt, licentiam permu- tandi, seu alienandi quoties opus fuerit, vel in Emphitheosim, vel libellum, & affectum perpetuò, vel ad tempus quibusvis personis etiam secularibus, pro con- decenti annuo canone, seu censu, quæcunque bona immobilia Congregationis prædictæ, ac illius Monasteriorum, Ecclesiarum, & locorum, seu prædictarum Monialium, sive Sororum, pro ipsorum tamen evidenti utilitate.

Facultas loca susci- piendi. Concedimus insuper Motu, scientia, & potestate prædictis, ut omnia, & quæcunque loca, domos, Ecclesias etiam Parochiales, & cujuscumque Ordinis sint, aut conditionis, Congregationi, & Canonicis prædictis per quoscumque ob- lata apprehendere, & capere possint harum nostrarum vigore, & absque alia Se- dis prædictæ concessione.

Facultas paciscendi in locorum susceptione. Necnon Priori generali, Visitatoribus, & aliis Abbatibus, Prioribus, & Præ- latis præfatis, aut aliis per Congregationem hujusmodi ad id pro tempore depu- tatis, in unionibus, annexionibus, incorporationibus, & reformationibus, seu re- ceptionibus Monasteriorum, Prioratum, vel aliorum beneficiorum Ecclesiasti- corum pro ipsa Congregatione faciendis cum Prælatis, & personis Monasteria, seu beneficia hujusmodi per eos obtenta, in Congregationis hujusmodi, seu alicu- jus illius particularis, Monasterii commodum dimittere volentibus conventiones, & pacta, quæ illicita, & (quandò Apostolica confirmatione carerent) expresse prohibita censerentur inire, ac Monasteria, Prioratus, & alia beneficia quæcum- que, quæ hætenus conditionibus, & pactis hujusmodi intervenientibus acqui- sierint retinere, ipsaque conventione, & pacta observare, absque eo quod aliquam propterea simoniæ labem incurrant, liberè, & licitè valeant.

Monasteria autem, & Prioratus, quæ nunc sunt, & pro tempore erunt, etiam unita præfatæ Congregationi per Prælatos dumtaxat ejusdem Congregationis re- gantur, & gubernentur, & quoties illa ubicumque, etiam apud Sedem prædictam, & qualitercumque vacare contigerit, etiam si speciales, vel generales de illorum provisionibus, seu dispositionibus per dictam Sedem reservationes factæ fuerint, generale Capitulum, si tunc celebretur, alioquin generalis Prior, & Visitatores, illos ex ejusdem Congregationis Canonicis præsentibus, & futuris, etiam defe- ctum Natalium ex quibusvis personis patientes, quos ad id idoneos fore credide- rint, in Prælatos tunc vacantium Monasteriorum, & Prioratum hujusmodi, aliàs secundum consuetudines, Constitutiones, Ordinationes, & statuta prædictæ Con- gregationis eligere, seu nominare, & ad eorum nutum, & beneplacitum taliter electos, seu nominatos a regimine, & administratione dictorum Monasteriorum, & Prioratum, quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare censeantur absolvere, & amovere, præfatique sic electi, & nominati, absque alicujus dictæ Se- dis, vel alterius provisionis, seu dispensationis adminiculo, etiam præter hoc, quòd eis benedictionis munus impendatur, ipsis Monasteriis, & Prioratibus, ad quæ sic electi, vel nominati fuerint, præesse, & illa in spiritualibus, & temporalibus rege- re, & gubernare, & omnes actus ibidem exercere, & insignia deferre, ac si munus hujusmodi suscepissent.

Etsi contingat, ut unus sic electus nominatus aliqua legitima causa abesset e Monasterio & Prioratu, cui fuerit deputatus; ordinamus, quod alteri ejus durante absentia, commissa hujusmodi administratione in spiritualibus, & temporalibus, juxta eorum Constitutiones, & statuta Præfato ipsi absenti si fuerit opportunum, præfatæ Congregationis aliud Monasterium in spiritualibus, & temporalibus auctoritate etiam Apostolica regendum, & gubernandum dictum Capitulum, seu pro tempore Prior generalis cum Visitatoribus committere possit, & valeat.

Nec propterea ex Monasteriis ipsis unum alteri censeatur esse subiectum, sed eis in pristina sua libertate manentibus, ea necessitudinis adminiculo copulata, sub felici dictæ Congregationis regimine sibi uniformi Regularis Observantiæ gressu invicem suffragentur.

Nihil igitur ex dictis Monasteriis, vel Prioratibus, aut aliis dictæ Congregationis locis per quascumque literas Apostolicas, etiam Motu simili, & cum reservationibus, ac quibuscumque derogatoriis, per quas effectus præsentium quomodolibet impediri, vel differri possit clausulis concessas hæcenus, & imposterum concedendas per aliquem de dicta Congregatione, vel extrâ eam cujuscumque status, gradus, ordinis, seu conditionis, etiam si Cardinalatus honore, aut Pontificali, vel alia quavis dignitate præfulgeat in Titulum, seu Commendam, aut administrationem, vel aliàs obtineri, seu si super alicujus illorum fructibus, redditibus, et proventibus aliqua pensio reservari, concedi, vel assignari, seu Jus sibi desuper acquiri, vel aliquis contra præsentium tenorem quovis quæsito colore, etiam prætextu quorumcumque conventorum, seu pactorum tanquàm simoniacorum quempiam de dicta Congregatione super aliquo ex Monasteriis, Prioratibus, et locis prædictis ratione Tituli, sive Commendæ, vel administrationis, aut pensionis hujusmodi, vel aliàs impetere, seu molestare valeat.

Nullaque deinceps ex beneficiis Ecclesiasticis cum cura, vel sine cura ad collationem, vel provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem Abbatum, vel Priorum, ac Conventuum, Monasteriorum, & aliorum locorum dictæ Congregationis communiter, vel divisim pro tempore pertinentibus, etiam qualitercumque beneficia ipsa, & ubicunque, præterquam apud Sedem prædictam vacare contigerit; dummodò dispensationi Apostolicæ generaliter reservata non fuerint, sub gratiis, & expectativis, ut provisionibus, seu aliis dispositionibus dictæ Sedis, facultatibus, seu indultis de conferendis beneficiis Ecclesiasticis vacantibus, vel vacaturis, quibusvis personis, cujuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis fuerint, aut quavis etiam dignitate Pontificali præfulgeant, ab eadem Sede quomodolibet concessis, & in antea concedendis, quomodolibet cadant, seu compræhendantur, sed ipsorum beneficiorum collatio, provisio, præsentatio, seu electio, & dispositio illorum occurrente vacatione, præmissis non obstantibus, & Abbates, Priores, & Conventus præfatos liberè, & absque aliquo etiam præfatæ Sedis præventionis impedimento pertineant, & spectent, ac beneficiis ipsis nullus alium, quàm Abbates, seu Priores, & Conventus prædicti quarumcumque facultatum, & indultorum sibi à Sede, vel Legatis præfatis qualitercumque, & sub quibusvis verborum formis, & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, etiam Motu simili concessorum, & concedendorum vigore, vel prætextu disponere valeat quoquomodo, ac omnes, & singulæ gratiæ, expectativæ, & acceptationes, provisiones, dispositiones, collationes, & literæ Sedis prædictæ, & illius Legatorum hujusmodi, facultatesque, & indulta super collationibus beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium, seu vacaturorum quibusvis etiam [ut præfertur] qualificatis personis, & cum prædictis clausulis pro tempore habiti, etiam excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliasque Ecclesiasticas sententias, censuras, & poenas in se continentes, quoad beneficia, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, aut aliam dispositionem Abbatum, & Priorum, ac Conventuum prædictorum respectivè

spectantia hujusmodi, ac totum id quicquid in contrarium à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, omni prorsus careant firmitate.

Sed neque per quasunque revocationes, cassationes, seu annulationes quasunque unionum, annexionum, incorporationum, & appropriationum de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, sive locis Ecclesiasticis per Nos, seu successores nostros Romanos Pontifices, aut eorum aliquem in genere, vel in specie, sub quibusvis verborum formis, vel expressionibus de cætero forsan faciendis, nullum dictæ Congregationi super unionibus, incorporationibus, appropriationibus, & innovationibus, & innovationibus quorumcunque Monasteriorum, Ecclesiarum, Prioratum, aut aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, per Nos, & Sedem prædictam Congregationi, vel in ejus favorem faciendis in præjudicium inferatur: sed illæ omnes etiam post revocationes, cassationes, & annulationes prædictas, in suo robore inconcussæ persistant in omnibus, & per omnia, ac si quoad eas, & ipsarum singulas aliqua revocatio, annullatio, & cassatio nullatenus emanassent, nisi dum, & quando ipsæ super unionibus, concessionibus, & appropriationibus, seu donationibus confectæ literæ in revocationum, cassationum, & annullationum, Literis, Constitutionibus hujusmodi de verbo ad verbum insererentur, ac in eis specialis, expressa, & individua de ipsis Monasteriis, & locis, ac Congregatio mentio fieret, necnon irritum, & inane totum, & quicquid in contrarium quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Necnon, quòd deinceps per quasunque revocatorias, seu alias Apostolicas concessionem, vel literas, quibuscunque verborum formis aut tenoribus, vel clausulis derogatoriis, etiam si illæ Motu, & scientia similibus emanaverint: nulla ex prædictis concessis, & quæ eidem Congregationi pro tempore concedentur, exemptionibus, & immunitatibus, gratiis, indultis, privilegiis, & concessionibus quomodolibet revocari, cassari, vel annullari, seu ipsis, vel ipsorum, seu quibusvis in eis contentis particulis, & clausulis derogari valeat, nisi in derogatoriis, vel aliis literis, seu cassationibus hujusmodi illa, vel illæ ex literis, quæ revocari, aut cassari, seu annullari viderentur, aut cui, vel quibus derogari appareret, eorumque totus tenor de verbo ad verbum integrè insererentur, & de omnibus, & singulis Congregationis hujusmodi Monasteriis nominatim specifica mentio fiat, ac in eisdem revocatoriis, cassatoriis, vel aliis literis manifestè, & expressè appareat, quod Romanus Pontifex privilegiis, indultis, & literis, de quibus tunc actum fuerit, voluerit, specialiter derogare, vel illa revocare, aut cassare, seu annullare, & tunc demùm urgens, sufficiens, & rationabilis, per quam derogatio, revocatio, cassatio, vel annullatio ipsa merito fieri debeat, causa exprimat: alias derogationes, revocationes, cassationes, irritationes, & annulationes, & quæcunque exindè subsecuta nullius sint roboris, vel momenti; ipsis concessis literis, privilegiis, indultis, gratiis, exemptionibus, & libertatibus in suo pristino plenario, atque integro robore duraturis.

Et si quando per aliquem, aut plures actus contra ea, aut ipsorum aliquod, à quocunque cujuscunque conditionis, dignitatis, gradus, aut status fuerit, ex negligentia, vel ignorantia præsentium, quibus hæc conceduntur, aut alia quavis causa, scienter vel ignoranter attentari, vel pro tempore observari contingat, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratiis, indultis, & privilegiis hujusmodi præjudicium generetur; sed ea omnia, & singula in suis robore, & firmitate permaneant.

Præterea statuimus, & decernimus, quòd universæ, & singulæ personæ in dignitate Ecclesiastica ubilibet constitutæ, & alias de jure communi habiles, & idoneæ ad causas audiendas, cum aliquæ ex eisdem personis pro parte ejusdem Congregationis Sancti Salvatoris, seu Prioris generalis, aut aliorum ex Congregatione hujusmodi, ad quos spectabit, fuerint requisitæ per se, vel alium, seu alios, præmissa ubi, & quando opus fuerit, publicare, ac eidem Congregationi, & Ca-

nonicis, illorumque Ecclesiis, & Monasteriis, membris locisque prædictis in præmissis, efficacis defensionis præsidio assistant, ac faciant Congregationem ipsam, illiusque Canonicos, Moniales, sive sorores, & personas, ac eorum Monasteria, loca, & bona quæcunque, pacifica possessione vel quasi, privilegiorum, & concessionum huiusmodi liberè gaudere, & non permittant eos, seu testamentorum executores, & hæredes prædictos, contra illorum tenores, per Ordinarios, & Rectores Parochialium Ecclesiarum prædictos, seu alios quoscunque indebitè molestari, aut eis gravamina, injurias, atque damna inferri, seu quomodolibet irrogari; quinimò dictæ Congregationi, ac illius Canonicis prædictis in quibuscunque casibus, seu causis tam Ecclesiasticis, quàm profanis, per eos coram dictis personis contra quascunque alias personas cujuscunque qualitatæ, conditionis, gradus, Ordinis, dignitatis, nobilitatis, præminentia, & status fuerint, etiam quacunque mundana, vel Ecclesiastica, aut Patriarchali præfulgeant dignitate, seu exemptione monendis summarè, & de plano, ac sine strepitu, ac figura judicii, sola facti veritate inspecta, autoritate Apostolica ministrent justitiæ complementum, denuntientque palàm, & publicè omnes, & singulos excommunicatos, quos eis constiterint censuras, & alias pœnas incurrisse: ac faciant eos ab omnibus arctius evitari, & ubique pro excommunicatis, suspensis, & interdictis nuntiari, & legitimis de super factis processibus, illos quotiès opus fuerit, iteratis vicibus aggravent, seu aggravari procurent, contradictores quoslibet per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad præmissa, seu aliquod eorum, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, super quibus omnibus eis facultatem concedimus per præsentem.

Volumus autem, quòd universæ, & singulæ personæ, quibus causæ autoritate literarum Apostolicarum delegari possent, dum, & quotiens pro parte Prioris generalis, & aliorum Abbatum, Priorum, & Conventuum, ac Canonorum, aut Monialium, seu sororum, ac personarum Congregationis hujusmodi, vel alicujus eorum fuerint legitimè requisiti, ad executionem quaruncunque literarum dictæ Sedis conservatoriarum nuncupatarum, ac præmissarum præfatæ Congregationi, vel ejus Monasteriis Prioratibus, membris, Abbatibus, Prioribus, & Conventibus, aut Monialibus, seu sororibus, et personis contra illis inferentes molestias, iniurias, gravamina, atque damna concessarum hætenus, et in posterum concedendarum perpetuis futuris temporibus, procedant per se, vel alios, aliàs iuxta earundem conservatoriarum literarum continentiam, atque formam, in omnibus, et per omnia, perinde ac si ipsæ conservatoriæ literæ eis à principio directæ, eisque, ut quamvis aliàs conservatores esse non possent, illas exquerentur, expressè mandatum, et super hoc concessa facultas fuisset.

Non obstantibus Natalium defectu, ac Pictavenis Concilii, et piæ memoriæ Innocentii III. circa exemptos editæ, quæ incipit *Volentes*: et Martini V. necnon Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, quibus caveatur, nè quis extra suam Civitatem, et Dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam dietam à fine sue Dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices à Sede prædicta deputati, extra Civitatem, et Dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscunque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, et de duabus dietis in Concilio generali, necnon quæ incipiunt *Super Cathedra*. eiusdem Bonifacii Papæ, et *Dudum* Vinnensis Concilii, ac piæ memoriæ Callisti Papæ etiam prædecessoris nostris, et aliis literis, Constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, etiam quorumcunque aliorum Pontificum similiter prædecessorum nostrorum, vel etiam in provincialibus, et synodalibus Conciliis editis, necnon specialibus, vel generalibus Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratum, et aliorum Regularium locorum etiam dictæ Congregationi unitorum, & illorum, ac prædictorum, et quorum ipsa unita Monasteria, Prioratus, et loca extiterint Ordinum, et inter quoscunque ejusdem Congregationis S. Salvatoris Canonicos, ac locorum Ordinarios, seu Rectores prædictos initis, et conclusis,

ac hæcenus observatis pactis, et conventionibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, et litteris Apostolicis quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et aliis locis, Capitulis, Conventibus, et personis etiam Motu, et scientia similibus, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacioribus, et insolitis clausulis, irritantibusque decretis concessis hæcenus, et imposterum concedendis, aut si Patriarchis, Episcopis, et Rectoribus præfatis, vel quibusvis aliis conjunctim, vel divisim à Sede præfata indultum existat, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari, aut ultra, vel extra certa loca ad judicium evocari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, et expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, et qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, quibus omnibus etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio seu quævis alia expressio habenda foret, eorum tenores, etiam si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat eisdem Motu, & scientia, specialiter, & expressè derogamus, necnon omnibus illis, quæ præfati prædecessores in singulis per eos Congregationi hujusmodi concessis litteris voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et quia, difficile foret præsentibus litteras ad singulas Provincias, & loca opportuna, ubi necesse foret, destinare, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumptis earum manu Notarii publici subscriptis, & alicujus Archiepiscopalis, vel Episcopalis, seu alterius Curie Ecclesiasticæ sigillo munitis, ea prorsus in judicio, & extra ubicumque exhibita, vel ostensa erunt, fides adhibeatur, ac si ipsæ originales literæ forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, innovationis, constitutionis, extensionis, sanctionis, declarationis, mandati, advocationis, extinctionis, liberationis, exemptionis, suspensionis, adjectionis, nominationis, statuti, ordinationis, concessionis, indulti, impartitionis, elargitionis, inhibitionis, remissionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1512. 17. nonas Aprilis Pontificatus nostri Anno IX.

Litteræ Sanctissimi Domini nostri Leonis Papæ X. Quibus concessionem in detrimentum Congregationis Lateranen. factas abrogat.

Dilecto filio Rectori generali Ordinis Canoniorum Regularium S. Augustini Congregationis Lateranen. Leo Papa X.

Dilecte Fili. Salutem, et Apostolicam benedictionem. Cum aliàs tam per nos, quàm etiam per alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, nonnullis Canonicis Ordinis S. Augustini, ut Confessori, quem maluerint eligere, ac pecunias privatim retinere, et illis frui possent, & quod non arctarentur ad jejunandum juxta Instituta tui Ordinis Canonici Regularis S. Augustini Congregationis Lateranensis, quodque etiam sine Superioris scientia in domibus parentum, et propinquorum suorum comedere, ac Monasteria Monialium visitare concessum fuerit, tamquàm ab observantia, et Regularibus Institutis Congregationis, et Ordinis prædictorum penitus aliena in Animarum periculum, malumque exemplum, et scandalum plurimorum cedere dignoscantur. Nos cupientes propterea, præmissis pro debito pastoralis officii

oppor-

opportunè providere, tuis in hac parte supplicationibus inclinati, omnes, et singulas concessiones, immunitates, et Indulta hujusmodi Canonicis, et Prælati dictæ Congregationis per Nos, et prædecessores nostros, etiam ex motu proprio, et ex certa scientia, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriis derogatoriis, fortioribusque, et insolitis decretis, etiam ex quacumque causa facta, et facienda, et concessa, et concedenda impofterum, et litteras hætenus desuper emanatas, vel impofterum emanandas, nisi caveatur in illis, quod ad id dilectorum filiorum Capituli generalis dictæ Congregationis assensus, & scientia accederet, auctoritate Apostolica, tenore præsentium cassamus, revocamus, & annullamus, ac pro nullis, & infectis haberi volumus: decernentes irritum, & inane quicquid secus super his à quoque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attemptari, ac personis, quibus hujusmodi concessiones factæ fuerunt, & forsàn fierent impofterum, nè illis quovis modo uti de cætero præsumant. Et si quæ pecuniæ adhuc in eorum manibus, seu potestate restarent, eas Capitulo, sive Superioribus suis denuncient, & jejunia juxta mores Ordinis subire, & servare teneantur. Nevè impofterum Confessorem præter, aut contra Instituta dicti Ordinis sibi eligere, aut pecunias amplius privatim sine scientia Superiorum retinere possint. Et ut a comestationibus extra Claustra Monasteriorum absque Superioris licentia, & ingressu Monasteriorum Monialium sub pœnis, & ordinationibus vestris contentis penitus abstinere teneantur quibuscumque contrariis non obstantibus. Et nihilominus tibi, ut illos tui Ordinis, qui Monasteriis, aut aliis locis vestris aliquid subtraxerint, seu homicidia, aut alia delicta perpetraverint per te ipsum, ac alios Prælatos, Visitatores, Officiales per Capitulum generale pro tempore deputandos, citra pœnam sanguinis, invocato etiam ad id si opus fuerit auxilio brachii secularis puniendi, licentiam, & facultatem, tenore præsentium concedimus; non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, consuetudinibus dicti Ordinis, quavis firmitate roboratis, concessionibusque, & Indultis per Nos, & Sedem prædictam forsàn concessis, litterisque Apostolicis, motu etiam, & scientia similibus, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum Petrum sub Anulo Piscatoris XIX. Martii 1516 Pontificatus nostri Anno IV.

F. Castilioneus.

Bulla Sanctissimi Domini nostri Leonis Papæ X. Qua Ecclesia, & Canonica S. Frigidiani Lucensis, cum annexis, Congregationis Salvatoris Lateranensis aggregatur, atque incorporatur conditionibus quibusdam adjectis.

EO Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Ex supernæ Majestatis providentia, Romanus Pontifex in supremæ militantis Ecclesiæ specula constitutus, circa Ecclesiarum Monasteriorum, & aliorum Religiosorum locorum suæ Curæ commissorum profectum, & statum prosperè dirigendum, & ut in eis Divinus Cultus augeatur, sacraque Religio propagetur, prout ex debito Pastoralis officii sibi commissi incumbit, solerter prospicit, & intendit, ac personarum Religiosarum inibi sub suavi Religionis jugo Divinis Laudibus insistentium, præsertim ex quarum præclaris operibus, exemplarique vita, in agro Domini fructus uberes producantur, commoditatibus opportunè consulit, prout causæ rationabiles suadent, & id in Domino conspiciat salubriter expedire. Dudum siquidem omnes Prioratus, cæteraque beneficia Ecclesiastica cum Cura, & sine Cura, secularia, & quorumvis Ordinum Regularia, apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationem, dispositioni nostræ reservavimus, decernentes

nentes ex tunc irritum inane , si secus super his a quoquam , quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contingeret attemptari . Cum itaque postmodum Prioratus Monasterii per Priorem soliti gubernari , S. Frigidiani Lucan. Ordinis S. Augustini , per Gerardi Francisci de Cagnolis nuper dicti Monasterii Prioris Generalis nuncupati , cum consensu dilectorum filiorum Canonorum , & Conventus ejusdem Monasterii , & S. Frigidiani de Sachis Bononien. per se ipsum , Jo. Antonii de Palanzano , & S. Salvatoris in Mustolio , per Leonardi de Burgis muratis Lucanen. Benedicti Baptistæ , & S. Quirici , & Julitæ de Terra Casii , Deodati de Luchefinis , & Sanctorum Stephani , & Laurentii de Casio , Philippi Blasii , & S. Andrea de Cararia , Martini de Castiglione , & S. Bartholomei de Colanatu , Francisci de Virguleta , & S. Petri de Aventia , Blasii Antonii de Mutina , & S. Michaelis de Gragnana , Matthei Franchi de Sancto Terentio , et Beatæ Mariæ Magdalænæ de Castro Franco Parochiales Ecclesiæ , Prioratus nuncupatæ , Bonon. Lunensis Sarzanen. et Lucanen. Diœcesis , Marci de Valerano dilectorum filiorum præfati Monasterii Canonorum , liberas resignationes de illis , quas tunc respectivè obtinebant . Per dilectum filium dictum Jo. Antonium , et Jo. de Burlamachis Laicum Lucanen. eorum Procuratores , ad hoc ab eis specialiter constitutos in manibus nostris spontè factas , et per nos admissas apud Sedem eundem vacaverint , et vacent ad præsens , nullusque de illis , præter nos hac vice disponere potuerit , sive possit , reservatione , et decreto obfistentibus supradictis . Et sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Francisci Placentini moderni Rectoris Generalis , et Joannis Jacobi Cremonen. Visitatoris , ac Sereni Patavini Procuratoris Generalis Congregationis Lateranen. Canonorum Regularium dicti Ordinis Congregationis , et Conventus huiusmodi petitio continebat , si Prioratus , et Parochiales Ecclesiæ prædicti , dictæ Congregationi , ita quod Monasterium huiusmodi per unum Priorem annualem a d. Congregatione pro tempore deputandum , aliàs juxta ejusdem Congregationis ritus , mores , et regularia Instituta teneretur , regeretur , et gubernaretur , perpetuò unirentur , annecterentur , et incorporarentur , ex hoc profectò in dicto Monasterio , Divinus Cultus , Religionis zelus , & Regularis disciplina , ac Observantia votiva incrementum susciperent ; ipsumque Monasterium , & Prioratus , in temporalibus , & spiritualibus salubriter regeretur , & gubernaretur . Congregationique præfatæ pro oneribus illi pro tempore incumbentibus supportandis , non parùm consuleretur . Quare pro parte Rectoris , Visitatoris , Procuratoris , Congregationis , & Conventus prædictorum , nobis fuit humiliter supplicatum , ut Prioratum , & Ecclesias Parochiales præfatas , dictæ Congregationi perpetuò unire , annectere , & incorporare ; neenon quod dicta Congregatio ad ipsius Gerardi vitam , computatis modernis dicti Monasterii Sancti Frigidiani , & ipsius Congregationis Canonicis , in dicto Monasterio Sancti Frigidiani , Sacerdotes tresdecim , Clericos sex , & ipso Gerardo defuncto , eosdem Monasterii Sancti Frigidiani computando , & loco illorum recedentium , vel decedentium alios sobrogando , usque ad numerum Canonorum viginti octo , ex Canonicis ipsius Congregationis , quorum decem & octo in Sacerdotio constituti , & decem Clerici , in perpetuum in dicto Monasterio continuam residentiam faciant , & die noctuque in Ecclesia ejusdem deserviant ; ita quod idem numerus viginti octo manuteri debeat , per quos inibi festivis ultra majorem solemniter decantandam , quindecim , & non festivis diebus duodecim Missæ , Vespere , & alia Divina Officia secundum consuetudinem hætenus observatam celebrentur . Predicatoresque , qui in Ecclesia ejusdem Prioratus Quadragesimali tempore , & Adventus Domini , populo ad hoc convenienti , verbum Dei prædicent habere , & domum Prioralem ejusdem Monasterii fabricari inceptram , juxta modellum sive formam fabricæ designatam , infra quadriennium perficere , & computatis exponendis in perfectione huiusmodi edificiorum ejusdem Monasterii , usque ad duo millia ducatorum auri in auro , infra annos viginti exponere , & alias quæcumque tam ordinaria , quàm extraordinaria , nunc , & pro tempore

pote dicto Monasterio incumbencia onera supportare, necnon unum ex Canonici ipsius Congregationis, qui curam, & administrationem tam familiæ, quam Conventus dicti Monasterii S. Frigidiani, omniaque, & singula circa administrationem præfatam pertinentia, cum consilio, & de consensu ipsius Gerardi habeat, necnon alium ex Canonici dictæ Congregationis, qui curam omnium, & singulorum fructuum, reddituum, & proventuum Monasterii huiusmodi, tam emendo, quam vendendo, aliaque faciendo, & exercendo, quæ tam de iure, quam de consuetudine, ad hoc pertinere noscuntur, ad effectum, ut fructum huiusmodi converti possint per Congregationem præfatam, in solutionem, & satisfactionem nonnullarum pensionum, tam dicto Gerardo, quam nonnullis Canonici Monasterii huiusmodi, super fructibus, redditibus, & proventibus illius, & certorum aliorum Monasteriorum dictæ Congregationis tunc expressorum, ac Ecclesiæ Sanctorum Quirici, & Julitæ præfatæ, per dictam Congregationem annis singulis persolvendarum, hodie per Nos reservari, constitui, & assignari, concessarum respectivè, & aliorum usus, & necessitatum dictæ Congregationis deputare. Ita tamen, quod dicta Congregatio, vel aliquis ex illius Canonici, Salanos, seu affectabiles, proprietatem ejusdem Monasterii amovere, vel eosdem Salanos, vel affectabiles expellere, seu de novo ponere, aut deputare, & constituere non possit, sine participatione dicti Gerardi, ac ipsa Congregatio pro viribus, introitus, ac jura, & jurisdictiones ipsius Monasterii, illiusque Parochiæ, contra quoscumque, ipsius Congregationis expensis defendere, ac ejusdem Monasterii S. Frigidiani Canonici infirmis in Monasterio huiusmodi residentibus, de servitoribus, cibis convenientibus, & Medicis providere teneantur. Quodque tam moderni Monasterii S. Frigidiani, quam ejusdem Congregationis Canonici in Monasterio huiusmodi residentes, in Habitu proprio absque capino, etiam in Ecclesia, Choro, Refectorio, in Capitulo, ac aliis locis publicis dicti Monasterii, & extra Monasterium quando processionaliter incedent, cum superpelliceo seu cotta, & Caputio supra cappas seu mantellos, in Ordine Clericali, (cum etiam in aliis litteris Apostolicis expressum fuerit, quod assentialiter sint Clerici, & illis se conforment) incedere. Necnon Priores, in dicto Monasterio post obitum ipsius Gerardi per dictam Congregationem pro tempore deputandi, quamdiu ibidem resederint, illum quem dictus Gerardus, & alii ejusdem Monasterii Priores prædecessores habitum gestare consueverunt; videlicet Cappam sue mantellum Episcopalem cum Caputio gestare debeant, Annuloque, Baculo, & Mitra Pontificalibus, solitis, diebus celebrando, etiam populo benedicendo, ut prædecessores huiusmodi uti possint. Quodque tam Monasterii S. Frigidiani, quam ejusdem Congregationis Canonici, tam in Monasterio prædicto, quam in suis Ecclesiis ac extra, et in quocunque loco, et actu, Ordinem suæ professionis in præcedendo servare, ac si omnes in dicta Congregatione professi essent, Canonicique Monasterii Sancti Frigidiani prædicti, tam in illo, quam extra existentes, quibus dictas pensiones reservari concessimus, & illas percipientes, tempore quo in Civitate Lucana prædicta, de licentia ipsius Gerardi commorabuntur, & habitabunt, nisi legitimo impedimento impediti fuerint, vel licentiam ab ipso Gerardo habuerint, Missas, & alia Divina Officia, inibi secundum ordinem tabulæ celebrare, & in Civitate præfata Beneficiati diebus festivis, Missis majoribus, ac Vesperis interesse debeant, statuere, & ordinare aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur, qui Divinum cultum Sacræque Religionis zelum, & observantiam Regularem vigere, & augeri, ac Monasteriorum, & Religiosorum locorum quorumlibet statui, personarumque in illis studio piæque vitæ vacantium, maximè dictæ Congregationis, ex quorum Regulari disciplina laudabilibusque moribus, & conversatione, Christifideles plurimas pro ipsorum animabus utilitates consequi possunt, commoditatibus consuli, intensis desideriis affectamus. Quique dudum inter alia volumus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum animum valorem secundum communem

Capinum est Capitii genus Capæ junctum id vero adscitum Canonici non proprium ideo dicit in Habitu proprio absque Capino Caputium dicit Almutiam, seu Mozetam.

existimationem tam beneficii uniendi, quàm illius cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes vocatis quorum interesset. Rectorem, Visitatorem, Procuratorem Congregationemque præfatos, eorumque singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum seriè absolventes, & absolutos forè censentes, ad Prioratus dicti Monasterii fructuum, reddituum, & proventuum, qui ad ducentos Ducatos auri de Camera, in libris Cameræ Apostolicæ taxati reperiuntur, etiam Congregationis hujusmodi verum annum valorem, secundum extimationem prædictam præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Prioratum qui Conventualis est hujusmodi Monasterii, per Priorem Annalem à dicta Congregatione pro tempore deputandi, ac aliàs juxtà ejusdem Congregationis ritus, & mores, Regulariaque instituta tenendi, regendi, & gubernandi, atque per Canonicos ejusdem Monasterii, qui ad illius pro tempore existentis Prioris nutum ammovibiles teneri consueverunt, quorum insimul fructus, redditus, & proventus ducentorum, & quinquaginta Ducatorum similium secundum æstimationem præfatam valorem annum, ut Rector, Visitator, & Procurator, ac Congregatio, & Conventus præfati asserunt non excedunt, Parochiales Ecclesias prædictas sive præmissis sive alio quovis modo, aut ex aliorum quorumcumque personis, seu per litteras quorumvis aliorum resignationes de illis in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Testibus spontè factas, aut Constitutionem fel. record. Joannis PP. XXII. prædecessoris nostri, quæ incipit *Execrabilis*, vel assecutionem alterius beneficii Ecclesiastici, quavis autoritate collati vacent, etiam si tanto tempore vacuerint, quod eorum collatio juxta Lateranen. statuta Concilii, ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsique Prioratus, & Parochiales Ecclesiæ dispositioni Apostolicæ specialiter, vel Prioratus hujusmodi, ex eo, quod Conventualis est, ut præfertur, & ille, ac Parochiales Ecclesiæ hujusmodi, aliàs generaliter reservati existant, & ad Prioratum præfatum, qui per electionem consueverint assumi, eique cura immineat animarum, super eo quoque ac Parochialibus Ecclesiis hujusmodi, inter aliquos lis, cujus statum præsentibus habere volumus pro expresso pendeat indecisa; dummodò eorum dispositio ad Nos hac vice pertineat, cum omnibus juribus, & pertinentiis, eidem Congregationi autoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus. Ita quod liceat Rectori generali dictæ Congregationis, & Congregationi præfatis per se, vel alium seu alios, corporalem possessionem Prioratus, & Parochialium Ecclesiarum prædictarum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum, propria autoritate liberè apprehendere, & perpetuo retinere, illorumque omnium, & singulorum fructus redditus, & proventus, in suos & Congregationis Prioratus, & Parochialium Ecclesiarum prædictarum usus, & utilitatem convertere, Dioecesani loci, & cujusvis alterius licentia super hoc minimè requisita. Præter ea quòd dicta Congregatio ad ipsius Gerardi vitam, computatis modernis dicti Monasterii S. Frigidiani, ex ipsius Congregationis Canonicis, in dicto Monasterio S. Frigidiani Sacerdotes tresdecim, & Clericos sex; Et ipso Gerardo defuncto eosdem Monasterii S. Frigidiani computando, & loco illorum recedentium, vel decedentium alios subrogando usque ad numerum Canonicorum vigintiocto, ex Canonicis ipsius Congregationis, quorum decem, & octo in Sacerdotio constituti, & decem Clerici, in perpetuum in dicto Monasterio continuam residentiam facere, & die noctuque, in Ecclesia ejusdem Monasterii deservire. Ita quod numerus viginti octo manuteneri debeat, per quos inibi festivis ultra majorem solemniter decantandam quindecim, & non festivis diebus duodecim Missas, Vesperas, & alia Divina officia secundum consuetudinem hætenus observatam celebrent, Prædicatoresque qui in Ecclesia ejusdem Prioratus, Quadragesimali, & tempore Adventus Domini populo ad hoc convenienti

verbum Dei prædicent habere, & Domum Prioralem ejusdem Prioratus fabricari incæptam, juxta modellum, seu formam fabricæ designatam, infra quadriennium perficere, & computatis computandis exponenda in perfectione hujusmodi ædificiorum ejusdem Monasterii, usque ad duo millia Ducatorum auri similiter infra annos viginti exponere, ac prædicta, ac alia quæcumque tam ordinaria, quàm extraordinaria, nunc & pro tempore dicto Prioratui incumbentia onera supportare, ac unum ex Canonicis ipsius Congregationis, qui habeat curam, & administrationem tam familiæ, quàm Conventus dicti Monasterii S. Frigidiani, omniaq; & singula circa administrationem præfatam pertinentiam cum consilio, & consensu ipsius Gerardi; necnon alium ex Canonicis hujusmodi deputare, qui curam omnium, & singulorum fructuum, reddituum, & proventuum Monasterii S. Frigidiani, etiam vendendo, & emendo, aliaque faciendo, & exercendo, quæ tam de jure, quàm de consuetudine ad hoc pertinere noscuntur ad effectum, ut fructus hujusmodi converti possint per Congregationem præfatam in solutione pensionis prædictorum, & aliorum usuum, & necessitatum dictæ Congregationis. Ita tamen, quòd dicta Congregatio, vel aliquis ex illius Canonicis Salanos, seu afflictabiles expellere, seu de novo ponere, aut deponere, & constituere non possit, sine participatione dicti Gerardi, ac Congregatio præfata pro viribus, introitus, ac jura, & jurisdictiones ipsius Monasterii, illiusque Parochiæ contra quoscumque ipsius Congregationis expensis defendere, & ejusdem Monasterii S. Frigidiani Canonicis infirmis in Monasterio hujusmodi residentibus, de servitoribus, cibis convenientibus, & Medicis providere teneantur. Quodque tam moderni Monasterii Sancti Frigidiani, quàm ejusdem Congregationis Canonici in Monasterio hujusmodi residentes, in habitu proprio absque Capino, etiam in Ecclesia, Choro, Refectorio, & Capitulo, ac aliis locis publicis dicti Monasterii, & etiam extra Monasterium quando processionaliter incedunt cum superpellicio, seu cotta, & caputio supra capas, seu mantellos in ordine Clericali [cùm essentialiter, ut præfertur Clerici sint] illis se conformant incedere, ac Priores in dicto Monasterio post obitum ipsius Gerardi per dictam Congregationem pro tempore deputandi, quamdiù ibidem resederint, illum quem dictus Gerardus, & alii ejusdem Monasterii, Priores prædecessores, habitum gestare consueverunt, videlicet Cappam, seu Mantellum Episcopalem cum Caputio gestare debeant, Annuloque, Baculo, & Mitra Pontificalibus solitis diebus celebrando, etiam Populo benedicendo, ut prædecessores uti valeant. Quodque tam Monasterii S. Frigidiani, quàm ejusdem Congregationis Canonici tam in Monasterio prædicto, quàm in suis Ecclesiis, ac extra, etiam quocumque loco, & actu, ordinem suæ Professionis in præcedendo servare, ac si omnes in dicta Congregatione professi essent, ac Canonici Monasterii S. Frigidiani prædicti tam in illo, quàm extra existentes, supradictas pensiones percipientes, tempore quo in Civitate Lucana prædicta de licentia ipsius Gerardi commorabuntur, & habitabunt, nisi legitimo impedimento impediti fuerint, vel licentiam ab ipso Gerardo habuerint, Missas, & alia Divina Officia inibi secundum ordinem tabulæ celebrare, & in Civitate prædicta Beneficiati, diebus festivis Missis majoribus, ac Vesperis interesse obligati existant, autoritate Apostolica præfata, earundem tenore præsentium statuimus, & ordinamus, & nihilominus Monasterio S. Frigidiani, & illius Priori, omnibusque, & singulis Canonicis, servitoribus, & aliis in ipso Monasterio existentibus, quòd omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, prærogativis, consuetudinibus, facultatibus, juribus, jurisdictionibus, concessionibus, gratiis, & indultis tam in capite, quàm in membris Monasterio S. Frigidiani Prioratui, & Conventui hujusmodi concessis, confirmatis, & innovatis, & quibus unus Prior, Canonici, Conventus, & alii in dicto Monasterio Sancti Frigidiani existentes, etiam quo ad curam Animarum Parochianorum utuntur, fruuntur, & gaudent, ac quibus uti, frui, & gaudere possent, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant, eisdem autoritate, & tenore concedimus, & indulgemus. Non obstantibus priori voluntate prædicta,

Siquidem unum corpus censebatur, perinde ac inter Mendicantes, idem prædicatur ordo de Conventualibus, et his qui de observantia.

ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, & alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, Juramento, confirmatione Apostolica, & quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, Monasterio, Prioratui, Conventui, Congregationi, & Ordini præfatis, concessis, confirmatis, & innovatis, quibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua; non autem per clausulas generales id importantes, mentio, seu alia expressio habenda foret, & in eis caveretur expressè, quòd illis nisi sub certis inibi expressis modis, & formis, aut nullatenus derogare possit, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquis super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel de alijs beneficiis Ecclesiasticis, in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus litteras impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem litteras, & processus habitos per easdem, & indè secuta quæcumque ad Prioratum, & Parochiales Ecclesias prædictos, volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quo ad asssecutionem Prioratum, vel Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet alijs privilegiis, Indulgentiis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Volumus autem, quòd propter unionem, annexionem, & incorporationem, prædictas in dicto Monasterio Divinus Cultus, & solitus Canonorum, & ministrorum numerus non minuat, ac Prioratus, & Ecclesiæ prædictæ, debitis non fraudentur obsequiis, & Animarum cura in Prioratu si illi immineat, & Parochialibus Ecclesiis prædictis nullatenus negligatur, sed illarum, ac Monasterii, Prioratus, & Conventus prædictorum, congruè supportentur onera consueta. Et insuper prout est irritum decernimus, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attemptatum forsàn est hætenus, vel imposterum contigerit attemptari. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, unionis, annexionis, incorporationis, statuti, ordinationis, concessionis, indulti, derogationis, voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Corneti Anno Incarnationis Dominicæ 1517. 111. Idus Octobris Pontificatus Anno V.

ZACHARIÆ FERRERI,
THEOLOGI, AC JURISCONSULTI
*De proprio, & vero Habitu Canonorum
Regularium.*

Ubi apertè demonstrat, Habitum ipsorum non alium debere esse nisi Clericalem, Prælatosque ex eo Ordine assumptos, tam de jure communi, quàm ex Libro Ceremoniarum S. R. E. debere uti Rochetto, more Rom. Curiae, & cultu, ac forma indumentorum, quibus Prælati ex Clericis Secularibus, ad differentiam aliorum Religiosorum.

Ad Sanctiss. Papam, & Dominum Nostrum

LEONEM DECIMUM
PONT. MAX.

Udavi pridie enarrantibus plerisque Pontificum [Beatissimus LEO,] quum subsignandis supplicantium postulatis elaborares, nonnullis doctissimis, & ferventissimis Patribus, coram tua Beatitudine disceptatum esse, quisnam verus Regularium Clericorum, sive Canonorum habitus existeret; alijs quidem Capam, alijs Superpelliceum lineum: alijs Togam lineam, [quæ Curiali Vocabulo Rochettus cognominatur] ad eorum habitum pertinere asseverantibus, dubitatumque ibi fuisse, si ex hujusmodi Canonico statu ad prælaturam assumpti viri, Rochetto, & Almutijs de panno utrumque humerum capientibus, & Pileo inferius viridi si sint Episcopi, ad instar Prælatorum ex Seculari Clero assumptorum uti possint. Item & qualis eisdem color propriè competeret; & an in Capella Apostolica uti possint Capa cum pellibus albis. Et quoniam rogatus sum, ut de hac materia breviori compendio [ut par est] aliquid scribam, quod summatim edidi, id tuæ maximæ, & sapientiæ, & authoritati decernendum, post beatorum pedum oscula supplex offero; cujus felicissimo auspicio omnium bonarum artium disciplinæ diu penè oblitteratæ, & mortuæ reviviscunt, & ex situ ac squallore ereptæ, quotidie in lucem, & splendorem prodire cernuntur.

Cathegoricè itaque brevitatis causa procedens, septem pono conclusiones, quæ & rationibus, & Sacrorum Canonum, ac diversorum approbatissimorum Doctorum authoritatibus fulciuntur.

PRIMA CONCLUSIO.

Clerici Regulares, sive Canonici profitentes Clericorum instituta à Divo Augustino tradita, nullam determinatam habitus formam, neque ab ipso Augustino, neque à Jure communi, neque ab universali consuetudine habent, præter formam habitus Clericorum secularium, Toga linea, seu aliàs Rochetto, dumtaxat exceptis.

2 Clerici Regulares, sive Canonici præfati possunt uti, & communiter utuntur Almutiis de panno super humeros, sicut Clerici seculares.

3 Clerici Regulares, sive Canonici uti possunt quocumque colore Clericis Secularibus de Jure communi permissio, sicut & utuntur ad libitum; salva tamen consuetudine diversarum Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, sive Congregationum, quæ ex lege privata utuntur determinato colore.

4 Canonici Regulares, sive Clerici, secundum traditiones tam Apostolorum, quam Augustini, & Summorum Pontificum, necnon determinationes Doctorum, non habent determinatum habitum, nisi superpellicem, Togam lineam, sive secundum librum Cerimoniarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Rochettum, qui ipsorum dicitur essentialis habitus.

5 Clerici Regulares, sive Canonici præfati uti possunt sub indumentis, sive Toga, lineis, aut Rochetto præfatis cum manicis strictis, & elausis more Romanæ Curia, sicut & utuntur in pluribus Provinciis, salva tamen consuetudine diversarum Ecclesiarum, & Congregationum dicti Ordinis, in quibus habent determinatam normam.

6 Quum habitus Apostolorum, & Sacerdotum primitivæ Ecclesiæ fuerit Toga linea, ut probabitur; ideo imitantes professionem Apostolici status in regimine Ecclesiarum, sicut Episcopi, & in Vita communi, dum sunt Ordinis essentialiter Clericalis, sicut Canonici Regulares, pariformiter utuntur ipso habitu Apostolico super indumentis lineis, data tamen aliqua differentia inter Prælatos, & non Prælatos, qua invicem discerni possint.

7 Prælati assumpti ex præfato Ordine Canonice, uti debent Rochetto, & pileo viridi interius. Item possunt uti forma habitus Prælatorum, & colore Prælati etiam ex Clericis secularibus assumptis consueto, quum in contrarium quicquam non caveatur, neque ab eorum regula, neque a jure communi, quoniam Regularis professio sub Regula Augustini, non impedit delationem cujuscumque honesti coloris secularibus etiam Clericis permissi, sicut in facto apparet, salva semper tamen consuetudine quarundam Ecclesiarum, & specialium Congregationum, quæ leges habent particulares.

Quoniam, ut ait Philosophus, in primo de Generatione, omnes formæ accidentales formam substantialem sequuntur, & secundum ejus exigentiam inducuntur, si probavero Canonicos Regulares in sua forma substantiali esse essentialiter Clericos, sicut & Clerici seculares, consequens erit, ut forma accidentalis, quæ consistit in habitu, & cultu exteriori, sequatur formam ipsam substantialem, ut secundum ejus exigentiam superinducatur, & ita ipsorum habitus demonstrativè probabitur nonnisi essentialiter Clericalis, data aliqua differentia, non tamen de necessitate, sed de congruo, qua à Clericis secularibus discernantur, quæ consistit in Toga linea. Et quoniam præsens materia Canonialis est, potius quam alterius facultatis; ideo ad Canones præsertim est recurrendum. Probo itaque Canonicos Regulares in sua substantiali forma esse Clericos essentialiter, purè quidem, propriè, & simpliciter, & in sua essentia, & proprietate aliud quid ita esse à Monachis, & aliis Religiosis, ut sicut oppositum ab opposito invicem differant, nec in restrictivis, & odiosis, ex eorum appellatione aliquatenus censeantur, & ad hoc quadrupliciter.

Primò ex eorum Institutione.

Secun-

Secundò, ex eorum nomine.

Tertiò, ex eorum Regula.

Quartò, ex Summorum Pontificum, & generalium Conciliorum decretis, constitutionibus, declarationibus, & privilegiis,

PROBATIO PRIMA.

Ex ipsorum Canonorum institutione.

Canonici quippè Regulares in primitiva Ecclesia, ut Clerici ad imitationem Apostolorum in communi viventes instituti sunt. Testatur Urbanus Papa in *cap. Scimus, cap. Videntes, 12. quæst. 1.* Et quòd ibidem loquatur Urbanus propriè de Clericis Canonicam Vitam professis patet, quoniam ait: *Quicumque vestrum communem vitam susceptam habet, & novit se nihil proprium habere, videat ne pollicitationem suam irritam faciat, sed hoc, quod est Domino pollicitus fidelitè custodiat, nè damnum, sed præmium sibi acquirat, quoniam melius est non vovè, quàm votum, prout melius potest, non perficere.* Patet etiam clariùs, quoniam immediatè per Gratianum subiiciuntur Textus ex Regula Augustini de Communi Vita Clericorum, videlicet *cap. Nolo, & cap. Non dicatis*, qui referuntur ad actus Apostolorum *cap. 2. & 4. in fine, & in principio cap. 5.* ad insinuandum, quòd tales Clericos instituit etiam Augustinus, vel potius reformavit, & reduxit ad Ritus primitivæ Ecclesiæ, & quòd ejus regulam profitentes Canonici non sint nisi Clerici, qui in primitiva Ecclesia instituti sunt ab Apostolis. Apostoli enim, qui & Clerici essentialitè, & Sacerdotes per illa verba Salvatoris, *Luc. 14. Nisi quis renuntiaverit omnibus quæ possidet non posset meus esse Discipulus*, & per ea, quæ dixit Petrus, *Matt. 19. Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te*, & per ea, quæ in præfatis Apostolicorum actuum epistolis recitantur. *Erant communiter Viventes.* Et affirmat Sanctus Thomas in 4. distinct. 34. art. 2. quæst. 3. secunda secundæ quæst. 88. art. 4. & Petr. de Pal. in 4. eadem distinct. Apostoli creduntur ea, quæ sunt supererogationis novisse, sicuti Regulares Clerici. Undè Clemens I. Papa, qui Pontifex à Petro Apostolo electus est, in Epist. 4. ad Jacobum Hierosolymitanum Episcopum scribit, Clericos Hierosolymitanæ Ecclesiæ adinstar Apostolorum nihil proprium dicere debere, sed communem vitam ducere, sicut & Apostoli duxerunt, & habetur 12. quæst. 1. *cap. Dilectissimis*, quod de Regularibus Clericis, sive Canonicis tantum intelligi insinuat prælibatus Gratianus, dum immediatè subjungit Textum Eugenii Papæ I. eadem cau. & quæst. quo cavetur, ut juxta Ecclesiam Claustra constituentur, in quibus Clerici Ecclesiasticis Disciplinis vacantes, unum habeant commune Refectorium, & Dormitorium, & Officinas ad usum Clericorum necessarias, quod de Regularibus Canonicis intelligi dicit Glos. in *cap. Quoniam de vita, & honestate Clericorum*, in vers. *Qui simul vivant*, ubi eadem materia tractatur. Et secundum Speculatorem in tit. de vita, & honestate Clericorum, et in suo *Rationali*, ubi de nocturnis officiis tract. quasi omnes Clerici, et Pontifices primitivæ Ecclesiæ, fuerunt Clerici Regulares, qui à Jure communi Canonici quoque Regulares appellantur, et regulariter vixerunt usque ad Urbanum præfatum Papam inclusivè, ut in dicto *cap. Scimus 12. quæst. 1.* Et notandum, quòd Ecclesia Hierosolymitana, quæ origine fuit prima inter omnes Ecclesias, fuit à sui institutione Clericorum, sive Canonorum Regularium per præalleg. *cap. Dilectissimis*, et Doctores, et huic Ecclesiæ præfuit Jacobus Apostolus frater Domini. Undè non ab re induebatur ipse Jacobus superindumentis lineis, ut tradit Hieronymus de *Viris Illustribus*, quæ pertinent ad habitum Clericorum, seu Canonorum Regularium. Similiter et Patriarchalis Ecclesia Alexandrina, juxta authenticas historias præsertim Ecclesiasticas à sui institutione fuit Clericorum, vel Canonorum Regularium. Dictæ enim Ecclesiæ præfuit Marcus Evangelista.

Disci-

Discipulus Petri Apoſtoli, 22. diſtinct. cap. *Sacroſancta*, ubi poſt Romanam Eccleſiam præponitur omnibus aliis. Et ut teſtatur Leo Papa ſcribens Dioſcoro Alexandrino Pontifici in cap. *Quum Beatiffimus*, 24. quæſt. 1. nefas eſt credere, quòd Sanctus Discipulus Petri Marcus, qui Alexandrinam primus Eccleſiam gubernavit, aliis Regulis, et traditionibus ſua decreta firmaverit, quam Petrus, et alii Apoſtoli ordinarunt, videlicet quantum ad communem vitam Clericorum.

Refert autem Archiepiſcopus Florentinus Divus Antoninus in 3. part. Cron. ſuæ in tit. *De ſacro Ordine*. Clericos Regulares, qui Canonici dicuntur, repræſentaffe in primitiva Eccleſia unitatem, et communitatem Clericalem, & Sacerdotalem, quæ fuit in Apoſtoliſ; Monachos verò repræſentaffe unitatem, vel communitatem laicalem, qui fuit in Laicis Diſcipuliſ, & iſtud dictum traxit, arbitror ab Caſſiodoro in hiſtoria tripartita. Auguſtinus ideò, non inſtituit Canonicos Regulares, niſi ut Clericos, ut inquit Poſſidonius in Vita ejuſdem, Auguſtinus enim factus Epicoſ cum Canonicis, & Clericis Eccleſiæ ſuæ Hipponenſis, qui tunc ſeculares erant, cœpit vivere ſub Regula à Sanctis Apoſtoliſ inſtituta, & inde Canonici illi, & Clerici in communi viventes, & proprio abrenunciantes, appellati ſunt Clerici, & Canonici, ideſt Regulares ad differentiam Clericorum cœterorum ſecularium proprium habentium, unde in præallegato cap. *Nolo* 12. quæſt. 1. idem Auguſtinus Clericis Canonicis ſuis, ait, Nulli liceat in ſocietate noſtra habere aliquid proprium, & infrà. Sed qui de proprio vivere voluerint, et ſocialem vitam mecum ſuſcipere noluerint, Clericatum eis non tollam, ſed ſeorsum maneat, ſeorsum vivant.

Propterea S. Thomas ad denotandum Canonicos Regulares à ſua inſtitutione eſſe eſſentialiter Clericos, maximamque differentiam inter Canonicos Regulares, et Monachos, vel aliquos Religioſos exiſtere, 2.2. quæſt. 189. art. 4. in reſponſ. ad ſecundum argumentum, dicit, quòd ſtatui Canonicorum Regularium per ſe competit, ut ſint Clerici, ſed Ordini Monacali non per ſe competit, ut ſint Clerici, ut habetur 16. quæſt. 1. cap. *Alia*, et cap. *Placuit*. Et quamvis ipſi Canonici ſint Regulares, nuſquam tamen veniunt appellatione Monachorum in odioſis, et reſtrictivis, ut expreſſè patet in cap. *Quod Dei timorem*, de ſtatu Monach. licet bene in favorabilibus, ſecundum Doctores in Clem. *Ne in agro*, de ſtatu Monach. Quare idem S. Thomas in lib. contra impugnantes Religionem in 4. par. in Reſponſ. 2. argum. ait, quod dato, quòd Monachis docere non liceat, non ſequitur tamen, quòd Canonicis Regularibus non liceat docere, quum Canonici Regulares propriè inter Clericos repetentur, quòd ſequitur Archidiaconus in cap. *Mandamus* 19. quæſt. 3. et Jo. An. et Card. in cap. *Sanè*, de Regul. ante finem, et Joannes in Summa Confeſſorum lib. 6. et Rayner. in ſua Summa, in verbo *Monachus*. Si ideò ex ſua inſtitutione Canonici Regulares Clerici eſſentialiter exiſtunt, et non Monachi; ergo et honeſto habitu clericali uti debent, quum quilibet ſuæ militiæ, et profeſſionis non alterius Inſignia ferre teneatur, l. 1. C. *Qui bon. ced. poſſ.* et cap. *Eccleſiaſtica* 23. diſtinct. Ex quo patet quanta ignorantia, et inſipientia notandi ſunt, qui temerè dicunt, ipſos Canonicos nescio quem cucullum, ſivè caputium deferre more aliorum Religioſorum, quum penitus ignorent ſtatum ipſorum, ac ſi nunquam Jus commune inveſtigaffent, aut vidiffent, more cæcutientium, qui putant umbras omnes eſſe homines. Iſti enim arbitrantur omnes Regulares tam Clericos, ſeu Canonicos, quam Monachos, et alios Religioſos eſſe ejuſdem ſtatus; quum nesciant diſcernere inter ſtatum Clericalem, et Monachalem, ſeu aliorum Religioſorum &c.

SECUNDA PROBATIO.

Ex nomine.

Secundò probo, Canonicos Regulares ex sui nominis appellatione, non posse esse nisi essentialiter Clericos. Nam quum cæteri omnes Regulares nuncupentur aut Monaci, aut Fratres; soli Canonici Regulares, ad insinuandum, quod Clericatu essentiali ab aliis longè differant, appellantur Canonici, & ut plurimum, in corpore juris vocantur à Summis Pontificibus nudo vocabulo Canonici, sine addiramento Regulares, ut in cap. *Perniciosam*, & in cap. *Dudum*. 18. quæst. 2. & in cap. *Sunt nonnulli* 16. quæst. 1 & in cap. *In omnibus*. de con. distinct. 5. & in cap. *Quum causam*. & in cap. *Cumana*. de elect. cap. *Post translationem*, de renunc. cap. *Inteleximus*. ibi Canonici- tus Ordine de ætate, & qualitate, in cap. *Quum in Ecclesiis*. de major. & obed. in cap. *Dilectis*. de judic. & in cap. *Quum super*; in superscriptione. de conf. cap. *Quum venissent*. de restit. spol. cap. *Ex literis*. de dol. & cont. cap. *Quum l. & A.* de senten. & re judic. Item in cap. *Quum causam*. de appell. cap. *Ad nostram*. de confirm. uti. vel inutil. cap. *Sicut nobis*. cap. *Licet*, in principio de regula. cap. *Nul- lus* de jur. patr. Item in cap. *Ad audientiam*, 2. de Eccles. ædif. cap. *Quum olim* il 2. in princ. de privil. cap. *Non dubium*. de sentent. excomm. cap. *Si Canonici*; cum glos. de offic. ordinarii, in 6. Clem. *Dispendiosam* juncta glos. in vers. *Beneficijs*. de judic. & aliis pluribus. Quæ quidem jura omnia loquuntur de Canonici Re- gularibus Sancti Augustini, & tamen nominant eos Canonicos tantum, non ex- primendo Regulares, eo quod, & si professione, ordine tamen, & honore non dif- ferant à Canonici secularibus, Canonicus enim grecè idem significat quod Regula- ris latinè, cap. *Canon*. 4. distinctio. Et istud nomen Canonicus prius fuit in Regu- laribus, quàm in secularibus Canonici, quoniam est proprium vocabulum Regu- larium, qui erant Clerici primitivæ Ecclesiæ [ut supra probatum est] quoniam in primitiva Ecclesia non erant Clerici, sive Canonici seculares, neque præbendæ, ut bene refert, & probat Abbas in cap. *Episcopus*. de præben. sed omnes Clerici vivebant in communi, ut optimè adducit Cardin. Alexand. in cap. *Sicut*. 44. distin- ctio. Unde quum postmodum, non omnes vellunt se sub hac lege arctare, defi- ciente fervore pristino, supervenerunt, & creverunt Clerici, & Canonici secula- res, remanentibus tamen aliquibus semper, & plurimis, qui communem vitam, & regularem professionem observabant in variis Ecclesiis Cathedralibus, & Col- legiatis, quarum adhuc magna pars perseverat in vita Regulari, ut demonstrabi- tur inferiùs. Superveniens postea Augustinus, Canonicum Ordinem præfatum plurimis instauravit, ac illustravit disciplinis, nihil tamen auferens de Apostolicis institutionibus, aut de statu essentialiter Clericali; quum, & ipse Clericalis, & Canonicus status cum ipso nomine semper perseveraverit. Hoc enim nomen Ca- nonicus præsupponit de sui natura Clericatum essentialiter, & necessariò in esse, ut probatur in cap. 2. de instit. & in cap. *Per exemptionem*. de privileg. in 6. & glo. & doct. in cap. *Statutum*. de rescrip. in 6. in vers. *Canonici*, par Innocen. & alios in cap. *Sedes de rescrip.* Abbas in cap. *Benè*. il primo, in primo notabili, de postu prælat. & in rubr. de vita, & honestate Clericor. & in cap. *Quum tibi*. de verbor. signific. Canonici quippe secundum Doct. est jus spirituale, quod non cadit nisi in Clericos, ut per gloss. in capitulo secundo, de institutione, & non tantum cadit in Clericos Seculares, sed & in Clericos Regulares, & Canonicos regulariter viven- tes, patet 1. qu. 1. cap. *Eos qui*. ubi dicitur, in Canonici Regulariter vivant. Est enim secundum Jo. And. Canonici spiritualis fraternitas, in choro, in stallo, & lo- co, de quo in cap. 2. *De renunc.* & in cap. *Relatum*. de præben. & gloss. in Clem. *dispendiosam* in vers. *Beneficijs* de judic. in 6. dicit, quod nomine Canonicatus ve- nit etiam Canonicatus Regularis, & idem ibi dicit Card. Zabarell. Non ideò ab re dixit Hugutio, quem refert Gloss. in cap. *Deus qui*, de vita, & honest. cleric. in verb. pro-

verb. professi, quod Canonicus Regularis potest fieri Canonicus in Ecclesia seculari quum sint pariformiter Canonici, quantum ad clericalem statum æquè in eis existentem, quod non potest verificari de Monacis, & aliis Religiosis, qui possunt in suo ordine esse non Clerici, quod non potest esse in Ordine Canonorum; quum Canonicus de se dicat, & præsupponat Clericum, ut probatum est. Monaci enim differunt à Clericis etiam Regularibus, sicut nigrum ab albo, ut patet 16. q. 1. cap. alia, & cap. legi. & 18. q. 2. cap. *Quidam Monachorum*, circa medium; ubi Monaci nominantur cum laicis; Regulares vero Canonici nominantur cum Clericis, ibi: *Qui pauperum dispositione vel Monasteriorum, vel Martyriorum præsumunt*. Tanta quippe est differentia de per se inter Canonicam, & Monachalem professionem, quanta est inter statum Clericalem, & Laicalem, ut patet in cap. *Nullus Abbas*. in cap. *Mandamus*, & in cap. *Statuimus* 19. q. 3. quibus prohibebatur antiquitus transitus de statu Canonorum Regularium, ad statum Monachorum, tanquam de perfectiori ad imperfectiorem; quum Clericatus essentialiter annexus Regulari vitæ, sit majoris perfectionis, quam Regularis vita sine Clericatu; ut constat in cap. *Legi* 16. q. 1. ubi dicitur, quod: *Vix bonus Monachus facit bonum Clericum*, scilicet Regularem, ut constat ex illo Canone, qui est Augustini loquentis de suis Clericis, qui erant Regulares. Vide optimè de hoc B. Thom. 2. 2. qu. 189. art. 8. Nam licet status Monasticus sit Sanctissimus, & arctioris vitæ quam status Canonicus, ut in cap. *Quod Dei timorem*, de statu Monach. non tamen est majoris perfectionis; quia ille status est majoris perfectionis, ubi digniora majoraque charitatis officia exercentur, cujusmodi est docere, instituere, & illuminare, et juxta præfatum S. Thom. ubi supra, in transitu unius Religionis ad aliam, non debet attendi major arctitudo vitæ, sed status perfectior ex meliori dispositione ad debitum finem. Ea ratione, licet status Monachalis habeat majorem arctitudinem vitæ; puta in jejuniis, abstinentia, clausura, & abdicatione proprii, quam status Episcopalis; non tamen licet de statu Episcopali, qui est majoris perfectionis, transire ad statum Monachalem, qui est majoris arctitudinis, ut patet in cap. *Nisi cum pridem*. de renunc. quæ quidem ratio pro corroboratione B. Thom. ubi supra militat contra opinionem Jo. Andr. in cap. *Sanè*. de regul. qui dicebat attendi solam arctitudinem vitæ. Nam ut ait Apostolus 1. ad Timot. 4. corporalis exercitatio ad modicum utilis est; pietas autem ad omnia utilis est. Ideò antequàm Monachi ad Sacros Ordines promoverentur ex privilegio Pontificum, licebat ex statu Monastico, ad statum Regularium Canonorum tanquam ad perfectiorem transire, ut expressè dicit S. Thomas ubi supra, et apertè patet in cap. *Si Clericatus*, in cap. *Sic vive*. 16. qui sunt Textus Hieronymi ex epistola ad Rusticum Monachum. Et loquitur ibi Hieronymus de Clericatu Regulari, non Seculari, ut luculenter apparet in cap. *Clericus*, et in cap. *Duo sunt* 12. quæst. 1., et quamquàm Monaci hodiè ex privilegio promoveantur ad ordines Clericales; non tamen sunt essentialiter, & de per se Clerici, sed per accidens. Canonici autem Regulares sunt Clerici ipsa natura, & essentialiter, ut dictum est. Undè S. Thomas ubi supra ponit istam differentiam inter Canonicos Regulares, & Monachos, quod Canonici Regularibus per se competat, ut sint Clerici, Monacis verò non. Status enim Canonorum Regularium in se, est status, cui competit administratio Sacramentorum, & doctrinæ, ut in dicto cap. *Alia* 16. quæst. 1. ubi dicitur, quod alia est causa Monaci, alia Clerici. Clerici pascunt, Monachus pascitur. De doctrina habes in cap. *Si Clericatus*, & in cap. *Sic vive*. præalleg. ead. caus. & quæst. Eam ob rem Joannes de Deo, antiquus, & celebratus Doctor in libro de dispensatione, in quæst. quæ incipit, *Quum totum Regnum &c.*, expressè dicit Canonicos Regulares non posse esse, neque dici nisi Clericos, quoniam habuerunt ortum à Levitis, figurativè, & Nazaræis, quibus committebantur Sancta Sanctorum, & sicut quum dicimus hominem, dicimus animal, ita quum dicimus Canonicum Regularem, dicimus Clericum. Status verò Monachorum est status poenitentiae, ut declaratum fuit in Sancta Synodo Nicæna transumptivè in

cap. *Placuit*, in cap. *Nemo*, & in cap. *Monachus* 16. quæst. 1. Propterea Hugo de Sancto Victore Doctor clarissimus in lib. 2. de Sacramen. part. 3. cap. 3. sub Rubrica *Quomodo Ordines Sacri sunt in Monaco*, dicit, quod Monaci deferunt coronam in signum poenitentiae, non Clericalis Ordinis, quibus Clericales Ordines ex Indulgentia conceduntur. Non enim Populo præesse, nec spiritualis dignitatis in Ecclesia gradum suscipere possunt, donec sumantur ad Clerum &c.

Hac ratione plures Doctores in cap. *Quod Dei timorem*, de statu Monach. asseverant, Canonicum Regularem absque alia dispensatione posse præfici Ecclesiae Parochiali seculari, nec opus est dispensatione, vel saltè in simili materia facilius dispensatur cum Canonico Regulari, tamquam essentialiter Clerico, quam cum Monaco, & alio Religioso, cap. *In Parochia*, & cap. *Quum pro utilitate* 16. qu. 1. cap. 1. c. de *Monach.* de statu Monach. & glos. in cap. *Prætereà* de præben. dicit, quod Canonicus Regularis potest esse Archidiaconus in Ecclesia Cathedrali; nam per Professionem Regularem ipsi Regulares Canonici non cadunt ab eo Clericali honore, vel statu, qui sunt in Canonicis Secularibus, quia sequeretur unum absurdissimum, quod scilicet propter maiorem virtutem, quæ est in Canonico communiter, & regulariter vivente, ille amitteret status sui præminentiam, quod est falsissimum, quum propter actum virtuosum, nemo sibi minuat dignitatem. Alioquin sequeretur, quod Episcopi, & Cardinales Reverendissimi, qui præstant Juramentum fidelitatis Summo Pontifici, suæ derogarent dignitati, quum Votum, & Juramentum pari passu ambulent, cap. *Magnæ* de Vot. & quod Clerici, qui interdum nova Vota emittunt de consensu suorum Prælatorum, ut in cap. fin. eodem tit. & qui omninò aliqualem emittunt Professionem per Sacrorum Ordinum suspensionem, ut per Doct. in cap. *Generalis* 54. dist., & qui etiam Religiosi dicuntur, ut in cap. *Si quilibet*, ead. distinct. caderent à dignitate Clericali, quod nullatenus est concedendum, nisi in totum alterarent, vel mutarent statum Clericalem, qui est essentialis in omnibus Clericis, vel Canonicis tam Regularibus, quam Secularibus, in alium statum, cui Clericatus non insit essentialiter, sed accidentaliter; puta si Clericus, vel Regularis, vel Secularis efficeretur Monachus, vel Religiosus alterius Religionis, vel Mendicantis, vel non; tunc quamquam zelo arctioris, vel strictioris vitæ, aut majoris humilitatis id faceret, quod est in se opus virtuosum, quia tamen mutat statum, & omninò alterat, in statum inferiorem cadit à prima dignitate, vel præminentia clericali, sicut & Episcopus, quum efficitur Monachus, vel quomodolibet Religiosus, aut Regularis per professionem &c. amittit statum Episcopalem, & exteriorem pontificiam excellentiam, quamquam character in consecratione impressus nusquam deleatur, quod non procedit quando quis per opus virtuosum non mutat statum, sicut in Clericis, vel Canonicis Regularibus, qui etsi imitando Apostolos, & Clericos primitivæ Ecclesiae, se in suo statu Clericali astringunt ad vitam communem, & Regularem, non tamen mutant statum Clericalem, qui utrobique in eis est essentialis, ut supra probatum est, quoniam invicem optimè se compatiuntur Clericatus, & vita communis ex ipsa institutione Apostolica, & propria Ethimologia vocabuli, ut cap. *Duos sunt genera*, cap. *Clericus*, cap. *Cui portio* 12. quæst. 1., quod non procedit in Monacatu quum Monachus, ut Monachus non sit Clericus, ut dicit Abbas etiam in cap. *Nullus*, de foro comp. & ait ibidem Abbas, quod antiquitus Monaci erant simplices Eremitæ, & subiiciebantur Imperatori. Undè in cap. *A Subdiacono*, qui Textus eo tempore conditus est in Synodo Silvestri Papæ 93. distinct. Abbas, & Monachus subiiciuntur in ordine post Ostiarium, qui est ultimus, & infimus Ordo in Clericis, & dicit glos. quod eo tempore Monaci non erant Clerici, & quod quilibet Clericus, idest tam Regularis, quam Secularis, dignior est quolibet Monacho. Ideò Imperator Leo Augustus in leg. *Generaliter* 16. qu. 1. dicit expressè, Monachos non esse Clericos. Quum igitur Clerici primitivæ Ecclesiae omnes essent Regulares, & communiter viventes, ut Clerici, ut in cap. *Scimus*, & cap. *Videntes*, 12. quæst. 1. & ab eis tamquam omnis a fonte processerint, & orti sint Clerici, & Canonici Seculares,

absurdiſſimum eſſet dicere, quòd fons eſſet deterioris conditionis, & inferioris dignitatis, ſtatus, ac præeminentia, quàm rivus; quum ſecundum Philoſophum 2. Methaph. *Quicquid eſt cauſa aliorum, ut ſint talia, illud ſit maxime tale*, ut puta ignis calidiſſimus eſt, quia propter eum alia ſunt calida. Actus enim attribuuntur principio, cap. *Litteris* de Reſcript. cap. *Moyſes* 7. diſtinct.

Stat ergò indubitata conſuſio, quòd Regularis profeſſio in Clericis, vel Canonicis non mutat, neque minuit, neque alterat Clericalem ſtatum, nec quoad eſſentiam, nec quoad acciſens in his, quæ ſunt dignitatis, aut præeminentia officii, aut Regiminis. Et corroborantur prædicta, quia Canonici Regulares habent id, quod Seculares in Regimine Eccleſiarum Cathedralium, quòd communiter non eſt in aliis Religioſis. Nam ipſi habent in plurimis locis regimen Eccleſiarum Metropolitanarum, & Cathedralium ab earum institutione, quòd non convenit niſi Clericis eſſentialiter Clericis, ſicut eſt quaſi per totam Angliam; quum etiam Gregorius I. id Auguſtino Angelorum Epifcopo mandaverit, ut 12. qu. 1. cap. *Quia tua fraternitas*, & Benedictus XII. in Conſtitutionibus ſuis pro conſervatione Canonicis ſtatus in Eccleſiis, in quibus eſt inſtitutus, adducit Honorium III. qui facit mentionem de Eccleſiis Cathedralibus, & Metropolitanis Canonorum Regularium, & multæ exprimuntur in corpore Juris, ſicut aliquas ſubiicere dignum duxi.

In primis Sancta Eccleſia, vel Baſilica Lateranen. quæ eſt Papalis.

Eccleſia Patriarchalis Hieroſolymitana, ut dictum eſt, Eccleſia Bethlemitica, & Nazareth, Metropolitana, ac Sepulchrum Domini, ut ſcribit Jacobus de Vitriaco, ſunt inſtitutæ ſub Canonicis Regularibus.

De Eccleſia Hieroſolymitana probatum eſt ſupra per cap. *Dilectiſſimis* 12. quaſt. 1.

De Eccleſia Nazareth. patet in cap. *Sicut nobis* de regula. De Eccleſia Bethlemitica, patet in cap. *Quum ſuper elect.* de cauſ. poſſ. & propr. Item Patriarchalis Eccleſia Alexandrina, ut ſupra probatum eſt per hitorias, & per cap. *Quum Beatiffimus* 24. qu. 1.

Item Eccleſia Nemaucen. ut in cap. *Ad noſtram* de confirm. util. vel inutil. Item Eccleſia Tholoſana in Gallia, Metropolitana, ut in cap. *Prætereà* de præb. & in cap. *In cauſis* de elect.

Item Eccleſia Grattonopolitana in Gallia, ut in cap. *Per tuas* de voto. Item Eccleſia Anicien., quæ utitur pallio in Gallia, de qua aſſumptus eſt Clemens Papa IV. Item Eccleſia Avenionen. Metropolitana, licet à triginta annis ſit reducta in Canonicos ſeculares. Aliqui tamen adhuc Canonici Regulares ſuperſunt, & in Choro, & ſtallo ſimul manent cum Canonicis ſecularibus, & eos præcedunt. Item eſt in Eccleſia Tholoſana, & in dicto cap. *Prætereà* de præb. ſit mentio de Archidiacono Tholoſanæ Eccleſiæ regulariter profeſſo. Item Eccleſia Arelaten. Metropolitana in Provincia Provinciæ. Item Eccleſia Zanzatonen., Eccleſia Oranien. Eccleſia Sancti Flori, Eccleſia Magulon in lingua Hauſitana. Item Eccleſia Cæſarauguſtana Metropolitana, & Eccleſia Oxomen. in Hiſpania, ex qua fuit S. Dominicus Inſtitutor Fratrum Prædicatorum. Item Eccleſia Salsburgen. Metropolitana, & Eccleſia Brandeburgen. Metropolitana in Germania. Item Eccleſia Taronen. Metropolitana, & Eccleſia Pamplonen. in Regno Navarræ. Item Eccleſia Geronden. & Eccleſia S. Andreae Metropolitana in Regno Scotiæ. Item in Italia erant quoque multæ Eccleſiæ Cathedrales Canonorum Regularium, quorum magna pars reducta eſt in Canonicos ſeculares, ſicut Eccleſia Peruſina, Eccleſia Eugubina, & aliæ plurimæ in diverſis Mundi partibus, quæ adhuc ſuperſunt, & reguntur per Canonicos Regulares. Eſt iſti, qui veniunt ex India dicunt, quòd major pars Eccleſiarum Cathedralium Indiæ; immò quaſi omnes gubernantur per Canonicos Regulares, quoniàm ibi adhuc viget in Eccleſia ille cultus Regularium Clericorum, qui fuit in primitiva Eccleſia, & dicunt, quòd omnes illi Canonici profitentur inſtituta Clericorum ſecundum Regulam Beati Auguſtini, quæ omnia

omnia arguunt, & expresse denotant Clericalem statum in eis essentialiter vigere, quum cæteris Religiosis, non legatur Cathedrales Ecclesias aliquandò ad regimen ab earum institutione commissas fuisse ab Ecclesia, sicut Canonicis Regularibus.

Habent ergò Canonici Regulares Ecclesias Cathedrales, & Metropolitanas, habent Ecclesias Collegiatas cum dignitate Abbatiali ab ipsarum Ecclesiarum institutione, sicut patet in cap. *Intelleximus* de ætate, & qualit. in cap. *Ex parte* de postul. in cap. *Quum I. & A.* de sentent. & re judic. in cap. *Significasti* il 2. de Homil. & etiam de jure antiquo, ut patet in cap. *Statuimus* 19. quæst. 1. ubi fit mentio de Abbate, & Abbatia S. Rufi; Iste quippe Rufus, ut tradunt Historiæ, fuit Discipulus Apostolorum, & Clericus Regularis, primusque Archiepiscopus Avenionen. undè & dictam Ecclesiam Avenionen. Metropolitanam per Canonicos Regulares gubernandam instituit. Instituit & Canonicam in Delphinatu sub Abbate extra muros Valentia, in qua & corpus ejus nunc requiescit, appellaturque Abbatia Sancti Rufi, & est dignissima, habens sub se innumeras penè Abbantias, Præposituras, Archipresbyteratus, & Ecclesias Collegiatas, & Parochiales in tota Gallia, per quod adhuc manifestius constat, institutionem Canoniorum Regularium, ut dictum est, fuisse tempore Apostolorum, quam postea Divus Ecclesiæ Doct. Augustinus, aliquantulum suo tempore collapsam instauravit, ut supra tactum est. Et quamvis tunc non appellarentur Canonici Regulares, sed Clerici, & Sacerdotes, postea tamen proprio vocabulo dicti sunt Canonici, sicut à simili contigit de nomine Christianorum. Primò enim Fideles quique dicti sunt Discipuli, vel Fratres, sed postquam Apostoli Antiochenum Concilium celebrarunt, dicti sunt Christiani.

Poterat sanè Ecclesia hujusmodi Regulares Clericos appellare, vel Monacos, vel Fratres, sicut omnes alios Religiosos appellat, si idem genus esset cum aliis Religiosis, sed quoniam longè differunt ab aliis, seu Monacis, seu Fratribus, & præfertim in Clericatu, qui eis essentialiter inest, ideò alio, & diverso vocabulo Clericis tantummodò congruenti, eos Ecclesia appellavit, videlicet Canonicos, quòd quidem vocabulum, ut supra probatum est, non nisi naturalibus Clericis ex sua essentia convenit. Ideirco Ædes Canoniorum Regularium non appellantur propriè Monasteria, sicut & Ædes Monacorum, sed impropriè ex vulgari vocabulo ab unitate sumpto, vel ex eo, quòd in plurimis locis titulos Abbatiales habent, quoniam ex consuetudine Rom. Curia, talia loca Monasteria solent appellari. Ædes itaque Canoniorum Regularium propriè appellantur Canonice, ut in cap. *Sicut nobis* de regul. vel appellantur Ecclesiæ, ut ex diffinitione Concilii Heduen., cui præfuit Gregorius VII. & habetur 19. quæst. 3. in cap. *Nullus*. Immò etiam ejusdem Concilii decreto statutum erat, nè Canonici Regulares ad Monasterium transirent, sed in suis Ecclesiis permanerent, ut dicta 19. quæst. 6. in Summa, per quod manifestissimè constat, quantum differat status Canonicus à statu Monastico, quòd constare adhuc potest ex cap. *Quod Dei timorem*, & Scribentes de statu Monac. ubi declaratur a Summo Pontifice, quòd si quidpiam caveatur de Monacis in restrictivis, & odiosis, non intelligitur propterea caveri de Canonicis Regularibus, qui ab eis longè differunt.

Patet etiam in præsentì alma Urbe, non dico de Ecclesia S. Mariæ de Pace, quæ dudum collata fuit ipsorum Congregationi, sed ubi Papalis titulus: scilicet Ecclesia Lateranen., & principales Ecclesiæ titulorum Cardinalarium ab antiquo suæ institutionis tempore colebantur, & regebantur per Canonicos Regulares. De Sacrosancta Basilica Lateranensi, constat per Apostolicas litteras plurimorum Pontificum, & novissimè Innocentii Papæ II. quæ Canonicos Regulares in dicta Ecclesia à fua fundatione viguisse testantur. Patet etiam per litteras Apostolicas Eugenii Papæ IV. qui idem testatur. Ait enim de eisdem Canonicis. *Decebat, ut bi primæ in terris Ecclesiæ matris Sanctorum, Apostolica providentia curam gererent, qui primorum Christianæ Religionis Clericorum normam, traditiones, &*

instituta sectantur; In ea quippe hæc sancta, & Deo placens institutio antiquitus, & ab ipsis ferè primordiis observata extitit, & eam Sanctam Basilicam per dicti Ordinis Clericos per longa tempora sanctè, & salubriter gubernatam fuisse, certissima scientia & veritate comperimus, & hoc evidentissimè testantur innumera- bilia documenta, Hæc Eugenius in litteris suis, quæ incipiunt, Christiana Reli- gio &c. De Ecclesiis verò principalibus Cardinalium titularum, certissimum est, quòd nulla fuit instituta à sui exordio sub Monacis, seu aliis Religiosis, sed bene sub Canonicis Regularibus. Sicut Ecclesia S. Crucis in Hierusalem, quæ à sui pri- mordio fuit Canoniorum Regularium, ut patet per litteras Apostolicas Alexan- dri III. directas Ubaldo Presbytero Card. S. Crucis in Hierusalem, & ejus Cano- nicis ibidem Regularem vitam professis, & incipiunt: Quoties illud à nobis petitur &c. quibus decernit, ne quisquam eligatur in eod. tit. S. Crucis Cardinalis, nisi de gremio dictorum Canoniorum Regularium S. Crucis. Deficientibus autem ibidem Canonicis Regularibus illa Ecclesia redacta est à paucis temporibus sub Fratribus Carthusiensibus.

Item Ecclesia S. Mariæ Novæ, quæ est titulus Cardinalis, quam modo eadem ratione incolunt Monaci albi Ordinis Montis Oliveti: fuit à sui institutione Cano- nicorum Regularium, ut patet per litteras Apostolicas ejusdem Alexandri directas Priori, & Canonicis S. Frigidiani, & incipiunt: Ad hoc universalis Ecclesia cura &c. Item Ecclesia Sanctorum Apostolorum, quæ est titulus Cardinalis, quam nunc tenent Fratres Minores.

Item Ecclesia S. Cæcilie, quam nunc Humiliatorum Fratres retinent.

Item Ecclesia S. Sabinæ, quam habent Fratres Prædicatores.

Item Ecclesia S. Praxedis, quam tenent nunc Fratres Ordinis Vallisumbrosæ.

Item Ecclesia S. Stephani in Celio Monte, quam tenent nunc Fratres S. Pauli primi Eremitæ.

Item Ecclesia Sanctorum Joannis, & Pauli, quam tenent nunc Fratres Jesuati.

Item Ecclesia S. Petri ad Vincula, & S. Potentianæ, & multæ aliæ Ecclesiæ Romæ continentes titulos Cardinales, fuerunt à prima institutione Canoniorum Regularium, sicut patet in antiquis privilegiis dictarum Ecclesiarum. Deficiente autem fervore Religionis, illi Clerici Regulares, sive Canonici, redacti fuerunt in Clericos seculares, & deinde subcrepcentibus variis ordinibus in Ecclesia Dei, istæ Ecclesiæ supradictæ datæ sunt variis Religiosis incolendæ. Nulla tamen Ec- clesia, quæ sit titulus Cardinalis, à sui institutione, fuit ordinata sub Monacis, seu quibusvis aliis Religiosis, sed bene sub Canonicis Regularibus, ad denotan- dum expresse, quòd quum Reverendissimi Cardinales à sua institutione essentia- liter sint Clerici, quum ipsi propriè sint Clerici S. R. E., ut 96. distinct. cap. Con- stantinus. ibi, Reverendissimis Clericis S. R. E. sub eorum quoque titulis, ex eo- rum institutione, nonnisi Clerici de sua essentia ponerentur. Per quæ constat evi- dentissimè Canonicos Regulares tam ratione Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium, quàm ratione titularum Cardinalium, ab ipsarum institutione per eosdem Canonicos gubernatarum esse, & fore, ut sapè probatum est, essen- tiales Clericos, quòd Monacis, & aliis Religiosis, minimè ex sua institutione competere, superius etiam apertissimè monstratum est. Ædes enim Monachorum Romæ, & aliorum Religiosorum, sunt Monasteria sine titulis Cardinalium à sua institutione, sicut Monasterium S. Pauli: Monasteria S. Laurentii extra muros, S. Sabbæ, S. Andrea, sive Gregorii: S. Anastasij, vel trium fontium, & S. Se- bastiani &c. Ad quòd etiam accedit, quòd Canonici Regulares, & eorum Eccle- siæ, ac Capitula, fræquentius reducuntur in Canonicos Seculares, & ipsimet Ca- nonici Regulares quotquot sunt in una Ecclesia, vel Capitulo, ex Apostolica di- pensatione efficiuntur Canonici Seculares, sicut in facto patet in Tholosana, & Avinionensi Ecclesiis Metropolitanis, quæ nostris diebus redactæ sunt in Cano- nicos Seculares, & omnes illi Canonici Regulares quotquot voluerunt effecti sunt Canonici, & Clerici Seculares, & quotidie fit, & practicatur in pluribus Ec- clesiis

clesiis Cathedralibus, & Collegiatis Canonorum Regularium, sicut etiam de Ecclesia Perusina. Papa enim non maximam in hoc solet facere difficultatem, ex eo quod omnino ipsi Canonici Regulares, non alterant statum suum Clericalem, quum sint essentialiter Clerici, quod nunquam practicatur in Monachis, seu aliis Religiosis, quoniam esset alteratio de extremo ad extremum, sine debito medio; quum ipsi non sint essentialiter Clerici ipsa natura, sicut sunt Canonici Regulares &c.

TERTIA PROBATIO.

Ex Regula.

Tertio probatur, Canonicos Regulares esse essentialiter Clericos ex Regula etiam B. Augustini, sub qua profitentur. Nam ipsa Regula intitulatur *Speculum Clericorum*, & quoties dicta Regula allegatur in jure, allegatur Augustinus de communi vita Clericorum, sicut expressè patet in cap. *Quando necessitas* 76. distinct. in cap. *Non dicatis*, & in cap. *Nolo* 12. qu. 1. & in cap. *Si quis irascitur* 13. qu. 2. & in cap. *Quicumque vult* 17. quæst. ult. in quibus locis allegatur Regula Augustini de communi vita Clericorum. Et gloss. in dicto cap. *Nolo*. dicit, quod Augustinus de consensu suorum Clericorum fecit Regulam, quod non possent habere proprium, & in dicta Regula vocat se, & suos simpliciter Clericos, vel Conclericos communiter viventes. Et quanquam varii Religiosorum ordines, qui à paucis temporibus supervenerunt, profiteantur sub Regula Augustini, sicut ordo Præmonstratensium: ordo Cruciferorum: ordo S. Hieronymi: ordo Prædicatorum: ordo Eremitarum: ordo S. Brigide: ordo Servorum: Militum Teuthonicorum: ordo militum Christi: ordo militum S. Jacobi in Hispania: ordo militum Rhodiorum: ordo S. Spiritus de Urbe: ordo S. Antonii de Vienna, & alii plures ordines, qui inter Regulas approbatas elegerunt Regulam Augustini, juxta determinationem capituli, *Perniciosam* 18. qu. 6., tamen non dicuntur ordines S. Augustini simpliciter, nisi Canonicis Regulares, tanquam naturales, & originarii filii Augustini, sicut patet in literis Apostolicis super provisione Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum beneficiorum Canonorum Regularium, ubi Papa dicit simpliciter Ecclesiam, Monasterium, Prioratum &c. Ordinis S. Augustini, absque alia mentione de Canonicis Regularibus. Et quoties Papa dicit simpliciter Ordinis S. Augustini, non præmittendo aliud signum, semper intelligitur de ordine tantum Canonorum Regularium, & non de ordinibus aliis, licet profiteantur accidentaliter Regulam Augustini. Quod etiam patet in libro taxarum per Sedem Apostolicam ordinato: ubi ponitur Ecclesia, Monasterium, Prioratus &c. ordinis S. Augustini simpliciter, & intelligitur semper de Canonicis Regularibus tantum. Quanquam enim secundum Apostolum ad Rom. 19. non sit distinctio Judæi, & Greci; nam idem Dominus omnium, & non sit personarum acceptor Deus, sed in omni gente qui timet Deum, & operatur justitiam, acceptus est illi, ut scribitur Act. 10. Regula tamen Augustini non fuit edita propriè pro istis ordinibus de quibus supra, quum nondum essent in rerum natura, sed pro Clericis propriè tantum seu Canonicis, ut per totam Regulæ seriem evidenter patet. Unde tanquam proprii, & naturales filii Augustini, & essentialiter Clerici, soli deferunt assidue habitum Clericalem, idest togam lineam seu Rocchettum, ad instar Episcoporum, & in Ecclesia omnes communiter utuntur superpelliceis lineis, ad instar Clericorum secularium, cum Almutiis de panno, & alio etiam cultu, solis Clericis etiam sæcularibus permissis, ut infra dicetur. Quare quum Augustinus Clericus, & Episcopus uteretur togæ lineæ, sicut ipse testatur in sermone de communi ultra Clericorum, qui incipit: *Charitati vestre &c.* dicens *Togam lineam &c.* concedens quoque erat, ut filii ejus proprii, & naturales, tanquam essentialiter Clerici paterno habitu, idest toga lineæ

linea uterentur, quum filius sequi debeat conditionem patris, cap. *Judei*, 28. qu. 1. l. *Exemplo C. De decur.* & l. *Eos*, & l. *Nullus*, & l. 1. ff. *Ad munim.*

QUARTA PROBATIO.

A decretis Pontificum, & generalium Conciliorum.

Uartò insuper probo, Canonicos Regulares esse essentialiter Clericos, & quantum ad præminentiam, & eundem statum Clericalem nihil differre à Clericis secularibus, Summorum Pontificum, & generalium Conciliorum decretis, constitutionibus, & declarationibus.

Quum Monaci, cæterique Religiosi in toto corpore juris, nunquam appelentur nudo vocabulo Clerici, sed vel Monaci, vel Fratres, si probavero Canonicos Regulares in locis penè innumerabilibus in jure, & extrà, appellari, & designari per Summos Pontifices, generalia Concilia, & approbatissimos Doctores, hoc nudo vocabulo *Clericos*; consequens erit, quòd, & sint verè, & essentialiter Clerici, & eandem habitus, & præminentie Clericalis rationem habeant, quàm, & Clerici seculares, tantumque differant in statu suo Clericali à Monacis, & aliis Religiosis, quantum differunt civis naturalis & privilegiatus.

Patet hoc primò. 16. quæst. 1. in cap. *Decimus*, ubi prohibentur exigi decimæ à Clericis communiter viventibus, & à Monacis, dicuntque ibi Doctores, Clericos communiter viventes, esse Canonicos Regulares.

Item 15. quæst. 2. cap. *Observandum*. prohibetur nequis Sacerdotum, vel Clericorum debeat advocare. Ubi Gratianus dicit hoc intelligi de Clericis, qui vitam communem, vel Regularem professi sunt, & ramen appellantur simpliciter Clerici, & iste Canon editus est in Concilio Taraconen. & Taraconensis Ecclesia, quæ est Metropolitana, est Canonicorum Regularium, ut notorium est.

Item in causa 19. in Summa, ubi dicitur. *Duo Clerici*, quærit Gratianus in 3. quæsto. Quid si isti Clerici essent Canonici Regulares? & Augustinus in cap. *Legi*. 16. quæst. 1. vocat se simpliciter Clericum.

Item 32. distinct. in cap. *Præter*. dicitur: sicut oportet, Religiosi Clerici, simul manducant, & dormiant, ubi Doctores de Canonicis Regularibus id exponunt.

Item de con. distinct. 5. in cap. *In omnibus*. dicitur, Decernimus, ut Canonici Clerici canonicè vivant, simul in uno Episcopatu manducant, & dormiant, audiant lectionem &c. Gloss. dicit, quòd per istos Clericos intelliguntur Canonici Regulares. Patet etiam, quòd in titulo de vita, & honest. Cler. includuntur Canonici Regulares tanquam Clerici, non autem Monaci, ut in cap. *Quoniam*. juncta gloss. eod. tit. & quia, ut ibi constat, ille titulus includit tam Clericos Regulares, quàm Seculares, non autem Monachos.

Et dicunt Doctores signanter Abbas, in cap. *Licet*. de off. ord. unum quod est notabile, scilicet quòd Clericatus magis propriè inest Clericis Regularibus, quàm Secularibus. Ex etymologia enim vocabuli Cleros græcè, fors latinè interpretatur, & ipsi Regulares Clerici in communi viventes magis sunt fors Domini, quia verius dicunt: *Pars mea Dominus*. 12. quæst. 1. *Duo sunt*, &c. *Cui portio Deus*. & cap. *Clericus*. ubi dicitur. Qui proprium habuerit, puta aurum, argentum, seu possessiones, aut variam suppellectilem, neque est fors Domini, neque Dominus pars ejus est &c. sunt verba Hieronymi nomina profecto debent esse consona rebus, Instit. de don. §. est, & aliud cap. *Si cupis*. 16. quæst. 1.

Ideo ipse Abbas in cap. *Bene*. de postul. præla. dicit quòd, Canonicus nil aliud est, quàm fraternus Clericus vel Clericus in fraternitate constitutus, quòd maximè congruit Canonicis Regularibus, Probatur etiam in cap. *Cum causam*. de elect. ubi fit mentio de Clericis simpliciter sub Regula Augustini, & in cap. *Dilecti* de jud. & in cap. 1. de eo qui mit. in pos. cau. re. ser.

Item

Item in cap. 1. de appell. in cap. *Quoniam*. de vit. & honest. cler. & in cap. *Plerique* de pact.

Ultimo pro expeditione totius hujus materiae, ad omnem ambiguitatem tollendam adduco expressas declarationes summorum Pont. Et primo Paschalis Papæ II. & Benedicti XII. in suis constitutionibus de reformatione Canonici status circa principium, ubi dicunt expressè, Regulares Canonicos illos esse veros Clericos, quos in principio nascentis Ecclesiæ Apostolicus ordo instituit.

Item Eugenius Papa III. in suis litteris Apostolicis, de Canonico Ordine in Basilica Lateranen. ut antiquitus erat instaurando inter cætera ait. *Pia & Sancta inspiratione ducti, & domus Dei zelo solliciti, Sacratissimi Pontifices prædecessores nostri, honorum privilegiis sublimarunt, & decorarunt titulis dignitatum, Divinam in teris familiam Clericorum, qui Religiosam vitam ducerent, & ad exemplum nascentis Ecclesiæ Sanctam institutionem servarent, quos Regulares Canonicos appellamus.* Et idem quoque Eugenius in eisdem litteris ait. *Horum profecto Regularium Clericorum, seu hujus Sacri Ordinis, & sancti propositi post Sanctos Apostolos primum in Alexandrina Ecclesia Marcus Petri Discipulus fuit institutor, & conditor, & san. me. Urbanus insignis Martyr, & Sanctissimus Pontifex, generalis decreti Ordine reformavit, ac gloriosus Doctor Augustinus Episcopus, divinis Regulis, & doctrina decoravit, ac Beatissimus Gregorius Pontifex, Augustino Anglorum Episcopo velut plantationem sacram in commissio sibi populo præcepit institui, & in occidentis finibus ampliavit. Hi sunt profecto, qui Sanctorum Patrum vitam probabilem, ut veri Clerici imitantur, & Apostolorum instituta instinctu Spiritus Sancti renovant.* Hæc Eugenius Papa.

Idem de eadem materia astruit Nicolaus V. in suis litteris Apostolicis, quæ incipiunt, *Quum à nobis*, & Sixtus IV. in suis litteris Apostolicis, quæ incipiunt *Regimini &c.*

Item Summi Pontifices quum Clerum nominant, & Monacos, ac alios Religiosos, semper connectunt Canonicos Regulares cum Canonicis Secularibus, Monacos verò de per se, vel cum aliis Religiosis, sicut patet in Bullis Alexandri III. quæ diriguntur Archipresbytero, & Capitulo Basilicæ Principis Apostolorum, & incipiunt *Iurgia litium &c.* in quibus dicitur Canonici tam Regulares, quam Seculares, deindè Monaci &c.

Idem Nicolaus Papa V. in Bullis, quæ incipiunt, *Quanto Basilica Apostolorum &c.*

Idem Joannes de Deo ubi supra.

Idem S. Thomas in pluribus locis, de quibus supra.

Idem Vincentius in suo Speculo Historiali lib. 18. & 19. cap. 34. & lib. 26. ubi dicit Canonicos Regulares Clericos ab Apostolis institutos, & ab Augustino illustratos florere in Ecclesia Belyacen.

Idem Joannes Andreas in cap. *Sanè* de reg. ubi etiam addit, quòd Canonici Regulares sunt ita essentialiter Clerici, quòd non possunt esse nisi tales, quòd non est in aliis Religiosis.

Idem Abbas in cap. *Episcopus* de præb. Immò ait ibi dictus Abbas, quòd in primitiva Ecclesia non erant præbendæ, quia omnes Clerici vivebant in communi sine proprio.

Idem Archidiaconus in cap. *Mandamus* 19. quæst. 3.

Idem Archiepiscopus Florent. ubi supra, qui dicit, Canonicos Regulares representare illam unitatem, quæ in primitiva Ecclesia erat in Clericis, Monacos vero Laicalem unitatem. Status enim Monachorum, & aliorum Religiosorum est status merè poenitentium, nec est status, cui competat docere, vel administrare Sacramenta, sicut Clericis, & Canonicis Regularibus, ut ait Hugo in lib. de Sacramentis, & Thomas in Opusculis contra impugnantes Religionem ubi supra.

Ideo quum ad Episcopalem statum assumuntur, tam Monaci, quam alii Religiosi non Canonici, deferunt adhuc habitum Monacalem, vel proprii Ordinis, ut

ut in cap. *Clerici officia*. de vit. & honestat. Cler. Canonici autem Regulares, juxta ea quæ inferius demonstrabuntur, tanquam Clerici utuntur habitu cæteris Prælati Clericis consueto, per quæ evidentissimè constat eorum Ordinem, quo ad Clericalem statum essentialem, nihil differe à Canonici, & Clericis secularibus.

Constituto itaque, & probatu per prædictas quattuor demonstrationes, Canonicos Regulares esse essentialiter Clericos, cujusmodi non sunt Monaci, & alii Religiosi, & non tantum esse Clericos, sed & Canonicos, quod non convenit nisi essentialiter Clericis, ut supra dictum est, & quod præsupponit Clericatum inesse, & aliquid plus necessario, scilicet personatum, ut probatur in cap. 2. de instit. & in cap. *Per exemptionem* de privil. in 6. & doct. in cap. 2. *Statutum* in versic. *Canonicis* de Rescript. in 6. Omnis enim Canonicus est Clericus, & non è converso, ut dicit Innocen. & alii in cap. *Sedes* de Rescript. & præsertim Abb. in cap. *Bona* il. 1. in primo notabili de post. præl. & in Rubr. de vita, & honest. Cler. & in cap. *Quum tibi* de verb. sig., quod cadit etiam in Canonici Regularibus, ut supra probatum est, consequens est, & demonstrativè sequitur, quod quum habitus debeat congruere statui, & status uniuscujusque debeat ejus habitum ordinare, quia finis necessitat ea, quæ sunt ad finem [ut inquit Philosophus] quod statui Canonici Regularium tamquam statui essentialiter Clericali, non debeat competere nisi habitus Clericalis; data tamen aliqua differentia, dum procedunt in publicum, in linea toga, sive Rochetto, qui est essentialis habitus Clericalis in Canonici Regularibus, ut patet per dicta ipsius Augustini in Sermone supra allegato, & per glos. & doct. in Clem. 1. de elect. in vers. *Vel habitus*, per quam differentiam discernatur Clericalis professio, & personatus, quem ex ipso nomine indicant.

In reliquis, scilicet in forma, & colore aliorum vestimentorum, non est taxata aliqua norma determinata Canonici Regularibus, neque ab Apostolis, neque ab Augustino, neque à Jure communi, nisi ea, quæ Clericis secularibus convenit. Immo Augustinus videtur prohibuisse aliam formam, quæ singularitatem aliquam præferret ab aliis Clericis, excepta toga linea dumtaxat, dum dicit in Regula, *Non sit notabilis habitus vester*, ubi Hugo dicit, quod Augustinus voluit maximè, ut Clerici sui omne genus singularitatis in vestibus evitarent, per quod in alicujus hypocrisis specimen, vel suspicionem venire possent, ne in vestimentis Ovium possent aliquandò dici Lupi rapaces. Undè ipse Augustinus in Sermone ad Clericos suos super illis verbis Salvatoris, *Tu autem quum jejunas unge caput tuum, & faciem tuam lava*, Matth. 6. cap. inquit, quod non in solo vestimentorum nitore, atque pompa, sed etiam in ipsa utilitate esse posse jactantiam, & eo periculosiorem, quo sub nomine servitutis Dei decipit, & fallit dolosè imaginem sanctitatis, intentosque in se hominem oculos facit inusitato vestimentorum cultu, quum id voluntate quisque faciat, non necessitate patiatur. Hæc August.

Ex supradictis autem omnibus verificantur, probantur, & demonstrantur septem suprapositæ conclusiones, & singula ipsarum. Ad quarum etiam majorem corroborationem, & evidentiam, adducitur universalis quasi, & antiquissima consuetudo. Nam de forma, & colore aliorum vestimentorum Canonici Regularium præter lineam togam, quæ est communis omnibus, consuetudo est quasi ubique terrarum, quod dicti Canonici incedant more Clericorum secularium, scilicet cum parva corona, cum mantello, seu veste talari, & almutiis de panno super humerum, licet hæc Congregatio in Italia à paucis citrà annis specialem apud se vivendi modum, & specialem sibi assumpserit habitus formam, namque deferunt vestes interiores de panno albo, & togam lineam cum manicis longis, & desuper habent capas nigras cum parvo caputio, seu mantellos oblungos quando exeunt ad Populum, nam intrà domesticos parietes deferunt Almutias humiles, humiles tamen, quod & servant in itineribus, & omnes incedunt uniformiter, quæ tamen consuetudo, & forma non est generalis in toto Ordine Canonico, sed est particularis, & specifica illi Congregationi, quæ respectu totius Ordinis Canonici, esse quid

quid exiguum, nec mores unius Congregationis accidentales derogat propter hoc toti Ordini, quoniam species est sub genere contenta, non genus sub specie, nec consuetudo, & lex municipalis unius Civitatis ligat eos, qui eidem Collegio non subiiciuntur, sicut superfluum esset de hoc adducere Canones, & leges, quæ sunt penè innumerabiles. Quod Canonici Regulares, qui non subiiciuntur præfatis Congregationibus, incedant more Clericorum secularium excepta toga linea, vel Rochetto quum in publicum procedunt, patet in omnibus Nationibus Christianorum. Et primò in Italia, Papiæ in Abbatia Sancti Petri in Coelo Aureo Ordinis præfati S. Augustini, in qua & Corpus gloriosum ipsius Augustini requiescit, ubi Canonici Regulares incedunt more secularium Clericorum excepta toga linea, vel Rochetto cum manicis strictis, & longis adinstar manicæ inferioris vestis sicut in Romana Curia.

Item in Civitate Lucana in Canonica dignissima Sancti Frigidiani incedunt eodem modo.

Item apud Tridentinum in S. Michaelis.

Item apud Montem S. Bernardi in Sabaudia, ubi est clarissima Canonica dicti Ordinis.

Item in Italia in omnibus illis Canonis, ubi Canonici dictæ Congregationis degunt.

Item in Germania, quum in plurimis locis, in Ecclesia etiam Salserben. & in Ecclesia Brandeburgen. incedunt more Clericorum secularium ut supra.

In Gallia universaliter per totam Galliam tam in Prioralibus, & Præposituralibus, quam in Archipresbyteralibus, & Collegiatis Ecclesiis, in Cellegiis, & Cathedralibus Ecclesiis, & Monasteriis dicti Ordinis, omnes Canonici Regulares res tamquam essentiales Clerici, incedunt more Clericorum, & Canonicorum secularium.

Idem in Britania.

Idem in Anglia, sicut Reverendis. Dominus Card. Angliæ, & alii plures tam Prælati, quam aliæ egregiæ personæ de Anglia, qui personaliter non degunt Romæ, & præsertim Dominus Orator Angliæ testificari possunt. Immo omnes isti dicunt, quod in Anglia Canonici Regulares indifferenter utuntur colore violaceo, sicut Clerici seculares, & toga linea, sicut Rochetto quum procedunt in publicum cum manicis strictis, vel clausis more Romanæ Curie, & quod Prælati ex dicto Ordine utuntur colore rosaceo, & nullam habent differentiam in habitu à Prælati secularibus, & quod consuetudo est antiquissima, & approbata ab antiquissimo tempore, quod est maximè attendendum, quoniam Beatus Gregorius Papa ipsos Canonicos, sive Clericos Regulares, qui sunt in Anglia, iussit in omnibus penè Ecclesiis Anglicanis institui per Augustinum Anglorum Episcopum, ut supra dictum est, & patet in cap. *Quia tua fraternitas*, & Anglia quodam peculiari Jure est subiecta Romanæ Ecclesiæ.

Idem fit in Scotia in Ecclesia potissimum Sancti Andree, quæ est Metropolitana.

Idem in Hybernia, quum in pluribus locis, in Ecclesia potissimum S. Patricii, ubi dicitur esse Puteus S. Patricii.

Idem in Regno Navarræ in Ecclesia Pampalunen.

Idem in Hispania in Regno Castellæ, in Ecclesia præsertim Cæsaraugustana, & in Ecclesia Exomen.

Idem in Regno Portugalliæ in Civitate potissimum Ulixbonen. ubi sunt variae Canonice Canonicorum Regularium, ex quibus floruit Sanctus Antonius de Padua Canonicus Regularis, deinde Frater Minor, & hoc sufficiat quantum ad formam indumentorum Canonicis Regularibus competentem. Sequitur de colore eisdem Canonicis permisso.

DE COLORE PERMISSO

Canonici Regularibus.

*Sic etiam
videtur ad
Div. Lau-
rentii Me-
diol. in Sa-
cello Divi
Abulini
opere vermi-
culato, sive
musico Sal-
vatore, &
atque Apo-
stolos Ro-
chetis ami-
stos albisq;
supparis.*

De colore vero dictorum vestimentorum, non est dubium, quod toga lineae, quæ aliàs Camisia Romana dicitur, debet esse alba, quoniam denotat perfectionem Apostolicam, sive in vita communi, & abdicatione proprii, & administratione Sacramentorum, ut in dictis Canonici Regularibus essentialiter Clericis, sive in regimine Ecclesiarum, & in officio prædicationis, sicut in Episcopis. Habitus iste candidus, quo utuntur Episcopi, & dicti Canonici Regulares in toga lineae, seu Rochetto est verus habitus Apostolorum, ut referunt plurimi Doctores, inter cæteros Nicolaus de Lira Apocal. 4. super illis verbis. Et vidi, & ecce Equus albus &c. & subdit bi Nicolaus, quod ea causa Maumetus in suo Alcorano appellat Apostolos, Viros dealbatos, & in omnibus Picturis antiquis, ut patet Romæ pinguntur in habitu albo Apostoli. Sic etiam fuerunt præfigurati in veteri lege per Hierem. Tren. 4. ubi dicitur, Candidiores Nazaræi ejus nive, nitidiores lacte, quod præcipuè refertur ad munditiam interiorem, quæ designatur per ipsam exteriorem candiditatem, lineam, undè Eccles. 9. Omni tempore vestimenta tua sint candida. Decet profectò, ut Clerici (Regulares præsertim), qui in sortem Domini assumpti, Angelicam non humanam sectantur conversationem. Decet, ut Episcopi in quorum vitæ integritate tanquàm in speculo mundo, universi Fideles speculari debent, & qui per statum perfectionis, & supercælestium contemplationis, sapere debent, quæ sursum sunt, non quæ super terram, & dicunt cum Apostolo ad Philipp. 3. Conversatio nostra in Cælis est, habitu etiam Cælestium Civium utantur, qui in sacris eloquiis candido semper habitu apparuisse perhibentur, sicut Matth. ult. Angelus Domini descendit de Cælo, cujus vestimenta erant sicut nix. Ex Marc. 16. Mulieres introeuntes monumentum viderunt juvenem sedentem in dexteris cooperatum Stola candida, & Joann. 20. Vidit Maria Magdalena duos Angelos in albis sedentes, & Act. 1. Ecce duo Viri astiterunt juxtà illos in vestibus albis &c.

De superindumentis lineis, quod sint proprius habitus Clericorum, & Levitarum patet, Exod. 28. ubi dicitur, Facies filiis Aaron tunicas lineas, & debent esse stricta hæc indumenta lineae, quibus Pontifices, & veri Levitæ in sortem Domini assumpti Regulares Clerici utuntur, ut sint infrà seipsos ad interiora collecti, non ad exteriora effusi, vagi, & dissoluti, fluentesque ad omnem inanem gloriæ ventum huc, & illuc, in concupiscentiam Mundi hujus, & carnalia desideria, quæ militant adversus Animam, undè dictum fuit ad Moysen. Exod. 28. de Indumentis sacerdotalibus - Facies tunicam lineam strictam, Ezech. etiam 9. Qui apparuit cum atramento, ut signaret in frontibus Electorum, erat indutus lineis. Linum quippe quod multo cum labore ad candorem perducitur, designat tolerantiam in adversis, humilitatem in prosperis, ut igne tribulationum probati Sacerdotes, & Apostolicam vitam profitentes Clerici, dicant illud Psalm. 65. Transivimus per ignem, & aquam, & deduxisti nos in refrigerium, provectivè ad Episcopalem celsitudinem canant illud Davidicum, Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me. Tradunt quoque naturales, ut Plin. lib. 20. Nat. Hist. cap. 22. quod lini succus inter alias proprietates duas habet. Prima est, quod aciem oculorum acutam facit; Secunda est, quod cerebri melancholiam mitigat, quorum alterum intellectum scientia illuminatum, aliud providentiam debitam in Prælato, & administrandis Sacramentis deputato significant. Non satis enim est, Prælatum fore scientificum, nisi etiam sit prudens dispensator ministeriorum Dei, ut inter dispensatores fidelis inveniat, ut 1. Corinth. 4. Dicunt etiam aliqui Doctores, quod Salvatoris nostri tunica inconsutilis erat linea, desuper contexta per totum. Et ipse prævisus fuit in

in spiritu à Daniele Propheta iudutus lineis, Danielis 9. Ecce vir unus vestitus lineis &c. & quòd color vestimentorum ejus erat candidus. Daniel. 7. Vestimentum ejus quasi nix candidum: Vnde in transfiguratione sua, qua designat Prælatorum transformationem in virum alterum, de imperfectione ad perfectionem vitæ, quum ad prælationem promoventur vestimenta ejus facta sunt alba sicut Nix, Matth. 28. 2. Corinth. 3. Nos verò revelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur &c. Ea ratione Summus Pontifex, qui Christum Dominum repræsentat in Terris, induitur Tinnica Alba, tamquam verus Apostolicus. De Jacobo Apostolo Hierosolymitano Episcopo, qui utebatur veste linea, dictum est supra.

DE ALIIS VESTIMENTIS

Præter togam lineam.

Lia autem vestimenta Canoniorum Regularium præter lineam togam, seu Rochetum, quum nihil incontrarium caveatur, neque ab eorum Regula, neque a jure communi, neque ab universalis usu, & quòd non est prohibitum censeatur permissum. 27. quest. 2. *Lex Divina*, & 27. quest. 3. cap. *Illud cum alijs concord.* possunt esse cujuscunque coloris Clericis secularibus non interdicti. Unde dicti Canonici Regulares etiam in eadem Ecclesia, & Capitulo, uti possunt diverso colore, sicut, & ipsi Clerici Seculares, quia vnus utitur colore rubeo, alius cælestino, alius leonaceo, sic videbis, quasi in omnibus Ordinibus ipsius supra memoratis Congregationibus. Et Sagrum Collegium Papiensis universitatis, in consilio, quòd incipit. *In nomine Sanctæ &c.* Nos juris utriusque Doctores, &c. dicit quòd in Canonici Regularibus non est curandum de colore vestimentorum, dummodo deferant lineam togam, juxta dictum Jo. And. in Cle. 1. de rel. domi. in versi. vel habitus.

Inmò Benedictus XII. Papa qui dictum Ordinem Canonicum plurimis constitutionibus, & privilegiis decoravit, & reformavit, in eisdem constitutionibus in cap. de forma, & honestate habitus, & vestimentorum, statuit, ut ipsi Canonici Regulares, pro vero, & proprio habitu, nihil aliud deferant; nisi superindumenta linea, quæ etiam enunciat esse ad formam Rochetorum, & Camisiarum Romanarum, ut ibi patet.

Adde etiam, quòd in Abbatiâ S. Petri ad Aram, quæ est Canoniorum Regularium, dum hæc Congregatio Lateranen. illuc introduceretur, erant Canonici Regulares utentes Rocheto, & supra Rochetum vestibus cælestini, & violacei coloris: & adhuc sunt antiquissimæ picturæ, in testimonium.

In Burgundia utuntur indifferenter quocunque colore non prohibito Clericis Secularibus, sicut patet in nobilissima Canonica S. Petri de Matiscone, & apud Divisionem in pluribus Canoniciis, & Ecclesiis Canoniorum Regularium.

In Gallia penè ubique utuntur colore ad libitum, dummodo non sit prohibitus Clericis Secularibus.

Idem in Anglia, & utuntur communiter ibidem colore violaceo. Et si sunt Episcopi colore rosaceo, ut Reverendissimus dominus Cardinalis de Anglia, qui nunc est Romæ, & dominus Orator Angliæ cum tota penè familia attestari possunt.

Idem in Flandria, & Brabantia, quòd est evidentissimum argumentum ex tam universalis consuetudine, quòd possunt uti colore ad libitum, ut dictum est: exceptis tamen illis Congregationibus, & Ecclesiis, quæ accidentaliter se arctarunt ad determinatum colorem. Regularis quippe professio sub Regula Augustini non impedit, quin quocunque honesto colore utantur professores ejus, sicut patet in Fratribus Ordinis Cruciferorum, qui utuntur colore cælestino, vel violaceo obscuro, sicut manifestius apparet in Fratribus Hierosolymitanis vel Rhodien. Militiæ Jesu Christi, vel S. Jacobi. qui omnes sunt Regulares, & profitentur expressè, Regu-

iam Augustini, & tamen utuntur quocunque colore ad libitum: quia Regularis professio hoc non impedit. Et si dicatur, quod quanquam dicti Fratres sint Regulares, ex eo tamen quod sunt milites, & ad militaria in ordinati uti possunt omni habitu militibus etiam Secularibus non prohibito; dummodo deferant signum quo, à Secularibus distinguantur, scilicet Crucem, ut consueverunt, dicendum est similiter, & pariformiter, quod Canonici, quamvis sint Regulares, ex eo tamen quod sunt essentialiter Clerici, & ad Clericatum, non aliter ordinati (ut supra probatum est) uti quoque possint habitu Clericis Secularibus non prohibito; dummodo deferant itidem signum aliquod, quo à Clericis Secularibus distinguantur, scilicet togam lineam, vel Rochetum, quia Regularis professio non impedit quin dicti milites utantur colore, & habitu, aliis etiam Secularibus permisso, nec similiter prohibet aut impedit, quin Canonici, qui sunt essentialiter Clerici, non utantur habitu, & colore Clericis etiam Secularibus concessio; dummodo sicut dicti Fratres seu milites deferunt pro essentiali habitu Crucis signum, quo à militibus Secularibus discernuntur, ita, & Canonici Regulares deferant pro habitu essentiali togam lineam sive Rochetum; juxta librum Cerimoniarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quum Rocheto à Clericis Secularibus distinguantur. Ubi enim est eadem ratio est idem jus, ut habetur in leg. *Illud*. ad leg. aquil. & in leg. ult. C. ad legem falc. & in leg. *In exercendis* C. de fid. instru. extra de constit. cap. *Nam concupiscentiam*, de traslat. cap. *Inter corporalia*. cap. *Pervenit*. de test. cog. & in leg. ult. C. de const. & cap. *Quum Dilecta*. de confir. util. vel inutil. Corroborantur prædicta ex dictis constitutionibus Benedicti Papæ XII. in cap. de pensionibus studentium, ubi Canonicis Regularibus Doctoribus Canonum concedit *delationem coloris rubei*.

Et his remanet expedita materia habitus Canonorum Regularium extra Divina, vel extra Ecclesiam, dum singulariter procedunt in publicum. Nunc restat videre quo habitu uti videbeant, & utantur in Ecclesia cum Divinis intersunt, & extra Ecclesiam, quum Capitulariter, vel Collegialiter procedunt in publicum.

DE HABITU CANONICORUM REGULARIUM

Quando Divinis intersunt.

Canonici Regulares, dum Divinis in Ecclesia intersunt, vel extra Ecclesiam collegialiter procedunt in publicum, in signum, quod sunt essentialiter Clerici, utuntur superpelliceis lineis, & Almutiis de panno super humerum, more Clericorum secularium, juxta Ordinationes Clementis Papæ IV. de Reformatione Regularium Canonico-

Congregatio Vistoriana in Gallia utitur pelliceis hiberno tempore, Almutiis Robertus Richardinus in Augustini speculum

rum. Et hoc observatur generaliter per universum Orbem. Unde Doctores, & qui in Cathedralibus, aut Collegiatis Ecclesijs personatum, vel dignitatem habent, utuntur superpelliceis, & Almutiis de pellibus albis, vel variis, juxta morem Canonorum secularium, sicut in infinitis locis diversarum Provinciarum fieri constat apertissime, nec est opus tantam Ecclesiarum adducere numerositatem. Et insuper certis temporibus, scilicet à festo omnium Sanctorum, usque ad Pascha, utuntur in Ecclesijs Cappis violaceis cum pellibus albis circa caputium, si sunt Prælati, vel Doctores, vel dignitatem, aut personatum habeant sicut Abbates, Decani, Præpositi, Archipresbyteri, Archidiaconi &c. Et hoc est generale, præsertim in Anglia, sicut Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalis de Anglia, & etiam Orator Regis Angliæ, & omnes quasi sui familiares possunt testificari. Hoc idem fit Tholosæ in Universitate, ubi sunt plurimi Canonici graduati, & Doctores; et quando utuntur cappis, utuntur etiam Rochetto inferius cum manicis strictis, & clausis more Romanæ Curie. In pluribus Ecclesijs etiam est consuetudo, quod quocunque tempore Canonici Regulares ingrediuntur collegialiter, vel singulariter

riter Chorum Canoniorum ſecularium, deferant cappas, & habitum eorundem, ſcilicet in Hiſpania in Eccleſia Ulixbonen. in Regno Portugallia ad denotandum, quòd non obſtante Regulari Profeſſione, eſt inter ipſos eſſentialiter Clericalis conformitas utriuſque communis.

Idem fit in Eccleſia Andegavenſi in Gallia, ubi Abbas Canoniorum Regularium Eccleſia omnium Sanctorum, habet primam dignitatem poſt Episcopum in Choro dicta Eccleſia inter Canonicos ſeculares, & deferit Inſignia illorum Canoniorum ſecularium. Propterea Speculator in Rationali Divinorum Officiorum, in parte ſexta: in Rubrica de hebdomada in Albis, dicit, quòd inter Canonicos Regulares, & alios Clericos, qui uſurpato vocabulo ſeculares dicuntur, nulla debet eſſe differentia in Eccleſia quum Divina celebrant, præcipue autem in ſuperindumentis lineis, quoniam utriq; ſunt Sacerdotes, & Levitæ, unde Ezech. 44 dicitur, Sacerdotes autem, & Levitæ filii Sadoch, quum ingrediuntur portas Atrii interioris, veſtibus lineis induentur &c. quibus omnibus optime adſtipulatur præfatus Benedictus Papa in ſuis Conſtitutionibus in cap. de forma, & honeſtate habitus, & veſtimentorum. Et hoc ſufficiat quantum ad cultum Regularium Canoniorum, dum in Eccleſia Divinis interſunt, vel collegialiter procedunt in publicis. Sequitur de habitu Prælatorum ex Canonicis Regularibus aſſumptorum.

DE HABITU PRÆLATORUM

Ex Ordine Canoniorum Regularium aſſumptorum.

Quantum verò ad Prælatos Canoniorum Regularium, quum ſuperius probatum fuerit Canonicos Regulares non Prælatos uti poſſe forma indumentorum, & colore, quo utuntur Clerici ſeculares, data differentia lineæ togæ, ſeu Rocheti, quis dubitet, quòd Prælati a fortiori, dato decenti coltu prælationis, poterunt uti & forma, & colore, quo alii Prælati: nam ſi habentes perſonatum, & Doctores ex dicto ordine, utuntur cappis violaceis, ac rubeis, & etiam pellibus albis in caputio, quanto magis uti poterunt eiſdem cappis alii, qui ſunt Prælati? Utentur ergò amplis Almutiis de panno utrumque humerum capientibus, uti videmus in Priore Sancti Spiritus in Saxia, qui quum ſit Regularis, & proſiteatur Regulam S. Auguſtini, & ſit inferior quocumque Abbate, nec ſit Canonicus eſſentialiter [præſupponit tam in Regulari, quàm in ſeculari Clerico ut ſupra probatum eſt) utitur tamen Almutiis de panno utrumque humerum capientibus, more aliorum Prælatorum, & colore, & forma habitus ad inſtâr Clericorum ſecularium, data differentia in Cruce, qua diſcernantur ab aliis Clericis, quoniam approximant, & ſunt vicini Canonicis Regularibus.

Quia tamen non ſunt Canonici, neque eſſentialiter Clerici non poſſunt uti toga lineæ, ſivè Rochetto. Prælati ergò ex Canonicis Regularibus aſſumptis, non interdicitur color, atque forma aliis Clericis ſecularibus non interdictus. Quare uti poterunt colore violaceo, & cæleſtino, & leonaceo, & nigro, & purpureo ſi ſint Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ut Reverendiſſimus Cardinalis de Anglia præfatus, & Orator, & ſui Prælati, & alii de Anglia affirmare poſſunt, Prælati ex Canonicis Regularibus aſſumpti, utuntur colore roſaceo, & incedunt more Prælatorum ſecularium, quod expreſſius patet per litteras Apoſtolicas Innocentij Papæ IV. directas Abbati, & Conventui Sanctæ Ruſſi Ordinis Canoniorum Regularium, Ubi inter cætera.

Quantum ad Rochettum non est dubium, quod si Canonici Regulares Prælati inferiores, utuntur Rocchetto, quod & Prælati ex eis assumpti tantò magis utentur. Quoniam si id, de quo minùs videtur inesse, & id, de quo magis, ut sunt Jura vulgatissima in cap. *Si in Laicis* 38. distinct. & 3. quæst. 3. de Judic. & 59. distinct. si Officia, & 34. quæst. 2. cum per Bellicam, & 11. quæst. 2. non æstimamus,

Constat etiam ex cap. *Clerici officia* de vita, & honest. Clericorum, ubi dicitur, quod Prælati, dum procedunt in publicum, debeant uti superindumentis lineis, nisi Monaci fuerint, quos oportet ferre habitum Monacalem. Ecce quod Canonici Regulares non exceptuantur, sed solum Monaci, & à simili cæteri Religiosi, qui non censentur Clerici essentialia. Propterea S. Thomas contra Impugnantes Religionem art. 20. dicit, quod quamquam Monacis prohibeatur usus hujusmodi superindumentorum lineorum, non sequitur, quod Canonicis Regularibus prohibeatur, quum ipsi non sint Monaci, sed Clerici, & sic secundum Doctores, præsertim Abbatem Siculum, in odiosis nusquam Canonici Regulares veniunt appellatione Monachorum, sed benè in favorabilibus. Liber quoque caeremoniarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ hoc expressè determinat in cap. *De habitibus* in Capella Apostolica.

Dicit enim, quod Prælati ex Ordinibus Mendicantium assumpti utuntur in Capella Apostolica habitu Ordinis sui, sed ampliori, & pretiosioris lanæ. Assumpti autem ex Ordinibus non Mendicantibus, utuntur capa ampla, sed nigra, cum pellibus nigris, sed griseis. Assumpti autem ex Canonicis Regularibus, qui in suo Ordine utuntur Rochetto, utuntur etiam in capella Romana. Ita ait dictus Benedictus Papa ubi supra, lib. caeremoniarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, etsi quis vellet interpretari aliter, quàm est consuetudo Romanæ Curia, errat, quia qui ordinavit librum præfatum, scivisset, & hoc interpretari, sicut & alia interpretatur, nec velint glosare Textum perperam, quod scilicet Rochetti debent esse breviores, & ampliores, quia liber hoc non dicit, etsi hoc voluisset, scivisset aliter declarare, sicut declarat de amplitudine, & pretiosiore in Ordinibus Mendicantibus, & de pellibus nigris, & griseis in Monacis. Et Benedictus Papa intendit de Rochetto Romano, & non aliter ubi supra. Denominatur enim particulariter Canoniorum Regularium in dicto libro Rochettus, & dicitur, quod Prælati Canonici Regulares utuntur Rochetto, scilicet more Romanæ curia, undè hoc nomen accepit, quia unicus est Rochettus, & unica forma ejus, non plures. Nomina enim rei debent esse convenientia, & denominatio rei facit optimum argumentum, ut in cap. *Oratorium*, & in cap. *De Oratorio* 42. distinct. De cappa autem Canoniorum Regularium in capella, non loquitur expressè de Canonicis dictus liber, quia dum tantummodo de Monacis dicit, quod utantur cappa nigra, & pellibus nigris, vel griseis ex eo, quod status eorum est status poenitentia, ut supra dictum, & probatum est, non intendit, hoc ordinare de Canonicis Regularibus, quorum status est essentialiter Clericalis, & administrationis Sacramentorum, & Doctrinae. Nam etsi quicquam prohibeatur Monacis, non sequitur propter hoc, quod prohibeatur Canonicis Regularibus sicut dicit notabilis Textus in cap. *Quod Dei timorem* de statu Monach. & Beatus Thomas in simili in lib. contra Impugnantes Religionem, dicit expressè, quod licet prohibeatur Monacis docere, non tamen sequitur ex hoc, quod prohibeatur Canonicis Regularibus, ad quos tamquam ad essentialia Clericos pertinet docere 19. quæst. 1. cap. *Si Clericatus*, & idem, ut supra, si Monacis prohibeatur uti super indumentis lineis, non tamen censetur prohibitum Canonicis Regularibus, & istud opusculum S. Thomæ fuit approbatum per Clementem Papam IV. undè a simili quamquam prohibeatur Prælati Monacis

cis uti cappa violacea cum pellibus albis in capella, non tamen propter hoc prohibetur Canonicis Regularibus. Argumentum enim à simili est validum, ut Doct. in cap. *Jus naturale* 1. distinct. Et illa, quæ in Jure ponuntur ex. gr. non restringunt regulam Juris ad expressa tantum, sed etiam ad alia similia, ut in Clem. 1. ne Clem. vel mo. §. *Hactenus* Instit. de grad.

DE LIBRO CÆREMONIARUM.

NAm quum liber Cærimoniarum præfatus dicat, quod Prælati ex Canonicis Regularibus assumpti, utantur Rocheto in Capella: accessorie, & consequenter ostendit, quod debeant quoque uti cappa congruenti; scilicet violacea cum pellibus albis, sicut utuntur Prælati deferentes Rochetum. Alias enim esset indecorum, & novum, sive ridiculum, & maximæ admirationis in capella, si Prælati uteretur Rocheto, & cappa nigra cum pellibus nigris &c.

Quum ergo cum cappa violacea cum pellibus albis, sit quid accessorium ad Rochetum, tanquam ad principale, consequens est: ut qui utitur Rocheto, utatur, & cappa violacea sibi convenienti. Accessorium enim sequitur naturam principalis cap. *Si Laicus* 31. dist. cap. *Qui sacrum* 50. dist.

Nam si aliqua sibi cohærent, vel aliquid sequatur ex alio, concesso primo conceditur, & aliud sequens, vel dependens aut accessorium, cap. *Si quis viduam* dist. cap. *Deinde* 26. dist. cap. *Hoc quippe* 2. qu. 6. Et præsertim quum, nunquam, reperiatur aliquod in contrarium: nulla expressa prohibitio: nullus usus, sive consuetudo, sive etiam ratio contraria, sive saltem exemplum contrarium.

Immo ratio favet Canonicis Regularibus, per ea quæ superius dicta sunt de statu essentialiter Clericalis ad differentiam aliorum Religiosorum Regularium, & de Rocheto juxta dictum librum cærimoniarum S. R. E.

Et Benedictus Papa præfatus in suis Constitutionibus, & ante eum Innocentius IV. Abbatibus, & Canonicis S. Ruffi scribens, & ante eum etiam Alexand. III. quem idem Innocentius adducit. Est enim fortissimum argumentum ab identitate rationis, ut in cap. *Si Romanorum* 19. dist. cap. *Consuetudo* 2. dist. cap. *Si Laicis* 31. dist. cap. *De hymnis* de con. dist. 1. lit. *Illud* ff. ad l. *Aquil.*

Ubicunque enim lex non est clara, & expressa, debet vel ampliari, vel restringi ad limites rationis regulariter, ut in leg. *Scire oportet* §. *illud* autem ff. de execut. tut.

Ratio quippe dat esse legi, & est ejus principale, & præcipuum fundamentum cap. *Erit autem lex* 4. dist. & leg. 2. ff. de legit.

Item exempla generalia favent Canonicis præfatis in dicta forma habitus, in Rocheto, & cappa violacea, & albis pellibus, ut supra declaratum est. Et argumentum ab exemplis innitentibus rationi, ut hic in casu nostro est optimum argumentum, ut in cap. *Sana* 9. dist. cap. *Turbat.* 37. dist., & secundum eadem exempla judicandum est, cap. *In causis* de sent. & re jud. Et si dicatur, quod ista sunt exempla aliarum provinciarum, & non Romanæ Curia: respondetur, quod in Romana Curia quantum ad Canonicos Regulares non apparent, neque adduci possunt exempla contraria; immò practicum est in Romana Curia iuxta rationes, & leges, & exempla adducta in variis Prælatibus, & Officialibus S. R. E. etiam diebus nostris, qui erant Canonici Regulares, & utebantur Rocheto, & cappa congruenti ut supra, & pileo viridi inferius, sicut facile probari potest per eos, qui noverunt, & viderunt, & probabitur si opus fuerit.

Immo ad insinuandum quanta differentia sit à statu Canonicorum Regularium, ut sunt essentialiter Clerici, à statu Monachorum, & aliorum Religiosorum, patet etiam maximè in hoc, quod Sedes Apostolica concedit officia Clericalia S. R. E. Canonicis Regularibus, quæ non concedit Monachis, & aliis Religiosis, sicut Protonotariatum, Subdiaconatum S. Sedis Apostolicæ. Fiunt enim quotidie Protonotarii Canonici Regulares, & de hoc patet per Constitutiones præ-

præfati Benedicti Papæ in cap. *De mutuis*, & in cap. *De Canonicis venatoribus*, ubi facit mentionem de Prothonotariis Canonicis Regularibus, & fuerunt aliqui Subdiaconi S. Sedis Apostolicæ, ut facillimum, & impromptu est probare, quod non fit de Monacis, & aliis Religiosis. Et ratio est, quoniam dicti Canonici, ut essentialiter Clerici, non prohibentur ab officiis Clericalibus, propter quæ præcipuè non mutant habitum, scilicet togam lineam, vel Rochetum, ut in præallegatis officiis patet. Etsi dicatur, quod raro apparent Prælati ex Canonicis Regularibus in curia Romana, & quod ideò non perpendatur de hujusmodi exemplis in curia, respondetur, quod multi apparent, & ex hac ipsa Congregatione jam plures assumpti, & aliqui existunt, sed quia non differunt in habitu, & cultu ab aliis Prælati secularibus, ideò non cognoscuntur aut discernuntur ab aliis.

De pileo autem non est dubium, quum expressè de illo mentionem faciat lib. Cærimoniarum S. R. E. in supradicto capitulo de habitibus in Cappella Apostolica.

Et quanquàm in dicto libro dicatur, quod Canonici Regulares Episcopi utuntur pileo nigro &c. consueto tamen est in contrarium, & quidem præscripta, tempore de quo non extat memoria, & rationabilis, quæ quidem tollit legem contrariam, posito, & non concessio, quod dictus Liber habeat vim legis, patet per Gloss. & Doctor. in cap. 1. de treg. & pace. Et arbitrandum dictum librum in illo passu esse mendosum in scriptura, quia ubi dicit, sed utuntur, debebat dicere, nec utuntur, ea ratione potissimum, quod consuetudo antiqua in contrarium interpretatur legem, statuta, ut in l. *Si de interpretatione* ff. de legit., & in cap. *Dilectus* de consuet. & per ea, quæ notat Jo. Andr. in cap. *Dilectio* de consang. & affin. & præcipuè quum videretur monstrum in natura, videre Episcopum utentem Rocheto, & pileo nigro: qui à Prothonotariis Apostolicis, non posset discerni, quod omninò est contra omnem æquitatis rationem.

Et posito, quod ex eo, quod de cappa nihil in dicto libro determinetur, in dubio quis etiam id velit accipere, & adductis rationibus non acquiescere, facile saltèm convincetur, ex ea regula juris, quod odiosa restringuntur, favorabilia ampliantur, reg. *Odia* de reg. jur. in 6. Odia enim restringi, & favores convenit ampliari, ubi nihil in contrarium expressè apparet determinatum. Odiosum enim est, quod prohibetur Prælati Monacis, & Mendicantibus, ut non utantur Rocheto, & cappa violacea, & pellibus albis, ut in dicto libro; ideo non est extendendum hoc, aut ampliandum ad Canonicos Regulares, quibus non prohibetur; sed restringendum est ad Monachos, & Mendicantes tantum, de quibus in ipsa prohibitione fit tantum mentio, & tanto magis ubi expresse ratio potissima Clericalis status essentialiter in Canonicis præfatis, eos distinguens ab ipsis Monacis, & aliis Religiosis clarissimè militat, & contrarium persuadet, juncta exemplis aliis pluribusque rationibus, & legibus supra adductis.

Hoc vero, quod in dicto libro caveatur expressè, quod dicti Canonici Prælati utantur Rocheto est favorabile, ideò ampliandum ad omnia, præsertim consequentia, scilicet, quod utantur Rocheto more Romanæ Curie, & aliorum Prælatorum, & cappa violacea, & pellibus albis, & pileo viridi consuetis deferri ab his, qui Rocheto in dicta Capella utuntur, & purpureis, si sint S. R. E. Cardinales, quum præcipuè quicquàm expresse in contrarium non caveatur, & nulli præjudicium generetur. Et clarum est, quod Rochetus plus est quàm cappa, quia etiam inferiores Prælati utuntur cappa violaceo, & pellibus albis, ut Doctores seculares, & tamen non possunt uti Rocheto, & multi utuntur pileo sicut & pelle. Si ergo Rochetus est, quid majus, concessio majori, conceditur, & quod minus est; forma scilicet Rocheti juxta morem Curie, cappa violacea cum pellibus albis, & pileus viridis Episcopalis. Argumentum optimum est in cap. 1. 19. qu. cap. *Præcipimus* 21. qu. 1. & in cap. *Ex parte* de decim. *Pellis autem alba*.

Srat ergo conclusio omnes septem suprapositas conclusiones connectens, quod scilicet Canonici Regulares nostri de quibus agitur, tanquam essentialiter Clerici,

rici, distincti à Monacis, & aliis Regularibus, uti possint Almutiis, pellibus, capis, habitu, forma, & colore Clericis Secularibus, non prohibitis; data tamen differentia signi in toga linea, quæ est eorum essentialis habitus, qua ab Secularibus Clericis distinguantur. Et quòd Prælati ex Canonicis Regularibus, uti possint Rocheto more Romanæ Curia, Almutiis de panno super utrumque humerum, & cappa violacea, cum pellibus albis, & pileo viridi si sunt Episcopi, vel rubro si Cardinales more aliorum Prælatorum Secularium. Quæ tamen omnia Pater Beatissime tuæ maximæ sapientiæ, & authoritati S.R.E. ac cujuslibet Sapientis iudicio submitto ad laudem Dei Omnipotentis, & Immaculatæ Dei Genitricis Mariæ, Beatorumque Apostolorum Petri, & Pauli, ac totius Triumphantis, & Militantis Ecclesiæ Dei.

*Determinatio per Sanctissimum Patrem facta, in causa Habitus
Prælatorum ex Congregatione Salvatoris
Lateranen. electorum.*

Venerabili Fratri Zachariæ Episcopo Sebastensi Prælato nostro domestico.
L E O P A P A X.

Enerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem. Dudum cum ad Ecclesiam Sebasten. à nobis de Venerabilium Fratrum nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio promotus esses in Pastorem, dubitatum fuit à nonnullis, an tu qui Ordinem Canonico-regularium Regularium Sancti Augustini expressè professus eras, in habitu, & coloribus Prælati Sæcularibus de jure, vel consuetudine permissis incedere posses, prout incedebas, & cum quæstio hujusmodi ad nos prolata fuisset. Nos causam ipsam maturè terminare desiderantes, Venerabili Fratri nostro Nicolao Episcopo Albanen. tunc tit. Sanctæ Priscæ presbytero Cardinali, de Flisco nuncupato vivæ vocis oraculo commisimus, ut super his se diligenter informaret, & demùm nobis refferret. Cum autem præfatus Nicolaus Episcopus nobis retulerit, de antiqua consuetudine in pluribus locis, etiam in Romania Curia ubi Pontifex residet receptum fuisse, ut Canonici Regulares hujusmodi in Episcopos promoti, tam in Capella nostra, quàm extra utantur habitibus, & coloribus, quibus utuntur alii Clerici Seculares in Episcopos promoti. Nos præterea, juxta relationem nobis factam, ut præfertur, Fraternitati tuæ vivæ vocis oraculo concessimus, ut habitus, & colores quos dicti Clerici Seculares in Episcopos promoti, tam in Capella nostra, quàm extra gestant, gestare posses, & ita etiam tenore præsentium auctoritate Apostolica de novo concedimus. In contrarium non obstantibus quibuscunque.

Est Alexandria Insulæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo piscatoris die 1. Septembris. 1519. Pontificatus nostri Anno VII. Evangelista.

*Privilegium Leonis X., quo eximitur Congregatio Salvatoris
Lateranen. à moderatione privilegiorum facta per
eundem Leonem X. in Concilio Lateranensi,
de anno 1516.*

L E O P A P A X.

Ilectis Filijs Rectori Universali ac Visitationibus, cæterisque Canonicis Regularibus Sancti Augustini Congregationis Lateranen. salutem, & Apostolicam benedictionem.

Decet Romanum Pontificem gesta per eum super quibus dubia oriuntur, suæ declarationis arbitrio ita plana reddere, ut nullum va-

leat exinde dubitationis involucrum exoriri. Cùm itaque sicut nobis nuper exponi fecistis, inter alia privilegia immunitatis, exemptionis, concessionis, & gratiarum, indulta Congregationi vestræ, ac illius locis, & personis pro tempore existentibus, ab Apostolica Sede concessa, & confirmata, fœlicis record. Sixtus Papa IV. Motu proprio Congregationem ipsam Canoniorum Regularium Lateranensium Ordinis Sancti Augustini, illiusque Monasteria, membra, Ecclesias, loca, personas, & eorum Capellanos, qui pro tempore forent in Ecclesiis, & Parochiis ejusdem Congregationis curam animarum habentes, à quorumcunque Legatorum, Delegatorum, Subdelegatorum, necnon Nunciorum dictæ Sedis, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumcumque Judicum Ordinariorum, & extraordinariorum, aliarumve quarumcumque personarum, quantumque ampla præfulgeant dignitate, seu præeminentia, jurisdictione, auctoritate, potestate, dominio, visitatione, jure cathedralici, & caritativi subsidii subventionem, & exactionem quarumcumque præstationem, necnon synodalibus, & alterius cujuscumque Congregationis, seu Processionum evocatione. Ita quod in Congregatione Canoniorum, personas, Monasteria, Ecclesias, membra, & loca præfata, utpotè prorsus exempta, nullam excommunicationis, suspensionis, aut interdicti sententiam, seu alias censuras, seu poenas specialiter, & generaliter, eorum auctoritate ordinaria promulgare, nec ullam aliam in Monasteria, Ecclesias, personas, & loca hujusmodi præeminentiam, superioritatem, & jurisdictionem, quomodolibet exercere possent, etiam ratione contractus, vel delicti, seu rei, de qua ageretur ubicumque iniretur contractus, committeretur delictum, & res ipsa confisteret, etiam cuni decreto irritante, per quasdam litteras prorsus exemerit, & totaliter liberavit, Congregationemque, & omnia præfata in Jus, & proprietatem Beati Petri, & Sedis ejusdem, & sub eorum speciali protectione, atque sua receperit: Ac per easdem suas litteras motu simili statuerit, & ordinaverit, quòd quæcumque litteræ Apostolicæ, etiam proprio motu confectæ, aut in futurum conficiendæ, etiam si in eisdem clausula *privilegiis, & indultis dictæ Congregationi concessis, non obstantibus*, & de quibus expressè mentio fieri deberet, expressè non teneretur, quæ obviaret, & contraveniret hujusmodi privilegio, aut quibuslibet ejus particulis ut supra, nisi evidentissimè, & apertissimè appareret, quòd Summus Pontifex, qui pro tempore esset, hujusmodi indulto, vel alicui ejus parti, vellet per Apostolicas litteras derogare, faciendo specialem de verbo ad verbum ex certa scientia de hujusmodi privilegio, & ipsa Congregatione diversis nominibus eam nominando per hæc præcisa vocabula *Congregationem unitatem de Observantia, alias de Frisnaria nunc Lateranen. appellatam*, causasque legitimas allegaret, quæ his obviare intenderet, decretum nullius esset roboris, & momenti, aliaque quamplura concesserit, decreverit, statuerit, atque mandaverit, prout in prædicti Sixti indultis, privilegiis, ac litteris latius dicitur contineri.

Quia verò ipso nos sacro approbante Concilio, concessionem Fratribus mendicantibus per Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem præfatam factas sub certis modo, & forma tunc expressis, per certas nostras litteras moderavimus, ac hujusmodi moderationem ad Religiosos Ordinum quorumcumque extendi, & per eos etiam servari debere volumus, & decrevimus (ut per illas asseritur) privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, gratiis, & indultis hujusmodi, dictæ Congregationi concessis præjudicatum fuisse, & Congregationem, & alias personas hujusmodi, illis juxta moderationem hujusmodi dumtaxat uti, & gaudere debere. Quamobrem nos, ad quos ex commissi nobis officii debito pertinet omnem ex Apostolicis Constitutionibus dubietatis scrupulum amovere, nè propter veritatis suppressionem quis Jure suo frustretur, volentes super hoc dictæ Congregationis statui, & indemnitati providere.

Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine decernimus, & declaramus per moderationem, & litteras nostras prædictas nullum privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, gratiis, & indul-

tis Congregationi præfatæ, & in illius favorem, ut præfertur per tot Romanos Pontifices concessis, & iteratis vicibus confirmatis, præjudicium inferri, quemadmodum neque ea sub hujusmodi moderatione compræhensa fuisse, vel esse, aut continet, & potuisse compræhendi, vel posse, sed quo ad hujusmodi moderationem illos permansisse, & permanere, Congregationemque, & illius pro tempore existentem Rectorem generalem, Visitatores, Abbates, Præpositos, Priores, Canonicos, personas, Capellanos, & omnes præfatos, illis absque hujusmodi moderatione liberè, juxta eorum tenorem uti posse, & debere in omnibus, & per omnia, perindè, ac si a moderatione hujusmodi, & desuper confectis litteris vos expressè excepti fuissetis. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter interpretandi facultate, judicari, & sententiari debere, irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ in dictis nostris litteris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd transumptis, manu Notarii publici confectis, & alicujus Prælati sigillo munitis, eadem fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur si illæ essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die .Septembris 1519 Pontificatus nostri Anno VII.

Sanctiss. Domini nostri Clementis Papæ VII. præceptum de non subintrandis Monasteriis Monialium, exceptis casibus expressis.

Dilecto filio Alberto Rectori generali Canonorum Regularium.

C L E M E N S P A P A VII.

Dilecte Filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Accepimus fide digna relatione, quòd licet seculares personæ &c. *& infra*
Motu proprio, & ex certa scientia nostra tenore præsentium, omnes, & singulos utriusque sexus, qui deinceps aliquod Monasterium Monialium dicti Ordinis, etiam prætextu confessionalium, vel quarumcumque facultatum per eos etiam à Sede Apostolica quomodolibet obtentorum ingredi ausi fuerint, & ad auxilium, vel favorem præstiterint; illis dumtaxat exceptis, qui ad curandum Moniales infirmas, ab infirmitatibus suis, aut ad fabricandum Monasteria, vel earum ædificia reparanda, aut de expressa licentia tui, sive Rectoris generalis dicti Ordinis pro tempore existentis Monasteria ipsa intraverit, excommunicationis sententia, a qua, non nisi a te, aut pro tempore existente Rectore generali huiusmodi, præterquam in articulo mortis constituti, absolvi nequeant, innodamus, districtè percipientes, & mandantes universis, & singulis Abbatissis, Priorissis, vel earum auctoritate fungentibus, & Monialibus Monasteriorum dicti Ordinis virtute Sanctæ Obedientiæ, quatenus omnem curam, & diligentiam quantum in eis est, super præmissis exequendis adhibeant. Necnon ullam Puellam nutriendam, vel instruendam in illis Monasteriis recipiant, nullamque ante quartum decimum annum completum per eam suæ ætatis in Monialem recipiant, seu habitum dicti Ordinis induant, non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1524.

Litteræ Sanctissimi Domini nostri Clementis Papæ VII. Quibus revocantur facultates confessionales, aliàs Canonicis, & Canonissis Salvatoris Lateranensibus in Regularis Disciplinæ præjudicium quomodolibet indultæ.

CLEMENTS Episcopus servus servorum &c. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum sicut exponi nobis nuper fecistis, nonnulli Canonici, & Canonissæ vestræ Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini, prætextu confessionalium, & aliorum Indultorum eis à Pœnitentiaria nostra, & aliàs à nobis, & Sede Apostolica, etiam forsàn in favorem Fidei Apostolicæ, & Sanctæ Cruciatæ concessorum, Confessorem sibi eligen, & alia facien. contra Regularia Ordinis, & Congregationis hujusmodi instituta præsumant in grave Congregationis, & Ordinum prædictorum præjudicium, & laxioris Canoniorum, & Canonissarum prædictorum habenæ. His pro nostro Pastoralis officio salubriter occurrere volentes, confessionalia quæcumque præterquàm manu nostra signata, siugularibus Canonicis, & Canonissis Congregationis, & Ordinis prædictorum, à pœnitentià nostra, & Sede Apostolica quomodolibet concessa in eo, quod Congregationis, & Ordinis prædictorum Regularibus Institutis obstant, illorum omnium tenores, & formas, etiam si de illis specialis, & expressa mentio habent. foret præsentibus pro sufficienter expressis habentes, revocamus, cassamus, & annullamus, ac Juribus omnibus evacuamus, ac pro cassis, & revocatis haberi volumus, & mandamus, & quòd nullus Canonicus, vel Canonissa Congregationis, & Ordinis prædictorum, confessionalibus hujusmodi uti aliquatenus possit decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & confessionalibus præfatis, etiam si Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, & cum quibuscumque irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriis derogationis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac in favorem Fidei Catholicæ, & S. Cruciatæ emanaverint, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Aprilis 1531. Pontificatus nostri Anno VIII.

Breve Sanctissimi Domini nostri Pauli Papæ III. contra Apostatas à Congregatione Salvatoris Lateranensi.

Dilecto filio Rectori, & Procuratori generali Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini Canoniorum Regularium.

P A U L U S P A P A I I I.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem, aliàs felicis record. Innocentio Papæ VIII. prædecessori nostro, pro parte tunc Procuratoris generalis vestræ Congregationis exposito, quod quamplures Canonici, & fratres ejusdem Congregationis sub diversis fucatis coloribus, & prætextibus, ut licentiose vivere possent; ex ipsa Congregatione, & illius locis, ad alia loca latioris Ordinis se transtulerant, & in dies transferebant, & aliqui habitu per Canonicos ejusdem Congregationis gestari solito dimisso, per seculum in habitu seculari vagabantur. Idem prædecessor huic abusioni, & corruptelæ opportunum remedium adhibere volens, eidem Procuratori,

tori, & ejus in officio Procuratoris hujusmodi successori, per ejus in forma Brevis litteras commisit, & mandavit, ut Canonicos, & Fratres, non tamen ad arctiorem, vel parem regulam, ut præfertur translatis, & per seculum vagantes, ad Congregationem ipsam per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac per traditionem in carceribus, & brachii secularis invocationem revocarent, & ad hoc cogerent, & compellerent, prout in dictis litteris, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus, pro sufficienter expressis haberi volumus plenius continetur.

Cum autem sicut nobis nuper exponi fecistis cupiatis litteras prædictas pro majori auctoritate per nos approbari, & confirmari, ac etiam ad hoc, ut translatis, & vagantes prædicti aliis pænis, & coertionibus debitis puniri, & castigari possint, extendi, & propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut Votis vestris annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos, qui Votis his, per quæ Religiosorum tranquillo statui, & directioni consulitur, & scandalis obviatur, benignè annuere consuevimus, hujusmodi supplicationibus inclinati, litteras prædictas auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac præsentis scripti robore communimus, easque ad hoc, ut translatis, & vagantes, ut præfertur, per ejusdem Congregationis Superiores, etiam aliis pænis, & coertionibus justis, & honestis puniri, & castigari possint extendimus, & ampliamus, non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ præfatus prædecessor in dictis litteris voluit, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 16. Januarii 1538.
Pontificatus nostri Anno V.

Blosius.

Litteræ Sanctiss. Domini nostri Pauli Papæ III. confirmantes Privilegia Sixti IV. pro Canonicis Salvatoris Lateranen.

Dilectis Filiis Rectori, ac Visitatoribus Canonorum Regularium S. Augustini Congregationis Lateranen. Paulus Papa III. Salutem.

Cum aliàs fel. rec. Sixtus Papa IV. prædecessor noster, nonnulla ad regimen, ac directionem, & felicem successum vestræ Congregationis concernentia, per suas sub plumbo litteras inter alia statuerit decreverit, & ordinaverit, ac nonnullas potestates, & auctoritates Rectori, & Diffinitoribus dictæ Congregationis concesserit, prout in dictis litteris, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum agerentur præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus plenius continetur. Cum autem sicut exponi nobis nuper fecistis, cupiatis statuta, decreta, ordinata, & concessa per dictum prædecessorem, quæ in usu esse asseritis, auctoritate nostra roborari, ut per auctoritatem ipsam per amplius in consideratione habeantur cum ea, quæ recentiora sunt, magis attendantur, ea propter nobis humiliter supplicare fecistis, ut votis vestris annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos Christifidelium, præsertim Religiosorum votis, per quæ eorum quies, & tranquillitas stabilitur facilè annuentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, statuta, decreta ordinata, & concessa per præfatum prædecessorem nostrum hujusmodi, auctoritate Apostolica per præsentem approbamus, & confirmamus, ac præsentis scripti patrocínio communimus, eaque inviolabiliter observari, & attendi debere mandamus.

Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & deffiniri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his à quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attemptari, decerni-

cernimus, mandantes dilectis filiis Curiae causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, & nostro, ac Sedis Apostolicae in dominio Venetorum Nuncio, ac Primicerio Ecclesiae Mediolanen. quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, statuta ordinata, decreta, & concessa per dictum praedecessorem huiusmodi, inviolabiliter observari mandent, & faciant, non permittentes aliquid per quoscumque in contrarium attemprari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna remedia, appellatione postposita compescendo, ipsasque censuras iteratis vicibus aggravando, & interdictum ab Ecclesia apponendo, invocato etiam, ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis à quibusvis praedecessoribus nostris, forsan à nobis etiam motu proprio, & cum quibusvis caveri dicitur, quod Rector, & Visitatores praedicti potestates, & auctoritates quasdam, non nisi in capitulo generali exercere possint, quibus illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque &c.

Datum Romae apud S. Marcum sub Anulo Piscatoris die 16. Augusti 1539.
Pontificatus nostri Anno V,

Blosius.

*Litterae Sanctissimi Domini nostri Pauli Papae III. Quibus declarat confirmationem ad privilegia Sixti per se factam extendi etiam deberet, prout extendit ad praecedentia in favorem Canonico-
rum Salvatoris Lateranensium.*

Dilectis filii Rectori generali, ac Diffinitoribus Capituli Canonorum Regularium S. Augustini Congregationis Lateranensis.

P A U L U S P A P A I I I.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem. Dudum nos litteras fel. recor. Sixti Papae IV. praedecessoris nostri, per quas nonnulla Regimen, & felicem successum vestrae Congregationis concernentia statuerat, & ordinaverat, ac nonnullas potestates, & auctoritates Rectori, & Diffinitoribus dictae Congregationis concesserat per litteras in forma Brevis nostras approbavimus, & confirmavimus, prout in illis plenius continetur. Cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte vestra petitio continebat, nonnulli nimium scrupulosi, in dubium revocent; an per dictas litteras, privilegia, facultates, auctoritates, concessionem, gratiae, & indulta per alios dicti Sixti, & nostros praedecessores Rom. Pontif. eidem Congregationi per eorum litteras concessa, de quibus praefatus Sixtus praedecessor in dictis ejus litteris ea approbando, vel de novo concedendo mentionem fecit, confirmata, & approbata sint: nobis humiliter supplicari fecistis, ut in praemissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, quorum intentionis fuit, prout etiam in dictis nostris litteris apparet, etiam privilegia, facultates, auctoritates, concessionem, gratias, & indulta aliorum praedecessorum huiusmodi, per dictas nostras litteras approbare, & confirmare dubitationem praedictam, nè ex ea aliqua confusio, vel animorum vestrorum perturbatio oriatur, claram facere, vestrarumque conscientiarum serenitati prospicere volentes; huiusmodi supplicationis inclinati, intentionis nostrae fuisse per dictas nostras litteras, etiam privilegia, facultates, auctoritates, concessionem, gratias, & indulta aliorum praedecessorum huiusmodi, quae praefatus Sixtus praedecessor in dictis ejus litteris, ut praefertur confirmavit, approbare, & confirmare
fidem

fidem facimus, & attestamur per præsentes, et nihilominus pro majori cautela, privilegia, facultates, auctoritates, concessionem, gratias, et indulta hujusmodi, quorum tenores hic pro sufficienter expressis heberi volumus, prout per dicti Sixti litteras approbata sunt; approbamus, et confirmamus, ac præsentis scripti patrocinio communimus.

Quo circa dilectis Filiis legato Bononien., & apud dominium Venetorum Nuntio nostris, ac Primicerio Ecclesiæ Mediolanen. per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, aut duo, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios, vobis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant vos, & alios quos præsentes concernunt, privilegiis, facultatibus, auctoritatibus, concessionibus, gratiis, & indultis prædictis pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos, vel illos contra ipsorum tenorem indebitè molestari; contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras Ecclesiasticas, & alia opportuna juris remedia appellatione postposita compescendo; censurasque ipsam etiam iteraris vicibus agravando: interdictum quoque Ecclesiasticum opponendo: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis, quoque indultis, & Litteris Apostolicis quibuscumque, etiam per Nos concessis, quibus illorum tenorem, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa; ac de verbo ad verbum mentio foret habenda pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè derogamus: cæterisque contrariis quibuscumque, decernentes præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Prælati, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem fidem adhiberi, quæ originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub anulo piscatoris die 23. Aprilis. 1541.
Pontificatus nostri Anno VII.

Blo. el Fulgen.

*Litteræ Sanctissimi Domini Nostri Pauli Papæ III. ad Rectorem
generalem Canonorum Salvatoris Lateranensium,
pro compescenda petulantia quarundam ejus
regiminis Canonorum seu
Monialium.*

P A U L U S P A P A III.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum sicut accepimus, &c. *defuit nobis enaratio.* sed infra.

Nos attendentes, quod sublato obedientiæ freno, Religio naufragatur, volentes præmissis occurrere, vobis, & vestrum singulis, Abbatissas, & Moniales Monasteriorum hujusmodi ad observantiam statutorum, & ordinationum prædictorum, & sententiis, & censuris, & frenis Ecclesiasticis, ac etiam privationis prælaturarum, & officiorum per ipsam Abbatissas, & Moniales pro tempore obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & quoscunque actus legitimos per eas faciendos, etiam auctoritate nostra cogendi, & compellendi, cæteraquæ in præmissis necessaria, & opportuna faciendi, & exequendi, plenam, ac liberam Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus facultatem, & potestatem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 6. Aprilis. 1567.
Pontificatus nostri Anno XIII.

Blo. el. Fulgen.

Litte-

*Litteræ SS. D. N. Pauli Papæ III., ad favorem Canonorum S. Salvatoris
de Bononia confirmantes prædecessorum privilegia.*

PAULUS Papa III. ad perpetuam rei memoriam. Pastoralis officii cura nobis, meritis licet imparibus, ex alto commissa, Nos excitat, & inducit, ut circa statum personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim sub suavi Religionis jugo studio piæ vitæ vacantium salubriter dirigendum, operosis studiis jugiter intendamus, ac ijs, quæ propterea processisse dicuntur, ut firmiora persistant, cum à nobis petitur, Apostolici muniminis præsidium impartiamur, aliaque desuper disponamus, prout locorum, ac temporum qualitate pensata, in Domino conspiciamus salubriter expedire. Sanè dilectus filius noster Marcellus tit. S. Marcelli Presbyter Card. de Crescentiis nuncupatus, nobis nuper exposuit, quod licet sæl. record. Gregorius XII. Martinus V. Eugenius IV. Calistus III. Pius II. Paulus etiam II. Sixtus etiam II. Innocen. VIII. Alexander VI. & Julius similiter II. ac diversi alii Romani Pontifices prædecessores nostri, diversa privilegia, gratias, facultates, immunitates, & indulta tam spiritualia, quam temporalia Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium, eorumque Monasteriis, & aliis Regularibus locis, ac personis per diversas eorum literas concesserint, ac præfati prædecessores, seu eorum aliqui Constitutiones Congregationis hujusmodi, etiam eas, quibus cavetur expressè, quòd generalia statuta, vel diutius per eisdem Congregationem observata, & communiter approbata consuetudines, etiam per eorum Priorem Generalem, aut Visitatores aliquo modo immutari, seu alia de novo edi, vel institui nequeant, nec de novo edita, aut instituta vim constitutionis habeant, nisi prius à duabus ex tribus electorum partibus, in tribus Capitulis Generalibus continuè, & immediatè celebratis fuerint approbata, & confirmata, confirmarint. Nihilominus à paucis annis citra, nonnullæ tam ipsorum Congregationis Religiosæ, quam aliæ seculares personæ, diversas Constitutiones, seu reformationes per eandem Congregationem observandas, non solum citra duarum partium electorum hujusmodi, & illis id ignorantibus, contra antiquarum Constitutionum hujusmodi tenores edere, & publicare, & ex prætensa illarum observantia, eandem Congregationem perturbare, & dissensiones adducere præsumperunt. Verum cum ex reformationibus hujusmodi nonnullæ postmodum, quæ ad Religionis augmentum, ac Canonorum, aliarumque personarum Congregationis hujusmodi pacem, & tranquillitatem facere videbantur, utpotè, de officio Ecclesiæ, de Jejniis, & abstinentia, de professione Canonorum, de rebus Monasteriorum, & aliorum Regularium locorum non alienandis, de electione, & autoritate, ac visitatione Prioris generalis, & Visitorum, ac eorum Substituti per diversa, & postremo per ultimum in Monasterio S. Michaelis de Candiano Ordinis, & Congregationis prædictorum Paduan. Dioecesis sub die 29. mensis Aprilis prox. præt. celebratum, Capitula generalia receptæ, & ritè, ac juxta Constitutiones prædictas approbata, aliæ verò reprobata, & rejectæ fuerint, prout in diversis documentis, ac demum uno per dilectum filium Joannem Ranzatum de Plebesacci Notarium publicum Instrumento rogato desuper confectis dicitur plenius contineri, idem Marcellus Cardinalis, qui etiam eorundem Congregationis apud Nos protector existit, nobis humiliter supplicavit, ut pro salubri eorundem Congregationis directione, supradictis, ac omnibus, & singulis aliis privilegiis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, & indultis eisdem Congregationi, ac eorum Monasteriis, & aliis Regularibus locis, necnon bonis, & personis tam Apostolica, quam ordinaria autoritate concessis, usu receptis, & consuetudine legitimè præscripta acquisitis. Necnon eorundem Congregationis Constitutionibus tam per Sixtum, & Julium prædecessores præfatos confirmatis, quam etiam postmodum editis, & per tria eorundem Congregationis Capitula Generalia successivè celebrata; juxta ritus, & mores

Con-

Congregationis hujusmodi approbatis, & in posterum edendis, & (ut præfertur) approbandis, necnon (ut præmittitur) factis receptioni, & approbationi reformationum hujusmodi, ut uberiores roboris firmitatem obtineant, nostrarum approbationis, & confirmationis robur adjicere. Ac quæ ex eisdem reformationibus reprobatae, & rejectae fuerint, reprobare, & rejicere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religiosarum personarum quarumlibet salubrem directionem sinceris desideramus affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradicta, ac omnia, & singula alia privilegia, gratias, facultates, immunitates, & indulta eisdem Congregationi, ac eorum Monasteriis, & aliis Regularibus locis, necnon bonis, & personis tam Apostolica, quam ordinaria autoritate concessa, usu recepta, & consuetudine legitimè præscripta acquisita. Necnon eorundem Congregationis Constitutiones tam per Sixtum, & Julium prædecessores præfatos confirmatas, quam etiam postmodum editas, & per tria eorundem Congregationis Capitula generalia successivè celebrata, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi approbatas, ac in posterum edendas, & (uti præfertur) approbandas, necnon (ut præmittitur) factas, receptionem, & approbationem reformationum hujusmodi, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, ac nomina, & cognomina, necnon gradus, & dignitates eorum, qui reformationes prædictas ediderunt, etiam si Cardinalatus honore præfulgerent, & protectionis ipsorum Congregationis munere fungerentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, Apostolica auctoritate tenore præsentium, ex certa scientia approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus [si qui forsan in Constitutionibus, ac receptione, & approbatione reformationum hujusmodi intervenierint] supplentes, eaque omnia inviolabiliter observari, & præfatis Congregationi suffragari. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Ordinarios, ac alios Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores in qualibet causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: necnon quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Ac quæ ex eisdem reformationibus (ut præfertur) reprobatae, & rejectae fuerint, auctoritate, & tenore prædictis reprobamus, & rejicimus. Non obstantibus præmissis, & quibusvis Apostolicis, necnon provincialibus, & synodalibus Conciliis editis specialibus, & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis quomodolibet, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quòd præsentium transumptis, etiam impressis alicujus Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, ea prorsus fi-

de s in iudicio , & extra adhibeatur , quæ originalibus adhiberetur , si forent exhibitæ , vel ostensæ .

Datum Romæ apud S. Marcum sub Anulo Piscatoris die 18. Julii 1548. Pontificatus nostri Anno XIV. Blo. el. Fulgin.

Litteræ SS. D. N. Iulii Papæ III. Quibus confirmat Canonicis S. Salvatoris Lateranensibus, omnia privilegia cum Sixti IV. ac prædecessorum tum & principum secularium, & plenariam Indulgentiam Generali Capitulo concessam.

JULIUS PAPA III.

Ileſti Filij ſalutem , & Apoſtolicam benediſtionem .

Exponi Nobis feciſtis , quòd cum alias fœlic. record. Sixtus IV. & diverſi Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, necnon Reges, Duces , Barones, Principes , & Comites , ac alii domini temporales vobis , ac diverſis veſtris Monafteriis , Prioratibus , & Præpoſituris , ac aliis Regularibus locis , diverſa privilegia , indulta , facultates , gratias, exemptiones , immunitates , & prærogativas conceſſerint .

Ac vobis Indulgentia , & Plenaria peccatorum veſtrorum remiſſio , per vos ſemel in Anno , die videlicet Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ , aut tempore celebrationis Capituli veſtri generalis ſub certis tunc expreſſis modo , & forma conſequenda , Apoſtolica auctoritate conceſſa fuerit , vos pro ſalubri veſtra , & ſingulorum Monafteriorum directione , ac decore , nec non veſtrum in omnibus conformitate , cupitis privilegiis , indultis facultatibus , gratiis , exemptionibus , immunitatibus , & prærogativis prædictis , pro eorum ſubſiſtentia firmiori , robur Apoſtolicæ confirmationis adiſci : necnon Indulgentiam , & remiſſionem peccatorum huiusmodi , vobis in tempus celebrationis ipſius Capituli Generalis differri . Quare nobis humiliter ſupplicari feciſtis : ut vobis in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur .

Nos igitur , qui etiam dum in minoribus eſſemus conſtituti , vos ſemper ob fructus uberes , quos in Eccleſia Dei affere non ceſſaſtis ſpecialis amoris prærogativa proſequuti fuimus , cupientes ſaluti veſtræ , & Monafteriorum prædictorum directioni conſulere , huiusmodi ſupplicationibus inclinati , omnia , & ſingula privilegia , indulta , facultates , gratias , exemptiones , immunitates , & prærogativas , vobis , & ſingulis veſtris Monafteriis , Prioratibus , & Præpoſituris , ac Regularibus locis per Sixtus , & alios Romanos Pontifices necnon ritè , & in augmentum ſtatus , & honoris , ac libertatis Eccleſiaſticæ per Reges , Duces , Barones , Principes , & Comites , ac alios dominos temporales tam in genere , quàm in ſpecie conceſſa , ac etiam iteratis vicibus approbata , & inovata . In quorum ut aſſeritis , pacifica poſſeſſione , vel quaſi exiſtitis . Quorum omnium tenores ac ſi de verbo ad verbum infererentur , præſentibus haberi volumus pro expreſſis, dicta auctoritate Apoſtolica , tenore præſentium ex certa ſcientia approbamus , & confirmamus ; ac illis plenum , & perpetuum firmitatis robur adiſcimus , ſupplendo omnes , & ſingulos juris , & facti defectus , ſi qui forſan intervenerint in eiſdem , eaque omnia ſuos Plenarios effectus ſortiri : ac vobis in omnibus , & per omnia ſuffragari debere decernimus .

Necnon Indulgentiam , & remiſſionem peccatorum huiusmodi vobis ut præfertur , conceſſam , in tempus celebrationis ejuſdem Capituli generalis , ad hoc ut omnes eodem tempore illius participes fieri , et illam tam in loco ejuſdem Capituli , quàm in ſingulis Monafterijs , et aliis Regularibus locis , in quibus pro tempore reſidebitis , juxta conceſſionem vobis factam huiusmodi , conſequi poſſitis auctoritate Apoſtolica , et tenore prædictis deſſerimus .

Non

Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis; necnon vestris, et Ordinis S. Augustini juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris Apostolicis, sub quibuscunque tenoribus, et formis, ac cum quibuscunque clausulis, et decretis quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, et inno vatis, quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi; illis aliàs in suo robore permanens hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 2. Maji 1550. Pontificatus nostri Anno I.

Litteræ Sanctissimi Domini Nostri Julij Papæ III. Ad favorem

Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris

Bononiensis. Confirmantes prædeces-

sorum privilegia.

ULIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis Filijs modernis, et pro tempore existentibus Priori Generali, Visitatori, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Congregationis Sancti Salvatoris Ordinis Sancti Augustini, Canonicorum Regularium, Salutem, et Apostolicam benedictionem.

Cum à nobis petitur, quod justum est, et honestum tam rigor equitatis, quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Sanè exhibita nobis nuper pro parte vestra petitionis series continebat, quòd aliàs fel. record. Innocentius VIII. et Alexander VI. Romani Pontifices prædecessores nostri, ut S. Salvatoris, et S. Antonii Venetiarum, Monasteriorum per Priores gubernari solitorum, Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini Priores, tunc et pro tempore existentes, in quibuscunque Ecclesiis prædictorum, et aliorum Monasteriorum, Prioratum, et locorum ejusdem Congregationis tam in Civitate, et Diocesi Venetiarum, quam aliàs ubilibet, quoties eos inibi Missas, et alia Officia Divina celebrare contingerit, Mitra, Anulo, et aliis Pontificalibus Insigniis uti, Benedictionemque solemnem post Missarum, Vesperarum, et Matutinarum solemnias divinis interessentibus officiis hujusmodi, dummodò aliquis Antistes, vel Sedis Apostolicæ Legatus præsens non foret elargiri, ac omnes Novitios in Ordine ipso expressè professos, ad primam Clericalem Tonsuram, et ad minores Ordines promovere, Campanas quoque, et paramenta, ac quascunque vestes Divino Cultui deputatas, vel deputandas, in quibuscunque Monasteriis, Prioratibus, et aliis dictæ Congregationis locis benedicere liberè, et licitè possint, pię mem. Alexandri Papæ IV. prædecessoris nostri, quæ incipit *Abbatibus*, et aliis Apostolicis Constitutionibus, et Ordinationibus in contrarium facientibus, derogando respectivè indulserunt, et deindè recol. mem. Julius Papa II. similiter prædecessor noster, cujusvis particularis Monasterii, seu loci tam uniti, quam uniendi tam præsentis, quam futuri dictæ Congregationis privilegia, concessiones, quocunque nomine nuncupatas, immunitates, et gratias tam per Romanos Pontifices, quam alios quoscunque concessas in omnibus, et per omnia ipsi toti Congregationi, et aliis ejus particularibus Monasteriis esse communia, et ad illa extendi, præfatamque Congregationem, ac omnes, et singulos illius Canonicos gaudere omnibus, et singulis privilegiis, immunitatibus, favoribus, indultis, et gratiis per eum, vel quoscunque prædecessores suos Romanos Pontifices, vel alias quomodolibet; seu Sedem Apostolicam Congregationi de Frisionaria aliàs Lateranen. Ordinibusque Eremitarum, Minorum, Prædicatorum, Carmelitarum, ac Servorum Beatę Marię, et aliis, et earumdem Congregationum, et Ordinum membris, et illorum personis, Monasteriis, et locis in genere concessis, quam etiam Congregatio-

gationi Monachorum S. Justine, seu Sancti Benedicti Casinensis, et eis Monasteriis, locis, membris, et personis eatenus concessis, ac illorum Ordinibus, et Congregationibus, quibus per eandem Sedem concessum est D. Congregationis privilegiis posse gaudere, in omnibus, et per omnia, absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si ea ipsi Congregationi Canonorum Regularium S. Salvatoris specialiter, et nominatim concessa fuissent, habens illorum tenores pro sufficienter expressis, et non secus, ac si litteris suis desuper confectis de verbo ad verbum inserta forent; Atque ad ipsam Congregationem S. Salvatoris, et ejus Moniales, sive Sorores, ac personas Oblatas, sive commissas utriusque sexus, quę sub illius Congregationis cura sunt in illis, videlicet, quę ipsis coaptari possunt extendi, ac illa eam cum predictis comprehendere inter alia voluit, et decrevit, prout in eorundem Innocentii, et Alexandri, ac Julii predecessorum litteris desuper confectis plenius continetur. Quę omnia à nobis Apostolico petiistis munimine roborari. Nos igitur, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, premissa omnia, et singula, sicut per Innocentium, et Alexandrum, ac Julium predecessores prefatos indulta, et decreta fuerunt, et in usu existunt rata, et grata habentes illa, necnon omnes libertates, et immunitates ab eisdem Innocentio, et Alexandro, ac Julio, necnon Paulo III. et aliis Romanis Pontificibus etiam predecessoribus nostris, sive per privilegia, et alia Indulta vobis communiter concessa, omnesque Immunitates, et exemptiones secularium exactionum ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, Principibus, ac aliis Christianis Fidelibus vobis rationabiliter indultas, sicut ea omnia, et singula justè, et pacificè possidetis, vobis auctoritate Apostolica confirmamus, et presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostram confirmationis, et communitationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romę apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicę 1551. x. Kal. Novembris, Pontificatus nostri Anno II.

Litterę Sanctiss. Domini Nostri Julii Papę III. confirmantes Constitutionem factam per Congregationem Salvatoris Lateranensem adversus hæreticam pravitatem.

JULIUS PAPA III.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem. Exponi Nobis fecistis, quod vos ad conservandum quantum in vobis est puritatem Religionis Christianę in vestro Capitulo Generali novissimè celebrato, inter alia statuistis, et ordinastis, quod quicumque vestrę Congregationis Canonicos, hæreticas, et maximè Luteranas assertiones pertinaciter assereret carceri, vel [si ad id consensus Sedis Apostolicę adesset] triremi perpetuò deputaretur: Si verò eas non pertinaciter, sed alio quovis modo, aut prætextu assereret, juxtà quamdam in alio Capitulo generali editam ordinationem vestram incipientem *Siquis nutu, vel verbo*, puniretur, & quicumque vobis subditus talem assertionem audiret, nec id Superioribus suis revelaret, tamquàm criminis particeps, carceri ad annum manciparetur, & quod ad probationem præmissorum duo, aut tres fidedigni Testes sufficerent, quodque plenissima super præmissis judicandi potestas esset; penes pro tempore existentem Rectorem generalem, & unum ex Visitatoribus ex Congregatione hujusmodi, aut duos sine eodem Rectore Visitatores, vel in eorum absentia duos probos Viros.

Et ulterius eligerentur quatuor Judices à dicta Sede confirmantes, qui plenam super præmissis juxtà canonicas sanctiones inquirendi, & culpabiles repertos

ad

ad eorum custodiam tantum, incarcerandi haberent. Sententia tamen diffinitiva, & illius executio penes Rectorem generalem, vel Visitatores præfatos cum uno, vel duobus ex Iudicibus dictis remaneret, tenerenturque idem Rector, & Visitatores juxta Canonicas sanctiones dumtaxat judicare.

Quodque verbi Dei ex Congregatione vestra Concionatores, qui in sui totius Quadragesimæ prædicationibus assertiones Catholicas, & Ecclesiasticas, videlicet suffragiorum Mortuorum, & Purgatorii, ac Indulgentiarum, & potestatis Summi Pontificis, necnon Eucharistiæ, & Confessionis, & venerationis Sanctorum, necnon necessitatis operum, contra id [quod ab Hereticis tenetur] non infererent, tamquam de Hæresi suspecti punirentur, prout in Instrumento, seu alio documento publico desuper confecto dicitur plenius contineri: Quare nobis humiliter supplicari fecistis, ut statutis, & ordinationibus vestris prædictis pro illorum subsistentia firmiori, robur Apostolicæ confirmationis adijcere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Religionem eandem conservare, & augere totis viribus procuramus, supplicationibus hujusmodi inclinati; statuta, & ordinationes vestras prædicta, prout illa concernunt omnia, & singula in Instrumento, seu documento hujusmodi contenta, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, ex certa scientia approbamus, & confirmamus, ac illis plenum, & perpetuum firmitatis robur adijcimus, suppletes omnes, & singulos juris, & facti defectus; si qui forsitan intervenerint in eisdem: ea omnia, & singula suos plenarios effectus sortiri, & ab omnibus inviolabiliter observari debere decernimus.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliàs roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, ac formis, & etiam cum quibusvis derogationum derogatoriis aliis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibusque omnibus eorum tenorem, ac formam præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice specialiter, et expressè derogamus contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 3. Januarii 1552. Pontificatus nostri Anno III.

*Littere Sanctiss. D. Nostri Marcelli Papæ II. Ad Rectorem generalem
Congregationis Salvatoris Lateranensis super Monialibus,
& Puellis apud eas educandis.*

MARCELLUS PAPA II.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Dudum per fel. record. Clementem Papæ VII. prædecessorem nostrum &c. *Recensetq; super fol. 481. mox subinfert.*

Nos quorum est mentem prædecessorum nostrorum interpretari, & ut disposita per eos inviolabiliter observentur, providere volentes super hoc omnem contendendi, & hæsitandi materiam amputare, motu simili, & ex certa scientia nostra, te, & pro tempore existentem Rectorem præfatum, prætextu earundem litterarum, licentiam recipiendi in dictis Monasteriis aliquas Puellas in eisdem Monasteriis nutriendas, vel instruendas, aut ante quartum decimum annum completum prædictum, in Moniales ipsorum Monasteriorum admittendi, seu habitum prædicti Ordinis induendi, alicui quantumvis qualificato concedere non posse decernimus, & declaramus, non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 12. Aprilis 1555. Pontificatus nostri Anno I.

*Litteræ Sanctissimi D. Nostri Pauli Papæ IV. approbantes Constitutionem
 Canonorum Salvatoris Lateranensium adversus Hæreses
 insuper confirmans Judices ab eis electos, ac deputatos.*

*Dilectis Filiis Congregationi Canonorum Regularium Lateranensium
 Ordinis Sancti Augustini.*

PAULUS PAPA IV.

Dilectis Filiis salutem, & Apostolicam benedictionem. Dudum fel. rec. Julio Papæ III. prædecessori nostro pro parte vestra exposito, quod vos ad conservandum quantum in vobis erat, puritatem Religionis Christianæ in vestro Capitulo generali tunc novissimè celebrato; inter aliàs statueritis, & ordinaveritis, quod quicumque vestræ Congregationis Canonicus Hæreticas, & maximè Lutheranas assertiones pertinaciter assereret carceri, vel si ad id consensus Sedis Apostolicæ adesset, triremi perpetuo deputaretur, si verò eas non pertinaciter, sed alio quovis modo, aut prætextu assereret, solum juxtà quamdam vestram in alio vestro Capitulo generali editam ordinationem incipientem *Si quis nutu, vel verbo &c.* puniretur, & quicumque vobis subditus talem assertionem audiret, nec Superioribus suis revelaret; tanquàm criminis particeps, carceribus ad annum manciparetur; & quod ad probationem præmissorum duo, aut tres fidedigni Testes sufficerent.

Quodque plenissima super præmissis judicandi potestas, esset penès pro tempore existentem Rectorem generalem, & unum ex Visitatoribus Congregationis hujusmodi, aut duos sine eodem Rectore Visitatores, vel cum eorum absentia, duos probos Viros.

Et ulteriùs eligerent quatuor Judices à dicta Sede confirmandos, qui plenam super præmissis, juxtà canonicas sanctiones inquirendi, & culpabiles (repertos ad eorum custodiam tantum) incarcerationi haberent; sententia tamen diffinitiva, & illius executio penès Rectorem generalem, vel Visitatores prædictos cum uno, vel duobus ex dictis Judicibus remaneret, tenerenturque iidem Rector, & Visitatores, ac Judices, juxtà canonicas sanctiones duntaxat judicare, prout in Instrumento, seu alio documento publico desuper confecto dicebatur plenius contineri: Præfatus prædecessor vestris in ea parte supplicationibus inclinatus, statuta, & ordinationes vestras prædictas, ac prout illa decernebant omnia, & singula in Instrumento, seu documento hujusmodi contenta, per suas in forma Brevis litteras approbavit, & confirmavit, prout in eisdem litteris plenius continetur. Cum autem sicut nobis nuper exponi fecistis, vos singulis annis in vestro generali Capitulo de more celebrato Judices juxtà dictarum litterarum tenorem deputetis. Vobisque dispendiosum, & in commodum sit singulis annis hujusmodi confirmationem petere; Sicque delinquentium correctio, aliquandò longiori tempore differatur in eorum animæ periculum.

Nos, ut facilius animabus dictorum delinquentium consuli possit, & delinquentes ipsi poenis debitis mediante justitia, in exemplum aliorum afficiantur, & prospero statui, & sælici successui prædictæ Congregationis consulatur. Quantum in nobis est providere volentes, necnon statuta, & ordinationes, ac desuper confectas litteras hujusmodi, quorum veriores tenores præsentibus haberi volumus per expressis, harum seriè approbantes, & confirmantes; vestris in hac parte supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ac ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, Judices per Rectorem generalem, Visitatores, & Diffinitores Congregationis hujusmodi, in vim dictarum litterarum pro tempore deputati, eorum deputatio hujusmodi eo ipso dicta auctoritate approbata sit, & esse censeatur,

Ipsique

Ipsique Iudices absque alia confirmatione à sede prædicta in posterum obtinenda, & impetranda, sine mora, & temporis intervallo, ad dictarum litterarum omnimodam, & totalem executionem, juxta illarum tenorem procedere valeant, in omnibus, & per omnia, ac si singulis annis eorum deputatio ab eadem sede petita, & ab illa approbata, & confirmata esset; super quibus servata forma statutorum, & ordinationum, ac litterarum hujusmodi, plenam, & liberam licentiam, & facultatem concedimus per præsentem: decernentes, quicquid per dictos Iudices tam præsentium, quàm præteritarum litterarum vigore actum, & gestum fuerit, validum, & efficax esse.

Et ita per quoscunque Iudices quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & innane, si secus super his à quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ in dictis litteris concessa sunt non obstare: cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum &c.

Litteræ SS.D. Nostri Pii Papæ IV. de Congregationis Salvatoris Lateranensis Monialibus obedientiam refugientibus. Deque earundem regimine Annuali, ac triennali.

Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Rectori Generali Canonorum Regularium Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis.

PIUS PAPA IV.

Dilecti fili salutem &c. Ut ea quæ ad Religionis cultum personarumque tibi subjectarum bonum, ac salubre regimen, & tranquillam quietem tendere dignoscuntur, melius ac facilius ad Dei Omnipotentis laudem, Divini nominis incrementum gerere, & exercere valeas, tuis etiam in hac parte Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati. Tibi, ut de cætero perpetuis futuris temporibus quotiescunque aliquæ Moniales, cujuscvis Monasterii tibi, & eidem tuæ Congregationi subjectæ, ordinationibus, statutis, ac mandatis per te, pro illarum sælici gubernio, & vitæ Regularis observantia hætenus editis, & in posterum edendis, parere, & obedire recusaverint, seu contempserint. Tu, diffinitorum tamen Capituli generalis ejusdem Congregationis, tempore ipsius Capituli expresso ad id accedente consensu, gubernio, & administratione, curaue audiendi confessiones dictarum Monialium, vobis ut præfertur obedire recusantium, vos liberare atque exonerare, ac illarum gubernium, administrationem, & curam hujusmodi locorum Ordinariis totaliter admittere, & relaxare liberè, & licitè possitis, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem. Et insuper, quòd quælibet dictorum Monasteriorum vobis subjectorum Abbatissa, seu Priorissa pro tempore existens, officium ipsum Abbatissatus, seu Priorissatus, nisi per unum annum exercere valeat: quo finito, in manibus earum conventus officium hujusmodi renunciare, & cedere teneatur, ita quòd liceat eidem Conventui, aliam Abbatissam, seu Priorissam eligere, vel eandemmet sic renunciantem, & cedentem, de novo ad alium annum reeligere, & similiter sic reelecta secundo anno finito, dicti Abbatissatus, seu Priorissatus officium, in sui Conventus hujusmodi manibus, ut præmittitur renunciare, & cedere omninò debeat, & idem Conventus ad alterius Abbatissæ, seu Priorissæ electionem, aut ejusdem renunciantis; & cedentis reelectionem, pro tertio pariter anno procedere possit, necnon triennio hujusmodi absoluto, eadem Abbatissa, seu Priorissa, quæ sic per triennium continuum, nullo intervallo intercedente, in ipso officio perseveraverit, ulterius in Abbatissam, seu Priorissam, nisi non

anno integro elapso, à die finiti sui triennalis officii computando, juxta tenorem, et formam suarum Constitutionum, rursus eligi nullo modo possit. Et sic per quoscunque Judices, & Commissarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, et diffiniri debere, irritum quoque, et inane, si secus super his à quoque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, et tenore præmissis statuimus, atque decernimus.

Non obstantibus, ac in quibusvis Apostolicis Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, illiusque superioribus sub quibusvis verborum formis, & expressionibus quomodolibet concessis confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus etiam si de eis eorumque totis tenoribus specialis, & specifica mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 5. Novembris 1561. Pontificatus nostri Anno II.

*Sanctissimi Domini Nostri Pij Papæ IV. facultas concessa Reçtori
generali Canonorum Regularium Salvatoris
Lateranensis, super corrigendis excessibus
societatis suæ.*

Dilecto filio Reçtori Generali Canonorum Regularium.

P I U S P A P A IV.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum sicut nos non sine animi nostri displicentia accepimus, nonnullos Canonicos, & alias personas Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen. aliquandò à rectitudinis tramite deviare contigisse, seu contingere, diversosque excessus, & errores, aut crimina, vel alia id genus facinora perpetrasse, & comisisse in animarum suarum periculum, & Divinæ Majestatis offensam, ac Religionis observantiæ opprobrium, scandalumque, & perturbationem plurimorum.

Nos ad quos talibus nè deteriora parturiant, debitam adhibere diligentiam pertinet, super his providendum esse censentes, discretionis tuæ, de cujus, & infrascriptorum Diffinitorum fiducia in Domino plurimum confidimus, & pro tempore existenti Reçtori generali dicti Ordinis, ut quoscunque dicti Ordinis Canonicos, & personas errantes, vel delinquentes, ac Irregularitatem contrahentes tempore Capituli per vos celebrari soliti, una cum octo Diffinitoribus ejusdem Ordinis per te, & ipsius Ordinis Canonicos ipso tempore deputatis ad te evocendi, ac eos juxta illorum excessus, errores, & crimina per te, & eosdem Diffinitores nemine eorum discrepante corrigendi, puniendi, & mulctandi, necnon in Rebelles, & Inobedientes Excommunicationis, & Irregularitatis, ac alias sententias, censuras, & pœnas promulgandi, facta illorum, qui si in seculo essent ultimo supplicio damnarentur prius degradatione, si superscripto Reçtori Ordinis, & octo Diffinitoribus incorrigibiles nisi fuerint, aut sine gravi scandalo diutius sustineri in Religione non posse dijudicaverint illos perpetuò, vel ad tempus ad Tiresmes mittendi, & condemnandi, eosque in manus executorum secularium consignandi, ac contra non parentes, seu inobedientes declarationem incursus censurarum, ac pœnarum hujusmodi, illarumque aggravationem, ac aliàs, prout necessarium fuerit, donec

paruerint procedendi, omniaque, & singula alia in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, & exequendi, quacumque appellatione remota, Apostolica auctoritate tenore præsentium liberam licentiam, & facultatem concedimus, tibiue pariter indulgemus.

Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, & specialibus, aliisque consuetudinibus, ac ordinationibus, ac dicti Ordinis Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Fratribus, Domibus, Conventibus, Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, vel aliis quomodolibet concessis, approbatis, etiam innovatis: Quibus omnibus illorum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum seriem specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis, quibuscumque.

Datum Romæ sub Anulo Piscatoris die 28. Junii 1561. Pontificatus nostri Anno II.

Commissio Causæ præcedentiæ inter Reverendos Clericos Canonicos Regul. Ordinis S. Augustini, Congregat. S. Salvatoris Lateranensis, & Rever. Monachos, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Casinensis, aliàs S. Iustinae de Padua, presentata Illustriss. ac Reverendiss. Ioanni Michaeli Sarraceno, tit. S. Anastasiae, Io. Bapt. Cicada tit. S. Clementis, & Bernardino Scotto, tit. S. Matthæi, S.R.E. Presbyteris Cardinalibus &c.

PIUS PAPA IV.

Motu proprio &c. Regimini universalis Ecclesiæ, Divina dispositione præsidentes ad ea libenter intendimus, per quæ inter Christifideles quoslibet, præsertim sub uno, & eodem Sacerdotii vexillo, nobiscum Deo militantes, Pax, & Charitas inducantur, & inductæ confoveantur, ac quæ his contraria sunt, falce vigilantia pastoralis ad radicem posita submoveantur, prout rerum, & temporum circumstantia, id non immerito exposcere dignoscuntur.

Cum itaque, ut non sine gravi animi nostri molestia accepimus retroactis temporibus nonnullæ altercationes, rixæ, lites, & differentia inter dilectos filios Clericos Canonicos Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen. ex una, & Monachos Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinen. aliàs S. Iustinae de Padua, partibus ex altera, Canonici videlicet, eorum Regulam per centum annos ante Regulam S. Benedicti institutam fuisse, & sic tanquam Clericos eodem Monachos ubique locorum præcedere debuisse, & debere, ac illos in processibus, & aliis actibus publicis, et solemnibus in hac Alma Urbe, nostroque, et prædecessorum nostrorum conspectu hætenus præcessisse, et præcedere, omnibus notum est, Monachi verò præfati contrarium asserentes, de, et super præcedentia huiusmodi, ac Ordine præcedendi tam in processibus, et actibus publicis, quam generalibus, et synodalibus Conciliis exortæ fuissent. Et crederemus illas jamdiu sopitas, et in totum terminatas esse, nihilominus Principis tenebrarum astutia id efficiente, illæ adhuc sopitæ, et extinctæ non sint in eorundem Canonico- rum, et Monachorum, qui pro illorum Regulari professione, mutua charitate se diligere, et alter alterius onera portare deberent, animarum periculum, et populi scandalum non modicum vertuntur; Nos igitur attendentes, quòd Sancta Romana Ecclesia ab ejus fundatione primæva, in ordine Sacerdotali instituta, per Vi-

ros providos, et Sacerdotes studiosos, præsertim Religiosos adaucta, et longissimis temporibus feliciter conservata extitit, et animadvertentes illam hisce temporibus, crescente hominum malitia, talibus personis, qui eam ab hostium impetu tueantur, illamque ab impiis eorum conatibus, qui eam obruere nituntur intrepidè defendant, valdè indigere, et nisi per earum, et aliorum Christifidelium unionem, his pestiferis temporibus, tantis ausibus obsistere, ac illos reprimere minimè posse, et propterea cupientes inter eos pacis, et tranquillitatis dulcedinem imponere, et super his ea, qua decet maturitate providere omnes, & singulas altercationes, lites, controversias, & causas tam in Romana Curia, quàm extracuriam, etiam coram quibuscumque Judicibus tam ordinariis, quàm delegatis, & ubicumque, ac in quibusvis instantiis motas, & pendentes, ac quam, & quas præfati Clerici Canonici Regulares habent, & movent, habereque, & movere volunt, & intendunt tam contra dictos Monachos, quàm omnes alios sua communiter, vel divisim interesse putantes tam de, & super præcedentia præf. & aliis præmissis, quàm rebus aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latiùs deducendis, & illorum occasione, illarum omnium statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, ac aliorum hinc de necessitate exprimendorum, veriores tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie ad nos advocamus, ac eisdem Judicibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub nostræ indignationis pæna, ne de cætero in illis se intromittere quoquo modo audeant, seu præsumant, districtiùs inhibemus, illasque, et earum singulas in eisdem statu, et terminis, in quibus causæ ipsæ jam motæ reperiuntur cum omnibus, et singulis incidentibus, emergentibus, annexis, et connexis dilectis filiis Jo. Michaeli Saraceno Tituli Sanctæ Anastasiæ, Joanni Baptistæ Cicadæ Tituli S. Clementis, et Bernardino Scotto Tituli Sancti Matthæi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteris Cardinalibus, per eos tam conjunctim, quàm divisim, summariè, simpliciter, et de plano, et sine strepitu, et figura Judicii, sed sola veritate inspecta, et absque aliqua tela judiciaria, et terminorum substantialium, etiam illorum quatuor in similibus servari solitorum observatione, nulla mora interposita, ac antè aperturam Sacri Oecumenici Concilii nuper in Civitate Tridentina indicti, si fieri potest, audiendas, cognoscendas, et priùs per amicabilem compositionem si fieri poterit, transigendas; sin minùs ex bono, & æquo, & manu regia decidendas, omni etiam appellatione remota, & ad finem debitum perducen. committimus, & mandamus cum potestate in dicta Curia, & extracuriam tam dictos Monachos, & eorum Præsidentem, Abbates, & Priores, & Procuratorem generalem, ac omnes alios sua communiter, vel divisim interesse putantes tam in decreto, quàm in executione citationis præsentium vigore decernendæ nominandos citandi, ac eisdem, & omnibus aliis, quibus, & quoties opus fuerit sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis, ac ipso facto incurrendis, & in eventum non paritionis, pœnas, & censuras ipsas incurrisse, & incidisse declarandi, aggravandi, ac reaggravandi, ac interdicens, necnon brachii secularis auxilium invocandi, ac omnia alia, & singula faciendi, & exequendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, stylo Palatii, cæterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

De mandato Domini nostri Papæ audiant præfati Reverendiss. Domini Cardinales, citent, inhi-beant, etiam sub censuris, & pœnis procedant, ut petitur.

Placet .I

Altera commissio causæ, in qua mandatur prædictis Iudicibus, ut postquam cognoverint, ad Suam Sanctitatem referant decidendam.

PATER BEATISSIME, licet credatur, quod ex deductis, & probationibus tam apud acta factis, & allegationibus partium hinc inde tam juris, quam facti datis, satis constet, & appareat de bono jure devotorum Sanctitati Vestræ Oratorum Rectoris generalis, & Clericorum Canonorum, & Prælatorum Congregationis Lateranen. ita quod potuisset, & posset ad expeditionem causæ, & causarum, de quibus in præinserta fit mentio, per supradictos Reverendissimos Cardinales, & Iudices, quibus Sanctitas Vestra vigore præinsertæ, causam, & causas supradictas commisit deveniri; tamen propter diffugia, & impedimenta, quæ (per partes fugientes expeditionem) præstari solent, expeditio earundem causarum retardata exitit, & retardatur. Cum autem Pater Sancte, præfati Oratores desiderent hoc pro pace, & quiete mentis ipsorum, & [ut possint Divinis obsequiis quieto animo inservire, & famulari, ut eisdem controversiis] & causis, quanto citius fieri potest, debitus finis imponatur, & pro tanto firmiter credunt, quod si Sanctitas Vestra meritorum causæ, & causarum hujusmodi relatio per supradictos Reverendissimos Dominos Iudices fieret, multo citius deveniretur; Propterea præfati Oratores eidem Sanctitati Vestræ humiliter supplicant, ut eisdem Reverendissimis Dominis Cardinalibus, & iudicibus, quibus præinsertæ directæ, & directæ, & præsentatæ fuerunt, committere, & mandare dignetur, ut causam, & causas præfat. S. V. referendas, & per eandem S. V. audita eorum relatione, & per suam sententiam pro majori partium satisfactione, & consolatione decidendas, & fine debito terminandas audiant, & cognoscant, & eidem S. V. referant, cum potestate citandi, & inhibendi, ac causam, & causas prædictas, & earum merita, S. V. referenda, aliisque facultatibus necessariis, & opportunis, præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, stylo palatii, cæterisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscunque, statum, & merita causæ, & causarum hujusmodi præmissorumque, & aliorum hic forsan de necessitate exprimendorum tenores, & compendia, pro plenè, & sufficientur expressis habentes.

De mandato Domini Nostri Papæ præfati Reverendissimi Domini Cardinalis procedant, & referant, ut petitur,

Placet. I.

In causa præcedentiæ inter RR. Clericos Canonicos Regulares Congregationis Salvatoris Lateranensis, ac RR. Monachos S. Benedicti, Congregationis Casinensis, vel S. Iustine.

Relatio Illustriss., ac Reverendiss. S. R. E. Card. Jo. Baptiste Cicadae tituli S. Clementis. Coram Sanctiss. D. Nostro Pio Papa IV.

SANCTISSIME PATER.

NCAUSA præcedentiæ inter Canonicos Regulares, & Monachos S. Benedicti, in primis fuit dubitatum: An dicti Canonici censeantur esse de illis, quos B. Augustinus instituit, & conclusum fuit pro parte affirmativa, præsupponendo in primis, quod tempore primitivæ Ecclesiæ, Apostoli instituerunt Clericos, & Presbyteros, ut habetur in cap. 1. in fin. 12. dist., & tradit latè Aug. de Ancona in tract. de potest. Eccles. q. 104. arg. 1. ver. *Respondeo*, & post Apostolos B. Marcus illos primus instituit in Civitate Alexandrina, ut refert Cassia in lib. de inst. Monachorum. Postea succedente tempore cum B. August. videret disciplinam Clericalem jam relaxari, ut re-

tineretur symbolum vitæ Apostolicæ, & Clericorum antiquorum, instituit Collegium Clericorum Regularium; prout de hoc sunt multa jura in decreto, 12. qu. 1., & refert B. Thoma 2. 2. qu. 189. art. 8. Ex istis Clericis Regularibus propagatus est ordo Canonorum Regularium, prout tenet S. Thom. in loco supra allegato. Vinc. in Speculo doctrinali, lib. 18. cap. 17. Ubi inquit: *Ordo Canonorum Regularium primò ab Apostolis, postea à B. Augustino regulariter fuit institutus*, & in Speculo historiali, lib. 16. cap. fin. inquit: *Augustinus factus Sacerdos Monasterium Clericorum instituit, & cepit vivere secundum Regulam sub S. Apostolis constitutam*. Beatus Antoninus in 2. parte suæ Cronicæ, tit. 15. cap. 16. §. 7. Volat. lib. 21. Com. ibi: *Ordo Canonicus non tam ab Augustino institutus, quàm renovatus; ab Apostolis enim sumpsit exordium*. Fasciculus temporum in 6. ætate ubi inquit: *Ordo Canonicus cœpit restorere in Eccles. Beluacensi tempore Ivonis, & Ruffi*.

Item fatentur Pontifices Benedictus XII. in sua extravag. quæ reperitur inter Constitutiones Canonorum Regularium. Idem Eugenius IV. in Bulla producta, quæ judicio meo fidem optimam facit. Nam cum materia posset dici dubia, standum est in dubiis determinationi Papæ, cap. *In literis*, de rest. spol. Jo. Andr. in cap. *Dilecto*, de præb. Et dicit S. Thom. 2. 2. artic. 12. quæst. 21. quòd in decisionibus causarum magis est standum authoritati Papæ, quàm cujusvis alterius etiam S. Doctoris.

Nec obstat, quòd verba Bullæ videantur enunciativa, quia judicio meo, sunt dispositiva, & per modum causæ. Nam Papa asserit velle restituere templum Lateranense istis Canonicis, à quibus olim regebatur, & quod fuerunt amoti à Bonifacio, & ideo restituit iis, ut in eo retineatur symbolum vitæ Clericorum, quæ vigeat tempore Apostolorum, & quam Augustinus Divinis Regulis decoravit, affirmando, quod ab illis Canonici in Ecclesia Lateranensi, per eum introducti processerunt, & sic propter istam causam disponit. Quo casu assertio hujusmodi probat, & fidem facit, Bar. in leg. *Emptor* §. *Ancilla* de rei vindicat. Alex. conf. 46. colum. 2. vol. 1. Jas. in l. *Ex his* num. 1. C. de mil. test. Decis. in leg. Si quis in conscribendo num. 4. C. de pactis.

Secundò facit, quia Bulla emanavit motu proprio, & ex certa scientia, quo casu fidem facit. Alex. consil. 112. Volu. 7. Soc. consil. 87. volum. 3. cum sum.

Tertiò, quia in omnem eventum, transfert onus probandi in adversarios, etiam quando agitur de facto tertii, ut est gloss. in Clem. literis de probat. Sed per adversarios nihil est probatum saltèm concludenter, ergò, & præsertim quia declarationem Eugenii sequuntur Nicolaus V. & Sixtus IV. Item quia sumus in antiquis annorum centum, & ultra. Quo casu narrativa Papæ fidem facit, latè per Rim. de ant. temp. par. 1.

Ulterius, quod isti Canonici descendant ab illis, probatur sufficienti partium enumeratione. Et primo, quia conveniunt in nomine. Nam sicut illi vocantur Clerici, ita & isti, & licet quandoque vocentur Canonici tamen idem sunt, & promiscuè jura utrumque nomen illis attribuunt, ut habetur in C. *Certe*, & in cap. *Nolo* 12. qu. 1. in cap. *Observandum* 15. quæst. 2. ubi prohibetur, Clericos munera suscipere, & Grat. declarat, intelligi de Canonicis Regularibus, & in cap. *In omnibus*, juncta gloss. in verb. *Ut Canonici*, de consecr. dist. 5. ubi Text. loquitur de Canonicis, & Clericis in communi viventibus, & gloss. intelligit de Canonicis Regularibus, facit Text. in cap. *Cum causam* de elect. ubi simpliciter nominat Clericos, & tamen loquitur de viventibus sub Regula S. Augustini, & in cap. *Dilecto* de judiciis, ubi semel dicit Prior & Clerici, & postea dicit Prior, & Canonici ad idem cap. *Quoniam* de vit. et honest. Cleric. juncta gl. in verb. *Clericos*, et patet, quia Regula ipsa Canonorum Regularium inscribitur: *De communi vita Clericorum*, et quòd illi antiqui Clerici vocarentur etiam Canonici, est Text. cum gloss. in cap. *In omnibus* de consecr. dist. 5. cum simil.

Secundò probatur identitas ex habitu lineo ab ipso Deo instituto, ut habetur Exod. cap. 28. et 39. et quòd Apostoli usi fuerint habitu lineo, habetur in Historia

S. Silvestri de S. Eufrosino, qui Romam venit indutus collobio candido, quod fertur fuisse S. Jacobi Apostoli, et in Apocal. legitur de Sanctis, qui ambulabant in albis lineis, et ibi notat Nicol. de Lira, et ita instituit August. Clericos suos deferre debere, et patet in Sermone suo, qui incipit, *Charitati vestre*, ubi dicit, *byrrum, & tunicam lineam nemo accipiat, nisi in communi*, prout etiam hodie Clerici, ac Presbyteri, et Prælati utuntur vestibus lineis, hic est habitus proprius Canonici Regularium, ut gl. in Clem. 1. in verb. *Habitus* de elect. Nec obstat, quod super habitu lineo deferant cappam, quia attenditur habitus interior, et non exterior, ut per gloss. ibi, et per Imol. num. 29. et per gloss. in Clem. ne in agro S. statuimus, ibi, prox. de statu Regularium.

Tertio probatur identitas etiam ex professione; Et primo, quia vivunt in communi, prout vivebant tempore Apostolorum, & tempore ipsius Augustini, ut habetur in cap. *Nolo*, et in cap. *Non dicatis* 12. quæst. 1. et tradit Urbanus Papa in cap. *Videntes*, ea cau. et quæst. et habetur in cap. *Præter hæc* 32. distinct. Abb. in cap. *Deus qui*, de vita, et honest. Cler. et in cap. *Episcopus* de præb. Præpos. in cap. 1. 44. distinct. Barb. de præstantia Cardinalium quæst. 6. Nec ob. Text. in cap. *Certe* num. 1. ubi Aug. videtur tolerare Clericos volentes tenere proprium, quia verum est, quod tolerat Clericos viventes extra Collegium, non autem in Societate sua, ut dicit expresse in d. cap. *Nolo*, et clarius in cap. seq. ubi dicit, Quod Viventes in sua Societate omnibus renunciabant, et voluntatem abnegabant, ex qua abnegatione probatur etiam Votum Obedientiæ, quod nihil aliud est, quam negare propriam voluntatem, et voluntati alterius parere, ut tradit August. de Ancona in dicto tract. de potest. Eccles. quæst. 91. De Voto etiam Castitatis non est dubitandum, ut per August. in 2. serm. de communi vita Clericorum, ubi inquit, Quod Clericus professus est Sanctitatem, et Clericatum, per quod verbum *Sanctitatem*, intelligitur de Castitate, ut per August. de Ancon. in d. quæst. art. 3. Et licet tempore Augustini non fieret forte possessio formalis, prout hodie fit, tamen satis est, quod in substantia, et quoad effectum idem faciebant, ut dicit S. Thomas in 4. senten. distinct. 38. art. 2. quæst. 3. ubi inquit, Quod antequam essent istæ Regulæ, quæ modò sunt, erat similis modus vivendi, qui hodie reductus est ad Regulam, et tradunt Joannes de Turrecrem. 17. quæst. 1. in Summa, et Prædo. in cap. 1. 44. distinct.

Quarto, probatur identitas ex nomine, et qualitate Prælatorum dicti Ordinis, qui propriè sunt Presbyteri, et Præpositi, ut dicit August. in *Speculo*, et in dict. cap. *Non dicatis* 12. quæst. 1. Nam licet hic ordo Canonici Regularium habeat aliquos Abbates, hoc fuit per accidens, nam regulariter non habent Abbates, sed Præpositos, et Priores, ut declarat Innoc. in cap. *Cum titularum*, per illum Text. juncto cap. *Monaci* de senten. excomm.

Et licet multæ fuerint factæ Reformationes istius Ordinis per diversa tempora, per hoc non tollitur substantia, et identitas ipsius, juxta leg. *Opponebatur*, de judic. consil. Rom. 198.

Nec obstat etiam, quod in Bulla Eugenii dicitur, de novella plantatione apud Frisionariam, quia intelligitur de ultima planta, propter Reformationem ibidem factam dicti Ordinis ab iisdem, non autem, quod novus Ordo fuerit institutus in dicto loco, quia apparet ex Bullis Alexandri IV., et Gregorii X., quod ante trecentos annos erat Ordo Canonici Regularium in dicto loco de Frisionaria.

Ex quibus, et multis aliis conclusum fuit modernos Canonicos descendere ab illis, quos B. Augustinus instituit.

Secundo, principaliter dubitatum fuit, posito, quod Canonici moderni censeantur esse de illis, quos instituit B. Augustinus, An debeant præcedere Monachos S. Benedicti, et conclusum fuit similiter pro parte affirmativa.

Primo, propter antiquiorem institutionem ipsorum factam à Divo Augustino, qui fuit longè ante Benedictum, quæ institutio in materia præcedentiæ attendi debet, juxta gloss. in cap. *Quorundam* in verb. *Predicatorum* de elect. lib. 6. & clarius apparebit ex infra dicendis.

Secun-

Secundò, facit prior approbatio dicti Ordinis Canonorum Regularium, quæ deducitur tacitè, & expressè. Tacitè, quia omnes Regulæ ante Concilium Lateranensem censebantur ipso jure approbatæ cap. fin. de Relig. Dom. & notat glos. in verb. *Præcessit* in cap. *Unico* §. pen. eod. tit. lib. 6. pro quo etiam est Text. in cap. *Parasimoniam*, ubi notant omnes 41. distinct. & in leg. 1. de Collegiis illicitis, quæ licet sit lex civilis, tamen debet servari in foro canonico, nisi contrarium reperiatur de Jure Canonico decisum, juxtà tradita in cap. 1. de nov. oper. nuncup. Item censeatur approbata Regula ante Regulam Benedicti, cum fuerit instituta ante illam per centum annos, & ultra. Per quod tempus præsumitur tit. juxtà leg. hoc Jure §. *Ductus aquæ*, de aqua quotid. & æstiv. cap. super quibusdam, §. *Prætereà*, de verbor. significat. Item, quia Ordo hujusmodi fuit institutus per Episcopum, & sic per Ordinarium, qui non reperiatur prohibitus ante dictum Concilium, d. cap. fin. Ergò &c.

Prætereà dicitur Ordinem hujusmodi fuisse expressè approbatum ante Ordinem Benedicti per Gelasium in cap. *Sacrofancta* 15. distinct. ubi approbantur in genere omnia Opuscula Augustini, inter quæ est ipsa Regula Canonorum. Ergò censeatur approbata ab ipso Gelasio, qui Gelasius fuit filius Valerii Episcopi Hipponen., qui ordinavit Divum Augustinum, & in successorem elegit. Ulterius cum negari non possit ordinem hujusmodi fuisse approbatum, saltem per Innocent. II. in cap. *Perniciosa* 18. quæst. 2. hujusmodi confirmatio actus, qui à principio validus erat (ut supra probatum fuit) trahitur ad tempus ipsius institutionis, ac si tunc confirmatus fuisset, ut est Doct. Bald. in leg. 1. Cod. de testam. manu latè Paris. cons. 19. num. 37. lib. 1.

Tertiò, principaliter deducitur dignitas, & præcedentia Canonorum ex Clericatu, quem habent annexum originaliter cap. *Nolo*, cap. *Non dicatis*, & cap. *Certe* simil. 12. qu. 1. quia non potest esse Canonicus, qui non sit Clericus Not. Abb. in cap. 2. de Instit. Et quod isti Canonici fiant Clerici ab initio, tradit Arch. in cap. *Mandamus* 29. quæst. 1. & B. Thomas 2.2. qu. 189. art. 8.

Monaci verò ex eorum institutione erant Laici Cod. *De Episcopis, & Cler.* leg. generaliter, canonizata in cap. *Generaliter* 16. quæst. 1. Quinimò de Jure non poterant clericari, ut notat Præpos. in cap. *Priscis* 55. distinct. & in cap. *Requisitus* 1. quæst. 7. nisi ex causa necessitatis, ut in d. cap. *Priscis*, & in cap. *Moderamini*, & in cap. *Ex auth.* 16. quæst. 1. quia alia causa est Monaci, alia Clerici. Monaci enim officium est plangentis, Clerici verò docentis cap. *Hinc est*, cap. *Monachus*, cap. *Alia causa* 16. quæst. 1. Et indè dicitur, quod vix optimus Monachus facit Clericum bonum, cap. *Legitur*, ea causa, & quæstio, & ideò scribit Hieron. ad Ruffum, Sic vive in Monasterio, ut Clericus esse merearis, cap. *Sic vive* 16. quæst. 1., & quod Monaci essent Laici, & non Clerici, patet, quia solvebant decimas, prout cæteri Laici, glos. in cap. *Ex parte*, il 1. in verbo *Laborum* de decimis, & licet hodiè Monaci fiant Clerici, Clericatus hujusmodi competit eis per accidens, & non originaliter ex institutione, prout competit Canonicis, ut dicunt Thomas, & Abb. in locis præallegatis, ex quo sequitur, quod causa naturalis attendi debet, & prævalet causæ accidentali, ut notat Bart. in leg. 3. ff. de tur. & in leg. fin. ff. de off. Procons. & leg. & ista antiquior Ordinatio circa præcedentiam attendi debet, ut notat Abbas in term. in cap. *Statuimus*, colum. 2. vers. nota ex prædictis, de major. & ob. ubi dicit, quod tanta debetur reverentia Ordini, quod olim quandò Monaci non erant Clerici, simplex Clericus præferebatur Abbati, juxtà cap. à *Subdiacono* 93. distinct. & propterea non obstat, quod hodiè Monaci sint arctioris vitæ, & ideò fiat transitus ex Canonicis ad Monachos, quia circa præcedentiam non attenditur comparatio meritorum, sed Ordinum, ut notat Gemin. in cap. *Quamvis*, §. *Quamquam* num. 3. de præb. in 6. Dec. in cap. 2. colum. 3. de re jud. Felin. in cap. *Postulasti* col. 2. de Rescript. , prout patet in Mendicantibus, qui licet sint Clerici, & arctioris vitæ, tamen postponuntur aliis, & quia privilegium Clericatus concessum Monachis ex post facto, debet intelligi sine præjudicio alterius, vulg. leg. 2. §. *Merito*, ne quid in loco publico cap. *Quamvis* de Rescript. in 6.

Nec

Nec obstat huic fundamento Clericatus, quod dicitur ab aliquibus, Canonicos Regulares non debere gaudere privilegio Clericorum, quia non sunt simplices Clerici, quia privilegium videtur remansisse penes Clericos sæculares, qui ipsos Regulares præcedunt. Nam, ut dicit August. lib. 9. Confessionum, & in sermone, qui incipit *Charitati vestre*, Clerici omnes originaliter vivebant secundum Vitam Regularem, & cum inciperent vitam huiusmodi relaxare, instituti sunt Canonici Regulares per Augustinum juxta priorem vitam, ad retinendum illius symbolum. Clerici verò, qui non servabant Regulam, vocati sunt Seculares, quasi participantes de Regulari quo ad Ordinem, & de Seculari quo ad vitam, ut dicit glos. in cap. *Licet in corrigendis*, in vers. *Seculares* de of. ord. & ibi declarat Abbas colum. fin. num. 5. & Præpo. in cap. 1. cel. 34. in fin. vers. 3. tempus 44. dist. post Host. in summa, de vita, & honest. Cler. §. *à quibus* in princip. Et ideò B. Augustinus vocat Clericos Seculares claudos tanquam claudicantes, & vitam rectam Clericalem non tenentes in cap. *Certè* 12. quæst. 1. Ex quo inferitur, quòd Canonici Regulares, qui servant antiquam Regulam Clericorum, verè illi succedunt, & digni sunt majori laude, cum perseverantes in bono, dicantur esse melioris conditionis, quàm ab eo deviantes, cap. *Si ex bono* de poen. distinct. 4. cap. *Eum qui*, de præb. in 6. & licet Clerici Seculares, hodiè eos præcedant, hoc procedit, quia sunt sub Episcopo, & sic ratione capitis, arg. cap. *Quamvis* il 1. de præb. lib. 6. Nam membra sequuntur caput, cap. *Non liceat* in princip. de præscript. Et ideò si Ecclesia Cathedralis esset Regularis, prout multæ sunt, Canonici Regulares illius Ecclesiæ præcederent quoscumque Clericos ratione capitis, prout servatur in practica.

Quartò principaliter deducitur præcedentia Canoniorum ex dignitate Instituentis, idest Augustini, qui fuit non solum magnus Episcopus, ut dicit Text. in cap. 1. de oblig. ad ratio. sed etiam solemnis Ecclesiæ Doctor, & secundus post Apostolos, ut habetur in cap. *Unico* §. *Sic Alma Mater*, de reliquis, & venerat. Sanctor. lib. 6. Et non est dubium, quòd ordinatus à majore præfertur, etiam si sit postea ordinatus cap. *Per tuas*, ubi Abbas, & alii not. de ma. & obed. Ideò dicunt, quòd ordinatus à Papa, licet posteriùs, præfertur ordinato priùs ab Episcopo, facit, cap. *Quia sæpè* §. 2. qui de præb. in 6. Benedictus verò fuit simplex Abbas, quod est nomen sollicitudinis, & non dignitatis, ut est glos. in cap. *Tuam*, in verb. *Non ascendat* de ætat. & qual. & in cap. *Accedens* in verb. *Abbatem* 50. distinct. & competit etiam cuilibet Præposito Collegiorum secularium, & artium vilium, ut tradit Alciat. in leg. Collegiarum de verb. signif. Et ideò in Ecclesia postponitur Ostiario, & aliis in minoribus Ordinibus constitutis, cap. *à Subdiacono* 93. dist. Nam dignitas, & privilegium Abbatum nostri temporis, eis competit ex speciali privilegio, Sed. Ap. de privil. lib. 6. & potest concedi huiusmodi privilegium, prout sæpissimè concessum fuit, & conceditur etiam Prioribus non habentibus Superiorem, ut notat glos. in cap. *Abbatem*, eodem tit. & lib. Quia istæ Prælaturæ quandò sunt in capite æquiparantur, cap. 2. & cap. *Cum illorum* de senten. excomm. cum glos. in verb. *Abbatem*, ubi notant omnes, & propterea non obstante, quod dicitur. Monachos videri digniores, quia habent Abbates naturaliter: Canonici verò per accidens, ut videtur dicere Innoc. in d. cap. *Cum illorum*, in verb. *Abbatem*, quia Abbatia per se nihil est, sed dignitas provenit ex post facto, eo tempore, quo etiam Canonici habuerunt, prout habent multos Abbates, & majores Prælatos, licet habeant etiam Archipresbyteros Priores, & prout etiam novissimè multi Priores erant apud istos Monachos, ut in cap. *In singulis* &c. *Ea quæ*, de statu Monachorum, cap. fin. de Capellis Monachorum, & quòd Canonici habeant multos Abbates, habetur in dicto cap. *Monaci*, & cap. *Cum illorum*, & in cap. *Intelleximus*, de ætat. & qual. cap. cum I. & A. de re judic. cap. *Significasti* il 2. de homicid. cum in infinitis similit. Unde cum supervenerit dignitas a Sede Apostolica Abbatibus omnibus æqualiter censeatur concessa, quia una determinatio respiciens plura determinabilia, ea pariformiter determinat, vulg. leg. Jam hoc jure de vulg. & pup. Ideò cum ad hoc sint pares in dignitate, videretur servanda antiquitas in promotione, prout fit in Episcopis, arg.

arg. leg. 1. Cod. de consult. lib. 12. Doct. in leg. 2. prius de vulg. Boe. ord. grad. num. 5. vel ratione Ordinis Canonici essent præferendi.

Quintò, principaliter pro Canonicis facit consuetudo Urbis, in qua Canonici præcedunt, & quæ consuetudo Urbis potissimum debet attendi in istis præcedentiis, ut dicit Bald. in cap. *Cum olim* in princip. de consuetud. Præp. in cap. *Episcopus* 17. dist. Dec. in cap. *Clericis*, de Judiciis, & in cap. *Avaritia* de præb. ubi arguit per hoc, quòd Monaci debent præferri Canonicis, quia in Urbe præcedunt, quod est falsum, & ideò facit in contrarium.

Undè non videtur attendenda communis opinio Doctorum, quæ videtur esse in favorem Monachorum, cum non sit fulcita Juribus, & rationibus, ut dicit August. in cap. *Ego solus* 9. distinct. & Doct. in cap. 1. de const. consimil.

Postremò fuit dubitatum cum Concilio Trident. reperiantur Abbates Congregationis Lateranensis Canonorum Regularium, & Congregationis S. Benedicti, qui debeant præcedere, & videbatur, quòd Lateranenses præcedere deberent. Nam stante conclusione superius firmata in favorem Canonorum Regularium, cum Abbates ipsi admittantur in Concilio tanquam repræsentantes eorum Congregationem, & non ex propria persona. Quod ex eo patet, quia tres ipsorum tantum, non autem omnes admittuntur, quia sunt Abbates temporales, & non perpetui, & quia tres insimul constituunt unum Votum tantum. Videbatur, inquam, ex hoc inferri, quòd deberet attendi dignitas ipsius Repræsentati, sicut videmus in Legatis Principum, in quibus non attenditur dignitas Legatorum, sed ipsorum Principum, ut per Mar. Laur. in tract. de Legatis Principum qu. 27. cum similibus.

Ex adverso tamen consideratum fuit, quòd isti Abbates non admittuntur in Concilio simpliciter tanquam Legati, quia si non essent Abbates non admitterentur. Ideò cum in eis consideretur propria qualitas Abbatialis, resolutum fuit, quòd circa præcedentiam habeat in eis servari ordo, qui servatur in Abbatibus perpetuis, & in Episcopis, ut scilicet attendatur antiquior promotio ad Abbatiam, juxta tradita in cap. *Episcopos* 16. distinct. cum similibus prout aliàs, licet per modum provisionis per Sanctitatem Vestram providè rescriptum fuit.

*Relatio Illustrissimorum, ac Reverendissimorum Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalium Ioannis Michaelis Saraceni,
Tit. S. Anastasiæ, ac Bernardini Scotti,
Tit. Sancti Matthæi.*

SANCTISIME PATER, PEDUM POST
OSCU LA BEATORUM.

Aufa præcedentiæ inter Canonicos Regulares Congregationis Lateran. Ordinis S. Augustini, & Monachos Congregationis Casin. Ordinis S. Benedicti, jam inde à tempore Innocentii VIII. Anno 1489. controversa, ac ventilata fuit, multaque hincinde emanant consilia, & responsa celeberrimorum Doctorum, & Collegiorum Italiæ; ex quibus difficilis, & ardua facta est huiusmodi quæstio. Ultra scilicet ex dictis Congregationibus alteram præcedere debeat. Cumque eadem causa jampridem à Sanctitate Vestra nobis delegata fuerit, primò decidenda, secundo verò referenda. Nos, ut par est, S. V. obtemperantes, relationem in his scriptis prout oretenus eadem S. V. injunxit facimus.

Auditis siquidem multoties partibus, & his quæ hincinde allegata sunt diligenter examinatis, primò dubitatum inter nos fuit, an ex deductis constaret Canonicos Regulares qui sunt in causa, descendere à Clericis, five Canonicis Regularibus, quos instituit Beatus Augustinus, vel de illis esse censeri. In quo articulo

Io conclusum per nos fuit pro parte affirmativa. Rationes ita decidendi præter aliàs fuerunt. Primò tex. in cap. *Nolo*, & in cap. *Non dicatis*, & in cap. *Certè* 13. q. 1. in quibus juribus Beatus Augustinus præcepit Clericis, qui cum eo vivere velint, ne quid proprium habeant, sed omnia in comuni; cum ipsa Ordinis susceptione, non solum facultatibus, sed voluntatibus propriis se subdederint, quæ qualitates omnes maxime conveniunt his Canonicis Regularibus, qui, & ipsi sunt Clerici, & Ordinis Sancti Augustini, ac in communi omnia possident, obedientiam quoque sub Regula Beati Augustini profitentur. Meritò igitur de illis sunt censendi, talia enim sunt subjecta, qualia prædicat demonstrant leg. *Fundum*, instructum. ff. de fund. instr. & ad probationem identitatis sufficit concursus duarum qualitatum. leg. *Forma* ff. de cens. per Bart. in leg. *Demonstratio*. col. pen. de cond. & demonst. Secundò hanc conclusionem nostram confirmat Bulla quædam Eugenii III. in actis producta pro parte Canonicorum Regularium, quæ dirigitur Canonicis ipsis Regularibus, qui tunc temporis erant in Monasterio Sanctæ Mariæ de Frisonaria, illosque Eugenius appellat sub his verbis. *Divinam in terris familiam Clericorum, qui vitam Religiosam ducerent, & ad exemplum nascentis Ecclesiæ, sanctam servarent institutionem Clericorum, quos Canonicos appellamus*. Et paulo post. *Hujus profecto Sacri Ordinis, & sancti propositi, post Sanctos Apostolos primus in Alexand. Eccles. Marcus Petri discipulus fuit institutor, & conditor, & gloriosus Doctor Augustinus eos divinis Regulis decoravit*. Ex quibus verbis Eugenii, arguitur manifestè istius Ordinis antiquitas, & institutio, & licet ea verba prolata sint à Papa enunciativè, & quæ concernant factum alienum, tamen negari non potest, quin præsumptionem in antiquis inducant, quæ saltem transferat onus probandi contrarium in adversarium, juxta not. per glos. pen. in cap. *Nonnulli* §. fin. de rescrip. ubi Abb. dicit illud esse quasi commune dictum, & in practica solere servari, & est glos. in clem. literis in verbo, *Fecisse narramus*. ubi Paulus de Leaza, & Jo. & Imo., & traditur per Fece. de Senis consil. 27. Tertiò non parvi momenti sunt auctoritates hystoricorum, quibus in parte cum de antiquis factis dubitatur, credendum. lib. *Septimo mense*, de stat. homin. qui testantur istos Canonicos Regulares à Beato Augustino institutos fuisse cum in Ecclesia Hypponenſi esset Episcopus. Ex his itaque juribus, ac rationibus, firmata fuit inter nos conclusio, quòd Canonicis Regulares prædicti censentur esse de illis, quos Beatus Augustinus instituit.

Secundò loco dubitatum est, præsupposito, quòd Canonici Regulares, qui sunt in causa, censeantur de illis, quos Beatus Augustinus instituit; An ex hoc inducantur, quòd debeant præcedere Monacos Sancti Benedicti, qui similiter sunt in causa, & in hoc quidem dubio, in quo clavus totius causæ vertitur, post multa, facta fuit per nos resolutio, quòd in processibus, cæterisque actibus publicis Canonicis Regulares, ac eorum Abbates, & Prælati dimissa superiori veste, seu cappa, retenta linea, & in Clericali habitu incedentes more Clericorum Secularium præcedere, præferrique debeant Cassin. Monacis, rationes ex multis potissimæ hæ fuerunt, quæ nos, ut ita statueremus, induxerunt. Prima ratio fuit, quia Canonicis Regularibus competit essentialiter ordo Clericatus, & per se sunt Clerici, ut probatur in præalleg. cap. *Nolo*, & cap. *Non dicatis*, & cap. *Certè*. 12. qu. in quibus juribus hoc est expressum. Non idem autem est in Monacis, qui non essentialiter, nec per se, sed per accidens sunt Clerici, probatur in cap. à *Subdiacono*. 93. dist., ubi Monachus, quinimò, & Abbas postponitur quibuscunque Clericis etiam Ostiariis, & Hieronymus ad Rusticum Monachum scribens in cap. *Sic vive*. 15. quæst. 1. inquit, *Sic vive in Monasterio, ut Clericus esse merearis, & discas longo tempore, quæ postmodum alios doceas*. Et per hanc rationem in casu nostro Beatus Thomas secunda, secundæ. quæst. 188. art. in responsione ad secundum articulum expressè tenuit, Canonicos Regulares ut digniores, propter Ordinem Clericatus annexum, præferendos Monacis Sancti Benedicti. Quòd etiam comprobatur, quia contemplativa simul, & activa vita Clericorum, in administratio-

ne Sacramentorum, aliorumque spiritualium, dignior, ac nobilior est sola contemplativa Monachorum, cap. *Nisi cum pridem*, ubi Jo. And. de renuntia. Secunda ratio fuit antiquior institutio Canoniorum Regularium. Nam Beatus Augustinus præcessit Benedictum auctorem Congregationis Cassinen. per annos centum, & plus. Quæ antiquior Institutio in prælationibus præcipuè attenditur, ut notat in leg. *Cum quid* si cert. pet. & in cap. *Qui Prior* de regul. jur. in 6. Et hanc etiam rationem antiquioris Institutionis, maximè adjuvat major dignitas in ipso Institutore, cum B. Augustinus tempore hujus institutionis esset Episcopus Hypponen. & sic dignior Sancto Benedicto, qui erat simplex Monachus.

Supradictis tamen, atque aliis juribus, & rationibus, quæ brevitatis causa consultò omittuntur, adversabantur auctoritates Doctorum in hoc articulo scribentium, qui & numero, & gravitate, communem constituunt opinionem, inter quos etiam consultata extat Collegiorum Patavini, Ferrariensis, & Bononiensis, quorum scribentium ea est sententia, ut Monaci Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassin. præcedere debeant Canonicos Regulares Sancti Augustini, Congregationis Lateranen. Ratio eorum potissima videtur esse, quòd in institutionibus Regularium non tam ipsa institutio, ejusque prioritas in tempore, quam approbatio Sedis Apostolicæ sit attendenda, sine qua nulla nova Regula, nulla nova Religionis erectio fieri debet, stante in id expressa prohibitione Concilii Generalis, de qua in cap. fin. de relig. dom. Approbatio etiam Regulæ Augustini, ac institutionis Canoniorum Regularium, nullibi apparere videbatur facta à Sede Apostolica. Contra verò regula S. Benedicti specialiter, & expressè videbatur approbata, per Beatum Gregorium Papam, qui lib. secundo Dialogorum de Regula Benedicti specialem mentionem facit.

Hoc tamen fundamentum Cassinen. elidi videbatur propter longævam tolerantiam totius Ecclesiæ, ac Sedis Apostolicæ, quæ non tam diù tolerasset hanc B. Augustini Regulam, ac institutionem; nisi vel expressè approbando, vel illam saltem tacitè confirmando, ad not. per Doct. in cap. *Cum Ecclesia*. Sutrina de causa poss. & propriet. Propterea colligebatur etiam approbatio Regulæ S. Augustini, ex Text. in cap. *S. Rom.* 15. distinct. Ubi Gelasius Papa inter ea, quæ narrat recepta fuisse à Rom. Eccl. enumerat opuscula B. Augustini, inter quæ præcipuum locum videtur tenere sermo de communi vita Clericorum, quæ est Regula ipsius Augustini, ex quo videtur saltè generaliter facta à Gelasio illius Regulæ approbatio. Atque is Gelasius præcessit per centum annos B. Gregorium, qui dicitur approbator Regulæ Benedicti. Quin etiam in primitiva Ecclesia licitum erat passim cætus, & Congregationes instituere in honorem Dei, ac fidei exaltationem. Nec verisimile est B. Augustinum novam illam institutionem fecisse sine interventu eorum, quæ ad illius robur, & firmitatem necessaria essent.

Veruntamen in hoc jurium, rationum conflictu, tutior via visa est, quam Rom. Ecclesia uti magistra, & mater omnium Nos docuit, quippè ex longissima consuetudine, in conspectu tot Roman. Pontificum in Urbe observata, utraque etiam parte acquiescente inductum est, ut in processionibus, aliisque actibus publicis, Canonici Regulares dimissa superiori veste lanea, ac retenta linea [Clericos se esse significantes] præcedant Monachos S. Benedicti Congregationis Cassinen. Hujus itaque consuetudinis normam, ab Ecclesia Romana observatam, nobis amplectendam duximus, quæ in processionibus, & similibus actibus attendi debet, quo ad istos Religiosos, ut tradit expressè Bald. in l. *Observare* §. Antequam de ob. procons. & legat. Quæ consuetudo maximè opportuna visa est, ut huic liti finem imponere, omnesque eorum Religiosorum contentiones sopire, atque extinguere possit.

Ultimo verò loco propositum fuit per nos dubium, an in Concilio Generali Abbates Canoniorum Regularium præcedere debeant Abbates Ordinis S. Benedicti, atque in hoc articulo, verissima, ac juridica visa est resolutio, olim facta coràm S. V. quòd nulla habita ratione Ordinum, & Congregationum, illi Abbates

præ-

Nusquam
approbatus
ordo Cano-
nicorum
vide præ-
fat.

Gelasio se-
deate Bene-
dictus Ra-
fus ex Cia-
con.

præferri debeant, qui fuerint ad Abbatialem dignitatem promoti; sic enim & in Episcopis, aliisque similibus dignitatibus videmus statutum fuisse à jure cap. *Placuit* 18. distinct. Gloss., & Doctor. in cap. *Fin.* 75. distinctio, & in cap. *Episcopos* 17. distinct.

Hæc igitur sunt Beatissime Pater, quæ præcipua ex multis colligenda, ac S.V. referenda duximus in præsentī causa præcedentiæ, in qua etiam sententiam ex mandato S.V. subscripsimus conformem resolutionis per nos factis, arbitantes ita, & S.V. ex jure, & æquo diffinire posse, salvo semper sapientissimo, ac prudentissimo illius judicio, cui nos in omnibus subijcimus, finemque dicendi facientes, S.V. pedes humiliter, atque devotè deosculamur &c.

*Sententia lata à Sanctissimo D. N. Pio IV. Pont. Max. in causa præcedentiæ,
ad relationem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, in favo-
rem Clericorum Canonicorum Regularium S. Salva-
toris Lateranen. Ordinis S. Augustini.*

Christi Nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam ferimus in his scriptis, in causa, & causis, quæ coram nobis, & quas dilectis filiis nostris Joanni Michaeli Saraceno, Tit. S. Anastasiæ, Joanni Baptistæ Cicadæ Tit. S. Clementis, ac Bernardino Scoto Tit. S. R. E. Cardinalibus, primo audiendas, cognoscendas, & per eos decidendas, & terminandas, & deinde per præfatos Cardinales, per Apostolica nostra rescripta nobis referendas comisimus, inter dilectos filios Abbates, Prælatos, & Canonicos Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis, & universam eorum Congregationem ex una, & Prælatos, Abbates, & Monachos Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis, aliàs S. Justinæ de Padua nuncupatos, & dictam eorum Congregationem de, & super præcedentiæ, & jure inter eos præcedendi tam in processionibus, quàm in generalibus, & synodalibus, seu provincialibus Conciliis, omnibusque actibus publicis, & privatis, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, & illorum occasione, quæ in prima, seu alia verfa fuerunt, & vertebantur instantiis, partibus ex altera, causa hujusmodi coram dictis Cardinalibus ad plenum ventilata, ac sæpius auditis partibus, & dubiis in ea plenè discussis, & resolutis, ac visis de Jure videndis, & demùm per dictos Cardinales nobis matura de super facta relatione, pronunciamus, sententiamus, decernimus, Abbates, Prælatos, Canonicos Regulares Congregationis Lateranensis, uti Clericos dimissa superiori veste, pallio, seu cappa, in linea veste, clericalique habitu incedentes, [quod etiam in Alma nostra Urbe Romæ consuetum fuit, & nunc observatur] in processionibus, & omnibus aliis actibus publicis, & privatis tam in dicta Alma Urbe nostra, nostroque, & successorum nostrorum conspectu, quàm aliàs universis, ac quibuscumque aliis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis, dictis Abbatibus, Prælatibus, & Monachis Ordinis S. Benedicti Cassinen. præcedere debuisse, & debere, eosdemque Abbates, Prælatos, & Canonicos Regulares, dictamque eorum Congregationem ut supra incedentes, dictis Abbatibus, Prælatibus, & Monachis S. Benedicti, & eorum Congregationi in omnibus, & singulis præmissis præferendos, anteponendos, & in digniori loco collocandos fore, & esse. Abbates verò dictarum Congregationum Lateranensium, & S. Benedicti singulariter, & de per se, absque eorum Conventibus in Conciliis generalibus, Provincialibus, & Synodalibus, & aliis actibus publicis, & privatis, in quibus Abbates de jure, vel de consuetudine locum, & votum habent, vel pro tempore quomodolibet habebunt inter sese, juxta singulorum ipsorum Abbatum ibidem intervenientium priorem, & antiquiorem promotionem ad Abbatiam, ac illa promotione dumtaxat, non autem congregatione, & ordine, cujus fuerint attentis præcedere, & præferri, & in digniori loco collocari debuisse, & debere, prout præferimus,

anteponimus, collocamus: præferrique, anteponi, & collocari respectivè mandamus, jactationes, quoque molestationes, oppositiones, perturbationes, vexationes, & impedimenta quæcumque per præfatos Abbates, Prælatos, & Monachos dicti Ordinis S. Benedicti, & dictam eorum Congregationem eisdem Abbatibus, Prælatibus, Canonicis Regularibus dicti Ordinis, & eorum Congregationi, de & super præfatis omnibus, & singulis, & illorum occasione quomodolibet factas, præstitas, & illatas, factaque, præstita, & illata fuisse, & esse temerarias, illicitas, indebitas, & injustas, temerariaque, illicita, indebita, & injusta, ac de facto præsumptas, & præsumpta, illasque, & illa præfatis Abbatibus, Prælatibus, & Monachis fecisse, & facere minimè licuisse, nec licere de jure. Et propterea de, & super illis, ac dicto jure præcedendi ut supra, omnibusque aliis, & singulis præmissis perpetuum silentium imponendum fore, & esse, ac imponimus utramque partem in expensis justis, & causis absolventes.

Ita est I.

Ita refero, & censeo pronuntiandum esse, Joannes Michael Cardinalis Saracenus.

Ita refero, & censeo pronuntiandum, Joannes Baptista Cardinalis Sancti Clementis.

Ita refero, & censeo pronuntiandum esse, Bernardinus Card. Tranen.

Lecta, lata, & in scriptis promulgata præsens, & diffinitiva sententia sub anulo Piscatoris, signata per eundem Sanctissimum Dominum nostrum D. Pium PP. IV. Romæ in Palatio Sanctæ Mariæ de Aracæli in Palatio ejusdem Sanctissimi Domini Papæ anno à Nativitate ejusdem Domini 1563. Indiæ. 6. die verò 23. mensis Septembris, Pontificatus Sanctiss. Domini nostri Domini Pii Divina Providentia Papæ IV. anno IV. præsentibus ibidem Rev. D. Alexandro Palanerio Almæ Urbis Governatore, & Illustriss. D. Com. Annibale Altemps ad præmissa, & singula vocatis specialiter, habitis, atque rogatis.

Breve ejusdem Sanctiss. Domini nostri, in quo suppleantur omnes, & singuli processus, & sententiæ prædictæ, defectus etiam substantiales, si qui forsan intervenerint, ac mandatur ab omnibus inviolabiliter observari debere prædictam sententiam sub poenis, & Censuris.

P I U S P A P A I V.

Ad futuram rei memoriam. Sedis Apostolicæ providentia circumspicita, nè rursus ea, quæ in controversiis inter personas Ecclesiasticas, præsertim Altissimo sub Regulari Professione famulantes exortis, pro tranquillo Religionis statu prudenter ordinavit, in molestos contentionis anfractus relabantur, majorem solet, dum id res ipsa requirit, adhibere cautionem. Sanè nuper postquam sicut nobis innotuerat, ab antiquis usque temporibus, etiam supra centum annos retroactis, & causa, seu controversia inter dilectos filios, Rectorem gener. & Canonicos Regul. S. Augustini Congreg. Lateranen. ex una, ac Monachos S. Benedicti Ordinis Cassinen. aliàs S. Justinæ de Padua Congregationum partibus ex altera, super illorum præcedentia, seu jure procedendi suborta, & coram diversis Judicibus, etiam in nostro Palatii Apostolici auditorio ventilata, ac demùm non sine animi nostri molestia, in æcumenico Concilio Tridentino inter earundem Congregationum Abbates renovata fuerat. Nos considerantes lites, & controversias hujusmodi in Ecclesia; præsertim inter Religiosas, & Reformatas personas, quæ relictis mundi vanitatibus, votum suum in humilitatis spiritu, Domino, & Deo nostro, qui se pro nobis usque adeò humiliavit, ut formam servi acciperet, persolvere profitentur, non modicum illi præclaræ Deoque

que præcipue dilectæ virtuti, quæ est humilitas labem infundere, populoque scandalum generare, & propterea illas omni ratione submovendas, publicæque Religionis tranquillitati, ac ministrorum Dei reconciliationi, & mutua dilectioni quamprimum consulendum esse rati. Motu proprio dictas causas, & controversias ubilibet, & coram quibusvis Judicibus motas, & in quibusvis instantiis indecisas pendentes, ab eisdem Judicibus ad Nos advocavimus, illasque dilectis filiis nostris, Jo. Michaeli S. Anastasiæ Sarraceno, Jo. Baptistæ S. Clementis Cicadæ, ac Bernardino Scotto nuncupatis S.R.E. Presb. Card. audiendas, cognoscendas, & decidendas, per quamdam motus proprii schedulam, & deinde illas per aliud nostrum rescriptum eisdem Cardinalibus, per eos audiendas tantum, nobisque referendas commissimus, qui quidem Cardinales dictis partibus earumve Procuratoribus, & Advocatis pluries auditis, dubiisque emergentibus ad plenum discussis, & resolutis, conperto satis per eos, ex compluribus litteris Apostolicis, diversisque aliis documentis, rationibus, & probationibus, quod ipsi Canonici fuerunt, & sunt de illis Clericis à S. Augustino; quinimmo à S. Apostolis institutis. Eosdem Canonicos tam suæ antiquæ institutionis hujusmodi, quàm etiam dignitatis Clericalis, qua eos statim quod professionem regularem emittunt insignitos esse oportet, aliarumque, qualitaturn in eis existentium rationem, dictamque illorum Congregationem Lateranen. Præfatos Monachos, & eorum Congregationem Cassineu. præcedere debere censuerunt, & concluderunt, suamque conclusionem huiusmodi ad audientiam nostram iuxta ultimi nostri rescripti præfati tenorem retulerunt, unde nos illorum relatione intellecta, eaque per nos diligenter examinata, quoniam eam in omnibus suis partibus veritati, & iuri consonam comperimus, per nostram diffinitivam sententiam pronuntiavimus, sententiavimus, decrevimus, & declaravimus, Abbates, Prælatos, & Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. uti Clericos dimissa superiori veste, Pallio, seu Cappa in linea veste, Clericalique habitu incedentes [quod etiam in Alma Urbe consuetum fuerat, & tunc observabatur] in processionibus, & omnibus aliis actibus publicis, & privatis, tam in dicta Urbe, nostroque & aliorum Roman. Pontif. successorum nostrorum conspectu, quàm aliàs in universis, & quibuscunque aliis Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis, Abbates, Prælatos, & Monachos Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinen. prædictos, præcedere debuisse, & debere, ac eosdem Abbates, Prælatos, & Canonicos Regulares dictamque eorum Congregationem, ut præfertur incedentes, dictis Abbatibus, Prælatibus, & Monachis S. Benedicti, & eorum Congregationi, in omnibus, & singulis præmissis, præferendos, anteponendos, & in digniori loco collocandos fore, & esse, Abbates verò dictarum Congregationum singulariter, & de per se absque eorum Conventibus, in Conciliis Generalibus Provincialibus, & Synodalibus, ac aliis actibus publicis, & privatis, in quibus Abbates de jure, vel consuetudine, locum, et votum habent, vel pro tempore quolibet habebunt, inter sese juxta singulorum ipsorum Abbatum ibidem intervenientium, priorem, et antiquiorem promotionem ad Abbatiam, ac illorum promotione dumtaxat, non autem Congregatione, et Ordines cuius sint attentis, præcedere, et præferri, et in digniori loco collocari debuisse, & debere, prout ex tunc prætulimus, anteposuvimus, & collocavimus, præferrique, anteponi, & collocari mandavimus; jactationes quoque molestationes, oppressiones, perturbationes, vexationes, & impedimenta quæcunque per Abbates, Prælatos, & Monachos prædictos, & eorum Congregationem Cassinen. eisdem Abbatibus, Prælatibus, & Canonic. Regul. Congregationis Lateranen. super præfatis omnibus, & singulis, & illorum occasione quolibet factas, præstitas, & illatas, facta, præstita, & illata fuisse, & esse temerarias, illicitas, indebitas, & injustas, temerariaque illicita, indebita, & injusta, ac de facto præsumptas, & præsumpta, illasque, & illa Abbatibus, Prælatibus, & Monachis Congregat. Cassinen. hujusmodi fecisse, & facere minime licuisse, neque licere de jure. Et propterea de, & super illis, ac dicto jure præcedendi, omnibusque, & singulis aliis præmissis, perpetuum silentium imponendum fore, & esse, & tunc imposuimus prout

*Lateranen.
Frigidionarii sunt de
illis originario tra-
mite.*

prout in rescripto, relatione, & sententia prædictis plenius continetur. Ne autem de sententiæ aliorumque præmissorum validitate, ullo vnquam tempore dubitari, ac propterea vel alio quovis prætextu rem maturæ discussam, & judicatam, rursus in controversiam retrahi, nevé denuò in Ecclesia Dei inter tales personas Religiosas, contentiones exoriri, ac populo scandala generari contingat, tempestivè providere, ac supremam huic negotio manum apponere cupientes, necnon veriores litterarum singulorum prædecessorum, ac rescripti processus, relationis, sententiarumque præfatorum, & inde secutorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes. Motu simili, non ad ipsorum Abbatum, Prælatorum, & Canonorum Regularium Congregationis Lateranen. vel alterius pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad effectum executionis dictæ sententiæ, tùm omnes, & singulos processus, & sententiæ præfatorum defectus, etiam substantiales si qui forsan in eisdem intervenerint, harum serie supplemus, ac eandem sententiam, una cum ejus processu, validos, & efficaces esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere, nec partes ipsas, ab eis ullo unquam tempore quovis prætextu, quæsitovè colore resiliire posse; Sed ad illorum observationem teneri, censurisque, & pœnis tam Ecclesiasticis, quàm pecuniariis, ad id cogi, & compelli, neque Monachos eorumvè Congregationem, adversùs sententiam aliave præmissa, in pristinum statum quovis, quæsito colore, vel ingenio restitui, nec illa oppugnantes audiri, præsentisque litteras de surreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, seu impugnari posse. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, et Commissarios etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac quicquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attemptari contigerit, irritum, et inane decernimus, præmissaque omnia perpetuò statuimus, et quod ita fiant, et observentur, volumus, atque mandamus. Similiter Venerabili Fratri Episcopo Amerin. et dilectis filiis nostro in Alma Urbe, et ejus districtu Vicario in spiritualibus, ac Curia causarum Camera Apostolicæ Auditori generalibus, per præsentis motu pari mandantes. Quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentis litteras, & in eis contentas quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quotiès pro parte Rectoris generalis, & Abbatum, Prælatorum, ac Regularium Canonorum S. Augustini Congregationis Lateranen. præfatorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos suppletionem, decreto, statuto, voluntate, & mandato, aliisque præmissis pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos, vel eorum quempiam desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & tam Ecclesiasticas, & pecuniarias, etiam arbitrio suo moderandas, & applicandas, quàm etiam privationis beneficiorum Ecclesiasticorum per ipsos contradictores obtentorum pœnas, [aliaque] juris remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illosq; etiam iteratis vicibus aggravando, & interdictum Ecclesiasticum imponendo, invocato etiam ad hoc si opus sit auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus Dietis, dummodò quispiam præsentium vigore, ultrà tres Dietas ad judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, & Ordinum, ac Congregationum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, vel consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, ac personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac

cum

cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel specie, etiam motu, & scientia similibus, quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem, quod presentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, in iudicio, & extra, ubilibet locorum, plena, & indubia, eademque prorsus fides adhibeatur, quae ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. Romae apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 18. Januarii 1564. Pontificatus nostri Anno V.

Hier. Gadicen.

*Sanctissimi Domini nostri Pii Papae IV. facultas celebrandi
Missas in Cubiculis Aegrotantium.*

PIUS PAPA IV.

*Dilectis filiis Rectori Generali, & Superioribus Canonorum Regularium
Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini.*

Dilecti Filii salutem. Exponi Nobis nuper fecistis, quod in diversis Monasteriis, Prioratibus, & Praepositis vestris tam virorum, quam mulierum, plerumque contingit diversas personas variis infirmitatibus saepe ita laborare, ut illae in Cubiculis suis ad Missas audiendas juxta eorum devotionem exire non possint. Quare Nobis humiliter supplicari curastis, ut in praemissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur cupientes singularum personarum, praesertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, & infirmitatibus, ut praefertur detentarum, devotioni, ac spirituali consolationi, quantum cum Deo possumus paternè providere: vestris in hac parte supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis, quorumcumque tam virorum, quam mulierum, Monasteriorum, Prioratum, Praepositarum, & aliorum locorum Regularium Congregationis, & Ordinis huiusmodi utriusque sexus personis, quibusvis infirmitatibus pro tempore detentis, quibus ob huiusmodi infirmitates, vel per Medicum, aut Superiorem suum, in cubiculis suis exire prohibitum fuerit, ut durantibus ipsis infirmitatibus tantum, Missam in proprio cubiculo super Altari portali, in loco tamen decenti, & honesto per aliquem Presbyterum per eos juxta suum libitum eligendum celebrari facere, illique interesse, & eam etiam in ipsorum cubilibus jacentes audire; Sacrosanctumque Eucharistiae Sacramentum confessi, & contriti liberè, & licitè suscipere possint, ordinariarum locorum, seu quorumvis aliorum, licentia desuper minimè requisita auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus pariter, & indulgemus, illisque, ac Presbytero sic per eos eligendo, Missam huiusmodi respectivè audiendi, ac celebrandi plenam, & liberam licentiam, & facultatem impartimur.

Non obstantibus quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, statutisque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ac Cancellariae Apostolicae regulis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam per nos quomodolibet

libet factis, & concessis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, & expressa mentio habenda esset; illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum die 18. Maii 1565. Anno VI.

Facultas à Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IV. Congregationi Salvatoris Lateranen. Moderatoribus attributa, pro corrigendis delinquentibus,

P I U S P A P A IV.

D futuram rei memoriam. Nuper emanarunt à nobis litteræ tenoris subsequenti à tergo, videlicet. Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranen. generali Rectori, Pius Papa IV. Dilecte filii salutem, &c. Cum sicut nos sine enim nostri displicentia accepimus, nonnullos Canonicos, & alias personas Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen. &c. *ut sub fol. 506. max.*

Cum autem sicut accepimus, difficile admodum fore noscatur, dictos delinquentes corrigere, & puniri, & præmissa nisi tempore capituli, ut præfertur celebrari soliti, per ipsum Rectorem generalem una cum octo Diffinitoribus ejusdem Ordinis præfatis executioni demandari non possint; Nos cupientes quo facilius, & celerius ipsi delinquentes debite puniri valeant, opportunè providere; ut quos amor recti non continet, saltem pænæ formido à delinquendo absterreat, eidem Rectori generali nunc, & pro tempore existenti, quòd tam tempore dicti capituli, quàm etiam extra capitulum ipsum, una cum quatuor Diffinitoribus illius anni, in quo ad præsentium, & dictarum litterarum executionem deveniendum erit, ac quatuor aliis, qui etiam si tunc Diffinitores non sint tamen eo munere, & dignitate semel functi fuerint, arbitrio ipsius Rectoris generalis eligendis, delinquentes præfatos corrigere, punire, & mulctare: necnon illos perpetuo, vel ad triremes mittere, & condemnare, eosque in manus executorum secularium consignare, & alias contra eos, & eorum quemlibet juxta præinsertarum litterarum nostrarum formam, & tenorem, procedere liberè, & licitè possit, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si quod etiam extra dictum capitulum, & una cum quatuor Diffinitoribus tunc existentibus, & aliis quatuor qui alias semel eodem officio, & dignitate functi fuissent, dicti Rectoris generalis arbitrio eligendis, delinquentes prædicti puniri, & ad easdem triremes condemnari, ut præmittitur, possent, specialiter in eisdem literis expressum fuisset, plenam, & liberam, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem.

Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis litteris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, &c.

SS. D. N. Pii Papæ V. erectio quarundam Canoniarum Congregationis S. Salvatoris Lateranensis in Abbatiales titulos.

P I U S P A P A V.

I U S Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Æquum reputamus, & rationi consonum, ut ea, quæ Rom. Pont. gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu, litteræ Apostolicæ super illis confectæ non fuerint, suum consequamur effectum. Dudum si quidem foel. record. Pio Papa IV. prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum, Rectoris, & Visitatoris Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti

Et Augustini, Canonorum Regularium exposito, quod cum in Congregatione prædicta, quàmplures Viri boni, litteris, & doctrina prædicti invenirentur, qui licet in regimine, & administratione Prioratum, et Præpositurarum dictæ Congregationis tunc pro tempore existentes per illius Rectores, et Diffinitores deputati Priores, et Præpositi vocarentur; ac in rebus capitularibus dictæ Congregationis, privilegiis, prærogativis, præheminentiis, ac Jurisdictionibus, quibus ipsius Congregationis Abbates gaudebant, et gaudere consueverant; ac in Via Domini valde utiles essent; vocem tamen in Conciliis generalibus, et provincialibus non habeant, etsi in *S. Mariæ de Passione* nuncupatæ, in suburbiis Mediolanen. et eiusdem *S. Mariæ de Casoreto* propè, et extra muros Mediolanen. ac *S. Sepulchri Parmen.* ac *S. Theodori*, & extra muros Januen., ac ipsius *S. Mariæ Gratiarum* nuncupatæ *Regien.* Necnon ejusdem *S. Mariæ de portu Ravennaten.* & *S. Joannis in Monte Bononien.* ac *Charitatis Venetiarum*, necnon *S. Joannis de Verdara Padanen.* & *S. Jo. Baptiste Ferrarien.*, ac *S. Bartholomæi Vicentini*, necnon *S. Leonardi* etiam extra muros *Veronen.* & *S. Spiritus Bergomen.* & *S. Crucis* similiter extra muros *Cesenen.* necnon *S. Bartholomæi* propè, & extra muros *Mantuanen.* ac *S. Viti Mantuæ*, ac *SS. Trinitatis Mutinen.* & ipsius *S. Mariæ Novæ* similiter nuncupatæ *Asten.* Prioratibus. Necnon *S. Salvatoris Brixien.* & *S. Epiphaniæ Papien.*, ac ejusdem *B. Mariæ de Pace* etiam nuncupatæ *de Urbe*; Præposituris conventualibus Congregationis, & Ordinis Prædicatorum nomen, & titulum Prioratum, & Præpositurarum supprimerentur, & extinguerentur, ac inibi Monasteria, Abbatis nuncupanda, Ordinis, & Congregationis Monasteriorum, Abbatiarum nuncupatorum errigerentur, et instituerentur, profectò manutentione fidei Catholicæ in Conciliis prædictis plurimum consuleretur: et Canonici dictæ Congregationis ad dandum bonis litteris operam allicerentur. Quare pro parte Rectoris, et Visitatorum eorundem dicto prædecessori humiliter supplicato, quatenus in singulis Prioratibus, et Præposituris prædictis nomen, et titulum Prioratus, et Præposituræ perpetuò suppressere, et extinguere, ac inibi Monasteria, Abbatis nuncupanda erigere, ac instituere, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaretur. Idem prædecessor, qui circa salubrem Regularium locorum, quorumlibet directionem, et profectum providere invigilans, illos aliquando dum ab eo peteretur potiori dignitatis titulo libenter decorabat, ipsos Rectorem, et Visitatores illorumque singulos à quibusvis excommunicationis suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, (ad effectum infrascripturarum dumtaxat consequendum) absolvens, et absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus, sub datum videlicet 5. Kalen. Decembris Pontificatus sui anno tertio, in omnibus, & singulis Prioratibus, & Præposituris supra nominatis, illorum nomen, & titulum Apostolica auctoritate perpetuo suppræssit penitus, & extinsit, ac ibi singulorum illorum suppræssorum loco singula Monasteria, Abbatis nuncupata erexit, & instituit.

Necnon singulis ipsorum Monasteriorum Abbatibus pro tempore existentibus [tamen si munus benedictionis, non suscepissent] quod omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus; exemptionibus, favoribus, gratiis, indulgentiis, quibus tam Ordinis, & Congregationis prædictorum, quàm aliorum Monasteriorum, & Ordinum Abbates in Generalibus, & Provincialibus Conciliis utebantur, potiebantur, & gaudebant: ac uti, & potiri, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere.

Ac tam illis, quàm aliis quibusvis Monasteriorum ejusdem Congregationis Lateranen. Abbatibus, ut ad instar pro tempore existentium Prioris Prioratus *S. Frigidiani Lucen.* & Præpositi Præposituræ *S. Crucis de Mortario Papien.* Diœcesis eorundem Ordinis, & Congregationis quæcunque ornamenta, & vasa ad Divinum cultum necessaria, pro suis Ecclesiis tantum [etiam munere hujusmodi per eos non suscepto] benedicere.

Ac in solemnibus anni festivitibus Missas, & Vesperas in Pontificalibus celebrare, necnon post Missas, & Vesperas hujusmodi solemnem Christi populo benedictionem (non tamen in præsentia alicujus Antistitis, nisi de ejus licentia) impendere, ac utriusque sexus Christifidelibus benedictionibus hujusmodi interessentibus viginti dies de injunctis sibi poenitentiis misericorditer in Domino relaxare liberè, & licitè valerent, eadem auctoritate de speciali gratia indulgit.

Et insuper quòd fructus, redditus, & proventus dictorum Monasteriorum sic erectorum, ad quamcumque summam ascendentes, nullo unquam tempore in libris Camerae Apostolicae taxari possent: nec de illis per ipsum prædecessorem, aut alios quoscumque Rom. Pont. successores suos, vel Sedem Apostolicam etiam Consistorialiter, vel dictæ Sedis Legatos, seu Vicelegatos, aut alios quoscumque, etiam prætextu quorumcumque facultatum illis concessarum disponi posset; sed illa dictæ Congregationi prout Prioratus, & Præposituræ suppressæ ante illorum suppressionem, illorum hujusmodi unitæ existerant, unita essent, & esse censerentur dicta auctoritate; etiam perpetuò statuit, & ordinavit; necnon promissiones, & alias dispositiones de illis aliter, quàm iuxta regularia dictæ Congregationis instituta pro tempore factas, nullas, & invalidas nulliusque roboris, vel momenti fore.

Et ita in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque judices, & commissarios quavis auctoritate fugientes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, judicare, & diffiniri debere, ac quicquid secus à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attemptari contingeret, irritum, & inane decrevit.

Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis æditiis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & Ordinibus, ac dictorum Congregationis, & Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & constitutionibus certis, contrariis quibuscumque.

Ne autem de oblatione, suppressione, extinctione, erectione, institutione, indulto, statuto, ordinatione, & decreto; pro eo quod super illis ipsius prædecessoris ejus superveniente obitu, litteræ confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hesitari, & ipsa Congregatio illorum frustretur effectu. Volumus, & similiter Apostolica auctoritate prædicta decernimus, quòd absolutio, suppressio, extinctio, erectio institutio, indultum, statutum, ordinatio, & decretum prædecessoris hujusmodi, perinde à dicta die Quinto Kalen. Decembris suum sortiuntur effectum, ac si super illis ipsius prædecessoris litteræ sub ejusdem diei data, confectæ fuissent, prout superius enarratur.

Quodque præsentis litteras ad probandum plenè absolutionem, suppressionem, extinctionem, erectionem, institutionem, indultum, statutum, ordinationem, & decretum prædicta ubique sufficiant: nec ad id probationis alterius adnuncium requiratur.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1566. 16. Kal. Februarii. Pontificatus nostri Anno I.

*Privilegium Pii Papæ V. Quo Canonici Salvatoris Lateranen.
Communicantur Indulgentiæ Civitatibus, & locis
ubi eorum Canonici fuerint concessæ,
& concedendæ.*

*Dilectis filiis Generali, cæterisque Abbatibus Diffinitoribus; ac
Visitatoribus Congregationis Lateranen. Canoniorum
Reg. Ordinis Sancti Augustini.*

P I U S P A P A V.

Ileste Filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Fides, & devotio, qua nos, & Romanam reveremini Ecclesiam promeretur, ut tam Vos, quam vestræ Congregationis Canonicos Regulares spiritualibus muneribus, & gratiis libenter prosequamur.

Itaque vobis, ac omnibus, & singulis Canonicis Regularibus prædictis, ut quotiescunque Christifidelibus visitantibus aliquam Ecclesiam, Hospitale, seu Pium locum alicujus Civitatis Provinciæ Italiæ, ubi vestræ Monasteria esse contingerit, aliquæ Indulgentiæ, & peccatorum remissiones per Nos, aut Romanos Pontifices successores nostros, ac Sedem Apostolicam concedentur. Vos, & quilibet vestrorum Monasteriorum Canonici Regulares in Civitate ea residentes, in qua ipse Indulgentiæ concessæ fuerint, visitando in Ecclesia Monasterii, vbi residetis, & ipsi residerint, tria, aut quatuor Altaria, & in eis quinquies orationem dominicam, & toties salutationem Angelicam devotè recitando: easdemmet Indulgentias, & peccatorum remissiones consequamini, & illi consequantur, quas consequeremini, & ipsi consequerentur; si Ecclesias, Hospitalia, et Pia Loca, pro quorum visitatione Indulgentiæ hujusmodi, et peccatorum remissiones, ut præfertur pro tempore concessæ fuerint, personaliter visitaretis, et illi visitarent auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, pariter et indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Marcum sub Anulo Piscatoris die 16. Septembris 1566.
Pontificatus nostri Anno I.

Cæsar Glorierius.

*Breve Sanctissimi Domini Nostri Pii Papæ V. Quo Canoniorum Salvatoris
Lateranen. Sacerdotia, ac loca eximit à solutionibus, oneribusque
Principum secularium, ac etiam Clericorum in
Seminariis degentium, & aliis.*

P I U S P A P A V.

perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex, in quo potestatis plenitudo consistit ex injuncto sibi cælitus Apostolicæ servitutis officio, ad ea potissimum intendit, per quæ Monasterium quorumlibet, & aliorum locorum Regularium quieti, & indemnitati consulitur, eorumque Congregationes, & personas in illis sub Religionis jugo Altissimo famulantes, nè molestiis, & exactionibus indebitis agitentur, sed, ut omni animi anxietate remota, gratum Deo liberrius exhibeant famulatum opportunis præsidiiis confovere consuevit, prout rationabiles causæ suadent, & id in Domino conspiciit salubriter expedire. Cum itaque Sacrosanctum OEcumenicum Concilium Tridentinum pro Puerorum Ecclesiasticorum ministeriis inserviturorum Collegiis, Seminariis nuncupatis, in quali-

bet Diœcesi, juxta ipsius Concilii ordinationem erigendis, & instituendis, conservandisque, & manutenendis per Episcopum loci ordinarium, cum Consilio duorum de Capitulo, & duorum de Clero ab ipsis Episcopo, Capitulo, & Clero respectivè eligendorum ex quorumcumque beneficiorum, & aliorum locorum Ecclesiasticorum, necnon Monasteriorum fructibus, redditibus, & proventibus partem aliquam, vel portionem detrahi, & eam portionem sic detractam hujusmodi Collegiis applicari, & incorporari; ea autem Collegia, in quibus Seminaria discendum, vel docentium ad commune Ecclesiæ bonum promovendum, actu haberentur, ab hujusmodi contributione dictis Seminariis vigore ipsius Concilii instituendis facienda exempta essent, præterquam ratione reddituum, qui superflui essent, ultra convenientem ipsorum Seminariorum sustentationem, aliasque, & alia desuper respectivè voluerit, & ordinaverit, prout in decretis, & constitutionibus ejusdem Concilii plenius continetur. Et licet dilecti filii Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium, parati sint ad contributionem dictorum Seminariorum, juxta præfati Concilii decreta institutionem, & sustentationem, habita ratione fructuum reddituum, & proventuum singulorum Monasteriorum, secundum medias decimas ad rationem taxæ antiquæ dumtaxat, non autem novi facti, vel faciendi æstimi, computandam, exceptis illis Monasteriis, & locis, in quibus ipsi non habent nisi Mensam Conventualem a Mensa Abbatiali separatam, alio existente Abbate, vel Commendatario contribuere, attamen vereantur nè aliàs per locorum ordinarios super præmissis molestentur. Nos bonam, & laudabilem ejusdem Congregationis voluntatem acceptantes, illiusque quieti, & ut remota hac spiritus anxietate, liberius gratum Deo famulatum sub suavi Religionis jugo exhibere valeant, paternè consulere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, ipsamque Congregationem spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes.

Motu proprio, & ex certa scientia nostra, non ad illius, vel alterius pro illa nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, universis, et singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis cæteris locorum ordinariis, eorumque, et cujuslibet ipsorum in spiritualibus, et temporalibus Vicariis, seu officialibus generalibus, necnon quarumcumque Ecclesiarum, etiam Cathedralium, et Metropolitanarum Capitulis, ac Civitatum, et Diœces. quarumcumque Clericis, et Capitulis, cæterisque omnibus, et singulis, ad quos quomodolibet spectat, et spectabit, in virtute Sanctæ Obedientiæ, et sub indignationis nostræ, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ, necnon suspensionis, et interdicti, ac etiam duorum millium ducatorum auri de Camera, pro una Camera Apostolicæ, et pro altera medietatibus, singulis locis contra præsentium tenorem pro tempore gravatis irremissibiliter applicandorum poenis, eo ipso si, et quotiès contrafactum fuerit incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus, et mandamus, ac etiam districtius inhibemus, nè de cætero præfatam Congregationem, illiusque Abbates, Priores, Præpositos, et Prælatos, ac Conventus, et personas, eorumque Monasteria, Ecclesias, et loca, ac etiam membra quæcumque, ad dicta Seminariorum iuxta Concilii Tridentini decreta erectorum, et erigendorum contributionem. Præterquam et nisi dumtaxat pro mediis decimis, ac secundum taxam antiquam, et non novi æstimi, in illisque tantum locis, et Monasteriis, in quibus ipsi habent utramque mensam, non autem pro illis, qui non habent nisi Mensam Conventualem, ullo modo cogant, vel compellant, itemque illa dictæ Congregationis loca, et Monasteria, in quibus actualiter litterarum Scholæ per ipsam Congregationem tenentur a dicta Seminariorum contributione, etiam quoad dictas medias decimas. Necnon ab omni, et quocumque alio tam ordinario, quam extraordinario onere, quavis etiam Apostolica præfata, vel ordinaria auctoritate, ac ex quavis causa, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Domini Venetorum, & quorumvis aliorum Præpositorum, & Domini-

miniorum, ac Communitatum, & Universitatum instantiam, seu etiam motu simili, ac aliàs quomodolibet canonicè, vel de facto, nunc, & pro tempore imposito, & imponendo, penitus, & omninò, ac totaliter in omnibus, & per omnia, etiam ratione reddituum, qui superflui essent ultra convenientem ipsarum Scholarum sustentationem, perpetuò libera immunia, & exempta sint, & esse censeantur, prout etiam Nos perpetuò libera, immunia, & exempta facimus, ac fore, & esse, ipsamque Congregationem, & illius personas præfatas super præmissis nullatenus à quoquam astringi, seu compelli, aut coarctari, vel aliàs quomodolibet publicè, vel occultè, directè, quovis quæsito colore, vel ingenio molestari, vel impediri, & sic per præfatos, & quoscumque alios Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus, volumus, statuimus, & declaramus.

Non obstantibus præmissis, ac si opus sit regula nostra de Jure quæsito non tollendo, nec non quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ac privilegiis, & indultis, nec non litteris Apostolicis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac aliis præfatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu simili, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, & concedendis, quibus omnibus etiam si de iis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione, speciali, specifica, individua, & expressa, ac quævis alia mentio habenda foret, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, motu, & scientia similibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quòd ipsa Congregatio pro Monasteriis, & locis, in quibus ipsi habent utramque mensam, ratione illorum fructuum, qui superflui erunt, pro Seminariis juxta formam Concilii Tridentini erectis contribuere teneantur.

Quodque præsentium litterarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Curie Ecclesiasticæ, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut Canonici alicujus Metropolitanæ, vel Collegiatæ Ecclesiæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in officio, & extra, quæ originalibus ipsis litteris adhiberentur, sic exhibitæ forent, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 9. Julii 1567. Pontificatus nostri Anno II.

Cæ. Glorierius.

Bulla Sanctiss. Domini nostri Pii Papæ V. Extensionis omnium privilegiorum Mendicantium Religiosorum Ordinibus concessorum.

Ad Canonicos Regulares Salvatoris Lateranen. aliosque Ordines, aut Congregationes expressas.

PIUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ex supernæ dispositionis arbitrio gregi dominico præsidentes, inter curas multiplices, quas ex ministerio nostri pastoralis officii nobis incumbere censemus, illam per quam personarum quarumlibet, earum præsertim, quas sub suavi jugo sedulum in dies Altissimo famulatum exhibere conspiciamus, statui & quieti ritè consulitur, libenter amplectimur, ac, ut personæ ipsæ idem exoptantes à Nobis gratias, & favores reportasse lætentur, grato intendimus animo, ac in his nostri pastoralis officii partes favorabiliter impartimur, prout temporum qualitate pensata, id perspicimus in Domino salubriter expedire. Nuper siquidem à nobis emanarunt literæ tenoris subsequentiæ.

PIUS

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORVM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

ET si Mendicantium Ordines, qui sedulum in Vineam Domini quotidie exhibere non cessant famulatum, summo semper studio, etiam dum in minoribus essemus, amplexi sumus; ad summi tamen Apostolatus apicem [meritis licet imparibus] divina favente clementia assumpti, dum id mente recolimus, facere non possumus, quin eos propensiori charitate, & paterno affectu amplectamur, ac exinde pro suis sanctis studiis, honestisque laboribus, proque salute Animarum, & Apostolica Sede, cujus continue pacem, & dignitatem, ordines ipsi fortiter tutati sunt, tam spiritualia, quam temporalia subsidia, ornamentaque acceperint, & accipiant, quibus, & sancta sua officia, ac vitam suam Regularem facilius, atque expeditius exequi, & transigere possint, & ceteræ Religiosæ personæ, ordinesque alii, exemplo ipsorum, promptiores, alacrioresque ad sua officia persolvenda redantur. Hinc est, quod nos attendentes, plerisque ex Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, qui eosdem Ordines præcipue tamquam fructiferos in Agro Domini palmites, & colere, & adjuvare deberent, non solum id exequi negligere, verum etiam Concilii Tridentini decretis in prauum sensum retortis, eos & eorum quemlibet variis afficere incommodis, & perturbationibus, eorumque privilegiis non modicum afferre gravamen conantur; Quidam enim Episcopi (ut accepimus) nolunt admittere quosdam Regulares ad prædicationem, etiam in suis Ecclesiis faciendam, quamvis de eorum habilitate ad hujusmodi opus exercendum, habeant bonum testimonium a suis Superioribus. Alii verò volunt, ut nedum semel, sed etiam pluries in anno coram ipsis, vel eorum Vicariis Prædicatores præsententur, ac pro licentia prædicandi, quam non nisi in scriptis dare volunt, aliquid quandoque exigunt. Alii etiam Episcopi, maximam Regularibus injuriam irrogare videntur, dum præter Ordinem, & veterem consuetudinem absque ulla ratione quosdam reiiciunt, & quosdam pro eorum libito admittunt ad prædicationem hujusmodi habendam in locis suæ Diocesis. Quorundam etiam locorum Ordinarii quosdam Religiosos probos Viros, & idoneos, etiam a suis Superioribus approbatos, ad Confessiones audiendas, admittere nullo modo volunt. Quidam ex eis volunt, non solum singulis annis, sed etiam pluries in anno, in aliquibus partibus eosdem Confessores sibi præsentari. In aliquibus verò Oppidis tam Episcopi, seu eorum Vicarii, quam Presbyteri Curati, nolunt, ut Fratres Mendicantes vocati ad audiendas Confessiones Infirmorum (maximè si infirmitas est gravis) aut etiam sanorum in privatis illorum domibus, vel alibi, præterquam in suis Ecclesiis, aut Monasteriis possint accedere. Nonnulli etiam audent Confessores Monialium [qui pleno jure subsunt Regularibus] examinare, cum tamen id minimè per Concilium decernatur, sicut, & de Fratribus, qui sunt audituri Confessiones aliorum Fratrum. Quidam etiam in aliquibus partibus nituntur asserere, seu facere, ne quisquam infra annum possit Sacram Eucharistiam in Ecclesiis Mendicantium recipere, neque etiam Moniales tertiarias nuncupatas, suorum Ordinum [ut aliqui asserunt] in aliquibus partibus fieri, cum tamen solum in Paschate (quo ad Seculares dumtaxat) juxta privilegia Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum eisdem Ordinibus concessa, id observari debeat. Alii vero Episcopi, seu eorum Vicarii audent ad eorum libitum, dare licentiam quibuscunque, quæcunque Monasteria Monialium, etiam Sanctæ Claræ ingrediendi, etiam si Regularium curæ subdita sint. Quidam vero sub prætextu exquirendi voluntates Puellarum, ante professionem earum, volunt eas extrahere à Monasteriis, & per longum tempus alibi detinere, ipsasque Puellas, seu novitias, de plerisque rebus interrogant, neque necessariis, neque in Decreto Concilii Tridentini desuper contentis, ex quibus non modica potest oriri occasio scandali. Alii verò plerique noluerunt, quosdam Regulares aliarum Diocesium Sacris Ordinibus initiare: ac etiam à sui

Ordi-

Ordinis Prælati approbato, admittere nolunt. Aliqui verò singulis Dominicis diebus in suos Parochianos ad sonum campanæ excommunicationem promulgant, ut non possint interesse Missis, concionibus, & Divinis Officiis, nisi in propria Parochia. Alii vero ipsis prohibent, ut omninò in aliis Ecclesiis [etiam requisiti] non celebrent. Alii verò in aliquibus partibus in eorum Ecclesiis Conciones Sacre Scripturæ, & Sermones pro Mortuis haberi nolunt, & si aliquid ipsis relictum fuerit, ut ab ipsis Missæ dicantur, vel alia Officia pro Mortuis celebrentur, ipsis sibi ea usurpant, dicentes, quòd ipsi ea exequi non possunt, quia ipsi sunt Pastores. Alii verò sub excommunicationis latæ sententiæ, & exilii per decennium à Dioecesi poena, inhibuerunt ne Missæ in eorum Ecclesiis celebrentur, in diebus festivis, antequam Rector Parochialis Ecclesiæ celebraverit. Alii etiam nolunt, ut dum prædicatio in Ecclesia Cathedrali habetur, alibi prædicetur. Ac insuper in quibusdam locis omnem Ordinem, & quietem perturbant, dum controversias, jamdiù sopitas, & extinctas super præcedentia excitant, & ubi nullæ erant, pepererunt, dum pro arbitrio, & voluntate eorum, hos illis præferre voluerint. Quidam etiam Episcopi volunt Regulares a cura animarum excludi, & illam solis Presbyteris Secularibus committi. Quidam verò quartam funeralium extendere volunt etiam ad Missas, legata, & alia quæcunque, quæ domibus Regularium relinquuntur. Alii autem volunt quartam partem omnium eorum, quæ etiam pro ornamento Ecclesiæ palliorum, planetarum, cortinarum, pannorum, & eorum etiam quæ pro victu Fratrum relinquuntur. Aliqui etiam in quibusdam partibus etiam volunt, ut non solum jus sepulture solui consuetum, quòd semper soluitur, neque denegatur, sed etiam omne illud, quod Ecclesiis Ordinum, ad eorum libitum partes dant, quando sepeliuntur ibidem defunctorum corpora, id totum Curatis etiam de novo solvatur instanter conantur, impediens ne aliter corpora Defunctorum ad Monasteria Fratrum deferantur, undè in hoc maxime tam partes, quàm ipsos Fratres gravari contingit. Aliqui verò etiam ex locis Mendicantium, qui curam habent animarum, volunt pro Seminario decimas exigere, ac in casu renitentia, etiam pignus exigent. Alii autem præfatos Fratres, ac Moniales sub eorum degentes cura, subsidium Regium persolvere cogunt, cum multæ earundem Monialium vix habeant pro earum victu, & vestitu necessaria vitæ. Alii etiam in quibusdam partibus Pauperes mendicantes eleemosynas petere prohibent pro eorum dumtaxat sustentatione, & si invenerint eos panem, vel aliquid aliud simile amore Dei sibi collatum portantes, quandoque ab eis auferre minantur, afficientes eos gravi injuria, contumelia. Nonnulli verò Episcopi, vel Capitula Canonorum, pauperes mendicantes, tam Fratres, quàm Moniales suorum Ordinum, tam de redditibus bonorum, si quæ habent, quàm de possessionibus, Vineis, Agri & aliis suis bonis quibuscunque, non solum largitione Fidelium sibi concessis, sed etiam alias justis de causis ab eis acquisitis, ac pecuniis emptis sibi decimas, ac primitias alias respectivè solvere cogunt. Alii autem ausi sunt inquirere, & processus facere contra aliquos Regulares intra Clausura delinquentes, vel de quorum delictis aliqua erat suspicio, non expectata suorum Superiorum censura. Alii verò Episcopi Monialium Monasteria ingredi, & illa ingrediendi licentias aliis concedere, & adversus illas processus formare, ipsorum Ordinum Superioribus irrequisitis præsumant. Aliqui etiam dominium temporale super Moniales habere prætendunt. Nonnulli verò frequentissimè Regulares citant, & jurisdictioni suæ subicere tentant, ac eorum Conventum occupant, ipsos expellendo, ac in ipsos jurisdictionem, vel potestatem exercent. Aliqui verò ipsos carceribus (absque causæ cognitione) mancipant, ac manibus, pedibusque laborant, ut Regulares Mendicantes suæ ditioni subiiciant, & usque adeò se intromiserunt in gubernatione Conventuum, & in correctionibus Fratrum, ut Provincialibus, & Generalibus nullus amplius videatur relictus locus, aut ulla jurisdictio. Aliqui autem, Conventuum Priores, & Guardianos, rationes, & computa facere cum Sindicis Conventuum hujusmodi prohibent. Fratres quoque, qui ad Episcopos hujusmodi

prohi-

prohibent. Fratres quoque, qui ad Episcopos hujusmodi recursum habent, à Prioribus, & Guardianis præfatis castigari, & puniri interduntur. Inhibent quoque Superioribus Ordinum, nè faciant processus contra Fratres, ac in ipsos imperium, & brachium seculare exercent. Alii verò ipsos extrà Claustra degentes sub eorum protectione recipiunt, eosque sic permanere permittunt, eosque etiam invitis suis Superioribus detinent. Alii verò bonorum ipsorum Fratrum tamquam ad eos (si extrà Claustra Defuncti fuerint) spectantium, possessionem occupare præsumunt, & ad habitum Religionis reversis, sua bona consignare nolunt. Ac etiam uniones à Sede prædicta, aut aliàs ritè factas de Beneficiis Ecclesiasticis impediunt, & sibi relaxari debere volunt, & contradictores excommunicationis gladio fuerint. Alii verò Regulares Campanas diebus festivis pulsare, vel eodem tēpore, quo ipsi celebrant, Missas celebrare nolunt. Aliqui etiam pro licentia danda ædificandi quamdam domum Regularem triginta, vel quadraginta ducatos exigere non erubuerunt. Alii verò Mortuorum corpora associare, alii autem illos cum Parocho similia munera subire non permittunt; nisi major Canoniorum pars intervenerint. Alii verò mortuorum officia in Regularium Ecclesiis peragi nolunt, nisi cum ipsorum præsentia, & ipsorum Moniales, vel alias personas, etiam si in earum funere Parochus intervenire non deberet, sepelire prohibent, nisi ipsi Parocho prius certum quid solutum fuerit, etsi aliquem ipsi sciverint in Regularium Ecclesiis sepulturam elegisse, eum (ut dicitur) non ante ad illas deferre sinunt, quam ad Parochi Ecclesiam delatum, inibique officium peractum fuerit: Postremò verò, testamenta sine Presbyterorum præsentia fieri prohibent, etsi quid ipsis Regularibus relictum fuerit, id asserentes contra Concil. Trid. Canones esse, revocare omninò procurant.

Ac propterea volentes præmissis, ac aliis similibus excessibus, & gravaminibus ex nostri pastoralis officii debito providere, attendentes etiam illos, qui onus diei, & æstus tam in prædicationibus, quàm in cæteris spiritualibus muneribus quotidie sustinent, nisi etiam aliquantisper subleventur, facile fore, ut oppressi, à suis officiis omninò desistant; nè impostèrùm eis aliquod inferatur gravamen, Concilii Tridentini hujusmodi decreta, quorum falsa, sed minùs vera intelligentia præmissa irreperunt, quorumque declaratio non nisi ad nos spectat, modo, & forma infra scriptis declarandum censuimus.

*Declarantur aliqua
decreta Concil. Triden.*

*Mendicantes in suis
possunt prædicare Ec-
clesiis absque aliqua
contradictione.*

Nos igitur Motu proprio, non ad alicujus instantiam, sed de mera liberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, declaramus Canonem sessionis 24. cap. 4. per quem omnibus Regularibus, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, contradicente Episcopo, prædicationis Officium interdicitur, Mendicantium Ordinum Fratres hujusmodi, quando à suis Generalibus, vel eorum Ministris Provincialibus ad id deputati fuerint non compræhendere, neque eos afficere posse. Imò volumus, quòd in suis Ecclesiis quando eis placuerit licitè, & absque ullo impedimento, vel contradictione etiam Episcopi (nisi ipse prædicaverit) prædicare possint.

*Confessiones tam intra
Domos, quàm extra
audire possunt.*

Quòd verò in sess. 23. cap. 15. circa Confessiones à Regularibus non audiendas statuitur, hoc etiam dictorum Ordinum Fratres à præfatis, suis Generalibus, vel Ministris Provincialibus, ad audiendas Confessiones utriusque Christifidelium sexus approbatos [ut præmittitur] minimè compræhendat, itaut à Confessionibus audiendis tam intra eorum Ecclesias, & domos, quàm extra, minimè prohibeantur super hoc literas fel. rec. Pauli Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri concedentis eisdem Fratribus mendicantibus Regularis Observantiæ, posse Confessiones Secularium personarum, etiam infirmarum, etiam extra domos, & Monasteria sua, & ubilibet audire approban-

probando, & de novo concedendo. Statuimus etiam, quòd ille, qui semel in una Dioecesi admissus per Episcopum fuerit, semper in ead. Dioecesi habeatur pro admissio, nec amplius examinari, vel præsentrari in dicta Dioecesi debeat tam quoad prædicationes faciendas, quàm quoad Confessiones audiendas, nec aliquid pro prædictis exigi, vel recipi debeat.

Admissus semel in una Dioecesi non tenetur amplius examinari, vel præsentrari in eadem.

Confessores verò Monialium, quæ degunt sub cura Regularium ab Ordinario examinari nolumus, quemadmodum neque etiam Fratres si debeant audire Confessiones aliorum Fratrum examinari debent.

Confessores Monialium, & Fratrum, nec examinari, nec præsentrari tenentur.

Lectores insuper ex eisdem Fratribus, & in Theologia graduati, qui cum licentia suorum Superiorum ad gradum admissi fuerint cum de ipsorum doctrina ambigendum non sit tam Confessiones audituri, quàm prædicationis munus subituri, ab Episcopis minimè examinentur.

Lectores aut Gradui examinari non tenentur.

Cumque inhonestum sit, quemlibet in alienam messem falcem iniicere, cumque Monialium Monasteria non nisi de Episcopi, vel Superioris licentia, & in casibus necessariis, aliquis ingredi præsumat in sess. 25. can. 5. prohibetur, hoc tantum in illis Monasteriis locum habere volumus, quæ ordinariis ipsis pleno Jure subsunt, in quibus in casibus necessariis ipsi dare licentiam possint, & non in aliis Monasteriis.

Quid de ingressu Monasteriorum Monialium, quoad Episcopos, & de licentia ingrediendi non danda.

Itaut in præfatis Monasteriis, quæ ordinariis ipsis pleno jure non subsunt ipsi Ordinarii illa ingredi non possint, prout in Regulis earum, seu de Jure statuitur, & eis aliquos processus adversus Moniales ipsas, seu Fratres hujusmodi, propterea, seu alias ipsorum Ordinum Superioribus irrequisitis, quoquo modo formare, aut facere posse, omninò prohibemus, itaut aliquam Jurisdictionem, seu aliud quodcumque dominium in Moniales, & Fratres hujusmodi respectivè habere, exercere, aut exequi nullatenus possint, aut debeant, imò illas, & illos omnes ab eorum superioritate, dominio, & jurisdictione, & potestate eximimus, & liberamus, prout eis concessum est per sua privilegia à Sede præfata obtenta, & ita præfata Moniales, ac Fratres sint exclusi à superioritate, & jurisdictione Ordinariorum respectivè hujusmodi, ut etiam in illarum, vel illorum Sindicis, aut Procuratoribus deputandis, vel in disponendis illorum facultatibus, vel alia sibi non competentia facienda, ullatenus non se intromittant, nec etiam Ordinarii ipsi, Regulares præfatos citare, & jurisdictioni suæ subijcere, ac eorum Conventus occupare ipsos ab eis expellendo, ac in ipsos jurisdictionem aliquam, & potestatem exercere (ut præmittitur) aut ipsos carceribus mancipare, & contra eos aliquid aliud facere possint, ut suæ ditioni subijciantur, neque etiam se intromittant ullo pacto, aut aliqua ratione, in gubernatione Conventuum tam Fratrum, quàm Monialium hujusmodi, & illorum correctionibus, sed omnia ista, & alia necessaria ad correctionem, & gubernationem Fratrum, aut Monialium hujusmodi, & eorum Generalibus, ac Ministris, seu Provincialibus, vel aliis eorum, aut earum respectivè Superioribus etiam ratione computa faciendi cum Sindicis Conventuum hujusmodi, omninò relinquantur, nec ullo modo in præmissis, & aliis, Fratres & Moniales hujusmodi tangentibus, Ordinarii prædicti per se, vel alios se intromittant. Fratres quoque si contigerit eos ad hujusmodi Ordinarios recursum habere à præfatis Generalibus ministris, seu Provincialibus, Prioribus, Guardianis, & aliis suis Superioribus castigari, & puniri posse, & debere, neque ipsos Ordinarios præfatis Superioribus Ordinum hujusmodi ullatenus inhibere, quinimò præfatos Superiores, processus contra Fratres suos, & Moniales hujusmodi, quando opus fuerit circa delictorum inquisitionem, vel castigationem facere posse decernimus, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Inhibemus etiam ipsis Ordinariis, nè Fratres extra Claustra degentes sub eorum protectione recipiant, eosque invitis suis Superioribus detineant. Prohibemus

Processus adversus Moniales, vel Fratres, Episcopi non possunt formare.

Episcopi jurisdictionem, vel superioritatem in Fratres, vel Moniales non habent, citare non possunt nec Conventus occupare.

Episcopi non se intromittant in gubernatione Conventuum Fratrum, vel Monialium.

Regulares habentes recursum ad Episcopos possunt à suis superioribus puniri.

Episcopi non recipiant Fratres extra claustra degentes sub protectione sua invitis superioribus.

Bona Regularium decedentium, siue in habitu, siue extra habitum ad ordinem, quem professi sunt pertineant

Episcopi non impediant uniones beneficiorum.

Regulares possunt exercere curam animarum.

Possunt campanas pulsare, Missas celebrare, mortuorum corpora associare.

Quomodo novitiae sint examinandae, ante professionem ab Ordinariis.

Regulares à quocumque Episcopo ordinari possunt.

Quod Fratres Missas in festiuis diebus celebrare possunt in quibuscunque Ecclesiis, etiam antequam Rector Parochialis celebret.

mus quoque eisdem Ordinariis, ne aliquo modo se intromittant in bonis dictorum Fratrum extra Claustra suorum Monasteriorum pro tempore degentium, siue decedentium, & quamvis in habitu, siue absque habitu moriantur, volumus, quod eorum bona mobilia, & immobilia ad Ordinem, quem professi sunt, pertineant, disponenda juxta Constitutiones, seu Ordinationes praedictorum Ordinum, neque illa Ordinarii praedicti occupare praesumant, imò huiusmodi, & ad habitum Religionis reuertentium bona omnia Monasteriis ipsis cum ea, quae acquirunt Monachus de jure Monasterii acquirantur pertinere etiam decernimus. Ac ipsis ordinariis, nè quascumque uniones etiam perpetuas à Sede praedicta, vel alias, ut praefertur hactenus factas, & pro tempore faciendas de beneficiis ecclesiasticis, seu illorum fructibus, quin suum sortiatur effectum impediant, omninò etiam prohibemus, & Censuras Ecclesiasticas, & alias penas per eos in contradictores pro tempore latas, nullius esse roboris, vel momenti, similiter decernimus, & declaramus. Insuper volumus, quòd praefati Regulares, quibus cura Animarum inest, possint per se ipsos, juxta suorum Superiorum ordinationem, aut alios Vicarios, seu Capellanos seculares ipsorum Regularium nutu ammovibiles, ab eis deputatos, & ab ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos, praefatam curam exercere, neque in eorum deputazione, vel amotione, neque alicujus partis fructuum consignatione, pro praefatis Capellanis, seu Vicariis secularibus, si per tales curam exerceri contigerit, Episcopi ullo pacto se intromittant. Prohibemus insuper eisdem Ordinariis, ac aliis quibuscumque personis; nè impediant ipsos Fratres quandò eis placuerit tam in diebus Dominicis, seu Festiuis, aut aliis totius anni temporibus, Campanas pulsare, & etiam tempore, quo ipsi celebraverint, Missas celebrare, nec non Mortuorum corpora associare, & illa per Fratres ipsos quandò in Ecclesiis suis praefatis delata fuerint, etiam absque praesentia Rectorum Ecclesiarum huiusmodi sepeliri facere, ac officia Mortuorum huiusmodi peragi posse, necessariamque praesentiam Rectorum, aut aliorum Clericorum, quin infirmi iiberè sua condere possint testamenta minimè esse, ac ipsos Regulares legata, aut quævis alia sibi in testamentis relicta exigere, & obtinere posse, neque aliquod Jus in contrarium esse decernimus, & declaramus. Volumus etiam, quod Puellarum Deo dicandarum, an scilicet coactae, vel seductae fuerint, examen faciendum, non nisi infra quindecim dies postquam juxta Concilium Trid. Episcopi, vel eorum Vicarii requisiti fuerint fieri possit, quibus elapsis, amplius in hoc illis se intromittere non liceat, cujus occasione nec Episcopus, nec ejus Vicarius intra septa Monasteriorum ingrediantur, sed stent ante cratem ferream, & interrogationes alias, quam eas, quae praefatum Concilium Tridentinum jubet, eis fieri omninò prohibemus, ac similiter volumus, quod Puellae, seu Novitiae ipsae ad alias interrogationes respondere minimè teneantur. Sess. 23. cap. 8. neminem nisi proprio Episcopo ordinari posse statuens, in Regularibus locum non habere omninò declaramus, ita quod Fratres huiusmodi, praefatos etiam Sacros Ordines, à quolibet Antistite gratiam, & communionem Apostolicae Sedis habente, Ordinarii loci minimè requisita licentia, in locis, seu domibus Fratrum huiusmodi, aut alibi recipere possint. Et insuper sess. 22. decretum, per quod Populum saepè ad suas Ecclesias, saltèm Dominicis, & majoribus Festiuis diebus convenire debere movet in sequendo: volumus, quòd Fratribus Mendicantibus huiusmodi, non solum prohiberi non possit, nè Missas, & alia Divina Officia faciant in eorum Ecclesiis, verum etiam in quibuscumque aliis, ubi celebrari Missas solitum est, etiam ipsis non vocatis, seu ad id requisitis celebrare valeant. Ac etiam, quòd conciones, & lectiones Sacrae Scripturae, & Sermones pro Mortuis, etiam in Ecclesiis suis facere, ac elemosynas

moſynas pro celebrandis huiusmodi Miſſis , & aliis Divinis Officiis peragendis , ſi eis illas donari , ſeu relinqui contingat , recipere , nec non Miſſas , & Divina Officia huiusmodi , etiam in diebus Dominicis , vel Feſtivis etiam antequam Rector Parochialis Eccleſiæ celebraverit , celebrare , & facere , & quando eis videbitur , etiam ſi tunc in Eccleſia Cathedrali prædicetur , prædicare , ac etiam quicumque utriusque ſexus Chriſtifideles , totius anni tempore illas , & illa in Eccleſiis Fratrum huiusmodi audire poſſint , ipſique Chriſtifideles , ullatenus deſuper moleſtari , aut impediri per locorum Ordinarios , ſeu Rectores Parochialium Eccleſiarum , aut alios quoscumque ullo pacto , cauſa , vel occaſione non valeant , ſeu debeant , ſed præfati Chriſtifideles audiendo Miſſas , & alia Divina Officia in Eccleſiis Fratrum huiusmodi diebus Dominicis , aut feſtivis , præcepto Eccleſiæ de illis audiendis ſatisfeciſſe cenſeantur .

Celebrare poſſunt etiã antequam celebretur in Parochiali.

Prædicare poſſunt etiã ſi in Cathedrali prædicetur.

In diebus feſtivis omnes Chriſtifideles audire poſſunt miſſas in Eccleſiis Fratrum.

Satisfaciunt præcepto Eccleſiæ .

Poſſuntque infra annum Sacramentum Eucharistiæ à Regularibus ſumere .

Interdicta ſuſpenduntur in feſtivitibus Sanctorum Ordinum , & in aliis ad quæ habent privilegia .

Ipſique Chriſtifideles Sacramentum Eucharistiæ , Reſurrectionis Dominicæ feſtivate dumtaxat excepta , ſumere , eiſque illud per Fratres huiusmodi adminiſtrari valeat , nec ad aliud faciendum per locorum Ordinarios , aut Eccleſiarum Rectores præfatos , ſeu alios quoscumque , illorum licentia minime requiſita , etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis , & aliis poenis , cogi vel compelli poſſint , ſeu debeant , etiam decernimus , & declaramus .

Et licet in ſeſſione 25. cap. 12. caveatur , quod cenſuræ , & interdicta Eccleſiaſtica etiam à locorum Ordinariis promulgata , mandante Epifcopo , à Regularibus in eorum Eccleſiis publicari debeant ; tamen ſi tempore celebrationis alicujus ex feſtis Sanctorum Ordinum eorundem , ac alias in aliis feſtivitibus , juxta eorundem Ordinum privilegia Apoſtolica , interdictum huiusmodi emanaverit , illud in præfatis feſtivitibus , & earum octavis ſuſpendimus .

Controverſias autem omnes de præcedentia , quæ eadem ſeſſione 25. cap. vero 13. per Epifcopum terminari mandantur , non niſi durantes per illum dirimi , finitas autem nullo pacto innovari poſſe ſtatuiſſimus . Cumque licet cap. 11. ſeſſionis 25. ſtatuat , quod in domibus virorum ſeu mulierum , quibus animarum perſonarum ſecularium cura imminet , nulli etiam ad nutum ammovibiles , inibi deputentur , niſi de Ordinarii conſenſu ac prævio examine huiusmodi præcedente , ad curam huiusmodi admitti poſſe omninò volumus præfatos Regulares . Quartam autem Funeralium de qua ſeſ. 25. cap. 13. nequaquam ſolvere teneantur Monasteria , quæ à quadraginta annis citra fundata exiſtunt , poſtquam ipſum Concilium loquitur tantum de Monasteriis ante annos quadraginta fundatis , quæ ipſam quartam ſolvere conſueverunt , & ubi ſolvi conſuevit , id tantum ceræ , & aliorum , quæ in aliquibus partibus deferri contigerit , tempore quo defunctorum corpora ad ſepulturam deferuntur , non autem de Miſſis , ſeu legatis , vel aliis Fratribus ipſis ſeu Monialibus huiusmodi relictis , aut alias quomodolibet donatis ſolvi debet . Sicque intelligi Concilii decretum , quo ad quartam huiusmodi ſolvendam debere decernimus . Ubi verò non eſt conſuetudo ſolvendi quartam huiusmodi , de nullo ſupraſcriptorum ſolvi debere declaramus . Nec ad quartam ſeu aliam partem omnium eorum quæ etiam pro ornamento Eccleſiæ , palliorum , planetarum , cortinarum , panorum , & aliorum quæ dictis Eccleſiis relinqui vel dari contigerit , etiam ſi pro victu Fratrum , aut alias relinquuntur , aliquid contribuere teneantur . Ac etiam jus ſepulture ſolui tantum conſuetum curatis , & non aliquid aliud eis ſolvi debeat , quamvis partes ad earum libitum Eccleſiis Ordinum huiusmodi , ſeu eorum Fratribus , alia quæcumque tribuant , ſeu elemoſynas elargiantur , quando ſepeliuntur ibidem corpora mortuorum huiusmodi , nec propterea impediri debeant , quin poſſint defunctorum corpora præfata , ad eorum Eccleſias tumulanda deferri fa-

Controverſiæ , ac præcedentiæ dirimantur .

Regulares ad curam animarum admitti debent .

Quarta funeralium non ſolvenda .

Nec quartam nec partem aliquam eorum quæ Fratribus relinquuntur tenentur tribuere .

Ius ſepulture ſolvendum .

*Mendicantes curam
Animarum habentes,
non tenentur ad aliquam
contributionem pro Se-
minariis.*

*Decimas aut subsidia
minimè solvere tenen-
tur.*

*Eleemosynas petere
possunt.*

*Regulares delinquen-
tes à suis Superioribus
puniantur.*

*Episcopi contra Regu-
lares processus facere
non possunt.*

*Licentia pro constituen-
dis Domibus, gratis da-
ri debent.*

*Mandatum in die Cœ-
næ Domini facere, &
predicare possunt, por-
tio non solvenda pro
sepultura Monialium,
vel aliarum persona-
rum.*

cere. Inhonestum quoque esse censentes, Mendicantium Ordines ad aliquorum onerum contributionem teneri, illos, illorumque loca, etiam si curam animarum habeant, ac quæcunque beneficia illis unita, ad contributionem pro Seminario, aut decimarum aliquarum solutionem; imò illos, & eorum Domos, Monasteria, beneficia, & loca quæcunque, & ab illis quomodolibet dependentia, eorumque possessiones, vineas, agros, & prata, ac alia bona quæcunque tam ad ipsos, quam ad Moniales præfatas etiam largitione fidelium, seu alias justis de causis ab eis acquisita, ac pecuniis empta, vel alias quomodolibet pertinentia, minimè teneri: illosque, & illas, à quibuscunque decimis, primitiis, quartis, mediis, & aliis fructuum partibus, necnon subsidiis charitativis etiam per nos concessis, ad quorumcunque etiam Regum, Principum, & Dominorum temporalium instantiam, quacumque etiam urgentissima, & de necessitate exprimenda causa, ac etiam aliis quibuscunque oneribus tam ordinariis, quam extraordinariis, etiam ratione fructuum, oleorum, virgultorum, signorum, beneficiorum, & aliarum quorumcunque rerum tam pro victu, quam pro vestitu, aut alias sibi necessarium quomodolibet, etiam auctoritate Apostolica nunc, & pro tempore impositis, itaut penitus, & omninò, ad alicujus rei contributionem minimè teneantur, omninò eximimus, & liberamus: illosque, & illas, ad illos, & illa etiam si seculare, & alia personæ quæcunque in possessione eas exigendi fuerint, minimè teneri debere volumus, nec sub cap. 12. sessionis 25. comprehendendi posse, vel debere decernimus. Quod verò de usu quæstorum eleemosynarum auferendo loquitur sess. 21. cap. 8. id ad Mendicantium Ordines nullo modò referri posse, vel debere etiam decernimus; quin potius cum ex eleemosynis hujusmodi vivere cogantur, eis id facere liberum omninò esse declaramus. Quoniam verò ex nimia Episcoporum sibi irrogata auctoritate ipsi personas Regulares suæ jurisdictioni subicere omninò student, ac decreto Concili præfati sess. 25. cap. 14. ædito, quo cavetur, quòd si Regularis intra claustra existens, & extra ea ita notoriè deliquerit, ut populo scandalosus sit, termino ab Episcopo præfigendo, à suo superiore omninò puniatur, sin minùs, ab ordinario delinquens puniri possit, confisi, variis, indebitisque gravaminibus Regulares afficiant, Ordinarios præfatos, aliquid contra Regulares in claustris degentes hujusmodi quovis prætextu, occasione, vel causa innovare non posse, vel debere: nec aliquos processus contra ipsas personas Regulares formare, aut facere posse volumus, nisi propter manifestum scandalum, & suorum ordinum superioribus priùs consultis, & negligentibus; alioquin omnia, & singula contra præmissa facta, & gesta, ac facienda in futurum, pro nullis, & infectis habeantur. Licentias verò pro construendis domibus Regularibus, quæ 4. cap. sessionis 25. nisi de Ordinarii licentia construi prohibentur: gratis omninò dari, & nonnisi legitima subsistente causa, superioribus explicanda, illas recusari posse, nec Fratres præfatos, etiam solus, mortuorum corpora associare; An mandatum in die Cœnæ Domini fieri solitum, in Ecclesiis, seu Domibus Fratrum cujuslibet ordinis prædictorum, solemniter facere, & prædicta die prædicare hora qua eis videbitur: nec per locorum Ordinarios, aut Rectores Ecclesiarum, seu alios quoscunque prohiberi posse, etiam decernimus, & declaramus. Mandantes etiam universis locorum ordinariis, ne mortuorum officia agere Rectores Parochialium in Ecclesiis ipsorum Fratrum, contra illorum voluntatem (permittant. Ac Moniales dictis Fratribus subditas, vel personas sepulturam in eorum Ecclesiis eligentes, nulla soluta Parocho portione) sepelire, vel si Fratres ad mortuorum corpora associanda vocati fuerint, illa absque Fratrum hujusmodi præsentia sepeliri facere audeant, vel præsumant. Cumque maximè deceat liberam esse cujusvis testantis voluntatem,

tatem, pravum illum usum, parvo adhuc tempore (ut præfertur) introductum, per quem testamenta absque præbyterorum præsentia fieri interduntur, omnino abrogamus. Postremo quod cap. 13. sess. 25. cautum fuit, quod omnes scilicet tam Clerici, quam Regulares quicumque ad publicas processiones vocati, accedere compellantur: id quo ad Fratres præfatos de illis tantum processionibus intelligi volumus, ad quas secundum consuetudinem antiquam locorum, soliti sunt accedere: vel quæ pro bono pacis Ecclesiæ, vel pro victoria contra infideles indicuntur; quod etiam de illis Conventibus, qui Collegia nuncupantur, minime intelligi volumus, in quibus Fratres sub arctiori clausura degunt, itaut nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant; sed tantum studiis, & lectionibus vacent. Præterea si fortè inter Episcopos, vel Collegia, aut Capitula, vel alias quasvis personas, & præfatos Fratres, seu Moniales, aut eorum aliquos, super præmissis, vel aliquo eorum, coram quocumque, seu quibuscunque iudicibus, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus, ac S. R. E. Cardinalibus, tam in Romana Curia, quam extra eam, ubilibet lis, seu lites respectivè pendeant; nos litem seu lites, & causam, vel causas huiusmodi ad nos advocamus, ac illam, & illas, quarum statum, ac nomina, & cognomina iudicum, & colligantium præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, cassamus, & extinguimus, ac partibus ipsis perpetuum silentium desuper imponimus. Ac insuper, ut facilius præmissa omnia illibata persistant, omnia & singula privilegia, immunitates, indulgentias, facultates, libertates, indulta, dispensationes, favores, & gratias, quæ decretis Concilii Tridentini aliàs quam, ut superius est dictum, concessum, & declaratum, non contrariantur expressè, eisdem Fratribus, nec non Monialibus quibuscunque, & Sororibus tertii Ordinis prædictorum ordinum respectivè Ordinibus, ac illorum Ecclesiis, domibus, & personis, etiam vivæ vocis oraculo in genere, vel in specie tam per recol. memoriæ Eugenium IV. Sixtum IV. Leonem X. Paulum III. ac dictum Paulum IV., & Pium etiam IV., quam alios quoscunque Romanos Pontifices etiam prædecessores nostros, ac nos, & Sedem eandem quomodolibet concessa, confirmata, & innovata, nec non nostras, & prædecessorum nostrorum, ac alias quascumque desuper confectas litteras, quarum omnium tenores, ac eorumdem prædecessorum nostrorum nomina, & alia de necessitate exprimenda, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent etiam præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adiicimus; eaque perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere, ac Fratribus superioribus, & personis Ordinum huiusmodi, nec non aliis quibuscunque, quos illa concernunt, suffragari debere, seu posse volumus. Nec non privilegia, immunitates, facultates, libertates, indulta, dispensationes, exemptiones, favores, & gratias tam spirituales, quam temporales, modo, & forma, quibus concessa sunt etiam per viam communicationis, & extensionis activè, & passivè inter se, & alios quoscunque ordines respectivè, de novo concedimus; illasque omnia, & singula ad domos, & loca quæcumque dictorum Mendicantium Ordinum, & Monialium quarumcumque, ac Sororum de tertio Ordine nuncupatarum in Congregatione viventium Ordinum, ut præfertur, hætenus recepta, & imposterum recipienda, nec non eorum personas, & bona etiam si privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictorum autentica originalia, propter temporis antiquitatem, vel varias Urbis ruinas deperdita existant, dummodò de eis aliàs legitimè constet, extendimus, & ampliamus. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices, & personas qua-

Abrogatur usus non faciendi testamentum absque Presbyterorum præsentia.

Ad quas processiones compelli possint regulares Fratres qui sunt in Collegiis ad nullas tenentur ire.

Advocatio, & extinctio litium super aliquo præmissorum.

Confirmantur, & de novo conceduntur omnia privilegia, quæ decretis Concilii Tridentini expresse non contrariantur aliis quam superius est dictum concessum, & declaratum

De novo conceduntur.

Judices assi-
gnantur-

vis auctoritate fungentes, etiam Cardinales, & Auditores præfatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Quo circa dilectis filiis nostro Prædicatorum Cardinali Protectori, & Sancto Hieronymo Generali Ordinum, ac Curiae causarum Camere Apostolicæ etiam Generali Auditori, nunc, & pro tempore existentibus per Apostol. scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem Fratrum, aut Monialium, vel alicujus eorum fuerint desuper requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, præsentem, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac singulos, quos litteræ ipsæ concernunt pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel aliquem eorum desuper, contra præsentium tenorem per quoscumque, etiam Locorum Ordinarios, quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, & interdictum Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, & aliis Apostolicis, necnon in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Episcopis, vel quibusvis aliis personis quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma: ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Necnon omnibus illis quæ in litteris confirmationis, & innovationis privilegiorum eorundem, aliàs per eisdem Paulum IV. & Pium etiam IV. prædecessores nostros prædictos, Ordini Fratrum Minorum hujusmodi concessorum, concessum est, non obstare, ac contrariis quibuscunque. Aut si locorum Ordinariis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et quia difficile foret, earundem præsentium litterarum notitiam, ad quascunque personas pervenire, & ubique illas præsentare etiam motu, & scientia similibus volumus, & decernimus, quòd transumptis earundem præsentium litterarum, etiam per impressionem factis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, aut sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillatis, quemadmodum adhiberetur præsentibus literis originalibus, si præsentarentur, ubique adhibeatur tam in iudicio, quàm extra illud, plena, & indubitata fides. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, prohibitionis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, suspensionis, statuti, decreti, mandati, abrogationis, avocationis, cassationis, extinctionis, impositionis, approbationis, confirmationis adjectionis, concessionis, extensionis, ampliationis voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis

quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1567. 17. Kal. Julii Pontificatus nostri Anno II.

ET deinde pro parte dilectorum filiorum Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini Congregationum Lateranensis, & S. Salvatoris, ac S. Crucis Colimbrien., & Monachorum S. Benedicti Congregationum, & Ordinum Cassinensium Montis Oliveti Vallisumbrosæ, nec non etiam Congregat. Cisterciens., & Cartusien., necnon S. Hieronymi Hispaniarum, ac Camaldulen. & Fratrum Militiæ Jesu Christi Reformatorum, nuncupatorum Regni Portugaliæ, nobis nuper exhibita petitio continebat, quod ipsi etiam juxta eorum, ejuslibet Regularia Instituta, tum vita eorum exemplari, tum doctrina, ac verbi Dei prædicatione, aliasque summis eorum laboribus, & studiis Animarum salutem, ac Sanctæ Sedis Apostolicæ, dignitatis, & auctoritatis augmentum hætenus semper procuraverunt, & in dies circa hoc tam laudabile ministerium magis, ac magis versari non cessantes, sibi favente superni nominis auxilio, suavissimum, cunctisque Fidelibus gratissimum suæ probitatis, & diligentiae latius diffundunt odorem, pariterque in Vineâ Domini laborare non desinunt, ac proinde eos aliqua ratione indignos censi non posse, quin ipsi quoque gratiarum, facultatum, privilegiorum, & aliorum præfatis Fratribus Mendicantibus concessorum participes fieri, nec non Monasteria, etiam Monialium, & alia Loca quæcumque ad gratias, facultates, privilegia, ac alia in eisdem præinsertis literis contenta quæcumque extendi, ac illis gaudere debeant. Quare pro eorundem Canonorum, Monachorum, & Fratrum parte, nobis fuit humiliter supplicatum, ut eorum statui, & tranquillitati consulentes eos, & eorum singulos, nec non suorum Ordinum, & Congregationum Monasteria, etiam Monialium, ac domos, & loca alia quæcumque, ad declarationes, statuta, exemptiones, voluntates, prohibitiones, approbationes, extensiones, & decreta, ac alias gratias, facultates, & privilegia quæcumque, prædictis Fratribus Mendicantibus concessa prædicta, ita ut illis omnibus, & singulis æquè, & pariformiter absque ulla penitus differentia frui, & gaudere possint, & debeant extendere, & quatenus opus sit illa eis de novo concedere, aliasque sibi desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur, qui omni qua fieri potest ratione commodiori personarum quarumlibet, præsertim Deo dicatarum animi quietem sinceris exoptamus affectibus, singulos Canonicos, Monachos, & Fratres prædictos, à quibusvis censuris, & pænis Ecclesiasticis quavis occasione latis, si qui innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Canonicos, Monachos, & Fratres prædictos, si Professionem Regularem juxta eorum statuta, & laudabiles consuetudines, ac privilegia, & indulta eis concessa emiserint respectivè, illorumque Monasteria, etiam Monialium, nec non domos, & loca alia quæcumque ad singula declarationes, statuta, & immunitates à contributione ratione Seminariorum Pauperum Clericorum juxta ordinationem dicti Concilii Tridentini erigendorum, & instituendorum, nec non subsidiorum Apostolica auctoritate pro tempore impositorum, ac quæstuatione eleemosynarum duntaxat exceptis, exemptiones, voluntates, prohibitiones, approbationes, extensiones, decreta, & alia quæcumque gratias, facultates, & privilegia eisdem Fratribus Mendicantibus, ut præfertur concessa, & facta, ac alia in præinsertis literis, contenta, & inde secuta quæcumque dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extendimus, ampliamus, illosque declaramus, statutis, exemptionibus, voluntatibus, prohibitionibus, approbationibus, extensionibus, decretis, & aliis gratiis, facultatibus, & privilegiis, hujusmodi pariformiter, & absque ulla penitus differentia, prout dicti Fratres Mendicantes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, liberè, & licitè uti, potiri, & gaudere

*Extendun-
tur privile-
gia Mendi-
cantium ad
alios Regu-
lares.*

dere posse, atque debere, illaque omnia, & singula sibi, eorumque Monasteriis, domibus, & locis hujusmodi, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque, quas illa concernunt, & pro tempore concernent suffragari, nec non modo, & forma, quibus prædictis Fratribus Mendicantibus concessa, & facta sunt, concessa, factaque esse, nec non ad singula Monasteria, domos, & loca quæcumque dictorum Canonorum, Monachorum, & Fratrum, nec non Monialium, Congregationum, & Ordinum prædictorum in Congregatione viventium extensa, & ampliata censi, sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & personas, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, nec non quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

*Deputatur
Iudices super
observatione
privilegio-
rum.*

Quocirca Venerabilibus Fratribus, & dilectis filiis ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus dictorum Ordinum, & Congregationum hujusmodi, respectivè nunc, & pro tempore Protectoribus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium seu alios, præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem Canonorum, Monachorum, & Fratrum, aut Monialium hujusmodi, vel alicujus eorum fuerint desuper requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentis, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac singulos quos litteræ ipsæ concernunt, pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, vel aliquem eorum desuper, tam contra præsentium literarum, quàm præinsertarum tenorem per quoscumque, etiam locorum ordinarios quomodolibet indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliasque opportuna juris remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, & interdictum Ecclesiasticum opponendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, & alijs Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus vel specialibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam juramento, confirmatione, Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eisdem Episcopis aut quibusvis alijs personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & alijs decretis in genere vel in specie, etiam motu proprio vel alias quomodolibet concessis approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus contrariis quibuscumque. Aut si locorum ordinariis vel quibusvis alijs, communiter vel divisim à prædicta sit sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apost. non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indultu hujusmodi mentionē. Et quia difficile foret earundem præsentium notitiam ad quascumque personas pervenire, & ubique illas præsentare, etiam dicta auctoritate nostra volumus, & decernimus, quod transumptis illarum etiam per impressionem factis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, sive sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ figilatis, prout eisdem præsentibus adhibeatur tam in judicio, quàm extra illud, plena, & indubita fides. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, extensionis, ampliationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contrai-

traire . Si quis autem hoc attentare præsumpserit , indignationem Omnipotentis Dei , ac Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus , se noverit incursum .

Datum Romæ apud S. Petrum . Anno Incarnationis Dominicæ 1577. Kal. Septembris Pontificatus Nostri Anno II.

D. Balbus .

Diploma Sanctiss. Domini nostri Pii Papæ V. Quo nonnullorum Canonici Ordinis Sanctorum festa , sub nota Duplicis eidem celebranda concedit .

P I U S P A P A V .

Ad perpetuam rei memoriam . Licet Ecclesia Dei Sponsa tunc veræ jubilationis suæ fructum reportet , cum Christifideles omnes ad precum effundendarum exercitium excitat , eundemque orandi , psallendique ritum , & morem omnibus proponit , alienum tamen à ratione minimè censendum erit , si aliquos Sanctorum quorundam patrocinio specialiùs suffultos , ad eorundem particularem venerationem , etiam per crebras illorum commemorationem se se excitare permiserit , ut peculiare ipsorum meritum agnoscentes , eorum quoque vestigia sequi quàm maximè studeant . Hinc est , quòd nos licet aliàs ex certis tunc expressis causis omni alio Breviarii usu interdicto , Breviarium , quod imprimi curavimus , ac psallendi , precandique formulam in omnibus Universi Orbis Ecclesiis , Monasteriis , Ordinibus , & locis etiam exemptis , in quibus juxtà Ritus Romanæ Ecclesiæ dici debet , aut consuevit sub certis modo , & forma servari mandaverimus , statuentes Breviarium ipsum nullo umquàm tempore in toto , vel in parte mutandum , aut ei aliquid detrahendum , ac alia fecerimus , prout in ipsis litteris , quas in cujuslibet Breviarii prædicti principio imprimi volumus , plenius continetur ; attendentes tamen dilectos filios Canonicos Regulares Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini eorum Patrem , ac primum Apostolici illius Ordinis Reformatorem S. Augustinum prædictum , ac præterea insigniores ejusdem Ordinis Sanctos Martyres , ac Confessores , quorum meritis eadem Congregatio per Orbem propagata , & illustrata extitit , & in dies ejusdem Congregationis personæ adjuvantur , atque proteguntur , debita , ut par est , veneratione capere , in eorum præsertim diebus , quibus in Domino obdormire eisdem obtigit celebrare . Nos propterea pium eorum desiderium plurimum in Domino commendantes , Motu proprio , non ad dictorum Canonicoꝝ , seu alicujus eorum super hoc nobis oblata petitionis instantiam , Congregationi dictorum Canonicoꝝ concedimus primum , quòd ultra consuetas Salvatoris Lateranen. & S. Augustini prædicti eorum Patris ad Vesperas , & Laudes commemorationes , ejusdem S. Augustini festum , die 28. Augusti occurrens , & per totam illius octavam tam in Canonicis Horis , quàm in Missæ celebratione , prout hætenùs celebrare possint , videlicet in ipsa quidem die , & octava sub duplici , infra octavas autem sub semiduplici , cum Commemoratione Festorum simplicium occurrentium . De Decollatione autem S. Jo. Baptistæ fiat suo die cum Commemoratione Octavæ . De Dominica autem si occurrat infra octavas , fiat de ea cum Commemoratione Octavæ , sin autem in ipsa die , vel octava Dominica occurrerit , fiat de Sancto cum Dominicæ commemoratione , cum Antiphonis videlicet Hymnis , Responsoriiis , ac reliquis ipsorum Canonicoꝝ propriis , ordinatis à Divo Thoma Aquinate , iuxta eorum antiquum morem , seu , & prout melius , & congruentius videbitur ab ipsis Reformandis , dum tamen tres primæ lectiones sint de Scriptura , intra octavas quidem de occurrente , in ipso autem die , & octava de Scriptura assignata ab ipsis Canonicis , atque congruentius ejusdem festo aptata , mediæ tres , partim de vita ejusdem Patris , collecta è dictis ejusdem , in libris præcipuè confessionum , necnon & Possidonii ejus contemporanei , ac socii , qui cum per annos 40. cum eo familiarissimè vixisset , vitam etiam

eius veriori, & integriori modo descripsit, partim de Sermonibus ejusdem Patris de communi vita Clericorum: Tres verò postremæ lectiones de Homilia S. Joannis Chrysostomi super Evangelium Matthæi; *Vos estis sal terræ*: pariter & ejus Conversionem die quinta Maij cum lectionibus in ultimo Nocturno Divi Gregorii Papæ super Evangelio Lucæ, *Erant appropinquantes ad Jesum Publicani, & Peccatores*: primam quoque ejus, quæ undecima Octobris, & secundam, quæ ultima die Februarii occurrit, translationes, necnon & quolibet mense semel ipsius commemorationis festum die, in quo festum alicujus Sancti non occurrerit, sub duplici possint celebrare. Et similiter Sanctorum Aniani Episcopi die Decembris secunda. S. Thomæ Cantuarien. Episcopi, & Martyris, 29. Decembris. Aquilini Martyris, Januarii 29. Guarini Episcopi, Februarii sexta die. Thoroni Confessoris, 18. die Februarii. Albin Episcopi prima Martii. Herculani Episcopi, & Martyris, Martii secunda. Patritii Episcopi, Martii 16. Monicæ viduæ, Maii 4. Ubaldi Episcopi Maii 16. Ivonis Episcopi Maii 20. Bernardi Confessoris Junii 15. Joannis, Octobris 10. Frigidiani Episcopi Novemb. 19. Gelasii Papæ, Novembr. 21. Prosperi Episcopi, Novembris 24. Omnium quoque aliorum dictæ Congregationis, & Ordinis Sanctorum festa, etiam sub duplici Officio celebrare, atque iis omnibus, & singulis proprias eorum, atque authenticas lectiones, seu, & Orationes, servata prædicta Breviarii forma accommodare valeant, officiaque prædicta recitantes, debito suo perindè censeantur satisfecisse, ac si ea, quæ in Breviario assignantur, recitassent, nec ad aliam ulteriùs recitationem ullo unquam tempore possint compelli, prædictaque eorum particularia officia seorsum, & separatim à Breviario, ubicumque illis placuerit absque alia nostra, vel Commissarii nostri in illis partibus Licentia imprimi facere liberè, & licitè valeant; Districtius inhibentes tam locorum Ordinariis, quàm quibusvis librorum Impressoribus, cæterisque quavis auctoritate fungentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub Excommunicationis majoris, necnon indignationis nostræ penis, nè eosdem Canonicos super recitatione Horarum, aut Impressione Officiorum hujusmodi impedire, molestare, vel inquietare audeant, vel præsumant, ac decernentes præsentis litteras nullo unquam tempore subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari nullatenus posse, minùsque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus comprehendendi ullatenus posse, sed quotiès illa emanabunt, totiès in pristinum statum, etiam sub quacumque Data per ipsos eligenda restitutas, repositas, & plenariè reintegratas esse, sicque ab omnibus censeari, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocircà dilectis filiis nostris Flavio Ursino, & Paulo ab Ecclesia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteris Cardinalibus, & causarum Curiae Apostolicæ generali Auditori, per præsentis Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quandò opus fuerit, ac quotiès pro parte dictorum Canonicorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo. Nec non legitimis super his habendis servatis processibus censuras, & penas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus felicis recor. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Conci-

lii generalis de duabus Dietis, dummodò quis vigore præsentium ultra tres Dietas ad iudicium non trahatur, ac literis nostris prædictis, quas eosdem Canonicos ligare nullatenus posse volumus, ac quibusvis aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis; manu tamen alicujus Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Decemb. 1590. Pontificatus nostri Anno V.

Cæs. Glorierius.

Motus proprius SS. D. Nostri Pii V. Ad favorem Canonorum Regularium S. Salvatoris Lateranensis.

Quo declaratur quis eorum locus de jure in Processionibus, & publicis actibus. Qualiterque eos deceat incedere.

PIUS Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum aciei comparetur; illius autem gubernium Rom. Pont. Beati Petri verò successoris sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illæ curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet quòd suum est benignè concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportuna declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat; ut quibusvis sublatiis obstaculis, quilibet pacis amœnitate frui liberè possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii universi Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt: Quique ab eodem Sancto Augustino eorum reformatore, iterum per reformationis viam mundo geniti, meritò prætereundum possunt, se omnes aliàs personas Ecclesiasticas tam seculares, quàm Regulares in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non licet membra à capite separare; sed tamèn eis locum debitum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire: exemploque potius cœteris Christifidelibus esse possint consulere volentes, ac omnium, & singularum litium, quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquomodo possint, status, & merita, nominaque, & cognomina, Judicium, & colligationum, præsentibus pro expressis habentes.

Canonici
Lateranenses
ab Apostolis.

Ceteri Clerici
primarii.

Motu proprio: non ad dictorum Canonorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc nobis oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubi-

Ob capitis
respectum,
ut supra.
Ceteroqui
preferendi

cunque locorum existentes, quos deinceps processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis interesse contigerit, statim ipsum Clerum secularem non exemptum subsequendo præcedunt; dum verò præcedendo præcedunt, illum immediatè sequi debere, auctoritate Apostolica per præsentis declaramus.

*Quo utri-
usque Or-
dinis Cano-
nici sint
uniformes.*

Ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo in processio-
bus, ut dicti Clerici non exempti; præcipuè quando Canonici alicujus Ecclesiæ
Cathedralis, paramentis Ecclesiasticis induunt; ut cultus divinus magis vigeat, ac
ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ Reliquiæ, quæ processionaliter differun-
tur, decentius, & honorificentius associantur: aut quando hoc ipsius Ordinarii
mandato continget, ipsi Canonici similiter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tun-
cellas, & alia paramenta, super eorum Clericalem habitum deferre: necnon pro
Cruce associanda quæcunque luminaria deferre, liberè, & licitè possint statuimus,
& ordinamus. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiam si Pa-
triarchali, Provinciali, Archiepiscopali, Episcopali, aut alia dignitate perful-
geant, sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem
Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel
interpretari audeant, decernentes præsentis litteras, nullo unquam tempore
subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio de-
fectu, etiam ex eo; quòd locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes,
vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos juris
deduci, in jus vel controversiam vocari, causamque, vel causas quare præmissa
à nobis emanaverint verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, mi-
nusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, substan-
tationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus compræhendi; sed
semper ab illis excepta, & quotiès illæ emanabunt, totiès in pristinum statum re-
stitutas, repositas, ac plenariè reintegratas etiam sub datum per ipsos Canonicos
elligenda esse: sicque ab omnibus censerì.

*Executores
declaran-
tur.*

Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii
Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Or-
dinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi
facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; Irritum quoque, & inane,
si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter conti-
gerit attemptari. Quocirca dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, seu
ejus Viceprotectori, & causarum Curiae Camera Apostolicæ generali Auditori, ac
Viccario Ven. Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali, per Apo-
stolica scripta motu simili mandamus; quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per
se, vel alium, seu alios, præsentis litteras, & in eis contenta. Quocumque, ubi,
& quando opus fuerit, ac quotiès pro parte Canonicoꝝ prædictorum, vel alicu-
jus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis
defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos il-
lorumque singulos præmissis omnibus, & singulis vi præsentium continentia, &
tenore pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem de-
super per quoscumque indebitè molestari, perturbari, & inquietari, contradic-
tores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per censuras, & pœnas Ec-
clesiasticas, aliaque opportuna juris remedia appellatione postposita compescen-
do: necnon legitimis super his habendis, servatis processibus, illas censuras, &
pœnas ipsas incurrisse declarando. Nec non eas etiam iteratis vicibus aggravau-
do: invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstant. fel.
rec. PP. Bonifacii prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra suam
Civitatem, vel Dioec. nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam dietam à
fine suæ Dioec. ad judicium evocetur, seu ne Judices à Sede Apost. deput. extra
Civitatem, vel Dioec. in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant: ac de duabus dietis in consi-
lio generali edita. Dummodo ultra tres dietas quis vigore præsentium ad judicium
non

non trahatur, ac aliis Apostolicis in provincialibus, ac sinodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter constitutionibus, & ordinationibus: ac etiam iuramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus: privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque superioribus, & personis, sub quibusvis tenoribus, & formis: ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, motu, scientia, & potestate similibus: etiam Conistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso, ac forma illis tradita, observata inserti forent; eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus: contrariis quibuscunque: aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apost. sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apost. non facientes plenam, & expressam de verbo, ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, statuti, ordinationis, inhibitionis, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1570. 10. Kal. Januarii Pontificatus nostri Anno V. CC. Alp. Dia. Io. de Monsoi pro comp. G. Deldato. V. Macaran. Alex. Peregrinus. A. Canitranen. Ru. Bonfiolus. c. Math. A tergo in calce registratum in Camera Apost. Iu. Mandosius.

SS. D. Nostri D. Clementis Papæ VIII. Confirmatio privilegiorum Canonicis S. Salvatoris Lateranen. aliisque expressis Congregationibus Canonicorum, ac Monachorum, occasione sexaginta millium aureorum per eas exsolutorum.

C L E M E N S P A P A V I I I.

 D futuram rei memoriam. Cum superiore anno, ut charissimo in Christo filio nostro Rodulpho Romanorum Regi Illustri, in Imperatorem electo, adversus Turcas in ipsius ditiones erumpentes, opem aliquam ferremus, nonnullas decimas super beneficiorum Ecclesiasticorum fructibus in universa Italia imponere coacti fuerimus; & ulterius subsidium sexaginta millium scutorum monetæ à duodecim Regularibus Congregationibus, quas exemptione à prædictis Decimis aliàs illis à sæl. record. Pio Papa V. prædecessore nostro concessa, gaudere volumus, receperimus. Nunc verò iisdem, & forsan gravioribus, quàm tunc circumventi necessitatibus, licèt easdem Congregationes ob oneribus, quibus præsumuntur, potiùs sublevare cuperemus, aliud tamen ab ipsismet Congregationibus subsidium sexaginta millium scutorum auri in auro, ad rationem duodecim Juliorum pro quolibet scuto, iterum exigere, & recipere compellamur. Cumque Congregationes ipsæ subsidium huiusmodi sexaginta millium aureorum nobis præstare promptè consenserint, Nos illud quanto cum minori fieri poterit eorum incommodo, & damno ab illis recipiendum duximus; Idcirco, cum à Ministris nostris Cameralibus, qui negotium hoc cum earundem Congregationum Procuratoribus diligenter discusserunt, nobis relatum sit, non posse summam prædictam sexaginta millium aureorum expeditiori ratione congeri, quam si, ut factum est, in subsidio anno superiori recepto, ut præmissum est, Mons novennalis ad eam summam augeatur. Motu proprio, & ex certa scien-

scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationibus prædictis Lateranen. Canonorum Regularium sub Regula S. Augustini Cassinensi nimirum, & Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, Cartusianorum, Camaldulensi, Cælestinorum, S. Salvatoris Bononien. etiam Canonorum Regularium, Vallis Umbrosæ, Cruciferorum, S. Georgii in Alega, pariter Canonorum Regularium, Cisterciensiumque Lombardiæ, ac S. Hieronymi, eorumvè Generalibus Procuratoribus, quamvis ad hoc speciale mandatum non habeant, ut dilecti filii D. Celsus de Ravenna Canonicus Regularis dictæ Congregationis Lateranen. & D. Marcus Antonius Rozzus, Monachus Congregationis Montis Oliveti, nomine omnium Procuratorum Generalium prædictorum, cum interventu dilecti filii nostri, & Camere Apostolicæ Generalis Thesaurarii, taxam aliquam inter se, pro cuiusque ipsarum facultate, reddituum annuorum constituere, aut alias ratam partem reddituum, prout cuilibet, ex Congregationibus prædictis, minus incommodum, & damnosum esse, ac magis expedire judicaverint, assignare: illamque summam de novo dicto Monti applicare, quæ sufficiens sit, pro summa sexaginta millium scutorum aureorum, huiusmodi, quam ab eis hoc modo recipi volumus congreganda, factaque Taxa huiusmodi, eandem Monti prædicto Novennali, ultra alias Taxas, seu ratam reddituum dicti Montis, quas singulæ dictarum Congregationum solvere, usque in hunc diem obligatæ existunt, assignare, applicare, & incorporare, ac super Taxa, seu rata sic facienda, assignanda, & incorporanda, postquam, ut præfertur, assignata, & incorporata fuerit, totidem Loca, quorum fructus solvuntur, persolvantur prædicto Monti addere quot pro summa prædicta sexaginta millium scutorum aureorum congerenda necessaria erunt. Necnon eisdem omnibus Procuratoribus Generalibus, postquam per dictos duos Taxa, & assignatio prædictæ factæ fuerint, eam super Taxa inter ipsas Congregationes, pro rata quamlibet suarum Congregationum respectivè tangente, nominatim dictas Congregationes unusquisque Procurator Generalis, videlicet suam etiam si ab ea speciale mandatum in Capitulo Generali, aut alias, juxta Constitutiones ipsarum Congregationum factum non habeant, suaque bona, ac redditus, & proventus universa, etiam in ampliori forma Camere Apostolicæ obligare, & hypothecare nominatim possint, debeant, & teneantur, quam super assignatione, & incorporatione illius dicti Monti facienda, ipsiusq; Montis augmento: necnon super summa prædicta sexaginta millium scut. indè redigenda, nobis in subventionem prædictam traden. & assignan. unum, vel plura Instrumenta cum conditionibus, renunciationibus, commissionibus, obligationibus, etiam in dicta ampliori forma Camere Apostolicæ, pactis, decretis, cautelis, & clausulis quomodolibet necessariis, & opportunis celebrare, ac alia quæcumque super his, etiam pro majori Montis prædicti, illiusque Collegium Montistarum, ac aliorum, qui pecunias suas in eodem Monte collocaverint, securitate necessaria, & opportuna, facere, & exequi, ac uberius ipsis modernis, & futuris pro tempore Congregationum prædictarum Procuratoribus generalibus, ut in earum quisque Congregationibus taxam, ut præfertur, statuen. pro rata eas respectivè tangentem inter Monasteria, & Conventus earum dividere, & ab illis exigere, & Depositario dicti Montis, quem ipsas Congregationes tam pro præsentī additione, quàm pro prima dicti Montis erectione, & illius additione anno superiori facta, etiam modernum Depositarium, nisi Depositariam ipsam titulo forsan oneroso obtineat, ad eorum libitum amovendo, deputare posse concedimus quot annis, prout de antiquis taxis, seu ratis fieri consueverit consignare; cum facultatibus, & auctoritatibus solitis liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, plenam, amplam, liberam, & universam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur; Et nihilominus omnia, & singula præmissa, ac alia earum vigore per dictas Congregationes, seu earum Procuratores prædictos cum interventu dicti Thesaurarii Generalis facienda, & Instrumenta de super celebranda cum omnibus in illis contentis ex nunc, prout ex tunc, postquam facta, & celebrata fuerint aucto-

ritate, & tenore præmissis confirmamus, & approbamus, ac præsentium nostrarum literarum munimine roboramus: omnesque, & singulos tam juris, quam facti, & etiam solemnitatum forsan substantialium quomodolibet emissarum, si qui intervenerint in eisdem, præcipue verò defectus Mandatorum specialium ad præmissa facienda requisitorum motu, & scientia similibus, pari auctoritate, & tenore supplemus, eaque omnia, & singula, valida, firma, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac per omnes, & singulas Congregationes prædictas, perinde, ac si Procuratores illas cum speciali earum Mandato obligassent, ac alios, ad quos spectat, firmiter observanda esse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius Camerae Apostolicæ Præsidentes, Clericos, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Thesaurariumque prædictum, & alios ipsius Camerae Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deffiniri debere. Irritumque, & inane quicquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decernimus, & declaramus præterea pro majori Montis prædicti, illiusque Collegio Montistarum, necnon eorum, qui pecunias suas in dicto Monte collocabunt, cautela, & securitate, ex nunc pariter, prout ex tunc, postquam dictus Mons vigore præsentium ad quamlibet locorum quantitatem auctus fuerit, quod tam antiqua, quam nova loca augenda hujusmodi, unum, idemque Montis corpus, ac ultimorum locorum emptores, cum antiquis Montistis, unum idemque Collegium, absque aliqua prorsus ratione prioritatis, seu posterioritatis differentia constituatur, ac posteriora loca, illorumque emptores, omnibus, & singulis gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, privilegiis, quibus antiquiora loca, illorumque possessores, juxta dicti Montis erectionis formam utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, valeant, & debeant in omnibus, & per omnia absque aliqua similiter differentia statuimus, & ordinamus. Volumusque etiam eisdem Procuratoribus Generalibus, seu duobus ab ipsis Procuratoribus deputatis dictarum Congregationum concedimus, ut loca prædicta Montis, vigore præsentium augendi, cum interventu dicti Thesaurarii Generalis, cuicumque mercatori, seu aliis personis meliorem conditionem offerentibus, pretio inter eos conveniendo vendere, & alienare, pretiumque inde redigendum penès dilectum Filium Josephum Justinianum Depositarium nostrum generalem, seorsum ab aliis nostris pecuniis deponere, itaut inde, nisi pro præstanda dicto Rodulpho Imperatori electo, destinata ope, vel casu, quo Bellum antequam dictæ pecuniæ in usum prædictum convertantur, cessaret ad effectum, restituendi ipsis Congregationibus pro redemptione dicti Montis percipi minimè valeant, nec in alios quoscumque, quam in prædictos usus converti, ullatenus possint liberè similiter, & licitè possint, etiam opportuna ad hoc quoque illis facultatem impartimur. Ut autem prædictæ Congregationes tali onere subjectæ, aliqua in parte, aliis, si quæ imponentur impofterum allevientur motu, & scientia, similibus confirmantes, & auctoritate Apostolica approbantes, in primis facultates, & exemptiones eisdem Congregationibus concessas, per fel. rec. Pium V. prædecessorem nostrum sub Datum Romæ Anno 1570. 14. Kal. Aprilis, Pontificatus sui Anno sexto, earum singulas, & ipsarum Superiores, Abbates, Priores, Præpositos, Patres, Monasteria, Capitula, Conventus, Prioratus, membra, grangias, & bona omnia, & singula tam præsentia, quam futura cujuscumque qualitatibus, quantitatis, valoris, & naturæ, & ubicumque existentia, & consistentia, quocumque nomine nuncupetur, ab omnibus, & quibuscumque Decimis universalibus, & particularibus, à nobis, seu successoribus nostris, quoquo modo, etiam ad ejusdem, vel alterius Imperatoris, Regum, Ducum, etiam Sabaudia Principum, seu aliorum quorum cumque instantiam, præterquam Domini Venetorum, & ex quibuscumque causis, etiam prædicta longè majoribus, urgentissimis, & necessariis, etiam

Confirmatur Privilegia.

hinc non expressis, & de necessitate exprimen. hætenus impositis, & posthac forsitan imponendis. Et propterea ab omni contributione, collatione, taxa tam ordinaria, quam Apostolica auctoritate in quocumque Loco Nobis, & Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subjecto ad instantiam Communitatum, Castrorum, & Oppidorum, pro extinctione, & liberatione debitorum, per easdem Communitates, & Universitates hætenus contractorum, seu contrahendorum in futurum imponenda, & liberamus; salvis tamen omnibus exemptionibus ab aliis Summis Pontificibus prædecessoribus nostris, dictis duodecim Congregationibus concessis, ita ut illa, prout sunt, confirmata censeantur, necnon salvis cum exemptionibus, quæ de jure dictis duodecim Congregationibus competunt, easdem quoque, & earum singulas similiter eximimus, & liberamus à quocumq; supplemento integræ quartæ partis fructuum secundum verum valorem, per dictas Congregationes ex prædictis Constitutionibus persolven. Siquidem tamen ultra summam, quam hætenus solverunt, & in futurum solvent, prætendi à nobis, & successoribus nostris, & Camera Apostolica potest, quòd totum illis benigniter condonamus, & tam quoad præterita, quam in futurum gratiosè in Domino elargimur. Necnon simili modo easdem eximimus, & liberamus ab omni obligatione extinguendi, seu redimendi infra certum tempus nondum elapsum, ratam portionem sibi tangentem dicti Montis Novennalis, si quæ forsitan ex ipsis tali obligatione obstrictæ tenentur, ex quavis conventionione cum Camera nostra Apostolica, sive ejus Ministris quibusvis, quacumque ex causa hic non expressa, & forsitan de necessitate exprimenda, reponentes eas in pristina sua libertate, & facultate dictum Montem Novennalem extinguendi quandò, & quotiescumque sibi magis commodum fuerit, & libuerit. Et nihilominus earum Abbates, Priores, & alios ministros, & officiales in Domino enixè rogamus, & hortamur, ut liberationi dictarum suarum Congregationum quantò citius studeant, & invigilent. Decernentes prædictas litteras ullo unquam tempore, etiam ex eo, quòd prædictæ Congregationes præmissis expressè, & nominatim non consenserint, aut aliàs quomodolibet de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari in jus, vel controversiam revocari, aut sub illis revocationibus, suspensionibus, reductionibus, limitationibus, aut modificationibus comprehendi, ni fide earundem præsentium toto tenore specialis, & ad verbum expressa mentio facta fuerit, sicque per quoscumque pariter supradictos, aut alios Judices ordinarios, & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata iis similiter, & cuilibet eorum, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deffiniri debere. Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Camerario, & Thesaurario prædictis, & causarum Curia Camera Apostolicæ generali Auditori per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alios, ubi, quandò, ac quoties opus fuerit præsentis litteras, & in eis contentas quæcumque solemniter publicantes, & in præmissis omnibus, & singulis, efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra omnia, & singula in præsentibus expressa, ac illarum vigore facienda, quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectare poterit, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet per Censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstante Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliis quibusvis Apostolicis Constitutionibus, præsertim fel. recor. Simmachi, Pauli II. Pauli IV. Pii V. & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienan. ac Gregorii XIII. super reductione dicti Montis Novennalis, ac quibuslibet obligationibus de redimendo infra certum tempus Montem prædictum ab ipsis Congregationibus, aut quacumque ipsarum factis, earundem quoque Congregationum, & cujuslibet earum, Monasteriorumque singula-

larium statutis, & consuetudinibus, pri- legiis quoque indultis, & litteris Aposto-
licis, ipsis Congregationibus, & Monasteriis in contrarium præmissorum quomo-
dolibet, ac sub quibusvis verborum formis, etiam derogatoriis, derogatoriis,
aliis insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis concessis, confirmatis, ap-
probatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti ea-
rum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa,
& individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu
quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fo-
ret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil prorsus omisso, & forma
in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, ad
effectum præmissorum, specialiter expressè, ac latissimè derogamus, ac deroga-
tum esse volumus: ac omnibus illis, quæ in erectione dicti Montis Novennalis con-
cessum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Maii 1595. Ponti-
ficatus nostri Anno IV.

M. Vestrius Barbianus.

*Sequentia Diplomata recens ad nos destinata, etiam perturbata
serie inserere jubemur.*

*Sanctiss. Domini nostri Urbani Papæ III. pro Canonica S. Mariæ
Charitate Venetiarum.*

RBANUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis Filiis Priori, &
Fatribus Sanctæ Mariæ de Charitate salutem, & Apostolicam Be-
nedictionem.

Quoties à Nobis petitur, quod Religioni, & honestati convenire
dignoscitur, animo nos docet libenti concedere, & petentium desi-
deriis congruum suffragium impertiri. Ea propter dilecti in Domino Filii, vestris
justis postulationibus grato concurrentes assensu, & fel. rec. Innocentii Papæ vesti-
giis inhærentes, Ecclesiam vestram cum personis in ea Domino servientibus, &
bonis cæteris sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus. Statuentes, ut
decimas laborum vestrorum, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis à vobis,
nullus extorquere præsumat, sed vobis, & alijs in eodem loco Deo impendentibus
famulatum cedant in usum. Consecrationem Ecclesiæ vestræ, seu aliarum, ordi-
nationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promovendi ab ipso suscipia-
tis Episcopo siquidem Catholicus fuerit, & gratiam Apostolicæ Sedis habuerit, &
ea gratis, & absque pravitate aliqua vobis voluerit exhibere, alioquin liceat vo-
bis quem malueritis adire Antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postu-
latur indulgeat. Sepulturam Ecclesiæ vestræ liberam esse decernimus, ut eorum
devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepelire deliberaverint, nisi fortè ex-
communicati sint, vel interdicti nullus obsistat. Salva tamen Iustitia illarum Ec-
clesiarum, à quibus Mortuorum corpora assumuntur. Adicimus etiam, ut in ne-
gocijs Ecclesiæ vestræ, quæ judiciaria disceptatione expedienda fuerint, liceat vo-
bis constituere Syndicum, per quem ad utilitatem Ecclesiæ eadem valeant expli-
cari. Ad indicium autem, quod vestra Ecclesia Beati Petri juris existat, & Eccle-
siæ Portuensi subjaceat, unus bizantijs ab eadem Portuensi Ecclesia nobis, nostris-
que successoribus annis singulis persolvetur. Nulli ergò omnino hominum liceat
personas vestras, vel bona temerè perturbare, seu hanc paginam nostræ protectio-
nis, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Salva Sedis Apo-
stolicæ auctoritate, & Portuen. Ecclesiæ debita reverentia, cui Ecclesia vestra no-
scitur subjacere. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omni-
potentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Veronæ

4.

Julii.

Qq

San-

Reavenn.

*Sanctissimi Domini nostri Innocentii Papæ III. pro Canonica
Case Dei apud Placentiam.*

Est Placencia.

INNOCENTIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis Filiis Joanni Priori domus, quæ est in loco, qui Maria Dura dicitur, ejusque Fratribus tam præsentibus, quàm futuris in perpetuam rei memoriam.

Quoties à nobis petitur, quod rationi, & honestati convenire dignoscitur animo nos decet libenti, & petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Ea propter dilecti in Domino Filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & prædecessorum nostrorum fel. me. Calisti, Innocentii, Celestini, Anastasii, Adriani, Alexandri, Lucii, Urbani, Clementis, & Celestini Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, hospitalem domum, quæ est in loco, qui Maria Dura vocatur, quam nobilis Vir Gandulfus, & Uxor ejus Gisla B. Petro devotionis intuitu obtulerunt, in qua Domino deservitis ob Beati Petri, & nostra protectione suspicionis, & præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut præfata Domus tam ab Episcoporum, quàm aliarum Ecclesiasticarum, vel secularium personarum sit gravamine libera, & in eodem statu libertatis sub Principis Apostolorum Petri, & nostra protectione, ac tutela permaneat præterea quascumque possessiones, quæcumque bona tam ex dono prædicti Gandulfi, & Uxoris illius Gislæ, quàm aliorum Dei Fidelium concessione, vel oblatione, idem Hospitale in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum Deo propitio, rationabiliter poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & eidem Hospitali ad sustentationem Peregrinorum, ac Pauperum Christi, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis; Ecclesiam videlicet S. Leonardi de Cairo; Hospitale, quod dicitur Fontana Thodoriti. Auctoritate quoque Apostolica interdiciamus, ut de laboribus, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis, seu de nutrimentis vestrorum Animalium, nullus omninò Clericus, sive Laicus à vobis decimas extorquere præsumat. Ordinationes sanè Presbyterorum, vel Clericorum vestrorum Placentin. accipietis Episcopo, si tamen Catholicus fuerit, & ea gratis vobis, & absque modestia voluerit exhibere. Alioquin pro eodem Sacramento Catholicum, quem malueritis Præsulem adeatis. Libertates præterea, & immunitates, necnon antiquas, & rationabiles consuetudines Domui vestræ concessas, & hætenus observatas ratas habemus, & eas futuris temporibus illibatas manere sancimus. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi Clericus, quem Fratres communi consensu, vel Fratrum pars consilii sanioris secundum Deum providerint eligendum. Ad indicium autem, quod Domus vestra propriè ad jus B. Petri pertineat, nobis, nostrisque successoribus tres libras Cere annis singulis persolveretis. Decernimus ergo, ut nulli omninò hominum liceat præfatam Domum temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra, & illibata serventur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica, secularisve persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiove communita, nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ Patriæ inveniant. Amen.

Datum

Datum Later. per manum Rainaldi Archiepiscopi Acherontini Cancell. vicem Agentis 4. non. Julii indict. 2. Incarnat. Dominicæ Anno MCXCIX. Pontificatus verò D. Innocen. Papa III. Anno II.

† Ego Innocentius Catholica Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Octavianus Velitren. & Hostien.

† Ego Petrus Portuen. Episcopus.

† Ego Ioannes Albanus Episcopus.

† Ego Pandulfus Basil. XII. Apostolorum Presbyter Card.

† Ego Petrus S. Cæciliæ Presbyter Card.

† Ego Guido tit. S. Mariæ Presbyter Card.

† Ego Gugl. Presbyter Card. S. Martini.

† Ego Ioannes S. Stephani in Cælio Monte Presbyt. Card.

† Ego Gofredus S. Praxedis Presb. Card.

† Ego Bernardus S. Petri ad Vincula Presb. Card.

† Ego Jeannes tit. S. Priscæ Presb. Card.

† Ego Bernardus tit. S. Marcelli Presb. Card.

† Ego Corn. SS. Cosmæ, & Damiani Diac. Card.

† Ego Gregorius S. Mariæ in Porticu Diac. Card.

† Ego Gregorius S. Mariæ in Aquiro Diac. Card.

† Ego Gregorius S. Georgii ad velum Aureum Diac. Card.

† Ego Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diac. Card.

† Ego Lent. S. Lucie in Orthea Diac. Card.

† Ego Ugo S. Eustachii Diac. Card.

Locus Sigilli.

SS. D. N. Clementis Papæ V. pro Canonica S. Mariæ Charitatis Venetiarum.

LE MENS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori, & Fratribus S. Mariæ de Charitate, salutem, & Apost. benedictionem.

Quoties à nobis petitur, quod religioni, & honestati convenire dignoscitur animo nos decet libenti concedere, & petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Ea propter dilecti in Domino filii vestris postulationibus grato concurrentes assensu, & scilicet record. Innocentii, & Urbani Papæ prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes. Ecclesiam vestram cum personis in ea Deo servientibus, & bonis cæteris, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus. Statuentes, ut decimas laborum vestrorum, quos propriis manibus, aut sumptibus colitis, à vobis nullus extorquere præsumat, sed vobis, & aliis in eodem loco Deo impendentibus famulatum cedant in usus. Consecrationem Ecclesiæ vestræ, seu Altarium, ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promovendi à Diocesano Episcopo suscipiatis, siquidem Catholicus fuerit, & gratiam Apostolicæ Sedis habuerit, & ea gratis, & absque pravitate aliqua vobis voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis quem malueritis adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Sepulturam quoque Ecclesiæ vestræ liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obstat. Salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur, adjicimus etiam, ut in negotiis Ecclesiæ vestræ, quæ judiciaria disceptatione expedienda fuerint, liceat vobis constituere syndicum per quem ad utilitatem Ecclesiæ eadem valeat explicari. Ad inditium autem, quod vestra Ecclesia B. Petri juris existat, & Ecclesiæ Portuensi subjaceat, unus bisantius ab eadem Portuen. Ecclesia nobis nostrisque successoribus, annis singulis persolvetur. Nulli ergò omnino hominum liceat personas vestras, vel bona temerè perturbare, seu hanc paginam nostræ protectionis, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contrahere. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Portuen.

Ecclesiæ debita reverentia, cui Ecclesia vestra noscitur subiacere. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & B. Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Lateranen. 4.
Maii, Pontificatus nostri anno tertio. 1308.

*SS.D. Nostri Leonis Papæ X. quo Canonicos S. Salvatoris Lateranens.
eximit à processionibus ubicunque præcedentia
controvertatur.*

EO Papa X. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem, cum sicut accepimus certa controversia super jure præcedendi, & digniori loco in processionibus, & aliis actibus publicis inter congregationem vestram ex una, & dilectos filios Præfidentem, Abbates, Monachos, & Conventus Congregationis Cassinensis, alias S. Justinæ de Padua Ordinis S. Benedicti, & quosdam alios Religiosos eiusdem, vel alterius Ordinis partibus ex altera. Coram certis Judicibus etiam forsan coram Palatii Apostolici Auditoribus in Romana Curia, vel extra eam, pendeat indecisa. Et de facili contingere possit, quod pendente controversia huiusmodi, & occurrente tempore processionum, & aliarum publicarum actionum prædictarum, in præcedendo, & super digniori loco, ut præmittitur multæ contentiones parum honestæ, & à Regulari observantia diviantes fortasse exorirentur, quæ ingentia scandala inter Religiosos Dei, & Christifideles suscitare possent. Nos sicuti ex debito pastoralis Officii tenemur, volentes quantum cum Deo possumus scandalis huiusmodi obviare, Motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc nobis oblata petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, ac mera deliberatione, volumus, ac vobis ad beneplacitum nostrum concedimus, & indulgemus per præsentem. Quod in locis in quibus fuerit huiusmodi contentiones, & scandala oriri possent, ad processiones, & actus publicos huiusmodi, vos seu aliquis vestrum accedere non teneamini, nec ad id à quoquam, quavis auctoritate etiam vigore quorumvis Privilegiorum, indultorum, & litterarum, aut constitutionum Apostolicarum, seu synodaliū, vel consuetudinū compelli possitis; sed interim dum dictæ processiones fient, vos in Ecclesiis, & Monasteriis, seu Conventibus vestris, in orationibus aliisque Piis, & sanctis operibus, ac ad exhibendum Altissimo debitum famulatum remanere valeatis. Quocirca harum serie districtius inhibemus, quibuscumque locorum Ordinariis, & quibusvis aliis, tam seculari, quam Ecclesiastica dignitate fungentibus, quatenus sub excommunicationis poena latae sententiæ, quam ferimus in his scriptis, vos, seu vestrum aliquem ad processiones, vel actus præfatos, durante beneplacito nostro huiusmodi accedere nullatenus compellant. Non obstantibus litis pendentia prædicta, necnon constitutionibus, & ordinationibus, ac privilegiis, indultis, & litteris Apostolicis etiam forsan à nobis diversis temporibus desuper emanatis, necnon facultatibus dilectis filiis professoribus Ordinis Minorum Regularis observantiæ, super processionibus, & actibus huiusmodi faciendis, ratione Indulgentiarum in favorem fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, vel alias per fel. rec. Julium Papæ II. prædecessorem nostrum, & successivè per nos concessis, aut confirmatis, vel innovatis etiam sub quibusvis derogatoriis derogatoriis, quibus illarum tenores hic pro sufficienter expressis, & insertis habentes, quo ad hoc specialiter, & expresse derogamus ceterisque contrariis quibuscumque, volentes, ac decernentes, quod præsentium litterarum transumptis, manu publici Notarii subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudiciis, & extra, & ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si fuissent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Februarii 1521.
Pontificatus nostri Anno VIII.

San-

*Sanctissimi Domini Nostri Julij Papæ II. pro Canonicis Salvatoris
Lateranensis pro corrigendis delictis circa Hæreses .*

ULIUS II. servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Sacrae merita Religionis sub qua dilecti filii Canonici Regulares, & aliæ personæ Congregationis Lateranensis, Ordinis S. Augustini, mundanis calcatis illecebris quærentes celestia Domino militant, exposcunt, ut Apostolica sedes, cui nullo medio subsunt eos, & ipsorum Monasteria, ac loca condignis attollat honoribus, & specialibus favoribus prosequatur.

Sanè pro parte dilectorum filiorum præfidentium Congregationis prædictorum, & Congregationis eorundem nobis super exhibita petitio continebat, quòd licet Monasteria Prioratus Præposituræ, & alia loca Congregationis, & Ordinis prædictorum, ac illorum Canonici, & personæ Romanæ Ecclesiæ, & eidem sedi immediatè subjecta sint, diversaque, & quamplura privilegia exemptionum, & immunitatum à superioritate quorumcunque Ordinariorum locorum per quamplures Romanos Pontifices prædecessores nostros eisdem Congregationi Monasterijs locis Canonicis, & personis concessa fuerant, ita ut ratione delicti, vel contractus aut rei de qua ageretur, ubicumque committeretur delictum, iniretur contractus, aut res ipsæ consistent, ipsi Canonici, & personæ Congregationis prædictæ, coram ordinarijs convenire nequeant, sed teneantur de se quærelantibus coram Sede Apostolica, vel Legatis ejus dumtaxat de Justitia respondere, ac propterea existiment ratione hujusmodi exemptionis se exemptos fore etiam à quibuscumque Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, tamen quia forsan humani generis inimico, & discordiam satore seminante, propter emulationem quæ aliquando etiam inter Religiosos oriuntur, vel alias contingere posset, Inquisitores hæreticæ pravitatis contra Canonicos, & personas dictæ Congregationis attemptare velle, super hujusmodi Inquisitione quamvis hætenus ettemptatum non sit. Quare pro parte præfidentium, & Congregationis prædictorum esserentium simile privilegium Fratrum servorum B. Mariæ dicti Ordinis S. Augustini professoribus, & etiam patribus Jesuatis nuncupatis, per Sedem prædictam concessum fuisse, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut Monasteria, Præposituras, Prioratus, Ecclesias, ac loca quæcumque ipsius Congregationis, ac illorum Canonicos, & personas quascumque præsentis, & futuras, à quorumcunque Inquisitorum hæreticæ pravitatis nunc, & pro tempore existentium visitatione, correctione, jurisdictione, & superioritate, penitus, & omnino, perpetuò eximere, & liberare, ac aliàs in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Congregationem, & illius Canonicos, & personas, ac illorum Monasteria, & loca in quibus Canonici, & personæ in humilitate spiritus, sub regulari observantia gratum Domino in illius beneplacitis exhibent famulatum, in visceribus nostræ dilectionis, & charitatis retinemus, Prælatos, & Canonicos præfatos, & Congregationis hujusmodi singulares personas, à quibuscumque excommunicationis suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Monasteria, Præposituras, Prioratus, Ecclesias, & loca quæcumque ipsius Congregationis, ac illorum Canonicos, & personas quascumque præsentis, & futuras à quorumcunque hæreticæ pravitatis Inquisitorum nunc, & pro tempore existentium visitatione, correctione, jurisdictione, & superioritate penitus, & omnino, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo eximimus, & liberamus, ita ut Canonici, & aliæ personæ Congregationis, & Ordinis S. Augustini prædictorum; utpotè sub protectione Sedis Apostolicæ constituti, & recepti, coram eadem Sede, vel Delegatis ejus dumtaxat, & non coram dictis Inquisitoribus, super

super hujusmodi inquisitione facienda teneantur respondere, decernentes irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attemptari.

Non obstantibus præmissis; videlicet fæl. record. Innocentii Papæ IV. prædecessoris nostri circa exemptos edita, quæ incipit; *Volentes*, & aliis Apostolicis Constitutionibus, Privilegiis quoque, & Indultis Apostolicis eisdem Inquisitoribus nunc forsan sub quibuscumque tenoribus concessis, & in posterum concedendis, quibus etiam si de illis eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentionem specialem importantes, præsentibus mentio habenda esset, hujusmodi tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ad dictam Congregationem, & illius Canonicos, & personas, se non extendere, eisdem auctoritate, & tenore decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, exemptionis, liberationis, derogationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1511. 5. Idus Januarii. Pontificatus nostri Anno IX.

VV. de Encknuoirt.

Jo. de Radicibus

G. Wirtt

C. Gratianus

Jo. Tludre

Jo. Canellottus

P. De Castello.

P. Lantes

C. Dobilralza.

Loco sigilli plumbei pendentis.

*Concessio earumdem Indulgentiarum, quibus decorata est Ecclesia
S. Mariæ de Populo, facta per Julium II. Ecclesiæ
S. Mariæ de Pace.*

JULIUS PAPA II.

Niversis Christifidelibus præsentis litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Dum præclara meritorum insignia, quibus Regina Cælorum Genitrix gloriosa Maria, sedibus prælatæ sydereis, quasi stella matutina præutilat devotæ considerationis indagine perscrutamur, dumque intra pectoris nostri arcana revolvimus, quod ipsa utpote Mater gratiæ, & misericordiæ pro salute Christifidelium, qui delictorum onere pergravantur, apud eum, quem genuit Jesum Christum Dominum nostrum assidue intercedit, dignum & debitum esse putamus, ut in honorem nominis eius dedicatas Ecclesias Indulgentiarum muneribus decoremus, & gratiarum impendiis prosequamur sanè accepimus, quod glor. recor. Sixtus PaPa IV. prædecessor noster, ob singularem, quam ad ipsam gloriosam Dei Genitricem Mariam gerebat devotionem, cum in Alma Urbe nostra Domum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Populo cum Ecclesia opere satis sumptuoso instaurasset, ut plures Plenarias etiam Indulgentias, Ecclesiam ipsam, & illius Altare majus, in quo tabernaculum marmoreum satis ornatum pro conservatione Imaginis ejusdem Virginis, qua Populi multitudo ob signa, & miracula, quæ inibi ipsius Virginis intercessione operatur Altissimus, conluebat; facultatemque Priori dictæ Domus depu-

deputandi Confessores, qui dictam Ecclesiam visitantes ab eorum peccatis absol-
verent concessisset. Postmodum Ecclesiam sub invocatione ejusdem Beatæ Mariæ
Virginis de Pace, aliàs de Virtutibus nuncupatam propter quamdam Imaginem
tunc in pariete muri depictam miraculis coruscantem opere, & satis sumptuoso
construi, & edificari fecit: eamque dilectis filiis Canonicis Congregationis La-
teranen. inhabitandam attribuit: animo, menteque gerens similes, & prorsus eas-
dem visitantibus dictam Ecclesiam de Pace Indulgentias concedere, quas visi-
tantibus Ecclesiam de Populo antedictam concesserat. Cum autem idem Sixtus
prædecessor suum pium propositum in hoc morte præventus adimplere nequiverit.
Nos ejusdem Sixti, qui etiam noster secundum carnem patruus fuit, & à quo ad
Cardinalatus honorem promoti fuimus, piamque erga Beatissimam Dei Genitri-
cem Mariam, quam etiam à teneris annis impensè fuimus venerati devotionem
sequi volentes: omnibus, et singulis utriusque sexus Fidelibus verè poenitentibus,
et confessis, qui eandem Ecclesiam Beatæ Mariæ de Pace, dictæ de Virtutibus in
Beati Martini Episcopi, quo Imago ejusdem B. Mariæ Virginis in dicto pariete
tunc depicta ad Altare majus dictæ Ecclesiæ de Pace translata, et in tabernaculo
tunc satis ornato recondita, et clausa fuit, et S. Andreae Apostoli, ac S. Augustini
festivitatem diebus, à primis Vesperis usque ad Occasum Solis diei sequentis, nec
non singulis aliis diebus, et temporibus anni, quibus visitantibus Ecclesiam de
Populo prædictam, aliquæ Indulgentiæ per eundem Sixtum, et alios Romanos
Pontifices prædecessores nostros concessæ reperiuntur, devotè visitaverint, & pias
elemosynas erogaverint, easdem Indulgentias etiam plenarias, et peccatorum
remissiones, visitantibus dictam Ecclesiam de Populo, eisdem diebus, et tempo-
ribus concessas Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, et elargi-
mur, et ut Fideles Christi ad consequendam Indulgentiarum hujusmodi gratiam
Deo propitio aptiores reddantur: Quod ejusdem Monasterii de Pace Canonici
in singulis festivitatem diebus, et diebus, ac temporibus prædictis omnium, et singulo-
rum Christifidelium, ad dictam Ecclesiam de Pace, pro hujusmodi Indulgentiis
consequendis confluentium confessiones audire, et eos ab omnibus, et singulis eo-
rum peccatis, criminibus, et delictis, à quibus Prior, et Fratres Domus de Po-
pulo absolvere possunt, absolvere, eisque poenitentiam salutarem pro modo cul-
pæ injungere, liberè, et licitè valeant, harum serie, concedimus facultatem. Præ-
sentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Non obstantibus Constitutioni-
bus, et Ordinationibus Apostolicis, ac Regulis nostris, illa præsertim, qua statui-
mus, quòd Indulgentiæ adinstar concessæ, nullius essent roboris, vel momenti,
cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Julii 1506. Pon-
tificatus nostri Anno III. A. Adrianus.

*Gratiæ diversæ à Summis Pontificibus vive vocis oraculo Canonicis
concessæ, vel simplici signatura munitæ.*

*Pater Leo de Carate præsentibus D. Lanfranco de Cremona, D. Nicolao
de Bononia, & D. Orosio de Mediolano à SS. D. Nostro
Eugenio Papa IV. præcatus est, & exoravit
ut infra:*

*Conceditur facultas Rectori Generali absolvendi eos, qui sunt de Congregatione
in omnibus casibus, et cum eis dispensandi super irregularitate,
& defectu natalium.*

BEATISSIME PATER: Ut tam Clerici, quàm Laici in quibus-
cumque Monasteriis, Prioratibus, sive locis Congregationis Canoni-
corum Regularium B. Mariæ de Frigidionaria, Ordinis S. Augustini, Lu-
canæ Dioecesis, cupientes sub Regulari habitu virtutum Domino famu-
lari,

lari, in hujusmodi eorum proposito, & observantia valeant conservari, & de eorum excessibus facti consciis, securius valeant Altissimo quietam mente servire. Et ne eis postquam in hujusmodi Monasteriis, Prioratibus, sive locis recepti fuerint, vagandi detur occasio: Pro parte Oratoris Vestri, Rectoris Majoris Congregationis præfatæ. S. V. devotè, & humiliter supplicatur; quatenus sibi, & ei qui pro tempore dictæ Congregationis fuerit Rector Major, quoscunque Canonicos Professos, etiam Novitios, necnon Conversos, Commisso, Oblatos dictæ Congregationis, ab omnibus peccatis eorum, de quibus confessi fuerint; etiam si talia fuerint propter quæ sit Sedes Apostolica meritò consulenda prò semel tantum, ab aliis autem toties, & quoties opus fuerit, absolvere, & etiam penitentiam salutarem injungere.

Insuper cum eis, super Irregularitate quacunque, & ex causa quacunque contracta (homicidii, bigamiæ, mutilationis membrorum, ac percussione Prælatorum casibus dumtaxat exceptis) pro semel tantum dispensare liberè, & licitè valeat facultatem, potestatemque omnimodis concedere dignemini gratiosè, dispensationibus, quæ fieri contingant, quamdiu in Regulari Observantia perseveraverint duraturis, & non ultrà. Item, ut idem Rector cum illis ex prædictis defectus natalium patientibus, ex Presbyteris sæcularibus, vel Regularibus, Monialibus, seu Abbatissis, vel Abbatibus, vel Prælati aliis Superioribus genitas, ut Prioratus, & Rectoratus, & alia Officia dictæ Congregationis recipere, & retinere liberè, & licitè valeant, dum tamen vixerint in Observantia Regulari, de speciali gratia similem usque ad beneplacitum Sedis Apostolicæ concedere dignemini facultatem dispensandi. Quodque hujusmodi supplicationis simplex signatura absque hoc, quod Apostolicæ litteræ conficiantur sufficiat. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac statutis, & consuetudinibus Ordinis, Monasteriorum, Prioratum, & locorum prædictorum, & aliis contrariis, non obstantibus quibuscunque, & cum cæteris circumstantiis, & clausulis opportunis. *Concessum, ut petitur de omnibus in præsentia Domini nostri Papæ C. Ariminen.* Et absque confectioe litterarum. C. Ariminen.

Datum Florentiæ 12. Kal. Februarii Anno V.

Item rogavit pro Indulgentiis Stationum Urbis Romæ, vel extra.

BEATISSIME PATER. Supplicatur Sanctitatem Vestram pro parte devotorum Oratorum vestrorum Congregationis Canonorum Beatæ Mariæ de Frigidionaria Ordinis S. Augustini, quatenus omnibus & singulis Diffinitoribus, Præfidentibus, Vicariis, Prioribus, Canonicis, Novitiis, & Clericis, Conversis, & personis præfatæ Congregationis præsentibus, & futuris, qui in diebus, in quibus Stationes in nonnullis tam intra, quàm extra Urbem consistentibus Ecclesiis, à Summis Pontificibus prædecessoribus vestris indictæ, seu institutæ sunt, existunt: quique Altaria Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum suorum, in quibus moram tunc trahere contigerit, devotè visitaverint, & Psalmum David, qui incipit *Miserere mei Deus*, videlicet illum scientes, alii verò ex ipsis ipsum ignorantes, quindecies Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam ante quodlibet Altarium eorumdem, pro felici statu Sanctæ Matris Ecclesiæ devotè dixerint, seu recitaverint, singulis vicibus dierum prædictorum, quibus id fecerint illas easdem Indulgentias peccatorum, ac injunctarum poenitentiarum remissionem, quas singuli Fideles intra, & extra Urbem hujusmodi in singulis diebus prædictis pro tempore prædicto visitantes consequuntur, etiam perindè, ac si illas tunc Præsidentes, Diffinitores, Vicarii, Priores, Canonici, Novitii, Clerici, Conversi, & persone præsentis, & futuræ supradictæ personaliter visitassent: concedere dignemini, & indulgere de gratia speciali. Quodque in defectu Altarium, in Ecclesiis Monasteriorum, & locorum Canonorum hujusmodi, alia in illis loca devota ad visita-

tionem, & alia præmissa facienda eligi possint. Et quòd concessio etiam hujusmodi ad singulos ex prædictis, qui propter obedientiam, vel alias causas pro bono ipsius Congregationis extra Monasteria, & loca prædicta hujusmodi in diebus præfatis pro tempore exire, vel esse contigerit se extendat, dummodò Psalmum, seu Salutationem hujusmodi in aliis Ecclesiis dicant, & in ipsis visitationem faciant, ut præfertur, *Concessum, ut petitur*. In præsentia Domini nostri Papæ. C. Ariminen. Et quòd simplex signatura super dicta supplicatione per Sanctitatem Vestram, seu in ejus præsentia facienda perindè valeat, ac robur plenarium obtineat in omnibus, & per omnia, ac si super illa litteræ Apostolicæ confectæ forent. *Concess. C. Ariminen.*

Item pro Absolutione in Casibus etiam reservatis.

BEATISSIME PATER. Cum plerosque Christicolæ utriusque sexus singulari devotione permotos, ad Religiosos, seu Professores Ordinis S. Augustini Canonicorum Regularium S. Mariæ de Frigidionaria nuncupatos, eorumque loca, de diversis Mundi partibus causa confitendi peccata sua Religiosis eisdem sæpè venire contingant: supplicant humiliter Sanctitatem Vestram devoti Oratores vestri, Rector, & Priores Ordinis Canonicorum S. Mariæ de Frigidionaria hujusmodi, quatenus pro salute Animarum dictorum Christicolarum, ne aliàs in cassum laborare super præmissis cogantur, dignemini de benignitate Apostolica eisdem Rectori, & Prioribus præsentibus, & futuris, necnon Canonicis suis in quibuscumque eorum Monasteriis, Prioratibus, sive locis, quæ ubilibet sunt, & erunt pro tempore degentibus, dictum Ordinem expressè professis, & in Sacerdotio constitutis, ac aliàs ad hoc idoneis, quos ipse Rector, & Priores duxerint eligendos, misericorditer concedere, ut omnium, & singulorum Christicolarum prædictorum sua peccata illis pro tempore confiteri volentium, Confessiones hujusmodi diligenter audire, ipsisque confitentibus, singulis eorum pro commissis quibusvis (nisi talia essent, per quæ Sedes Apostolica meritò consulenda sit) debitam absolutionem impendere, ac pœnitentiam salutarem injungere.

Necnon similiter, quòd Rector, & Priores Canonicorum, & è e converso Canonici præfati, Rectorum, & Priorum eorundem peccata sua pari modo confiteri volentium Confessiones audire, ac eis pro commissis similibus, absolutionem similem impendere, pœnitentiamque injungere liberè, & licitè valeant, atque possint.

Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, & aliis contrariis quibuscumque.

Concessum ut petitur, durante Observantia Regulari, in præsentia Domini nostri Papæ. C. Ariminen. Et quòd signatura V.S., seu de ejus mandato, aut in sui præsentia, in fine præsentis supplicationis apposita, absque eo, quòd litteræ Apostolicæ conficiantur super ea, ad totalem omnium, & singulorum, quæ superius petita sunt, effectum valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant in omnibus, & per omnia, perindè, ac si hujusmodi litteræ in forma debita confectæ essent. *Concessum. C. Ariminen.*

Datum Bononiæ 7. Kal. Februarii Anno VI.

1436.

Item circa Absolutiones, ac Dispensationes, supplicatum, & obtentum adhuc ampliori forma.

BEATISSIME PATER. Supplicant Sanctitatem Vestram devoti Filii, & Oratores vestri Rector major, & Priores de Congregatione Beatæ Mariæ de Frigidionaria Lucanæ Diocesis, Ordinis S. Augustini, quatenus ex singulari gratia, & in favorem Observantiæ Regularis concedere dignemini: Quod Rector major, & Priores, & qui loco eorum in ipsorum absentia constituuntur Monaste-

riorum, sive locorum dictæ Congregationis, præsentis & futuri, omnibus, & singulis Canonicis, Novitiis, Conversis, & Commissis ejusdem Congregationis, qui nunc sunt, & pro tempore fuerint confiteri volentibus pro omnibus, & singulis peccatis, delictis, & excessibus, de quibus Sedes Apostolica esset meritò consulenda pro semel tantum: Pro aliis verò quibuscumque præter Sedi Apostolicæ reservata, quoties opus fuerit, auctoritate Apostolica possint absolutionis beneficium impendere, & poenitentiam injungere salutarem. Similiter omnes, & singulos prædictos, à quibuscumque excommunicationum, suspensionum, & interdictorum sententiis, aliisque censuris, & poenis Ecclesiasticis à jure, vel ab homine; auctoritate Apostolica, vel quavis alia generaliter, vel specialiter, promulgatis, & quarum absolutio esset etiam Sedi Apostolicæ generaliter, vel specialiter reservata, si quas incurrerint, injuncta debita satisfactione quoties opus fuerit, valeant absolvere, possint etiam super Irregularitatibus quibuscumque, & quomodocumque contractis [Homicidii, seu membrorum mutilatione, aut falsificatione litterarum Apostolicarum, & bigamiæ dumtaxat exceptis] semel tantum cum supradictis dispensare; Super Irregularitatibus verò si quas ex censuris supradictis, vel eorum aliqua, Divina Officia celebrando, dum tamen in contemptum clavium forsan incurrere non contingerit, quoties opus fuerit, valeant similiter dispensare. Itaut omnes, & singuli, cum quibus super Irregularitatibus supradictis dispensari contigerit, ut permittitur ad omnes sacros Ordines promoveri valeant, & in Ordinibus sic susceptis liberè ministrare, quodque Rector major, & Priores de Congregatione hujusmodi, & qui eorum loco in ipsorum absentia deputantur à Confessore, quem elegerint in præmissis absolvi possint, quoties expedierit, & cum eis, ut permittitur dispensari: Quodque deputati ad audiendum Confessiones Congregationis hujusmodi, possint audire omnes utriusque sexus, ubique consistentes, aut ad se venientes, absque alia suorum Superiorum, sive Ordinariorum licentia, & eos poenitentia, & satisfactione injunctis quoties oportuerit absolvere ab omnibus, & singulis peccatis, & à quibuscumque suspensionum, & excommunicationum sententiis, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & poenis, quas à jure, vel ab homine latas incurrisse quomodolibet censebuntur, prout locorum Episcopi, & Ordinarii ex ordinaria Jurisdictione possunt, ac in omnibus, & singulis casibus, & votis cum eis dispensare, vel prout eorum Animarum saluti viderint expedire, in alia pietatis opera commutare, dummodò propter hæc Sedes Apostolica consulenda non sit, & eis in Ecclesiis Congregationis hujusmodi, ministrare Eucharistiæ Sacramentum, quodque poenitentia jejuniorum, quæ imposita est Religiosis, & personis dictæ Congregationis, occasione Plenariæ Indulgentiæ in articulo mortis, per privilegium Apostolicum concessæ, possit per Prælatos, seu Priores dictæ Congregationis modificari, alterari, variari augeri, & minui dictorum Prælatorum arbitrio. Et quod hæc, & aliæ gratiæ amplectantur Novitios, qui dumtaxat perseveraverint, licet de iis in Apostolicis litteris non caveatur; quodque in omnibus gratiis eidem Congregationi, sive ejus Monasteriis, vel personis concessis, si quid dubitationis, vel scrupuli emerferit, non secundum rigorem juris, seu subtilitates, aut difficultates, sed secundum bonam æquitatem in favorem Animarum largissimè intelligantur, & interpretentur. *Concessum, ut petitur de omnibus*, de Sacramento Eucharistiæ, excepto festo Paschæ. In præsentia Domini nostri Papæ C. Ariminen. Et quod omnia prædicta per solam signaturam Sanctitatis Vestræ vim, & effectum obtineant, ac si super illis litteræ Apost. confectæ, & per Bullam plumbeam obtentæ fuissent. Non obstantibus Apostolicis, & aliis Cancellariæ Constitutionibus, & Ordinibus contrariis quibuscumque. *Concessum. C. Ariminen.*

Datum Florentiæ 10. Kalen. Augusti 1439. 23. Julii Anno IX. Pontificatus S.D.N. Papæ Eugenii IV.

Confirmatum per Sixtum IV. Anno sui Pontificatus IV. 10. Septembris 1477. Confirmatum per Clementem VII., per Paulum III., & alios Summos Pontifices. Et demum

Pro Canonicis S. Salvatoris Lateranen. 315

demum per Pium V. Anno II. sui Pontificatus, 17. Kal. Septembris 1567. De viridi observantia talis Privilegii habet Aurea Armilla, in verbo Absolutio numero 26. ubi habes, quod Rev. Prædicatores gaudent de tali Indulto, vide ibi.

Item pro decedentibus.

BEATISSIME PATER: ut Animarum saluti devotorum Oratorum vestrorum universorum Canonorum, Converforum, Commisforum, & Novitiorum profiteri optantium Congregationis S. Mariæ de Frigidionaria Ordinis S. Augustini Lucanen. Dioec., præsentium, & futurorum in perpetuum fructuosius consulatur. Supplicant S. V. Oratores præfati, quatenus sibi gratiam faciat specialem ipsis in sinceritate fidei, unitate S. R. E., ac obedientia, & devotione S. V. & successorum ejusdem Romanorum Pontificum canonicè intrantium persistentibus. Sacerdotem idoneum Regularem, vel secularem in confessorem eligere queant, qui in mortis articulo plenariam remissionem omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint impendere valeat, concedere, & indulgere dignemini; addito quod ipsi supplicantes ex confidentia remissionis hujusmodi aliqua illicita committere non proponant. Et quod infra terminum trium mensium postquam de hujusmodi, signatura notitiam habuerint septem Psalmos Pænitentiales. Qui Divino fuerint officio mancipati, & deputati. Qui vero conversi, sive commissi extiterint, septies *Septem Pater noster*, & totidem *Ave Maria* usque ad unum Annum, septimanis singulis dicere teneantur, legitimo impedimento cessante: Aut si forsan eadem in toto, vel in parte quomodocumque adimplere nequierint, eisdem septimanis insequentibus supplere teneantur, & adimplere; *Cum non obstantibus, & clausulis opportunis. Concessum*, ut pro omnibus quamdiu vixerint in observantia Regulari; in præsentia D. N. Papæ C. Ariminen., & quod hujusmodi supplicationis simplex signatura sufficiat, absque aliarum Apostolicarum desuper confectione litterarum. Concessum C. Ariminen.

Datum Florentiæ 21. Julii 1439. Anno 9. D. Eugenii Papæ IV.

Item pro celebratione Missarum.

Item supplicant S. V. universas prædictorum Canonorum, quatenus ipsis præsentibus, & futuris, quod Sacerdotes ex eis statim erumpente aurora, necnon post horam 3., usque ad horam 9. quoties opus fuerit pro necessitate, seu aliqua eorum commoditate, Missas celebrare libere, & licite valeant, itaque id eis ad peccatum minimè imputetur, perpetuò concedere, & indulgere dignemini de gratia speciali, & cum non obstantibus, & clausulis opportunis. *Concessum, ut petitur quamdiu, ut supra C. Ariminen. & quod hujusmodi supplicationis simplex signatura sufficiat, absque aliarum desuper confectione litterarum. Concess. C. Ariminen.*

Item supplicant universitas Canonorum prædictorum S. V. ipsis præsentibus, & futuris. Quod cum quibuscunque personis, quibusvis excommunicationum sententiis, atque poenis à jure dumtaxat pro tempore irretitis, & non publicatis, absque eo quod id eis ad peccatum valeat imputari, participare, & conversare libere, & licite valeant perpetuò concedere, & indulgere dignemini de gratia speciali; Et cum non obstantibus, & clausulis opportunis. *Concessum dummodò non ex contemptu.* Et quod hujusmodi supplicationis, sola simplex signatura sufficiat; absque aliarum desuper confectione litterarum. Concessum C. Ariminen.

Idem Pontifex concessit oraculo vivæ vocis, quod possint ad Ordinem dictum acceptare votum simplicem habentes intrandi in aliam Religionem. Et quod libere schismaticos evitare non teneantur; dummodò in crimen illius schismatis nunquam participant; Florentiæ. Concessit idem SS. Eugenius.

*Alia Gratiæ à SS. D. N. Nicolao Papa V. impetrata pro decedentibus
potissimum.*

Supplicant S. V. Beatissime Pater Canonici Regulares Congregationis vestræ Lateranen. Quòd cùm jam habuissent à fæl.mem.Eugenio Papa IV. quòd plenariè absolvi possent in puncto mortis, & plenariam Indulgentiam, & remissionem omnium suorum consequi hac conditione: Quòd Psalmos pœnitentiales cum Lætaniis dicerent per annum, semel in hebdomada, incipiendo quàm primum habuerit notitiam gratiæ hujus. Nunc verò quia plures Canonorum prædictorum non inceperunt hanc pœnitentiam quàm primum, vel non recordantur si hoc egerunt emergentibus scrupulus, vel securè transire possint, petunt humiliter à præfata S. V. quòd illi, qui non incæperunt hanc pœnitentiam adhuc, vel tempore præfato, possint eam incipere infra duos menses, quamprimum habuerint notitiam ipsius gratiæ: & tam isti, qui ad præsens sunt in Congregatione, quàm illi qui futuri sunt.

Item quòd si aliqui pœnitentiam præfatam non expleissent continuato tempore, possint etiam complere, & habeantur tanquam si continuatè expleissent. Et si infra annum decederent ante completam pœnitentiam; vel antequam habuissent notitiam præfatæ gratiæ, possint, & debeant plenariè absolvi; sicut qui egerunt pœnitentiam tempore suo.

Item quòd illi qui incæperunt, & compleverunt, sed non præsignato tempore. Et quòd illi, qui aliquando per aliquod tempus intermiserunt, vel intermittent aliqua causa, vel oblivione, vel negligentia, & tamen postea compleverunt, vel complebunt, possint & debeant omnes suprascripti similiter plenariè absolvi, sicut supradictum est.

Item quòd hæc gratia extendatur tam ad Novitios, quàm ad professos, & tam ad Convetsos, quàm ad commissos, cum hac conditione, quòd dicere possint ipsi Conversi loco præfatæ Pœnitentiæ quinquaginta *Pater noster*, & totidem *Ave Maria*.

Item quòd si aliqui in futurum habita Novitia præfatæ gratiæ, non incæpissent pœnitentiam infra præfatum tempus, vel ex infirmitate, vel oblivione, vel negligentia, possint iterum illam incipere, injuncta eis Pœnitentia à Superiore suo; Si ex crassa negligentia hoc egerint.

Item si aliquod dubium oriretur in futurum, debeat hoc non scrupulosè; sed cum benignitate, & charitate interpretari, habito respectu ad intentionem dantis, & concedentis. Et hanc gratiam concedere dignietur S. V. prælibata ob reverentia Jesu Christi, & intuitu charitatis. *Fiat ut petitur de omnibus, & pro omnibus præsentibus, & intraturis usque ad Decennium. V. S.* Et simplex signatura sufficiat absque litterarum Apostolicarum desuper expeditione. *Fiat* † 1. 1453. Deo gratias. Amen.

*Facullas à Sanctissimo Domino Nostro Nicolao Papa, V. Lateranensi Priori
data Pœnitentiariorum in ipsa Salvatoris Basilica creandi
ac destituendi, aliosque subrogandi pro libito.*

BEATISSIME PATER, dudum S. V. oraculo vivæ vocis Prioribus Ecclesiæ Lateranen. commisserat curam providendi de Pœnitentiariis Religiosis sui Ordinis eidem Ecclesiæ necessariis, ac eos removendi, quando esset necessarium, quod, & fecerunt usque ad præsentem diem instituendo eos, qui erant necessarij, & removendo superfluos. Nunc autem Prior existens volens remove quosdam, minus laudabiliter se gerentes in dicto officio Pœnitentiariæ pro honore dictæ Ecclesiæ, & salute animarum eorundem. Ipsi vero hoc non ferentes supplicarunt, S. V. quatenus eos crearet Pœnitentiariorum, & Canonicos perpetuos dictæ Ecclesiæ (ut
asse-

asseritur). Inter quos supplicantes unus fuit D. Guglielmus de Papia, nec possent removeri de dicta Ecclesia à Prælatiis suis quocumque tempore: & sic [ut asseritur] supradicti gratias obtinuerunt à S. V. excutientes collum suum de iugo obedientiæ, viventes in libertate, non curantes de præceptis superiorum suorum cum maximo scandolo Ecclesiæ, & detrimento animarum suarum: quæ concessio, five gratia eis facta huiusmodi, in maximum detrimentum Religionis, miranda erat Patrum Sanctitas magnus erat plane viro si dicti Pœnitentiarii, vel aliqui de dictis Canonicis in dicta Ecclesia habitantibus, vel habitaturis in futurum fuerint exempti à Præceptis Superiorum suorum sub Pœnitentiariæ, vel alio quovis colore non possint removeri de dicta Ecclesia ad alia loca dicti Ordinis, quando videbitur Prælatiis eorumdem, nec creditur, hoc esse intentionem, S. V. Quare P. S. humiliter supplicatur eidem. S. pro parte Priores, & capituli ejusdem Ecclesiæ Lateranen., quatenus supradictis periculis, & detrimentis dictæ Religionis dignetur eadem V. S. providere de gratia speciali, ac dictas gratias five concessiones per huiusmodi prædictos, vel alios Canonicos dicti Ordinis sic impetratas cassare, annullare, & mandare, ut de registris cassentur, & annullentur, ac de cætero omnes similes gratiæ per aliquos dicti Ordinis impetrandæ, etiam si fuerint impetratæ, sint nullius roboris, & momenti, nisi de hac supplicatione fecerint de verbo ad verbum, & de ejus data mentionem. Non obstantibus quibuscumq; constitutionibus Apostolicis. *Fiat motu proprio; & ita fieri mandamus; & usque ad incarcerationem rebellium*, quidquid per nos fortè concessum fuerit concessum in contrarium revocantes, cassantes, & annullantes.

Et quod simplex signatura hujus supplicationis sufficiat, absque confectione aliquarum Litterarum Apostolicarum,

*Gratiæ Concessæ per Sanctissimum Dominum Nostrum
Sixtum Papam IV.*

Concessum est in Anno Domini 1482. die 17. Aprilis Ordinis Canonic. Regul. Congregat. Lateranen. per Beatiss. Syxtum Papam IV. per simplicem signaturam, ad supplicationem D. Hieronymi Callini tunc Rectoris generalis; cujus supplicationis tenor cum signatura sequitur de verbo ad verbum; sicut in originali continetur; quod Venetiis in Canonica Charitatis servatur: & in sequenti anno videlicet 1483. oraculo vivæ vocis, ad requisitionem D. Constantij de Mediolano procuratoris generalis idem Pontifex superscriptas, & infrascriptas Indulgentias concessit, & se per signaturam infrascriptam concessisse declaravit.

Beatissime Pater optavi sæpe, & pro debito temptavi Beatissimos pedes S. V. visitare, atque deosculari, Congregationemque nostram Lateranen. Canonicorum Regularium. S. V. servam commendare. Sed cum desiderio meo frustratus sim, & ad Capitulum generale mihi properandum sit, has literulas Benedictioni vestræ dare censui, videlicet, ut Sanctitas Vestra aliquod donum spirituale servulis ejusdem Sanctitatis Vestræ concedat infrascriptas gratias, per *Fiat* concedere dignetur.

Primò, Indulgentiam plenariam, & absolutionem etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, semel in vita pro omnibus Canonicis, & Commissis, seu Conversis Congregationis Lateranen.

Necnon omnes Indulgentias concessas Ordini Cartusienium eo modo, & pariformiter, sicuti ei concessit.

Insuper & Indulgentiam plenariam cum absolutione ut supra matribus, Procuratoris Ordinis nostri, & mea, & cætera.

E. B. pedum S. V. servulus Hieronymus Tarvisinus Canonicorum Regularium Rector generalis.

Fiat de absolutione pro Fratribus, & aliis ut supra Congregationis, & de casibus. De secularibus autem fiat de plenaria Indulg. cum absolutione, à casibus Episcopalis. F. Item

Item SS. D. N. Sixtus Papæ IV. ad requisitionem D. Constantii Mediolanen. Procuratoris Ordinis ; concessit Congregationi nostræ , idest Patribus , & Fratribus nostris præsentibus , & futuris perpetuis futuris temporibus , Indulgentiam plenariam omnium peccatorum in die Nativitatis Virginis Gloriosæ Mariæ cum pœnitentia unius Miserere , & hoc de anno 1483.

Item eadem auctoritate concessit præfato Ordini nostro singulo anno , quòd omnes Fratres eorum præsentibus , & futuri , dicentes unum *Miserere* ad quodlibet Altare illius Ecclesiæ in qua reperiuntur , perpetuis futuris temporibus , consequantur Indulgentias omnes Ecclesiarum illius Dioecesis , & quæ sunt ea die in Urbe Roma .

Item confirmavit omnes gratias , & privilegia concessa Ordini illi tam per Bullas , quàm per simplicem signaturam , aut oraculo vivæ vocis à quibuscunque Pontificibus.

Item concessit Sanctitas Sua , quòd possint prædicare ubique , & in prædicationibus habere gratias , & immunitates , quas habet Ordo Fratrum Minorum seu à jure, seu per specialia privilegia.

Item concessit semel in vita , & semel in morte omnibus Canonicis Ordinis eorum , plenariam remissionem omnium peccatorum , & hoc ad instantiam D. Celsi Veronen. Rectoris generalis , & D. Philippi de Camerino tunc Visitatoris 1471. die 2. Octobris.

Item concessit alia die Plenariam absolutionem Ordini nostro pro nostris fratribus , & quòd ab omnibus Casibus sibi etiam reservatis , & Sedi Apostolicæ possint absolvere eos.

Diversæ gratiæ concessæ per Innocentium Papam VIII. vivæ vocis oraculo ,

ANNO Domini 1486. nonis Martii . Sanctissimus D. Innocentius Papa VIII. concessit Reverendo Patri D. Celso Veronen. Congregationis nostræ Canonicorum Regularium Lateranen. tunc generali Rectori , oraculo vivæ vocis , ut quicumque ex Fratribus nostris tam præsentibus , quàm futuris , diceret ter Psalmum *Miserere* . Consequantur omnes Indulgentias illius Dioecesis , in qua fuerint , necnos ea , quæ in Urbe Roma occurrerint , ac si ea omnia loca visitassent , in quibus Indulgentiæ ipsæ sunt constitutæ .

Item , quòd possit ipsas concedere omnibus Monialibus Ordinis nostri , & quibuscunque aliis Monialibus , quibus videbitur filio D. Celso .

Item præfatus Sanctissimus Dominus eidem Patri D. Celso eadem die concessit , ut Rector generalis prædictæ nostræ Congregationis , qui pro tempore fuerit , licentiam habeat benedicendi corporalia , necnon & ipse Pater D. Celsus quocunque tempore habeat prædictam licentiam .

Item anno 1487. concessit Patri D. Hieronymo Tarvisino Rectori generali , quòd Oblati nostri gaudeant privilegiis , & beneficiis spiritualibus , puta Stationibus , & aliis Indulgentiis , sicut Clerici nostri .

Pauli Papæ II. Oraculo vivæ vocis .

PAULUS Papa II. concessit Oraculo vivæ vocis D. Philippo de Camerino supplicante , qui Monasteriis Lateranen. Prior erat , quòd Visitatores , & Priores Congregationis nostræ , qui pro tempore fuerint , possint celebrare Missam post mediam noctem , & ante Auroram tempore necessitatis , idest , dum iter capere voluerint , aut aliquid hujusmodi facere .

1470.

Dilectis Filiis Canonici Regularibus Lateranensibus.

Diversæ Gratia concessæ vivæ vocis Oraculo, per Alexandrum Papam VI.

Reverendi in Christo Patres Fratres observandi, salutem in Domino. Virtutum species, ac profectus Congregationis vestræ, merita, tanta me charitate, devotioneque erga Paternitates vestras devinxere: ut quicquid ingenii, ac virium in me esse censeatur, id totum honori, ac commodi vestri gratia, & excitare mihi sit gratissimum, & opportunitate occurrente exponere semper paratissimus sim. In his quippe omnibus sive privatis, sive quæ publicis in rebus dictæ Congregationi vestræ conducere videntur, portionem quamdam habere, meque participem esse existimo. Quo fit, ut ea, quæ nuper à Sanctissimo Domino nostro, Congregatio vestra consequi mea opera vivæ vocis Oraculo optavit, à Beatitudine Sua omni, qua potui diligentia obtinuerim, quæ sunt infra scripta, videlicet,

Ut Prælati Congregationis vestræ Lateranen. per alios vestri Ordinis profectos tantum, verberari facere possint Clericos, & Commissos, seu Conversos ejusdem Congregationis causa correctionis, & Regularis Disciplina, quos ipsi Prælati de Jure tenentur manu propria si possent verberare.

Item, ut eos, qui sunt incorrigibiles, & rebelles, ac omnino indisciplinabiles, qui multoties non corriguntur, eiicere possint de Congregatione; ablato saltem professionis habitu, ne suis malis moribus alios bonos inficiant, atque contaminent, ut similiter faciunt alii Ordines Claustralium.

Item, ut Canonici Congregationis prædictæ, qui ex natura, vel alia ex causa Vinum non bibunt; possint sine scrupulo post sumptionem Sanguinis in Missa perfundere cum aqua simplici propter eorum stomachos, qui Vinum abhorrent, & eis aliquando vomitum excitat. Et sic de cetero in quibuscumque, quæ honori, & utilitati, ac commodo Congregationis dictæ esse cognovero, nunquam me defuturum re ipsa cognoscetis. Nec plura, nisi quod in Orationibus vestris mei memoriam habere velitis. Benè valete. Romæ 24. Aprilis 1496.

Leo Papa X.

Universis, & singulis pateat, quatenus Sanctissimus Dominus noster Leo X. ad supplicationem R. P. D. Valerii Vicentini tunc Rectoris 8. Martii 1515. Oraculo vivæ vocis benignè, & liberè concessit Patri Rectori, Patribus Visitatoribus, & quibuscumque Congregationis vestræ Prælati, sub quorum Cura, atque Regimine Moniales existunt, eorum ingredi Monasteria, quarum habent Curam, absque ulla Excommunicatione, ac Censura cum aliquam novam fabricam, seu ædificium construere velint, pro evitandis variis earum superfluis, & cassis impensis. Alexandri VI. privilegio in contrarium non obstante.

Leo Papa X. concessit, quod Confessores Monialium nostrarum possint ingredi Monasteria sua, post datam Animæ reccomendationem, quando Monialis infirma diu laborat.

Privilegium Pii Papæ V. in quo vivæ vocis Oraculo communicat singulis ex Congregatione, nostrâ omnia Privilegia, Indulgentias, & Gratias concessas Abbatissæ, & Monialibus Monasterii Præsentationis Mantuæ nostri Ordinis.

IOANNES Paulus Miseratione Divina Tituli S. Pancratii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis ab Ecclesia nuncupatus. Universis, & singulis præsentis litteras visuris, pariter, & audituris fidem facimus, & attestamus. Quod Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster Dominus Pius Divina Providentia Papa V. vivæ vocis Oraculo

Est Creta.

Oraculo nobis facto, Venerabilibus, & Religiosis Viris Generali, aliisque Abbatibus, Præpositis, Canonicis, ac Priori Monasterii S. Mariæ, Creten. Dioec. Casal. S. Gervasii, singularibusque aliis personis Ordinis S. Augustini Canonici Regularium Congregationis Lateranen. ubilibet nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis gratiis, Indultis, & Indulgentiis, Abbatissis, & Monialibus, Secularibusque Mulieribus, & in specie Abbatissæ, & Monialibus Monasterii præsentationis Mantuanæ ejusdem Ordinis à fel. rec. Leone X., ac etiam ab eodem Sanctissimo Domino nostro, & quibuscumque aliis Romanis Pontificibus hætenus concessis, & quibus utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum. Ipsi quoque similiter, ac pariformiter, & absque ulla penitus differentia, & prout ipsæ Abbatissæ, & Moniales gratiis, Indultis, & Indulgentiis eidem Generali, aliisque Abbatibus, Præpositis, Canonicis, ac Priori præfatis concessis, similiter utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, etiam possint, & valeant concessit, indulgit, pariter & elargitus est. In cujus rei fidem, & testimonium, has præsentis nostras patentes litteras, nostra manu propria subscriptas exindè fieri, & per Secretarium nostrum infrascriptum subscribi, sigillique nostri, quo in talibus utimur, jussimus, & fecimus appensione communiri.

Datum Romæ in Palatio Apostolico, & stantiis nostræ solitæ habitationis, sub anno a Nativitate Domini 1572. Indiæ. 15. die verò 10. mensis Aprilis Pontificatus prælibati Sanctiss. D. nostri Pii Divina Providentia Papæ V. anno V^{II}.

Subscripta Jo. Paulus Card. ab Ecclesia.

Michael Crottus Secretarius.

*Decretum Sacre Congregationis Illustrissimorum Dominorum Cardinalium
super negotiis Episcoporum, & Regularium.*

*Ad favorem Canonici Regularis Salvatoris Lateranen. in causa
præcedentiæ inter ipsos, & Monachos Cassinenses.*

CUM superioribus diebus, die videlicet 4. Augusti præsentis anni 1603. Sanctissimus Dominus noster Clemens Papa VIII. in Congregatione Illustriss. Dominorum Cardinalium super negotiis Episcoporum, & Regularium, & ex voto ejusdem Congregationis super controversia inter Canonicos Regulares Lateranenses, & Monachos S. Benedicti Congregationis Cassinensis orta, occasione præcedentiæ in Congregatione nuncupata Sapientiæ, quæ in Civitate Patavii celebratur coram Episcopo, intervenientibus in ea uno ex Canonicis, & uno ex Monachis prædictis, mandaverit observari sententiam aliàs inter eosdem Canonicos, & Monachos latam, à fel. rec. Pio Papa IV. prout jacet; Cumque deindè alia nova differentia in eadem Congregatione Patavina inter eosdemmet orta sit, prætendens Monachus Cassinensis, ut non solum Canonicus Regularis Lateranensis [ad hoc, ut juxta dictam sententiam sit præferendus, & anteponendus in digniori loco] teneatur dimittere superiorem vestem, pallium, seu capam nigram, sed etiam induere super linea veste, quam Rochettum vocant, aliud superpelliceum lineum, vulgò *Cottam* nuncup. quemadmodum solet fieri ab ipsis Canonicis Regularibus in publicis processionibus. Eadem Sacra Congregatio, negotio maturè discussio, declaravit sufficere, ut ipsi Canonici Regulares Lateranenses in omnibus actibus publicis, & privatis, & sic etiam in eadem Congregatione Patavina remaneant (dimissa tantummodo superiori veste nigra) in linea veste, videlicet in Rochetto, absque alio superpelliceo, & tunc intelligatur esse in habitu Clericali, juxta eandem sententiam Pii IV. & ita observari mandavit. Romæ die 1. Septembris 1603.

Alexander Card. Floren.

Loco ✠ sigilli.

Hieronymus Aguechius Secret.

Litterę

Litteræ Sanctiss. Domini nostri Papæ VIII. pro Rectore Parochialis S. Pauli de Cremona Seculari, vel Regulari per Abbatem, & Canonicos S. Petri ejusdem Civitatis deputando.

CLEMENS PAPA VIII.

D perpetuam rei memoriam . Injunctum nobis Apostolicæ servitutis officium postulat , ut Jus suum unicuique conservemus . Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Abbatis , & Conventus Monasterii Sancti Petri da Pò , vulgò nuncup. *Civitatis Cremonen.* Congregat. Canonorum Regularium Lateranen. sub Regula S. Augustini petitio continebat ipsos Abbates , & Conventum possidere in eadem Civitate Parochialem Ecclesiam, sub invocatione S. Pauli, eorum Monasterio à fel. rec. Eugenio Papa IV. prædecessore nostro perpetuo unitam, ad cujus dilectorum filiorum Parochianorum curam Animarum exercendam, unum ex Canonicis ejusdem Monasterii , aut etiam aliquem Presbyterum secularem ad Abbatis dicti Monasterii nutum amovibilem, ex Romanorum Pontificum privilegiis deputari consuevisse , ipsumque Abbatem in possessione , seu quasi , deputandi hujusmodi Canonicum , vel Presbyterum sæcularem reperiri . Verum quia sicut eadem petitio subjungebat cum dictus Abbas modernus, remoto ex dicta Parochiali Ecclesia quodam Præsbytero seculare ad curam hujusmodi jam à triennio ab ipso, seu tunc existente ipsius Monasterii Abbate deputato, unum ex Canonicis ipsius Monasterii ad hujusmodi curam deputare voluisset , dilectus filius Vicarius Venerabilis Fratris Episcopi Cremonen. in spiritualibus generalis, instet it ibidem ad hujusmodi curam deputandam esse Presbyterum secularem , propterea iidem Abbas, & Conventus, nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eorum Jurium conservationi , ipsiusque Monasterii indemnitati in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur . Nos igitur , qui justa petentium votis non abnuimus, eosdem Abbatem , & Canonicos à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis à jure, vel ab homine , quavis occasione, vel causa latis , si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum , harum seriè absolventes , & absolutos fore censentes , hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi super rebus , & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatæ præpositorum, quibus hoc negotium examinandum, & nobis referendum commisimus, consilio, eisdem Abbati, & Conventui in cura Animarum , & aliis muneribus Parochialibus ejusdem Parochialis Ecclesiæ S. Pauli exercendis per Sacerdotem ab Ordinario probatum secularem , vel si malint per unum ex ipfismet Canonicis Regularibus, dummodò cum ipso Canonico , alter socius Canonicus item ejusdem Congregationis jugiter degat , & permaneat, servire licitum sit, nec ipsos desuper à loci Ordinario molestari, vel perturbari posse , sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos , etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere ac irritum, & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari , auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò decernimus , & declaramus . Mandantes propterea dicto Episcopo Cremonensi, ejusque Vicario , nunc , & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ , ne Abbatem , & Canonicos prædictos super hoc ullatenus de cætero molestare , vel perturbare præsumat . Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis , cæterisque contrariis quibuscunque .

Dat Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 30. Junii 1595. Pontificatus nostri Anno IV.

Subscript: M. Vestrius Barbianus .

S. s

Privi-

*Privilegium Prioris Basilicæ Salvatoris Lateranen. Ordinis S. Augustini,
Canon. Regul. Canonissis S. M. Gratiarum
Januæ concessum:*

Rior Canonici, & Capitulum Sacrosanctæ Lateranensis Ecclesiæ, Canonorum Regularium Beati Augustini, Congregationis Salvatoris ejusdem Lateranen. Ecclesiæ, Dilectis nobis in Christo sorori Magdalenæ, & sociis de Janua, necnon, & ejus sociabus Deo mulieribus famulantibus, & in communi, & spiritualiter viventibus, salutem, & æternæ felicitatis præmium adipisci. Quoniam inter cuncta pietatis opera id præcipuum, & meritorium ferè esse dignoscitur (prout Sanctorum Parrum docent exempla, & sacre pagine instruunt disciplina) si hijs nostrum adiutorium impartiri attentius affectemus quibus dictæ nostræ Lateranensis Ecclesiæ, ad laudem, & honorem Salvatoris nostri dedicatæ devotio augeatur; Attendentes itaque zelum vestrum, vestrumque pium propositum, & affectionem devotam, quam ad præfatam Lateranensem habetis Ecclesiam, prout vestra petitio, & opera manifestant, meritò, inducimur vestrum affectum, vestrasque supplicationes admittere gratiose. Cum igitur ad dictam nostram Lateranensem Ecclesiam habeatis specialem devotionis affectum, intendentes pro vestrarum animarum salute, ob reverentiam Dei, & honorem ipsius nostri Salvatoris, Ecclesiam, seu Monasterium, sub vocabulo Beatæ Mariæ Virginis de Gratia fundare, & ædificare in quibusdam domibus, & nostris fundis, positis in Civitate Januæ apud Plateam imbria, quorum fines ab uno latere & via publica, ab alio tenet Lucas Pirrus, ab alio tenet Franciscus Justinianus olim de banchis de Janua, vel si qui alii essent, plures aut veriores confines spectantes, & pertinentes ad dictam nostram Lateranensem Ecclesiam jure donationis inter vivos, dictæ Lateranen. Ecclesiæ factæ, de dictis Terris, & domibus, prout de dicta donatione patet manu, & per acta publici Notarii, nobis humiliter supplicastis, ut vos fundare, & ædificare possitis Ecclesiam, seu Monasterium sub vocabulo antedicto, necnon inibi Oratorium, & officinas, & in ipso Oratorio, & Ecclesia Altare pro fidelium ipsius Ecclesiæ, & Oratorii obsequio erigendi, & cum cimiterio, & campana, & Sacri fontis baptismo d. nostræ Lateranensi Ecclesiæ subiectum, cum potestate posse in ea per fidelem Sacerdotem communicare, & confiteri fideles Christianos, & Sacratissimum corpus D.N.J.C. fidelibus Christianis præbere, & in ea mortuos sepelire, jure tamen Parrochialis Ecclesiæ semper salvo, cum annuo censu unius libræ ceræ laboratæ in festo Paschatis Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi, dictæ nostræ Lateranensi Ecclesiæ anno quolibet persolvendo, & assignando, dignaremur auctoritate, & potestate à Sede Apostolica super his nobis concessis opportuna licentiæ præsidium impartiri. Nos enim tam piæ petitioni, & devoto proposito annuere volentes, vobis præfatæ Magdalenæ, & sociabus supradictis, in dictis terris, & domibus Ecclesiam, & Monasterium sub vocabulo antedicto, fundandi, & ædificandi, & in eis Oratorium, & officinas construendi, & in ipso Oratorio Capellanum sive Sacerdotem eligendi, Monasterium, Ecclesiam, & Altare pro fidelium obsequio erigendi, & cum cimiterio, & campana, & Sacri Fontis Baptismo Secundum Sanctæ Matris Ecclesiæ consuetudinem, ad opus, & jus dictæ nostræ Lateranen. Ecclesiæ subiectum sub dicto annuo censu respondendo dictæ nostræ Lateranen. Ecclesiæ, jure confirmationis, & institutionis Abbatisse, & dicti Capellani, nobis, & dictæ Lateranen. Ecclesiæ reservato, auctoritate, et potestate super hijs nobis ab Apostolica sede concessis, plenariam atque liberam tenore præsentium concedimus facultatem, suscipientes ex nunc dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ de Gratia, et Monasterium supradictum erectum de recenti, sub protectione dictæ nostræ Lateranen. Ecclesiæ, Privilegiorum indultorum ipsi Ecclesiæ Lateranen. et subiectis eidem ab Apostolica Sede concessorum, admittentes dictam Ecclesiam, et Monasterium prælibatum, dictasq; Magdalenam, et socias ejus prædictas, et in d. Monasterio

succedentes, earumque Cappellanos, & Rectores, ac bona, & jura ipsarum, ad omnes gratias, immunitates, exemptiones, Indulgentias, privilegia, & indulta dictæ nostræ Lateranen. Ecclesiæ, sibi que subjectis, ab eadem sede concessas: ac volentes dictos Monasterium, & Ecclesiam sub vocabulo antedicto, earumdem gratiarum, & Indulgentiarum esse participes, & consortes, & de illis sicut cætera membra nostra gaudere.

Et insuper tenore præsentium declaramus auctoritate litterarum Apostolicarum ipsi Ecclesiæ Lateranen. ejusque membris concessarum indulgentias infra-scriptas esse concessas omnibus verè penitentibus, beneficientibus, vel aliquas oblationes, & eleemosynas dantibus, & relinquentibus, quotiès aliquam eleemosynam dederint, donum fecerint, & manus porrexerint adiutrices, in dicta Ecclesia, seu Monasterio B. Mariæ de Gratia, decem annorum, & decem quadragenarum de injuncta sibi poenitentia, in Domino misericorditer relaxari, quæ Indulgentia quolibet festo principali Apostolorum, Evangelistarum, & in octava dictarum festivitatum, & in quolibet die quadagesimæ duplicetur, & in festo BB. Joannis Baptistæ, & Evangelistæ, & in quolibet Festo B. Mariæ Virginis, & in die foundationis dicti Monasterii, & Ecclesiæ quadruplicetur, necnon, & à D.N. Jesu Christo Salvatore omnium, cujus nomini ipsa Ecclesia Lateranen. principaliter fuit constructa, & sub utriusque Joannis vocabulo insignita, juxta præsidii quantitatem, & devotionis affectum suorum remissionem peccatorum, animarumque ipsorum salutem, aliasque Indulgentias misericorditer consequantur.

Denique committentes Ven. Viro Domino Joanni Priori Ecclesiæ S. Theodori de Burgo Januæ supradict., cui plena concedimus potestatem, & facultatem fundandi dictam Ecclesiam, & Monasterium antedictum sub vocabulo antedicto, & benedictionem primarii lapidis impositionis, immisionis, seu foundationis, in eadem Ecclesia seu Monasterio, primario fundamento imponendi, & omnia alia, & singula faciendi, & exercendi, quæ ad prædicta pertinere noscuntur, & fuerint opportuna, ac facere possemus si in prædictis præsentibus essemus, dantes, & concedentes Ven. Viro D. Joanni Priori Ecclesiæ S. Theodori prædicto, cui in prædictis damus, & concedimus plenariam potestatem, & facultatem, quatenus ex nostri parte possit, & valeat dare, & præbere jam dictis Magdalenæ, & Sociabus, & aliis futuris in dicto Monasterio habitum, possessionem, & Regulam B. Augustini, & deputare eandem Magdalenam in Priorissam, & Regitricem ipsarum, & Monasterii prælibati, cum solemnitatibus, & promissionibus, & aliis ad prædicta consuetis ita damus, & concedimus facultatem, quòd Priorissa, & Regitrix, quæ nunc est, & pro tempore erit, unacum sociabus Monialibus dicti Monasterii, possint eligere eis Cappellanium, & Presbyterum idoneum, qui eisdem Ecclesiastica Sacramenta ministrare possit, confessiones audire, absolutionem impendere, ac poenitentiam injungere salutarem, nisi tales fuerint excessus, pro quibus Sedes Apostolica meritò esset consulenda. Quòdque si dictus Cappellanus moribus, & vita non se honestè haberet, propria auctoritate ipsarum, ipsum deponere valeant, & alium idoneum ipsius depositi loco subrogare seu eligere possint, & valeant, & quòd decedente Priorissa, seu Regente dicti Monasterii, aliæ Moniales dicti Monasterii, aliam Priorissam, seu Regitricem earum, valeant, & possint eligere, & deputare.

Et ad majorem firmitatem, & robur dictæ nostræ concessionis, omnium prædictorum, & privilegii antedicti, in præsentibus Bulla inferere fecimus, infra-scriptas Bullas, & Indulta dictæ nostræ Lateranen. Ecclesiæ indultas, & concessas per infra-scriptos Summos Pontifices ad verbum, nihil addito nec diminuto, quod substantiam mutet, nec variet intellectum. Quarum tenor per omnia talis est.

Honorius Episcopus servus servorum Dei.

Dilectis filiis Priori, & Canonicis Lateranen. salutem, & Apostolicam benedictionem, Ecclesia vestra, quæ specialibus Pontifici Romano conjungitur &c. super fol. 127.

Innocentius servus servorum Dei.

Universis Christianis fidelibus presentes litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Congruam officii nostri prosequimur auctoritatem &c. fol. 152.

Nicolaus Episcopus servus servorum Dei.

Dilectis filiis Priori, & Capitulo Lateranen. salutem, & Apostolicam benedictionem. Meritis vestræ devotionis inducimur, ut vos favore benigno, & gratia prosequamur &c. fol. 176.

In quorum fidem, & testimonium præmissorum hoc præsens privilegium per infrascriptum Antonium Ludovici Notarium, & Scribam dicti Capituli, subscribi, & publicari fecimus, ipsumque iussimus magni nostri Capitularis sigilli appensione muniri. Datum Laterani die prima mensis Aprilis 14. Indict. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Nicolai, Divina providentia Papæ V.

Et Ego Antonius Ludovici Romanus Civis, publicus Dei gratia Imperiali auctoritate Notarius, quia prædictis omnibus, & singulis interfui rogatus; quia majoribus occupatus, per alium mihi fidem scribi feci, in publicam formam redigi, & ad præmissorum fidem meum signum apposui consuetum.

Locus sigilli.

Item pro Canonicis S. Salvatoris Bononia Indulgentiæ Terræ Sanctæ recitantibus Antiphonam B. M. semper Virginis

Salve Regina.

Galeottus Miseratione Divina Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis S.R.E. Vicecancellarius &c. RR. PP. Generali Canonorum Regularium S. Salvatoris Ordinis S. Augustini, S. Inter cæteras obligationes &c. Sanctissimus in Christo Pater D. Julius Papa II. Universis, & singulis Canonicis, Commissis, Conversis, & Oblatis Congreg. Vestræ S. Salvatoris, qui singulis diebus devotè dixissent Antiph. *Salve Regina*, pro conseruatione, & felici statu Sanctæ Matris Ecclesiæ, & Sanctitatis Suæ, vivæ vocis braculo dedit, & concessit in perpetuum, omnes, & singulas Indulgentias Sacri Sepulchri Dominici, & Terræ Sanctæ. Et ut nos quoque in tanto munere partem haberemus, voluit, ut significatio huiusmodi, per presentes nostras fieret &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in ædibus nostris Cancell. Apostol. die 1. Augusti 1505. Pontificatus ejusdem Sanctiss. D.N. Julii Anno II.

Veneris 6. Martii 1598. Papien. Jurispatronatus Seraph. Decis.

Fuit quæsitum. An Canonico Regulari cum licentia Superioris, possit provideri de beneficio Curato Seculari, & fuit conclusum posse, per Text. in cap. *Quod Dei timorem* de stat. Monach., & ibi Abb. in sum. de stat. Monachor. Idemque videtur sentire Sac. Concilium Trident. cap. 11. sess. 14. dum vult, Canonicum Regularem translatum ad alium ordinem non esse capacem beneficii secularis curati; Tacitè enim innuere videtur, non translatum esse capacem. Idem voluit Rota decis. 5. de Jurepatronat. in nou. quicquid sit de aliis Monachis, quia isti habent regulam laxiorem Egid. decis. 751. ante fin. Federic. conf. 136., Roch. de Jurepat. in verbo *honorificum* qu. 5. num. 13. Præposit. in cap. priscis num. 4. distinct. 56. Sylva de Benef. par. 4. quæst. 70. vers. *aut est Curata*, Navar. conf. 9. de præben. Lambert. lib. 2. part. 1. art. 19. 7. qu. principali cum aliis, & tenuit Rota referente Guidobono decis. 96. cui decisioni circa illum artic. An requiratur dispensatio Episcopi, vel sufficiat licentia sui superioris, magis est standum quam decisioni 85. par. 1. Caputaque cum Guidobonus fuerit Relator illius causæ, & ita per Dominos conclusum.

Seraphinus Olivarius Razzalius Rotæ Decanus.

Gui-

Guidobon. decis. 96.

Etsi decis. Rota 262., & 482. in novis, & Egid. 750., & 314. Staphil. de lit. grat. & Just. fol. 20. vers. *sed si datur* tenuerunt, quod Regulares non possunt obtinere Parrochiam Ecclesiam Secularem, not. Fel. in cap. in nostra 40. correll. vers. & notat de Rescript. Tamen videtur in contrarium esse communem opinionem, ut not. Abb. in cap. *Quod Dei timorem*, Jo. de Sylva in tract. de Benef. q. 70. par. 3. Card. Alex. & alii in cap. Parochialis 16. qu. 1. Card. Alex. in cap. priscis 55. distinct. 97. Rocch. de Curt. in verb. *honorificum*, num. 8. & seq. de Jurepatr. Sed quicquid sit in aliis Regularibus, secus est in Canonico Regulari, ut dicit eadem decis. 262. qu. 5. de Jurepatr. in nov. ut fuit tentum coram me 16. Novemb. 1552. In una Meten. Parochialis de Richeno.

*Item D. Paulus Taparellus à Genolia Pedemontanus obtinuit anno 1602.
à Sacra Congregatione Concilii Tridentini*

*Decretum Illustrissimorum, ac Reverendissimorum Dominorum Cardinalium
Congregationis Sacri Concilii Tridentini in favorem Canonorum
Regularium Lateranensium.*

Congregatio Concilii censuit, decretis ejusdem Concilii, Canonorum Regularium non prohiberi obtinere Beneficia Curata secularia, nisi fuerit ex his translatis, de quibus habetur Decreto cap. 11. sess. 14;

Hieron. Card. Mattheius.

Locus Sigilli.

*Collatio Præposituræ Cornegliani Parochialis D. Valerio Albeni Insubri,
per Sanctissimum Dominum nostrum Clementem VIII.*

LEMENS Episcopus servus servorum Dei. Venerabili Fratri Episcopo Amerin. et dilectis Filiis Vicariis Venerabilium Fratrum nostrorum Asten. et Aquen. Episcoporum in spiritualibus generalibus salutem, et Apostolicam benedictionem. Hodie dilecto Filio Valerio de Rodda Canonico Monasterii S. Andreae Vercellarum, Ordinis S. Andreae Vercellarum Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis, Parochiam Ecclesiam Sanctorum Galli, et Nicolai loci Cornegliani Asten. Diocesis, tunc per resignationem dilecti filii Pauli Æmilii Angeleerii, nuper Rectoris dictæ Ecclesiæ de illa, quam tunc obtinebat in manibus nostris ex causa permutationis spontè factam, & per nos admissam, vacantem, Apostolica auctoritate contulimus, & de illa etiam providimus, prout in nostris indè confectis litteris plenius continetur, Quocirca discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, si & postquam dictæ litteræ vobis præsentatæ fuerint per vos, vel alium, seu alios, eundem Valerium, vel Procuratorem suum ejus nomine, in corporalem possessionem Ecclesiæ, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædictarum inducatis auctoritate nostra, & defendatis inductum, amoto exindè quolibet detentore: Facientes eidem Valerio de Ecclesiæ, ac annexorum eorumdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè responderi; contradictores auctoritate prædicta, appellatione postposita compescendo. Non obstantibus omnibus, quæ in dictis litteris volumus non obstare, seu si Venerabili Fratri nostro Episcopo Asteni, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim, ab Apostolica sit sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi

men-

mentionem . Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1602.
Idibus Decembris, Pontificatus nostri Anno XI.

De. C. Valentinus .

V. Ulpus .

M. de Pirotia .

C. Pamphilius .

V. Carlettus .

S. Isquierdus .

E. Loccius .

Pendet plumbibullium .

Scanius Asinarius Præpositus Ecclesiæ Cathedralis, Multum Illustris, & Reverendiss. in Christo Patris, & DD. Joannis Stephani Episcopi Astensis, & Comitiss, ejusque Curia, & Mensæ locumtenens, cum facultate Vicarii Generalis, & in hac parte Apostolicus Executor Dilecto nobis in Christo Reu. Rectori loci Publiciorum feudi, & Dioc. Ecclesiæ Asten. Vicario Diocesano, in hac parte Commissario specialiter deputato . Salutem in Domino, visis Bullis Apostolicis à Sanctiss. Domino nostro Clemente Papa VIII. obtentis à M. Reu. Patre D. Valerio Rodda Canonico Regulari S. Augustini Lateranen. Provisionis Ecclesiæ Parochialis, sub titulo Sanctorum Galli, & Nicolai, loci Cornegliani Dioc. Astensis Præposituræ nuncupatæ in forma gratiosa expeditis, una cum aliis Bullis, sive litteris ejusdem Sanctiss. Domini nostri nobis directivis, sub Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1602. Idibus Decembris Pontificatus ejusdem Anno XI. cum sigillo plumbeo, & cordula canapis, ipsi nobis directis, & gratiosis Rubei, aureique colorum impenden. more Romanæ Curia sic instante ipso Reu. P. D. Valerio Præposito, tibi committimus, & mandamus, quatenus attenta ipsarum Bullarum nobis facta præsentatione ad prædicta loca accedendo, eundem in realem, actualem, ac corporalem possessionem bonorum, juriumque, & pertinentiarum ad ipsam quomodolibet spectantium, attenta consecutione Præposituræ Incisæ facta à M. Rev. D. Paulo Æmilio Angelerio Rectore ex permutatione pœnas immittas, associes, ac inducas, positumque, ac immisum manuteneas, ac defendas pro posse, Notario legali assumpto, demumque facias, quæ ex forma dictæ nostræ commissionis habentur, amoto quolibet illicito detentore, & occupatore, si existit, dantes tibi in præmissis, & circa ea cum suis dependentiis universis, auctoritate opportuna, quam tibi subdelegamus . In quorum fidem &c.

Datum Astæ die 22. mensis Martii 1603,

Ascanius Asinarius Vicarius Gen. & in hac parte Apost. Executor.

Pro sigillo plumbeo dictis litteris appenso .

Collatio Parochialis Vimodroni, per bo. me. Carolum Borromeum Cardinalem Archiepiscopum Mediolanensem D. Theophilo de Varisio, facta .

AVdoenus Ludovicus J. U. D. utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini nostri Referendarius Archidiac. Cameracensis Illustriss. & Reverendiss. Domini, Domini Caroli Tit. S. Praxedis S. R. E. Presbyteri Card. Archiepiscopi Sanctæ Ecclesiæ Mediolanensis Vicarius Generalis . Dilecto nobis in Christo Reverendo Don Theophilo Varisio de Triviglio Canonico Regulari Congregationis Lateranen. Salutem in Domino . Inter cætera, quæ pro injuncti nobis officii debito præstare cupimus, illud præcipuè nobis cordi est, ut Parochialibus Ecclesiis, quibus de Rectoribus per nos providendum est, tales præficiamus, qui officio, & ministerio Curæ Animarum, quod omnium gravissimum est, laudabiliter satisficiant . Cum itaque sicut accepimus Parochialis Ecclesia S. Remigii Vicemodroni Pleb. Secrati Mediolanen. Diocess., quàm aliàs Ven. Presbyter Joannes Bonarotus illius ultimus possessor obtinebat, per resignationem ejusdem Joannis in manibus nostris spontè, & liberè factam, ac per nos admissam nuper vacaverit, & ad præsens

præfens vacet. Nos eidem Ecclesiæ, ac animabus illi subditis, de idoneo Rectore providere volentes, tibi facultatem à Rev. Generali tuo suscipiendi beneficia Ecclesiastica etiam in hac Diœcesi habenti, qui à Reverendis Patribus Examinatoribus in Synodo Diœcesana Mediolanen. deputatis, in concursu juxta Sacri Concilii Tridentini præscriptum, examinatus moribus, & doctrina ad hanc Parochialem Ecclesiam regendam, ejusque curam per te ipsum gerendam, idoneus nobis renunciatus fuisti, & quem nos ipsi præ cæteris, qui ad eandem idoneis nobis renunciati fuerunt delegimus, Parochialem Ecclesiam prædictam, cum illi forsan annexis, ac omnibus juribus, & pertinentiis suis universis conferimus, & assignamus, deque illa te coram nobis propter hoc flexis genibus humiliter constitutum, & acceptantem per bireti capiti tuo impositionem investimus. Quo circa universis, & singulis personis Ecclesiasticis, Notariisque, ac Tabellionibus publicis Civitatis, & Diœcesis Mediolanensis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœnis, & censuris contra Inobedientes Superiorum mandatis à jure inflictis, & arbitrio nostro infligendis, per præsentis præcipimus, & mandamus, ut cum pro parte tua vigore præsentium requisiti fuerint, vel eorum aliquis requisitus fuerit, ad ipsam parochialem Ecclesiam personaliter accedere, teque vel procuratorem tuum pro te in corporalem, realem, & actuale possessionem parochialis prædictæ, ac omnium illi annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædecessorum, servatis servandis inducant auctoritate nostra, & defendant inductum amoto exinde quolibet illicito detentore, quem nos etiam harum seriè amovemus, & denuntiamus mortuum, fictilibus verò Colonis, & aliis arrendatariis de parochialis prædictæ, ac omnium illi annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè tibi, vel procuratorio legitimo, debito tempore respondeant, ac ab aliis quantum in se fuerit responderi faciant. In quorum fidem præsentis manu nostra signatas, & per infrascriptum Cancellarium Archiepiscopalem subscriptas, sigillique Archiepiscopalis S. Ambrosii munitas fieri jussimus. Dat. & act. Mediolani in Palatio Archiepiscopali, Anno à Nativitate Domini 1584. 4. Idus Januarii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, et Domini nostri D. Gregorii, Divina providentia Papæ XIII. Anno XII. præsentibus Reverendis. D. Jo. Andrea Pionnio Sac. Theologiæ Doct., et D. Jo. Petro Glussiano Doctore, testibus idoneis ad præmissa omnia, et singula tactis, atque specialiter rogatis.

Avdoenus Ludovicus Vicarius Gen.

M. Ant. Bellinus Med. at. Can. Ord. Cancell. Archiep.

*Sanctissimi Domini Nostri Pij Papæ V. pro Canonico
S. Georgij in Alega Venetiarum.*

IUS Papa V. Motu proprio &c. Cum dilecti filii Rector Generalis, & Canonici Congreg. Canonorum secularium S. Georgii in Alega Venetiarum, qui in eorum Capitulo, in Monasterio S. Salvatoris in Lauro de Urbe, Congregationis hujusmodi novissimè celebrato, tanquam nostri, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientiæ filii, præcepto per nos eis facto, quod professionem Regularem, ut juxta eam, qui in hujusmodi Congregatione de cætero degere vellent profiterentur acceptarent, obtemperando debita cum reverentia acceperunt in eorum Monasteriis sive domibus religiosè, & laudabiliter; prout hætenus vixerunt de cætero vivere, & gratum Altissimo famulatum reddere intendant.

Nos, ut Rector Generalis, & Canonici ipsi, eorum laudabile propositum prosequi, & in pace, & tranquillitate, & juxta eorum instituta vivere possint, eos confovere, & amplecti, ac omne impedimentum Rectori Generali, & aliis Superioribus, ac Canonico ipsius Congregationis de medio tollere, eosque favoribus, & gratiis prosequi volentes, Motu simili, Rectorem Generalem, & Canonicos
nunc,

nunc, & pro tempore existentes, ac Congregationem huiusmodi, sub nostra, & Romanorum Pontificum pro tempore existentium, ac dictæ Sedis protectione suscipimus, & omnem aliam protectionem etiam de Rectoris Generalis, & Canonorum ipsius Congregationis consensu, aut absque eo per nos, vel prædecessores nostros Romanos Pontifices hucusque, & de persona cujuscunque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis nunc viventis, cujus nomen, & denominationem, hic pro expressis haberi volumus, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac facultatibus factum revocamus, ac omnem facultatem auctoritatem, & superioritatem auferimus, ac quicquid à Rectore Generali, & Patribus capitibus Congregationis huiusmodi nuncupatis, factum, seu diffinitum fuerit observari volumus, ac perpetuo punimus, & ordinamus, necnon Rectorem, & Canonicos huiusmodi, omnes alios Fratres Religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium, & aliorum Ordinum, quos ipsi Rector Generalis, & Canonici in processionibus, & aliis actibus publicis hactenus præcesserunt, de cætero in eisdem processionibus, ac quibusvis actibus publicis, & privatis præcedere volumus, & pariter decernimus, & declaramus. & infra,

Insuper omnes, & singulas Constitutiones, ac ritus, & mores, aliaque Regularia Instituta Congregationis huiusmodi, quæ Sacri Tridentini Concilii decretis contraria non sunt, ac Privilegia, concessiones, gratias, & indulta ipsi Congregationi, illiusque Rectori Generali, & Canonicis per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam principaliter, sive per viam communicationis, aut alios quomodolibet concessa, eorum omnium tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, ex certa nostra scientia, simili Motu confirmamus, ac de novo concedimus, necnon etiam omnia alia per ipsos prædecessores, ac nos quibusvis Ordinibus, & Religionibus, etiam Fratrum Mendicantium, quomodolibet hucusque concessa, ac quæ de cætero concedentur, eisdem Rectori Generali, & Canonicis, ac Congregationi huiusmodi, gratiosè concedimus, ac confirmata, & concessa esse volumus, ac omnia etiam per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & nos, ac etiam per quoscunque etiam in forma Brevis litteras, in contrarium præmissarum, seu in ipsis Congregationis, & Privilegiorum eidem concessorum præjudicium, quomodolibet hucusque concessa eorum omnium, ac quarumcunque litterarum, etiam in forma brevis, ac Motu proprio, vel alias quomodolibet concessas, tenores, ac si de verbo ad verbum, &c. Non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Petrum 3. Kal. Decembris Pontific. Anno IV. 1569.

*Sanctissimi Domini Nostri Pauli Papæ III. pro Clericis Regularibus
Congregationis S. Pauli Decolati.*

AULUS Episcopus &c. Dilectis filiis Antonio Mariæ de Zachariis, &c. Dudum foelicis recordationis Clementi Papæ VII. &c.

Necnon, ut omnibus, & singulis Privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus potiuntur, & gaudent, ac in futurum potentur, & gaudebunt Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, ac personæ, & loca eorum, quorum tenores pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut litteræ Apostolicæ super iisdem privilegiis concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus ad libitum expediri possint &c.

Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1535. Kalen. Augusti Pontificatus Anno I.

F. Soderinus in calce.

Gregorius XIII. concessit eidem Congregationi S. Pauli Decolati suo motu proprio, sub Dat. Idus Martii Pontific. anno XIII. ne processionibus, aliisve actibus publicis

publicis interesse tenerentur, neu ad eas inviti compelli possent ex quibuscumque causis. Eas verò litteras superveniente Pontificis obitu expediri jussit successor Sixtus V. 1585. Kalen. Maii Pontificatus Anno I.

A Sixto V. 8. Idus Januarii 1586.

DIE professionis, conceditur profitenti Indulgentia plenaria, et peccatorum remissio.

Item in festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli 11. Kal. Julii, conceditur Indulgentia plenaria confessis, sacramque sinaxim sumentibus, & pro Principum concordia, Hæresum extirpatione, Ecclesiæ Sanctæ exaltatione orantibus.

Iisdem in articulo mortis pœnitentibus, et confessis, communioneque sacra refectis, vel saltem contritis, si cætera præstare nequeant, Indulgentia plenaria, si ore, vel corde dixerint: *Jesu miserere mei.*

Visitationis quoque tempore, Præpositus Generalis, & Visitatores, finita visitatione, elargiri possunt Indulgentiam plenariam Collegialibus omnibus contritis, confessis, & communione refectis.

*SS. D. N. Pauli Papæ III. pro RR. Clericis Regularibus
almæ Societatis Jesu.*

Facultas absolvendi Laicos à casibus etiam reservatis.

PAULUS Papa III. Dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum inter cunctas sollicitudines nostras, quibus nos præmit Pastorale officium, illa sit præcipua, ut gregi Dominico Nobis superna dispositione commisso, animarum cura non desit, ne illum antiquis serpens humano generi inimicus indefensum, & impreparatum invadat. Attendentes igitur ad fructus uberes, quos in domo Domini hætenus produxistis, & producere non desinitis, vestræ Religionis integritate, scientiæ, doctrinæ, moribus, & experientiæ plurimum in Domino confidentes, vobis, quos aliàs Societatem vestram Dei Jesu approbandam, confirmando, & benedicendo, atque perpetuæ firmitatis munimine roborando, sub Apostolicæ Sedis protectione suscipimus, & cuilibet vestrum, qui ad hoc munus idoneus repertus, & per vestrum Societatis Præpositum pro tempore existentem deputatus fuerit in quibusvis Ecclesiis, & locis, atque Plateis communibus, seu publicis, & aliàs ubique locorum, Clero, & Populo verbum Dei prædicandi, proponendi, & interpretandi, ac eos viam veritatis edocendi, & ad benè, beatèque vivendum, itaut in vobis verbo patirer, & exemplo ædificentur, in Domino hortandi, & monendi. Necnon illis ex vobis, qui Presbyteri fuerint quorumcumque utriusque sexus Christifidelium, ad vos undique accedentium confessionibus diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, et enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, et à quibusvis ex ipsis casibus resultantibus sententiis, censuris, et pœnis Ecclesiasticis, (exceptis contentis in Bulla, quæ in die Coenæ Domini solita est legi) absolvendi, atque eis pro commissis pœnitentiam salutarem injungendi, nec non vota quæcumque per eos pro tempore admissa, ultramarinis, visitationis liminum Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum de Urbe, ac S. Jacobi in Compostella, necnon Religionis, et castitatis votis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutandi &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Julii Anno Domini 1545. Pontificatus nostri Anno XI.

P. Bembus.

*Sanctiss: D: nostri Urbani Papæ II: Abbati Monasterii Cavenfis concessio
pro Ecclesiis construendis Cruce signandis Pontificalibusq; exercendis:*

URBANUS Episcopus &c. Cum universis Sanctæ Ecclesiæ Presbyteris
pro Sedis Apostolicæ auctoritate &c.

Concedentes et dicto præfato confirmantes, ut tam, tu quàm
successores tui per Terras tui Monasterii habitas, et habendas libe-
rè possis Ecclesias construere cum Cruce signare, aliaque Pontifica-
lia, et spiritualia exercere; Sacrorum Ordinum collatione, Basilicarum, et Alta-
rium Consecratione, ac Chrismatis confectione tibi, tuisque successoribus dum-
taxat abdicata potestate. Siquis autem contra hanc nostri decreti auctoritatem
venire tentaverit [salva Sedis Apostolicæ, et Legatorum ejus reverentia, et di-
gnitate] sciat se Beati Petri Apostoli gratiam ammissurum, et indignatione Apo-
stolica feriendum. Obedientes verò &c.

Datum Salerni per manus Joannis S.R.E. Diaconi Cardinalis 18. Kal. Octob.
15. Indict. Anno Dominicæ Incarnationis 1092. Pontificatus Anno V. subscripta
à duobus Cardinalibus.

Hic Pontifex antea D. Otho natione Gallus, Canonicus Regularis Latera-
nensis postea Monachus in Monasterio conversi inito Pontificatu, scripsit ad Abba-
tem S. Ruffi Can. Regul. expressè præcipiens, ne quis deinceps Regularis Cano-
nicus, ad Monachos transiret.

*SS. D. N. Eugenii Papæ IV. pro Vener. Congregatione S. Justine
Cassinensi.*

EUGENIUS Episcopus &c. Etsi Monasteria piaque loca singula &c.

Prælati juxta Congregationis Ordines electi, nominati, si absque
Sedis Apostolicæ, vel alterius provisionis sive dispositionis adminicu-
lo, & præter hoc, quod eis propterea munus benedictionis impenda-
tur, ipsis Monasteriis, & Prioratibus ad quæ si electi sive nominati fue-
rint præesse, ac illa in hujusmodi spiritualibus, & temporalibus regere, & guber-
nare, necnon omnia, quæ per Abbates, & Priores aliorum Monasteriorum, & lo-
corum dictæ Congregationis, juxta illius statuta, & ordinationes hujusmodi fieri
possunt, facere, & exercere libere, & licitè valeant &c.

Datum Florentiæ Anno 1434. 3. Idus Januarii Pontificatus anno IV.

P I U S P A P A IV.

*Dilectis filiis Presidenti Visitatoribus Congregationis Cassinensis, alias S. Justine
de Padua, salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Sedis Apostolicæ circumspecta benignitas Devotorum consuevit justis
annuere votis, & his quæ Divini cultus respiciunt augmentum, anima-
rumque salutem libenter intendere. Exhibita siquidem Nobis pro par-
te vestra petitio continebat, quòd cum in diversis Monasteriis, necnon
locis Regularibus vestræ Congregationis Cassinensis, aliàs S. Justinæ
de Padua; diversa Altaria, Cappellæ, Cappellaniæ, & alia pia loca in dies eri-
gantur, & sæpè crescente numero Presbyterorum Religiosorum ejusdem Congre-
gationis, Altaria benedicta deficiant. Nos volentes commoditati Religiosorum
dictæ Congregationis, ac eorum devotioni in præmissis opportunè consulere, ipsam
Congregationem favoribus, & gratiis prosequi: eidem Congregationi, & singulis
illius Abbatibus, pro tempore existentibus, qui licèt quinquennales sint, nihilo-
minus ex Privilegio Apostolico eidem Congregationi concessio Baculo Pastoralis, ac
Mitra Pontificali, in Ecclesiis Monasteriorum, in quibus Abbates pro tempore
depu-

deputati existunt, uti, & benedictionem Pontificalem post Divina officia Christi-fidelibus inibi existentibus elargiri consueverunt, quoscunque lapides marmoreos, vel prothirios, vel alios, ad usum Altarium portatilium accommodandos, pro usu quorumcunque utriusque sexus d. Congregationis Monasteriorum, Prioratum, & Ecclesiarum, & aliorum locorum piorum, super quibus intra claustra eorundem Monasteriorum, & Prioratum, seu septa Ecclesiarum, & aliorum piorum corum, huiusmodi dumtaxat, Missæ celebrari possunt consecrare, & benedicere, Ordinarium locorum licentia de super minimè requisita, liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem, autoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes concessionem, & indultum huiusmodi, necnon præsentis litteras, sub quibusvis, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel derogationibus, per nos, & quoscunque Rom. Pont. prædecessores, & successores nostros quomodolibet factis, vel faciendis, nullatenus compræhensas, sed semper exceptas ab illis existere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo concessas esse, non obstantibus quibusvis etiam revocatoriis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis per nos, & per quoscunque Cancellariæ regulas æditis, & ædendis cæterisque contrariis quibuscunque.

Darum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 6. Julii 1565. Pontific. nostri anno VI.

Cæsar Glorierius.

Alexander Farnesius miseratione Divina Episcopus Hostiensis.

Sacri Collegii Illustrissimorum, et Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium, Decanus Cardinalis Farnesius nuncupatus, et ejusdem S. R. E. Vice Cancellarius, necnon Venerab. Congregationis Monachorum Casinensium, aliàs S. Justinæ de Padua Ordinis S. Benedicti Protector, universis, et singulis has nostras inspecturis fidem indubiam facimus, et in verbo veritatis attestamur; qualiter Sanctissimus in Christo Pater, et Dominus noster, Dominus Sixtus Divina Providentia Papa V. in Audientia Consistoriali die duodecima præsentis mensis, nobis acconsentientibus, præstantes, et numquam satis laudatas Vitæ Regularis, et morum exemplarium dotes, necnon doctrinæ congruentis abundè sufficientiam, quibus omnibus Reverendissimi Patres Abbati ejusdem Congregationis Casinensis tam nunc, quàm in futurum existentibus, perpetuò, etiamsi ab Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, ad id examinati non fuerint, et approbati. Vivæ vocis oraculo suæ Beatitudinis hac de re nobis specialiter, et expressè facto benignè annuit, et concessit, ut Christifidelium quorumvis utriusque sexus tam Laicorum, quàm Clericorum, ad eos spontè quantumque accedentium, confessiones diligenter audire, nec non ipsos, postquam ore confessi fuerint, et corde contritos esse adinvenerint, ab omnibus et singulis eorum peccatis, et excessibus, si id humiliter petierint, quemadmodum alii Catholici Sacerdotes Confessarii examinati, ut præficitur, et approbati, possint misericorditer in Domino absolvere, et pro Commisissis et erratis, pænitentiam salutarem ipsis injungere, valeant. Nobis quoque injungens, ut hac de re nostras Patentes litteras huiusmodi confici curaremus, quas in fide præmissorum, manu propria subscriptas per Secretarium nostrum pariter subscribi, sigilliq; nostri appensione muniri mandavimus.

Datum Romæ in Palatio nostræ Residentiæ, apud S. Laurentium in Damaso sub Anno à Nativitate Domini 1585. Indict. xii. die 30. Novembris Pontificatus ejusdem Sanctiss. Domini nostri Domini Sixti V. Anno I.

A. Card. Farnesius Protector.

Locus sigilli.

Franciscus Linus Secret. &c.

*Sanctissimi Domini nostri Sixti Papæ IV. Indulgentiæ concessæ
Reverendis Monachis Carthusiensibus.*

SIXTUS Episcopus &c. Ad fructus uberes &c. Concedimus, ut visitando majus, et alia Altaria consistentia in ambitu Ecclesię domus in qua eos pro tempore degere contigerit, et ante quodlibet Altare eorumdem genibus flexis Psal. *Miserere*, seu Illiterati, septem Orationes Dominicas, et totidem Salutationes Angelicas devotè recitando, et verè pœnitentes, et confessi easdem prorsus Indulgentias, et peccatorum remissiones, etiam plenarias consequantur, quas consequerentur, si alias Basilicas consistentes in Urbe, aut alia Civitate, Terra, Castro, Villa, seu alio loco Diœcesis ejus, in qua Altaria visitarunt personaliter visitassent, et omnia illa fecissent, quę ad consecutionem Indulgentiarum hujusmodi forent quomodolibet opportuna.

Item concessit eidem Congregationi Carthusianę Indulgentiam plenariam in festo Nativitatis Beatę Marię semper Virginis, pro qua obtinenda voluit eos per ejusdem Ordinis Confessarios posse absolvi in omnibus casibus, etiam Sedi Apostolicę reservatis, semel dumtaxat in anno, et hæc gratia publicata fuit per Laurentium Patriarcham Antiochenum, Episcopum Tarvisinum, et Urbis Governatorem die 7. Maii Anno Domini 1477. Indict. vii. Pontificatus Anno VII.

*Sanctiss. Domini nostri Papæ IV. Facultas absolvendi in foro conscientię
amplissima Carthusiensibus concessa.*

SIXTUS Episcopus &c. Ac fructus uberes &c. et ut ipsi Priores, et Fratres, qui nunc sint, et pro tempore erunt dicti Ordinis, conscientię pacem, et Animę salutem, Deo proprio possint, ut optant facilius adipisci, et Indulgentias hujusmodi consequi. Majoris Carthusię, et aliis quinquaginta Prioribus Domorum dicti Ordinis deputatis, ad absolvendum personas dicti Ordinis, in singulis etiam Sedi Apostolicę reservatis casibus, et cum eis dispensandum ex cedula fel. rec. Eugenii Papæ IV. prædec. nostri, eis ad tempus concessa, et per nos approbata, et extensa, personas dicti Ordinis tam ad effectum Indulgentiarum hujusmodi, quàm aliàs in singulis etiam hæresibus, et injectionibus manuum in Prælatum alterius Ordinis, et homicidii etiam voluntarii, ac mutilationis membrorum casibus in foro conscientię dumtaxat, de absolutionis beneficio, et opportuna dispensationis gratia, auctoritate nostra, perpetuis futuris temporibus providendi, ita tamen, quod super Irregularitate contracta pro homicidio voluntario circa Altaris ministerium dumtaxat dispensent.

Datum Romę apud S. Petrum Anno 1461. 17. Kal. Aprilis Pontific. Anno XI.

*Sanctiss. Domini nostri Papæ IX. facultas concessa Abbati Generali Montis
Olivet, absolvendi Subditos ab omnibus summo Pœnitentiario
reservatis, cum auctoritate delegandi Vicario suo,
& Visitatoribus.*

BONIFACIUS Episcopus servus etc. Eximię devotionis etc. tibi, tuisque successoribus absolvendi auctoritate Apostol. quoties opus fuerit omnes, et singulos Monachos, etiam in omnibus, et singulis casibus, in quibus Pœnitentiarius Romanę Ecclesię ex suo officio absolvere potest, injuncta eisdem pro modo culpę pœnitentia salutaris, et aliis, quę de jure fuerint injungenda, et insuper hujusmodi absolutionem committendi Vicario suo, vel dictorum successorum tuorum pro tempore existentium,

ac Visitatoribus, qui erunt pro tempore, liberam tenore presentium licentiam, et auctoritatem plenariam elargimur.

Datum Romę apud S. Petrum 6. Kal. Febr. Pontif. Anno I.

1389.

Sanctissimi Domini nostri Gregorii Papę XIV: extensio omnium Gratiarum Regularium Ordinibus concessarum, ad Ven: Congreg: Camaldulensem:

REGORIUS Papa &c. Ex injuncto nobis desuper &c. Ac præterea volentes, eosdem Generalem, Visitatores, Priorem, Eremi, necnon Congregationis ejusdem Eremi, ac S. Michaelis vè Murano, ac Ordinem prædictum Camaldulensem, amplioribus favoribus, & gratiis prosequi eisdem Generali, Visitatoribus, Priori, Monasteriis, Domibus, & locis Ordinis, & Congregationis prædictę omnia, et singula privilegia, prerogativas, concessiones, jurisdictiones, cautelationes, favores, facultates, declarationes, depositiones, immunitates, exemptiones, indulta, cujuscumque generis existentia, necnon Indulgentias etiam plenarias, ac peccatorum remissiones, ceterasque gratias spirituales, et temporales, quibusvis aliis Regularium Congregationum Ordinibus, eorumque Monasteriis tam Virorum, quàm Mulierum, eorumque Generalibus, Abbatibus, aliisque Superioribus, et personis eorundem, in quibuscumque Mundi partibus existentibus, aliàs quomodolibet concessa, et concedenda, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, Regia, Imperiali, Archiepisc. Episcopali in genere, vel in specie, tam conjunctim, quàm divisim, etiam per viam communicationis, et extensionis aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, potiri, et gaudere quomodolibet possunt, et poterunt in futurum, etiam si talia sint, vel fuerint, quę specialem, et individuum requirerent mentionem, seu in presentibus de verbo ad verbum insertionem, et seu particularem concessionem eisdem auctoritate, et tenore, perpetuò communicamus, extendimus, & concedimus, ita quòd iidem Generalis, Visitatores, Monasteria, & loca prædicta, ut præfertur, ac eorum Prælati, Fratres, & personę prædictę, ac eorum res, & bona sub eorum cura, & secundum ejusdem Congregationis instituta, nunc, & pro tempore viventes, & existentes, præmissis omnibus, & singulis. Æque pariformiter, & absque ulla penitus differentia, perindè, ac si illis, & eorum singulis personaliter, & specialiter, & expresse, ac nominatim, necnon ad instar concessa essent, in quantum eidem Congregationi expediat, dummodò ejusdem Congregationis Regularibus Ordinibus, ejusque gubernio, Privilegiis, Constitutionibus, & Diffinitoribus non adversentur, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant &c.

Datum Romę apud S. Marcum sub annulo piscatoris. Die 24. Septemb. 1591. Pontificatus nostri Anno I.

SS. D. N. Urbani Papę IV. pro Sacro Ordine Prædicatorum.

RBANUS Episcopus &c. Qui ex Apostolici cura &c. Vestris supplicationibus inclinati, ut si aliqui votis aliquibus sunt astricti, qui in Ordine vestro habitum Religionis assumunt, vota hujusmodi, & poenitentias eis impositas, cum professionem in ipso Ordine emittunt, dummodo vota ipsa non fuerint de transeundo ad Ordinem observantię arctioris, Magister, & Priores ipsius Ordinis, qui pro tempore fuerint, ac vices eorum gerentes, possint in observantias ejusdem Ordinis commutare, vobis auctoritate presentium indulgemus. Nulli ergò hominum &c.

Datum Viterbii Idibus Januarii. Pontific. nostri Anno I.

*In Bulla Aurea Sixti Papæ IV. pro Ordinibus R. R. Prædicatorum,
ac Minorum. inter cætera hæc verba leguntur.*

Ostremò, quia Prædicatorum, & Minorum Fratrum prædictorum Ordinum professores, pro Fidei Catholicæ dilatione, incremento, & defensione ne continuè indefessè laborant, & eorum exemplari vita, prædicationibus verbi Dei, audientia confessionum, sana doctrina, assidua Sacrarum Litterarum instructione, & devota Divinorum Officiorum celebratione, Hæreticorum extirpatione, aliisque innumeris piis operationibus, præ cæteris Ordinum Mendicantium professoribus, fructus in Ecclesia Dei salutares copiosius attulerunt hætenùs, & continuè afferre, non cessant, atque allaturos in futurum Deo propitio spe firma tenemus, & propterea convenit, ut ipsi præ cæteris ampliores favores, & gratiarum prærogativas à præfata Sede recipiant, & reportent, aliorumque Ordinum Mendicantium Indultis, & privilegiis apud Sedem præfatam gaudeant, nè in illis inferiores esse videantur omnes, & singulas gratias, concessionem, Indulgentias, & peccatorum remissiones, immunitates, exemptiones, facultates, privilegia, & Indulta spiritualia, & temporalia, qualiacumque sint, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum, ac Servorum Beatæ Mariæ Fratrum Ordinibus, & illorum Ecclesiis, Oratoriis, & Domibus, Prioribus, Fratribus, & Sororibus, Conversis, & Oblatis, ac utriusque sexus personis de poenitentia nuncupatis, à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus prædictis, & à nobis, aut aliis auctoritatem habentibus; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, haberi hîc volumus pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim in genere, vel in communi concessa eisdem, & eorum cuilibet Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordinibus, Domibus, Ecclesiis, Oratoriis, Generali Magistro, Ministro, Prioribus, & Ministris Provincialibus Conventualibus, Prioribus, Guardianis, Sororibus, Oblatis, Conversis, & utriusque sexus tertii Ordinis, seu de poenitentia nuncupatis, & aliis eorundem Ordinum personis, de novo concedimus, & in eis locum habere volumus, ac si eisdem nominatim directè, & expressè concessa fuissent. Mandantes etiam motu, & scientia prædictis, ut dum privilegiorum, Indulgentiarum, prærogativarum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum; & Indultorum, dictorum Fratrum Heremitarum S. Augustini, Carmelitarum, et Servorum Sanctæ Mariæ originales litteræ, seu transumpta authentica ex illis, pro, & in favorem Ecclesiarum, Domorum, & Fratrum Prædicatorum, & Minorum Ordinum adducerentur, vel exhiberentur, eadem fides indubia adhibeatur tam in judicio; quàm extra judicium, & aliis locis, quibus opus fuerit, ac si pro, & in favorem dictorum Ordinum Ecclesiarum, Domorum, & Fratrum Prædicatorum, & Minorum à Sede Apostolica emanassent, ac eis, & cuilibet ipsorum fuissent immediatè concessæ. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1479. 7. Kalen. Augusti Pontificatus Anno VIII.

SS. D. N. Clementis Papæ VIII. Diffinitiva sententia, qua Sacrum Ordinum Prædicatorum, à Divo Dominico Canonico Regulari sub Divi Augustini Regula institutum. Quibuscunque Ordinibus præponendum declarat, antiquis Monachalibus exceptis, ubi Clericales Ordines nullatenus recensentur, quod diversæ speciei censeantur.

LEMENS Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Romanum Pontificem æqui, bonique assertorem decet litibus, & controversiis quibuscumque, inter Ecclesiasticas personas vigientibus, [ut in vocatione sua quietius Deo servire studeant] finem perpetuum imponere; prout in Domino salubriter conspicit expedire. Aliàs siquidem à nobis emanarunt

narunt litteræ , tenoris subsequenti , videlicet : Ad perpetuam rei memoriam. Regimini militantis Ecclesiæ, disponente Domino præsidentes; circa statum Religiosorum prosperè dirigendum , & ad ea removenda , quæ pium eorum propositum impedire possunt, intendentes iis , quæ propterea per prædecessores nostros concessa sunt, ut firmitus subsistant, Apostolici muniminis præsidium propensius impartimur, aliaque desuper disponimus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire .

Cum itaque sicut nobis nuper expositum fuit pro parte Fratrum Prædicatorum in Regnis Portugalliæ nonnullæ lites, causæ , & controversiæ inter eosdem Fratres Prædicatores, & Fratres Eremitas S. Augustini super præcedentia, vel jure præcedendi ortæ, & nonnullæ sententiæ in illis partibus ad favorem dictorum Fratrum Prædicatorum, & contra Fratres Eremitas prædictos in causis hujusmodi latæ fuerint .

Nos considerantes Fratres ipsos Prædicatores primum digniorem , & honorabilem locum, inter cæterorum quorumcumq; aliorum Ordinum Mendicantium Religiosos obtinere, & attendentes eum Ritum , & Ordinem in Urbe observari , quod immediate post antiquos Ordines Monachales subsequuntur Fratres Prædicatores, ac lites , causas , & controversias hujusmodi non modicum scandalum generare.

Ac de antiquitate , & præeminentia cujuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium certiores facti , necnon pacem , & quietem inter eos confovere , et scandala, remove paterno affectu zelantes ; causarum hujusmodi status , & merita , nominaque , & cognomina Judicum, & Collitigantium, eorumque jura, & prætensiones, ac litterarum fel. rec. Pii V. prædecessoris nostri, quæ incipiunt *Divina* sub die 27. Augusti, ac Pontificatus sui Anno III. & aliarum quarumcumque desuper confectarum , ac sententiarum in causis hujusmodi latarum, tenores , ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, ipsasque litteras Pii prædecessoris cum omnibus, et singulis in eis contentis clausulis , decretis, et derogationibus, et singulis in eis contentis, clausulis , decretis, et derogationibus approbantes , et confirmantes de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum, S. R. Eccl. Cardinalium , super statu Regularium deputatorum , et nobis attributa potestatis plenitudine , ac motu proprio , et ex certa scientia, Apostolica auctoritate, tenore præsentium , lites, et causas supradictas , ac quascumque quæstionum , et controversiarum materias , si quæ desuper , ubilibet in Romana Curia , vel extra eam, etiam in nostro causarum Palatii Apostolici Auditorio in quibuscunque instantiis inter quoscunque etiam indecisæ pendent; ad nos avocamus, et penitus extinguimus, ac Fratribus aliorum quorumcumque Ordinum Mendicantium , seu Regularium super his perpetuum silentium imponimus . Necnon statuimus , et ordinamus in futurum, Ritum, et Ordinem in Urbe prædicta omnium capite , et in quacunque omnium Regimen servari consuevit , et actu servatis servari solitum tam in sessionibus, et Congregationibus quorumcumque Generalium, Provincialium, et Synodaliū, Conciliorum, quàm processionibus ministeriis, et aliis actibus publicis, vel privatis in quibuscunque Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, et aliis locis dicti Regni Portugalliæ servari debere, itaut dicti Fratres Prædicatores immediate post antiquos Ordines Monachales in prædictis actibus subsequantur , et omnes alios Ordines tam Mendicantium , quàm Regularium præcedant, etiam si illic Ecclesias, Domos, et Conventus primi habuerint , seu habeant, aut aliorum Ordinum Mendicantium, et Regularium Fratres, et Religiosi in eisdem Civitatibus , et locis antiquiores pro tempore, eorumque Ecclesiæ , Capellæ, Domus, et loca Regularia, ibi primum instituta fuerint .

Districte in virtute Sanctæ Obedientiæ, et sub excommunicationis majoris, eo ipso incurrenda poena omnibus , et singulis quorumcumque aliorum Mendicantium , et Regularium Ordinum pro tempore Religiosis inhibentes , ne de cætero præmissorum occasione Ordinem Fratrum Prædicatorum hujusmodi, illiusque pro tempore Religiosos quoscunque molestare , inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant , seu præsumant .

Ac decernentes sic in præmissis omnibus , & singulis per quoscumque Judices , & Commissarios , quavis auctoritate fungentes , etiam S. R. E. Cardinales , & causarum Palatii Apostolici Auditores in quavis causa , & instantia , etiam per appellationem pendente judicari , & diffiniri debere , sublata eis , & eorum cuilibet quavis aliter judicandi , & interpretandi facultate , & auctoritate , ac irritum , & inane quicquid secus super his à quoquam , quavis auct oritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari .

Quo circa universis , & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis , Archiepiscopis , Episcopis , & dilectis filiis Abbatibus , ac aliis Ecclesiarum Prælati , & personis in dignitate Ecclesiastica constitutis in dicto Regno Portugallie existentibus per Apostolica scripta mandamus , ut has nostras litteras , & in eis contenta quæcumque inviolabiliter observent , & observari curent , & præcipiant auctoritate nostra , ac ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , ubi , quando , & quoties opus fuerit , & pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum , aut aliquorum ex eis fuerint requisiti , eis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præmissa observari contraditores quoslibet , ac rebelles , & præmissis non parentes per sententias , censuras , & poenas Ecclesiasticas , aliaque opportuna juris , & facti remedia appellatione postposita compescendo , invocato etiam si ad hoc opus fuerit auxilio brachii secularis .

Non obstantibus litteris Piæ memoriæ Gregorii . XIII. etiam prædecessoris nostri sub die 5. Julii . Pontificatus sui anno . 12. & aliis Apostolicis constitutionibus , & ordinationibus , ac Ordinum quorumcumque juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis , statutis , & consuetudinibus ; necnon omnibus illis , quæ dictus Pius prædecessor noster in suis litteris Apostolicis voluit non obstare ; cæterisque contrariis quibuscumque .

Cæterum , quia difficile foret præsentis nostras litteras ad singula quæque loca , ubi necesse fuerit , defferri , volumus , & dicta auctoritate decernimus ; quod præsentium transumptis , manu alicujus Notarii publici subscriptis , & sigillo alicujus Prælati in dignitate Ecclesiastica constituti munitis , eadem prorsus fides adhibeatur , quæ præsentibus adhiberentur , si forent exhibitæ , vel ostensæ . Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris . 1592. Pontificatus nostri Anno I.

Cum autem postea dictarum litterarum executionem ex causis tunc expressis , & donec aliud mandatum dedissemus , per alias nostras in simili forma Brevis litteras suspenderimus , & deindè etiam per litteras dilecti filii nostri Petri Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati , nostri secundum carnem ex Fratre germano nepotis ; venerabili Fratri Fabio Patriarchæ Hierosolimitano , tunc in eisdem Regnis Vicelegato , & Collectori Generali directas mandaverimus , ut donec hujusmodi causa à nobis terminaretur ; ne interim aliqua scandala orirentur , & pro majori Divini Cultus servitio Fratres dictorum Ordinum in processionibus alternatim præcederent , prout in dictis nostris , & dicti Cardinalis Petri , litteris plenius continetur .

Cumque nos inrerim , & postea Fratrem Andream Texciram Ordinis prædicatorum , & Fratrem Alvarum de Jesu , Ordinis Eremitarum Sancti Augustini , dictorum Regnorum Procuratores audiverimus , ac eorum jura , & prætensiones , primùm dilectis filiis nostris Camillo Sancti Joannis , & Paulo Burghesio , & Cæsari Sanctorum Nerei , & Achilei Baronio , ac deindè etiam postquam iidem Camillus , & Cæsar suam nobis sententiam ad favorem dictorum Fratrum Prædicatorum retulerunt , Laurentio S. Laurentii in Pane , & Perna Blanchetto , necnon Pompejo S. Balbinæ titulorum Arrigonio nuncupatis S. R. E. Cardinalibus diligenter iterum examinanda , & nobis referenda commiserimus ; ipsique Camillus , & Cæsar , & Laurentius , & Pompejus Cardinales , denuò Procuratores præfatos , ac eorum Advocatos pluries similiter audiverint , & documenta , scripta , & prætensiones quascumque hinc inde deductas , diligentissimè examinaverint , demumque omnes idem nobis retulerint .

Nos in supremo Justitiæ Trono, Divina disponente Clementia, constituti, lites, & differentias hujusmodi inter Religiosos prædictos diutiùs vigere nolentes, ac propterea lites, differentias, & causas hujusmodi de novo, quantum opus sit, ad nos, harum serie, advocantes, illasque penitus perpetuò extinguentes, dictisque Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini ejusdem Regni perpetuum desuper silentium imponentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas litteras, ac omnia, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò confirmamus, approbamus, & innovamus, illasque perpetuis futuris temporibus valere, ac in prædictis Fratribus Eremitis, & quibuscumque aliis, quos concernunt inviolatè observari debere statuimus, & ordinamus: districtiùs in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis in eisdem præinsertis litteris contentis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum, ac dignitatum, quorumcumque, ac perpetuè ad illa, & alia obtinenda inhabilitatis, eo ipso absque aliqua Judicis declaratione incurrendis, omnibus, & singulis quorumcumque Mendicantium, & aliorum Regularium Ordinum pro tempore Religiosis inhibentes, ne de cætero præinsertis, ac præsentibus litteris, quovis pretextu, vel quæsito colore contravenire, aut Ordinem Fratrum Prædicatorum hujusmodi, illiusque pro tempore Religiosos ulterius quoquomodo molestare, inquietare, aut perturbare, vel impedire audeant, seu præsumant; irritum nihilominus, & inane decernentes, quicquid secus super his, aut quibuscumque aliis contingerit attentari.

Mandantes propterea universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis eorum Officialibus, nec non Abbatibus, & aliis Ecclesiarum Prælati, & personis in dignitate Ecclesiastica constitutis ejusdem Regni, ut præinsertas, ac præsentis nostras litteras, & in illis contenta quæcumque perpetuò inviolabiliter observent, ac observari faciant, necnon, ut ipsi, aut duo, vel unus eorum, ubi quando, & quoties opus fuerit, aut pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum, aut aliquorum ex eis fuerint requisiti, easdem præsentis solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos eorumdem præmissorum effectum pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à prædictis Fratribus Ordinis Eremitarum, aut quibuscumque aliis quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari: contradictores quoscumque, & rebelles, eisque auxilium, consilium, & favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes per prædictas, aut alias censuras, & pœnas Ecclesiasticas, etiam sæpiùs aggravandas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in præinsertis litteris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Martii 1600. Pontificatus nostri Anno IX.

M. Vestrius Barbianus.

Fr. Manael Cælbo.

SIXTUS Papa IV. concessit Ven. Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Lombardiæ, quòd eorum Conversi professi, ad curam Sacristiæ gerendam deputati, quandiù id muneris exercent. Calices, Patenas Purificatoria, & hujusmodi absque conscientiæ scrupulo nudis manibus tangere, & tractare liberè licitè valerent instar Fratrum Ordinis Minorum, quibus hoc privilegium concessum fuerat, idque perpetuò pro præsentibus, & futuris.

*Item Alexander VI. Communicat ijsdem omnia Privilegia eorum, quibus
sua fuissent exstensa.*

ALEXANDER Papa VI. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem: Sacrae Religionis sub qua in humilitatis spiritum devotum, & sedulum exhibere studetis Domino famulatum promeretur honestas: ut super hisque vobis, vestraeque Congregationi prosperi status incrementum afferre valeat: gratiosum Apostolici favoris praesidium libenter impendamus. Accepimus siquidem diversorum Ordinum Religiosis per Sedem Apostolicam, ut Privilegiis vobis vel Ordini vestro concessis, frui & gaudere possent: concessum fuisse. Quare equum fore arbitramur: ut pari modo vos eorundem Ordinum, & Religiosorum Privilegiis gaudere possitis. Nos igitur, qui vos degentes in Ecclesiis, quae sub titulo de Populo gloriose Virginis Mariae cui deditissimi sumus, & ad quam habemus singularem devotionis affectum in visceribus charitatis nostrae amamus: motu proprio, & ex certa nostra scientia: ac de plenitudine potestatis; vobis vestraeque Congregationi, ut omnium, & singulorum Religiosorum, & cujuscumque observantie fuerint domorum, & locorum, personarumque in illis degentium quibus, ut privilegiis vestri Ordinis uti possint, per eandem Sedem concessum est: ipsarumque domorum, locorum, ac personarum in illis habitantium Privilegiis: indultis; immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indulgentiis, & libertatibus, eis in genere quacumque auctoritate Apostolica concessis, quorum tenores omnium, & singulorum, ac si de illis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum mentio facta fuisset: praesentibus haberi volumus pro expressis, specificatis, & insertis perpetuis futuris temporibus uti, potiri, & gaudere liberè, & licite valeatis, concedimus in omnibus, & per omnia perinde ac si illa omnia, & singula, cum suis clausulis vobis, vestraeque Congregationi specialiter concessa fuissent. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, de 8. Martij, 1497.
Pontificatus nostri Anno V.

L. Podacatarus,

*Bulla Pauli Papae III., contra Praelatos sibi appropriantes
bona Monasteriorum.*

P A U L U S P A P A I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gave gerimus, & molestum, cum sinistra nobis de quibusvis personis Ecclesiasticis, praesertim Religiosis, perferuntur: sed in Praelatorum excessibus eò gravius provocamur, quò eorum culpae remaneat incorrectae: cum à subditis, quod ab eis agitur, facilius in exemplum trahatur. Sanè, sicut ad nostri Apostolatus displicenter pervenit auditum, licet Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis, inter alia paupertatis votum emittant: ac etiam juxta ordinis & congregationis hujusmodi Regularia instituta proprietarii esse nequeant, & singulis annis in ipsa Congregatione, seu illius Capitulo generalis censurae & poenae Ecclesiasticae contra eosdem proprietarios promulgentur: nihilominus nonnulli dictae Congregationis Praelati paupertatis voto, & censuris hujusmodi spretis, ac depræssa Regularis disciplinae norma, bona Monasteriorum Congregationis hujusmodi, vel ipsius Congregationis furtim sibi temeritate propria appropriare, & bona Christi, quae necessitati in ipsis Monasteriis Domino servientium, & reparationi Ecclesiarum illorum, ac inopiae pauperum servire deberent, in proprios usus, seu potius abusus convertere praesumpserunt haftenus, & praesumunt, censuras, & penas praedictas damnabiliter incurrendo, in animarum suarum perniciem, & Monasteriorum eorum-

rundem ruinam, detrimentum, & desolationem. Nos tam improbæ ipsorum Prælatorum cupiditatis excessum reprimere, ac tanto sacrilegio congruis remediis obviare, & dd. Monasteriorum indemnitati salubriter providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quòd omnes, & singuli Abbates, Præpositi, Priores, ceterique Prælati, & Superiores, necnon Canonici dictæ Congregationis, ac eorum Ministri, cujuscunque gradus existant, qui bona dictorum Monasteriorum, seu ipsius Congregationis hætenus furari, & sibi appropriare, ac sub quocunque prætextu sine expressa totius Capituli Generalis, vel omnium Diffinitorum Congregationis hujusmodi licentia, usurpare præsumant, & qui ad præsens usurpata detineant, & ea intra octo dies publicationem præsentium immediatè sequentes, non restituerint, ultra censuras & poenas in tales, etiam per Regularia instituta Ordinis, & Congregationis prædictorum, ac privilegia, & indulta Apostolica illis concessa, promulgatas, quas etiam per præsentem innovamus, & ipsos transgressores [si forsan illis per hujusmodi instituta, & privilegia, excommunicationis, & anathematis poena non sit inflicta] excommunicamus, & anathematizamus eo ipso, omni regimine, & administratione omnium prælaturarum, & officiorum Ordinis, & Congregationis hujusmodi, ac voce activa & passiva privati, & ad illa, & alia quæcunque dictæ Congregationis Prælaturas, administrationes, & officia in posterum habenda, perpetuò inhabiles sint, & esse censeantur: & deprehensi tanti furti rei, quando civili lege poena mortis puniri mererentur, per Diffinidores pro tempore existentes ipsius Congregationis, eorum arbitrio (citra tamen ultimi supplicii, aut mutilationis membrorum poenas) puniantur: ac quæcumque bona, five pecuniæ, five aliæ quæ pecuniis extimari possint res existant, sibi ab eis simili temeritate usurpata, apud ipsos, seu quoscunque alios eorum nomine existentia, etiam si consanguineis suis, vel aliis quibuscunque donata, quantumlibet in bonis stabilibus commutata; sine expressa Diffinitorum Congregationis hujusmodi licentia, statim Monasteriis propriis, à quibus sublata fuerunt, sub eisdem poenis eo ipso restitui debeant: nec cum eis desuper dispensari possit, nisi immediatè à Sede Apostolica, & Monasterio à quo sublata fuerunt, ut præfertur, prius satisfacto. Sic tamen, quod qui in præterito tanti criminis rei fuerint, si in Capitulo resipuerint, & de facto satisfecerint, vel quamprimum potuerint satisfacere debitis cautelis promiserint, vel aliter ab ipso Capitulo, vel Diffinitoribus præfatis ordinatum fuerit, absolvi possint: & absentes, cum præsentem ad eorum notitiam pervenerint, infra aliorum octo dierum spatium ab ipsorum Prælatis, vel ab illis, quibus per præfatos Diffinidores demandatum fuerit, facta satisfactione, vel promissione, ut præfertur, absolvi possint: transacto autem Capituli Generalis tempore pro præsentibus, & octo diebus hujusmodi pro absentibus, post præmissorum notitiam, illorum absolutio Sedi prædictæ duntaxat reservata sit, & esse censeatur: ac transgressores ipsi poenis supradictis subjaceant. Districtius præcipiendo mandantes omnibus, & singulis, qui talium scelerum notitiam habuerunt, & habent, vel in futurum habebunt, ut illa Capitulo Generali, vel Rectori, & Visitoribus Congregationis prædictæ manifestent, & revelent. Ac inhibentes Rectoribus, & Visitoribus præfatis sub eisdem poenis, ne inconsulta sede prædicta casu aliquo cum illis dispensare, necnon illis, ac eorum ministris, ne contra Constitutiones Ordinis, & Congregationis hujusmodi bona Monasteriorum prædictorum distribuere, vel usurpare, nisi ad summam in eisdem Constitutionibus taxatam, vel prout per Capitulum Generale prædictum fuerit diffinitum, quoquo modo præsumant. Ac etiam præcipiendo mandantes Rectori, Diffinitoribus, & Visitoribus præfatis, ut præsentem litteras in libro Statutorum dictæ Congregationis adnotari, & inseri, ac ut moris est in singulis Monasteriis pluries legi mandent, & faciant cum effectu. Decernentes ipsas litteras post decem dies à die earum publicationis in locis convenientibus faciendæ effectum habere: ac illarum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo ipsius Congregationis munitis eandem prorsus fidem in

judicio, & extra adhibendam fore, quæ eisdem præsentibus adhi beretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Quocirca dilecto filio nostro Herculi S. Mariæ novæ Diacono Cardinali Mantuano nuncupato, & pro tempore existenti dictæ Congregationis Protectori mandamus, ut præsentis litteras, & in eis contenta quæcunque, auctoritate Apostolica firmiter observari faciat, contradictores quoslibet, & rebelles per supradictas, & alias formidabiliores, de quibus expediens sibi fore videbitur, censuras, & penas, sublato diffugii, & appellationis obstaculo compescendo. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibusvis privilegiis, & indultis Apostolicis, tam sub plumbo, quam in forma brevis Prælati, Superioribus, Canonicis, Ministris, & aliis præfatis, forsan sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis concessis, et approbatis, quæ eis adversus præmissa nullatenus suffragari posse volumus, contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo piscatoris, die . Martii 1539.
Pontificatus nostri Anno V.

Blosius.

CONSTITUTIO CLXXIV.

SUMMARIVM.

1555. Nov. 23.

PAULUS PAPA IV.

Montem Novennalem non vacabilem erigit præcipuè ex pecuniis Subsidiæ triennalis pro summa scutorum 14960. & ejus Collegii Privilegia, Exemptiones, & Emolumenta decernit, ac Subsidiæ triennale prorogat.

Exstat in
Bullario
Cassinenfi.

Ex Bullario Romano Pauli IV. Constit. 12.

PAULUS Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futur. rei mem. Superioribus mensibus fel. rec. Julio Papa III. prædecessore nostro, sicut Domino placuit, rebus humanis exempto, Camera Apostolica, non solum, multo ære alieno gravata: verum etiam pecunia adeò exhausta comperta fuit, ut pro ipsius prædecessoris exequiis, etiam satis remisè celebrandis, & parando, muniendoq; atque custodiendo Conclavi, novum æs alienum, cum gravi ipsius Cameræ interesse contrahendum fuerit. Et superveniente inde ad paucos dies piæ mem. Marcelli Papæ II. etiam prædecessoris nostri obitu, cum eadem, celebrandarum Exequiarum, & instruendi Conclavis impensæ reiterandæ essent, aliæ pecuniæ ab Urbis mercatoribus, cum simili, & forsan maiori interesse, sumendæ fuerunt. Itaut debitum, præmissorum occasione, contractum, & pro quo intolerabile interesse solvitur, summam centum millium scutorum auri transcendant. Verum, cum ordinarii ejusdem Cameræ proventus, qui admodum tenues, & pro majori parte, etiam ad multos annos diversis personis, in solutum assignati, seu venditi, aut obligati reperiuntur, ad solutionem interesse hujusmodi, ac Nostri, & familiæ Nostræ sustentationem non suffieiant, nec humano judicio reperiri possit, quonam pacto debitum hujusmodi dissolvi, & moles expensarum, quæ pro Orthodoxæ Fidei defensione, & status Romanæ Ecclesiæ conservatione, Nobis subeundæ sunt, sustineri valeant, præsertim, cum decreverimus bona, aut proventus ipsius Ecclesiæ perpetuò non alienare, nec subditos Nobis vectigalibus gravare; cogimur ex ali-

quorum

quorum ejusdem Ecclesiæ proventuum quantitate ad aliquod tempus, summam centum, & octuaginta septem millium scutorum similium, ex qua præmissa, & aliqua alia, cum diversis inferioris sortis hominibus, qui nisi id, quod præfata Camera crediderunt brevi recuperent, vitam ducere non posse videntur, & propterea Nos, & Domus Nostræ Ministros, singulis ferè horis super hoc molestant, cum effectu solvere, Nosque, & dictam Camera ab hujusmodi gravioribus interesse liberare, ac molem expensarum per Nos, ut præfertur, subeundarum sustinere possimus, minori, quo fieri possit, ipsius Camera detrimento exquirere. Cum itaque aliàs fel. rec. Paulus etiam III. similiter prædecessor Noster, ex certis tunc expressis causis, unum subsidium quartæ partis fructuum, à Congregationibus Regularibus Italiæ ad triennium exigendum, & per eas præfata Camera triennio hujusmodi durante annis singulis integrè persolvendum imposuerit, & subsidium hujusmodi Paulus primò ad duo successivè, & deindè Julius ad aliud, & postremò Marcellus prædecessores præfati ad reliquum ex tunc immediatè subsequuta triennia, ac necessitatibus, in quibus dictus Marcellus prædecessor tunc constitutus erat, durantibus, ad Sedis Apostolicæ beneplacitum prorogaverint, prout in diversis ipsorum prædecessorum desuper confectis litteris plenius continetur. Nos beneplacitum præfatum per totum annum à Nativitate Domini computandum, millesimum quingentesimum, & sexagesimum quartum quomodolibet cessare, aut expirare non posse decernentes, & quatenus opus sit subsidium hujusmodi, etiam per totum dictum annum millesimum quingentesimum sexagesimum quartum prorogantes, & extendentes, habita super his cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro Secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi consensu, ac ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine unum Montem Novennale nuncupandum, & infra novem annos proximè futuros extinguendum, in hac Alma Urbe nostra pro tot personis, quot pecunias suas in eo, usque ad summam centum, & octoginta septem millium scutorum auri, ad rationem decem Juliorum pro quolibet scuto posuerint, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, ad novennium tantum, & non ultra erigimus, & instituimus, ac illi sic erecto, & instituto præfatum subsidium, quod vigore conventionum per Agentes pro eadem Camera cum ipsis Congregationibus initarum, triginta millia scuta similia annuatim reddit pro summa quatuordecim millium, & noningentorum sexaginta scutorum similium ab omni onere, impositione gravamine, restauro, & quocumque casu fortuito, etiam quantumcumque inexcogitabili libera, immunia, & exempta, ac integrè, & sine aliqua diminutione inter personas Montis hujusmodi, annis singulis, & quolibet bimestri pro rata distribuenda, & dividenda, ad dictum novennium tantum; ita quod, eo durante, de ipso subsidio, aut quavis ejus parte, nisi satisfacto prius personis Montis hujusmodi, aut pro tempore existenti earum Depositario de eisdem quatuordecim millibus, & noningentis sexaginta scutis disponi nequeat pro dictis centum, & octuaginta septem millibus scutis, ut præfertur, ponendis, vendimus, tradimus, concedimus, & assignamus, ac applicamus, & appropriamus. Necnon Montem ipsum, & illius personas, ac Collegium in nostrum, & ipsius Camera locum, quod ad summam quatuordecim millium, & noningentorum sexaginta scutorum hujusmodi, & illius exactionem, pro eisdem novem annis tantum, ponimus, substitui-
mus, & subrogamus, ac pro potiori eorum cautela dilectum Filium Nobilem Virum Thomam de Marinis Terræ Casalis majoris Cremonen. Diocesis in temporariis Dominum, fide, & facultatibus idoneum, & pro tali apud omnes notum, ejusdem subsidii, non solum quoad quatuordecim millia, & noningenta sexaginta, ut præfertur, vendita, sed etiam quoad reliqua quindecim millia, & quadraginta scuta hujusmodi exactorem, ac ejusdem Montis, & illius Collegii Depositarium, ad hoc, ut exinde summam quatuordecim millium, & noningentorum sexaginta scutorum hujusmodi inter personas præfati Montis, annis singulis, & quolibet bimestri, eorum ratam secundum distributionem, per pro tempore existentem The-
saur-

laurarium nostrum desuper faciendam, distribuere, & dividere, ac pro extinctione ipsius Montis, infra eosdem novem annos, aut incontinenti illis finitis dicta centum, & octaginta septem millia scuta, personis ejusdem Montis persolvere possit. Et hæc omnia promittat, ac se, bonaque sua omnia superindè, in ampliori forma Camera Apostolicæ cum renunciationibus, promissionibus, submissionibus, cautelis, & clausulis in similibus apponi solitis, efficaciter obliget, auctoritate, & tenore prædictis, constituimus, & deputamus. Volentes, & eadem auctoritate stantes, & decernentes, quod quæcumque utriusque sexus personæ cujuscunque status, gradus, & conditionis existentes, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, & Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, aut quibusvis Monasteriis præ sint, ac quæcumque, quoscunque, & qualiacunque Beneficia Ecclesiastica obtineant, necnon in Sacris, & Presbyteratus Ordinibus constitutæ, & Hierosolymitani, vel quorumvis aliorum Hospitalium, & Militiarum, ac quorumcumque, non tamen Mendicantium Ordinum Religiosi, & Religiosæ, ac mulieres cujuscunque nominis, qualitatis, & conditionis, necnon qualitercunque [præterquam dumtaxat ratione Regularis professionis in aliquo Ordine Mendicantium, inhabiles, & incapaces existant] in ipso Monte quascunque pecuniarum summas, non tamen infra centum scuta similia usque ad summam centum, & octoginta septem millium scutorum hujusmodi, & non ultra ponere, & tam ipsæ personæ, quàm earum hæredes, & successores, aut alii ab eis causam habentes pro pecuniis sic positis ad rationem octo pro centenario, singulis annis, & quolibet bimestri ratam eorundem octo sine aliquo conscientie scrupulo, seu restitutionis onere percipere, & habere. Ac etiam si læsæ Majestatis, aut alia quæcunque, quotcunque, & quantumcunque gravissima crimina, præterquam in personam Romani Pontificis pro tempore existentis, aut alicujus ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalis commiserint, & propterea, sive in eorum non comparentium contumaciam, sive legitime convictæ in poenam ultimi supplicii condemnatæ, seu etiam illi realiter traditæ, seu condemnatæ, & illi tradendæ, ac omnia eorum bona confiscata, aut confiscanda fuerint, nihilominus de pecuniis in ipso Monte eorum nomine existentibus, ac emolumentis eis ex eodem Monte spectantibus, Romani Pontificis, seu præfatæ Camera, vel cujusvis alterius licentia, seu auctoritate, confirmatione, vel scriptura desuper nullatenus requisita, dicto novennio durante, quibuscunque eis placuerit in toto, vel in parte simul, vel separatim, & in favorem complurium (dummodò in personam unius de minori, quàm centum scutorum similium, summa non disponatur) testamento, seu codicillis, aut venditione, donatione, permutatione, cessione, vel quocumque alio titulo, etiam per simplicem manu sua scriptam, vel subscriptam, aut publicum Instrumentum, seu alias in quorumcumque, etiam filiorum suorum illegitimorum ex quocumque, quantumcumque damnato coitu procreatorum, aut aliarum, & magis incapacium personarum favorem, etiam pluries de incapaci, in incapacem disponi contingat ad eorum libitum liberè disponere posse, & pecunias in eodem Monte existentes, ac emolumenta exinde pro tempore provenientia, etiam si personæ Montis hujusmodi ex læsæ Majestatis, aut aliis criminibus præfatis, ut præfertur condemnatæ, & ultimo supplicio traditæ, seu condemnatæ, & supplicio hujusmodi tradendæ, ac alia eorum bona confiscata sint, aut confiscanda veniant, confiscari nullatenus posse. Et si personæ Montis hujusmodi intestatæ, aut de pecuniis ejusdem Montis, & emolumentis hujusmodi aliter non dispositæ decesserint ab intestato, ad eorum utriusque sexus liberos, & alios descendentes, seu ascendentes, consanguineosque, & affines, salva graduum prærogativa, ad instar aliorum bonorum patrimonialium, secundum communem juris dispositionem transire posse, & debere. Ac personas Montis hujusmodi Collegium inter se constituere, ac Collegialia jura, & insignia habere, nec non quæcumque statuta, et ordinationes prosperum, et tranquillum statum Montis hujusmodi concernentia, dicta auctoritate Apostolica concedere, et condita mutare, corrigere, reformare, & alterare, ac quascunque poenas etiam pecuniaras,

rias, Monti, seu illius Collegio hujusmodi, vel quibus ipsi placuerit applicandas in quoscunque illi contravenientes, infligere. Necnon omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, litteris, & indultis, quibus Collegium, & personæ Montis Fidei Almæ Urbis utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum eisdem novem annis durantibus tantum uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè posse. Necnon Montem hujusmodi, & illius personas, ac Collegium, ratione pecuniarum, quas in eodem Monte habuerint ab omni stratarum, & decimarum, ac etiam mesatæ nuncupatæ, & aliarum impositionum per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem, & etiam pro ipsius fidei defensione, ac status ejusdem Romanæ Ecclesiæ conservatione quomodolibet impositarum, solutione immunes, & exemptos fore, ac censi debere. Necnon Montem, & illius personas, ac Collegium hujusmodi, & Thomam præfatos, eorumque hæredes, & successores, ac causam ab eis habentes super subsidio hujusmodi, & illius exactione, etiam per Nos, dictam Sedem, vel successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, quovis modo perturbari, impediri, molestari, aut aliquo gravamine, seu onere, etiam si evidens utilitas, & urgens necessitas etiam pro ejusdem Fidei tuitione, & contra Infideles expeditione, id suaderent gravari, vel onerari. At Montem ipsum ultra eosdem novem annos in toto, vel in parte prorogari, aut innovari non posse. Et aliquem ad probandum, quod centum, & octuaginta septem millia scuta hujusmodi, vel aliqua eorum pars in utilitatem, aut necessitatem Ecclesiæ, seu Sedis, aut Camera prædictorum, conversa sint, minimè teneri, nec obligatos esse. Necnon præsentis litteras robur veri, & validi contractus, ac obligationis inter Nos, & Sedem, ac Camera præfatas ex una, & eos, qui pecunias super Monte præfato posuerunt, aut ab eis causam habebunt ex altera, partibus, legitimè initi, & stipulati, obtinere: Sicque, & non aliter in præmissis omnibus per quoscunque, etiam Cardinales prædictos, ac Palatii nostri Auditores, & alios quacunque tam ordinaria, quàm delegata, et mixta auctoritate fungentes, Judices, et personas ubique judicari, cognosci, et decidi debere, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, aut interpretandi facultate. Necnon irritum, et inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nos enim pro potiori Montis, & illius personarum, ac Collegii, & Thomæ prædictorum cautela, & securitate, de eorundem Fratrum consilio, & assensu, ac scientia, & potestatis plenitudine similibus, quolibet bimestri ratam eorundem quatuordecim millium, & noningentorum sexaginta scutorum, & infra eosdem novem annos, aut incontinenti illis finitis, eadem centum, & octuaginta septem millia scuta personis ejusdem Montis persolvere, ac eundem Thomam, hæredesq; & successores suos à promissione, & obligatione per eum, ut præfertur, faciendi indemnem, & penitus sine damno conservare, ac pro eodem subsidio triginta millia scuta præfata, quæ anno quolibet Kal. Novembris à Congregationibus prædictis persolvi debent, ipsi Thomæ pro novem annis, & novem integris solutionibus, quarum prima sit ea, quæ debebitur Kalen. Novembris anni proximè futuri Millesimi quingentesimi quinquagesimi sexti per easdem Congregationes persolvi, ita tamen, quòd ipse Thomas bimestres solutiones prædictas nihilominus facere teneatur; Et si aliquo casu ex eodem subsidio, summa triginta millium scutorum hujusmodi quolibet anno usque ad finem dicti anni millesimi quingentesimi sexagesimi quarti confici non possit eam summam, quæ de triginta millibus scutis pro tempore deficiet ex subsidio triennali, & signanter ex eo, quod in Provincia nostra Marchiæ Anconitanæ exigitur, suppleri, necnon Coronam Pontificiam pretiosam, Regnum nuncupatam, quam nonnulli Mercatores de Olgiate, & Ubaldinis ex causa certi contractus cum eis per Collegium Cardinalium, Sede vacante facti in pignus habent, eidem Thomæ consignari facere promittimus, & ad hæc non solum singula subsidia præfata, sed etiam Nos ipsos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ac omnia nostra, & illorum, necnon Ecclesiæ, Sedis,

Sedis, & Camerae prædictarum bona mobilia, & immobilia, ac se moventia spiritualia, & temporalia, præsentia, & futura, etiam si regalia, aut aliàs talia forent, quæ in generali obligatione bonorum non comprehenderentur, ex quibus in defectum subsidiorum prædictorum Thomæ, & suis prædictis integrè satisfieri possit, & debeat, necnon loco pignoris jocalia, seu gemmas, quæ, seu quas idem Thomas, ratione Depositariæ generalis, & alia qualibet ratione, vel causa à Nobis, & dicta Sede in pignus habet, postquam ab obligatione sibi de illis dictæ Depositariæ, vel alia qualibet ratione, & causa facta, liberata, seu liberatæ fuerint specialiter, & expressè in simili forma Camerae obligamus, & hypothecamus, ac obligata, & hypothecata esse decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis, & Congregationibus præfatis, ac eorum Ordinibus per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores Nostros, et Nos, et Sedem eandem, etiam per viam generalis legis, et statuti perpetui, ac Motu proprio, scientiaque, et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, et cum quibusvis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, necnon irritantibus, et aliis decretis quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus quomodolibet approbatis, et innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda sit, et in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores, necnon quorumcunque instrumentorum, conventionum, et scripturarum, occasione præmissorum, quomodolibet confectarum, tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, necnon modos, et formas ad id servandos pro individuo servatis habentes, hac vice dumtaxat illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, et expressè derogamus, et derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, et auctoritate prædicta decernimus, quòd primo anno novennii hujusmodi elapso, quodocunque Nobis, seu successoribus Nostris, aut Agentibus pro ipsa Camera videbitur, Mons hujusmodi pro ea parte, quæ Nobis, aut ipsis placuerit, eo tamen prius personis, de quorum interesse tractabitur per mensem ante intimato, et restitutis per dictum Thomam, aut suos hæredes, et successores, vel alios nomine ipsius Camerae eodem mense transacto, personis ipsis pecuniis, quas in eodem Monte habuerint, una cum emolumentis eis propterea debitis, liberè extingui possit, itaut in fine ejusdem novennii Mons ipse in totum extinctus sit, nec ulterius reviviscere, aut prorogari possit. Quodque transumptis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Collegii Montis hujusmodi, seu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, et extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ prorogationis, extensionis, erectionis, institutionis, venditionis, traditionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, positionis, substitutionis, subrogationis, constitutionis, deputationis, statuti, promissionis, obligationis, hypothecationis, derogationis, voluntatum; et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1555. 10. Kalen. Novembris Pontificatus nostri Anno I.

CONSTITUTIO CLXXVII.

SUMMARIUM.

1556. Julii 20.

PAULUS PAPA IV.

Imponit duas decimas super fructibus anni 1556. quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Status Ecclesiastici, Congregationis Casinensis, aliorumque Regularium.

Ex Bullario Romano Pauli IV. Constit. 20.

PAULUS Papa III. Ad futuram rei mem. Etsi in mente gerimus subditos nostros ab extraordinariis oneribus immunes præservare, idque necessitate cessante, præstare intendimus, tamen gravitas impensarum, quas pro hujus Almæ Urbis, et totius Status Ecclesiastici conservatione, et securitate in dies substinere necesse est, Nos cogit, ut de universo Clero, et Ecclesiasticis personis status hujusmodi fiduciam sumamus, speremusque eos de facultatibus suis huic operi libenter contributuros, ut potius partem erogando, totum conservetur, quam partem conservando totum in discrimen ponatur. Hac itaque consideratione inducti, Motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine duas integras decimas omnium, et singulorum fructuum, reddituum, et proveniunt Ecclesiasticorum præsentis anni, secundum verum annum valorem quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum, ac Monasteriorum, Prioratum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, Secularium, & quorumvis Ordinum, ac Militiarum (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) Regularium in toto Statu Ecclesiastico Nobis immediatè subjecto existentium à Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Commendatariis, & Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Prælatibus, Capitulis, Conventibus, cæterisque personis Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus, exemptis, & non exemptis etiam S. Benedicti, S. Augustini Cisterciens., Cluniacens., Præmonstratens., Cartusien., Camaldulens. Montis Oliveti, Humiliatorum, Vallis Umbrosæ, Cruciferorum, Monachorum Eremitarum S. Hieronymi, & aliorum quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium, si certos quoquomodo redditus habent, ac etiam Casinens. aliàs S. Justinæ de Padua, Montis Oliveti, S. Bernardi Lateranens. & Sancti Salvatoris, aliarumque Congregationum tam Virorum, quam Mulierum in eodem Statu Ecclesias, Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, seu fructus hujusmodi Beneficiorum, & pensiones annuas quantumcumque exemptas, & sub quibusvis obligationibus, etiam in forma Camere, & juramento, etiam de non contraveniendo, ac fortassè etiam de non impetrando aliquas gratias in contrarium, & eis concessis non utendo, aliisque cautelis, decretis, & clausulis super eisdem fructibus, etiam medio cedularum Banchi, seu in forma depositi percipientibus, & infra præsentem annum percepturis cujuscumque præeminentiæ, status, gradus, Ordinis, & Religionis existant, quibus, aut quorum aliquibus ulla privilegia, aut Indulgentias sub quacumque verborum forma, aut expressione concessa, quo ad hoc suffragari nolumus [Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & Fratribus dicti Hospitalis S. Joannis quoad Beneficia ejusdem Hospitalis, dumtaxat exceptis] integrè persolvendas, & per Venerabilem Fratrem Hieronymum Episcopum Torcellanum Thesaurarium nostrum generalem, de cujus fide, & probitate plenam in Domino fiduciam obtinemus, & quem generalem Decimarum hujusmodi Collectorem per præsentem constituimus, & deputamus intra terminos

Extat in
Bullario
Casinensi.

per ipsum Hieronymum Episcopum, & Thesaurarium statuendos, exigendas, ac in opus prædictum convertendas Apostolica auctoritate, tenore præsentium imponimus. Ac eidem Hieronymo Episcopo, & Thesaurario Decimas sic, ut præfertur impositas à præfatis Episcopis, Electis, Administratoribus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Prælati, Capitulis, Conventibus, & personis Ecclesiasticis, exceptis supradictis, petendi, exigendi, & colligendi, eisque tam in genere, quàm nominatim, & in specie, ut illas solvant sub Censuris Ecclesiasticis, etiam privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum, aliisque de quibus sibi videbitur pœnis, etiam pecuniariis mandandi, nec non solvere recusantes, seu differentes, & generaliter contradictores quoslibet, & rebelles, ac si bi in præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas prædictas, & alia opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Solventes verò de eo, quod solverint quietandi, & liberandi, ac à sententiis, censuris, & pœnis, quas dicta occasione quomodolibet incurrerint absolvendi, & generaliter omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, mandandi, & exequendi. Ac pro earundem Decimarum faciliore exactione, unum, vel plures Subcollectores cum simili, aut limitata potestate, loco sui, substituendi, & substitutos amovendi, ac alios eorum loco toties, quoties sibi videbitur, subrogandi, plenam, & liberam, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus facultatem, & potestatem. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus contrariis quibuscunque, aut si eisdem Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Commendatariis, Capitulis, Conventibus, & cæteris prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod ad solutionem alicujus decimæ minimè teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari, seu extra, vel ultra certa loca ad iudicium evocari non possit per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, ejusque toto tenore, ac propriis ipsorum locorum, Ordinum, & personarum, nominibus, & cognominibus, mentionem, ac quibuscunque privilegiis, & exemptionibus, etiam in corpore juris clausis, necnon litteris Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis Dignitatibus, & Ordinationibus, ac Congregationibus specialiter, vel generaliter, sub quacunque forma, & expressione verborum concessis, etiamsi de eis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum pro eorum sufficienti derogatione habenda sit mentio specialis, quæ eis, quoad præmissa, nolumus in aliquo suffragari, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quòd juxta ordinationem in Concilio Viennen. super hoc editam, calices, libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, & piorum locorum Divino Cultui dedicata ex causa pignoris, vel aliàs occasione solutionis dictarum decimarum nullatenus capiantur, distrahantur, vel occupentur. Quòdque præsentium litterarum transumptis ipsius Hieronymi Episcopi, & Thesaurarii, aut alicujus alterius Prælati Ecclesiastici sigillo, & publici Notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Julii 1556. Pontificatus nostri Anno II.

Joannes Barengus.

PIUS PAPA V.

*Dilectis filiis Generali, cæterisque Abbatibus, Diffinitoribus, ac Visitatoribus
Congregationis Lateranen. Canoniconum Regularium Ordinis
S. Augustini, pro Indulgentiis concessis omnibus
Ecclesiis totius Congregationis.*

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem. Fides, & devotio, qua Nos & Romanam reveremini Ecclesiam, promeretur, ut tam vos, quàm vestræ Congregationis Canonicos Regulares spiritualibus muneribus & gratiis libenter prosequamur, itaque vobis ac omnibus, & singulis Canonicis Regularibus prædictis, ut quotiescunque Christifidelibus visitantibus aliquam Ecclesiam, Hospitale, seu Pium locum alicujus Civitatis, Provinciæ Italiæ, ubi vestra Monasteria esse contigerit, aliquæ Indulgentiæ, & peccatorum remissiones per nos, aut Romanos Pontifices successores nostros, ac Sedem Apostolicam concedentur, vos & quilibet vestrorum Monasteriorum Canonici Regulares in Civitate ea residentes in qua ipsæ Indulgentiæ concessæ fuerint, visitando in Ecclesia Monasterii ubi resederitis, & ipsi resederint, tria aut quatuor Altaria, & in eis quinquies orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam devotè recitando, easdemmet Indulgentias, & peccatorum remissiones consequamini, & illi consequantur, quas consequeremini & ipsi consequerentur si Ecclesias, Hospitalia, & pia loca, pro quorum visitatione Indulgentiæ hujusmodi, & peccatorum remissiones, ut præfertur pro tempore concessæ fuerint, personaliter visitaretis, & illi visitarent, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque &c. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 16. Septembris MDLXVI. Pontificatus nostri Anno I.

Cæs. Glorierius.

CONSTITUTIO DLXIV.

SUMMARIUM.

Anno Christi 1568. Augusti 14.

SAC. CONGREGAT. CONCILII TRIDENTINI.

Famulorum, qui convivunt, & actualiter habitant in Monasteriis Regularium, Confessiones audire possunt Regulares, cum sola approbatione sui Superioris. Familiarium autem, qui extra Monasterium habitant, Confessiones excipere non possunt, nisi etiam ab Ordinario approbentur.

Extat in
Bullario
Casinensi.

Ex Peyrin. de Privileg. Regular.

Sacra Congregatio censuit, quòd Prælati Regulares, seu alii Religiosi Confessores, non possint audire Confessiones Secularium, qui sunt de Familia, & deserviunt ipsorum Monasteriis, absque approbatione, vel licentia Episcopi; secus tamèn, si illi Seculares fiant verè de Familia, & continui commentales.

C O N S T I T U T I O D L X V .

S U M M A R I U M .

Anno Christi 1586. Septembris 5.

S I X T U S V . P A P A .

Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii Sacerdotes Romæ ad Confessiones audiendas approbatos, extra Urbem à locorum Ordinariis examinari prohibet; sed tantum sufficere, eorum licentias Romæ habitas, eisdem ostendere, desernit.

Ex Bullar. Quaranta.

*Extat in
Bullario
Casinenfi.*

SIXTUS Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei mem. Decet Rom. Pontificem, cujus fidei cura, & salus Gregis Dominici divinitus est commissa, prædecessorum suorum vestigiis inhærendo, ea benigne concedere, quæ ad ejusdem gregis conscientiarum purificationem, & peccatorum remissionem, Animarumque salutem, ac Spiritualem consolationem, noscuntur pertinere. Alias siquidem sæl. record. Greg. Papæ XIII. prædecessori Nostro, pro parte dilectorum filiorum Philippi Nerii Præpositi, & Presbyterorum Congregationis Oratorii, in Parochiali Ecclesia S. Mariæ in Vallicella de Urbe, per ipsum prædecessorem antea instituti, exposito, quod de mense Augusti, Anni Domini 1565. piæ mem. Pius Papa IV. etiam prædecessor Noster Philippo, & Presbyteris præfatis, tunc Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Nationis Florentinorum, etiam de Urbe, in Divinis deservientibus, nonnullas gratias, & Privilegia ad decennium duratura, Apostolica autoritate concesserat, & decennium hujusmodi jam tunc expiraverat, dictus Gregorius prædecessor, volens eosdem Philippum, & Presbyteros, non minoribus, quam dictus Pius prædecessor prosequutus fuerat, gratiis, atque Privilegiis prosequi, & ut ipsi facilius, & libentius Altissimo famulari, & Animabus Christifidelium, in eorum audiendis Confessionibus amplius prodesse possent, providere, Philippo, & Presbyteris Congregationis hujusmodi, ut quorumcunque Christifidelium ad ipsos undecunque accedentium, illosque infirmitatis, vel quocunque alio tempore, & occasione domum, sive ad quemcunque alium locum ad se vocantium, & requirentium Confessiones liberè audire, & illis diligentè auditis, ipsos Christifideles, & eorum singulos ab excommunicationis, suspensionis, & interdicti ac quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, quavis occasione, vel causa, quomodolibet latis, & per eos incurris, ac etiam ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, exceptis contentis in literis die Coenæ Domini consuetis absolvere, & pro commissis poenitentiam salutarem eis injungere, ac vota quæcunque ultramarina, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Urbe, S. Jacobi in Compostella, & B. Mariæ Lauretanæ, ac Castitatis, & Religionis votis dumtaxat exceptis, in alia poenitentia, vel pietatis opera commutare, necnon per dimidium horæ spatium antè auroram, & post meridiem eis eveniente casu, Missas celebrare liberè, & licitè valerent, dicta auctoritate indulgit, & facultatem concessit, prout in ipsius Gregorii prædecessoris literis desuper in forma Brevis sub die 14. Martii, Pontificatus sui Anno IV. expeditis plenius continetur. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Philippi, & Presbyterorum præfatorum petitio continebat à pluribus credatur literas, & facultates hujusmodi, licet illæ ad certum aliquod tempus specificè, & expressè non fuerint limitatæ, nihilominus decennio jam de mense Martii prox. præt. elapso tantum durasse, & propterea ipsi, ut omne dubium tollatur, ac in Dei, Animarumque servitio in dies magis, & magis proficere valeant, libentius-

tiisque in hanc curam incumbant, dictas facultates ipsis in perpetuum concedi, ac in quibusdam extendi, & ampliari desiderent, & pro parte eorundem Philippi, & Presbyterorum, qui, ut asserunt in primòdicta Ecclesia ad Confessiones audiendas, de Nostri in dicta Urbe, & illius districtu Vicarii in spiritualibus generalis, licentia deputati existunt, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, Philippum, & Presbyteros, præfatos, ac eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon literarum præfatarum tenores præsentibus pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, Philippo, ac nunc, & pro tempore existentibus Congregationis hujusmodi ubicunque locorum diffusæ, Presbyteris in Urbe à dicto Vicario, seu extra eam, ab Ordinariis locorum ad Confessiones audiendas, quomodolibet approbatis, eorumque singulis, quòd ipsi perpetuis futuris temporibus omnium, & singulorum Christifidelium Confessiones audire, illisque auditis, eos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque quibusvis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis quavis occasione, vel causa, quomodolibet latis, & per eos incursis, necnon ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam in casibus dictæ Sedi reservatis, vel in posterum reservandis, exceptis tamen contentis in literis die Cœnæ Domini legi consuetis, absolvere, ac pro commissis poenitentiam salutarem eis injungere, necnon vota quæcumque [ultramarina, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Urbe, & S. Jacobi in Compostella, Castitatisque, & Religionis] votis, dumtaxat exceptis, in alia poenitentia, vel pietatis opera commutare. Præterea per dimidium horæ spatium antè auroram, & post meridiem Missas celebrare, ac etiam quis ex eis, prævio examine ad Confessiones audiendas in ipsa Urbe à dicto Vicario approbati fuerint, extra eandem Urbem absque alio examine, de licentia tamen Ordinariorum, locorum indulto, & facultatibus hujusmodi uti, ac potiri liberè, & licitè valeant, Apostol. auctoritate, tenore præsentium concedimus, indulgemus. Decernentes præsentem nullo unquam tempore revocari, suspendi, vel limitari, neque eis derogari posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus compræhendi, & quotiès illæ emanabunt, totiès in pristinum suum, & validissimum statum restitutas, ac plenariè reintegratas esse, & censerì, irritum quoque, & inanè, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quòd Philippus, & Presbyteri præfati hujusmodi indulto celebrandi antè diem parte utantur, quia cum in Altaris ministerio immoletur D. N. J. C. Dei Filius, qui candor est lucis æternæ, congruit hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce, quodque præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curia, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò hominum omninò licet hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, Indulti, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1586. 9. Septemb. Pontificatus nostri Anno II. E. Pallotus Dat. R. Bergerius.

Sequitur declaratio tenoris sequentis videlicet, è tergò. Illustrissimi, & Re-

veren-

verendiss. D. Cardinalibus Congregationis Sac. Concilii Trident. pro Presbyteris Congregationis Oratorii. Intus verò Illustriss. & Reverendiss. Domini. Sixtus Papa V. fel. record. indulget PP. Congregationis Oratorii, ut qui ex eis, prævio examine ad audiendas Confessiones in ipsa Urbe à Vicario approbati fuerint, extrà eandem Urbem absque alio examine, de licentia tamen Ordinariorum Locorum Confessiones liberè audire valeant, sed quia in partibus præcipuè Neapolis, ipsis in dubium revocatur Privilegium prædictum, sub prætextu quod non contineat præcisam derogationem, neque mentionem aliquam Concilii Tridentini sess. 23. cap. 15. quo cavetur. Ne quis absque priorum Dioecesanorum examine audeat Confessiones audire; prædicti Presbyteri Congregationis Oratorii supplices desiderant super hoc responsum à Sac. Congregatione. An fuerit necessaria derogatio. Sac. Conc. Trid. Congregatio Concilii censuit si huiusmodi Privilegium fuit, ut proponitur à Sede Apostolica concessum, utique omninò esse observandum, quamvis nullam derogationem, aut mentionem Conc. Trident. contineat.

Hieron. Card. Matthæjus.

Breve Pii Papæ V. pro puniendis Delinquentibus.

P I U S P A P A V.

Ad perpetuam rei memoriam.

X incumbenti nobis Apostolicæ servitutis officio ad ea, per quæ quarumlibet deviantium præsertim Ecclesiasticarum, & Religiosarum personarum emendationi studeat, libenter intendimus. Sanè exponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii, moderni, Generalis Rector, & Diffinitores Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen., quòd licèt aliàs fel. rec. Pius Papa IV. prædecessor noster prius per eum accepto, quòd nonnulli Canonici, & aliæ personæ Regulares, Ordinis, & Congregationis prædictorum à rectitudinis tramite deviabant, diversosque excessus, errores, & crimina, vel alia id genus facinora perpetrabant, & committebant; tunc moderno, & pro tempore existenti Ordinis, & Congregationis prædictorum Generali Rectori, ut quoscumque ejusdem Ordinis Canonicos, & personas, errantes, & delinquentes, ac irregularitatem contrahentes, tempore Capituli per ipsos celebrari soliti, una cum octo Diffinitotibus ejusdem Ordinis, per Rectorem, & Canonicos, & personas errantes, & delinquentes, ac irregularitatem contrahentes, tempore Capituli per ipsos celebrari soliti, una cum octo Diffinitoribus ejusdem Ordinis, per Rectorem, & Canonicos præfatos pro tempore deputatis ad dictum Rectorem evocandi, ac eos juxta illorum excessus, errores, & crimina per Rectorem, & Diffinitores huiusmodi corrigendi, puniendi, & mulctandi, necnon in rebelles, & inobedientes excommunicationis, & irregularitatis, ac alias sententias, Censuras, & poenas promulgandi, factaque illorum, qui si in sæculo essent, ultimo supplicio damnarentur, degradatione, illos perpetuò, vel ad tempus ad triremes mittendi, & condemnandi, eosque in manus executorum secularium consignandi, ac contra non parentes, seu inobedientes, declarationem incursum censurarum, & poenarum huiusmodi, illarumque aggravatione, ac aliàs, prout necessarium foret, donec parerent, procedendi, omniaque, & singula alià in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, & exequendi quacunque appellatione remota, Apostolica auctoritate liberam licentiam, & facultatem per quasdam suas in forma Brevis literas concesserit; ipsique Rectori pariter indulserit, prout in illis plenius continetur. Nihilominus literæ prædictæ, quia octo Diffinitores præfati, una cum ipso Rectore in condemnatione, & punitione personarum delinquentium huiusmodi concurrunt, partim favore, partim amicitia, partim

tim verò nonnullorum precibus, partim etiam quundam malo ingenio, & natura ad dissentendum prona in unanimum sententiam inclinare, & ad correctionem, & emendationem similium personarum errantium devenire nolunt; nunquam, aut saltem rarò, & difficulter suum potuerunt consequi effectum. Quare pro parte eorundem Rectoris, & Diffinitorum nobis humiliter fuit supplicatum, quatenus in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui providam ministrorum Domus Dei directionem sincero desideramus effectu, & ne delicta, & crimina remaneant impunita, quantum cum Deo possumus, diligenter procuramus. Rectorem, ac Diffiniores prædictos, illorumque singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quòd idem Rector una cum duabus tertiis partibus, voto suo computato, sic, ut præfertur, consentientibus, licet reliqua tertia pars dissentiat, delinquentes corrigere, punire, mulctare possit, nec ne in rebelles, aliosque contradicentes sententias, censuras, & poenas præfatas promulgare, aliaque in dictis literis contenta exequi, & debitæ executioni demandari facere, perindè, ac si omnes consentirent, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ac statutum, & ordinationem nostra hujusmodi valida, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac per omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Canonicos, aliasque personas Regulares, quos, & quas illa quomodolibet concernunt, & concernent in futurum, & illorum quemlibet firmiter, inconcussè, & inviolabiliter observari debere, illosque, & illas ab eisdem statuto, & ordinatione nullatenus resilire posse, sed ad prædictorum observationem efficaciter obligatos, & obligatas esse, & censerì, sicque per quoscunque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata illis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et diffiniri debere, ac quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, et inane decernimus. Non obstantibus præmissis, et quibusvis Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, et Congregationis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, ac omnibus aliis, quæ dictus prædecessor in prædictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Octobris 1568.
Pontificatus nostri Anno III.

Cæ. Glorierius.

*Breve Pii Papæ V. exemptionis à quibusvis impositionibus
ratione Seminarii.*

P I U S P A P A V.

AD perpetuam rei memoriam. Quoniam per litterarum studia viri bonis moribus, virtutibusque ornantur efferuntur humiles in sublima, & studio celico quodam quasi rore respersi sapientiæ, & intellectus spiritum nacti, non solum rebus gerendis bonum exitum parant, sed cunctis opem præstant consilii sanioris dignum ducimus, ut scholas in quibus ipsæ litteræ interpretantur, & studiis litterarum hujusmodi intentos, quo illi suum facilius cursum absque aliqua perturbatione peragere queant, exemptionibus aliisque gratiis decoremus. Cùm sicut accepimus, in S. Andrea Vercellen., & in S. Augustini Placentin. Provinciæ Mediolanen., ac in S. Petri de Pado Cremonen. necnon in S. Joannis in Viridario Paduan., & in Sancti Joannis in Monte Bononien., ac in Sanctæ Mariæ in Portu Ravennaten.

Ordi-

Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium Congregationis Lateranen. Monasteriis, seu Prioratibus, Præpositatibus, seu Præposituris, aut aliàs quomolibet nuncupatis, per Priores, seu Præpositos, aut alios gubernari solitis, literarum, & præcipuè sacrarum scholæ habeantur, ipsæque literę inibi legantur, doceantur, & interpretentur, & ex hujusmodi scholis Insignes Theologi, & verbi Dei Prædicatores, nec non alii admodum eruditi Viri exierint, & quotidie exeant in magnum Sedis Apostolicæ, & Religionis Christianę decus, & ornamentum. Nos personas ipsas literis hujusmodi operam dantes ne ab ipsarum literarum studio, prætextu quarumvis contributionum deterreantur providere, illasque, & Monasteria, seu Prioratus, Præpositatus, seu Præposituras prædicta specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes. Abbatum, seu Priorum, vel Præpositorum dictorum Monasteriorum nobis humiliter porrectis in hac parte supplicationibus inclinati. Monasteria hujusmodi, illorumque personas, ac bona quæcunque tam mobilia, quàm immobilia cujuscumque quantitatis, & summa, ac importantia, etiam si speciali nota dignæ existant à quibusvis impositionibus ratione Seminarii Clericorum nunc, & pro tempore per nos, & Sedem prædictam, ac quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores, & successores nostros factis, ita quod Monasteria, & personæ prædictæ ad contributionem impositionis hujusmodi ratione Seminarii prædicti, & etiam ex eo, quod fructus, redditus, & proventus dictorum Monasteriorum sint admodum pingues minimè teneantur, nec ad id etiam sub quibusvis sententiis, censuris, & temporalibus, ac etiam pecuniariis, & aliis poenis cogi, & compelli possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò eximimus, & liberamus, ac illa exempta libera, & immunia perpetuò esse, & fore, necnon exemptionem, & liberationem, præsentibusque literas quovis quæsito colore, vel ingenio, & prætextu de surreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, aliove vitio, vel intentionis nostræ defectu notari, & impugnari, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, vel limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus similium, vel dissimilium gratiarum, & exemptionum à nobis, & dicta Sede pro tempore emanatis comprehendere non posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & denuò etiam sub posteriore Dat. per ipsorum Monasteriorum Abbates, seu Priores, aut Præpositos, aut alias personas prædictas eligenda concessas, ac validas, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter observari, ac Abbatibus, Prioribus, & Præpositis, aliisque personis prædictis perpetua suffragari, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, & causarum Palatii Apostolici Auditores, seu eorum locatenentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, sententiarum interpretari, & diffiniri debere, necnon si secus super his à quoque quavis auctoritate scienter, vel ignotanter attentari contigerit irritum, & inane decernimus. Districtè inhibentes in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac duorum millium ducatorum partim Camera Apostolicæ, partim Monasteriis, Prioratibus, & Præposituris, prædictis applicandorum poenis per contravenientes toties quoties opus fuerit eo ipso incurrendis, quibusvis personis cujuscumque status, gradus, conditionis, præminentia, & dignitatis, etiam Pontificalis existentibus, ne Abbates, Priores, & Præpositos, & Monasteria, Prioratus, seu Præposituras, ac personas hujusmodi, illorumque singula ad aliquam impositionum prædictarum contributionem, vel solutionem coarctare, & eos, ac ea, & eas super præmissis directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, perturbare, vel inquietare audeant, vel presumant. Quo circa Venerabilibus Fratribus Narnien. & Amerin. Episcopis, & dilecto filio causarum Curia Camera Apostolicę generali Auditori per præsentem committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatum, Priorum, Præpositorum, & personarum hujusmodi, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publica-

publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eos, & eorum singulos exemptione, liberatione, & decreto, aliisque præmissis perpetuò pacificè frui, & gaudere. Non permittentes Abbates, Priores, & Præpositos, aliasque personas prædictas per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, et poenas Ecclesiasticas appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando. Invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac fel. record. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Dioec. nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam dietam à fine suæ Dioec. ad iudicium evocetur, seu ne Judices à Sede prædicta deputati extra Civitatem, et Dioec., in quibus deputati fuerint contra quoscunque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodò ultrà tres dietas vigore præsentium quis ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, ac etiam dictorum Monasteriorum Prioratum, Præpositatum, ac Præpositurarum, et illorum Ordinis, et juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, inhibitionibus, et declarationibus, ac decretis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis Monasteriis, Prioratibus, Præpositatibus, Præposituris, ac Ordini prædictis, aliisque quibusvis personis, & in favorem dicti Seminarii sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, innovatis, & confirmatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressie habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum tenores, formas, & Dat. ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus pro expressio, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permanfuris hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Julii 1569. Pontif. nostri Anno IV.

Cæ. Glorierius.

Bulla Pij V. Pro Monasterio S. Frigidiani.

P I U S P A P A V.

AD futuram rei memoriam. Decet Romanum Pontificem in excelsa Beati Petri Principis Apostolorum Sede, Divina dispositione constitutum, scandala, si quæ in Ecclesiis, & Monasteriis sint, præsertim dum Divina Officia celebrantur penitus remove, & ne imposterum eveniant, congrua adhibere remedia. Sane licet sicut accepimus dilecti filij Capitulum Ecclesiæ Lucanæ multis vicibus singulo quoque Anno ad Ecclesiam Monasterij S. Frigidiani Lucani Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium forsan processionaliter accedere, & inibi Missas præcipuè Pentecostes, & S. Frigidiani præfati festivitatum diebus, quas pro tempore existens Prior dicti Monasterij ex Privilegio Apostolico Pontificalibus indutus, inibi celebrare consuevit, decantare soleant moltoties tamen evenit, ut in ipso-

rum ingressu Missa Prioris hujusmodi adhuc non perfectâ, Capitulum præfati eorum cantu illam impediens, ac Chorum præoccupans, non nisi submissa voce perfici potuerit, & quod pejus est, quandoque Capitulum præfati ex rebus quantumvis frivolis dilectos filios Canonicos Monasterij prædicti contumeliis variis afficere. Insuper quoque minas inferre non erubuerint in divini Cultus diminutionem, ac grave Ministrorum Ecclesiasticorum vilipendium, & populi scandalum non modicum. Nos igitur præmissis, ea, quæ convenit remedia adhibere cupientes Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia nostris, quæcumque statuta, & Privilegia Capitulo præfati super præmissis vel eorum aliquo quomodolibet concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis habemus, tanquam inhonestâ, Apostolica Auctoritate tenore præsentium cassamus, & effectum sortiri nullatenus posse, vel debere volumus, ac eisdem Capitulo in Virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, necnon privationis Beneficiorum per eos obtentorum, aliisque arbitrio nostro moderandis, & infligendis pænis, districtè præcipiendo inhibemus ne de cætero in Pentecostes, & S. Frigidiani solemnitatibus diebus præfatis in Ecclesia Monasterii S. Frigidiani hujusmodi Missas, aut alia Divina Officia Celebrare, minusve Priorem, & Canonicos Monasterii prædicti in celebratione Divinorum impedire, quovis prætextu, occasione, vel Causa, & cujusvis antiquissimæ consuetudinis audeant, vel præsumant. Decernentes præsentibus Litteras nullo umquam tempore de surreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari nullatenus posse, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & derogationibus comprehendi nullatenus posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas esse. Sicque ab omnibus censi, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, atque definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis Curie Causarum Camere Apostolicæ Generali Auditori, ac Venerabilium Fratrum Archiepiscopi Pisani, & Episcopi Pistoriensis in spiritualibus Vicariis Generalibus per præsentibus Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentibus litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Prioris, & Canonicorum Monasterii hujusmodi, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Priorem, & Canonicos Monasterii hujusmodi, illorumque singulos cassatione, voluntate inhibitione, & decreto, aliisque præmissis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper per præfatos Capitulum, seu quoscumque alios quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis Processibus, illos Censuras, & poenas ipsas incurrisse declarando, ac eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachi secularis. Non obstantibus præmissis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo quis vigore præsentium, ultra tres Dietas ad Judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Ecclesiæ Lucanæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ecclesiæ, & Capitulo, illorumque Superioribus, & personis, sub quibus-

cumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel specie, ac aliàs quomodolibet etiam pluries concessis, & confirmatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis. specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & datas, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & risertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè motu, & scientia paribus derogamus contrariis quibuscumque. Aut si præfatis Capitulo, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Septembris MDLXVIII. Pontificatus Nostri Anno III.

C. Glorierius.

In Archivo S. Frigidiani Lucæ,

*SS. D. N. Gregorii Papæ XIII. Constitutio, sive Præceptum pro Monasterio
S. Mariæ Insulæ Tremitarum Canoniorum Regularium
Congregationis Lateranensis.*

G R E G O R I U S P A P A X I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Uper ad aures nostras pervenit, quòd antea in Curia Regia Neapolitana orta fuit suspicio, quòd Abbas, & Conventus Monasterii S. Mariæ Ordinis S. Augustini Canoniorum Regularium Congregationis Lateranensis Insulæ Tremitarum, nullius Diæcesis, Frumentum, Hordeum, & alias hujus generis fruge; extra Regnum Neapolitanum ultra eam quantitatem quam jure immunitatis Ecclesiæ, & quam ex privilegiis Regiis antiquis concessis exportare licet, Privilegiis Regiis hujusmodi abutentes extrahebant, seu extrahi faciebant. Ex quo ad tollendam hanc suspensionem, dilecti filii Generalis, & Visitatores dicti Ordinis cupientes quantum in eis erat, omnem viam scandalis, & calumniis præcludere, in Congregatione die 15. mensis Maii 1583. in Civitate Mantuana habita, districtè præcipiendo mandarunt in virtute Sanctæ Obedientiæ, et sub poena privationis vocis activæ, et passivæ, ac inhabilitatis in perpetuum ipso facto incurrendæ ad omnes gradus, dignitates, et officia quæcunque essent dictæ Congregationis; Dilecto filio Constantio Abbati dicti Monasterii, et omnibus successoribus suis, necnon omnibus Vicariis, Procuratoribus, et Factoribus ejusdem Monasterii, ut non possent extrahere, vel extrahi facere quovis prætextu Triticum, Hordeum, Legumina, ac omnis generis fruges extra Regnum Neapolitanum, excepta ea quantitate quæ ex privilegiis à Regia benignitate dictæ Congregationi concessis, seu de novo concedendis, licitè ad dictam Insulam deferri potest. Cum autem decretum hujusmodi in dicta Congregatione, ut præfertur, factum rationi consonum sit, & conveniat æquitati, decretum, seu mandatum per Generalem, & Visitatores prædictos in hujusmodi Congregatione, ut præfertur, eidem, ac omnia, & singula in eo contenta (servata tamen Ecclesiastica immunitate quoad omnes fruges, & redditus ipsius Monasterii) Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, præsentisque nostri scripti patrocínio communimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, & solemnitate forsan omissarum defectus, si qui intervenerint in eisdem supplemus. Præ-

icipientes in virtute Sanctę Obedientię, & sub indignationis nostrę poena Abbati, & Conventui, ac Canonicis dicti Monasterii, necnon omnibus, & singulis aliis personis tam secularibus, quàm quorumvis Ordinum Regularibus ne aliquid contra dicti decreti tenorem facere audeant, vel præsumant, sed illud inviolabiliter semper observent, & observari faciant. Quòd si secus fecerint, Contrafacientes ipsos, & ejusdem decreti violatores, ac eis auxilium, consilium, vel favorem publicè, seu occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes, siue Seculares, siue Regulares, & in quavis dignitate Ecclesiastica, seu Seculari, aut mundana constitutos ~~pna~~, ecommunicationis latę sententię eo ipso innodamus, à qua præterquàm in mortis articulo, nisi à nobis, seu pro tempore existenti Romano Pontifice absolvi nequeant. Præterea Abbati ipsius Monasterii, & Vicario Ecclesię S. Agathę, quę est membrum dicti Monasterii nunc, & pro tempore existentibus, omnibusque officialibus ejusdem Monasterii, quocunque nomine nuncupentur, per præsentem mandamus, ne imposterum census super bonis Monasterii creare, & constituere, siue ad cambium, vel mutuo pecunias accipere, aut quocunque modo æs alienum contrahere, etiam ob necessitates Monasterii evidentes sine licentia pro tempore existentium Cardinalis Protectoris, & Rectoris Generalis ipsius Congregationis; Atque, ut quot annis in Congregatione dieta nuncupata, quę quarta Dominica post festum Resurrectionis Dominicę celebratur, nec non in Capitulo de triennio in triennium celebrari solito, rationem de administratis, & debitis, ut præfertur, de prædictorum licentia contractis cum quibusvis personis tam in Romana Curia, quàm extra eam in illo anno, Generali & Visitatoribus prædictis omninò reddant id, quod si neglexerint, & aliquo modo præmissis contravenerint, Abbatem & Vicarium, ac Officiales prædictos singulos similem pnam excommunicationis latę sententię, ac privationis officiorum, & dignitatum dictę Congregationis, quas quisque obtinuerit, inhabilitatisque ad illa, & alia imposterum obtinenda incurrere volumus, ac liberum sit Generali, & Visitatoribus prædictis contra Abbatem, & Vicarium, & Officiales hujusmodi, uti mandatorum Apostolicorum violatores procedere. Ne quis autem ignorantiam allegare possit omnes, & singulos Venerabiles Frarres Archiepiscopos, et *Episcopos*, ac dilectos Filios Abbates, et Rectores, et alios Ecclesiarum Prælatos moneamus, quatenus per se, vel alium, seu alios has nostras literas, ubi, & quandò opus fuerit in Ecclesiis coram Populo ex parte nostra publicent, et publicari faciant, ceterum, quia difficile foret præsentem literas, ubi necesse fuerit deferri volumus, & dicta auctoritate decernimus, quòd transumptis earundem præsentium etiam impressis, et manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personę in dignitate Ecclesiastica constitutę obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quę præsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę, non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romę apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 25. Augusti 1583.
Pontificatus nostri Anno XII.

Cæ. Glorierius,

C L E M E N S PP. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo impositi nobis Apostolici muneris debito inter Religiosos viros, quos honores, & dignitates non ambire, sed tamen promereri decet, æquam honorum, ac dignitatum eorundem in eorum Ordinibus distributionem, ut cuncti se ad illa assequenda per Religiosas virtutum semitas aditum parare studeant, servari cupimus, ac in his, cum opus est auctoritatis nostrę partes libenter interponimus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire. Sanè cum sicut accepimus dudum

dum in quodam Capitulo generali Congregationis Lateranensis Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini Abbatiae, Praepositurae, Prioratus, & aliae Praelaturae dicti Ordinis, inter quasdam Nationes distributae, harum Nationum aliquibus septem, aliquibus quatuor, & aliquibus tres, seu plures, aut pauciores Abbatiae hujusmodi assignatae fuerit. In hujusmodi distributione plures Nationes, veluti Lucensis, Mantuana, Marmensis, Januensis, Neapolitana, & Alexandrina, ac aliae in totum, aut in majori parte exclusae remanserunt in magnum earundem Nationum, in quibus viri pietate, doctrina, Religionis zelo, ac aliis Regularibus virtutibus praestantes reperiuntur praedictum. Cum autem a Religione valde alienum sit, ut inter ipsos Religiosos, Nationum, & personarum quodammodo acceptio esse videatur quinimo ipse rationis ordo requirat, ut qui sub eodem vexillo in Ecclesia Dei militant pari modo tum onera sustineant, tum honoribus perfrui valeant. Nos idcirco praedictarum Nationum, quae ab affecutione Abbatiarum, Praepositarum, & Prioratum exclusae remanserunt indemnitati prospicere, debitumque cunctorum virtutibus honorem tribui volentes, ex sententia Venerabilium Fratrum nostrorum Michaelis Episcopi Albanensis Alexandrini, & Antonij Mariae Salviati, necnon Camilli Burghesii, & Pompei Arigonii nuncupatorum S. R. E. Cardinalium, quibus hoc negotium examinandum, & nobis referendum commissimus. Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine divisionem Abbatiarum, & aliarum Praelaturarum praedictarum inter praedictas Nationes, ut praefertur jam factam, auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo cassamus, revocamus, & annullamus, ac de caetero Abbatias, Praepositorum, Prioratus, & alias Praelaturas praedictas, personis quarumcunque Nationum, meritorum cujusquam ratione habita conferri, & assignari posse, & debere decernimus, & declaramus. Ac propterea dilecto Filio ejusdem Congregationis Generali in virtute Sanctae Obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon privationis dignitatum, & vocis activae, & passivae, eo ipso incurrendis poenis praecipimus, & mandamus, ut in Dieta generali praedictae Congregationis quarta Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicae praesentis anni 1598. facienda praesentes literas solemniter publicando, juxta earum seriem, facta in primis per ipsum omnium Abbatum, Praepositorum, & Priorum, & Praelatorum praedictorum ejusdem Congregationis Abbatibus, Praepositis, Prioratibus, & Praelaturis praedictis illis assignatis revocatione, prout nos, tenore praesentium revocamus, absolvimus, Abbatias, Praepositorum, & Praelaturas praedictas non secundum praedictarum Nationum, quibus in praedicto Capitulo generali assignatae fuerunt, sed aliarum etiam Nationum, personis ad eas attinendas idoneis sine ulla limitatione conferri, & assignari omnino curet, & faciat, seu distribuat, & assignet, atque ita impofterum caeteris futuris ejusdem Congregationis Generalibus, Diffinitoribus, & aliis in Congregationibus Generalibus interessentibus, ad quos spectabit sub eisdem censuris, & poenis observari volumus, & mandamus. Ceterum, quia, ut etiam accepimus, Abbatias hujusmodi ex praedictae Congregationis ordine, qui Prioris, seu Vicarii munere functus non est, assequi non potest, & personae dictarum Nationum exclusarum forsitan Prioris, Vicarii munere hucusque functae non sunt; nos illis, & cuilibet earum pro hac vice dumtaxat, ut, licet Prioris, Vicarii, munere functae non sunt, nihilominus Abbatias, Praepositorum, Prioratus, & Praelaturas praedictas consequi, & obtinere perinde possint, & valeant, ac si Prioris, Vicarii etiam munere functae fuissent auctoritate, & tenore praesentis concedimus, & indulgemus, & cum illis aequaliter illarum gratiose dispensamus, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac praedictae Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Abbatibus, & Canonicis sub quibuscunque tenoribus, et formis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, et singulis eorum tenores

res presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis, quibuscunque.

Dat. Romę apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1598. Pontificatus nostri Anno VII.

M. Vestrius Barbianus.

C L E M E N S P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto nobis Apostolicę servitutis officio ad ea sedulò intendere debemus, per quę Regularium Ordinum prospero regimini salubriter consulatur. Ad Congregationem itaque Canoniorum Regularium Lateranensium sub Regula S. Augustini mentis nostrę aciem convertentes, et attentè prospicientes, quòd si Pręlaturę ejusdem Congregationis, quas numero sexaginta tres existere, & nunc ad vitam illas obtinentium contra antiqua regularia ejusdem Congregationis instituta concedi solere accepimus: de cætero non amplius ad vitam, sed de triennio in triennium concederentur, ex hoc profectò prospero regimini, & felici gubernio ejusdem Congregationis valdè consuleretur: quandoquidem ij, qui ad Pręlaturas eliguntur, cum paulò post se subditos fore animadvertent, suscepti regiminis curam rectiùs gerere curabunt: Idcirco motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicę potestatis plenitudine, ex voto etiam Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium Prępositorum perpetuitatem dictarum Pręlaturarum ejusdem Congregationis Lateranensis, auctoritate Apostolica, tenore pręsentium, perpetuò abrogamus, ac hujusmodi Pręlaturas ex nunc de cætero de triennio in triennium concedi, & eos, qui per triennium aliquas ex dictis Pręlaturis obtinuerint, saltèm per annum integrum ab eisdem, quas dicto triennio obtinuerint, & aliis etiam Pręlaturis, itaut interim nec de una ad aliam transferri possit, vacare omninò debere auctoritate, & tenore pręsentis statuimus, & ordinamus. Verum, quia si uno, & eodem tempore omnes prædictę sexaginta tres Pręlaturę, quę nunc perpetuę, ut præfertur, existunt, vacare deberent aliqua in eligendis novis Pręlatis omnibus, confusio oriri posset; volumus, ut in proxima futura Dieta generali dictę Congregationis, quę Dominica quarta post Pascha Dominicę Resurrectionis celebrabitur, tertia pars Pręlatorum nunc existentium, hoc est ad numerum viginti unius vacare, & in eorum locum alii novi Pręlati usque ad præfatum numerum viginti unius, servata tamen in electione novorum Pręlatorum forma nostrarum literarum in forma Brevis sub Dat. die 27. Martii 1598. Pontificatus nostri anno septimo, expeditarum super distributione inter omnes Nationes facienda indistinctè Pręlaturarum dictę Congregationis, quas literas nostras salvas esse volumus eligi, & successivè sequenti anno alia tertia pars, & tertio anno reliqua tertia pars omnium Pręlatorum hujusmodi vacare, & ad illas novos Pręlatos eligi debere volumus. Novorum autem Pręlatorum in locis vacantium pro tempore, pręlaturarum hujusmodi electiones per novem Electores, prout in Capitulo generali fieri consuevit in hujusmodi Dietis generalibus pariter faciendas esse per Abbatem Generalem, & quatuor Visitatores tunc existentes, simul cum quatuor Diffinitoribus, qui in antecedenti proxima Dieta, seu Capitulo generali extiterint; ita tamen, ut si aliquis eorum decesserit, aut absens, vel infirmus, seu aliàs impeditus fuerit, cæteri ex dictis novem Electoribus alium ejusdem Congregationis Canonicum idoneum eorum arbitrio, quorum super hoc conscientiam oneramus, in defuncti, absentis, infirmi, vel aliàs impediti locum sufficere possint. Utque circa vacationem tertię partis pręlaturarum, in proxima futura Dieta generali, & in alia sequenti quietè procedatur, eas pręlaturas in prima, & secunda Dietis generalibus hujusmodi respectivè vacare debere, quas

supra-

supraſcripti novem Electores juxta eorum conſcientiam judicaverint: ſicque, ut præmiſſum eſt, & non aliter in omnibus, & per omnia obſervari debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, ac privationis dignatum, ac vocis activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illas, & alias imposterum obtinendas dilectis filiis Generali, & aliis Abbatibus, & Prælatiſ ejusdem Congregationiſ, ut ad præmiſſorum executionem prompta, ut decet, obedientia, & humilitate procedant, eaque perpetuò deinceps obſervent, & obſervari curent, & faciant, omni prorsùs contradictione, & reclamazione ceſſante. Nonobſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationiſ etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate, alia roboratiſ, ſtatutiſ, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literiſ Apoſtolicis eidem Congregationi, illiuſque Abbatibus, & Canonicis ſub quibuſcunque verborum formiſ, & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriariſ derogatoriis, aliſque efficacioribus, & inſolitiſ clauſuliſ, ac irritantiſ, & aliis decretiſ in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſiſ, confirmatiſ, & roboratiſ, & approbatiſ. Quibus omnibus, & ſinguliſ eorum tenores præſentibus pro expreſſiſ, & ad verbum inſertiſ habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque &c.

Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoriſ die 27. Apriliſ 1602. Pontificatus noſtri Anno XI.

M. Veſtriuſ Barbianuſ.

CONSTITUTIO CCLV.

SUMMARIUM.

Decretum Sac. Congregationiſ Eminentiff. & Reverendiſſ. DD. Card. Sac. Concilii Tridentini Interpretum.

Extat in
Bullario
Cafinenſi.

1. *Quod Regulares proprios Rituſ in Feſtiſ celebrandiſ exercere poſſint, nec ab Epiſcopiſ quicquam in contrarium præcipi poſſit. Concioneſ tamen, ac lectioneſ publicae ad uſum Cleri ſeculariſ conforment.*
2. *Regulares, qui abſque licentia Epiſcopi in alieniſ Eccleſiis prædicaverint à ſuiſ Superioribuſ, non ab Epiſcopiſ ſint puniendi.*
3. *Ad Proceſſioneſ accedere non poſſint compelli Regulares, Monafteria ultra medium milliare diſtantià à Civitate habenteſ.*
4. *Epiſcopi in Regularium Monafteriſ, lociſ, & Eccleſiis quibuſ cura ſecularium Animarum non imminet, nullam habeant facultatem, neque viſitandi Sacriſtiæ, Paramenta ſeu Sanctiſſimam Eucharistiæ.*

Ex impreſſo.

Congregatio Concilii cenſuit. Decretum cap. 12. verſ. *Dieſ etiam Feſti, ſeſſ. 25. de Regul.* ità eſſe intelligendum, ut Regularium Rituſ illiſ diebuſ Feſtiſ ſemper permaneat, quoad Miſſaſ celebrandaſ, & cætera Divina Officia tam publicè, quàm privatim ab ipſiſ Regularibuſ in eorum Eccleſiis perſolvenda. Nec circa hæc ab Epiſcopiſ quoquo modo, quicquam in contrarium eiſdem Regularibuſ præcipi poſſe: Quod ſi de facto præceperint, Regulares neutiquam ipſiſ Epiſcopiſ obedire teneri. Verùm quoad Concioneſ; & Lectioneſ, quaſ iidem Regulares ad populum habuerint, debere ſe conformare Evangeliiſ, & Epiſtoliſ, quibuſ Cleruſ ſeculariſ utitur illiſ diebuſ Feſtiviſ,

2. Congregatio item Concilii cenſuit, Regulares, qui abſque licentia Epiſcopi prædicaverint in Eccleſiis, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, tametiſ decreto eiſdem Concilii cap. 21. ſeſſ. 5. contrafecerint, non poſſe tamen puniri ab Epiſcopo, ſed tantum à ſuiſ Superioribuſ Regularibuſ.

3. Con-

3. Congregatio Concilii etiam censuit, Regulares Monasterii ultra medium milliare à Civitate distantis, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

4. Congregatio itidem Concilii censuit, Episcopos aut alios locorum Ordinarios, vigore cujusvis Decreti ejusdem Concilii, nullam habere facultatem quovis tempore in Monasteriis, Domibus, & Ecclesiis Regularium exemptorum, quibus non imminet curam animarum personarum secularium, visitandi Sacristias, Paramenta, Vasa Sacra, Altaria, & cetera hujusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservatur.

Hier. Card. Matthæjus.

Joannes Franciscus Fagnanus Sac. Congreg. Concilii Secret.

CONSTITUTIO CCLVI.

S U M M A R I U M.

1603. Septemb. 1.

Decretum Sac. Congregationis Regularium super præcedentia tam in Congregatione Patavina, quam in aliis, servanda inter Monachos Casinenses, & Canonicos Regulares Lateranenses. Quod scilicet simplices Monachi, seu Canonici simul non admittantur in eadem Congregatione, sed tantum Abbates, qui præcedant invicem juxta antiquiorem promotionem ad Abbatiam. Vel si alter sit simplex Monachus, vel Canonicus, alter Abbas, Abbas semper præcedat Monachum, vel Canonicum simplicem. Item quod simplex Rocchettum sit habitus Clericalis.

Ex impresso.

Extat in
Bullario
Casinensi.

CUM inter Monachos Casinenses, & Canonicos Regulares Lateranen. Annis præteritis orta fuisset controversia, occasione præcedentiæ in quamdam Congregatione Patavina, prætendentibus Casinensibus, quod si Canonicus Lateran. præcedere velit, debeat Cotta, seu Superpelliceo super Rocchetto indui, Canonicis autem contrarium asserentibus, & sententiam inter ipsas partes à Pio Papa IV. fcl. rec. latam allegantibus, re tunc delata ad Sac. Congregationem factum fuit decretum infrascripti tenoris.

Cum superioribus die videlicet 4. Augusti præsentis anni 1603. SS. D. N. Clemens Papa VIII. in Congregatione Illustrissimorum DD. Cardinalium super negotiis Episcoporum, & Regularium, & ex voto ejusdem Congregationis super controversia inter Canonicos Regulares Lateran. & Monachos S. Benedicti Congregationis Casinen. orta occasione Præcedentiæ in Congregatione nuncupata *Sapientia*, quæ in Civitate Patavii celebratur coram Episcopo, intervenientibus in ea uno ex Canonicis, & uno ex Monachis prædictis, mandaverit observari, sententiam aliàs inter eosdem Canonicos, & Monachos latam à fel. rec. Pio Papa IV. prout jacet. Cumque deinde alia nova differentia in eadem Congregatione Patavina inter eosdemmet orta sit, prætenden. Monachus Casinen. ut non solum Canonicus Regularis Lateranen. [ad hoc ut juxta dictam sententiam sit præferendus, & anteponeendus in digniori loco] teneatur dimittere superiorem vestem, pallium, seu cappam nigram: sed etiam induere super lineam veste, quam Rocchettum vocant, aliud Superpelliceum lineum vulgò Cottam nuncupatam, quemadmodum solet fieri ab ipsis Canonicis Regularibus in publicis Processionibus. Eadem Sacra Congregatio, negotio maturè discusso declaravit sufficere, ut ipsi Canonici Regulares Lateranenses, in omnibus actibus publicis, & privatis, & sic etiam in eadem Congregatione Patavina remaneant (dimissa tantummodò superiori veste nigra) in linea veste, videlicet in Rocchetto, absque alio Superpelliceo, & tunc intelligantur

gantur esse in habitu Clericali, juxta eandem sententiam Pii IV. Et ita observari mandavit. Romæ die 1. Septembris 1603.

Alexander Cardinalis Florentin.

Hieronymus Agucchius Secret.

Cumque superioribus mensibus Monachi Casinen. hujusmodi decreto nequaquam acquiescerent iidem negotium denuò de ordine Sanctissimi in Sacra Congregatione propositum, & examinatum fuit, placuitque ad tollendas lites, peculiariter illud committere Illustrissimis, & Reverendis. DD. Cardinalibus Justiniano, & Platto ejusdem Sac. Congregationis Patribus, qui pro eorum singulari prudentia, vitam, & rationem inirent, qua, controversia prædicta aliquo modo componi, & dirimi posset. Ii autem, partibus sæpiùs diligenterque auditis, ac per eas adductis omnibus, accuratè consideratis. Die 22. Februarii 1606. totius causæ exactam relationem in eadem Sac. Congregatione fecerunt, ubi post maturam consultationem ipsa Congregatio annuit, decrevit, & mandavit [sine præjudicio tamen Jurium partium, per modum provisionis, & donec aliter provideatur, & mandatum fuerit] ut in posterum tam in eadem Congregatione Patavina, quàm in aliis ejusmodi Congregationibus observetur, quod neque simplices Monachi, neque simplices Canonici, sed ipsorum Monasteriorum Abbates ad dictas Congregationes accedant, & convenient, qui eo ordine, & loco sedere debeant, quo per sententiam Pii Papæ IV. dispositum, & statutum est. Quod si contingat unius Monasterii Abbatem, alteriùs verò Monachum, seu Canonicum privatum ad eas accedere, debeat Abbas semper præcedere, si verò eorum qui adfuerint neuter in Abbatiali dignitate fuerit constitutus, imò simplex uterque sit Religiosus, tunc neuter eorum ad Congregationem sit admittendus. Et ita statuit, decrevit, mandavit, & ab omnibus, ad quos id pertinet observari voluit, sub pæna privationis vocis activæ & passivæ, præmissis decreto non obstante, omni alio meliori modo &c.

Antonius Cardinalis Saulius.

Berling. Gypsius Secret.

CONSTITUTIO CCLVII.

SUMMARIUM.

1604. Sepembris 6.

Decretum Sac. Congregationis EE. & RR. DD. Cardinal. consultationibus Regularium Præpositorum.

- 1 *Quod Moniales supranumerariæ locum semper extra numerum teneant.*
- 2 *Quod supranumerariæ prædictæ duplicem eleemosynam, seu dotem tribuant.*
- 3 *Insuper quod loca decedentium, nisi effectu secuto, promittantur, sub pæna inhabilitatis.*

Ex impresso.

1 **Q**uemadmodum Sacri olim Canones, & novissimè Sacrum Generale Concilium Trident. summa ratione decrevit, ut in Monasteriis, & Domibus tam virorum, quàm mulierum, bona immobilia possidentibus, vel non possidentibus, is tantùm numerus constituatur, ac imposterum conservetur, qui vel ex redditibus propriis Monasterii, vel consuetis eleemosynis commodè possit sustentari; ita quoque Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, quæ negotiis, ac consultationibus Episcoporum, & Regularium præest; cui antiquius nihil est, quàm salutaria hujusmodi decreta debitæ executioni demandari curare, sæpiùs locorum Ordinariis rescripsit, ut certum numerum in singulis Monasteriis Monialium, etiam curæ Regularium, seu Militiarum subjectis, juxta cuiusque Monasterii facultates præscriberent, & si quæ supra statutum numerum reciperentur, duplicem eleemosynam adferre, & supranumerarium locum tenere debe-

Extat in
Bullario
Casinensi.

deberent. Verum, quia in dubium plerumque venit, num supranumerariae praedictae, aliquibus ex numero in quolibet Monasterio definito decedentibus, in eorum locum subrogari possent aut deberent; eadem Sac. Congregatio, quae peculiariter super ea re saepe numero rescripsit, providere volens, ne quis deinceps dubitationis locus relinquantur; hujus generalis decreti tenore statuit, & declarat, Moniales, quae supra numerum in quolibet Monasterio constitutum recipiuntur, in locum Monialium decedentium, intra numerum, nequaquam subrogari, neque impedimento esse, quin aliae in locum earundem ex numero demortuarum recipi eo modo valeant, quo in singulis Monasteriis Moniales intra numerum possunt admitti, quinimmo easdem, sic supra numerum receptas, Supranumerarias semper quoad hoc remanere, etiam in coeteris ab aliis nihil differant, sed illis in omnibus pares, & aequales, juxta cujusque Monasterii institutum esse debeant.

2. Declarat insuper eadem Sac. Congregatio, duplicis eleemosynae, nomine intelligi semper debere duplicatam summam ejus, quae in receptione cujusque Monialis intra numerum, in quolibet Monasterio constitutam erogari pro tempore consueverit. Ita tamen, ut ubi summam, quae confertur, minor est scutis dacentis, ibi saltem ratione duplicatae eleemosynae solvenda sint scuta quadringenta, & non minus.

3. Eadem quoque Sacra Congregatio districtè prohibet, ne loca per obitum Monialium intra numerum decedentium pro tempore vacatura, cuiquam Puellae ad habitum Regularem recipiendae concedantur, neque promittantur, nisi secuta vera, & reali illum vacatione; atque ita demum, & non antea de eis disponi, ac in Monialis demortuae locum promissionem, aut receptionem in Capitulo, seu quovis alio modo fieri jubet, dummodo tunc temporis Puella ipsa recipiendae, & aetatem habeat idoneam, & coeteras qualitates requisitas quibus etiam praedictas esse debere vult eas Puellas, quae supra numerum recipiendae sunt jam tunc, cum eis loca vel promittantur, vel dantur. Si quid verò contra à quoquam fieri contigerit, irritum, & inane, ac nullius roboris, & momenti fore, & esse decernit. Ac nihilominus Abbatissas, Priorissas, & alios quoscumque Monasteriorum Superiores, qui cujusvis Puellae receptioni, vel admissioni, aut locorum vacaturorum, promissioni, seu concessioni adversus praesentis decreti dispositionem consenserint, privationis vocis activae, & passivae, aliisque arbitrio ejusdem Congregationis infligendis penis obstrictos, & obnoxios fore declarat; salvis etiam semper, & in suo robore permanentibus aliis quibuscumque ipsius Congregationis decretis aliàs latis, praesenti decreto non contrariis, praesertim circa Monialium admissionem, & receptionem ad habitum, & professionem, & circa eleemosynarum depositionem, solutionem & erogationem in bona stabilia, quibus nullatenus derogare vult, & intendit.

Romae die 6. mensis Septembris 1604.

Confirmatio Privilegiorum, Concessionum, Indultorum, Exemptionum, Immunitatum, & Indulgentiarum concessarum Congregationi Canoniorum Lateranen. facta per Paulum PP. V.

P A U L U S PP. V.

AD perpetuam rei memoriam. Paterna nostra erga Congregationem Lateranen. Ordinis S. Augustini Charitas, ac ejusdem Congregationis Canoniorum vicissim in Nos, et Apostolicam Sedem devotio postulant, ut Privilegia, et Indulta illis à Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, et Sede praedicta concessa, ut perpetuò firmiora, et illibata subsistant, Apostolicae confirmationis robore libenter muniamus. Volentes igitur dilectos filios Celsum Mediolanen. Rectorem generalem, et Canonicos dictae Congregationis specialibus favoribus, & gratiis prosequi, ac illos universos, & singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis,

nis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Rectoris generalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, indulta, concessionem, immunitates, exemptiones, Indulgentias etiam plenarias, & alias gratias tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi, ac ejus Generali, & aliis Rectoribus, & Canonicis, eorumque Monasteriis, & Domibus, ac Ecclesiis, Novitiis, Fratribus, Conversis, Commissis, Servitoribus, Colonis, & familiaribus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecesores nostros, & novissime per fel. re. Clementem VIII. & Sedem prædictam quomodolibet concessa, confirmata, approbata, & pluries innovata, necnon Literas Apostolicas etiam in forma Brevis, ac omnia, & singula in illis contenta quatenus licita, & honesta, ac in usu sint, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus compræhensa, neque contra libertatem Ecclesiasticam tendant, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non adversentur, ac debitæ Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ obedientiæ, & fidelitati non repugnent, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuò confirmamus, & approbamus illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, ac ea omnia, & singula perpetuò valida, firma, & efficacia esse, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, perpetuò inviolabiliter observari debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter indicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca

per presentes committimus, & mandamus, ut ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Rectoris Generalis, vel aliorum Rectorum, & Canonicorum dictæ Congregationis, aut alicujus eorum fuerint requisiti præsentem Literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos universos, & singulos præmissorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, Contradiçtores quoscumque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstant. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædecesores in singulis eorum Literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris. Die 8. Novembris M. DCV. Pontificatus Nostri Anno I.

M. Vestrius Barbianus.

P A U L U S P A P A V.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis nostri muneris ratio postulat, ut in illis auctoritatem nostram interponamus, per quæ Congregationum, & Ordinum Regularium quieti, & prospero, statui opportunè consulatur, prout salubriter in Domino conspiciamus expedire. Ad Congregationem itaque Lateranensem Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini mentis nostræ aciem convertentes, ac attentè considerantes

maximè convenire, ut in electione Prælatorum, Superiorum, ac Officialium ipsius Congregationis omnes illius Canonici Regulares (nulla Nationum, aut personarum exceptione, vel exceptione habita) partem habere debeant, æqualitatem votorum, & suffragiorum in Diffinitorio tam in Capitulo, quàm in generalibus Dietis stabiliendam duximus. Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, ut de cætero pro hujusmodi virorum æqualitate in eodem Diffinitorio, unus ex Marchiæ Ecclesiasticæ, alius ex Status, & Ducatus Mediolani, alius ex Marchiæ Trivisanæ, alius ex Principatus Pedemontium conjunctim una cum Monasteriis Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Mutinæ, Regii, & Vineolæ, & alius ex Hetruriæ; Regni Neapolis, & Genuæ Monasteriis ejusdem Congregationis, qui respectivè sic ad hunc effectum pro una vice ex dictis Monasteriis Hetruriæ, & Genuæ, & pro alia vice ex Regno Neapolis perpetuis futuris temporibus eligi debeat, eligendi Canonici vota in quibuscunque Capitulis, & Dietis generalibus dictæ Congregationis habeant: quæ quinque vota Diffinitorium novum constituunt, quæ omnia intervenire debent in omnibus determinationibus in ipsis Dietis, & Capitulis generalibus faciendis. Præterea, ut Abbas Generalis totius Congregationis, juxta formam literarum in forma Brevis sel. rec. Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri ad triennium, & cum distinctione præscripta in Constitutionibus dictæ Congregationis per dictas literas confirmatis, videlicet, quod pro uno triennio ex Provinciis vocatis juxta antiquum usum Marchiæ Ecclesiasticæ, & Trivisanæ, & pro alio triennio ex Provinciis juxta eundem antiquum usum nuncupatis Lombardiæ, videlicet Ducatus, & Status Mediolani, Pedemontium, Parmæ, Placentiæ, Mutinæ, Regii, Vineolæ, ac Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ, & ex his Provinciis respectivè alternis vicibus, juxta distinctionem prædictam perpetuò eligi debeat, absque aliqua Nationum, aut Provinciarum illius partis, ad quam pro tempore spectabit, exceptione. Procurator verò generalis, qui in Romana Curia residere solet, & insimul Abbas de Sancta Maria de Pace de Urbe existit, semper eligatur pro uno itidem triennio ex altera parte duarum sumptarum, ex qua dicto triennio, quo Procurator Generalis, & Abbas dicti Monasterii de Pace ex Provincia Lombardiæ extiterit, Provinciæ Ecclesiasticæ, unum Monasterium paræ qualitatis Monasterii prædicti de Pace arbitrio Diffinitorii assignari debeat. Cum autem æquum sit, & rationi consonum, ut ii, qui sub eadem Regula militanti æqualiter onera sustineant, ac honoribus, & prælaturis fruantur. Nos menti, & intentioni recol. mem. Clementis Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri super hoc editæ inhærentes, divisionem Monasteriorum, ac Abbatiarum, & prælaturarum, inter quasdam Nationes, ut accepimus, factam auctoritate Apostolica, tenore præsentium revocamus, cassamus, et annullamus, utque de cætero Monasterio, Abbatia, præposituræ, Prioratus, & ceteræ Prælaturæ ipsius Congregationis Canonici cujuscunque Nationis, & Provinciæ meritis suffultis absque aliqua Nationum, & personarum exceptione assignari, & ad eas Canonici hujusmodi virtute, ac meritis præstantes, juxta dicti Clementis intentionem eligi debeant, perpetuò pariter statuimus, & ordinamus. Ulteriùs, ut in quacunque Natione, & Provincia Novitii, juxta capacitatem, qualitatem, & redditus cujuscunque Monasterii recipiantur, decernimus, ut imposterum in qualibet Natione, & Provincia, is tantum Novitiorum numerus admittatur, & recipiatur, qui pro implemento cujuscunque Monasterii præscriptus, & in tariffa assignatus fuit, ac in illis Nationibus, & Provinciis, earumque Monasteriis, in quibus numerus præfixus exceditur, recipi nequeant aliqui Novitii, donec ad numerum præscriptum pro singulo Monasterio tam Canonici, quàm Conversi redacti fuerint. Verum si in ipsis provinciis, et Nationibus, in quibus numerus præscriptus completus, et etiam ultra dictum numerum recepti reperiuntur alicujus personæ literarum, scientia, vitæque, ac morum integritate, ac sanctitate maximè præditæ, quæ in ipsam Congregationem admitti po-

stulaverit, occasio oblata fuerit, illam cum voto Diffinitorum pro duabus saltē partibus concordis, non tamen ultra sex personas in totum, donec Canonici, et Conversi ad præscriptum numerum redacti fuerint absque præjudicio Monasteriorum, in quibus numerus præscriptus, et assignatus completus non fuerit, recipiendi facultatem concedimus. Et ad hunc effectum Novitiatus institutos, videlicet in Marchia Ecclesiastica, Cæsena, et Montisbellii, in Statu, et Ducatu Mediolani in Monasterio Casoreti, in Diocesi Mediolanensi sito, ac in Dominio Venetorum Veronæ, in Hetruria Fesulis, et in Monasteriis Neapolis, in Monasterio B. Mariæ Pediscriptæ confirmamus, et approbamus, ac in illis Novitios juxta præsentium, et ordinationum decretorum jussu dicti Clementis prædecessoris factorum tenorem, et numerum præscriptum recipi posse concedimus. Præterea non modernorum Abbatis, et Visitatorum, ac Procuratoris Generalium causa, qui alioquin, et præsertim ipse Abbas Generalis eorum officiis hætenus laudabiliter functi sunt, neque propter aliqua eorum præterita demerita, sed, ut hæc nostra Constitutio in ipsa Congregatione de cætero perpetuo observanda hoc tempore, sine alicujus exceptione initium sumat, volumus, & pari motu, & auctoritate statuimus, ut neque Abbas Generalis, qui pro tempore fuerit finito ejus officio, & facta electione alterius Abbatis ad officium Generale, videlicet Visitatoris, aut Procuratoris generalis pro tempore in Abbatem Generalem, nisi absoluto triennio post peractum respectivè utrumque officium eligi possit, utque etiam nullus ex Visitatoribus Generalibus finito triennio sui officii Visitationis generalis, in Abbatem Generalem pro sequenti immediato triennio eligi valeat: præcipientes in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Generali, ac aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Prælatibus, & Canonicis, cæterisque, ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut præsentibus nostras literas observent, & observari curent, & faciant, irritum nihilominus, & inane decernentes quidquid secus super id à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis ejusdem Congregationis superioribus, & Canonicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque, quibuscunque &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Decemb. 1606.
Pontificatus nostri Anno I.

M. Vestrius Barbianus.

CONSTITUTIO CCLX.

SUMMARIVM.

1606.

Decretum Sacre Congregationis Eminentiss. ac Reverendiss. DD. S.R.E. Cardinalium Sacros. Trid. Concilii interpretatum. Ad favorem Monachorum Casinensium pro usu Pontificalium, & Sacrorum Vasorum Benedictionibus.
Ex impresso.

Illustrissime, & Reverendissime Domine. Fel. recor. Urbanus Papa II. Privilegium concessit Abbati Sacri Monasterii Sanctissimæ Trinitatis Caven. Ordinis S. Benedicti, quod Terras, & Castra sua, Ecclesias cum Cruce signare, & omnia alia

Extat in
Bulla rio
Casinensi.

alia Pontificalia exercere posset, quæ Episcopi in suis Dioec. facere possunt (Sacrorum Ordinum collatione, Basilicarum, & Altarium consecratione, ac Chrismatis confectioe dumtaxat exceptis) & alia, ut in dicto Privilegio, sub Datum Salerni 18. Kalen. Octobris anno 1092.

Eugenius Papa IV. ejus motu proprio, sub Datum Florentiæ Anno Incarnationis 1442. 7. Kalen. Junii, inter alia facultatem dedit Abbati Monasterii S. Pauli celebrandi Missas cum Mitra, & Annulo, Sandaliis, Tunica, Dalmatica, & conferen. Ordines Minores suis Monachis, & benedicendi Indumenta, quæ ad usum Altaris ejusdem Monasterii requirentur.

Alexander VI. ejus motu proprio sub Datum Romæ Anno Incarnationis Dominicæ 1501. Kalen. Aprilis, confirmat omnia Privilegia dictæ Congregationi, & cuilibet Monasterio illius per Summos Pontifices concessa, & cujuslibet particularis Monasterii privilegia, toti Congregationi, & ejus particularibus Monasteriis communia esse, & ad illa extendi debere voluit, & extendit.

De anno 1565. die 6. Junii fel. rec. Pius Papa IV. eidem Congregationi, ut singuli illius Abbates, pro tempore existentes, Baculo pastoralis, & Mitra Pontificali in Ecclesiis Monasteriorum [in quibus pro tempore deputabuntur] Juti, ac benedictionem pontificalem post Divina Officia Christifidelibus inibi existentibus elargiri, quoscunque Lapides marmoreos, & porfireos, aut alios ad usum Altarium portatilium aptos, pro usu quarumcunque utriusque sexus dictæ Congregationis Monasteriorum, Prioratum, Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum, super quibus ad Altaria intrâ Claustra eorundem Monasteriorum, & Prioratum, seu septa Ecclesiarum, & piorum locorum hujusmodi dumtaxat Missæ celebrari possint, consecrare, & benedicere, Ordinariorum locorum licentia desuper minimè requisita, liberè, & licitè valeant plenam, & liberam licentiam, & facultatem, Apostolica auctoritate concessit.

Et semper Abbates Congregationis hujusmodi liberè Mitra, & Baculo pastoralis usi fuerunt Calices, Altaria, in quibus Unctio requiritur, Paramenta, Lapides consecrarunt, & benedixerunt, Minores Ordines suis subditis contulerunt, & alia Pontificalia exercuerunt, & in tali possessione semper extiterunt, & de præsentis sunt, vigore supradictorum, & aliorum privilegiorum.

Modò à nonnullis nimis scrupulosis Viris dubitari contigit, an Abbates prædicti Consecrationem, & Benedictionem supradictam facere, & Pontificalia exercere possint sub prætextu assertæ resolutionis hujus Sac. Congregationis, declaran. quòd Abbates benedicti non se ingerant in benedictionibus, in quibus Unctio requiritur.

Ad tollen. omnem difficultatem, Procurator Generalis dictæ Congregationis humiliter supplicat DD. VV. Illustris. & Reverendissimis, quatenus dignentur declarare, ipsis Abbatibus, stantibus dictis privilegiis confirmatis, & approbatis, quorum Summarium datur, ac de novo concessis successivis temporibus, etiam à Clemente VIII. fel. rec. facultatem prædictam benedicendi, consecrandi, Baculum, & Mitram deferendi, & alia Pontificalia exercen. competiisse, & competere, non obstan. supradicto decreto, quod quidem non comprehendit Abbates Casinen. ut supra privilegiatos, sed tantum Abbates seculares benedictos, qui non gaudent istis privilegiis, sed tantum habent, quod illis Jus commune concedit &c.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, decisionem à se aliàs editam, quòd Abbates utcumque benedicti benedicere non possunt ea, in quibus Unctio requiritur, non obstarè, quominus iidem, munus prædictæ benedictionis quoad ea, in quibus Unctio requiritur, impendere queant, si specialibus Sedis Apostolicæ privilegiis, quibus idem Concilium nequaquam derogat, muniti fuerint.

A. Card. Vicecomes.

P A U L U S P A P A V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indemnitate Regularium personarum ex injuncto nobis desuper Apostolicæ servitutis Officio intendentes, quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut firmitus subsistant, & diligentius observentur, libenter approbamus. Dudum siquidem cum Congregatio Lateranensis Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini, ob sinistros illius eventus gravi ære alieno gravata reperiretur, cujus causa magnam pecuniarum summam, etiam ultra onera eidem Congregationi Apostolica auctoritate imposita, & publicos ipsius Congregationis sumptus, singulo quoque annuo solvere, & novum æs alienum propterea contrahere cogeretur: fel. rec. Sixtus Papa V. prædecessor noster, incommodis hujusmodi obviare cupiens, quinque super hoc Commissarios dictæ auctoritate constituit, & deputavit; quibus omnia dictæ Congregationis Monasteria, tam in spiritualibus, quam in temporalibus visitandi, & uniuscujusque Monasterii hujusmodi fructus, redditus, & proventus, ac eorum veros etiam annuos valores minutim considerandi, numerum Canonorum, ac Conversorum limitandi, & alimenta unicuique debita assignandi, & quod superesset ex fructibus cujuslibet Monasterii hujusmodi sequestrandi, illudque tam in solutionem fructuum decursum, ac in futurum decurrendorum, quam in extinctione censuum redimibilium nomine ipsius Congregationis convertendi, aliæque forsan desuper faciendi, & exequendi omnimodam auctoritatem, potestatem, & facultatem concessit, prout in suis desuper in forma Brevis confectis literis plenius continetur. Cum autem, sicut nomine ipsius Congregationis Nobis nuper expositum fuit, dicta Congregatio, licet magnam pecuniarum quantitatem Romæ, & Venetiis, ac in aliis Italiæ Civitatibus persolverit, nihilominus eidem ferè, ac forsan majori æri alieno, quo tempore deputationis dictorum Commissariorum erat adhuc obnoxia reperiatur, eoque magis in dies crescente, in proximo præterito generali Capitulo Ravennæ ad præsentiam dilectorum filiorum Abbatis generalis, necnon Diffinitorum, reliquorumque dictæ Congregationis Vocalium habito, infra scriptum remedium ad Congregationis hujusmodi onera sublevanda, ejusque rationes juvandas magis aptum, & efficax de unanimi consensu eorum, qui in dicto Capitulo intervenerunt, excogitatum, & approbatum fuit, ut scilicet divisio debitorum inter Monasteria fieret tam respectu capitalium censuum, quam respectu fructuum aliorum censuum vitalitiorum nuncupatorum, ac quorumcunque onerum, ac præstationum Sedi, seu Camera Apostolicæ, necnon dictæ Congregationis ærario pro sustinendis publicis expensis annuatim præstandorum, forma tamen, & modo divisionis hujusmodi per idem Capitulum dilecto filio nostro Flaminio Tituli S. Mariæ de Pace Cardinali Plato nuncupato, ac ejusdem Congregationis Protectori, remissis: qui quidem Flaminus Cardinalis, ac Protector, adhibitis calculatoribus, eorumque, necnon etiam dilecti filii Archangeli de Mediolano Monasterii ejusdem S. Mariæ de Pace Abbatis, ac Congregationis prædictæ Procuratoris generalis, ac aliorum peritorum consilium, & relationem in hac parte secutus, omnium debitorum, & censuum tam francabilium, quam vitalitiorum ubique existentium, ac fructuum, & onerum annuorum prædictorum summam in moneta Romana reductam, divisit in infra scripta quinquaginta duo Monasteria, quandoquidem reliqua alia duodecim dictæ Congregationis Monasteria adeò ægestate præmuntur, ac laborant, ut hujusmodi onus, vel minima ex parte ferre nequeant, suamque unicuique Monasterio portionem contingentem tam sortis, quam fructuum, & onerum præfatorum juxta uniuscujusque Monasterii vires, ac facultates, habito etiam respectu assignationis per dictos Commissarios aliàs factæ, distribuit, & assignavit, eamque singulis Monasteriis, eorumque Prælatibus transmitti, & postquam transmissa fuit, ab eisdem diligenter

ter, examinari voluit, & curavit, habitoque responso uniuscujusque dictæ Congregationis Prælati, præfato Archangelo Procuratori Romæ per literas dato, novissimè de mense Octobris proximè præterito in Conventu Arimini, coram eodem Flaminio Cardinale, ac Protectore, necnon Abbate generali, ac Visitatoribus præfatis, nonnullisque aliis Congregationis hujusmodi Prælati habitò, accuratè examinata, discussa, & unanimiter approbata fuit. Quibus sic se habentibus id, quod opera dictorum Commissariorum assecutum non fuit, nunc ex divisione, & assignatione hujusmodi eadem Congregatio consequi posse sperat. Ideò nomine dicti Flaminii Cardinalis, & Congregationis præfatae fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus compartimento, seu divisioni, & assignationi hujusmodi pro illius firmitiori subsistentia robur Apostolicæ confirmationis adijcere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui felicem hujus Congregationis progressum spirituales, & temporales more majorum nostrorum Romanorum Pontificum sinceris desideramus affectibus, omnes, & singulas dictæ Congregationis personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon dictorum debitorum quantitates, qualitates, & causas, eorumque Instrumenta, & scripturas etiam privatas, ac creditorum nomina, & cognomina, gradus, & ordines, ac literarum dicti Sixti V. tenentes, perindè, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & totaliter insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex certa scientia, compartimentum, seu divisionem, & assignationem dictorum debitorum, prout in fine præsentium annotata, & descripta est, dicta auctoritate, earundem tenore præsentium in perpetuum approbamus, et confirmamus, illique perpetuæ, et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque, et singulos tam juris, quàm facti, ac solemnitatum desuper necessariarum forsitan omissarum defectus, si qui, quomodolibet intervenerunt, supplemus. Præcipientes in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ pœna, per contrafacientes eo ipso incurrenda, Abbati Generali, Visitatoribus, et aliis ejusdem Congregationis Prælati pro tempore existentibus, ac aliis quibuscunque dictæ Congregationis Superioribus, ac Ministris quocunque nomine nuncupentur, quatenus nullo alio à Nobis desuper expectato mandato, compartimentum, seu divisionem, ac assignationem dictorum debitorum recipiant omni, et quacunque appellatione, recursu, seu reclamazione postpositis, et unusquisque illorum cum omni animi promptitudine partem eos tangentem integrè, et realiter persolvat, ac debitæ executioni demandet. Mandantes Abbati Generali, et Visitatoribus, Prælati, ac aliis prædictis, ut durantibus eorum officiis, omni, qua fieri poterit, diligentia procurent, ut unumquodque Monasterium hujusmodi, seu illius Prælati singulo quoque anno portionem fructuum sibi in compartimento, seu divisione assignatam integrè solvat; singulo verò triennio, quo prælationis munus durare dignoscitur, congruam pro Monasterii facultatibus portionem sortis censuum francabilium extinguat. Quòd si Abbates Generales, et Visitatores tam moderni, quàm pro tempore existentes, negligentes fuerint in eorum debito officio circa præmissa exequendo, reliqui verò Prælati Monasteriorum prædictas tam fructuum, et onerum, quàm sortis portiones sibi assignatas non persolverint, et respectivè extinxerint voce activa, et passiva, ac cujuslibet prælaturæ gradus, dignitatis, et officii tam publici, quàm privati in perpetuum eo ipso privati existant, et in locum præmissa non adimplentium, seu adimplere recusantium, aut differentium, et alii dictæ Canonici, vel Prælati arbitrio Abbatis Generalis, seu dictæ Congregationis Cardinalis Protectoris prædictorum, et pro tempore existentium subrogentur, ac substituantur, de quorum diligentia, et solertia circa præmissa major spes sit: Insuper providere cupientes, ne malitia, aut negligentia Prælatorum, ac Ministro-

rum unius, vel plurium Monasteriorum, vel alicuius Nationis, aut Provinciæ imposterum aliquo pacto cæteris Provinciis, Nationibus, Monasteriis, aut universæ Congregationi huiusmodi noceat, vel detrimentum afferre valeat, districtius inhibemus sub prædictis vocis activæ, et passivæ privationis, et aliis pœnis, ne ullo unquam tempore debita, sicut præfertur divisa, distributa, et assignata, aut alia etiam debita ab alio Monasterio, Natione, vel Provincia ad præsens contracta, seu quovis modo imposterum contrahenda quavis causa, vel occasione, etiam necessitate urgente, vel urgentissima amplius ipsius Congregationis communia fiant, vel communicentur, sed propria, et particularia illius Monasterii, Nationis, et Provinciæ remaneant, quæ ipsamet debita contraxerint, mandantes, ut de eorundem Monasteriorum, Nationis, et Provinciæ bonis, quæ debita contraxerint, persolvi omninò debeant. Si verò aliquod Monasterium, sive Monasteria, ob grandines, seu alios quoslibet sinistros, & fortuitos eventus ratam suæ portionis, juxta divisionem, & assignationem prædictas persolvere non possint, tunc potius quævis alia ineatur ratio, qua ei succurratur, quàm Congregatio onus solvendi portionem per dicta Monasteria non solutam subeat, neque debita particularium Monasteriorum, Nationum, aut Provinciarum in se suscipiat, quinimò potius, ubi aliter eis succurri, ac subveniri non possit, Canonorum, ac Conversorum numerus in præfatis Monasteriis, portionem eis distributam solvere non valentibus, vel nova debita contrahentibus commorari consuetus, quousque ad eum statum redacta fuerint, ut satisfacere possint, minuat, & nihilominus Abbati Generali, ac Diffinitoribus præfatis cum participatione tamen ejusdem Cardinalis Protectoris, & dummodò novum æs alienum non contrahatur particularibus quibuslibet Congregationis huiusmodi Monasteriis prædictam portionem suam ob aliqua infortunia solvere non valentibus, vel aliàs indigentibus ex legitima causa, & ex ærario publico subveniri liceat. Prohibentes eisdem Abbati Generali, Diffinitoribus, Prælatis, Ministris, ac Canonicis præfatis quibuscunque sub privationis, ac aliis pœnis præfatis, ne novum æs alienum ex privata cujusvis Monasterii causa etiam quantumvis urgentissima, ut præfertur, contrahere audeant, quoquomodo, vel præsumant. Et, ut facilius, ac quantocitiùs à quolibet Prælato, & Monasterio conveniens solutio sortis censuum eis assignatorum executioni demandetur, eidem Congregationi, & Prælati cujuslibet Monasterii Congregationis huiusmodi, quod de consensu, & participatione dicti Flaminii Cardinalis, ac pro tempore existentium ejusdem Congregationis Protectorum quascunque pecuniarum quantitates ad census annuos, minori tamen, quo fieri possit, dispendio, Romæ, Veneriis, Mediolani, Januæ, vel aliis Italiæ Civitatibus, aut Locis quibuscunque accipere possessiones, seu prædia Monasteriorum quorumlibet ad longum tempus cum anticipatis solutionibus notabilis pecuniarum quantitatis locare, seu arrendare possint, & valeant, dummodò pecuniæ ex censibus novis vigore præsentium respectivè creandis, & arrendandis, provenientes, in extinctionem antiquorum censuum cuilibet Monasterio huiusmodi assignatorum convertantur, tenore earundem præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes dictam Congregationem, illosque, qui pecunias suas ad census dederint ad verificationem præmissorum nullo unquam tempore teneri, nec ad id obligatos existere, præsentibusque literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod interesse in præmissis habentes, vel prætendentes ad hoc vocati non fuerint, & causæ, propter quas præsentibus emanarunt examinatæ non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos Juris reduci, seu in Jus, vel controversiam revocari non posse, sicque per quoscunque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, ac diffiniri debere, necnon irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo-

circa dicto Flaminio Cardinali, & aliis dictæ Congregationis pro tempore existentibus Protectoribus præfatis, per præsentis committimus, & mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios præsentis literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, quoties pro parte dictæ Congregationis fuerint requisiti solemniter publicantes, hac illi in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittant dictam Congregationem desuper à quoquam quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, ac Rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstat ante prædictum Symmachi, & Pauli II. ac aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus ecclesiasticis non alienandis, & malè alienatis recuperandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quocunque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, & irritantibus decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus illorum tenores præsentibus expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Volumus autem, quòd unumquodque Monasterium, onus solvendi tam fortem, quàm fructus debitorum, & onerum sibi in prædicta divisione assignatorum quantociùs in se recipiat, illamque exequi promittat, necnon termino triennii à data præsentium computandi universam Congregationem pro dicta summa indemnem omninò revelare teneatur; quòdque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Divisio autem, & assignatio, de quibus supra fit mentio, & summa scutorum integrà quotannis ab unoquoque Monasterio solvendorum, sive Romæ, sive in propriis Civitatibus, ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, sive Venetiis, ad rationem librarum septem monetæ Venetæ est, ut infra, videlicet. Ex Provincia Ecclesiastica, Monasterium S. Joannis Baptistæ Anconæ solvet scuta quinque centum. Monasterium S. Joannis in Monte Bononiæ scuta septem centum, & solidos monetæ Romanæ septuaginta quinque. Monasterium S. Crucis extra Cæsenam scuta mille. Monasterium S. Catharinæ Firmi scuta tercentum. Monasterium S. Joannis Baptistæ Ferrariæ scuta quinque centum. Monasterium Sancti Juliani Imolæ scuta ducentum quinquaginta septem, & solidos, uti supra, quinquaginta. Monasterium S. Mariæ Montisbelli extra Bononiam scuta mille novem centum, & solidos, uti supra, quinquaginta. Monasterium S. Mariæ in Portu Ravennæ scuta sex millia. Monasterium S. Marini Arimini scuta novem centum, & solidos uti supra quinquaginta. Monasterium S. Catervi Tolentini, scuta centum quinquaginta. Ex Provincia Ducatus Mediolani. Monasterium S. Mariæ de Castello Alexandriæ, solvet scuta septem centum. Monasterium S. Georgii de Brinate extra Mediolanum scuta mille ducentum. Monasterium S. Mariæ Blancæ de Casoreto extra Mediolanum scuta tercentum. Monasterium S. Petri apud Padum Cremonæ scuta duo mille quatuor centum. Monasterium S. Romani Laudæ scuta centum, & octo. Monasterium S. Mariæ Passionis Mediolani scuta tria millia, & ducenta. Monasterium S. Crucis Mortarii scuta mille centum. Monasterium S. Mariæ Gratiarum extra Novariam, scuta octo centum. Monasterium S. Petri in Coelo Aureo Papiæ scuta mille

mille ducentum . Monasterium S. Epiphaniæ Papiæ scuta quinque centum . Monasterium S. Matthæi Derthonæ scuta septuaginta unum, & solidos, uti supra, viginti octo . Ex Provincia Veneta . Monasterium Sancti Spiritus Bergomi solvet scuta tercentum, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Salvatoris Brixia scuta quinque centum, & solidos, uti supra quinquaginta . Monasterium S. Antonii de Conegliano scuta quatuor centum, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Benedicti Cremæ scuta centum quinquaginta quatuor, & solidos uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Joannis in Viridario Patavii scuta tria millia . Monasterium Sanctorum quadraginta Martyrum Tarvisii scuta octo centum . Monasterium S. Leonardi extra Veronam scuta septuaginta, & solidos, uti supra, quatuor . Monasterium S. Bartholomæi Vincentiæ scuta quinque centum quinquaginta, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Mariæ Charitatis Venetiarum scuta octo centum . Ex Provincia Regni Neapolis, Hetruriæ, & Liguriæ . Monasterium S. Modesti Beneventi solvet scuta quinque centum, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Mariæ Novæ Lanciani scuta nonaginta tria, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Petri ad Aram Neapolis scuta mille quatuor centum, & solidos, uti supra, quadraginta . Monasterium S. Mariæ Pedis Cryptæ Neapolis scuta septem centum, & solidos, uti supra, triginta quinque . Monasterium S. Mariæ supra paretem extra Nolam scuta nonaginta tria, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Mariæ Tremitarum scuta sex mille quinque centum . Monasterium S. Bartholomæi Fesularum extra Provinciam scuta ter centum quinquaginta . Monasterium S. Mariæ de Frixionaria extra Lucam scuta mille octo centum . Monasterium S. Frigidiani Lucæ, scuta mille septem centum . Monasterium Sancti Bartholomæi Pistorii scuta quinque centum . Monasterium S. Michaelis Discalceatorum extra Pisas scuta centum quinquaginta . Monasterium S. Theodori Januæ scuta centum viginti . Ex Provincia Pedemontana, & Monasteriis ei unitis, & annexis . Monasterium Sanctæ Mariæ Novæ Asti solvet scuta tercentum quinquaginta . Monasterium S. Sebastiani extra Bugellam scuta quinquaginta quatuor . Monasterium S. Mariæ Creatæ Montisferrati scuta centum sexaginta duo . Monasterium S. Bartholomæi extra Mantuam scuta tercentum . Monasterium Sanctiss. Trinitatis Mutinæ scuta ducentum octuaginta septem, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Augustini Placentiæ scuta quinque mille sex centum . Monasterium S. Sepulcri Parmæ scuta sexcentum, & solidos, uti supra quinquaginta . Monasterium S. Mariæ Gratiarum Regii scuta tercentum, & solidos quinquaginta . Monasterium Sanctæ Mariæ super Podium extra Vineolam scuta centum quinquaginta quatuor, & solidos, uti supra, quinquaginta . Monasterium S. Andreæ Vercellarum scuta mille novem centum .

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 12. Aprilis 1608. Pontificatus nostri Anno III.

Scipio Cobellutius .

*Fides, & Testimonium Jo. Pauli Mucantii Magistri Cæremoniarum de Missa
solemni celebrata ab Abbate Pacis coram Illustriss. Cardinalibus &c.
Anno 1614. 2. Julii.*

IN Nomine Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti . Amen . Per hoc præsens publicum Instrumentum cunctis pateat evidenter, ac notum sit, quòd Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1614. Indiæ. 12. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Divina Providentia Papæ V. Anno X. die verò 2. mensis Julii feria 4. in Festo Visitationis Beatæ, & Gloriosæ semper Virginis Mariæ, Romæ in Ecclesia B. Mariæ de Pace nuncupata, & in nova Cappella à fundamentis erecta, & ædificata, ac multis prætiosis lapidibus, elegantissimisque picturis ornata, sumptibus, & im-

penfis Nobilis Viri D. Gasparis Rivaldi Civis Romani, in qua primum locata, & translata fuit ejusdem B. Mariæ miraculosa Imago, quæ in eodem Templo super Altari antiquo majore ejusdem Ecclesiæ conservabatur, Præsentibus, & assistentibus Illustribus. & Reverendis, in Christo Patribus, & DD. Benedicto Episcopo Prænestino Justiniano, Octavio Tit. S. Sabinae, Bandino, Bonifacio Tit. S. Petri ad Vincula Bevilacqua, Dominico Tit. S. Petri in Monte Aureo Tusco, Dominico Tit. SS. Duodecim Apostolorum Gymnasio, Carolo Tit. S. Priscæ de Comitibus, Marcello Tit. SS. Quirici, & Julitæ Lantes, Philippo Tit. S. Mariæ de Populo Philonardo, Jacobo Tit. S. Georgii Serra, & Horatio Tit. S. Salvatoris in Lauro Lancellotto, Presbyteris S. R. E. Cardinalibus, Cappis violaceis indutis, R.P. Don Joannes Chrysostomus Pungolenus Neapolitanus Ordinis Canonorum Regularium Abbas, seu Præpositus S. Mariæ de Pace prædict. vigore Privilegii ab Apostolica Sede concessi, omnibus Præpositis, sive Abbatibus dicti Monasterii S. Mariæ de Pace, utendi Mytra, Baculo, Annulo, & aliis Pontificalibus indumentis, & insigniis, & dandi solemnem benedictionem in fine Vesperarum, & Missarum solemnum, etiam præsentibus, & assistentibus Antistitibus S.R.E. Cardinalibus, ac Sedis Apostolicæ Legatis, ut constat ex Litteris Apostolicis sub plumbo expeditis à fel. rec. Sixto Papa IV. sub datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1483. 17. Kal. Octobris Pontificatus sui Anno XIII. ad ad quas litteras Apostolicas relatio habeatur, in nova Cappella prædicta apud faldistorium ibi præparatum, caligis, & sandaliis, amictu, alba, cingulo, stola, Cruce pectorali, dalmatica, tunicella, planeta, & Mitra indutus, & ornatus more Episcoporum, & Prælatorum hujusmodi facultatem habentium, Missam solemnem de Visitatione B. Mariæ apud Altare novum in dicta Cappella erectum cum omnibus Ceremoniis solitis, & consuetis à Prælatiis prædictis habentibus usum Pontificalium servari solitis celebravit, in qua Missa intonato per ipsum celebrantem Hymno Angelico *Gloria in excelsis Deo &c.* dum à Cantoribus prædictus Hymnus prosequeretur, Imago prædicta super Altare collocata, & posita, demisso velo aperta fuit, & omnibus præsentibus ostensa, & sic permansit postea per totam octavam, & in fine Missæ idem Præpositus, seu Abbas, qui Missam celebravit, accepta Mitra, & facta reverentia erga prædictos Cardinales præsentis solemnem benedictionem Populo dedit more Prælatorum dicens: *Sit nomen Domini benedictum &c.* In quorum omnium, & singulorum præmissorum fidem, & testimonium Ego infrascriptus Sac. Cereemoniarum Magister, & Sedis Apostolicæ Not., qui prædictæ Missæ interfui, & unacum aliis Ministris Cappellæ Pontificiæ inservivi, & ministravi, à prædicto R.P.D. Joanne Chrysostomo Præposito, seu Abbate dicti Monasterii S. Mariæ de Pace requisitus, & ad perpetuam hujus actionis memoriam hoc præsens publicum confeci Instrumentum. Acta fuerunt hæc Romæ in supradicto Templo B. Mariæ de Pace sub Anno, Indiæ, Die, Mense, & Pontificatu, quibus supra, præsentibus ibidem supradictis decem Illustribus, & Reverendissimis DD. Cardinalibus, ac multis Prælatiis, & Curialibus, ac utriusque sexus Christianis fidelibus, & in specie RR. DD. Jo: Baptista Aglio Presbytero Cremonen. Diacono Cappellæ SS.D.N. Papæ, qui Evangelium in prædicta Missa cantavit, & D. Carolo Antonio Vaccario SS. D. N. Papæ Cappellano qui in prædicta Missa officium Cappellani assistentis apud dictum R.P.D. Abbatem, seu Præpositum exercuit, Testibus ad præmissa specialiter vocatis, adhibitis atque rogatis.

Et quia Ego Jo. Paulus Mucantius Presbyter Romanus J.U.D. Sac. Cereemoniarum Magister, & Sedis Apostolicæ Notarius prædictis omnibus unacum prænominatis Testibus interfui, & ministravi, ideo hoc præsens publicum Instrumentum, manu mea propria subscripsi, & solito meo Notariatus signo munivi, in fidem, & testimonium omnium, & singulorum præmissorum, rogatus, & requisitus,
Loco ✕ Signi.

*Constitutio SS. D. N. Pauli Papæ V. Contra Ambientes Congregationis Lateranen.
Canonicorum Regularium S. Augustini.*

P A U L U S P A P A V.

AD perpetuam rei memoriam. Onerosa Pastoralis Officii cura meritis licet imparibus Nobis ex alto commissa postulat, ut ad Religiosorum ordines, in quorum instituto non mediocriter constitutum est Ecclesiæ præsidium, & ornamentum mentis nostræ aciem assidue intendamus, ut quæ hostis humani generis dolis regularis disciplinæ subreunt corruptelæ, pastoralis vigilantiæ eliminentur; cum verò nulla major vitæ, & observantiæ regularis sit pernicies quàm sæcularibus desiderijs inservire eos, qui abnegantes propriam voluntatem Christi jugum subire, & sæculo mori elegerunt, vento superbiæ se abripi sinere, & ut præstare aliis possint, honores, dignitates, & officia affectare, & per illicitos etiam tramites, quod gravius est, quærere; ut hoc malum è Congregatione Canonicorum Regularium Lateranen. Ordinis S. Augustini fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster evelleret, per suas in simili forma Brevis expeditas literas omnes, & singulos dicti Ordinis, & Congregationis Canonicos Regulares cujuscumque status, gradus, conditionis, præheminentiæ, qualitatis, & dignitatis existens, qui ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, & administrationes, functiones, & alia Officia dictæ Congregationis assequenda intenti ad Principum, & prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum tam sæcularium, quàm Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & Excellentia etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurissent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia Officia prædicta obtinenda aspirassent, vel aliàs minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiissent, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis usi fuissent, illorumque complices, & fautores ad quascumque prælaturas, dignitates, & Officia, gradusque honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaravit, ac obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & Officiis hujusmodi eo ipso privavit, ac privatos voce tam activa, quàm passiva carere decrevit, & declaravit, ac in virtute S. Obedientiæ, & sub excommunicationi latæ sententiæ pœna omnibus Ordinis, & Congregationis prædictorum Canonicis, Superioribusque, et Prælatis quocumque titulo nuncupatis etiam Abbati generali præcepit, districtèque mandavit ne quemquam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, seu aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tam sæcularium, quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promovere, vel penas aliquas remittere auderent, seu præsumerent, & aliàs prout in dictis litteris sub die octava Maij 1593. expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Quocirca cum sicut accepimus ad celebrationem Capituli generalis dictæ Congregationis brevi deveniendum sit, Nos ut tantò diligentius omnis ambitus à prædictis Canonicis caveatur, & à dicto Clemente Prædecessore salubriter constituta servantur, quanto enixius ab Apostolica Sede procurari perspexerint, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas Clementis prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta quacumque tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac ab omnibus, & singulis

gulis Superioribus quocumque nomine nuncupatis, necnon Canonicis, ceterisque personis dictæ Congregationis sub penis, & censuris in eisdem litteris contentis, & eo ipso per contrafacientes incurrendis omninò observari volumus, & mandamus, sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari decernimus. Nan obstan. præmissis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in dictis litteris voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Canonicis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum litterarum notitia ad omnes dicti Ordinis, & Congregationis Canonicos faciliùs deveniat. Volumus illas in Capitulo Conventuali cujusque Monasterii cum primùm ad eos pervenerint, legi, & publicari, & postquam sic lectæ, & publicatæ fuerint perinde afficere, ac si personaliter unicuique præsentatæ, & solemniter publicatæ fuissent; illarumque exemplis etiam impressis manu Scribe dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Rectoris generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem adhiberi, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Martii. 1615.
Pontificatus Nostri Anno X.

S. Cobellutius.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circa pastoralis officii Nobis, meritis licet imparibus, Divina disponente clementia, commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur invigilantes, assiduè ad ea, per quæ Congregationum, & Ordinum Regularium quieti, & prospero statui opportunè consulatur, libenter intendimus, & in his nostræ vigilantia studio propensius impartimur, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem Congregationem Lateranensem Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium in quinque Provincias, Ecclesiasticam videlicet, Venetam, Ducatus Mediolani, Principatus Pedemontium, atque Ducalium annexorum, & demùm Hetruriæ, Regni Neapolis, atque Genuæ distinximus, aliaque circa æqualitatem votorum, suffragiorumque Definitorii tam in Capitulo, quàm in generalibus Dietis, ac tam in electione Prælatorum, Superiorum, ac Officialium ipsius Congregationis, quàm in aliis quibusvis determinationibus, utque pro hujusmodi votorum æqualitate in eorum Definitorio, unus ex Provincia Ecclesiastica, alius ex Marchiæ Trivisanæ, alius ex Principatus Pedemontium conjunctim una cum Monasteriis Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Regii, & Vincolæ, aliisque ex Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ Monasteriis ejusdem Congregationis, qui respectivè sit ad hunc effectum pro una vice ex dictis Monasteriis Hetruriæ, & Genuæ, ac pro alia vice ex Regno Neapolis perpetuis futuris temporibus eligi deberet, statuimus, & decrevimus, prout in nostris desuper sub Annulo Piscatoris die 30. Novembr. anni Domini 1607. confectis litteris plenius continetur. Nos prosperiori, & tranquilliori ejusdem Congregationis statui consulere volentes, supplicationibus dictæ Congregationis nomine Nobis desuper humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica harum serie etiam statuimus, & ordinamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ex supradictis quinque Provinciis sic distinctis per turnum, infra dicto

dicto Ordine servato . Abbas , & Procurator Generales ejusdem Congregationis per Diffinitores , & alios , ad quos electio Abbatis , & Procuratoris Generalium hujusmodi spectat & pertinet , eligi debeat , itaut ex una quaque dictarum Provinciarum successivo ordine Abbas , & Procurator Generales prædicti dummodo tamen ejusdem Provinciæ insimul unquam existant , eligantur . In electione autem Abbatis Generalis infra scriptus turnus servetur , & Ecclesiastica Provincia præcedat , quæ quia ad præsens Abbatem Generalem habet , suum turnum habuisse , & complevisse censeatur ; triennio autem præsentis elapso ex Ducali , Principatusque Pedemontis insimul ; deinde ex Veneta , ac postea ex Mediolanensi ; postremò ex Regni Neapolis , & Hetruriæ , ac Genuæ unitis , seu conjunctis , Abbas Generalis per turnum hujusmodi eligatur , semperque hæc forma servetur , itaut unaquæque ex Provinciis prædictis toto integro triennio , suum Abbatem Generalem habeat , & quia Regnum Neapolis , Hetruriæ , & Genuæ pro una tantum Provincia enumerantur , primo triennio , quo Abbatem Generalem ex hac Provincia eligi continget ex partibus Hetruriæ , vel Genuæ indifferenter , alio autem triennio , Provinciam hujusmodi post electionem , ex aliis quatuor Provinciis prædictis faciendam tangente , ex Neapolis Regno Abbas Generalis eligatur . Quod si durante aliquo triennio Abbatis Generalis cujusvis Provinciæ officium per cessum , vel decessum , aut aliàs quovis modo cesset , ille , qui ex Visitatoribus fuerit major , qui scilicet Abbas Generalis aliàs extiterit , sin autem inter Visitatores nullus aliàs extiterit Abbas Generalis tunc antiquior habitu , & professione , etiamsi sit alterius Provinciæ statim officio Vicarij Generalis usque ad proximam inde habendam Dietam , seu proximum Capitulum generale fungatur , & deinde in sequenti proxima Dieta , seu Capitulo Abbas Generalis usque ad finem integri triennii prædicti , & non ultra ejusdem Provinciæ , cujus Generalis Antecessor extiterat per eos , qui in Dieta , seu Capitulo generali suffragium habere consueverunt , eligatur die Sabbathi immediatè antecedenti Dominicam , in qua Capitulum initium sumit , sicque electus , officium hujusmodi Abbatis Generalis , etiamsi unica tantum die in officio permanserit , omnibus , & singulis privilegiis , indultis , exemptionibus , præeminentiis , prærogativis , & antelationibus gaudere debeat , ac si integro triennio officium Abbatis Generalis exercuisset . Procurator autem Generalis ex illa Provincia , ex qua immediatus Abbas Generalis deficiens extiterat , adeòut nullo unquam tempore Abbas , & Procurator Generales ex eadem Provincia sint , eligatur . Quia verò Procurator Generalis Monasterii Sanctæ Mariæ de Pace de dicta Urbe , quod inter alia Provinciæ Ecclesiasticæ Monasteria annumeratur Abbas esse solet , ne dicta Provincia Ecclesiastica , ex hoc aliquod detrimentum patiatur . Volumus , quòd Provincia illa , ex qua Procurator Generalis eligi debet Monasterium suæ Provinciæ Monasterio S. Mariæ de Pace hujusmodi æquivalens eidem Provinciæ Ecclesiasticæ assignare teneatur , alioquin Provincia hujusmodi simile Monasterium quovis prætextu dare , seu assignare recusante , seu etiam nequeunte , Capitulum generale , seu Diffinitores , aut alii , ad quos electio Procuratoris Generalis spectat , Procuratorem Generalem ex alia Provincia Monasterium , ut præfertur assignare , nullo distinctionis hujusmodi habito discrimine arbitrio dilecti filii nostri Jacobi tituli S. Georgii in Velabro Presbyteri Card. Serræ nuncupati moderni , & pro tempore existentis apud nos , & Sedem Apostolicam ejusdem Congregationis Protectoris , dummodò tamen non sit ex eadem Provincia , ex qua Abbas Generalis pro illo triennio extiterit pro ea vice dumtaxat eligere possit . Finito verò triennio , Ordo Provinciarum hujusmodi in pristinum statum reducatur perindè , ac si illa Provincia suum Procuratorem Generalem habuisset . Decedente autem Procuratore Generali hujusmodi , aut ejus officio quovis modo cessante , antequam suum triennium compleverit , alius ex eademmet Provincia ad complendum dictum triennium in Procuratorem Generalem eligatur , prout de Abbate Generali dictum fuit , & quousque dicta electio celebretur , Visitator dictæ Provinciæ Procuratoris Generalis officium usque ad proximam

mam indè habendam Dietam exerceat. Prælati autem, & Superiores dictæ Congregationis in Capitulis, seu Dietis Generalibus, prout eorum triennium expirare contigerit per Abbatem Generalem, & alios octo Diffinitores eligantur; si autem durante eorum triennio aliquis eorum decedat, seu ejus officium quovis modo cesset, Abbas Generalis in ejus locum Vicarium, seu ejus Locumtenentem, qui officio Prælati, seu Superioris hujusmodi usque ad Dietam, seu Capitulum ex tunc proximè habendum fungatur, constituere possit, & deindè in Dieta, seu Capitulo hujusmodi alius Prælatus, seu Superior in locum antecessoris, per Abbatem Generalem, & Diffinitores prædictos eligatur, electioque hujusmodi in Dietis, seu Capitulis Generalibus, una cum aliorum Prælatorum, seu Superiorum electionibus fiat; postremò omnes tam Abbatis, & Procuratoris Generalium, quàm Visitationum, Diffinitorum, ac Superiorum omnium, & aliorum quorumcunque, qui ad gradus, dignitates, & officia promoventur; necnon sociorum Capitularium, tam in Capitulis, & Dietis Generalibus, quàm in Capitulis particularibus, aliisque Congregationibus, in quibus electiones hujusmodi fieri solent, canonicè fiant, & nemo verè electus, neque electio de ejus persona facta valida censeatur, nisi duæ ex tribus votorum ipsorum eligentium partes interveniant, aliàs irritæ sint, & ad secundam electionem deveniatur, quod si neque prima, neque secunda electiones hujusmodi canonicè, ut præfertur, factæ fuerint, tunc, & eo casu volumus, ut tertio ad novam electionem deveniatur, & ille electus censeatur, qui plura suffragia reportaverit, etsi in uno tantum cæteros superaverit, prout hætenus consuevisse asseritur, præsentibusque literas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia fore, & esse, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuò, & inviolabiliter observari, ac ita per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Abbati, & Procuratori Generalibus, & aliis quibusvis personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam per Nos, & quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habendis illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Abbatis, & Procuratoris Generalium dictæ Congregationis subscriptis, sigillo ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. April. 1615. Pontificatus nostri Anno X.

Loco † Annuli Piscatoris.

Scipio Cobellutius.

CONSTITUTIO CCCCXCIII.

SUMMARIUM.

Anno Christi 1631. Januarii 13.

SAC. RITUUM CONGREGATIO.

Abbatibus Ordinis S. Benedicti, & Titulatis, usum Pontificalium habentibus, in propriis Ecclesiis paramenta de Altari sumendi pro celebratione Missarum, ac ministerio Famulorum pro abluendis manibus, cum Polubro, & Urceolo argenteis, utendi, facultatem confirmat.

Ex Decretis Sac. Rituum Congregationis.

Episopus Mutinensis supplicavit declarari, quibus personis competeret sumere paramenta de Altari pro celebratione Missarum, cum ministerio famulorum pro abluendis manibus cum polubro, & Urceolo argenteis; Necnon, an Abbates Benedictini, & Titulati possint supradicta peragere extra eorum proprias Ecclesias, & hæc, eum ad finem, ne introducantur abusus.

Exat in
Bullario
Casinensi.

Sac. Rituum Congregatio respondit, solis Episcopis privativè competere paramenta sumere de Altari pro celebratione Missarum, cum ministerio Famulorum inservientium pro abstergendis manibus, cum vasibus argenteis: Idemque competere Abbatibus Benedictinis, habentibus usum Pontificalium, in eorum propriis Ecclesiis dumtaxat, nisi alio particulari privilegio muniti sint. Die 13. Januarii 1631. T. Tegremius Episcopus Assisiensis Secret. L. B.

SS. D. N. Gregorii Papa XV. Confirmatio, & innovatio Privilegiorum, Congregationis Canonorum Regularium Lateranensium, cum communicatione privilegiorum Congregationibus Monachorum Casinensium, et Canonorum Regularium S. Salvatoris Bononiensis concessorum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut SS. Religionum gratos Domino fructus assidue præstantium paternam curam gerentes privilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostis concessa, quò validius perpetuò subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus a Bononia, Procurator Generalis Canonorum Regularium Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini, quò nonnulla Monachorum Congregationis Casinensis, Ordinis S. Benedicti, & alia diversa privilegia, gratiæ, & indulta à diversis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, eidem Congregationi Lateranensi, tam per viam communicationis, & extensionis, quàm aliàs concessa fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, Jacobus prædictus, plurimum cupiat privilegia, gratias, & indulta hujusmodi pro eorum majori validitate, & subsistentia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, & alia privilegia eidem Congregationi Casinensi hucusque concessa, dictæ Congregationi Lateranensi concedi: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Jacobum prædictum, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, ac singulares dictæ Congregationis personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure,

vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis; Omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta praedicta per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros eidem Congregationi Lateranensi tam per viam communicationis, & extensionis, quam alias, ut praefertur concessa, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, ac nostris Constitutionibus non adversentur, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit, dictae Congregationi Lateranensi de novo concedimus. Praeterea eidem Congregationi Lateranensi, illiusque Abbatibus, Superioribus, Canonicis, aliisque personis, quod omnibus, & singulis aliis privilegiis, gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus tam eidem Congregationi Casinensi in hucusque diem, quam Congregationi Canonorum Regularium S. Salvatoris Bononiensis, illarumque Abbatibus, Superioribus, & personis quibuscumque etiam, ut praefertur, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam Nos concessis, ac quibus utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo similiter sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, nec Sac. Canonibus, ac Concilii, praedicti decretis, ac Constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant auctoritate, & tenore praesentis etiam concedimus, & indulgemus. Decernentes praesentes literas perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac primo dictae Congregationi, aliisque praedictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sique per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstante nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinibus, & Congregationis huiusmodi, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 23. Augusti 1622. Pontificatus nostri Anno II.

S. Card. S. Susannæ.

CONSTITUTIO CCCCXCII.

S U M M A R I U M.

Anno Christi 1631. Ianuarii 8.

U R B A N U S P A P A VIII.

Duodecim Congregationes Non-Mendicantes à solutione Gabellæ Frumenti molendi, seu Macinatus eximit.

Ex Authentico.

Extrât in
Bullario
Casinensi.

Monsignor Durazzo Nostro Tesoriero Generale. Volendo Noi provvedere, che le Dodici Congregazioni de'Regolari, quali per sovvenzione delle
spele,

spese, che la Nostra Camera fatte, e fa per difesa del nostro Stato Ecclesiastico, hanno offerto di contribuire cento mila scudi di moneta, e li Monasterii, e Conventi di dette Congregazioni, che concorrono al detto pagamento del Giulio, che habbiamo ordinato, che paghino tutte le persone Ecclesiache, e Secolari per la Macinatura di ciascuno Rubbio di Grano; poiche è stata Nostra intenzione fin' dal principio, che le dette Congregazioni, stante la detta loro offerta, non siano tenute à tal pagamento. Per tanto, havendo per espresso, e specificato in questo il tenor delli Chirografi segnati da noi per il pagamento del detto Giulio, e de gl'ordini spediti da Noi, con ogn'altra cosa quantosivoglia necessaria ad esprimersi; di Nostro Moto proprio, certa scientia, e pienezza della Nostra potestà, vogliamo, decretiamo, & ordiniamo, che le dette Dodici Congregationi de Regolari, e loro Monasterij, e Conventi, che contribuiscono al pagamento delli detti centomila scudi da loro offerti, non siano tenute, ne possino essere astrette al pagamento del detto Giulio per Rubio del grano, che macinano, che Noi con questa l' esentiamo, e liberiamo da tal pagamento, & ordiniamo à voi, che in executione di questa Nostra volontà, ne diate l' ordini necessarij, & opportuni, che così è mente Nostra; Volendo Noi, e decretando, che la presente vaglia, ancorche non s'ammetta, e registri in Camera, e nelli sui libri; non ostante la Constitutione, ò Bolla di Pio IV. nostro predecessore *De registrandis*, li sudetti Nostri Chirografi, & ordini data da Noi, e qualsivoglia altra cosa, che facesse in contrario, alle quali per questa volta solamente deroghiamo. Dato nel Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano li 8. Gennaro 1631.

URBANUS PAPA VIII.

DECRETUM SAC. RITUUM CONGREGATIONIS.

Procurator Canonorum Lateranen. Sacre Rituum Congregationi exposuit, nonnullos Episcopos cogere velle tam ipsos Canonicos Regulares, quam etiam Monachos Casinen. & Olivetanos, vt præter eorum consuetudinem accedant ad Processiones Rogationum, & ad alias Processiones, vel quas juxta eorum Privilegia, & resolutiones factas in Congregationibus Sacri Concilii, & Sac. Rituum, neque dicti Canonici Lateranen. neque Monachi prædicti accedere tenentur. Et Sac. Rituum Congregatio respondit, Decreta, & resolutiones supradictas alias in supradictis Congregationibus factas servandas esse, & ita servari mandavit die 30. Julij 1616.

Procurator Canonorum Regularium Lateranen. Sac. Rituum Congregationi exposuit, nonnullos Episcopos cogere velle tam ipsos Canonicos Regulares Lateranen. quam etiam Monachos Casinenses, & Olivetanos, præter eorum consuetudinem accedant ad Processiones Rogationum, & ad alias Processiones ad quas juxta eorum Privilegia, & declarationes factas in Congregationibus Sacri Concilii, Regularium, & Rituum, neque dicti Canonici Lateranenses, neque Monachi prædicti accedere tenentur. Et Sacra Rituum Congregat. censuit, & declaravit Decreta, & resolutiones supradictas alias in supradictis Congregationibus factas servanda esse, prout servari mandavit.

Datum die 17. Septembris 1634.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

Julius Rospigliosus Secretarius.

URBANUS PP. VIII.

Facultas confirmandi Prælatos ad sexennium.

AD futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Abbas Monasterii de Pace nuncupati de Urbe Congreg. Canon. Regul. Later. ejusdem

dem Congregationis Procur. Generalis, quod cum Congregatio prædicta Superioribus indigeat, qui vellint, & possint eam in misero statu ad præsens versantem sua virtute, ac spectato rerum gestarum usu sublevare; Superiorum verò qualitatibus hujusmodi præditorum magna sit in eadem Congregatione ob præterita contagionis incommoda aliosque sinistros eventus penuria. Propterea Definitorium ejusdem Congregationis facultatem à Nobis concedi desiderat eos in Prælaturis confirmari, qui in illarum administratione tam in Spiritualibus, quàm in Temporalibus laudabiliter se gesserint, ità tamèn, ut in uno eodem Monasterio non ultra sexennium continuent, nec confirmari possint, nisi quolibet triennio ballottati fuerint, eorumque in gubernio continuatio per sex vota secreta novem Diffinitorum vocalium approbata sit, aliàs sive ex quacumque alia causa non confirmati vacent juxta stylum in ead. Congregatione ad præsens solitum, & consuetum absque eo quod illis ullum inferat præjudicium, quo minùs aliis vicibus Prælati eligi valeant.

Nos dicti Procuratoris Generalis votis quantum in Domino possumus annuere illum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibusvis quomodolibet innodatus existat ad effectum dumtaxat præsentium consequendum, harum serie absolvere, & absolutum forè censendum, supplicationibus ejus nomine nobis nuper hoc humiliter porrectis inclinati; quod Definitorium Generale dictæ Congregationis Prælatos in eadem Prælatura, ac regimine respectivè ejusdem Ordinis ad aliud triennium dumtaxat confirmare, dummodò ad id ex novem Diffinitoribus saltèm sex per secreta suffragia conveniant, liberè, & licitè possit, & valeat Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus; non obstantibus præmissis à Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 17. Aprilis 1635. Pontificatus nostri Anno X.

M. Ant. Maraldus.

U R B A N U S PP. VIII.

*Facultas eligendi Superiores Majores non observato Turno.
ex toto corpore Religionis.*

AD futuram rei Memoriam. Alias Fœlic. Recordationis Paulus PP. V. pædecessor noster per suas in simili forma Brevis sub Dat. die 25. Aprilis 1615. expeditas literas inter alia statuit, & ordinavit, ut in electione Abbatis Generalis ejusdem Congregationis infra scriptus Turnus servaretur, & Ecclesiastica Provincia præcederet, quæ quia tempore datæ litterarum prædictarum Abbatem Generalem habebat, suum Turnum habuisse, & compluisse censeretur, illo autem triennio elapso ex Ducali, Principatuque Pedemontis insimul, deinde ex Veneta, ac postea ex Mediolanensi, postremo ex Regni Neapolis, & Hetruriæ, ac Genuæ unitis, seu conjunctis Provinciis; Abbas Generalis per Turnum hujusmodi eligeretur, semperque ea forma servaretur, ità ut unaqueque ex Provinciis prædictis toto integro triennio suum Abbatem Generalem haberet, & alias prout in dictis litteris, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur. Cum autem sicut dilectus Filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nomine dilectorum filio-

filiorum Abbatis Generalis, & omnium Definitorum ejusdem Congregationis in dicta in Civitate Regiensi habita Congregatorum nobis nuper exponi fecit prædicti Pauli prædecessoris nostri litteræ quoad supra expressa ob contagium præteritum aliasque causas executioni demandari non possint, & propterea fælici ipsius Congregationis gubernio, atque directioni tam circa Abbatis Generalis prædicti, quam etiam circa Procuratoris Generalis dictæ Congregationis electionem de cætero faciendam per nos opportunè provideri desideret; Nos dicti Procuratoris Gen. votis quantum cum Domino possumus consulere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententijs, Censuris, & pænis à Jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolven. & absolutum fore cecentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam Abbas Generalis, quam Procurator Generalis dictæ Congregationis de toto corpore Congregationis hujusmodi servata alias in omnibus, & per omnia Constitutionum dictæ Congregationis Apostolica auctoritate confirmatarum, litterarumque, ac Constitutionum Apostolicarum desuper emanatarum forma eligentur, & eligi debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes præsentis litteras, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quaquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus prædicti Pauli prædecessoris literis, ac omnibus iis, quæ in illis concessa sunt, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 7. Decembris 1635. Pontificatus nostri Anno XIII.

Maraldus.

U R B A N U S P A P A V I I I.

Facultas confirmandi Prælatos ad sexennium, & eligendi Superiores Majores ad gubernium Monasteriorum.

AD futuram rei memoriam. Aliàs per dilectum filium Abbatem Monasterii de Pace nuncupatum de Urbe Congregationis Canonorum Regularium Lateranen. ejusdem Congregationis procuratorem Generalem Nobis exposito, quod cum Congregatio prædicta Superioribus indigeret, qui vellent, & possent eam in misero statu tunc versantem, sua virtute, ac spectato rerum gestarum usu sublevare, Superiorum verò qualitatibus hujusmodi prædictorum magna esset in eadem Congregatione ob præterita contagionis incommoda, aliosque finistros eventus penuria, propterea Definitorum ejusdem Congregationis facultatem à Nobis concedi desiderabat; eos in prælaturis confirmari, qui in illarum administratione tam in spiritualibus, quam in temporalibus se laudabiliter gessissent, ita tamen, ut in uno, eodemque Monasterio non ultra sexennium continuarent, nec confirmari possent, nisi quolibet triennio balottati fuissent, eorumque in gubernio confirmatio per sex Vota secreta novem Definitorum vocalium approbata esset; aliàs sive ex quacunque alia causa non confirmati vacarent juxta stylum in eadem Congregatione tunc solitum, & consuetum absque eo quod hoc illis ullum inferret præjudicium quominus aliis vicibus Prælati eligi valerent. Nos dicti Procuratoris Generalis supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod Definitorium Generale dictæ Congregationis Prælatos in eadem Prælatura, & regimine respectivè Monasteriorum ejusdem Ordinis ad aliud triennium dumtaxat confirmari, dummodò ad id ex novem Definitoribus saltem sex per secreta suffra-

suffragia convenirent liberè, & licitè posset concessimus, & indulgimus, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur. Nunc autem felici Congregationis hujusmodi regimini per ampliùs consultum esse cupientes, supplicationibus dilecti filii Abbatis Generalis dictæ Congregationis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, facultatem confirmandi ad aliud triennium Prælatos Congregationis hujusmodi in eadem Prælatura, & regimine respectivè Monasteriorum ejusdem Congregationis Diffinitorio prædicto per dictas nostras literas concessam ad illos Prælatos dumtaxat, qui onera, ad quæ solvenda capsis dictæ Congregationis Monasteria, quibus præerunt, obligata existent, solverint, vel de quibus pro tempore existentes Abbas Generalis Congregationis hujusmodi, ad quem spectat de statu Monasteriorum, & Prælatorum facultatibus cognoscere jurjurando asseruerit, quod non steterit per ipsos quominùs prædicta onera solverint, ac vi, quorum confirmatione sex saltèm ex dictis novem Diffinitoribus per vota secreta convenerint, Apostolica auctoritate tenore præsentium restringimus, ac insuper, quòd illi, ex Prælati hujusmodi, qui onera prædicta solverint, vel de quibus dictus Abbas Generalis juraverit per se ipsos non stetisse, quominùs illa solverint, ac in quorum confirmatione sex ex Diffinitoribus hujusmodi convenerint, ut petitur, possint etiam in aliis, quàm quibus præfuerint Monasteriis in Prælatos toties quoties id è re dictæ Congregationis esse Diffinitorio proprio visum fuerit confirmari, ita tamen, ut non nisi ad sexennium in uno, eodemq; Monasterio confirmentur, necnon attenta personarum, gubernio Monasteriorum idonearum in dicta Congregatione penuria, ac ut sumptibus, quos Monasteria hujusmodi non solùm pro suorum Superiorum, sed etiam pro Abbatis Generalis, & Visitatorum dictæ Congregationis sustentatione facere oportet, parcatur, quòd Abbas Generalis, & Visitatores hujusmodi pro tempore existentes possint Monasteriis ejusdem Congregationis præfici, illaque regere, & gubernare, eisdem auctè, & tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstant Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Congregationis hujusmodi, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis, quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Maii 1639. Pontificatus nostri Anno XVI.

Sumptum ex minuta Originali Brevium Secretorum fel. rec. Urbani Papæ VIII collatum concordat.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

S. Ugolinus.

Confirmatio Sanctiss. Domini nostri Urbani VIII. Quod Monachi Casinenses non sunt ullo modo cogendi accedere, nisi ad Processionem SS. Sacramenti.

U R B A N U S P A P A V I I I .

Ad futuram rei memoriam.

NUpèr pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Casinen. Ordinis S. Benedicti Nobis expositum fuit, quòd aliàs, seu nupèr à Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanavit decretum tenoris subsequenti, videlicet

Pro

Pro Monachis S. Sixti Congregationis Casinen. Placentiæ commorantibus narratum fuit, quod ipsi Monachi, nunquam in eadem Civitate, nec alibi soliti sunt accedere ad alias Processiones, præterquam ad processionem Sanctiss. Sacramenti. Nunc verò Episcopus vult cogere, ut accedant etiam ad processiones, quæ fieri solent pro Rogationibus majoribus, & minoribus singulis annis, ad quas antea nunquam accesserunt, & propterea petierunt non adstringi ultra eorum solitum, & consuetum. Sacra Rituum Congregatio respondit, Monachos prædictos non esse nullo modo cogendos accedere, nisi ad processionem Sanctissimi Sacramenti, juxta eorum antiquam consuetudinem, quam aliis ejusdem Congregationis Casinen. ubique conservandam esse censuit, & declaravit. Die 10. Junii 1602. Dat. hac die 9. Octobris 1638. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Procurator Generalis decretum hujusmodi pro illius firmiori subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret. Nos eundem Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Decernentes illud, necnon præsentis literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilecto Filio nostro, & Sedis Apostolicæ nunc, & pro tempore existenti in Regno Neapolis Nuucio, & causarum Curiae Camerae Apostolicæ Generali Auditori per præsentis, literas hujusmodi, & in eis contenta committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios decretum, & præsentis literas hujusmodi, & in his contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte tam prædictorum Monasterii Placentin., quam aliorum quorumcunque ejusdem Congregationis Monachorum, requisiti fuerint solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant illos auctoritate nostra præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectum pacificè fieri, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari: Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo: Invocato etiam ad hoc si fuerit opus auxilio brachii secularis, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis Congregationis, & Monasteriorum hujusmodi etiam jramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate robotatis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 17. Novembr. 1638.
Pontificatus nostri Anno XVI.

M. A. Maraldus.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Abbas Monasterii B. Mariæ de Pace de Urbe, & Procur. Gen. Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini, quod in secunda parte Constitutionum ejusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatarum cap. 24. inter alia statuitur, & cavetur, ut omnes, & singuli Prælati dictæ Congregationis, quorum Monasteria Camera nostræ Apostolicæ quindennia solvunt, sub suspensionis ab eorum Prælatibus ad annum poena, quotannis in publica capsa sui Monasterii eam pecuniam ratam, & portionem, quam in fine cujuslibet quindennii eidem Camera solvere teneantur, deponere debeant.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ob præsentis calamitates in Italia vigentes nonnulli ejusdem Congregationis Superiores reperti fuerint, qui ex eorum negligentia, & injuria temporum, quo quindennia hujusmodi solvi debebant, ratas, & portiones prædictas pecuniarum se tangentes minimè deposuerunt, ut prius, nedum cum eorum particularium, sed etiam totius ipsius Congregationis hujusmodi Monasteriorum damno, & detrimento, proptereaque dilecti filii moderni Abbas Generalis, necnon Visitatores, & alii Diffinitores ejusdem Congregationis, habitis desuper variis tractatibus, maturaque consideratione adhibita; tandem unanimiter in proxima præterita ejusdem Congregationis Dieta de mense Maii præsentis anni celebrata pro bono publico ejusdem Congregationis ediderint decretum infra scriptum tenoris sequentis, videlicet.

§. 2. In Dieta Arimini celebrata die 25. Maii 1647. sess. ultima, uti infra. Tandem reassumpto tractatu de provisione pro certa solutione quindenniorum conclusum fuit à Reverendissimo Diffinitorio, nemine discrepante, debere omnes Prælatos, quorum Monasteria habent onus quindenniorum, hinc ad Festum Paschæ Resurrectionis D.N.J.C. proximè futuri anni 1648. mittere per literas cambii, vel alio quovis modo certo, & sine periculo Romam in manibus Reverendissimi P. Procurat. Generalis totam illam quantitatem pecuniæ, quæ usque adhuc depositata fuit annis jam elapsis, & de cætero quolibet anno ante Sabbatum Sanctum similiter eidem P. Procurat. Generali pro tempore existenti mittent summam, quæ depositari tenebitur ad ratam totius quindennii ad hoc, ut servantur, solvendam suis loco, & tempore, & contrafacientes declarantur privati ipso facto voce activa, & passiva, & inhabiles ad omnes gradus, officia, & dignitates, quemadmodum etiam declaratur idem P. Procur. Generalis pro tempore existens, sicut & illi, privatus voce activa, & passiva ipso facto, & inhabilis ad omnes gradus, officia, & dignitates, si partem aliquam, quantumvis minimam prædictorum quindenniorum ausus fuerit in alium usum implicare, & nisi in fine suæ administrationis, & gubernii totam summam omnium quindenniorum receptorum consignaverit successor in bona pecunia numerata ejusdem stampæ cum confessione receptionis authentica, & ut magis negotium tam arduum convalidetur, decrevit per P. Procurat. Generalem præsentem impetrandum esse hinc ad supradictum tempus Paschæ Resurrectionis à SS. D. N. Breve convalidationis D. Theodorus Fantonus Abbas, Visitator, & Scriba.

§. 3. Nobis propterea idem Abbas, & Procurator Generalis hujusmodi supplicari humiliter fecit, ut decretum præinsertum, quo firmius subsistat, & exactius observetur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Abbatem, & Procuratorem rem Generalem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, &
à qui-

à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, licitis tamen & honestis, Apostolica auctoritate tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes, illud ac præsentis literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, sub poenis prædictis inviolabiliter observari. Sicque per quoscunque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, judicari, & definiri, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, & quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd eadem præsentis nostræ literæ in omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Capitulis Generalibus, & Dietis, quæ de cætero celebrari, & haberi contigerit, legantur, & legi debeant. Quodque illarum transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1647. Pontificatus nostri Anno III.

CONSTITUTIO DVI.

SUMMARIVM.

Anno Christi 1648. Julii 18.

SACRA CONGREGATIO CONCILII TRIDENTINI.

Deputationem Confessarii in Ecclesiis Parochialibus Congregationis Casinensis, ad Abbates Monasteriorum ejusdem Congregationis, approbationem verò ad Episcopum, spectare decernit.

Ex Impresso.

DIE 18. Julii 1648. Sacra Congregatio Eminentiss. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, decretum Synodale Episcopi Regiensis quoad Confessarios seculares extraordinarios, singulis annis deputandos, observandum esse, etiam in Ecclesiis Curam Animarum habentibus, Monasteriorum Congregationi Casinensium unitis. Hujusmodi verò Confessariorum deputationem

C c c

nem

Extat in
Bullario
Casinensi.

nem spectare ad Abbatem ejusdem Monasterii, prævio tamen examine, & approbatione ipsius Episcopi Regiensis, Petrus Aloysius Cardinalis Caraffa. Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concilii Secret. decretum Synodale Illustriss. & Reverendiss. Domini, Domini Episcopi Regien. cap. 13. De Sacramento Pœnitentiæ. Quânto magis necessarium est Pœnitentiæ Sacramentum, tantò cautiùs est ministrandum; nè aliquis error tam circa ejus substantiam, quàm Ritus, & Cæremonias, & ideò, quia sæpè homines, maximè rudes, inconsideratè ad illud accedunt; teneantur Parochi, præcipuè rurales, ante majores anni solemnitates, quândò Fideles solent magis frequentare hujusmodi Sacramentum, publicè inter Missarum solemnità, summam præmonere Populum de necessitate tanti Sacramenti, ad delenda peccata post Baptismum commissa; de necessaria præparatione; de conditionibus bonæ Confessionis; de circumstantiis necessariò explicandis; & aliis, quæ ad rem pertinere eis videbuntur, ut brevi eloquio ignavi discant quomodò accedendum sit ad tantum Sacramentum. Et quia innotuit, in Villis, & Parochiis ab Urbe distantibus, ubi adest solus Parochus, qui peccatorum confessiones audiat, sæpè contingere, ut aliqui ob metum, vel pudorem, aliqua peccata reticeant suo Parocho, & nihilominùs postea accedant ad Sanctam Eucharistiam, quia non habent copiam alterius Sacerdotis approbatì. Ideò mandamus Vicariis Foraneis, ut semel saltèm in anno invisent Parochias sibi subjectas, & ipsi per se, vel per alium Sacerdotem à nobis approbatum tanquam Confessores extraordinarii audiant confessiones singulorum illius Parochiæ; præmonito priùs Populo, ut singuli parati accedere valeant, & concordato tempore cum illo Parocho, nè res improvisa haud patiatur sortiri effectum, quem attendimus, & pro illa vice concedimus hujusmodi Confessario facultatem absolvendi à Casibus nobis reservatis, Cruce non signatis, per tres dies, & pluriès si tanto tempore perseveraverit in audiendis Confessionibus illius Populi.

Concedit undecim Congregationibus Monasticis, ut capiant ad censum, aut alio licito contractu quadraginta millia scuta monetæ pro prima solutione sex Decimarum.

Vide ad Constitut. 112. *Cum Divina*: suprà, quæ est indictio

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Extat in
Bullario
Romano

Nuper ut nomini Christiano contra impios Turcarum Tyranni conatus, & invasiones opem ferremus, sed decimas fructuum, reddituum, & proventuum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, ac mensarum etiam quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium, necnon pensionum super illis reservatarum, ab illis ad quos spectat intra decennium decem æqualibus portionibus, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica concordatum foret, persolvendas, ac alias sub certis modo, & forma tunc expræssis imposuimus, prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filii infra-scriptarum undecim Congregationum Procuratores Generales Nobis subindè exponi fecerunt, ipsi nomine earundem Congregationum cum Camera prædicta super solutione sex decimarum hujusmodi, mediante summa quadraginta millium scutorum monetæ eidem Cameræ intra totum currentem annum 1661. præstanda concordaverint, nec eis supererat modus congerendi summam hujusmodi, nisi illam ad censum, aut alio licito contractu capiant: Nos specialem eisdem Procuratoribus Generalibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis,

fionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, Congregationibus praedictis Casinensium nimirum, & Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, Lateranensium Canonorum Regularium, sub Regula S. Augustini, Carthusianorum, Camaldulensium, Coelestinorum, S. Salvatoris Bononiensium, etiam Canonorum Regularium, Vallis Umbrosae, & S. Georgii in Alga pariter Canonorum Regularium, Cisterciensiumque Lombardiae, & S. Hieronymi, earumque Procuratoribus Generalibus quamvis ad hoc speciale mandatum non habeant, vel eorum substitutis, ut cum interventu dilecti filii nostri, & Camerae Apostolicae Thesaurarii Generalis, etiam absque scientia, participatione, mandato speciali, vel generali, aut consensu Abbatum, & Priorum Generalium, seu aliorum quorumcunque Superiorum, & Officialium quocumque nomine nuncupatorum earundem Congregationum, imò ipsis invitis, & reclamantibus summam quadraginta millium scutorum hujusmodi, pro rata singulas Congregationes tangente à quibuscunque personis, seu Mercatoribus eorum fidem sequi volentibus, & meliorem conditionem offerentibus ad censum perpetuum redimibilem, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Pii Papae V. praedecessoris nostri super creandis censibus editae, seu alio quovis licito, & sacris Canonibus non improbato contractu; accipere, illamque penes Depositarium nostrum Generalem seorsum ab aliis nostris pecuniis deponere; itaut inde amoveri, nec in alios, quam supradictos usus converti valeant, ac taxam aliquam inter se pro cuiusque ipsarum facultate reddituum annuorum pro solvenda quadraginta millium scutorum hujusmodi summa constituere, aut alias ratam reddituum, prout cuilibet ex Congregationibus praedictis minus incommodum, & damnosum esse, ac magis expedire judicaverit, assignare, dictamque ratam Monti Novennali, aut Religionum applicare, quae sufficiat pro dicta summa quadraginta millium scutorum congerenda, factaque taxa hujusmodi eandem Monti Novennali, aut Religionum praedicto ultra alias taxas, quas singulae Congregationes hactenus solverunt, & solvere obligatae sunt, assignare, applicare, & incorporare, ac super taxa, seu rata sic facienda, assignanda, incorporanda totidem loca praedicto Monti cedere, quot pro summa praedicta quadraginta millium scutorum congerenda necessaria erunt, necnon eisdem omnibus Procuratoribus Generalibus, seu eorum substitutis, postquam taxa hujusmodi facta fuerit tam pro emptoris, seu emptorum censuum praedictorum, seu eorum, qui pro congerenda summa quadraginta millium scutorum hujusmodi aliquam pecuniarum summam eisdem Procuratoribus, seu eorum substitutis, & eorum cuilibet, ut praefertur, dederint, vel alias erogaverint, seu pro eisdem Procuratoribus, aut eorum substitutis in quibuscunque cedulis banchariis, cambiis, obligationibus, contractibus, & quibusvis pecuniarum hujusmodi receptionibus fidejusserint, & intervenerint, securitate, relevatione, & indemnitate, quam super taxa inter ipsas Congregationes pro rata quamlibet suarum Congregationum respectivè tangente, nominatim dictas Congregationes, unusquisque Procurator Generalis, seu ejus substitutus, videlicet suam, etiamsi ab ea speciale, aut generale mandatum in Capitulo Generali, aut alias juxta Constitutiones ipsarum Congregationum factum non habeat, omniaque, & singula earundem Congregationum bona mobilia, & immobilia ubilibet existentia, praesentia, & futura principaliter, & insolidum ipsarum Congregationum nominibus omni meliori modo, ac in ampliori forma Camerae Apostolicae obligare, & specialiter hypothecare, necnon super praemissis, & illorum quolibet, & eorundem praemissorum, & cujuslibet ipsorum occasione quaecunque Instrumenta cum quibusvis submissionibus, renunciationibus, fideiussionibus, promissionibus, iuramentis, cautionibus, conditionibus, cautelis, decretis, & clausulis solitis, & consuetis, ac aliis necessariis, &

opportunis, dicto Thesaurario, ac partibus ipsis benè visis celebrare, aliaque pro personarum, & Mercatorum, ac etiam pro maiori Montis prædicti, illiusque Collegii, & omnium, qui suas pecunias in eodem Monte collocaverint, securitate, ac aliàs super his necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia forent, quæ specificam, individuum, & expressam requirerent mentionem facere, & exequi.

§. 3. Ac ulterius ipsis modernis, & pro tempore existentibus prædictarum Congregationum Procuratoribus Generalibus, seu eorum Substitutis, ut in earum quisque Congregationibus taxam, ut præfertur, faciendam pro rata eas respectivè tangente inter Monasteria, & Conventus earum dividere, & ab illis exigere, & Depositario dicti Montis, quem ipsas Congregationes tam pro præsentis additione, quàm pro prima dicti Montis erectione, & illius additione aliàs facta, etiam modernum Depositarium, nisi Depositariam ipsam titulo forsan oneroso obtineat, ad eorum libitum amovendo, deputare posse concedimus quot annis, prout de antiquis taxis, seu ratis fieri consuevit, consignare cum facultatibus, & auctoritatibus solitis liberè, & licitè possint, & valeant, ac omninò respectivè teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

§. 4. Præterea pro maiori Montis prædicti, illiusque Collegii Montistarum, necnon eorum, qui pecunias suas in dicto Monte collocabunt cautela, & securitate; ex nunc pariter, prout ex tunc postquam dictus Mons vigore præsentium ad quamlibet locorum quantitatem auctus fuerit, quòd tam antiqua, quàm nova loca augenda huiusmodi unum, idemque Montis corpus, ac ultimorum locorum emptores cum antiquis Montistis, unum, idemque Collegium absque aliqua prorsus ratione prioritatis, seu posterioritatis differentia constituent, ac posteriora loca, illorumque emptores omnibus, & singulis gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, & privilegiis, quibus antiquiora loca, illorumque possessores iuxta dicti Montis formam utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, valeant, & debeant in omnibus, & per omnia, absque aliqua similiter differentia statuimus, & ordinamus: volumusque etiam, ac eisdem Procuratoribus generalibus, seu eorum substitutis, ut loca prædicta Montis, vigore præsentium augendi cum interventu dicti Thesaurarii Generalis cuicumque Mercatori, seu aliis personis meliorem conditionem offerentibus pretio inter eos conveniendo vendere, & alienare, pretiumque indè redigendum, ut præfertur, & non aliàs deponere liberè similiter, & licitè possint, ac etiam omninò teneantur, facultatem similiter impartimur.

§. 5. Et nihilominus omnia, & singula præmissa, ac alia eorum vigore per dictas Congregationes, seu earum Procuratores Generales, aut illorum Substitutos cum interventu dicti Thesaurarii Generalis, & Instrumenta desuper celebranda cum omnibus in illis contentis, licitis tamen, & honestis, ac Sacris Canonibus non improbatis, ex nunc, prout ex tunc; postquam facta, & celebrata fuerint auctoritate, & tenore præsentis approbamus, & confirmamus, illisq; inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, ac etiam substantialium forsan solemnitatum quomodolibet omissarum defectus, si qui in eisdem intervenerint, præcipuè verò defectus mandatorum specialium, ac generalium ad præmissa facienda requisitorum motu, & scientia similibus pari auctoritate, & tenore supplicamus.

§. 6. Declarantes, quòd per huiusmodi subventionem à Nobis, ut petitur faciendam, privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, & gratiis tam per prædictum Pium prædecessorem per ejus literas, sub Dat. anno 1570. 14. Kalen. Aprilis, Pontificatus sui anno sexto, quàm per piæ mem. Clementis Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri literas, sub Annulo Piscatoris die 5. Maii 1595., ac etiam per alias ejusdem Clementis prædecessoris literas in forma Motus proprii de anno 1597. seu aliàs eisdem Congregationibus concessis nullatenus præjudicatum sit, aut esse

conferatur; immo privilegia, immunitates, exemptiones, & gratias prædictas, ac etiam omnes, & quascumque alias gratias, immunitates, & privilegia per quoscunque prædecessores nostros quomodolibet concessa, quatenus tamen sint in usu, & decretis Sacri Concilii Tridentini non adversentur, harum serie, quatenus opus sit, de novo confirmamus, approbamus, & innovamus, illaque ab eisdem Congregationibus inviolabiliter observari mandamus, etiam si tam literæ prædictæ Pii V., quam Clementis prædecessorum hujusmodi, & aliæ quæcumque super præmissis in Camera Apostolica registratæ non essent, non obstantibus Constitutione similis memoriæ Pii IV. pariter, prædecessoris nostri, de quibuscunque literis, & gratiis interesse Cameræ concernentibus registrandis: volentes etiam, quod præsentis nostras in eadem Camera registrare, seu registrari facere minimè teneantur.

§. 7. Decernentes insuper ea omnia, & singula firma, valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac per omnes, & singulas Congregationes prædictas, perinde, ac si Procuratores, seu eorum Substituti prædicti illas cum speciali earum mandato obligassent, ac alios omnes, ad quos spectabit observanda esse, præsentemque literas nullo unquam tempore etiam ex eo, quod prædictæ Congregationes, & quicumque alii, ad quos spectat, præmissis expressè, & nominatim non consenserint, aut aliàs quomodolibet de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, in Jus, vel controversiam revocari, aut sub ullis revocationibus, suspensionibus, reductionibus, limitationibus, aut modificationibus comprehendendi minimè posse, nisi de earundem præsentium toto tenore specialis, & ad verbum expressa mentio facta fuerit: Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius Cameræ Apostolicæ Præsidentes, & Clericos, ac S. R. E. Camerarium, Thesaurariumque prædictum, & alios dictæ Cameræ Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Quocirca dilectis filiis nostro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camera-rio, ac Thesaurario Generali prædicto, ac causarum Curie Cameræ Apostol. Generali Auditori per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentis, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, ac in præmissis omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula in præsentibus expressa, & illarum vigore facienda quæcumque ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliæque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurso postpositis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis

§. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim fel. recor. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pii V. & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, earundem quoque Congregationum, & cujuslibet earum quoque Congregationum, & cujuslibet earum, Monasteriorumque singularium statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam in vim contractus, aut Motu proprio, vel consistorialiter eisdem Congregationibus, illarumque Superioribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, ac aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, co-
rumque

rumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Novembris 1661. Pontificatus nostri Anno VII.

Originale conservatur in Archivio S. Mariæ Pacis de Urbe, Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis.

NEAPOLITANA.

IN Causa Neapolitana Processionum vertente inter Regulares Congregationum non mendicantium Civitatis Neapolis, nempe S. Severini Congregationis Casinensis; S. Petri à Majella Congregationis Cælestinorum; Montis Oliveti Congregationis Olivetanæ, S. Petri ad Aram Congregationis Lateranensis; S. Agnelli, & Cappella Congregationis Sanctissimi Salvatoris; Congregationis S. Basilii; & Congregationis Montis Virginis ex una: Et Promotorem Fiscal. Curiae Archiepiscopalis Neapolis parte ex altera, prætendentem prædictos Regulares posse compelli accedere ad tres publicas Processiones à Vicario Capitulari indictas pro electione novi Pastoris. Sacra Rituum Congregatio proponente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Columna, utraque parte hinc inde audita, & informante, Respondit, supradictos Regulares non potuisse, neque posse compelli, in casu, de quo agitur, & ita declaravit. Die 28. Julii 1685.

N. Card. Ludovisius.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Cong. Secr.

CLEMENS PP. X.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM ad notitiam nostram pervenisset, Congregationem Lateranensem Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini, ejusque Monasteria propter varios casus diversis debitis in sorte, & residuis, quæ Capis publicæ dictæ Congregationis in Urbe debentur, ad summam septingentorum sexaginta quatuor millium quingentorum quinquaginta trium scutorum monetæ, salvo veriori calculo, ascendentibus gravatam existere, & pro capitali septingentorum, & duorum millium quingentorum septuaginta quinque scutorum similium, quotannis fructuum, sive interusuriorum nomine viginti novem millia quadringenta quinquaginta duo scuta paria solvi; ex his autem annua viginti unum millia septingenta septuaginta duo scuta huiusmodi redimibilia, seu francabilia esse: Nos ejusdem Congregationis levamento consultum esse cupientes, mandavimus nonnullis Romanæ Curiae Prælati doctrina, prudentia, & rerum usu eximiè præditi, ut de opportunis remediis consultarent, Nobisque sententias suas referrent: illi verò mandatis nostris obsequentes re maturè, diligenterque perpensa pro ipsius Congregationis levamento expedire censuerunt Capituli generalis ejusd. Congregationis celebrationem, à triennio ad sexennium prolongari; inde enim expensas considerabiles pro accessu, mora, & recessu à loco Capituli necessarias refecari; Capitulo autem huiusmodi non posse, nec debere sub quocumque prætextu interesse alios, præter solos Abbates regiminis, & titulares; per quæ duo capita Congregatio prædicta annuis expensis mille scutorum dictæ monetæ exoneraretur: visitationes alternis annis fieri de-

bere ; posse enim eo anno , quo visitatio non fieret, casibus occurrentibus, per Visitatorem illius Provinciae , in qua casus eveniret , provideri, hacque ratione mille sexcenta scuta paria annuatim compendii fieri; abrogandum omnino, atque tollendum esse usum cujusdam recreationis in dicta Congregatione quotannis fieri solite, quæ ventura vocatur, confirmandumque decretum prohibitorium illius, ab eadem Congregatione pluries reiterarum , unde annis singulis expensæ quadrigentorum scutorum similium parcetur . Porro refectionum , & compendiorum hujusmodi, quæ quotannis ad summam trium millium scutorum monetæ prædictæ ascendent, repartitionem inter omnia Monasteria dictæ Congregationis , excepto Monasterio Tremiti nuncupato, ab Abbate Generali ipsius Congregationis proportionatim fieri debere ad ratam quam unumquodque Monasterium pro taxis visitationum solvit ; & singulorum Monasteriorum portiones quotannis mittendas fore ad Capsam publicam , quemadmodum circa præstationes aliorum onerum , quæ de præsentis solvunt servatur: Applicanda quoque fore eidem Capsæ publicæ spolia Canonorum Regularium dictæ Congregationis pro tempore decedentium , illaque prævia extimatione per duos peritos ab Abbatibus , & Capitulis Monasteriorum eligendos facienda vendi , ac inventarium , vnà cum pretio , & extimationibus in libro per unumquodque Monasterium ad hunc finem retinendo annotari debere ; quæ licet incerta sint , tamen de præterito ad summam mille , & quingentorum scutorum similium annuatim calculata fuerunt ; & quia unicum affecurationis Capsæ publicæ hujusmodi remedium superest , si litteræ fel. rec. Pauli PP. V. prædecessoris nostri die 12. Aprilis 1608, emanatæ, & chirographum rec. mem. Alexandri PP. VII. prædecessoris pariter nostri manu subscriptum , & die 6. Decembris 1664 . expeditum executioni mandentur ; ordinandum fore , vt singuli Superiores Monasteriorum Provinciarum Mediolanensis , Pedemontij , seu Ducalinæ nuncupatæ bona stabilia vendere , pecunias ad censum capere , & alia omnia , quæ per literas , & chirographum hujusmodi ordinantur facere debeant , cum participatione tamen Abatis generalis , & consensu dilecti filii nostri Caroli Barberini S. R. E. Diaconi Cardinalis Caroli nuncupati , dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris , ad hoc , ut proprium uniuscujusque Monasterij debitum extinguere possit , atque ita dictæ litteræ , & chirographum executioni mandata remaneant , ea forma , quæ opportunior fuerit , itaut saltem omnes solutiones , quas Capsæ publicæ in suis Provinciis faciunt , seu facere debent inde retrahantur , obligenturque ipsi Superiores ad remittendum eidem Capsæ tantam pecuniæ quantitatem, quæ ad rationem quatuor annuatim pro quolibet centenario sufficiat ad extinctionem annuæ præstationis cuilibet Monasterio assignatæ , & in repartitione assignandæ , vnde extinguantur capitalia francabilia , & residua debita , atque ita effectus liberationis capsæ publicæ hujusmodi inde consequatur . Quod si ne hoc quidem remedium sufficiat , quia forsan non adsint tot bona , quæ distrahi possint , aut id fieri non expediat , eo casu liceat vendere , & alienare duo ex Monasteriis prædictarum Provinciarum, & aliarum ære alieno oppressarum, si ita pro utilitate dictæ Congregationis expedire memoratis Carolo Cardinali Protectori, & Abbati Generali matura deliberatione prævia usum fuerit , pretium autem erogetur in extinctionem primo loco debitorum Monasterij , & successivè Provinciae, in qua alienatio facta fuerit . Et ut ordinationes prædictæ effectum habeant , Abbates locales in termino biennii debeant Procuratorem Generalem , & dictum Carolum Cardinalem Protectorem certiores reddere se illas cum effectu ad implevisse per extinctionem debitorum , vel illorum abductionem in suam Provinciam , ita ut Capsa publica Ramana libera remaneat , alioquin poenis infra scriptis subjaceant . Ulterius transacto biennio hujusmodi , nec adimpletis dictis ordinationibus non possit in illo Monasterio acceptari quisquam ad habitum Canonici , vel Conversi , nec deveniri ad electionem Abbatis , quamdiu satisfactum non fuerit ; Abbas verò Abbatia , ac voce activa , & passiva , necnon gubernio , omnique alia prærogativa privatus remaneat , & Minister , seu Gubernator Monasterii eligatur . Remaneant similiter privati

vati ij Procuratores, qui pro eorum parte non adimpleverint quod eis injungitur. Elapso autem dicto biennio, Abbas Generalis, eiusque Definitorium ordinationes supradictas in ea parte in qua non fuerint in decursu biennii huiusmodi adimpletæ rigorosè exequi debeant; Quod si in termino sui Generalatus ordinationes prædictas ad effectum non deduxerint, idem Abbas Generalis, & Visitatores illius Provinciæ in qua defectum fuerit remaneant in proximè futuro Capitulo privati voce activa, & passiva, ac quacumque prærogativa, & gradu, quos vigore Regularum, seu Constitutionum, vel consuetudinum dictæ Congregationis in Dietis, & Definitorio per sexennium subsequens obtinere possent, & eorum loco eligantur alii, ac à Definitorio eligi debeant. Cum autem sicut dilecti filii Abbas Generalis, & Definitores dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, præmissis sic per Prælatos præfatos prudenter cogitatis, atque deliberatis in Dieta eiusdem Congregationis Placentiæ proximè celebrata per dictos exponentes, aliosque tam vocales, quàm non vocales dictæ Congregationis maturè, diligenterque consideratis, atque trutinatis; ipsi quò eadem præmissa ad effectum deducantur, publicæque commoditati ipsius Congregationis magis consulatur expedire censuerint, non solum fieri celebrationis dicti Capituli Generalis prolongationem de triennio ad sexennium, ipsumque Capitulum sine sociorum interventu celebrari, ac recreationem præfatam, quæ ventura vocatur abrogari, sed etiam visitationes, non alternis annis, sed singulis trienniis semel tantùm fieri, quò insuper unius anni impensæ recensentur, hisque mediantibus tria millia scutorum parium annuatim capssæ publicæ prædictæ assignari; loco spoliiorum autem, quæ incerta sunt, certam assignationem mille trecentorum tresdecim scut. & 80. bajoch. annuatim fieri, atque ità in totum quatuor millia ducenta nonaginta sex scuta, & quinquaginta octo bajocchos, monetæ huiusmodi quotannis eidem Capssæ applicari; jamque de communi consensu, æquam applicationis huiusmodi repartitionem inter omnia ipsius Congregationis Monasteria, concurrente etiam ad id Provincia Veneta, fecerint, verum consideraverint, quod si infra brevem biennii terminum ad venditionem bonorum stabilium esset deveniendum illa vilissimo pretio distrahi necesse foret propter tergiversationes, atque machinationes emptorum, qui Superioribus sic ad vendendum arctatis vilia, & vix dimidia iusti valoris pretia offerrent, atque ità venditionis cum gravissimo detrimento, & ruina Monasteriorum extorquerent, & proinde è re ipsius Congregationis magnoperè forè existimaverint, si terminus huiusmodi ad quadriennium ampliaretur: Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationis præfatæ statui, & levamento quantum Nobis ex alto conceditur prospicere, ipsosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas forè censentes, ac litterarum, & Chirographi præfatorum tenores præsentibus prò plenè, & sufficientè expressis, & insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac audita super præmissis memorati Cardinalis, & Protectoris relatione, ut Capitulum Generale dictæ Congregationis, quod de triennio in triennium celebrari hætenus consuevit, deinceps de sexennio in sexennium celebretur, illique soli Abbates regiminis, & titulares, non autem alii sub quocumque prætextu interesse debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus; Ac proinde prædictis modernis Abbati Generali, & Visitoribus, ac Procuratori Generali eiusdem Congregationis sua respectivè officia ad aliud triennium à fine triennii, ad quod in proximè præterito ipsius Congregationis Capitulo Generali electi fuerunt computandum, itaut interea in suis officiis huiusmodi cum omnibus, & singulis præheminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indul-

indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis continuare liberè, & licitè possint, & valeant eadem auctoritate harum serie prorogamus, ac extendimus, & ampliamus; Visitationes autem Monasteriorum Congregationis prædictæ, quæ annis singulis fieri solebant, imposterum singulis trienniis semel tantum fieri volumus, necnon supradictæ recreationis, quæ ventura vocatur in eadem Congregatione quot annis fieri solitæ usum auctoritate, & tenore præsentis perpetuò tollimus, & abrogamus, ipsamque recreationem de cætero fieri prohibemus. Porro taxam, & repartitionem annuorum quatuor millium ducentorum nonaginta sex scutorum, & quinquaginta octo bajochorum Caplæ publicæ præfatæ solvendorum communi consensu inter omnia dictæ Congregationis Monasteria in Dieta proximè præterita factam, ut præfertur dicta auctoritate eorundem tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac unumquodque ex dictis Monasteriis suam portionem ejusdem taxæ, juxta repartitionem hujusmodi eidem caplæ publicæ annis singulis realiter, & cum effectu solvere debere decernimus, & ordinamus. Præterea, ut Pauli literæ, & Alexandri prædecessorum præfatorum Chirographum supradictæ executioni mandentur omnibus, & singulis Superioribus Monasteriorum, Provinciarum Mediolanensium, & Pedemontii, seu Ducalinæ nuncup. præfatarum literarum serie præcipimus, & mandamus, ut bona stabilia ad eorum Monasteria respectivè spectantia, vendant, pecunias desuper ad censum capiant, aliaque omnia, quæ per literas, & Chirographum hujusmodi ordinantur, respectivè faciant, & omnino exequantur, cum participatione tamen Abbatis Generalis, & consensu dicti Caroli Cardinalis, & Protectoris ad hoc, ut proprium uniuscujusque Monasterii debitum extinguere possit, atque ita eisdem literæ, & Chirographum ea forma, quæ opportunior fuerit executioni mandata remaneant, itaut saltem omnes solutiones, quas caplæ publicæ in suis Provinciis faciunt, seu facere debent inde retrahantur, ac eosdem Superiores obligatos esse volumus ad remittendum ad eandem caplam publicam tantam pecuniæ quantitatem, quæ ad rationem quatuor annuatim pro quolibet centenariis sufficiat ad extinctionem annuæ præstationis cuilibet Monasterio etiam in prædicta repartitione assignatæ, unde capitalia francabilia, & residua debita extinguantur, atque ita capla publica hujusmodi liberetur. Cæterum sine hoc quidem remedium sufficiat, quia forsan non adsint tot bona, quæ distrahi possint, aut id fieri non expediat, eo casu licentiam, & facultatem tribuimus vendendi, & alienandi duo ex Monasteriis prædictarum, & aliarum dictæ Congregationis Provinciarum ære alieno opprassarum, si ita pro utilitate ipsius Congregationis expedire eisdem Carolo Cardinali, & Protectori, ac Abbati Generali matura deliberatione prævia visum fuerit: pretium autem inde proventurum erogari volumus in extinctionem primo loco debitorum Monasterii, & successivè Provinciæ, in qua alienatio facta fuerit. Porro Abbates locales in termino quadriennii proximè venturi Procuratorem generalem dictæ Congregationis, ac præfatum Carolum Cardinalem, & Procuratorem certiores reddere, & per notam distinctam edocere debeant, quod præsentis ordinationes cum effectu adimpleverint per extinctionem debitorum, vel illorum abductionem in suam Provinciam, itaut supradicta capla Romana publica libera remaneat, alioquin transacto quadriennio hujusmodi, nec adimpletis dictis ordinationibus non possit in illo Monasterio, quod moram in adimplendo commiserit acceptari quisquam ad habitum Canonici Regularis, vel Conversi, nec deveniri ad electionem Abbatis quamdiu eisdem ordinationibus satisfactum non fuerit; Abbas verò Abbatia, & gubernio, ac voce activa, & passiva, omni que alia prærogativa privatus remaneat, & ejus loco Minister, & Gubernator Monasterii eligatur; Procuratores quoque, qui pro eorum parte sibi injuncta non adimpleverint pariformiter privati remaneant. Elapso autem eodem quadriennio moderni, seu pro tempore existentes Abbas Generalis, & Definitorium dictæ Congregationis ordinationes supradictas in ea parte, in qua non fuerint in decursu quadriennii hujusmodi adimpletæ rigorosè exequi debeant, quod si Abbas Generalis in termino sui Generalatus ordinationes prædi-

etas ad effectum non deduxerit, idem Abbas Generalis, & Visitatores illius Provinciae, in qua defectum fuerit, remaneant in proximè futuro Capitulo generali privati voce activa, & passiva, ac quacunque praeogativa, & gradu, quos vigora Constitutionum, seu Regularum, vel consuetudinum dictae Congregationis in Dietis, & Definitorio per sexennium subsequens obtinere possent, eorumque loco alii eligantur, prout à Definitorio eligi debere volumus, & ordinamus. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, sicque, & non aliter in praemissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii, Apostolici Auditores, ac, S. R. E. praedictae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacunque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstan. pię mem. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure, quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum quorumcunque, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Provinciis, & Monasteriis, ac Superioribus, & personis quibusvis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, et innovatis, ac omnibus, et singulis illis, quae in literis, et Chirographo supradictis concessa sunt non obstan. Quibus omnibus, et singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, et singulorum tenores, formas, causas, et occasiones praesentibus pro plenè, et sufficienter expressis, insertis, servatis, et specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, et derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. Romae apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Augusti 1672. Pontificatus nostri Anno III.

I. S. Slusius,

F E S U L A N A P O N T I F I C A L I U M.

Propositis ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Colloredo in Sac. Rituum Congregatione infrascriptis Dubiis inter Episcopum, & Abbatem S. Bartholomaei Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis Fesularum: videlicet:

1. An præfato Abbati Congregationis Lateranensis habenti usum Pontificalium eadem Pontificalia ter exercere licuerit intra spatium octo dierum?
2. An per totum dictum tempus licuerit similiter retinere Sedem, seu Cathedram Episcopalem, cum Baldachino, & ornamentis?
3. An idem Abbas potuerit invitare alium Abbatem ejusdem Ordinis, sed Alienigenam ad Pontificalia exercenda in Ecclesia dicti Monasterii?
4. An Abbas localis præfente Ordinario potuerit deferre Rochettum, & Mozzettam denudatam, permettendo delarionem similis Habitus etiam aliis Abbatibus invitatis? Et quatenus affirmativè.
5. An tam dictus Abbas localis, quam alii forenses invitati potuerint in eodem habitu processionaliter incedere extra Ecclesiam per ambitum Pàrochiæ, absque licentia Episcopi?
6. An eidem Abbati licuerit Populum trina vice benedicere extra tempus functionum Pontificalium?
7. An Episcopus accedens ad dictam Ecclesiam Monasterii potuerit recepto Aspersorio è manibus ejusdem Abbatis benedicere, nedum Populum, sed etiam Abbatem ipsum, & ejus Canonicos?

S *Acra eadem Rituum Congregatio tam in voce, quam in scriptis partibus informantibus auditis censuit respondendum.*

Ad primum, & secundum licuisse in casu, de quo agitur.

Ad tertium, quartum, & quintum. Affirmativè.

Ad sextum. Non licere.

Ad septimum. Affirmativè, dummodò incedat in habitu Prælatitio, etiam viatorio. Et ita declaravit die prima Octobris 1701.

Loco ✕ Sigilli.

B. Inghirami Sac. Rituum Congreg. Secret.

Foris:

Alla Santità di Nostro Signore

P I A P A C L E M E N T E X I.

Monsign. Audit. ne parli.

P E R

Il Procurator Generale della Congregazione Lateranense.

Die 30. Aprilis 1713. Ex Audientia Sanctissimi.

Fatta Relatione Sanctiss. remisit Causam ad Sac. Congreg. Concilii juxta petita.

P. Episc. Cyren. Auditor.

Intus:

B E A T I S S I M O P A D R E.

I L Procurator Generale della Congregatione Lateranense Umilissimo Oratore della Santità Vostra riverentemente le rappresenta i suoi Canonici Regolari Lateranen. essere i veri Clerici della primitiva Chiesa descendentì dagli Apostoli, e secondo l'Istituto de i medemi rinovato da S. Agostino aver professato sempre col quarto Voto di poter avere colla sola licenza del loro Superiore Generale i Beneficj *cum Cura, vel sine Cura, intus, vel extra Religionem*, come si vede dagli Originali della loro Professione fino dal 1407. e dalle loro istesse Constitutioni impresse fino dal 1565. delle quali si porge quì annesso il Trasunto, e tal facoltà nativa, viene anco comprovato dalla Costituzione d' Innocenzo III. nel *cap. Quòd Dei timorem de statu Monach.* e dall'osservanza immemorabile.

E perche questa loro facoltà, e capacità naturale ne i tempi più moderni cominciò ad esser contrastata senza fondamento legittimo, la Sagra Congregatione de' Vescovi, e Regolari sotto li 18. Marzo 1671. senza esaminare *formitèr* un punto così grave, e solamente con una semplice Informatione del Procurator Generale di quel tempo, fece l'annesso Decreto confermato dalla san. me. di Clemente X. *viva vocis oraculo*, nel quale aggiunse a i medemi Canonici l'obbligo di prendere la Dispensa, ò Indulto Apostolico per ottenere i Beneficj Curati senza addurne ra-

D d d

gione

Autographum extat in Archivo S. Mariæ Pacis.

gione alcuna , anzi per altro confessando li medemi esser capaci de jure, & formula Professionis .

Tal Decreto non ebbe il suo effetto totale , mentre ciò non ostante hanno continuato i medemi Canonici il loro possesso immemorabile di ottenere i Beneficj *cum Cura* , *vel sine extrà Religionem* , come dagli esempj numerosi , che vi sono seguiti , anco con l'auttorità de' Vescovi , ed Arcivescovi , che non hanno difficoltà dare l'Istituzione , e possesso a i medesimi Canonici , ne i Beneficii di Cura d'Anime .

Finalmente venuto il caso di riassumere tal controversia nella Sacra Congregatione del Concilio *in una Placentina Presentationis* , dove un Canonico Regolare di S. Salvatore fù presentato da i Padroni ad una Parochia secolare , esaminato formiter l'articolo se detto Canonico presentato fosse capace colla sola licenza del suo Superiore Generale, e senza Indulto Apostolico , detta Congregatione sotto li 14. di Novembre 1693. non ostante il decreto della Congregatione de Vescovi , e Regolari , ordinò che la Causa si proponesse *formiter* citati tutti i Procuratori Generali delli Canonici Regolari per poter fare una legge universale da osservarsi in avvenire , e la san. me. d'Innocenzo XII. approvò il decreto della Sagra Congregatione del Concilio , aggiungendo , che la risoluzione da decretarsi dalla medema Congregatione dovesse confermarfi per Breve Apostolico, *ut omnibus innotescat, & lex omnibus præscribatur imposterum omninò observanda*, come si legge dal decreto , che parimente si dà annesso .

In tale stato di cose non avendo potuto prima i Canonici Regolari Lateranensi addurre le loro ragioni per non averle auute all' ordine , ed anche per scarsezza di denaro , onde non si è potuta proporre ancora la detta Causa nella Congregatione del Concilio, restando quest' articolo indeciso per esser sospeso il suddetto Decreto della Congregatione de Vescovi , e Regolari dal Decreto posteriore della Congregatione del Concilio , oggi si trovano pronti di far decidere la Causa , acciò si stabilisca una Legge perpetua da osservarsi , al qual' effetto hanno commesso ad un' Avvocato della Curia Romana di comporre un Trattato in senso di pura verità sopra tal controversia .

Supplica la somma clemenza della Santità Vostra degnarsi ordinare , che la loro Causa dalla Congregatione del Concilio , avanti la quale già pende , sia conosciuta, e decisa coll' esame da farsi in mero puncto Juris communis, Concilii Tridentini, Professionis , & Instituti dictorum Canonorum independenter , & præcisivè ab omnibus resolutionibus , & decretis Sacrarum Congregationum, Judicatis quorumcumque Tribunalium , rescriptis , & oraculis Summorum Pontificum tam favorabilibus , quàm contrariis Ordini Canonorum Regularium à temporibus Gregorii XIII. usque in præsens emanatis ; Con tutte le facoltà, e clausule avocatorie dagli altri Tribunali, opportune , e necessarie .

Che &c.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Collegiatarum Ecclesiarum , seù Monasterialium Beybergensis , Beyhardingensis , Bernriedensis , Dieffensis , Dietramzellensis , Inderstorffensis , Pollinganæ , Rattenbuechenensis , Ranshoviensis , Rorensis , Schlechdorffensis , Vveyarensis , & SS. Andreae , & Magni , Ratisbonensis , Frisingensis , Passaviensis , & Augustanæ Dioecesis in Germania Superiori , quòd in dictis Collegiatis, seù Monasterialibus Ecclesiis Indulgentiæ plenariæ , quæ in SS. Augustini , Monicae , Patritii , Frigidiani , ac Ubaldi Festivitatibus , necnon die 5. Martii , qua Omnium Sanctorum ejusdem Ordinis commemoratio fieri consuevit , Ecclesiis Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis dicti Ordinis à rec. mem. Innocentio Papa XII. prædecessore nostro concessæ sunt , solent , & solitæ sunt publicari. Verum , quia ab inquietis , & Christianæ pacis æmulis pervulgatur , primodictas Eccle-

Ecclesias, tametsi illæ Congregationis Lateranensi aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eò quia ipsi Exponentes jurisdictioni Ordinariorum locorum subjacent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis Præpositorum consilio Ecclesias primò dictas in prædictis Diœcesibus existentes Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonico-
rum Regularium Congregationis Lateranensis hujusmodi fruuntur, & gaudent, reverà frui, & gaudere auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula-
de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, & ordina-
tionibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Maii MDCCXXII. Pontifica-
tus nostri Anno I.

F. C. Oliverius,

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

E Manavit nuper à Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardina-
lium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita-
super nonnullis declarationibus, & dispositionibus facultatum Superiorum, tam
in Capitulis Generalibus, quàm Dietis Canonico-
rum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini conferendi gradus Abbatum Titularium, &
respectivè super habilitate, & requisitis subditorum ad assequendos eosdem gra-
dus Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet, Die 9. Aprilis 1723. In Dieta
Bononiæ habita 16. Maii 1705. sub Præsidentia clar. mem. Card. de Abdua Præs-
identis Apostolica auctoritate deputati, editum fuit, eadem auctoritate munitum,
Decretum, quòd Electio Abbatum Titularium reduceretur ad formam Constitu-
tionum dicti Ordinis, seu Congregationis, cujus tenor omnino in prædictis ser-
vari mandatum fuit. Verùm in Capitulo Generali ejusdem Congregationis nuper
celebrato, exposita fuit circa prædicta mens & supplicatio Definitorii Generalis,
prout sequitur. Reverendissimi Patres, Reverendissimum Definitorium ardentè
cupiens studia, & zelum eorum, qui Congregationis nostræ decori, & profectui
insudant, præmiorum influxu, quantum sibi fas est, fovere: pro altera autem par-
te venerans Decretum sub Præsidentia fel. rec. Card. de Abdua de anno 1705. au-
toritate Pontificia emanatum, quo non solum ejusdem Definitorii, sed etiam Ca-
pituli Generalis auctoritas intra limites, & tenorem Constitutionum quoad eligen-
dos Abbates perpetuos sub poena nullitatis ipso facto incurrenda restringitur: In
hac ambiguitate constitutum, hoc ad satisfaciendum suorum subditorum laboribus,
& desideriis excogitavit remedium. Censuit nempe, & insuper commendavit Re-
verendissimis Patribus Abbati Generali, & Procuratori Generali, ut Romæ effica-
citer repræscentent iis, ad quos attinet, necessitatem dandi dicto Decreto aliqua-
lem benignam interpretationem, seu discretam moderationem, qua tum Concio-
natores [quorum ex prædicti Decreti stricta observantia experitur summam oriri
penuriam] tum Magistri Novitiorum in Juvenum magis sedula educatione, tum
cæteri, quos totius Religionis augmento inservisse compertum erit, ad majorem
Congre-

Congregationis decorem, Sæcularium ædificationem, præmio laborum ad magis in Dei Vineam insudandum, promoveantur. Toti igitur Generali Capitulo hanc suam provisionalem mentem eo, quo par est, respectu communicat, sperans, ut æquo animo acceptet æqualem inter licitam suorum subditorum satisfactionem, & Pontificii Decreti obedientiam, ejusdem Reverendissimi Definitorii provisionem expectans in futuri anni Dieta quicquid in favorem, & præmium laborum, pro quo dictis Reverendis. Patribus Abbate Generali, atque Procuratore Generali enixè procurantibus, firmiter impetraturum se, sperat. : D. Alexander Joseph Chiappinus Abbas, & Visitator, atque Reverendissimi Definitorii Cancellarius manu propria. In cujus mentis executionem pro parte Abbatis Generalis, & Procuratoris Generalis fuerunt porrectæ preces Sacræ Congregationi pro declaratione, & dispositione respectivè facultatum Superiorum tam in Capitulis Generalibus, quàm Dietis, conferendi gradus prædictos Abbatum Titularium, & respectivè super habilitate, & requisitis subditorum ad assequendos eosdem gradus præsentibus exposuerunt modos. Super quibus audita Eminentissimi Fabroni Protectoris relatione, & voto; Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendis. S. R. E. Card. negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit esse faciendas declarationes super prædictis, juxta idem Votum Emi. Protectoris, facto verbo cum Sanctissimo, videlicet. Quòd quicumque ex Canonicis ad munus legendi legitimè deputatus in locis studiorum designatis, vel imposterum designandis per quindecim integros annos Logicam facultatem, aut Philosophiam, aut Sacram Theologiam, aut omnes hujusmodi facultates, aut plures illarum successivè professus fuerit, & in suo munere laudabiliter se gesserit, in proxima Dieta, vel Capitulo Generali, postquam integrum cursum ejusmodi Lecture quindecim annorum expleverit, eligatur in Prælatum Titularem, juxta tenorem Constitutionum Lateranensium. Præterea quicumque per quindecim integras Quadragesimas Conciones habuerit in Civitatibus, in Ecclesiis insignioribus, & laudabiliter se gesserit, in proxima Dieta eadem Prælatura Titulari ornari debeat, dummodo tamen prævio riguroso examine, qualitates Civitatum, & Ecclesiarum à Constitutionibus præscriptæ, & Conciones quotidianæ per quindecim integras Quadragesimas laudabiliter habitæ, virtutes etiam, & laudabilis vitæ merita per vota secreta à duabus saltem ex tribus Definitorum partibus approbentur. Ulterius Magistri Novitiorum ad formam Constitutionum Lateranensium ritè electi, & qualitatibus requisitis ab iisdem Constitutionibus præditi, qui in locis pro Novitiatu legitimè deputatis saltem per quindecim integros annos suo munere laudabiliter functi fuerint, in proxima Dieta, vel Capitulo Generali, prævio consensu Definitorii, concurrentibus duabus saltem ex tribus partibus per vota secreta, præstando, præfata Prælatura, seu Abbatia Titulari perpetua pariter decorentur. Postremò nullus ad eandem Abbatiam Titularem, seu aliam quamcunque similem Dignitatem perpetuam, sive Definitoratus, sive alio quocunque nomine nuncupatam ob quæcunque publica servitia toti Lateranensi Congregationi præstita, promoveri imposterum possit à Dietis, seu solo Definitorio, sed talis facultas uni imposterum Generali Capitulo reservata intelligatur; ea tamen conditione, ut præfata servitia verè publica sint, & universam Religionem respiciant, ac per legitimas probationes, & perspicua documenta universis Patribus vocalibus demonstrentur, & ut deindè electio, nullatenus per acclamationem, sed per vota secreta, & consentientibus duabus saltem ex tribus suffragiorum partibus vocalium totius Capituli Generalis fieri debeat, utque Prælati similiter electi in singulis Capitulis Generalibus duorum numerum non excedant. Quæ omnia, & singula, ut præfertur, expressa pro firma, præcisa, atque perpetua norma imposterum inviolabiliter observari debeant, & si quæ aliter, aut adversus ea quomodolibet acta, vel gesta fuerint, invalida ipso jure, ac nullius roboris, & momenti esse intelligantur: Contrariis quibuscunque minimè obstantibus. Gum autem, sicut dicti Abbas Generalis, & Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecerunt,

runt, ipsi præmissa, quò firmitus subsistant, & servantur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri plurimum desiderent. Nos ipsorum Abbatis Generalis, & Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, & in eo contenta, & expressa quæcunque, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis insertum Decretum hujusmodi firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Lateranensis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. April. 1723. Pontificatus nostri Anno II.

F. Card. Oliverius.

Extat Autographum in Scriniis S. Mariæ Pacis de Urbe.

BEATISSIME PATER.

Procurator Generalis Canoniorum Regularium Lateranensium ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus exponit, sui Ordinis Conventus per Italiam constitutos, ob Bella, Contributiones, Subsidia, Decimas, & alias calamitates, & infortunia, à prædictis causis, & aliis, heu nimium notoriis, derivantia, dura premi paupertate, largitiones etiam Fidelium esse maximoperè imminutas, & Fundos quoque, & capitalia Missarum perpetuarum ex prænarratis, aliisque causis, aut in totum deperdita, aut magna ex parte detrita esse, & consumpta, quocirca idem Procurator pari humilitate exorat pro dictarum Missarum perpetuarum, quæ usque ad præsentem diem celebrari debuissent, & celebratæ non sunt, benigna condonatione, & reductione in futurum.

Die 10. Septembris 1723.

Sanctissimus Dominus noster Innocentius Papa XIII. ex sententia Sacræ Congregationis Concilii, maturè consideratis causis supra recensitis, necnon exemplis suorum Prædecessorum, Alexandri VII. Clementis X. & Clementis XI. Romanorum Pontificum, ab hætenus omissa Missarum perpetuarum celebratione misericorditer absolvit, mandavitque, ut à Patre Abbate Generali cum Patrum Visitationum consilio unus Conventus in unaquaque Provincia eligatur cum facultate mutandi, & alterum toties quoties sibi videbitur, adhibito prædicto consilio in unaquaque Provincia substituendi, in quorū respectivè Conventuum designandorum Eccle-

Ecclesiis quolibet anno in perpetuum initio ducto ab anno 1724 uno die infra octavam commemorat. omnium Fidelium Defunctorum, unum Anniversarium in Tabella onerum Conventuum describendum celebretur, & applicetur pro animabus illorum, pro quibus præfatæ Missæ perpetuæ erant celebrandæ, & applicandæ, & hæcenus non fuerunt celebratæ, & applicatæ; Quoad onera verò perpetuarum Missarum usque in præsentem diem acceptata, & impostum adimplenda, Sanctitas Sua eidem P. Abbati Generali demandavit, ut adhibito in Congregationis Dieta Patrum Visitatorum consilio, ex singulis Italiæ Provinciis binos eligat Canonicos Regulares ex suo Ordine pietate, zelo, doctrina, & probitate præditos, qui Testamentis, Instrumentis, Libris, Tabellis, cæterisque documentis, quibus onera Missarum unicuique Conventui suæ Provinciæ respectivè incumbuntia descripta continentur, perspectis, ac sedulo examinatis, & redditibus unicuique oneri attributis, nec non eorum diminutionibus diligenter perquisitis, atque perpensis, & præsertim an diminutiones istæ perpetuæ sint, vel temporaneæ, distinctam, atque fidelem descriptionem ad eundem Patrem Abbatem Generalem transmittant, qui una cum dictis Visitatoribus in Dieta pro eorum omnium conscientia [cujus rationem supremo Judici Christo Domino se districtè reddituros meminisse debebunt] unamquamque perpetuam Missam moderari valeat, & reducere ad rationem eleemosynæ scutorum sexaginta monetæ Romanæ pro qualibet intra terminum trium annorum à Data præsentium, factaque post reductionem distincta onerum descriptione in Tabella Missarum uniuscujusque Conventus. Cæterum quoad novorum onerum, seu Eleemosynarum, aut oblationum pro Missis perpetuis celebrandis acceptationem in futurum, Sanctissimus Dominus noster inhærendo Decretis de celebratione Missarum jussu fel. rec. Urbani Papæ VIII. & fel. pariter record. Innocentii Papæ XII. per Sacram Congregationem Concilii editis prohibuit omnibus, & singulis Abbatibus Localibus, vel aliis, ad quos pertinet, ne impostum onera perpetua Missarum celebrandarum suscipiant sine Patris Abbatis Generalis, pro tempore, consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda, renovata pœna privationis contravenientibus omnium Officiorum, quæ tunc obtinebunt, & perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, & privationis pariter ipso jure, & absque alia declaratione, vocis activæ, & passivæ, & quoad ipsum Generalem pro dictis oneribus perpetuis acceptandis requisitum Sanctitas Sua in ejus memoriam revocavit, ipsum in singulis casibus teneri diligenter inquirere de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, & Conventui incumbentibus, nec eum antea assensum, aut licentiam præbere debere, quam ipsi legitimè constitutis Sacerdotes uniuscujusque Ecclesiæ, & Conventus tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis, satisfacere posse, præcipuamque demùm ab ipso Generali habendam esse rationem, ut redditus, & bona, quæ Conventibus assignantur pro Missis perpetuis, omninò respondeant non Eleemosynæ manuali, sed Eleemosynæ perpetuæ taxandæ juxta morem cujusque Civitatis, Diœcesis, vel Provinciæ, etsi in re tanti momenti deses fuerit, aut negligens, sciat se tam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ, & aliorum pro tempore Romanorum Pontificum esse subiectum, quàm prætermissi muneris, in novissimo die rationem esse supremo Judici Christo Domino redditurum.

C. Cardinalis Origus Præfectus

Loco ✕ bigilli.

P. de Lambertinis Secretarius.

Quibusdam verò circa Decreti intelligentiam, exortis dubiis, & primò circa Missas cum cantu celebrandas, secundò de binario Religiosorum numero ex singulis Europæ Provinciis eligendo, & de Monialium Monasteriis, tertio, hisque per eundem Patrem Procuratorem Generalem Sacræ Congregationi expositis, subsequens emanavit declaratio.

Die 20. Novembris 1723. Sacra Congregatio Eminentiss. S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, quoad facultatem reducendi Missas cantatas, censuit, post receptas notitias de partibus, per Oratorem exprimendum earum numerum pro unaquaque Provincia, & deinde supplicandum pro reductione. Quoad facultatem augendi numerum Religiosorum deputandorum pro vastis Provinciis, eam P. Generali pro ejus arbitrio benigne impartita est, dummodò tamen Religiosi ultra numerum deputandi easdem habeant qualitates in Decreto expressas; Quo verò ad declarationem circa Monasteria Monialium Ordinis, censuit, Decretum extendi ad ea Monasteria, quæ sunt pleno Iure Religioni subjecta.

C. Card. Origus Præfectus.

Loco ✕ figilli.

P. de Lambertinis Secretarius.

Formula Professionis, qua utebantur Canonici Regulares S. Augustini in Monasterio S. Leonardi de Monte Donicho propè, & extra Veronam, de Anno 1407.

Sit Nomen Domini benedictum.

ANNO à Nativitate Domini MCCCCVII. Die ultimo Novembris, Ego Dominus Gabriel de Grassis de Castro qui in seculo vocabar Azolinus filius quondam Bonelli Voveo, & Profiteor, & Promitto Deo, & B. Mariæ semper Virgini, & B. Augustino, & tibi Domno Galdino de Bardi Priori Monasterii Sancti Leonardi de Monte Donicho propè Veronam Ordinis Canonorum Regularium S. Augustini, successoribusque tuis canonicè intrantibus, & in observantia Regulari viventibus, Obedientiam, & Castitatem, & Vivere in Communi sine proprio, & in observantia Regulari usque ad mortem secundum Regulam S. Augustini, & quod nunquam acceptabo aliquod beneficium Ecclesiasticum cum Curâ, vel sine Curâ, extra, vel intra dictum Ordinem sine consensu, & voluntate Congregationis nostræ, vel Capituli nostri, renunciando omnibus juribus, privilegiis, & consuetudinibus ex nunc, & in futurum mihi in contrarium competentibus, & quomodolibet competituris.

Ego Dominus Gabriel supradictus prædicta omnia scripsi, & in fidem, & testimonium præmissorum manu propria mea. Deo gratias. Amen.

Formula Professionis, qua uti consuevere Canonici Regulares S. Augustini in Monasterio S. Mariæ de Caritate Venetiarum Anno 1414.

Sit Nomen Domini benedictum.

Millesimo quadringentesimo quarto decimo, die quinto mensis Januarii. Ego Dominus Antonius de Florentia filius Simonis Voveo, Profiteor, & Promitto Deo, & B. Mariæ semper Virgini, & tibi Domno Leoni de Caratte Mediolanensi Vicario hujus Monasterii S. Mariæ de Charitate, nomine, & vice Prioris Monasterii S. Leonardi propè Veronam Ordinis Canonorum Regularium S. Augustini, successoribusque ejus, & suis canonicè intrantibus, & in observantia Regulari viventibus, Obedientiam, & Castitatem, et Vivere sine proprio, et in observantia Regulari usque ad mortem secundum Regulam S. Augustini, et quod nunquam acceptabo aliquod beneficium Ecclesiasticum, seu Ecclesiam cum Curâ, vel sine Curâ, intus, vel extra Ordinem nostrum absque licentia, consensu, & voluntate Capituli nostri dicti Monasterii, non obstantibus aliquibus juribus, privilegiis, & consuetudinibus in contrarium mihi competentibus, & quomodolibet competituris.

Ego supradictus Dominus Antonius filius suprascripti Simonis manu propria hæc scripsi, & subscripsi in testimonium robur, & fidem præmissorum.

E e c

Formu-

Originale
extat in
Archivo
S. Leonardi
propè, &
extra Vero-
nam, ubi
reperiuntur
quàmpluri-
mæ aliæ
consimiles
Formulæ
ab anno
1412
usque in
præsens.

Originale
extat in
Archivo
S. Mariæ
Charitatis
Venetia-
rum.

*Formula Professionis adhibita à Canonicis Regularibus S. Augustini eò tempore,
quo debebant in Monasterio Sacrosanctæ Basilicæ Lateran. sub Nicolao V.
Anno 1451.*

J E S U S M A R I A .

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit Cœlum, & Terram,

Originale
reperitur in
Archivo
S. Mariæ
Pacis de
Urbe.

In nomine Domini nostri Jesu Christi. Amen.

ANNO Domini MCCCCLI. Indictione 1. die 29. mensis Septembris. Ego
Dopnus Joannes de Fane Clericus Leodiensis Diœcesis Canonicus Regu-
laris filius Nicolai de Fane, Voveo, Profiteor, & Promitto Deo, & B. Mariæ semper
Virgini, & Beato Augustino Patri nostro, & tibi Dopno Petro de Venetiis Vica-
rio Sacrosanctæ Lateranensis Ecclesiæ vice, & nomine Domni Aurelii de Placen-
tia Rectoris majoris de Congregatione Salvatoris Lateranensis Ordinis S. Augu-
stini Canonicorum Regularium canonicè intrantium, Obedientiam, Castitatem, &
Vivere in Communi sine proprio usque ad mortem secundum Regulam B. Augustini;
Et quòd nunquam acceptabo aliquod Beneficium cum Curâ, vel sine Curâ iatùs,
vel extra Ordinem nostrum sine licentia, & consensu totius nostri Capituli Gene-
ralis; non obstantibus juribus, & privilegiis quibuscumque mihi competentibus,
seu quomodolibet mihi competituris.

In cujus rei Testimonium ego præfatus Domnus Joannes de Fane præsentem
cedulam scripsi, & ore meo pronunciavi. Deo gratias. Amen. Coram Deo, &
Altari,

In Bibliotheca Sanctæ Mariæ Pacis de Urbe reperitur Codex Constitutionum
Ordinis M. S. in pergamena de anno 1453. in quo pag. 43. ita legitur.

Capitulum XXXVI. de forma Professionis, & modo suscipiendi Novitios
ad Professionem.

Ut aliquis modus, & forma faciendi professionem uniformiter in nostris Mo-
nasteriis observetur, utile arbitramur ipsum in scriptis habere. Positus itaque No-
vitiis ante Altare genibus flexis, & dictis per Priorem Orationibus consuetis, ac
solita solemnitate servata dicat :: Sit nomen Domini benedictum :: & responso à
Ministris Altaris :: Ex hoc nunc, & usque in sæculum :: legat Professionem suam
in hunc modum :: Anno D. M. CCCCL. Die 1. Martii. Ego Domnus B. in sæcu-
lo vocatus P. filius &c. de tali loco, vel Patria. Voveo, Profiteor, & Promitto Deo,
B. M. Virgini, & B. Augustino, ac tibi Domno N. de tali loco Priori hujus Mona-
sterii Salvatoris Lateranensis de Urbe, & successoribus tuis canonicè intrantibus re-
cipienti nomine, ac vice D. G. P. Rectoris generalis totius Congregationis Sal-
vatoris Lateranensis Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, & successo-
rum ejus canonicè intrantium, Obedientiam Castitatem, & Vivere in Communi si-
ne proprio usque ad mortem secundum Regulam S. Augustini, & quòd nunquam
absque licentia Capituli generalis dictæ Congregationis, vel ejus auctoritate fun-
gentis aliquod cum Curâ, vel sine Curâ beneficium acceptabo intùs, aut extra Or-
dinem nostrum, renunciando omnibus juribus, Privilegiis, & consuetudinibus in
contrarium mihi competentibus, vel quomodolibet competituris.

Ego D. B. &c. suprascriptus propria manu scripsi, atque proprio ore
pronuntiavi.

Eadem Formula Professionis legitur in alio Codice Constitutionum Ordinis
edito Lucæ de anno 1560. Apud Vincentium Busdracum,

*Formula Professionis, qua nunc utuntur Canonici Regulares Ordinis S. Augustini
Congregationis Lateranensis, uti legitur in Libro Constitutionum
prædicti Ordinis edito Romæ Typis Reve. Cam. Apost.
de Anno 1628. par. 1. cap. 42. pag. 87.*

ANNO Domini die . . Mensis . . .

Ego Domnus N. in sæculo vocatus N. filius N. de tali loco, Voveo Profiteor, & Promitto Deo, Beatæ Mariæ Virgini, & Beato Augustino, & tibi Patri Domno N. de tali loco Abbati, seu Priori hujus Monasterii S. N. Ordinis Canonorum Regularium S. Augustini Congregationis Salvatoris Lateranensis, recipienti nomine, & vice Reverendissimi Patris D. N. de tali loco ejusdem Congregationis Abbatis Generalis, ac successorum ejus canonicè intrantium, Obedientiam, Castitatem, & Vivere in Communi sine proprio usque ad mortem, & secundum Regulam S. Augustini, & quod nunquam absque licentia Capituli generalis dicte Congregationis, vel ejus auctoritate fungentis, aliquod cum Curâ, vel sine Curâ beneficium acceptabo intus, vel extra Ordinem nostrum, renunciando omnibus juribus, privilegiis, & Consuetudibus, in contrarium mihi competentibus vel quomodolibet competituris.

Ego D. N. superscriptus manu propria scripsi, & ore proprio pronunciavi.

CAUSâ Aggregationis Canonorum Regularium Congregationis S. Patritii in Regno Hiberniæ factæ Canonicis Regularibus Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis per Reverendissimum P. Domnum Athanasium Clappinium Placentinum præfatæ Congregationis Lateranensis Abb. Generalem, concessæ fuere eisdem Canonicis Regularibus Congregationis S. Patritii, anno 1698. die 21. Maii, Constitutiones quibus utuntur Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, nonnullis moderationibus appositis, in quibus pag. 39. cap. 31. inserta legitur eadem Formula Professionis, quæ est in usu apud Canonicos Regulares prædictæ Congregationis Lateranensis, solummodò discordans in modo exprimendi eam partem, quæ continet acceptationem Beneficiorum, uti conferenti eas patebit; Etenim post illa verba: *Obedientiam, Castitatem, & v. vivere in communi sine proprio usque ad mortem, secundum Regulam S. Augustini*, hæc sequuntur, servatis tamen omnibus juribus, privilegiis, & consuetudinibus mihi competentibus, vel quomodolibet competituris ad Beneficia, vel cum Curâ, vel sine Curâ sive intra, sive extra Ordinem nostrum; Quæ nihilominus non acceptabo absque licentia Capituli Generalis hujusce Congregationis, vel ejus auctoritate fungentis. Ego N. superscriptus &c.

In quorum confirmationem emanavit Breve Innocentii Papæ XII. sic incipien.

I N N O C E N T I U S P A P A XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Congregationis Sancti Patritii in Regno Hybernæ, quod aliàs ne ipsi diutius dispersi, ac sine Pastore remanerent, dicta eorum Congregatio Congregationi Lateranensi Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini de consensu illius Superiorum aggregata fuit cum facultate utendi Constitutionibus ejusdem Congregationis Lateranensis, servatis tamen, durante præsentis rerum dictique Regni statu, nonnullis moderationibus in decreto super Aggregatione hujusmodi emanato expressis . . . Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Aggregationem prædictam quo firmitus subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri summoperè desiderant . . . Nos ipsos exponentes . . .

prosequi

prosequi volentes...absolventes... de Venerabilium Fratrem nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, Aggregationem prædictam Congregationis S. Patritii Congregationi Lateranensi, sicut præmittitur, factam sine præjudicio tamèn Jurium Ordinariis locorum quomodolibet competentium, & cum usu Constitutionum ipsius Congregationis Lateranensis autoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus salva... autoritate Congregationis eorundem Cardinalium, decernentes easdem...semper firmas...inviolabiliter observari...sicq; per quoscunque Judices ..., etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicare, & deffinire debere, ac irritum & inane si secùs super his à quoquam quavis autoritate...

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30, Januarii 1699. Pontificatus nostri Anno VIII.

Explicit
Bullarium Lateranense

INDEX CHRONOLOGICUS

RERUM NOTABILIVM.

PATROCINATIO Sedis
Apostolicæ.

Alexandri II. 1068.

Canonica San-
cti Frigidiani
Lucen. Pag. 1.

PONTIFICALIVM usus.

Urbani II. 1092.

Pro Abbate Mo-
nasterii Ca-
vensis. 330.

BONORUM POSSESSIO
confirmatur.

Paschalis II. 1105.

Præposito San-
cti Frigidiani
Lucen. 2.

DECIMÆ conceduntur.
SIMILIA.

Ejusdem 1106.

Pro eadem Ca-
nonica. 3.

CHRISMA petendum.
DISSERTORUM interdi-
ctum.

Ejusdem 1111.

Pro eadem. 4.

Ejusdem 1115.

Pro Canonica
Ravennæ. 5.

CLERICORUM receptio.
CONSTITUTIONES con-
firmantur.

Ejusdem an. . . .

Pro eadem. 6.

A' LITANIIS exemptio.
SEP ELIRE Capellanis
prohibetur.

Gelasii II. 1119.

Pro Canonici
S. Frigidiani
Lucen. ibid.

EXEMPTIO ab Exactioni-
bus.

Calisti II. 1124.

Pro iisdem. 7.

EXCOMMUNICANDI
DISSERTORES fa-
cultas.

Ejusdem cod. anno.

Pro iisdem. 8.

PATROCINIUM Apo-
stolicum.

Honorii II. 1128.

Pro iisdem. 9.

DECIMÆ conceduntur.
CHRISMA petendum.
SIMILIA.

Innocentii II. 1133.

Pro iisdem. 10.

HOSPITIUM Sæculari-
bus Potestatibus in-
tra Clausura interdi-
citur.

Lucii II. 1144.

Pro iisdem. 11.

BAPTISMI usus concedi-
tur.

Ejusdem cod. anno.

Pro iisdem. 12.

SIMILIA.
ELECTIO PRÆPOSITI
solis Canonicis refer-
vata.

Ejusdem cod. anno.

Pro iisdem. 13.

PATROCINIUM Apo-
stolicum.

Ejusdem 1134.

Pro Canonica
Mortariensi. 14.

CHRISMA, ET ORDI-
NATIONES.

DECIMÆ conceduntur.
LIBERTAS SEPULTU-
RÆ.

XENODOCHIUM! & alia
bona conceduntur.

PAROCHIA confirmatur.
SEPELIRE Monachis, &
Cappellanis prohibe-
tur.

BONORUM POSSESSIO.
A' DECIMIS exemptio.

UNIO Ecclesiæ S. Panta-
leonis.

ORDINATIONES.

DECIMÆ.

BAPTIZANDI facultas.

POENARUM ECCLE-

SIASTICARUM in-

fictio prohibetur ad

triennium.

UNIO Ecclesiæ S. Salva-

toris in Mustiolo.

PATROCINIUM Apo-

stolicum.

POSSESSIONES confir-

mantur.

PROTECTIO Apostolica.

BONORUM confirmatio.

OBLATIONES conce-

duntur.

DIACONUS CARDI-

NALIS ex eadem as-

sumendus.

PRIVILEGIO-)

RUM.) confir-

POSSESSIO-) matio.

NUM,)

DECIMÆ.

ORDINATIONES.

BAPTISMUS.

SIMILIA,

DIACONUS CARDI-

NALIS ex ea assu-

mendus.

SIMILE PRIVILE-

GIUM.

LIBERTAS.]

POSSESSIONES.] con-

DECIMÆ.] fir-

ORDINATIO] man-

NES.] tur.

BAPTISMUS.]

Ejusdem 1135.

Ejusdem eod. anno.

Ejusdem 1136.

Ejusdem 1137.

Ejusdem 1139.

Ejusdem 1140.

Ejusdem 1143.

Coelestini II. eod. an-
no.

Ejusdem eod. anno.

Ejusdem eod. anno.

Lucii II. 1144.

Ejusdem eod. anno.

Eugenii III. eod. an-
no.

Ejusdem 1145.

Pro Canonica S.
Frigdiani Lu-
censis.

Pro eadem.

Pro Canonica
Rhenana.

Pro Canonica S.
Frigdiani Lu-
cen.

Pro Canonica
Ravennæ.

Pro Capitulo S.
Frigdiani.

Pro Canonica
Rhenana.

Pro Ecclesiæ
S. Sepulchri
Hierosolymit.

Pro Canonica
S. Frigdiani.

Pro eadem.

Pro Canonica
Rhenana.

Pro Canonica
Lucensi.

Pro eadem.

Pro eadem.

BONO-

BONORUM confirmatio.	Ejusdem eod. anno.	Pro Canonica Mortarien.	31.
SIMILE.	Ejusdem 1150.	Pro Canonica Rhenana.	33.
SIMILE.	Ejusdem eod. anno.	Pro Canonica Montis Belii.	34.
UNIO Ecclesiæ S. Andreae Carrariæ confirma- tur.	Ejusdem 1151.	Pro Canonica Lucensi.	36.
DECIMÆ conceduntur. POSSESSIONES & PROVENTUS confirman- tur.	Anastasio IV. 1154.	Pro Basilica La- teran.	37.
SIMILIA.	Ejusdem eod. anno.	Pro Canonica Rhenana.	38.
UNIO Ecclesiæ S. Poren- tianiæ de Urbe, & POSSESSIONES confir- mantur.	Adriani IV. eod. an- no.	Pro eadem.	40.
NOVÆ ECCLESIAE edi- ficari prohibentur in detrimentum ipsius.	Ejusdem 1155.	Pro Canonica Lucensi.	41.
DIACONI CARDINA- LIS ex ea assumendi Privilegium confir- matur.	Alexandri III. 1160.	Pro eadem.	ibid.
PRESBYTER CARDI- NALIS assumendus ex Congregatione S. Frigidiani.	Ejusdem 1166.	Pro Canonica S. Crucis in Hierusalem de Urbe.	42.
POSSESSIONES confir- mantur.	Ejusdem 1168.	Pro Canonica Mortariensi.	43.
POSSESSIONES confir- mantur.	Ejusdem 1168.	Pro Canonica Rhenana.	44.
POENÆ ECCLESIASTI- CÆ non infligendæ Canonicis.	Ejusdem 1172.	Pro Canonica Taryisina.	46.
CELEBRATIO PRIVA- TA divinorum tem- pore Interdicti.	Ejusdem 1177.	Pro Canonica Rhenana.	47.
POSSESSIONES] confir- &] mantur.	Ejusdem 1177.	Pro eadem.	50.
PRIVILEGIA.]	Ejusdem 1178.	Pro eadem.	49.
SIMILIA.]	Lucii III. 1182.	Pro eadem.	51.
POSSESSIONES confir- mantur.	Urbani III. 1185.	Pro eadem.	53.
LIBERTAS SEPULTU- RÆ.		EXEM-	
DECIMÆ.			
Prædicta confirmantur.			
Simile.			
Simile.			
Simile.			

EXEMPTIO ab oneribus.	Ejusdem 1186.	Pro Canonica
POSSESSIONES confir-		Crescentiaci.
mantur.		55.
SCHISMATICORUM re-	Ejusdem 1187.	Pro Canonica
conciliatio.		Mortariensi.
DECIMÆ.		
CENSURÆ Fratribus		
non infligende.		
EXEMPTIO ab oneribus.		
SEPULTURÆ LIBER-		
TAS.		
PASTORALIS usus.	Ejusdem anno...	Pro Preposito S.
		Agathæ Cre-
		monæ.
A' DECIMIS exemptio.	Ejusdem anno....	Pro Canonica
ORDINUM susceptio.		S. Mariæ Cha-
SEPULTURÆ LIBER-		ritatis Vene-
TAS.		tiarum.
POSSESSIONES) confir-	Clementis III. 1188.	Pro Canonica
PRIVILEGIA.) mantur.		Rhenana.
TICINI transitus.	Ejusdem 1189.	Pro Canonica
CELEBRATIO PRIVA-		Brinatis.
TA tempore Interdi-		
cti.		
ORDINUM &] susce-		
CONSECRA-] ptio.		
TIONIS.]		
POSSESSIONES confir-	Cœlestini III. 1191.	Pro eadem.
mantur.		
A' DECIMIS immunitas.		
SEPULTURÆ LIBER-		
TAS.		
PATROCINIUM Apo-	Innocentii III. 1199.	Pro Canonica
stolicum.		Casæ Dei.
POSSESSIONES confir-		
mantur.		
ORDINATIONES.		
EXEMPTIO ab oneribus.	Ejusdem eod. anno.	Pro eadem.
POSSESSIONUM confir-		
matio, &		
LIBERTATUM.		
A' DATIIS Immunitas.	Ejusdem 1209.	Pro Canonica
		Portuensi.
DOMUS &] construendæ	Honorii III. 1220.	Pro Canonica
ECCLE-] in propriis		Lateranensi.
SIÆ.] fundis.		
PRÆSCRIPTIO centena-	Ejusdem 1224.	Pro eadem.
ria.		
CANONICI MORTA-		
RIENSES ad hanc	Ejusdem eod. anno.	Pro Canonica
Ecclesiam reducti.		S. Petri Pa-
SIMILE.		piæ.
POSSESSIONES confir-	Ejusdem eod. anno.	Pro eadem.
mantur.	Gregorii IX. 1227.	Pro Canonica
		Vercellensi.
		A'TRI-

A' TRIRUNALIBUS Lai-
cis exemptio .
POSSESSIONES) confir-
&) mantur.
PRIVILEGIA .
PRÆSCRIPTIO cente-
maria .
UNIO ejus cum Morta-
rienſibus confirma-
tur .
POSSESSIONES & alia
confirmantur .
**CAPITULI GENERA-
LIS STATUTA** con-
firmantur .
ORDINES MINORES
conferendi Fratribus
facultas .
POSSESSIONES) confir-
&) mantur.
PRIVILEGIA)
SUBJECTIO ſoli Romano
Pontifici .
INDULGENTIA ſubve-
nientibus huic Eccle-
ſiæ .
EXEMPTIO ab omni im-
poſitione .
SIMILE .

SIMILE .

POSSESSIONES) confir-
&) mantur.
PRIVILEGIA .
TONSURA Proſitentibus
conferenda .
INMUNITAS ab extraor-
dinariis .
**HABITUS EREMITA-
RUM** S. Auguſtini .
PONTIFICALIUM uſus .
**CELEBRATIO PRIVA-
TA** tempore Interdi-
cti .
POSSESSIONES confir-
mantur .
**SEPULTURÆ LIBER-
TAS** .
DECIMÆ .
SIMILE .
SIMILE .

Ejuſdem eod. anno .

Ejuſdem 1228 .

Ejuſdem eod. anno .

Ejuſdem 1232 .

Ejuſdem 1238 .

Ejuſdem eod. anno .

Innocenti IV. 1244 .

Ejuſdem eod. anno .

Ejuſdem 1250 .

Ejuſdem 1252 .

Ejuſdem anno

Alexandi IV. 1255 .

Ejuſdem 1256 .

Ejuſdem eod. anno .

Ejuſdem 1257 .

Ejuſdem 1258 .

Ejuſdem eod. anno .

Pro Canonica
Lateranenſi .

Pro eadem .

Pro Canonica
S. Petri Pa-
piæ .

Pro Canonica
Brixienſi .

Ad Capitulum
Mortarienſe .

Pro Præpoſito
Mortarienſi .

Pro Canonica
Lateranenſi .

Pro eadem .

Ad Capitulum
Mortarienſe .

Pro Canonica
S. Petri Pa-
piæ .

Ad Capitulum
Mortarienſe .

Pro Canonica
Portuenſi .

Pro Canonica
Firmana .

Pro Canonica
Frigidionaria .

Pro eadem .

Pro eadem .

B

68.

71.

74.

ibid.

75.

77.

ibid.

78

79.

ibid.

80.

ibid.

ibid.

82.

83.

85.

87.

ibid.

SIMI.

SIMILE.	Ejusdem eod. anno.	Pro eadem.	149.
Ab IMPOSITIONIBUS exemptio.	Clementis IV. 1267.	Pro Basilica La- teranen.	87.
PRIVILEGIA,) &) confir- POSESSIONES) mantur.	Gregorii X. 1272.	Pro Canonica Frigidionaria.	88.
DELATIO FRUCTUUM libera.	Honorii IV. 1285.	Pro Canonica Veneta.	90.
BENEDICTIO ABBA- TIS facta ab Episco- po Novarien. nomi- ne Papæ.	Nicolai IV. 1288.	Pro Abbazia S. Petri Papiæ.	91.
IMMUNITAS ab exatio- nibus.	Ejusdem eod. anno.	Pro Basilica La- teranenfi.	ibid.
INDULGENTIA in Festo S. P. Augustini.	Clementis V. 1306.	Pro Ecclesia S. Petri Papiæ.	ibid.
IMMUNITAS ab oneri- bus.	Ejusdem 1308.	Pro Canonica Veneta.	92.
POSESSIONES] confir- &] mantur.			93.
LIBERTATES.]	Ejusdem 1131.	Pro Canonica S. Petri Pa- piæ.	92.
LIS de electione duorum Abbatum componi- tur.	Ejusdem eod. anno.	Ad Vassallos ejusdem Ca- nonicæ.	93.
OBEDIENTIA Abbati electo.	Joannis XXII. 1318.	Pro Canonica Sanctæ Aga- thæ Cremo- næ.	94.
USUS BACULI. MITRÆ. ANNULI. SOLEMNIS BENEDI- CTIO.	Ejusdem 1326.	Pro Fratribus Eremitanis.	ibid.
DIVINA OFFICIA in Ec- clesia S. Petri Papiæ sub debito modo, & forma.	Benedicti XII. 1337.	Pro Canonica Mortariensi.	99.
LITTERÆ quædam APO- STOLICÆ, quæ ve- tustate interibant, confirmantur.	Ejusdem 1339.		100.
CONSTITUTIONES to- tius Ordinis Canoni- corum Regularium.	Ejusdem eod. anno.		131.
CONSTITUTIONES spe- ciales pro Provincia Lombardiæ Canoni- corum Regularium.	Urbani VI. 1385.	Ad Canonicos S. Petri Papiæ.	133.
ABBAS ex ordine Fra- trum Servorum Bea- tæ Mariæ ipsis præfi- citur.	Ejusdem eod. anno.	Ad Vassallos S. Petri.	134.
OBEDIENTIA præfato Abbati impendenda.	Ejusdem eod. anno.	Pro Canonica S.	VATO-
PATRONI, & CONSER-			

VATORES deputan- tur.		Petri Papiæ .	ibid.
BENEDICTIO suscipien- da à quocumque An- tistite .	Ejusdem eod. anno .	Ad Abbatem ejusdem Ca- nonicæ .	136.
PONTIFICALIUM usus conceditur .	Ejusdem 1386.	Pro Priore San- cti Frigidiani Lucen.	ibid.
CONSERVATORES , & JUDICES deputan- tur .	Bonifacii IX. 1391.	Pro Canonica S. Petri Pa- piæ .	137.
LIS inter Canonicos Re- gulares , & Eremita- nos dirimitur .	Ejusdem 1394.		ibid.
INDULGENTIA tempo- re Pontificalium .	Ejusdem 1400.	Pro Canonica S. Frigidiani .	144.
CONSTITUTIONUM Benedicti XII. Obser- vantia injungitur .	Ejusdem 1401.	Ad Abbatem S. Petri Papiæ .	ibid.
ABBAS ex Ordine D. Be- nediti eligitur .	Ejusdem 1402.	Ad eundem .	148.
OBEDIENTIA prædicto Abbati præstanda .	Ejusdem eod. anno .	Ad Canonicos S. Petri Pa- piæ .	148.
A'DECIMIS exemptio .	Gregorii XII. 1407.	Pro Canonica S. Frigidiani .	149.
EACULTAS transmitten- di Fratres de uno Monasterio ad aliud ,	Ejusdem 1408.	Ad Canonicos Frigidiona- rios, & Vero- nenses .	150.
MUTANDI , aut confir- mandi Priores .			
INDULGENTIA in emis- sione Professionis ,	Ejusdem 1411.	Ad Canonicos de Sylva La- cus .	151.
POSSESSIONES .			
LIBERTATES ,	Martini V. 1418.	Ad Canonicos Frigidiona- rios , Vero- nenses, & Bo- nonien.	ibid.
IMMUNITATES & GRATIÆ confirmantur .			
ECCLESIA S. Mariæ de Rhenno , & S. SALVATORIS de Bo- nonia Ambrosianis conceditur .	Ejusdem eod. anno .		
S. VICTORIS extra & S. JOHANNIS in Monte intra Bononiam Mo- nasteria reformantur .	Ejusdem 1419.		152.
MONASTERIA quædam in novam Congrega- tionem eriguntur; & STATUTA nonnulla ob- servanda .	Ejusdem 1421.		153.
DIGRESSIO ad alios Re-	Eugenii IV. 1435.		154.

gulares Canonicis
Frigdionariis inter-
dicta.

A' PROCESSIONIBUS
Rogationum eximun-
tur Canonici Frigdio-
narii ubique existen-
tes.

Ejusdem 1437.

ORDINATIONES reci-
pere possunt Canoni-
ci Frigdionarii ubi-
cumque & à quo-
cumque Antistite, de
suorum tantum Præ-
latorum licentia.

Ejusdem 1438.

Ab EXACTIONIBUS ,
IMPOSITIONIBUS,
& **ONERIBUS** qui-
buscumque eximun-
tur Canonici Frigdio-
narii.

Ejusdem 1439.

BASILICA LATERA-
NEN. per Canoni-
cos Frigdionarios re-
formatur.

Ejusdem 1445.

NUNCUPATIO Congre-
gationis Lateranen-
sis.

PRIMORDIALIS CLE-
RICORUM CUL-
TUS Basilicæ Latera-
nen. restitutus.

Ejusdem 1446.

De DIGNITATE Cano-
nici, & Apostolici Or-
dinis plura.

ABSOLVENDI facultas
in omnibus casibus
Rectori Generali La-
teranensium conces-
sa.

Ejusdem *vivæ vocis*
oraculo.

DISPENSANDI super
defectu Natalium.

INDULGENTIÆ Statio-
num.

ABSOLUTIO à reserva-
tis.

AMPLIOR facultas circa
idem.

INDULGENTIA Plena-
ria in articulo Mortis.

CELEBRATIO Missæ in
aurora, & usque ad
horam nonam.

CONVERSATIO cum

157.

159.

160.

161.

162.

164.

311.

312.

313.

ibid.

315.

excom.

- excommunicatis non publicatis .
- ACCEPTATIO** habentium votum simplex intrandi aliam Religionem .
- PRIVILEGIA** omnia Basilicæ Lateranensi confirmantur .
- SIMILIS** confirmatio .
- UNIO** plurium Monasteriorum .
- CONSERVATORES** in singulis Capitulis eligendi contra usurpatores .
- In **FUGITIVOS** , & **APOSTATAS** à Congregatione facultas .
- Pro **DECEDENTIBUS** nonnullæ Gratia .
- POENITENTIARIOS** creandi in Basilica Lateranen. facultas .
- CANONICI S. Salvatoris** de Bononia veri ac legitimi Canonici declarantur .
- NOTARII** eligendi in Capitulo Generali Congregationis Lateranen. facultas .
- Ex **NATALIUM** defectu impedimentum ad gradus Congregationis submoveretur .
- MISSAM** celebrare possunt post mediam noctem Visitatores , & Priores Lateranenses occasione iter agendi .
- INDULTA** confirmantur .
- TITULUS** Basilicæ Lateranensis toti Congregationi relinquatur etiam adempto regimine .
- PRIVILEGIA** prædicta , & alia confirmantur .
- A' JURISDICTIONE** Judicum ,
- EXACTIONIBUS** ,
- PROCESSIONIBUS** &c. exemptio .
- Nicolai V. 1447,
- Ejusdem 1450,
- Ejusdem 1451,
- Ejusdem 1452.
- Ejusdem vivæ vocis oraculo .
- Callisti III. 1456,
- Pauli II. 1464.
- Ejusdem 1468,
- Ejusdem vivæ vocis oraculo .
- Sixti IV. 1472.
- Ejusdem 1477.

PAROCHOS deputandi .
SACROS ORDINES la-
tipicandi à quocum-
que Antistite sine
examine .
FRANCI in Alani
ibid.
INTERDICTI etiam tem-
pore .
170.
SACRAMENTA verius
colla ministrandi .
ibid.
SACRAMENTO à præfatio-
ne .
PRÆSCRIPTIO de rege-
rali .
172.
ALVENDI
DISPENSANDI
AUGMENTI FIDELIUM
174.
CONFESSIONES
BONA IMMOBILIA per-
mutandi , seu alienan-
di potestas .
INDULGENTIA Plena
316.
STATIO ROMANA
FACULTAS recipiendi in
Congregatione cos
qui vocantur ingre-
ssum aliectionis Religio-
nis etiam archidiaconi
177.
CANONICI ad aliam Re-
ligionem transgredi
non debent .
PRIVILEGIA . CA 221-
IBID.
IBID.
DUBIA in favorem inter-
pretanda .
CONSERVATORES eli-
gendi .
318.
TITULI ABBATIALES
restituuntur .
SACRAMENTA de rege-
rali facultas .
FESTUM S. P. AUGU-
STINI celebrandum .
178.
S. MARIE PACIS Tem-
plum committitur
Congregationi Late-
ranensi .
S. ANDREÆ PARO-
CHIA in rebus .

PAROCHOS deputandi,
SACROS ORDINES sus-
 cipiendi à quocum-
 que Antistite sine
 examine,

CELEBRANDI in Altari
 portatili,

INTERDICTI etiam tem-
 pore,

SACRAMENTA verna-
 culis ministrandi, fa-
 cultas.

EXEMPTIO à præstatio-
 nibus.

PRÆSCRIPTIO sexage-
 naria.

ABSOLVENDI,
DISPENSANDI,

AUDIENDI FIDELIUM
CONFESSIONES,

BONA IMMOBILIA per-
 mutandi, seu alienan-
 di potestas.

INDULGENTIA Plena-
 ria in articulo Mor-
 tis.

STATIO ROMANA.

FACULTAS recipiendi in
 Congregatione eos
 qui voverint ingres-
 sum alterius Religio-
 nis etiam arctioris.

CANONICI ad aliam Re-
 ligionem transgredi
 non debent.

**PRIVILEGIA CASSI-
 NENSIIUM** commu-
 nicantur.

DUBIA in favorem inter-
 pretanda.

CONSERVATORES eli-
 gendi.

TITULI ABBATIALES
 restituantur.

PARAMENTA benedi-
 cendi facultas.

**FESTUM S. P. AUGU-
 STINI** celebrandum:

S. MARLÆ PACIS Tem-
 plum committitur
 Congregationi Late-
 ranensi.

**S. ANDREÆ PARO-
 CHIA** illi unitur.

Ejusdem 1480.

Ejusdem 1481.

Ejusdem 1484.

PONTIFICALIA cele-
brandi etiam coram
Cardinali, vel Lega-
to jus Præposito con-
ceditur.

INDULGENTIA Plena-
ria, &

ABSOLUTIO etiam in ca-
sibus Sedi Apostolicæ
reservatis, semel in
vita pro omnibus La-
teranensibus conce-
ditur.

INDULGENTIÆ Car-
thusianis concessæ
communicantur.

VAGANTES Canonici
revocandi.

VISITANDI, ac corri-
gendi Moniales,

SACRAMENTA iisdem
ministrandi facultas.

PRÆCEDENTIA supra
Abbatem Ordinis D.
Benedicti.

PONTIFICALIUM usus
extenditur ad Præla-
tos Congregationis
S. Salvatoris Bono-
niæ.

PROPRIETARIOS puni-
re potest Rector Ge-
neralis Canonorum
Lateranensium.

**Ad MONASTERIA MO-
NIALIUM** ingressus
prohibetur.

INDULGENTIÆ omnes
Lateranensibus con-
ceduntur illius Diœ-
cesis, in qua fuerint.

CORPORALIA benedi-
cere potest Rector
Generalis.

**INGRESSUS IN MONA-
STERIA MONIA-
LIUM** urgente neces-
sitate permittitur.

PRIVILEGIA illorum
Ordinum quibus hu-
jus Congregationis

Ejusdem vivæ vocis
oraculo.

Innoc. VIII. 1487.

Ejusdem eod. anno.

Ejusdem 1489.

Ejusdem eod. anno.

Ejusdem 1490.

Ejusdem vivæ vocis
oraculo.

Alexandri VI. 1493.

Ejusdem 1497.

ibid.

317.

193.

194

Pro Abbate, &
Capitulo Cru-
teligensi pro-
pe Constan-
tiam Canoni-
cor. Regul.

195.

196.

197.

318.

198.

Pro Eremitis
S. Augustini
Cong. Lom-

vile-

Privilegia concessa
erant .

INDULGENTIA tempo-
re Pontificalium .

RECONCILIANDI Ec-
clesias , ac Cœmete-
ria facultas .

INDULGENTIÆ, & gra-
tiæ Spirituales , qui-
bus Canonici Latera-
nenses gaudent , ad
Oblatos , & Conyer-
sos extenduntur .

INHABILES qui Con-
gregationem Latera-
nensem ingredi vo-
vissent .

MONIALIUM curam Præ-
lati particulares sus-
cipere prohibentur
absque deliberatione
Capituli Generalis .

PRACTICANTIUM pœ-
næ .

FACULTAS verberari fa-
ciendi Clericos ad
correctionem .

INCORRIGIBILES eji-
ciendi .

CALICEM PURIFI-
CANDI post sum-
ptionem Sanguinis
cum aqua simplici .

BASILICA S. PETRI PA-
PIÆ Lateranensibus
unitur .

INDULGENTIÆ Terræ
Sanctæ conceduntur .

INDULGENTIÆ quibus
decorata est Ecclesia
S. Mariæ de Populo
conceduntur Eccle-
siæ S. Mariæ de Pace .

FACULTAS corrigendi
delicta circa Hære-
ses .

PRIVILEGIUM Magnum
in favorem Canoni-
corum Regularium
S. Salvatoris Bono-
niæ .

CONCESSIONES in de-

Ejusdem cod. anno .

Ejusdem 1499.

Ejusdem cod. anno .

Ejusdem 1500.

Ejusdem 1501.

Ejusdem vivæ vocis
oraculo .

Julii II. 1503.

Ejusdem 1505.

Ejusdem 1506.

Ejusdem 1511.

Ejusdem 1512.

Leonis X. 1516.

bard.

338.

Ad Priorem S.
Antonii Ve-
netiarum .

198.

199.

200.

201.

202.

319.

203.

Pro Canonica
S. Salvatoris
Bononiæ .

324.

310.

309.

204.

tri-

trimentum Congregationis Lateranen. factæ abrogantur.		
AGGREGATIO Canonice S. Frigidiani Lucensis cum Lateranensibus, quibusdam conditionibus adjunctis.	Ejusdem 1517.	220.
DE PROPRIO, ET VERO HABITU CANONICORUM REGULARIUM Dissertatio.	Zachariæ Ferrerii.	221.
CANONICI REGULARES in Episcopos promoti uti debent habitibus, & coloribus aliorum Episcoporum.	Ejusdem Leonis X. 1519.	227.
CONGREGATIO LATERANEN. eximitur à moderatione Privilegiorum facta per eundem Leonem in Concilio Lateranen.	Ejusdem eod. anno.	249.
A' PROCESSIONIBUS Lateranenses eximuntur ubicumque præcedentia controvertatur.	Ejusdem 1521.	ibid.
INGRESSUS IN MONASTERIA MONIALIUM permittitur in quibusdam casibus.	Ejusdem vivæ vocis oraculo.	308.
INGRESSUS IN MONASTERIA MONIALIUM vetitus exceptis casibus expressis.	Clementis VII. 1524.	319.
CONFESSIONALES FACULTATES Canonicis, & Canonissis Lateranensibus indultæ revocantur.	Ejusdem 1531.	251.
CANONICORUM LATERANEN. Privilegia conceduntur.	Pauli III. 1535.	252.
In APOSTATAS facultas.	Ejusdem 1538.	328.
SIXTI IV. PRIVILEGIA pro Lateranensibus confirmantur.	Ejusdem 1539.	252.
		253.

POENÆ contra Prælatos
Lateranensium sibi
appropriantes bona
Monasteriorum.

CONFIRMANTUR om-
nia Privilegia.

FACULTAS absolvendi
Laicos à reservatis.

INDELINQUENTES fa-
cultas Rectoris Ge-
neralis Lateranen.

CANONICORUM S. Sal-
vatoris de Bononia
Privilegia confirman-
tur.

PRIVILEGIA omnia Ca-
nonicis Lateranensi-
bus confirman-
tur.

INDULGENTIA plena-
ria Capitulo Genera-
li conceditur.

CANONICIS S. Salvato-
ris de Bononia Privi-
legia confirman-
tur.

CONSTITUTIONES
Congregationis La-
teranensis adversus
hæreticam pravita-
tem editæ confirman-
tur.

DE MONIALIBUS, &
puellis apud eas edu-
candis Rectoris Ge-
neralis Congregatio-
nis Lateranensis fa-
cultas.

CONSTITUTIONES
Lateranensium ad-
versus Hæreses con-
firman-
tur; &

JUDICES ab eis electi ap-
probantur.

**MONTIS NOVENNA-
LIS** erectio.

**DUARUM DECIMA-
RUM** impositio.

IN MONIALES INOBE-
DIENTES Rectoris
Generalis Lateranen-
sium facultas.

DE REGIMINE earun-
dem annuali ac trien-
nali.

DE CORRIGENDIS EX-

Ejusdem eod. anno.

Ejusdem 1541.

Ejusdem 1545.

Ejusdem 1547.

Ejusdem 1548.

Julii III. 1550.

Ejusdem 1551.

Ejusdem 1552.

Marcelli II. 1555.

Pauli IV. anno 1557.

Ejusdem 1555.

Ejusdem 1556.

Pii IV. 1561.

Ejusdem eod. anno.

338.

254.

**Pro Clericis So-
ciet. Jesu.**

329.

255.

256.

258.

259.

260.

261.

262.

349.

345.

264.

CESSI-

CESSIBUS, Recto- ris Generalis facultas.		
PRÆCEDENTIÆ inter Canonicos Latera- nenses & Monachos Cassinenses causa committitur tribus Cardinalibus,	Ejusdem anno	idib.
RELATIO facienda San- ctitati suę à Judicibus deputatis.	Ejusdem anno	265.
RELATIO coram Pio IV. in causa Præceden- tiæ.	Jo. Baptistæ Cardi- nalis Cicadæ.	267.
SIMILIS RELATIO.	Jo: Michaelis Sarace- ni, ac Bernardi- ni Scotti Cardi- nalem.	ibid.
SENTENTIA in causa Præcedentiæ pro La- teranen.	Ejusdem Pii IV. 1563.	272.
DEFECTUS prædictæ causæ suppleantur.	Ejusdem 1564.	275.
SENTENTIÆ observan- tia mandatur.	Ejusdem 1565.	276.
MISSAS celebrandi in cu- biculis ægrotantium facultas.	Ejusdem eod. anno.	279.
PONTIFICALIUM usus conceditur.	Ejusdem anno	330.
IN DELINQUENTES facultas Reçtori Ge- nerali Lateranensium concessa.	Pii V. 1566.	280.
ABBATIALES TITULI quibusdam Latera- nensium Monasteriis conferuntur.	Ejusdem eod. anno.	ibid.
INDULGENTIÆ quæ- dam.	Ejusdem eod. anno.	347.
INDULGENTIÆ com- municantur, quæ Ci- vitatibus & locis, ubi Lateranensium Cano- nicæ fuerint, conces- sæ sunt.	Ejusdem 1567.	273.
A' SOLUTIONIBUS & oneribus Principum Secularium,		
A' CONTRIBUTIONE pro Seminariis exi- muntur.		
MENDICANTIUM Pri- vilegia omnia ad La-	Ejusdem eod. anno.	ibid.

teranenſes extendun- tur.			285.
EXTENSIO ſimilis ad alios Regulares.	Ejuſdem eod. anno.		295.
IN DELINQUENTES facultas.	Ejuſdem 1568.	Pro Lateranen- ſibus.	359
PONTIFICALIA Prioris non debent à Capi- tulo Cathedralis Lu- canæ deturbari.	Ejuſdem eod. anno.	Pro Canonica S. Frigidiani Luca.	353.
EXEMPTIO ab impositio- ne ratione Semina- riorum.	Ejuſdem 1569.	Pro Congrega- tione Latera- nen.	351.
PROFESSIONIS REGU- LARIS emittendæ obligatio.	Ejuſdem eod. anno.	Pro Canonicis S. Georgii in Alga Venet.	327.
PRIVILEGIA quædam conceduntur.	Ejuſdem 1570.	Pro Congregat. Lateranen.	297.
FESTA nonnullorum Ca- nonici Ordinis San- ctorum celebranda.	Ejuſdem eod. anno.	Pro eadem.	299.
IN PROCESSIONIBUS & publicis actibus, quo loco de jure La- reraneuſes incedere debeant.	Ejuſdem 1572.	Pro eadem.	319.
PRIVILEGIA, INDULGENTIÆ, & GRATIÆ conceſſæ Mo- naſterio Præſentatio- nis Mantuæ, ad to- tam Congregationem extenduntur.	Gregorii XIII. 1583.	Pro Canonica Tremitana.	355.
EXTRACTIO TRITICI prohibetur.	S. Caroli Borromæi Card. 1584.		326.
ALIA nonnulla ſtatuuntur quoad commercium cum exteris.	Sixti V. 1585.	Pro Caſſinenſi- bus.	331.
COLLATIO CUJUS- DAM PAROCHIA- LIS Canonico Regu- lari.	Ejuſdem 1586.	Pro Sacerdoti- bus Oratorii.	348.
CONFESIONES Fide- lium audire poſſunt abſque examine Or- dinarii.	Gregorii XIV. 1591.	Pro Camaldu- lenſibus.	333.
Ad CONFESIONES au- diendas Romæ appro- bati, non debent ite- rùm examinari.			E R-
GRATIÆ omnes Regula- rium Ordinibus con- ceſſæ ad eos exten- duntur.			

RECTOREM Secularem,
vel Regularem depu-
tare potest Ecclesiæ
Parochiali S. Pauli de
Cremona.

Clementis VIII. 1595.

Pro Abbate S.
Petri Cremo-
næ.

321.

**PRÆLATORUM ELE-
CTIO** facienda sine
ullo Nationum dele-
ctu.

Ejusdem 1598.

Pro Congreg.
Lateranen.

356.

**BENEFICIUM CURA-
TUM** Seculare Cano-
nico Regulari confer-
ri potest cum licentia
Superioris.

S. Rotæ eod. anno.

324.

DECISIO consimilis.

Ejusdem anno....

325.

PRÆCEDENTIA supra
cæteros Mendican-
tes.

Ejusd. Clemen. 1600.

Pro FF. Prædi-
catoribus.

334.

**ELECTIO PRÆLATO-
RUM** ad Triennium
facienda.

Ejusdem 1602.

Pro Congreg.
Lateranen.

358.

PAROCHIALE quoddam
BENEFICIUM Se-
culare Canonico Re-
gulari confertur.

Ejusdem eod. anno.

325.

BENEFICIA CURATA
Secularia non prohi-
beri obtinere decer-
nitur Canonicum Re-
gularem, nisi fuerit
translatus.

S. Congregat. Con-
cilii eod. anno.

ibid.

De RITU Festorum,

Ejusdem Congregat.
anno....

CONCIONIBUS,
PROCESSIONIBUS, &
VISITATIONE Monaste-
riorum, quibus non
imminet cura anima-
rum, Decreta quæ-
dam.

PRÆCEDENTIA Late-
ranensium supra Cas-
sinienses dummodo in-
cedant cum Rocchet-
to absque alio super-
pelliceo.

Sac. Congreg. Epi-
scop., & Regular.
1603.

359.

De PRÆCEDENTIA
prædicta, quædam
provisionalia decre-
ta.

Ejusdem Congregat.
1604.

310.

De MONIALIBUS super-
numerariis decreta
quædam.

Ejusdem Congregat.
1604.

360.

PRIVILEGIA Congrega-

Pauli V. 1605.

Pro Lateranen.
E

361.

tio-

tionem Lateranensem à Prædecessoribus con- cessa confirmantur .			362.
In PROVINCIAS QUIN- QUE Congregatio dividitur .	Ejusdem 1606.	Pro iisdem .	
In ABBATIS GENERA- LIS, Visitatorum, & Procuratoris Gene- ralis electione mo- dus servandus .			
NOVITIATUS erigun- tur .			363.
BENEDICTIONEM quoad ea in quibus unctio requiritur, im- pendere posse decer- nitur .	S. Congregat. Con- cilii eodem anno .	Pro Cassinen.	
ONERA Congregationis super singula Mona- stera dividuntur .	Ejusdem Pauli 1608.	Pro Lateranen.	365.
PONTIFICALIA Abba- tem celebrasse, & BENEDICTIONEM so- lemnem dedisse co- ram plurimis Cardi- nalibus .	Magistri Cæremonia- rum 1614.	Pro Abbate S. Mariæ Pacis .	367.
CONTRA AMBIEN- TES .	Ejusdem Pauli 1615.	Pro Lateranen.	371.
Per TURNUM eligendos esse Prælatos statui- tur .	Ejusdem eod. anno .	Pro iisdem .	373.
PROCESSIONIBUS Ro- gationum, & aliis in- teresse non tenentur .	S. Rituum Congreg. 1616., & 1634.	Pro Lateranen. Cassinen., & Olivetanis .	374: 379.
PRIVILEGIA confirman- tur .	Gregorii XV. 1622.	Pro Lateranen.	
CASSINENSIVM, & CANONICORVM Re- gularium S. Salvato- ris de Bononia Privi- legia communican- tur .			
A' GABELLÆ frumenti molendi, seu Maci- natus solutione exi- muntur .	Urbani VIII. 1631.	Pro XII. Con- gregat. non Mendican.	377.
ABBATES USUM PON- TIFICALIVM HA- BENTES in propriis Ecclesiis Paramenta de Altari sumere possunt .	S. Rituum Congre- gationis 1635.	Pro Cassinen.	378.
Ad SEXENNIVM Prælati	Ejusdem Urbani 1635.	Pro Lateran.	377.
		con-	

confirmari possunt.			
TURNUS in electione Superiorum Majorum aboleretur.	Ejusdem eod. anno.	Pro iisdem.	379.
AD PROCESSIONEM SS. Sacramenti tantum accedere tenentur.	Ejusdem 1638.	Pro Cassinen.	380.
AD SEXENNIUM Prelati confirmari possunt; &	Ejusdem 1639.	Pro Lateran.	382.
SUPERIORES MAJORES ad regimen Monasteriorum eligi.			381.
DE QUINDENNIORUM solutione Definitorii Decretum confirmatur.	Innocentii X. 1647.	Pro iisdem.	
CONFESSARIORUM deputatio in Ecclesiis Parochialibus ad Abbatem spectat;	S. Congregat. Concilii 1648.	Pro Cassinen.	384.
APPROBATIO ad Episcopum.			385.
FACULTAS sumendi ad censum scuta quadraginta millia.	Alexandri VII. 1661.	Pio XI Congregationibus.	386.
CAPITULI GENERALIS prorogatio ad sexennium.	Clementis X. 1672.	Pro Lateran.	
ABBATES tantum, non amplius Socii Capitulares votum habent.			
VISITATIONES singulo triennio faciendæ.			
VENTURÆ USUS abrogandus.			
SPOLIA Capsæ publicæ applicanda.			390.
Ad PROCESSIONES non posse compelli.	S. Rituum Congregationis 1685.	Pro Congregationibus non Mendicantium.	ibid.
VARIÆ FORMULÆ PROFESSIONIS à Canonicis Regularibus fieri consuetæ.			401.
AGGREGATIO eorundem cum Lateranensibus confirmatur.	Innocentii XII. anno	Pro Canonicis Regularibus Hybernæ.	
CONSTITUTIONIBUS Lateransium utendi facultas.			403. DE

DE PONTIFICALIUM
usu decreta nonnulla.
RESCRIPTUM, quo cau-
sa super capacita-
te ad beneficia ad
S. Congregationem
Concilii remittitur.
INDULGENTIIS iisdem
gaudere declarantur
eorum Ecclesiæ, qui-
bus Lateranensium
Ecclesiæ gaudent.
**IN ABBATES PERPE-
TUOS** eligi debent
Prædicatores, Magi-
stri Novitiorum, &
qui publica servitia
Congregationi præ-
stiterint.
MISSARUM ONERA re-
ducendi facultas Ab-
bati Generali conce-
ditur ad triennium,

S. Rituum Congre-
gationis 1701.
Clementis XI. 1713.

Pro Lateran.

394.

Pro iisdem.

395.

Innocentii XIII.

Pro Canonicis
Regularibus
Germanicæ La-
teranensibus
unitis.

396.

Ejusdem 1723.

Pro Lateran.

397.

Ejusdem cod. anno.

Pro iisdem.

399.

F I N I S.

INDEX CRONOLOGICUS

E T RERUM NOTABILIVM.

PATROCINIUM Apostolicum.	Alexandri III. Anno 1187.	Pro Canoniam Aven.	Pag. 1.
BONORUM possessiones confirmantur.	Ejusdem.	Pro eadem.	1.
SEPULTURÆ libertas.	Ejusdem.	Pro eadem.	1.
ELECTIO Præpositi solis Canonicis reservata.	Ejusdem.	Pro eadem.	1.
PACIFICÆ BONORUM possessioni consulitur.	Ejusdem.	Pro eadem.	1.
CERTARUM PAROCHiarum incorporatio confirmatur.	Sixti IV. anno 1475.	Pro eadem.	2.
USUS MITRÆ, & Baculi &c. conceditur.	Ejusdem anno 1483.	Pro eadem.	4.
PRIVILEGIA confirmantur.	Innocentii VIII. anno 1486.	Pro eadem.	4.
AGGREGATIO hujus Canoniam Congregationi Lateran. confirmatur.	Clementis XI. anno 1714.	Pro eadem.	5.
PATROCINIUM Apostolicum.	Calixti II. anno 1121.	Pro Canoniam Beirberg.	6.
ELECTIO Præpositi, & Advocati reservatur solis Canonicis.	Ejusdem.	Pro eadem.	6.
PRÆSTATIO census abrogatur.	Pauli II. anno 1468.	Pro eadem.	7.
LIBERTAS , Exemptiones, Decimæ, & alia privilegia confirmantur.	D. Jacobi Martini Lucensis Abbatis Generalis Can. Reg. Later. anno 1710.	Pro eadem.	8.
INSTRUMENTUM aggregationis.	Calixti II. anno 1122.	Pro Canoniam Bernried.	10.
PROTECTIO Sedis Apostolicæ.	Ejusdem.	Pro eadem.	10.
POSSESSIONES confirmantur.	Calixti III. anno 1456.	Pro eadem.	11.
CONFIRMATIO unionis, seu incorporationis Ecclesiarum Parochialium.	Pauli V. anno 1617.	Pro eadem.	
DISMEMBRATIO , & separatio reddituum.			

Ecclesiæ Parochialis conceditur.			12.
USUS MITRÆ, Baculi &c. conceditur.	Clementis XI. anno 1703.	Pro Canoniam Dieffen.	14.
PATROCINIUM Sedis Apostolicæ.	Innocentii II. anno 1132.	Pro eadem.	17.
CONFIRMATIO Transla- tionis ab una Ecclesia ad aliam.	Ejusdem.	Pro eadem.	17.
PRÆPOSITUM à solis Canonicis eligendum esse decernitur.	Ejusdem.	Pro eadem.	17.
CANONIA sub protec- tione Sedis Apostolicæ suscipitur, & com- positio facta confir- matur.	Honorii III. anno 1216.	Pro Canoniam Dietramcell.	17.
IMMUNITATES, Liber- tates, & alia privile- gia confirmantur.	Pauli II. anno 1471,	Pro eadem.	19.
AGGREGATIO facta Congreg. Lateranen. confirmatur.	Clementis X. anno 1664.	Pro Canoniam Garf.	20.
CONFIRMATIO Jurispa- tronatus Ecclesiæ Pa- rochialis, & licentia exponendi proprios Canonicos.	Bonifacii VIII. anno 1303.	Pro Canoniam Paumburg.	20.
INSTRUMENTA dona- tionis dictæ Ecclesiæ.			22.
DONATIO facta confir- matur ab Episcopo.			23. & 24.
CONFIRMATIO Aggre- gationis Congrega- tioni Can. Reg. Late- ran.	Innocentii XI. anno 1680.		25.
PROTECTIO Sedis Apo- stolicæ, ac Possessio- num confirmatio.	Lucii III. anno 1185.	Pro eadem.	27.
CANONICI soli habent jus eligendi Præposi- tum.	Ejusdem.	Pro eadem.	28.
DECIMÆ conceduntur.	Ejusdem.	Pro eadem.	29.
POSSESSIONES confir- mantur.	Innocentii II. anno 1136.	Pro Canoniam Pollingen.	ibid.
EXCOMMUNICANDI facultas conceditur.	Ejusdem.	Pro eadem.	30.
CONFIRMATIO decima- rum.	Ejusdem.	Pro eadem.	31.
CONCESSIO usus Mitræ, ac Baculi &c.	Innocentii XI. anno 1680.	Pro eadem.	31.
PATROCINIUM Aposto- licum.	Innocentii II. anno 1139.	Pro Canoniam Magni Rati- sbonæ.	32.
			33.
			POS-

POSSESSIONES confir- mantur.	Ejusdem.	Pro eadem.	34.
EXEMPTIO à Processio- nibus publicis.	Lucii II. anno 1144.	Pro eadem.	34.
LIBERTAS Sepulturæ.	Ejusdem.	Pro eadem.	35.
BONORUM possessiones confirmantur.	Urbani II. anno 1090.	Pro Canonica Raittenbuech.	36.
PROTECTOR constitui- tur Dux Baviaræ.	Ejusdem.	Pro eadem.	
CONCESSIO decimarum.	Ejusdem.	Pro eadem.	37.
INSTRUMENTUM Ag- gregationis in Con- greg. Lateranen.	D. Athanasii Clapi- nii Placentini Ab- batis Generalis.	Pro eadem.	37.
USUS MITRÆ, Baculi &c. confirmatio de- cimarum &c.	Cardinalis Niceni an- no 1460:	Pro eadem.	38.
UNIO CAPELLÆ, & aliarum Ædium.	Pauli Vanno anno 1608.	Pro eadem.	39.
AGGREGATIO in Con- gregationem Canon. Reg. Lateran. confir- matur.	Innocentii XI. anno 1677.	Pro Canonica Ranshofen.	41.
PATROCINIUM Apo- stolicum, & Posses- sionum confirmatio:	Innocentii II. anno 1136.	Pro Canonica Ror.	43.
BREVE simile.	Eugenii III. anno 1152.	Pro eadem.	44.
PATROCINIUM Sedis Apostolicæ.	Innocentii II. anno 1131.	Pro Canonica Undenstorff.	46.
BONORUM possessiones confirmantur.	Ejusdem.	Pro eadem.	46.
JUS ELIGENDI Præposi- tum solis Canonicis competit.	Ejusdem.	Pro eadem.	ibid.
USUS Pontificalium con- ceditur.	Urbani VIII. anno 1628.	Pro eadem.	47.
BULLA Urbani declara- tur authentica.	Innocentii XI. anno 1680.	Pro eadem.	47.
USUS MITRÆ, & Bacu- li &c.	Innocentii XII.	Pro Canonica Vvejarn.	49.
INDULGENTIA Plena- ria pro certis Festis conceditur.	Innocentii XII. anno 1699.	Pro Canonicis Reg. Lateran.	51.
DECLARATIO ratione prædictæ Indulgentiæ Plenariæ.	Innocentii XIII. anno 1722.	Pro Canonicis Reg. Congr. Lateran. ag- gregatis.	62.

O Rigo, & Fundatio Canonie Avenfis pag.1. Canonie Beirbergensis pag.6.
 Canonie Bernried pag.10. Canonie Dieffen pag.14. Canonie Dietram-
 cellensis pag.18. Canonie Gars pag.20. Canonie Paumburg pag.22. Cano-
 nie Pollingana pag.30. Canonie S. Magni Ratisbonæ pag.33. Canonie Rait-
 tenbuech pag.35. Canonie Ranshofen pag.41. Canonie Rorensis pag.43.
 Canonie Udenstorff pag.46. Canonie Vvejarn pag.49.

F I N I S.

I APPENDIX.

Aven.

CAnonia Avenfis, Ord. Canon. Regul. S. August. Congreg. Lateran. propè Ænum in Bavaria inferiore fundata Anno 284. à Theobardo, & Hilgarde Comitibus de Medling, Præfidentibus Præpositis, usque ad modernum Ordine Quadragesimum Joachimum feliciter stetit, ac sæpius in specialem Tutelam Sanctæ Sedis Romanæ recepta, usum Mitræ, & Baculi &c. obtinuit sub Wilhelmo, prout sequentes Bullæ Pontificiæ exhibent.

ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Dilectis filiis, Lothario Præposito Ecclesiæ S. Mariæ Avenfis; ejusque Fratribus tam præsentibus, quàm futuris Regularem vitam professis in perpetuum. Quoniam sine vero cultu Religionis, nec Charitatis unitas potest subsistere, nec Deo gratum exhiberi servitium, expedit Nobis, Religiosas personas diligere, & eorum quietis, & utilitatis, auxiliante Domino imposterum providere. Ea propter dilectis in Domino filii, vestris jussis postulationibus clementer annuimus, & prædecessoris nostri fcl. mem. Adriani Papæ vestigiis inhærentes Ecclesiam vestram, in qua Divino obsequio estis mancipati, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti Privilegio communimus: in primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in futurum successorum Pontificum largitione, Regum, vel Principum oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, Ecclesiam de Ampfing, Ecclesiam de Raichershaim, Ecclesiam de Riedpach, Ecclesiam Fraham, Ecclesiam de Holzhausen. Ecclesiam de PurchenWang, Ecclesiam de Pyrthen. cum omni jure, & pertinentiis earum, sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint nullus obstat, salva tamen justitia Matricis Ecclesiæ. Statuimus insuper, ut in Ecclesiis vestris, in quibus fratres vitam canonicam professi fuerint, nulli omninò post factam canonicam professionem exire liceat sine communis Congregationis permissione, nisi obtentu arctioris Religionis: discedentem verò sine communium litterarum vestrarum munimine canonicè nullus audeat retinere. Si verò post secundam, & tertiam commonitionem redire contempserit, licet ejusdem loci Præposito Canonicam in eum proferre sententiam. Obeunte verò te, nunc ejusdem loci Præposito, vel tuorum successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, vel violentia præponatur, nisi quem Fratres communi consensu, vel Fratrum pars consilii senioris secundum Dei amorem, & B. Augustini Regulam providerint eligendum. Decernimus insuper, ut nulli omninò hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè, perturbare, aut ejus possessionem auferre, vel ablatas retinere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra, & illibata servantur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salvâ nimirum Sedis Apostolicæ autoritate, & Diocesani Episcopi canonica justitia; si qua igitur in futurum Ecclesiastica, sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire tentaverit, servanda portione commonita, nisi reatum suum digna satisfactione,

correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reumque se Divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subiaceat, cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax D. N. J. C. Item Præpositi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Alexander Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Ego Hubaldus Hostiensis Episcopus.

Ego Joannes Presbyter Card. Tit. SS. Joannis, & Pauli.

Ego Albertus Presbyter Card. Tituli S. Laurentii in Lucina.

Ego Bono Presbyter Card. S. Pudentianæ Tit. S. Pastoris.

Ego Joannes Presbyter Card. Tituli S. Marci.

Ego Petrus Presbyter Card. Tit. S. Susannæ.

Ego Jacobus Diaconus Cardinalis.

Ego Ordicio Diaconus Card. Tit. S. Theodori.

Ego Tymphius Diaconus Card. S. Adriani.

Ego Hugnitio S. Angeli Diaconus Card. S. Mariæ in Porticu.

Ego Ramerius Diaconus Card. S. Georgii ad velum Aureum.

Datis Romæ per manum Boetiani S.R.E. Subdiaconi, & Notarii 7. Idus Februarii Indict. 11. Incarnat. Dominicæ anno 1187. Pontificatus verò Alexandri Papæ III. Anno XIX.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Regimini universalis Ecclesiæ præsidentes pro Ecclesiarū quarumlibet, præsertim Religiosarum personarū, ac illarum Monasteriorum, & aliorum piorum locorum statum salubriter dirigendo, prout ex debito nobis injuncti Pastoralis tenemur officii, sollicitæque considerationis intuitum extendimus, & ut illa, quæ propterea à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide facta sunt, firma perpetuò, & illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolici, & Nostri adjicimus muniminis firmitatem. Cum itaque sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Wilhelmi Helfendorfet Præpositi, & Conventus Monasterii per Præpositum soliti gubernari Aven. Ordinis S. Augustini Salzeburgensis Diocesis petitio continebat, licet olim S. Margaritæ in Ampfing aliàs S. Rudberti in Obernheltenster, ac S. Martini in Frahaym, aliàs B. Mariæ in Ascharo, ac ejusdem B. Mariæ in Reyhershaym, aliàs S. Andreæ in Orna W Parochiales Ecclesiæ Salzeburgensis Diocesis dicto Monasterio ab ejus primæva fundatione, & dotatione, seu aliàs tanto tempore, cujus initium hominum memoria non existit, tanquam unitæ, annexæ, & incorporatæ canonicè ad ipsum Monasterium pertinuerint, & pertinentia hujusmodi per fæl. record. Alexandrum PP. III. Prædecessorem Nostrium confirmata extiterit, ac Præpositus, & Conventus, qui fuerunt dicti Monasterii pro tempore, certas annuas portiones, videlicet ex in Ampfing quindecim, & ex in Frahaym quinque, ac Reyhershaym Ecclesiis hujusmodi octo libras denariorum monetæ, in partibus illis cursum habentis, hætenus, etiam à tanto tempore, cujus initii hominum memoria non existit, perceperint, & percipiant de præsentī pacificè, & quietè, & dictis Ecclesiis nonnunquam per Canonicos dicti Monasterii etiam, ut verisimiliter creditur, ex indulto Apostolico deserviri, & illarum Parochianorum Animarum curam exerceri fuerint, prout impresentiarum in dicta Ecclesia in Ampfing per D. Canonicum dicti Monasterii deserviri faciunt. Nihilominus, quia de unione, annexione, & incorporatione prædictis aliàs, quam per litteras ipsius Alexandri Papæ, propter longitudinem temporis documenta non apparent, ipsi Præpositus, & Conventus dubitant super eisdem Ecclesiis molestari posse tempore procedente. Quare pro parte Præpositi, et Con-

ventus

ventus prædictorum afferentium singularum Vicariarum prædictarum fructus, redditus, et proventus, quatuor Marcharum Argenti secundum communem æstimationem valorem annum non excedere, ipsarumque Vicariarum, dum pro tempore vacant, collationem, provisionem, seu quamvis aliam dispositionem ad Præpositum, et Conventus prædictos de antiqua, et approbata, hætenusque pacifice observata consuetudine pertinere, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut unioni, annexioni, incorporationi, ac aliis prædictis pro earum subsistentia firmiori nostræ confirmationis robur adjicere, ac dictas Parochiales Ecclesias eidem Monasterio de novo unire, annectere, et incorporare, ipsisque Præposito, et Conventus, ut dictis Ecclesiis per Canonicos dicti Monasterii, aut sæculares Presbyteros idoneos deserviri, et Curam Animarum Parochianorum prædictorum exerceri facere possint, concedere, aliasque eis in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, & ordinavimus, quòd petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum valorem tam Beneficii uniendi, quàm illis, cui unio fieri peteretur; alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes vocatis, quorum interest, & idem in confirmationibus unionum earundem observaretur Monasterii prædicti fructus, redditus, & proventus præsentibus pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati unionem, annexionem, incorporationem, & confirmationem, ac alia præmissa autoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac pro potiori cautela Ecclesias prædictas cum omnibus juribus, & pertinentiis suis eidem Monasterio eadem autoritate perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus, ita quòd liceat eisdem Præposito, & Conventui illarum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum corporalem possessionem propria auctoritate continuare, ac cedentibus, vel decedentibus modernis Vicariarum dictarum Ecclesiarum Vicariis, seu alias Vicarias ipsas quomodolibet dimittentibus Ecclesiis ipsis per Canonicos dicti Monasterii, aut sæculares Presbyteros idoneos deserviri, ac Parochianorum Ecclesiarum earundem Animarum Curam exerceri facere, necnon illarum fructus, redditus, & proventus percipere, & levare, ac in suos, & Monasterii, & Ecclesiarum prædictarum usus, & utilitatem convertere, & perpetuò retinere Diocesani Loci, & cujusvis alterius licentia super hoc minimè requisita decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus, super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attemptari, non obstantibus nostris voluntate, & ordinatione præmissis, ac Monasterii, & Ordinis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, necnon omnibus illis, quæ præfatus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare contrariis quibuscunque, ut, si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales Apostolicæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, & inde secuta quæcunque ad dictas Ecclesias volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad affecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, & specialibus quorumcumque tenorum existunt, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumq; totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, proviso, quòd propter unionem, annexionem, & incorporationem, & alias præmissa dictæ Ecclesiæ debitum non fraudentur obsequiis, & Animarum cura in eis nullatenus negligatur, sed per bonos sæculares, vel dicti Monasterii Canonicos Præbyteros sufficientes, & idoneos diligenter exercentur. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, unionis, annexionis, incorporationis, constitutionis, & voluntatis infringere, vel eis ausu temerario contraire.

raire . Si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei , & Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum .

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicę 1475. 7. Kalen. Februarii Pontif. nostri Anno V.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei .

Dilectis Filiis Wilhelmo Helfendorffer Præposito , & Conventui Monasterii in Au. per Præpositum soliti gubernari Ordinis S. Augustini, Salisburgensis Diocesis, salutem, & Apostolicam benedictionem . Exposcit vestrę devotionis sinceritas, & Religionis promeretur honestas, vel tam vos, quos speciali devotione prosequimur, quàm Monasterium vestrum dignis honoribus attollamus . Hinc est, quod Nos vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut tu Fili Præposite, & successores tui dicti Monasterii Præpositi; Qui pro tempore fuerint Mitra, Pastoralis baculo, annulo, chirothecis, & aliis Pontificalibus Insigniis uti, necnon in dicto Monasterio, Prioratibus eidem Monasterio subjectis, ac Parochialibus, & aliis Ecclesiis, ad vos communiter, vel divisim pertinentibus, quamvis vobis pleno Jure non subsint, Benedictionem solemnem post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum solemnias, dummodò in benedictione hujusmodi aliquis Antistes, vel Apostolicę Sedis Legatus præsens non fuerit, elargiri; necnon pallas, & alia ornamenta Ecclesiastica prædicti Monasterii benedicere, ac quatuor minores Novitiis & aliis Religiosis personis dicti Monasterii conferre liberè, & licitè valeatis, fel. rec. Alexan. Papæ IV. prædecessoris nostri, quę incipit, Abbates, & aliis quibuscunque Constitutionibus Apostolicis, in contrarium editis, nequaquam obstantibus, vobis, & eisdem successoribus auctoritate Apostolica de speciali gratia tenore præsentium indulgemus . Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostri Indulti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum .

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarn. Dominicę CIO. C. D. L. XXXIII. Idibus Februarii Pontificatus nostri Anno XIII.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei ,

Dilectis filiis, Præposito, & Conventui S. Felicitatis in Au. per Præpositum soliti gubernari, Ordinis S. Augustini, Salisburgensis Diocesis salutem, & Apostolicam benedictionem . Cum à nobis petitur, quod justum, & honestum, tam vigor æquitatis, quàm Ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem Officii Nostri ad debitum producat effectum . Ea propter Dilecti in Domino, vestris justis postulationibus grati concurrentes assensu, omnes libertates, immunitates à Prædecessoribus Nostris, Romanis Pontificibus, sive per Privilegia, vel alia indulta vobis, & Monasterio vestro concessas, necnon libertates, & exemptiones Sæcularium exactionum à Regibus, & Principibus, ac aliis Christi Fidelibus vobis, & eidem Monasterio rationabiliter indultas, specialiter autem decimas, primitias, fructus redditus, proventus, domos, terras, hortos, vineas, prata, pascua, sylvas, nemora, possessiones, molendina, aliaque mobilia, & immobilia bona, ad dictum Monasterium spectantia, sicut ea omnia justè, & pacificè possidetis, vobis, & per vos eidem Monasterio auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus, salva in prædictis decimis moderatione Concilii Generalis. Nulli igitur omnino hominum liceat hanc paginam Nostre Confirmationis, & Com-

& Communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumperit, Indigationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum, eius se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnat. Dominicæ C.I.Ɔ. CD.LXXXVI. tertio Nonas Julii Pontificatus Nostri Anno II.

Cum autem successu temporis à Generali Abbate Incarnationis Lateranensis, Calisto Magnoni &c. hac Canonica solemnī pacto fuisset aggregata eidem Congregationi Anno Domini M.DCC.XIV. prout in Aggregationis Instrumento latius exhibetur, isthanc speciali Bulla approbavit, confirmavit, ac rati habuit Summus Pontifex Clemens XI. Tenor est sequens

C L E M E N S P A P A X I.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii moderni Præpositus, Abbas, & Capitulum, Auglense nuncupatum, Canoniorum Regularium Ordinis S. Augustini, Monasterii sub invocatione B. Mariæ Virginis, & S. Felicitatis cum septem Filiis, Loci de Au Salisburgensis Diocesis, quod ipsi die 29. mensis Martii proximè præteriti, dictum eorum Monasterium Congregationi Canoniorum Regularium Lateranensium ejusdem Ordinis aggregari, & incorporari obtinuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi exponentes aggregationem hujusmodi, quo firmitus subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communi summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui dilectum pariter Filium, modernum Abbatem Generalem supradictæ Congregationis super præmissis audiverunt consilio aggregationem dicti Monasterii B. Mariæ, & S. Felicitatis cum septem Filiis ad præfatam Congregationem Lateranensem factam, ut ponitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illamque suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari debere decernimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, prædictæ Congregationis Lateranensis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, vel literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq;

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1714. Pontificatus nostri Anno XIV.

F. C. Oliverius.

Beirberg.

Sive Beurberg, Beyrberg, vel Peilberg ad Loyſam in ſuperiori Bavaria cre-
 ſta Canonica primum ab Alberto de Iring, ſeu Iringsburg (qui Imperatori
 Henrico IV. plurimum acceptus, & ab intimis Conſiliis fuit) ejuſque Conjugē
 Bertha initium ſumpſit circa annum Domini 1100. ut alii ſcribunt. At primordia
 hæc imperfecta fuiſſe, ex Chronico conſtat. Mortuo ſiquidem poſt ruinam Im-
 peratoris Alberto tres incredibili unanimitate fratres Ottho, Eberhardus, et Con-
 tadus ex Teſtamento paterno relicta bona, ſatis ampla &c. [Nam non tantum in
 Bojaria, ſed & Tyroli, & Marchia, Schlavonica Aquilejenſis Diœceſis Nobilia
 Prædia, Vineas, & Fundos poſſediſſe compertum eſt] adeò Sancto inter ſe pacto
 diviſerunt, ut quilibet partem aliquam hæreditatis ſuæ, præſertim natu major
 Otto ſibi contingens inter alia Nobile Prædium in Beurberg pro fundamento fun-
 dationis Canonice obtulerit, atque hinc à Summo Pontifice Calixto II. [quàm
 fortè Parens pari, ut Imperator, excommunicationis fulmine tactus impetrare
 haud poterat] Confirmationem cum inſigni Nobilis, & Illuſtris Proſapiæ titulo,
 & devotionis laude anno 1121. feliciter obtinuerit. Henrico I. loci Antiſtite in
 Collegialem Eccleſiam SS. Apoſtoliſ Petri, & Paulo Sacratam, Divorum quorun-
 dam Lipſana ſolemni ritu introducente, vidit B. Herluca Sanctorum Agmen ab
 æthere in ædem Sacram descendere. Qua viſione piè fuit creditum iſthanc devo-
 tionem Præſulis ſibi gratam teſtari Numen voluiſſe. Acceſſerunt temporis ſucceſ-
 ſu variæ Donationes, gratiæ, & Privilegia, Principum, Illuſtrium, & piorum Fi-
 delium. Ludovicus Imperator Cœnobium Toparchico jure donavit anno 1332.,
 quod etiam Illuſtriſſimi Principes Henricus, & Otho Fratres, atque Henricus co-
 rum Cognatus circa idem tempus, & poſteà Erneſtus, & Wilhelmus anno 1431.
 diplomate confirmarunt. Locum ipſum in ſpecialem S. Petri tutelam aſſumptum,
 Sedis Apoſtolicæ protectione, & privilegiis communitum, atque ab exactionibus
 Sæcularium poteſtatum exemptum fuiſſe teſtantur ſequentes litteræ Pontificiæ.

C A L I S T U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei &c.

Nobili, & Illuſtri Viro Othoni &c. Caſtro Fringi, ſalutem, & Apoſtolicam be-
 nedictionem. Devotionem tuam ſpectavimus, quia prædium tuum Puri-
 berg, ubi Eccleſiam in honore Apoſtolorum Petri, & Pauli ædificare deſideras, in
 qua, videlicet Regulares Fratres in Omnipotentis Dei ſervitio communiter con-
 verſentur, Beato Petro, ejuſque Romanæ Eccleſiæ obtuliſti. Eandem itaque ob-
 lationem nos ad honorem Dei, & ſalutem Animæ tuæ ſuſcipientes, locum ipſum
 Beati Petri patrocinio communimus. Statuimus enim, ut nullus eum occupare,
 nullus ibi aſſuetus facere, vel moleſtias auſu temerario audeat irrogare: Sed om-
 nia, quæ, vel à te jam collata ſunt, vel in futurum de ſuo jure à quibuſque Fide-
 libus conferentur, quieta, & integra ſub Apoſtolicæ Sedis munimine conſerventur,
 ita tamen, ut exindè pro cenſu ſingulis quatrienniis Alba cum amictu Lateranenſi
 Baſilicæ Beati Laurentii perſolvatur. Statuimus etiam, ut deinceps neque tibi,
 neque alicui hæredum tuorum facultas ſit, ſe in prædicti loci Advocatum ingere-
 re, ſed juxta Fratrum electionem, & liberam voluntatem Advocatus ibi, per Dei
 gratiam ſtatuatur, idipſum, & de Prælato loci decernimus obſervandum. Si quis
 autem huic noſtræ Conſtitutioni temerè, quod abſit contraire temptaverit, ho-
 noris, & officii ſui periculum patiat, aut excommunicationis ultione plectatur
 niſi præſumptionem ſuam digna ſatisfactione correxerit. Qui verò locum
 ipſum, & fratres in eo Domino ſervientes juvare, ſuiſque rebus honorare ex-
 taverint, Omnipotentis Dei, & Apoſtolorum ejus Petri, & Pauli benedictio-
 nem,

nem, & gratiam, & peccatorum suorum, veniam consequantur. Amen.

Ego Calixtus Catholica Ecclesie Episcopus conlaudans confirmari.

Datum Laterani per manum Gridoboni S.R.E. Diaconi Cardinalis, ac Bibliothecarii 3. Kalen. Aprilis Indict. xi v. Incarnationis Dominicae Anno 1121. Pontificatus autem D. Calixti II. PP. Anno III.

Præstatio isthæc fideliter persoluta est usque Ann. MCCCXXXII, quo ob generalem per Provinciam Salisburgensem collectionem auctoritate Apostolica factam à Collectore Generale abrogata fuit, prout sequentes exhibent litteræ.

Rudolphus Wintenauer Plebanus in Marchburg Salzeburgensis Diocesis Baccalarius in Decretis, necnon Succollector, & Commissarius Gen. Rev. Patris, & D.D. Ortolfi Decani Ecclesie Salzeburgensis, ac Collectoris debitorum, & fructum à Sede Apostolica per Provinciam Salzeburgensem deputati. Notum facimus Universis, quod Ven. Vir D. Conradus Præpositus Monasterii in Peurberg Canon. Reg. Ord. S. Augustini Frisingensis Diocesis, nobiscum tanquam Succollectore, & Commissario supradicto, de novem annis noviter transactis composuit & concordavit, nomine Camerae Apostolicae, videlicet de una Alba cum Amictu singulis quadrienniis Ecclesie Lateranensi persolvendis, prout in registro Camerae Apostolicae clarius continetur. Et quia Monasterium prædictum, sicut prædictus Præpositus legitimè docuit, ac apertè constabat, variis oppressiõibus, & hospitalitatibus multipliciter fuit, & est oppressum, ratione prædictæ Albæ cum Amictu ab ipso, & suo Monasterio ad obediendum Romanæ Ecclesie de pluribus annis tres florenos auri de Ungaris boni justi ponderis, & monetæ recepimus, quos nobis manualiter solvit, & expedivit, de quibus sic ab ipso perceptis ipsum, ac Monasterium suum prædictum quitamus, ac absolvimus, & nomine Camerae prædictæ absolutos decernimus per pactum de ulterius non petendo. In quorum Testimonium præsentis litteras sigilli Rev. Patris D. Ortolfi Decani, & Collectoris supradicti impressione fecimus commuiri cum proprio sigillo caruimus ista vice.

Datum Monaci auno Domini 1392. die verò 17. mensis Januarii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. Bonifacii Divina Providentia, Papæ IX. Anno III. Indict. 15.

Extant porrò aliæ Pontificiæ literæ Parochiales Ecclesias, privilegia, & immunitates tam spirituales, quàm seculares, tum à Ludovico Imperatore, aliisque Principibus tum ab Illustribus Viris concessas confirmatoria, ut patet ex sequentibus.

I N N O C E N T I U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei, Dilecto Filio Eberhardo Præposito in Burberch &c.
Tolique Capitulo salutem, & Apostolicam benedictionem.

Apostolicæ devotionis est, contrarios Ecclesie casus providere, eamque ab infestatione malitiosorum defensare, &, ne quid per subreptionem fiat, Apostolicum ei suffragium impertiri. Ea propter Eberharde fili dilectissime Burberchenensis Coenobii minister, ac Dominicæ messis cooperator, considerata petitione dilecti Confratris nostri, & Coepiscopi Frisingensis Diocesis, te, ipsumque locum sub nostram protectionem suscipimus, ac nostri patrocini consilio, & auxilio munimus. Statuimus enim, ut quæcunque oblatione Fidelium, donatione Principum, concessione quoque Frisingensium Pontificum, & præcipuè Ecclesia in Tegerndorff cum suis attinentiis tibi, & Ecclesie, quàm Regis, collata fuerint, firma, & inconvulsa permaneant, & in usus Fratrum ibidem Deo servientium sine alienatione deserviant. Tu verò fili dilectissime ita circa commissum tibi gregem te exhibeas, ut in novissimo magni examinis die vocem: Euge serve bone, & fidelis audire merearis dicentem. Ne autem ullus calumniæ pateat locus præsentem paginam scribi, & nostri sigilli iussimus impressione signari.

Datum Laterani V. Idus Septembris Pontificatus nostri Anno XV.

Non

Non solum spiritualia Privilegia, libertates, & immunitates, necnon donationes à Regibus, & Principibus, aliisque Christifidelibus factas, sed etiam exemptiones secularium exactionum confirmarunt Gregorius XI. & Paulus II. PP. ut perhibent sequentes Bullæ.

G R E G O R I U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Præposito, & Conventui Monasterii in Purberch, per Præpositum soliti gubernari Ordinis S. Augustini Frising: Diocesis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum à nobis petitur, quod justum est, & honestum tam vigor æquitatis, quam Ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem Officii nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecti in Domino Filii vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu omnes libertates, & immunitates à prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, sive per Privilegia, sive alias Indulgentias vobis, & Monasterio vestro concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, ac Principibus, & aliis Christifidelibus rationabiliter vobis, & Monasterio prædicto indultas, sicut eas justè, & pacificè obtinetis vobis, & per vos eidem Monasterio Authoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti Patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum V. Non: Martii Pontificatus nostri Anno VII.
Albericus.

P A U L U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Præposito, & Conventui Monasterii Sanctorum Petri, & Pauli in Beurberg per Præpositum soliti Gubernari Ordinis S. Augustini Frisingensis Diocesis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum à nobis petitur, quod justum, & honestum est, tam vigor æquitatis, quam Ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem Officii nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecti in Domino Filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, personas vestras, & locum, in quo Divino estis obsequio mancipati, cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub B. Petri protectione suscipimus atque nostra, omnes quoque libertates, & immunitates à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus sive per Privilegia, vel alia indulta, vobis, & Monasterio vestro concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, & Principibus, & aut aliis, Christifidelibus vobis, & eidem Monasterio rationabiliter indultas, specialiter autem decimas, primitias, agros, terras, prata, pascua, nemora, silvas, jura, jurisdictiones, aliaque mobilia, & immobilia bona ad dictum Monasterium legitimè spectantia sicut ea omnia justè, & pacificè possidetis, vobis, & per vos eidem Monasterio auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus, salva in prædictis decimis moderatione Concilii generalis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ susceptionis, confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum eius se no-

se noverit incursum . Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnat. Dominicæ
1468. pridie Kalen. Maii Pontificatus nostri Anno IV.

R. Gratis .

B. Lunensium.

Demum hoc sæculo aggregationis à Reverendis. D. Martino Lucens. Generale Abbate factæ Instrumentum placet inferere ad hujus evidentiam, perpetuamque memoriam, & ne repeti amplius debeat apud alios, qui similiter aggregati existunt.

Nos D. Jacobus Martini Lucensis Congregationis Canonorum Regularium Lateranen. Abbas Generalis, Reverendis. D. Patritio Præposito Collegii Beurbergenfis Canonorum Regularium S. Augustini, salutem in Domino, sicuti, & ceteris ejusdem Monasterii Canonicis præsentibus, & futuris.

Quamquam indifferenter bonum sit sui diffusivum, & sine acceptione personarum, gratiam in alterutrum administrare debeamus, maximè, quod boni optemus inveniri dispensatores multiformis gratiæ Dei, abundantius tamen viscera charitatis aperienda illis censemus, qui Congregationem nostram speciali amoris studio diligentes, speciali etiam dilectionis prærogativa fiunt digniores: Ea propter cum vestrum in Congregationem nostram devotionis affectum, atque summè nobis commendabilem professionis paritatem vivo cordis occursum intueamur; Vos ideò in partem sortis nostræ conscribendos decernimus, atque eosdem vos ideò in communionem nostram suscipimus, & omnium Indulgentiarum, Indultorum, privilegiorum nostrorum participationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus admittimus, & acceptamus, volumusque tenore præsentium omnibus aliis gratiis, seu prærogativis à summis Pontificibus, & ab aliis, nobis quomodocunque concessis, quibus Abbates, & Canonici nostri utuntur, potiuntur, & gaudent, Vos quoque uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè posse, hac tamen conditione servanda, ut in nova electione Præpositi quoties facta fuerit, confirmationem à nobis, vel à successoribus nostris petatis, & recipiatis, ac singulis annis unam Missam cantatam de Beatiss. Virgine in festo Assumptionis ejus celebretis, illudque Sacrificium Vos pro nostra Congregatione applicetis, ut de tali applicatione nos, seu successores nostros certiores per litteras reddatis. Vos autem in fratres nostros recipimus, conscribimus, & adnotamus; Vobis ex nunc Orationum, Missarum, Divinorum Officiorum, jejuniorum, peregrinationum, spiritualium exercitiorum, bonorumque omnium, quæ Divina Clementia per nostras utriusque sexus Religiosas personas præsentis, & futuras, ubique terrarum dignabitur operari participationem harum serie gratiosè impartimur; Monasterium vestrum tanquam ipsius nostræ Congregationis germanum, ac de gremio vos tanquam Canonicos nostros agnoscimus facultate à summis Pontificibus, & à Capitulo nostro Generali nobis concessa, illos aggregandi, qui parem profitentur vivendi Regulam, sicut vos profitemini, & proinde vos aggregatos declaramus omni meliori modo, quo possumus, ad præmissorum veram, realem, atque perfectam participationem, usum, & Communionem, servata semper vestra præsentis, & in futurum servanda Regiminis vestri Monasterii laudabili consuetudine. Vos verò Fratres nostros amplectentes, & agnoscetes pro communionis nostræ exercitio hortamur in Domino, ut Congregationis nostræ, cujus de gremio estis, conservationem, & incrementum vestris, apud Deum quotidianis precibus omni, quo potestis, fervore exoptuletis pro Dei summi, & optimi sempiterna gloria.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

In quorum fidem, & authenticam veritatem &c.

Datum Romæ ex Canonica nostra S. Mariæ Pacis die 5. Septemb. Anno 1710.

D. Jacobus Martini Abbas Generalis.

D. Angelus Maria Barzotti Secretarius.

[L. S.]

Bernried.

Canonicorum Regularium Sancti Augustini in Superiori Bojaria ad Lacum Wirmsee Augustanę Diöcesis in honorem S. Martini Episcopi à Comite Othone de Vallars, & Coniuge sua Adelhaide fundatum Coenobium est. Calistus Secundus Anno Christi 1122. fundationem hanc diplomate Pontificio gratam habuit, confirmavit, sanxitque, ut libera sit Canonicis Præpositorum, & Advocatorum electio. Sub Othone, qui anno 1120. novellę Congregationi jam præfuit, B. Herluca Eptatica, haud exigua Sanctitatis fama floruit, & uti vivens locum coluit ita hic quoque mortua fuit, & sepulta anno 1131. à Ludovico Imperatore, & Duce Baviarę Ecclesia Parochialis in Haynshoven Collegio donata est. Porro Illustrissimi Principes, Ducesque Bojarie varia, & insignia privilegia exemptiones & piscandi iura huic contulerunt. Quæ omnia Calistus III. Pontifex Maximus confirmavit, Extant autem sequentes Bullæ.

CALISTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis in Christo filiis Othoni Præposito, & ejus Fratribus in Beati Martini Ecclesia Regularem Vitam professis tam præsentibus, quam futuris in perpetuum. Religiosis desideriis dignum est facilem præbere consensum, ut fidelis devotio celerem sortiatur effectum. Ea propter nos tam vestris, quam nobilis Viri Othonis precibus inclinati, Ecclesiam vestram in honorem Domini Salvatoris, & Beati Martini intra Episcopatum Augustensem, in Loco, qui dicitur Bernried constructam, in qua sub Regularis Vitæ Observantia, & Canonici Ordinis disciplina Omnipotenti Domino servire decrevistis, in Beati Petri Romanę Ecclesię tutelam, protectionemque suscipimus, & Sedis Apostolicę patrocínio communimus. Statuimus enim, ut omnia, quæ illi, vel ab eodem Othone, & Uxore ejus Adelheide, vel ab aliis Fidelibus de suo jure, aut jam collata sunt, aut posterum largiente Domino conferentur, quæta vobis, vestrisque successoribus in eadem Religione mansuris, & illibata permaneant. Decernimus quoque, ut nulli omnino hominum liceat eandem Ecclesiam temerè, perturbare, aut ejus possessiones auferre, aut ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare: Sed omnia integrè conserventur, eorum, pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Augustensis Episcopi reverentia. Præpositorum vero libera, & canonica, maxime de eadem, vel de qualicunque spirituali Congregatione fiat electio, & post professionem justè exhibitam, nemini vestrum liceat proprium quid habere; nec sine Præpositi, vel Congregationis licentia de claustro discedere, ut in eo, quod assumpsistis proposito largiente Domino constanter & in perpetuum maneatis. Advocati etiam, & defensores eidem Cellæ utiles, ab ipsius loci fratribus provideantur, & liberè eligantur. Ad indicium autem perceptæ hujus à Romana Ecclesia libertatis Albam cum cingulo, & amictu B. Petro in Lateranensis Palatii Capella singulis trienniis persolveretis. Si qua ergò in futurum Ecclesiastica, secularisve persona hanc nostrę Constitutionis paginam scienter contra eam temerè venire tentaverit, secundò, tertiove, commonita, si non congrua satisfactione emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Nostri Redemptoris Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit Pax D. N. J. C. quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, Amen, Amen.

D. Calixtus Catholice Ecclesię Episcopus.

Datum

APPENDIX

II

Datum Laterani per manum Hugonis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconi
2. Idus Novembr. Indictione prima Incarnationis Dominicæ Anno MCXXII. Pon-
tificatus autem Domini Calisti Papæ II. Anno IV.

JOANNES EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio . Præposito Monasterii Sancti Georgii extra muros Augustenses
per Præpositum soliti gubernari , Salutem , & Apostolicam benedictionem.
Ad audientiam nostram pervenit , quod tam dilecti filii Præpositus , & Conven-
tus Monasterii in Bernried per Præpositum soliti gubernari Ordinis S. Augustini
Augustensis Diœcesis quam prædecessores eorum Decimas , terras , domos , pos-
sessiones , vineas , molendina , nemora , redditus , jura , jurisdictiones , & quædam
alia bona ipsius Monasterii , datis super hoc literis confectis exindè publicis In-
strumentis , interpositis juramentis , factis renunciationibus , & pœnis adversis in-
gravem ejusdem Monasterii læsionem nonnullis Clericis , & Laicis eorum ad vi-
tam , quibusdam verò ad non modicum tempus , & aliis perpetuò , ad formam ,
vel sub censu omnium sc̃udum antecessorum , quorum aliqui super his confirma-
tionis literas in forma comuni à Sede Apostolica impetrasse dicuntur . Cùm itaque
nostrâ intersit læsis Monasteriis subvenire , discretionis tuæ per Apostolica scripta
mandamus , quatenus ea , quæ de bonis prædictis Monasterii per concessionem hu-
jusmodi alienata inveneris illicitè , vel distracta , non obstantibus literis , Instru-
mentis , juramentis , renunciationibus , pœnis , & confirmationibus supradictis ,
ad jus , & proprietatem ejusdem Monasterii legitimè revocare procures . Contra-
dictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo . Te-
stes autem , qui fuerint nominati , si se gratia , odio , vel timore subtraxerint cen-
sura simili cessante compellas veritati Testimonium perhibere . Datum Avinioni
1x. Januarii Pontificatus nostri Anno vi.

Sequuntur Bullæ Parochialium Ecclesiarum incorporationem , aliorumque
jurium , & privilegiorum usum confirmantes.

CALIXTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Præposito , & Conventui Monasterii in Bernried per Præpositum
soliti gubernari Ordinis S. Augustini Diœcesis Augustanæ salutem , & Apo-
stolicam benedictionem . Justis petentium desideriis dignum est Nos facilem præ-
bere assensum , & ea , quæ à rationis Tramite non discordant , effectu prosequen-
te complere . Eapropter dilecti in Domino filii vestris justis postulationibus grato
concurrentes assensu B. Mariæ in Bernried , & S. Margarithæ in Magnezried , et
Beatæ Marię in Ehnhausen , & S. Michaelis in Marenpach , ac S. Mariæ Magdalene
in Hohenberg , ac S. Margarethæ filiales , necnon ejusdem S. Margarethæ in Mal-
chingen , ac S. Nicolai in Oberzaismering , & S. Petri in Tuzingen , ac S. Galli in
Haunshofen , necnon illius filialem S. Leonhardi in Paurenpach , & in Holzhausen
Parochiales Ecclesias Augustanæ , & Frisingensis Diœcesis , quæ sicut asseritis præ-
fato Monasterio vestro canonicè unitæ , & incorporatæ existunt , & quæ quandoque
per Canonicos dicti Monasterii , & quandoque per Præsbyteros seculares per Præ-
positum pro tempore , & Conventum Monasterii hujusmodi deputatos ad eorum
nutum revocabiles regi , & gubernari consueverunt cum omnibus juribus , & perti-
nentiis suis sicut eas justè , & quietè possidetis vobis , & dicto Monasterio vestro au-
thoritate Apostolica confirmamus , & præsentis scripti patrocinio communimus .
Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis , & com-
munionis infringere , vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem attemptare
præsumpserit , indignationem Omnipotentis Dei , & Beatorum Petri , & Pauli Apo-
stolorum

stolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1456, tertio nonis Octobris. Pontificatus nostri Anno II.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Dilecto Filio Officiali Augustano, salutem,
& Apostolicam Benedictionem.

EX Pastoralis officii nobis divina dispositione commissi debito circa statum Monasteriorum competentibus redditibus annuis destitutorum, aliorumque Locorum, & personarum in eis Altissimo famulantium sollicitè intendentes Monasteriis ipsi opportunè subventionis auxilia, per quæ Religiosi in eis existentes se congruè sustentare, ac eorum necessitates sublevare, oneraque ipsis, & eorum Ecclesiæ fabricæ, & Sacristiæ incumbencia faciliùs supportare valeant, omni, qua possumus, industriâ subministramus, prout Catholicorum Principum vota id exposcunt, & nos Monasteriorum, & personarum hujusmodi qualitatibus debite pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum Gulielmi, & Maximiliani utriusque Bavariæ Ducum, nobilium Virorum, ac Præpositi, & Conventus infra scripti Monasterii petitio continebat, quod Monasterium per Præpositum gubernari, atque regi solitum de Bernriede Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium, Augustanæ Diocesis, Provinciæ Moguntinæ, ob reddituum, & proventuum suorum angustiam, & onorum, illi, ejusque Ecclesiæ fabricæ, & Sacristiæ incumbentium gravitatum multis necessitatibus, & incommodis obnoxium reperitur. Nec in eo competens, seu solitus Canonorum, & Ministrorum numerus pro Divinis Officiis in eo decenter celebrandi, & Christifidelium Ecclesiam Monasterii hujusmodi devotionis causa frequentantium, seu visitantium confessionibus audiendis, aliisque piis, & salutari-
bus functionibus obeundis, sustentari, oneraque prædicta supportari, sed neque aliqui ex ipsius Monasterii Canonicis præsertim Philosophiæ, Theologiæ, Sacrorum Canonum, aliarumque optimarum scientiarum, & disciplinarum studiosis ad celebrem, & Catholicam Universitatem studii generalis Oppidis Ingolstadii Eustettensis Diocesis in scientiis, & disciplinis prædictis studendi, & proficiendi causa transmitti, ac ibidem usque ad peractum studiorum suorum hujusmodi, vel aliud tempus à dicto Præposito resignandum confoveri possunt. Parochiales autem Ecclesiæ de Egolfsing dictæ Augustanæ Diocesis fructibus, redditibus, & proventibus benedicente Domino ita uberes existunt, ut ducentorum ducatorum auri de Camera secundum communionem, estimationem, valorem annum excedant, ac certa illorum parte, quæ ad commodum ipsius Rectoris pro tempore existentis dictæ Parochialis Ecclesiæ sustentationem, & onerum illi incumbentium supportationem sufficiunt, remanente de residuo, fructuum, reddituum, & proventuum ejusdem Parochialis Ecclesiæ necessitatibus, & incommodis prædictis satis opportunè provideri poterit. Quare Gulielmus, & Maximilianus Duces prædicti, sub quorum temporali dominio tam Monasterium, quam universitas hujusmodi existunt, ac Præpositus, & Conventus Monasterii prædicti nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus statui, & necessitatibus Monasterii hujusmodi, ac aliis in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui jam inter alia volumus, & ordinavimus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri tenerentur exprimere verum annum valorem secundum estimationem prædictam tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniri peteretur, alioquin unio non valeret, idemque observaretur in quibusvis perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus de quibuscunque fructibus, & bonis Ecclesiasticis Gulielmum, & Maximilianum Duces, ac Præpositum, necnon eorum, & singulares personas Conventus hujusmodi à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure,

re, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet, in-
 nodati existunt ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie
 absolventes, & absolutos fore censentes. Hujusmodi supplicationibus inclinati,
 discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint
 evocandi de præmissis nobis expositis auctoritate nostra, te diligenter informes, &
 si per informationem eandem ita esse repereris à dicta Parochiali Ecclesia ex nunc,
 si vel postquam dilecti filii moderni illius Rectoris, ad hoc expressus accesserit as-
 sensus, alioquin etiam ex nunc, prout ex tunc, & è contra cum primùm ipsam
 Parochialem Ecclesiam per cessum, & ex causa permutationis, vel decessum, aut
 quamvis aliam dimissionem, vel amissionem dicti moderni Rectoris, seu alio quo-
 vis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, vel extra Romanam Curiam in quo-
 cunque ex mensibus nobis, & dictæ Sedi, & per quascunque Constitutiones Apo-
 stolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ Regulares, seu literas alternativarum, aut pri-
 vilegia, & indulta Apostolica, vel concordata inter Sedem prædictam, & Nationem
 Germanicam inita concessis hætenus, & impofterum concedendis, seu ordinario
 jure, vel alio quomodolibet competentibus, & competituris vocare contigerit,
 etiamsi actu nunc, ut præfertur, sive alio quovis modo, & ex alterius cujuscunque
 persona, seu per liberam resignationem dicti moderni Rectoris, vel cujusvis alte-
 rius de illa in dicta Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, et Testi-
 bus spontè factam, aut Constitutionem fel. rec. Joannis Papæ XXII. prædecessoris
 nostri, quæ incipit, Execrabilis, vel affecutionem alterius Beneficii Ecclesiastici,
 quavis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus col-
 latio juxta Lateranensis statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta,
 ipsaque Parochialis Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter re-
 servata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi vo-
 lumus, pro expresso, pendeant indecisa omnia, & quæcunque proprietates, & bo-
 na stabilia, ac decimas, fructus, redditus, proventus, census, & emolumenta,
 certa prædictæ Parochialis Ecclesiæ in quibuscunque rebus consistentia, exceptis
 tamen eidem Parochiali Ecclesiæ, illiusque Rectore pro tempore existenti tot pro-
 prietatibus, decimis, fructibus, & emolumentis hujusmodi, quot illorum annuus
 valor secundum æstimationem prædictam ad summam centum scutorum auri judi-
 cio ordinarii ascendat, una cum domo Rectorali, si quæ sit, necnon pede Altaris
 oblationibus, cæterisque emolumentis incertis ratione exercitii, curæ Animarum
 provenientius pro sustentatione, & habitatione Rectoris hujusmodi, onerumq;
 sibi, & eidem Parochiali Ecclesiæ incumbentium supportare, salvis remanentibus
 auctoritate nostra prædicta, perpetuò dismembres, & separe, illaque sic dismem-
 brata, & separata Monasterio prædicta eadem auctoritate nostra, etiam perpetuò
 applies, & appropries, itaque liceat, illius Præposito pro tempore existenti, &
 Conventui prædictis per se, vel per alium, seu alios eorum, & dicti Monasterii no-
 minibus corporalem, realem, & actualem possessionem, proprietatum, bonorum,
 decimarum, ac aliorum dismembratorum, & separatorum hujusmodi, postquam
 separata fuerint, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò
 retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolu-
 menta quæcunque percipere, exigere, levare, administrare, locare, arrendare,
 ac in suos communes, dictique Monasterii usque, utilitatem, & necessitates, nec-
 non Religiosorum, ad universitatem hujusmodi studiorum causa, ut præfertur,
 Transmittendorum, & Confovendorum victum, & sustentationem convertere,
 Diocesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita, nos enim,
 si dismembrationem, & separationem, ac applicationem, & appropriationem hujus-
 modi per Te vigore, earundem præsentium fieri contigerit, easdem præsentis Lit-
 teras, sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, unionum, annexionum,
 incorporationum, dismembrationum, & applicationum, etiam effectum non forti-
 tarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus modificationibus, & aliis con-
 trariis dispositionibus etiam per quascunque Constitutiones Apostolicas, & dictæ
 Cancel-

Cancellariæ Regulas, quodocunque etiam in crastinum assumptionis, quorumque Romanorum Pontificum, successorum Nostrorum ad Summi Apostolatus apicem emanandis nullatenus comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, ut eum in quo, antequam emanarent, erant, statum restitutas, reprofatas, & plenariè reintegratas, ac de novo, sub quacunque data etiam posteriori per Guilelmum, & Maximilianum Duces, ac Præpositum, & Conventum prædictos, eorumque singulos eligenda concessas, validasque, & efficaces fore, & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dicteque Sedis Nuntios iudicari, & diffiniri debere, ac quid quid secus super his à quocunque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contingeret, attentari irritum, & inane decernimus, non obstantibus prioribus voluntate, & ordinatione nostris prædictis, & aliis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis, editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Monasterii, & Ordinis prædictorum juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Domini-
cæ 1617. 10. Kal. Decembris. Pontificatus Nostri Anno XIII.

Pro Illustriss. & Reverendiss. D. Card. Montalto Sum.

A. Damascenus.

A. Andosilla

S... de Ursinis...

Visa H: Ursinus.

Dieffen.

PARTHENONIS VIRGINUM FUNDATIO.

Dissium à sonitu aquarum ibi decurrentium sic dictum, seu Monasterium Canonissarum Regularium S. Augustini Dieffense pervetus Romanorum Sedes, quæ in historiis Damasia, est Olim Urbs, & Commitatus juxta Lacum Ambraë ab influente Fluvio nomen habens in valde amæno, & fertili loco situm, circa quod ejusdem nominis Marca duobus Milliaribus à Weilhemo Bojariæ Superioris Oppido circa Annum Incarnatione Verbi 1000. à Ludovico Pio Imperatore Romano Caroli cognomento Magni ex Hildegarde ejus uxore Comitissa de Dieffen, & Andex filio fundatum; à Cunissa sive Kunegande post mortem Friderici conjugis, & Comitissæ Dieffensis auctum Anno 1023. Anno videlicet 1032 à Principibus Viris Othone de Wolfratshausen Comite, & Berchtoldo similiter Comite de Andechs, item summo Duce Merariæ quasi Principalioribus tertia foundationis auctoribus majori diligentia fructum, & certis libertatum Privilegiis roboratum, ubi S. Mechtildis usque hodie clarens miraculis sepulta est.

COLLEGII CANONICORUM REGULARIUM S. AUGUSTINI FUNDATIO.

Constitutum est hoc Monasterium circa Annum 1000. à Beato Rathardo Andechiæ Damasiæque gentis, & sanguinis Comite, Cathedralis Ecclesiæ Augustanæ Canonico, cooperante sibi Flautone ejusdem Ecclesiæ Augustanæ Episcopo Germano suo Rathardus igitur constituit in nova sua Ecclesia Canonicis Regularibus S. Augustini tanquam caput, à quo ceteri pendebant: cum illis multo tempore divinis mancipatus obsequiis periodum Vitæ Sanctissimè percurrrens, diem clausit extremum, in æquinotari postremo suæ Ecclesiæ angulo sub grandi
lapi-

lapide humili humatus cippo diversis signorum Beneficiis claruit circa Annum 1555. Verum transactò vix sæculo uno post abitum Beatissimi hujus præsulis temporibus scilicet Arnulphi Comitis, & Palatini schirensis, qui fuit alterius Arnulphi cognomine mali mordaciter sic dicti filius, & hoc ab Hungaris compluribus aliis destructum est Monasterium plurima lustra absque frequentia hominum planè desolatum, dum, & hæc Ecclesia cum suo Asceterio per quemdam Adelhaimum, & Udalricum hujus Fratrem Canonicos Regulares è cineribus quasi resuscitata, usquedum Anno salutis, & Gratiæ 1124 Hartnicus è summo Baviaræ Cancellario, post Canonico Regulari, & Decano Rottenbuechenfi Præpositus ab ipsismet Fundatoribus nostris Viris Principibus ob notam tanti Viri probitatem, & prudentiam ad id manus vocatus, & requisitus, relicto S. Georgii Cænobio uua cum suo Conventu autoritate, & consensu Hermanni Augustensis Ecclesiæ Episcopi, & Conrandi Salisburgensis Archiepiscopi, confirmante per specialem Bullam, & Breve Apostolicum Innocentio II. Pontifice Maximo Anno Pontificatus sui secundo ad Ecclesiam S. Stephani, quod locus iste tam ad conservandam Religionem, quam Fratrum usibus aptior videbatur, in Dieffen se transtulit, & commigravit, utrumque deinceps sub eodem capite, ac sub nova eademque jam tertia foundatione, & Virorum, & Sanctimonialium separatim administraturum Cænobium, cujus Gubernacula tenuit duobus supra Quadraginta Annis, ea moderatione, ac prudentia, quam Beatæ Mechtildis Sacrarum Virginum Antistitæ, & Edelstettenensis Abbatisse perspecta Sanctitas declaravit. Obiit plenus meritis, & Virtute Anno ab Incarnatione Verbi 1173. Nonis Decembris ante Altare S. Joannis Evangelistæ tumulatus.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolico Dignitatis Solio, & potestatis celsitudine summa Redemptoris nostri clementia meritis, licet imparibus constituti ad ea, libenter intendimus, per quæ provisionis nostræ auspiciis Monasteria, eorumque Præpositi eis pro tempore præsidentes majoribus semper honorum, & dignitatum prærogativis extolli, & decorari valeant. Sanè pro parte dilecti filii Andrea Sedlmayr Præpositi Monasterii per Præpositum ad vitam regi, & gubernari soliti, Oppidi, Dieffen. Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium Augustensis Diocesis Provinciæ Moguntinæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum dictum Oppidum inter Nobilia Baviaræ oppida numeretur, dictumque Monasterium propè dictum Oppidum noviter erectum, & instructum, illiusque Ecclesia pluribus Altaribus, & competenti ornatu, ac multis Vasis auro, & argento confectis provisa sit, ut tam dictus Andreas, quam ejus pro tempore in dicto Monasterio Præpositi successores decentius, & honorificentius eidem Monasterio præsidere valeant, plurimum, cupit, sibi, ejusque successoribus potestatem, ut infra per Nos, & Sedem Apostolicam benignè indulgeri. Quarè pro parte dicti Andrea Nobis fuit humillimè supplicatum, quatenus eum specialibus favoribus, & gratiis prosequi de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Monasteriorum, & eorum Præpositorum decorem, & venustatem summoperè exoptamus, eundem Andream à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Præpositorum eidem Andrea, ut tam ipse, quamdiù vixerit, & dicti Monasterii Præpositus extiterit, quam illius in dicto Monasterio succes-

successores Præpositi pro tempore existentes, Mitra, Baculo, & Annulo, aliisque Insigniis Pontificalibus in dicti Monasterii Ecclesia, & aliis illi subjectis, & ab eo dependentibus Ecclesiis inter Missarum, aliorumque divinorum Officiorum solemniam uti, ac Missas, aliaque divina Officia solemniter celebrare benedictionemque solemnem post Missarum, Vesperarum, & Matutinorum Officia cum insigniis hujusmodi populo interessendi, dummodò tamèn ibi aliquis Antistes, aut Sedi Apostolicæ Legatus, aut Nuntius præsens non existat, vel si præsens existat, ejus ad id expressus accedat assensus, elargiri, ac quascunque Ecclesias, vel Cemetèria sanguinis, vel seminis humani effusione, vel emissionem, aut alias quomodolibet polluta, eidem tamen Monasterio subjecta, aquâ priùs per aliquem Catholicum Antistitem gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentem benedicta reconciliare, necnon omnia, & singula indumenta, & paramenta Ecclesiastica, ac ornamenta quæcumque, ac etiam campanilia, campanas, aliaque quæcumque quomodolibet nuncupata, ad cultum Divinum quomodolibet necessaria, & opportuna, in quibus Sacri Olei, aut Chrysmatis unctio non requiritur, & cum solitis solemnitatibus, & cæremoniis benedicere liberè, & licitè valeant, & liberam omninò damus licentiam, & facultatem ad formam decretorum sèl. record. Alexandri VII. prædecessoris nostri super usum Pontificalium die 27. mensis Septembris Anni Domini 1659. editorum, Apostolica auctoritate earundem tenore præsentium perpetuò concedimus, & impertimur, non obstantibus quibuscunque Apostolicis, & Synodalibus, Provincialibus, universalisque Conciliis editis, vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & litteris Apostolicis quibusvis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialibus specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenorem præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris latissimè, et plenissimè, hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus, cæterisque controversis quibuscunque.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc peginam nostræ absolutionis, concessionis, impartitionis, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, et B.B. Petri, et Pauli Apostolorum ejus se meminerit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1703. 8. Idus Junii, Pontificatus nostri Anno III.

In Nomine Sanctæ, & Individuæ Trinitatis. Amen.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Hart Wico Præposito Ecclesiæ S. Stephani in Dieffen, ejusque successoribus canonicè substituendis, salutem, & Apostolicam beuedictionem. Quoties illud à nobis petitur, quod rationi, & honestati noscitur convenire, animo nos decet libenti concedere, & petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Proindè dilecte in Domino fili Hartvvic Præposite tuis justis, & rationabilibus postulationibus clementer annuimus, & Venerabilium Fratrum nostrorum Chunradi Salisburgensis Archiepiscopi, & Hermani Augustensis Episcopi precibus inclinati, ut Ecclesiam B. Stephani à Berchtoldo, & Othone Comitibus, & Sophia, & Laurita eorum Uxoribus, & filiis per manum Illustris Viri Degenhardi Beato Petro oblatam, cui Deo Authore præesse dignosceris sub B. Petri tutelam,

telam, & Apostolicæ Sedis protectionem suscipimus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Statuimus itaque, ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè, & legitimè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, liberalitate Regum, & Principum, oblatione Fidelium, seu aliis modis præstante Domino potuerit adipisci, firma vobis, & illibata permaneant; quod autem præfati Fratris nostri Hermani Augustensis Episcopi annuente studio de Ecclesia B. Georgii, in qua prius Divinis eratis studiis mancipati, vos ad Ecclesiam S. Stephani transtulistis, quod locus ipse tam ad conservandam Religionem, quàm etiam Fratrum usibus aptior visus est, laudamus, & nostra auctoritate Apostolica confirmamus. Decernimus etiam, ut Capella, quæ sita est in loco Werde, Ecclesiæ B. Stephani de cætero cum omni Jure subjaceat, & quidquid Juris, quid quid dignitaris ipsa hætenus noscitur habuisse totum in Ecclesiam Sancti Stephani transfundatur; hoc tamen rationis tenore, ut prædictæ Ecclesiæ S. Georgii attentæ sollicitudine providere curetis, quatenus Divinum ibi Officium assiduè Domino impendatis. Porro Decimæ, quas prænominata Ecclesia S. Stephani concessione Pontificum justè hætenus habuit, eidem loco in perpetuum concedimus. Sanè, si quis Fratrum, vel Sororum post factam ibidem professionem persuadente Diabolo.

Sine licentia Præpositi ejusdem loci ad alia loca confugerit, prohibemus, & interdicimus, ut nullus eos suscipere præsumat, sed tanquam voti proprii temeratores ad eandem Ecclesiam redire compellantur. Ad hæc adicientes statuimus, ut Ordo Canonici secundum B. Augustini Regulam in eadem Ecclesia futuris temporibus conservetur; obeunte verò Te nunc ejusdem loci Præposito, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem Fratres communi consensu, aut Fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, & B. Augustini Regulam præviderint eligendum. Ad indicium autem perceptæ hujus à Romana Ecclesia tuitionis, & libertatis aureum unum, quem annis singulis Lateranensi Palatio persolveretis. Nulli ergò omnino hominum liceat prænominatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel oblatas retinere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum, qui se illic sepeliri deliberraverint, devotioni, & extremæ voluntati, nisi fortè excommunicati fuerint, nullus obsistat.

Si qua igitur in futurum Ecclesiastica, sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat, conservantes autem intervenientibus Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli meritis gratiam Domini nostri Jesu Christi, & æternæ Beatitudinis præmia consequantur. Amen.

Datur Cluniaci per manum Amelrici S. Romanæ Ecclesiæ Diaconi Card. & Cancell. 3. Idus Februarii Indiæ. 10. Incarnat. Dominicæ Anno MCXXXII. Pontific. autem D. Innocentii Papæ II. Anno II.

ANASTASIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectæ in Christo Filie N. electæ Monasterii de N. salutem,
& Apostolicam Benedictionem.

Sicut Obedientes ad æternæ Vitæ præmia per Obedientiæ virtutem perveniunt,
ita inobedientes per inobedientiam damnationem æternam, utique promerentur,

tur, pervenit quidem ad nos, quod cum canonice ad onus sis administrationis Abbatiae vocata, onus ipsum non velis suscipere, & recusas aliis ministrare cum Christus non ministrari, sed ministrare venisse legatur, quia ergo melius est obedire, quam sacrificare, & auscultare magis, quam offerre adipem arietum devotioni tuae per apostolica scripta mandamus, quatenus jugum Christi, administrationem, videlicet Abbatiae, ad quam vocata es, nullatenus recuses accipere, & mandatis Venerabilis Fratris nostri Augustensis Episcopi nequaquam audeas repugnare sciens, quod eidem Fratri nostro dedimus in mandatis, ut, si ei obedire nolueris, Canonice in te Censuram exerccat.

Datum Laterani 10. Kal. Decembris.

CALISTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Clero, & Populo Augustensi salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dilectus Frater noster H. Episcopus vester ad Sedem Apostolicam cum multo labore, & fatigatione personae suae pervenit, & Sanctam Romanam Ecclesiam Matrem suam humilitate debita, & obedientia recognovit, quem nos paternae dilectione suscepimus, & tanquam obedientem filium nobiscum diligenter habuimus: ipsum itaque ad Vos cum nostra gratia, & integritate sui Episcopalis officii, remittentes, universitatem vestram rogamus, monemus, atque praecipimus, ut eum benignè suscipiatis, affectione perpetua diligatis, & ei sicut Patri, & Magistro vestro, necnon et Animarum vestrarum Episcopo Reverentiam, & Obedientiam humiliter impendatis.

† In nomine Domini. Amen.

Anno Verbi Incarnati 1178. Indict. 11. mense Septemb. solutus est census Romanae Ecclesiae de Coenobio S. Mariae in Diezhen à retroactis annis retentus usque ad ipsum annum per Praepositum Degenhardum in manibus Sifridi Moguntinae Ecclesiae Scholastici à D. Papa Alexandro ad hoc litteris Apostolicis transmissi Anno Pontificatus ejus XX.

In nomine Domini. Amen.

Anno Dominicae Incarnationis 1384. Indict. 7. die 18. mensis Aprilis solutus est census Romanae Ecclesiae de Cenobio S. Mariae in Diezhen à retroactis annis retentus usque ad ipsum annum per Dominicum Udalticum dictum Schleer Presbyterum de Chuinstorfeodem tempore provisorem Cenobii praescripti in manus Udaltici Burkavii Decani Ecclesiae Augustensis, necnon Collectoris Camerae Apostol. in Dioecesi Augustana à Reverendo in Christo Patre Ekardo Episcopo Wormatiensi specialiter deputato.

Dietramcella.

CELLA S. Martini in Vasto olim nemore tunc Eglingartfurt dicto, ad rivulum per Vallem decurrentem aedificata à Ven. Sacerdote Dietrano nomen hodie dum obtinet Dietramzell. Exigua quidem haec erant initia, at non parva hujus Cellae successu temporis incrementa. Orto siquidem de limitibus silvae dissidio nutu divino factum est, ut dissidentes Fratres Reinbertus de Rute, vulgò nobiles de Reuth, Rupertus, Adelbertus, & Liebhardus maturiori usi consilio omnes unanimiter Ecclesiae recenti tradiderint, quid quid juris quilibet posset per contentionem obtinere. Insuper nobilem ditionem adjecerunt, quam nunc Hofmarchia complectitur cum Villis in Schöneegg, praediis in Ried, Osten, Reuth, & molendinis in Millthall. Similiter Comes Otto de Dieffen, cum duobus filiis Ottone, & Henrico, & Udeschalcus Abbas Tegernseensis cum consensu advocati, & Monachorum suorum contulerunt eidem Coenobio, quod ipsis fuerat per Arbitros assignatum.

gnatum cum certis prædiis . Novellam plantationem, quæ juxta Regulam B. Augustini Canonicam professæ est vitam , Dietramo ea de causa Romam profectò Paschalis II. Pontifex Maximus Apostolicis litteris confirmavit , & in suam protectionem suscepit . Anno 1156. 8. Kalen. Maii melius restauratum Templum sacratum est ab Episcopo Frisingensi Adelberto , cooperante sibi Hartmanno Brixinensi Episcopo .

HONORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei .

Dilectis Filiis Præposito, & Conventui de Cella S. Martini Frisingensis Dioecesis, salutem, & Apostolicam Benedictionem .

Iustis petentium desideriis dignum est nos facilem præbere consensum, & vota, quæ à rationis tramite non discordant effectu prosequente complere . Ea propter dilecti in Domino Filii vestris justis petitionibus clementer annuimus, & Prædecessoris nostri fel. mem. Urbani Papæ III. vestigiis inhærentes, Ecclesiam vestram, in qua divino mancipati estis obsequio sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & omnia bona vestra, sicut ea justè, ac pacificè possidetis, nec non et compositionem, quæ facta est inter vos, & Abbatem de Taegn in præsentia Othonis Frisingensis Episcopi, & privilegio utriusque scilicet Episcopi, & prædicti Abbatis consentiente Choro, & ministerialibus utriusque partis firmata, vobis, & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus . Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attemptare præsumperit Indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum .

Datum Laterani 6. Kal. Julii Pontificatus nostri Anno VII.

ALEXANDER EPISCOPUS

Servus Servorum Dei .

Dilecto Filio Kainrado Sacerdoti salutem, & Apostolicam Benedictionem .

Apostolicæ Sedis clementia devotos, & humiles filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, & ne quibusvis hominum molestiis agitentur, eos suæ protectionis munimine tamquam pia Mater est solita confovere . Ea propter dilecte in Domino Fili, devotionem, quam erga Beatum Petrum, & Nos ipsos habere dinosceris, attendentes personam tuam cum omnibus bonis tam Ecclesiasticis, quàm mundanis, quæ in præsentiarum rationabiliter possides, aut in futurum justis modis præstante Domino poteris adipisci sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus statuantes, vt si te in aliquo gravari præsenferis, liberè tibi liceat Sedem Apostolicam appellare . Nulli ergò omnino hominum fas sit personam tuam, vel bona temerè perturbare, seu quibuslibet vexare molestiis . Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum . Datum Laterani Nonas Martii .

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei .

Dilectis Filiis Præposito, & Conventui Monasterii S. Martini in Dietramzell per Præpositum soliti gubernari Ordinis S. Augustini Frisingensis Dioecesis salutem, & Apostolicam Benedictionem . Cum à nobis petitur, quod justum est,

& honestum tam vigor æquitatis, quam Ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecti in Domino Filii vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, omnes libertates, & immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sive per privilegia, vel alia indulta vobis, & Monasterio vestro concessas, libertates quoque, & exemptiones sæcularium exactionum à Regibus, & Principibus, ac aliis Christifidelibus vobis, vel eidem Monasterio rationabiliter indultas, specialiter autem fructus, redditus, proventus, grangias, domos, terras, possessiones, aliaque mobilia, & immobilia bona ad dictum Monasterium legitime spectantia, necnon in Tonkirchen, & in Piburch Frisingensis, & Salizeburgensis Diocesis. Parochiales Ecclesias, quas cum annexis, & omnibus juribus, & pertinentiis suis eidem Monasterio canonicè fore unitas asseritis, sicut ea omnia justè, & pacificè possidetis, vobis, & per vos prædicto Monasterio auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, & communitationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1471. 8. Kal. Julii Pontificatus nostri Anno VII.

Gars.

Fundationis primordia deducit à Nobili Equite, ac Clerico Bosone circa Annum DCCLXIV. Thassilonis Bojariæ Ducis tempore. Collegium Canonicorum Regularium, ac Templum honoribus B. V. M. Assumptæ, & S. Radegundis dedicatum, novisque postliminio redditibus à Comite de Medling, & Frondenhufen dotatum citra Annum MCL. à Conrado I. autem Archiepiscopo Salisburgenfi certis Parochialibus decimis provisum, aliorumque insignium Benefactorum elargitione restauratum est à Sixto IV. Pont. Max. usum Mitræ, & Baculi cum potestate benedicendi vestes Sacerdotales obtinuerunt Antistites loci, qui simul per magnum districtum jus Archidiaconale exercent. Plures enim Parochiæ tam sæculares, quam Regulares, & Ecclesiæ Beneficiales Prælato tanquam Archidiacono subjectæ sunt, in quibus non solum visitationes peragit, sed & singulis ferè annis convocato Clero Synodum ruralem instituit, quoad mores in Rectoribus earum emendandos, & Ecclesiasticos Ritus benè observandos. Consistorium porro adest, in quo præter causas graviores Archiepiscopo reservatas, omnes matrimoniales intra Archidiaconalem districtum occurrentes, ceù in prima instantia recognosci, & judicari debent. Accessit etiam aggregatio ad Congregationem Lateranensem ab Abbate Gen. Ascanio Gozzio facta, quam approbavit S. Pontifex, ut perhibet sequens Bulla.

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Sedis Apostolicæ circumspecta benignitas piis Christifidelium quorumlibet præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, desideriis consuevit favorabiliter annuere, ac illos in his potissimum, quæ exemptiones Privilegiorum concessiones & indulta concernunt, libenter expedire. Sanè pro parte dilectorum filiorum modernorum Præpositi Monasterii S. Mariæ in Gars Congregationis Canonicorum Regularium Lateranen. Salisburgen. Diac. ejusque Canonico- rum Regularium petitio continebat; Quod nuper dilectus Filius Joannes Franciscus Blavius, modernus Abbas Generalis totius prædictæ Congregationis, à quo
licet

licet universis Christifidelibus spiritualia beneficia communicanda essent, in illos tamen ex debito gratitudinis, qui dictam Congregationem præcipuo devotionis studio prosequuntur, & quos spiritualis dilectionis prærogativa; professionisque paritas meritis cumulat amplioribus, propensorem se demonstrare volens, pio devotionis, & charitatis zelo ductus, & devotionis affectum animique pium studium Præpositi, & Canonorum prædictorum, non tamen à dicto Abbate dependentium, erga dictam Congregationem intuens, prædictos Præpositum, & Canonicos in communionem omnium Indulgentiarum, Indultorum, Privilegiorum, & Concessionum, quibus Abbates, & Canonici dictæ Congregationis utuntur, potiuntur, & gaudent, libenti animo, vigore Indulti sibi Apostolica auctoritate concessi, admisit, & in suos fratres recepit; Ipsisque ex nunc Orationum, Missarum, Divinorum Officiorum, Jejuniarum, Peregrinationum, spiritualium exercitiorum, bonorumque omnium, quæ Divina clementia ejus Congregationis hujusmodi utriusque sexus Religiosas personas nunc, & de præsentibus existentes, ac futuras, ubique terrarum dignaretur operari, participationem per modum communicationis concessit, & elargitus fuit, dictumque Monasterium, tanquam dictæ Congregationis germanum, ac de gremio, dictosque Præpositum, & Canonicos tanquam Confratres agnovit, & adoptavit; prout in litteris patentibus, super præmissis expeditis, plenius dicitur contineri.

Cum autem sicut eadem petitio subjungebat, quæ Sedis Apostolicæ munimine roborantur, firmitus subsistere soleant. Quare pro parte Præpositi, & Canonorum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportunè providere, ac specialem gratiam facere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Monasteriorum quorumlibet, ac in eis Monasticæ vitæ disciplinam profitentium personarum successum, Divinique cultus, & Religionis conservationem sinceris desideramus affectibus, dicti Monasterii singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pænis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum horum seriè obsolescentes, & absolutas fore censentes, necnon Litterarum patentium hujusmodi tenores etiã veriores, præmissis tamen minimè contrarios, ac datis præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & regularium Præpositorum concessionem ac patentes litteras hujusmodi, & in eis contenta quæcunque, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti etiã substantiales defectus, si qui quomodolibet intervenerint in eisdem dicta auctoritate supplemus, decernentes, præsentibus de subreptionis vel obreptionis vitio notari non debere, dictosque Præpositum, & Canonicos desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa etiã defectu intentioni nostræ per quoscunque quomodolibet indebitè molestari non posse, neque debere, sicque per quoscunque Judices etiã Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sedis Apostolicæ Nuntios Legatos, ac etiã S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere irritum quoque, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinibus, & Congregationis Monasterii hujusmodi etiã juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alià roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis illi illiusque Præsulibus, & illarum personis, quibus, etiam si de illis latissimè exten-

rendis hac vice duntaxat harum seriè specialiter, & expressè derogamus contrariis quibuscunque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis Confirmationis approbationis roboris adjectionis defectuum suppletionis Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1694. IV. Non. Aprilis Pontificatus nostri Anno II.

Innocentius de Laurentiis.

Pœumburg.

Sivè Pomburg Ordinis Canonorum Regularium in superiori Bavaria nobile Collegium propè confluentes Fluvios Traun, & Alz supra Montem situm ab Adelheide Cunonis Comitis de Medling, & Frontenhausen filia nobilissima fundatum est, exequente hanc fundationem tertio ejus Marito Illustrissimo Comite de Sulzbach Herengorio [alii Perengarium vocant] circa annum Incarnationis Dominicæ MCVIII. quam etiam gratam, & ratam habuit S. Papa Paschalis II. diplomate. Ecclesia in honorem S. Margarethæ Virginis, & Martyris consecrata multis paræciis jam Anno MCLXXXIX. à Clemente III. confirmatis, & Archidiaconalibus insuper gaudet juribus. Præter usum Mitræ, & Baculi aggregatum est insigne hoc Monasterium Congregationi Lateranensi à D. Ascanio Gozzio Abbate Generale Anno Domini MDCLXXX. multasque à Summis Pontificibus accepit gratias, sicut præsentis exhibent Bullæ in Archivio asservatæ.

BONIFACIUS EPISCOPUS.

Servus Seryorum Dei.

Dilectis Filiis Præposito, & Conventui Monasterii in Boumburch per Præpositum soliti gubernari, Ordinis S. Augustini Salzeburgen. &c. Dioc. Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Sacræ Religionis, sub qua sub Humilitatis spiritu devotum Altissimo redditis famulatum, promeretur honestas, ut votis vestris, illis præsertim, quæ ad vestrum, & vestri Monasterii commodum cedere possint, favorabiliter annuamus. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte vestra petitio continebat, quod olim quond. Rapato Comes Palatinus in Crayburch Salzeburg &c. Dioc. pro sua, & parentum suorum animarum salute Juspatronatus Parochialis Ecclesiæ in Sigeharz Kirchen Patavien. &c. Dioc. de consensu, & voluntate piæ mem. Gerardi Episcopi Patavien. Vobis, & vestro Monasterio in perpetuum duxit conferendum, ita quod Præpositus dicti vestri Monasterii, qui pro tempore foret, & vos Conventus Episcopo Patavien. &c. pro tempore existenti personam idoneam per eundem Episcopum, si aliquod Canonicum non obstaret in perpetuum Vicarium dictæ Ecclesiæ instituendam præsentare, ipseque Præpositus pro tempore existens, & vos Conventus eidem personæ, postquam sit instituta existeret de portione congrua, de qua congruè sustentari, Episcopalia Jura solvere, & alia sibi incumbencia onera supportare posset, providere teneremini, & etiam assignare. Et quod postmodum felicis mem. Rudgerus Episcopus, & dilecti Filii Capitulum Pataviense adjectis nonnullis ordinationibus, conditionibus, & statutis collationem, & alia supradicta ratificarunt; quodque deinde prædictus Rapato, & olim quond. Hartmannus, etiam Comes Palatinus in Crayburch, ac Alheydis Rapatonis, & Elizabeth Hartmanni prædictorum Uxores præfatæ Salzeburg &c. Dioc. piè desiderantes vestrum Monasterium prosperè meliorari, & Divinum in eo Cultum

tum feliciter adaugeri etiam pro suarum, & parentum suorum animarum salute. Juspatronatus Parochialis Ecclesiæ in Sizendorf dictæ Pataviens. &c. Dioc. tunc ad ipsos Comites, & Uxores communiter pertinens, vobis, & vestro Monasterio in perpetuum liberaliter donarunt, & etiam tradiderunt, ac bonæ mem. Gotfridus Episcopus Patavien. &c. donationem, & tradicionem huiusmodi adjectis etiam nonnullis ordinationibus, conditionibus, & statutis, ac aliis clausulis confirmavit, prout in patentibus literis Rapatonis, & Hartmanni Comitum, necnon Gebhardi, Rudegeri, & Gotifredi Episcoporum prædictorum sigillis pendentibus munitis plenius continetur. Postmodum verò sicut Exhibita nobis nuper pro parte vestra petitio continebat, vos præfatas Ecclesias vigore collationis, donationis, traditionis, ac ratificationis, & confirmationis prædictarum asscuti, illas per centum annos, & ultra in vestros usus tenuistis, & possedistis, prout tenetis, & possidetis pacificè, et quietè. Cum autem sicut eadem petitio subjungebat, Vos pro eo, quod præfatæ litteræ publici Tabellionis manu subscriptæ, et quod in eis verus valor annuus Monasterii, et Ecclesiarum prædictarum expressus, quodque præfatæ confirmationi per ipsum Gotfridum Episcopum, ut præfertur factæ, consensus dictorum Capituli adhibitus, et alii forsàn tractatus soliti, et solemnitates in talibus requisiti, seu fieri consueti in præmissis observati minimè fuerint, timeatis vos super dictis Ecclesiis posse molestari: pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut collationi, donationi, traditioni, ratificationi, et confirmationi prædictis, ac omnibus, et singulis aliis in præfatis litteris contentis robur Apostolicæ confirmationis adiacere, et tam prædictos, quàm omnes alios defectus, qui in præmissis forsàn intervenerunt supplere, et nihilominus vobis, ut præfatas Ecclesias, quarum triginta duarum per dicti vestri Monasterii, cujus centum Marcharum Argenti puri fructus, redditus, et proventus, secundum communem estimationem valorem annum, ut asseritur, non excedunt, idoneos Canonicos præsbiteros ad nutum vestrum ponendos, et amovendos, regere, seu regi facere possitis, concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur vestris huiusmodi in hac parte supplicationibus inclinati, collationem, donationem, tradicionem, ratificationem, et confirmationem prædictas, ac omnia alia, et singula in dictis litteris, quarum tenorem de verbo ad verbum præsentibus inseri fecimus, contenta, rata habentes, et grata, illa auctoritate Apostolica ex certa scientia confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus, suppletes tam prædictos, quàm omnes alios defectus, si qui forsàn intervenerint in præmissis. Et insuper vobis, ut cedentibus, et vel decedentibus perpetuis Vicariis dictarum Ecclesiarum, qui nunc sunt, aut perpetuas Vicarias ipsarum Ecclesiarum alias quomodolibet dimittentibus, liceat vobis Ecclesias ipsas per idoneos præsbiteros Canonicos vestri Monasterii ad solum nutum vestrum ponendos, et amovendos, regere, seu regi facere de uberioris dono gratiæ concedimus per præsentem. Ita tamen, quòd propterea Ecclesiæ ipsæ debitis non fraudentur obsequiis, et in eis Animarum cura nullatenus negligatur: quoque vos pro tempore Episcopalia Jura solvere, & alia incumbencia onera, ad quæ huiusmodi Vicarii pro tempore tenebantur, integrè supportare teneamini, præmissis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & aliis contrariis non obstantibus quibuscumque. Tenor verò dictarum litterarum sequitur, & est talis.

In nomine Sanctæ, & Individuæ Trinitatis. Amen.

NOS Rapato Dei gratia Comes Palatinus in Crayburch una cum Uxore nostra Alhayde, eadem gratia Comitissa Palatina eiusdem Loci; Cunctis Christianis fidelibus tenore præsentium aperimus, quod ad ampliandum Divinum Cultum in Ecclesia Boumburch Ordinis Canonorum Regularium Salzburgen &c. Diocess. & ob remedium Animarum nostrarum pariter, & parentum nostrorum, necnon in recompensationem plurimorum damnorum, & gravaminum per nos, & progeni-
tores

tores Uxoris nostræ eidem Ecclesiæ multipliciter illatorum, omne Jus, quod nobis in Ecclesiâ Sizendorf tam in Advocatia, quàm Jurepatronatus, & ratione fundi competere videbatur, liberaliter ad sublimationem ejusdem Collegii tradidimus, & donavimus pleno Jure: Supplices una cum Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, Episcopo, qui pro tempore fuit Patavien. &c. ut addendo suum consensum, gratiam per nos, & Uxorem nostram factam eidem Ecclesiæ principaliter propter Deum dignetur suis litteris confirmare, atque concedendo, ut facta provisione Sacerdoti sufficienti, & idoneo Divina in eadem Ecclesia ministranti, reliquum pro restitutione gravaminum Fratribus ibidem Deo militantibus in usus proprios deputetur. Ne verò bonæ nostræ voluntatis intentio aliquo fortuito casu succrescente malitia hominum valeat irritari præsens scriptum nostro sigillo, atque Testium subscriptionibus roboramus. Testes autem sunt hi, qui vocati, & rogati iuterfuerunt. Hainricus quond. BoWmburg &c. Præpositus, Echardus ejusdem Ecclesiæ Canonicus, VValtherus de TaWfKirchen, Hainricus filius ejus, Gebhardus de Lansing ministeriales Ramungus ejusdem Comitissæ Camerarius, Conradus de VVesterperch, Henricus de Issenbuch Chunradus de Colbarn, & alii quamplures. Acta sunt hæc apud Chrayburch. Anno Domini 1241, 8. Idus Julii.

In nomine Sanctæ, & Individuæ Trinitatis. Amen.

NOS Harmannus Dei gratia Comes Palatinus in Chrayburch una cum Uxore nostra Elizabeth eadem gratia Comitissa Palatina ejusdem Loci, cunctis Christifidelibus tenore præsentium aperimus, quod ad ampliandum Divinum Cultum in Ecclesia Boumburch Ordinis Canonorum Regularium Salzburg &c. Diœc. & remedium Animarum nostrarum pariter, & parentum nostrorum, necnon in recompensatione plurimorum damnorum, & gravaminum per nos, & progenitores Uxoris nostræ eidem Ecclesiæ multipliciter illatorum omne Jus, quod nobis in Ecclesia Sigzendorf tam in Advocatia, quàm Jurepatronatus, & ratione fundi competere videbatur, liberaliter ad sublimacionem ejusdem Collegii tradidimus, & donavimus pleno jure supplices una cum Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ Episcopo, qui pro tempore fuerit Pataviensis, ut addendo suum consensum gratiam per nos, & Uxorem nostram factam eidem Ecclesiæ principaliter propter Deum dignetur suis litteris confirmare, atque concedendo, ut facta provisione Sacerdoti sufficienti, & idonea Divina in eadem Ecclesia ministrandi, reliquum pro restitutione gravaminum Fratribus ibidem Deo militantibus in usus proprios deputetur. Ne verò bonæ nostræ voluntatis intentio aliquo fortuito casu succrescente malitia hominum valeat irritari, præsens scriptum nostro sigillo, atque Testium subscriptionibus roboramus. Testes autem sunt hi, qui vocati, & rogati iuterfuerunt. Hainricus quond. Boumburgen. &c. Præpositus Echardus ejusdem Ecclesiæ Canonicus, VValtherus de Tavvfkirchen, Hainricus filius ejus Gebhardus de Lansing ministeriales Ramungus ejusdem Comitissæ Camerarius Conradus de VVesterperch, Henricus de Issenbuch Conradus de Cholbarnet, & alii quamplures. Acta sunt hæc apud Chraiburch Anno Domini 12LVIII. 5. Idus Julii.

Gotfridus Dei gratia Pataviensis Episcopus. Universis præsentibus litteras inspecturis. Salutem in Domino. Dum loca Divino Cultui deputata, in quibus pro Christifidelium salutis augmento Deus Omnipotens assiduè placabiliter exoratur, benigno favore prosequimur, & eorum profectibus gratiosa intendimus voluntate, nobis apud Patrem omnium gratiarum æternæ retributionis præmia in affluentia uberi comparamus. Noverint igitur tam posterì, quàm præsentibus, quòd nos pro honore & reverentia Jesu Christi, necnon pro nostro, & successorum nostrorum Memoria perpetuo collationem Jurispatronatus Ecclesiæ in Sizendorf per nobiles Viros Rapatonem, & Hartmannum Comites Palatinos in Chraiburch, et eorum Uxores Alhaydim, et Elizabeth Ecclesiæ prædictæ Patronos Religiosis Viris Præposito, et Conventui Monasterii in Boumburch Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini

Stini Dioecesi. Salzburg &c. factam iam dudum piè, et rationabiliter eo modo, quod perpetuo mente dictorum Præpositi, et Conventus deserviant, ratam habemus, et gratam, ipsamque præsentibus confirmamus de provido, et maturo consilio statuentes in primis, quod post decessum, vel discessum filii Ottonis de Tyrenstain nunc Rectoris ejusdem Ecclesiæ, memoratus Præpositus nobis, vel Successori nostro, qui pro tempore fuerit, perpetuum Vicarium Virum utique idoneum, et discretum, debeat præsentare à nobis, vel Successoribus nostris curam ejusdem Ecclesiæ recepturus. Qui quidem Vicarius medietatem omnium reddituum, proventionum, oblationum Altaris, et aliarum obventionum quarumlibet ejusdem Ecclesiæ, quocunque nomine censeantur, pro sustentatione sua, necnon pro hospitalitatis operibus exercendis recipiet: aliam verò medietatem obventionum iidem Præpositus, et Conventus pro suis utilitatibus perpetuò recipient, et habebunt. Est etiam in optione libera prædicti Præpositi collectionem partis sibi cedentis consumere, et fidei Vicarii ejusdem committere, vel ad hoc specialiter personam aliquam in Ecclesia prædicta locare, in suis tamen sumptibus, et expensis. Infuper præfati Præpositus, et Vicarius decimas omnes Ecclesiæ simul locabunt, et dotem in Sicendorf ambo excolent, et quidquid de his eis obvenerit, æqualiter, ut præmissus una cum servitiis aliarum dotum, et agrorum, arearum, vinearum, pratorum, necnon minutarum decimarum, et aliarum quarumlibet obventionum dividere tenebuntur. Prætereà si fortassis processu temporis occasione Legati, vel Nuncii Sedis Apostolicæ, aut pro necessitate Ecclesiæ nostræ Patavien. &c. ipsi Ecclesiæ in Sicendorf aliquam contingat contributionem imponi, hanc dicti Præpositus, et Vicarius de ipsa Ecclesia unanimiter, et equaliter expedient, et persolvent. In cuius rei testimonium præsens scriptum sigillo nostro iussimus communiri.

Datum Viennæ Anno Domini 1284. in Conversione B. Pauli Apostoli.

IN NOMINE SANCTÆ, ET INDIVIDUÆ TRINITATIS. AMEN.

GEbrardus Dei gratia Patavien. &c. Episcopus omnibus in perpetuum: ne præsentis ætatis negotia consumat oblivio, necesse est ea litterarum testimonio confirmari. Ad notitiam itaque perveniat omnium tam præsentium, quam futurorum, quod Rapato Palatinus Comes Baviaræ nomine suo, & Uxoris suæ, hæredum suorum omne jus illud, quod ratione patronatus, & fundi, & advocatiæ in Ecclesia Sigeharzkirchen. habeat, pro remedio animæ suæ, & progenitorum suorum de nostro consensu, & beneplacito contulit Cænobio in Pomburch, ita, ut Præpositus ejusdem Ecclesiæ qui pro tempore fuerit, & Conventus Patavien. Episcopo jam dicta Ecclesia vacante præsentare debeant personam idoneam, quam Episcopus eadem Ecclesia, si nihil ipsi Canonicum obtiterit, tenebitur investire: & jam dictus Præpositus, & Conventus eidem personæ in præbenda competenti, & sufficienti debebunt providere, ita ut Ordinario suo debita possit obsequia exhibere, & ut hospitalitatis gratia debilibus, & egenis, prout decuerit, valeat impertiri. Prædictus verò Palatinus fide data promisit, quod tam ipse, quam hæredes sui jam dictam Ecclesiam in Sigeharzkirchen à violentia, & gravamine defendere debeant, & tueri in Deo solummodò, & sine quæstu omni temporali, promittens firmiter quod Ecclesia illa seu Plebanus ejusdem Ecclesiæ qui pro tempore fuerit, nec ab ipso Palatino nec ab heredibus suis occasione patronatus vel fundi, vel advocatiæ seu alicujus alterius juris exactionibus, & gravaminibus aliquo unquā tempore debeant molestari: Et ut talis donatio perpetuum robur firmitatis obtineat, & prædicto Cænobio in Pomburch stabilis, & inconcussa permaneat, præsentem paginam sigilli nostri impressione, & testium subscriptione decrevimus roborare. Præfatus etiam Palatinus præsentem paginam in suæ donationis testimonium sigilli sui munimine communivit. Hujus rei testes sunt Ulricus Contelus Archidiaconus Wilehalmus, Cantor Conradus, tum plebanus, & Archidiaconus Albertus de Posse, Minister Archidiaconus Eberhardus de Urochtembach

Magister Dizo, scolasticus Rugerum de Constanz, Menigotus de Waldecke Rombertus, Canonici Patavien &c. Ludwicus Abbas de Alderspah, Cunradus Abbas ad Reitenhazlach Cisterciensis Ordinis, Symon Abbas S. Petri, Bertoldus Abbas de Peyren, Rudolfus Abbas de Chremsmünster, Otto Abbas de Lambach Wezelo Abbas de Chodevvico Noridingus Abbas de Cella S. Mariæ Ordinis Benedicti Ulricus Præpositus S. Nicolai, & Archidiaconus Henricus Præpositus de Ranshofen Archidiaconus Fredericus Præpositus de Reicherperg, Bernhardus Præpositus Sancti Floriani Marquardus Præpositus Sancti Ipoliti, Henricus Præpositus Sancti Georgii Ordinis Sancti Augustini. E Laicis, Bernardus Comes de Lebenavve, & hi Ministeriales sui, Conradus de Hazbach Vvernherus de Eberherdinge, Siboto de Curinszberg, Bernardus Urcitag, & filius suus Enricus Judex suus, Comes Lutoldus de Playn, & Ministeriales sui Pilgrinus de Czaleche Henricus de Hothemose Grimoldus de Salvede Com. Perengerus de Levvemberg, & milites sui, Ebo de Ovve Echiho de Syfridestorf, Pabo de Hochilttingen, Rugerus de Ecke, Bernhardus de Vttendorf, & Milites sui, Albertus Gebehardus de Daksperg, & fratres suus Hartvvicus, Henricus Lamps, & filii sui Conradus, & Henricus, & Rupertus Zchiche, Ludovicus Nobilis de Hohenavv, Gebehardus Romars, Ulricus de Gonchseim, Henricus frater suus, Gebehardus de Nevvfarn Ministeriales Palatini Hynricus de Toring, Siboto de Tetthaim, Lutholdus de Traun, Alramus de Inzing, Hinricus, & Conradus de Truhleyting, Panthnerus Ministeriales Patavien &c. Ecclesiæ, Hedemarus de Vvezen, Otto de Morspach Vvaltherus de Tannenberg, Ulricus de Lonsdorf Marquardus, & Otocarus de Maze, item Ottacarus, & frater suus Richerus de Slechdorf Ministeriales Salzburgen &c. Ecclesiæ Conradus de Calheim, Rugerus de Perghaim Echardus de Than Hinricus vice Dominus Ulricus de Vvispach Gerhohus, & Gerhous de Perghaim, Conradus de Lavovve Crano de Gutrad, & alii quamplures. Acta sunt hæc apud Salzburgam Anno Dominicæ Incarnationis MCCXXVIII. xiv. Novembris. Indict. 2. Anno Pontificatus nostri septimo. Promiserunt etiam Præpositus, & Conventus in Povvburch, quod Anniversarium nostrum, & Patris, & Matris nostræ, & Fratris nostri Levvtholdi propter consensum, quem in præsentiferimus negotio debeant annuatim devotius celebrare.

Rudegerus Dei Gratia Patavien. &c. Episcopus totumque Capitulum ejusdem Ecclesiæ.

Universis præsens scriptum intuentibus in perpetuum. Cum piis locis gratiam nostræ benignitatis impendimus fructum nobis Divinæ remunerationis credimus cumulari. Ad notitiam itaque omnium volumus pervenire, quod Rapato Palatinus Comes Bavvarie de Uxoris suæ, & hæredum suorum consensu omne Jus illud quod habuit ratione patronatus, & fundi, & Advocatiæ in Ecclesia Sigehar Zkirchen pro remedio animæ suæ, & progenitorum suorum de consensu & beneplacito DD. Gebhardi bon. mem. tunc Ven. Episcopi Patavien &c. contulit Cenobio in Boumburch: quam videlicet donationem ad instantiam Eberhardi Præpositi Baumburgen &c. Ratam habuimus etiam in jure spirituali, quod ad nos pertinet gratiam concedentes specialem, & statuentes, ut Præpositus, qui pro tempore fuerit, Patavien. Episcopo jam dicta Ecclesia vacante præsentare debeat personam idoneam, quam Episcopus eadem Ecclesia tenebitur investire: & jam dictus Præpositus eidem personæ in præbenda competenti, & sufficienti debeat providere. Prædictus verò Palatinus fide data promisit, quod tam ipse, quam hæredes sui jam dictam Ecclesiam in Sigehar Zkirchen à violentia, & gravamine tueantur in Deo solummodo, & sine omni quæstu temporali, promittens firmiter, quod Ecclesia illa seu Plebanus Ecclesiæ prædictæ qui pro tempore fuerit nec ab ipso Palatino, nec ab hæredibus suis occasione Patronatus, & fundi vel Advocatiæ, seu alicujus Juris aliquibus exactionibus, & gravaminibus aliquo unquam tempore debeat molestari.

Ut autem talis donatio perpetuum robor firmitatis obtineat præsentem paginam

ginam sigillorum nostrorum impræssione curavimus roborare. Acta sunt hæc Anno Domini MCCXLII. in Ecclesia Pataviensi 2. Idus Junii Indiæ. 15. præsentibus, & consentientibus fratribus de Choro &c.

Nulli ergò omniò hominum liceat hanc paginam nostræ ratihabitionis, confirmationis, communionis, suppletionis, & concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignatione Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum 12. Kal. Junii. Pontificatus nostri Anno IX.

V.S. de Rosco.

Pro N. de Fregona

Jo. de Fremosnicz.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Sedis Apostolicæ circumspecta benignitas piis Cristifidelium quorumlibet præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium desideriis consuevit favorabiliter annuere, ac illa in his potissimum, quæ exemptiones privilegiorum concessionem, & Indulta concernunt libenter expedire. Sanè pro parte dilectorum filiorum modernorum Præpositi Archidiaconi nati Monasterii Baumburgensis Congregationis Canonorum Regularium Lateranensium Salisburgensis Diocesis, ejusque Canonorum Regularium petitio continebat, quòd nuper dilectus Filius Ascanius Gozzius modernus Abbas Generalis totius præfatæ Congregationis, à quo licet universis Christifidelibus spiritualia beneficia communicanda essent, in illos tamen ex debito gratitudinis, qui dictam Congregationem præcipuo devotionis studio prosequuntur, & quos spiritualis dilectionis prærogativa professionisque paritas meritis cumulat amplioribus propensorem demonstrare se volens, pio devotionis, & charitatis zelo ductus, & devotionis affectum, animique pium studium Præpositi, & Canonorum prædictorum, non tamen à dicto Abbate dependentium ergà dictam Congregationem intuens prædictos Præpositum, & Canonicos in communionem omnium Indulgentiarum, Indultorum, Privilegiorum, & Concessionum, quibus Abbates, & Canonici dictæ Congregationis utuntur, potiuntur, & gaudent libenti animo vigore Indulti sibi Apostolica auctoritate concessi admisit, & in suos Fratres recepit, ipsisque omnium Orationum, Missarum, Divinorum Officiorum, Jejuniorum, Peregrinationum, spiritualium exercitiorum, bonorumque omnium, quæ divina clementia per ejus Congregationis hujusmodi utriusque sexus Religiosas personas nunc, & de præsentibus existentibus, ac futuras ubique Terrarum dignaretur operari, participationem per modum communicationis concessit, & elargitus fuit, dictumque Monasterium tanquam dictæ Congregationis Germanum, & de gremio, dictosque Præpositum, ac Canonicos tanquam Confratres agnovit, & adoptavit, prout in litteris patentibus super præmissis expeditis plenius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem petitio subjungebat ea, quæ Sedis Apostolicæ munimine roborantur firmiter subsistere soleant. Quare pro parte Præpositi, & Canonorum præfatorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportunè providere, ac specialem gratiam facere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Monasteriorum quorumlibet, ac in eis Monasticæ Vitæ disciplinam profitentium personarum successum Divinæque Cultus, & Religionis conservationem sinceris desideramus affectibus, dictique Monasterii singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon litterarum patentium hujusmodi tenores etiam veriores,

præmissis tamen minimè contrarios, ac datos præsentium pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, concessionem, ac patentes litteras hujusmodi, & in eis contenta quæcunque, dummodò tamen sint in usu, & non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus compræhensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti etiam substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint in eisdem, dicta auctoritate supplemus. Decernentes præsentibus de subreptionis, vel obreptionis vitio notari non debere, dictosque Præpositum, & Canonicos desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari non posse, neque debere. Sicque per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sedis Apostolicæ Nuntios Legatos, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, irritumque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, & ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis quomodolibet, & plures concessis confirmatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si de illis, illorumque totis tenoribus latissimè exclusis hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis defectuum suppletionis decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attempta re præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1680. Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno IV.

Sept. I. B. Floris Septemdup. Glibert.

Maria Marinus.

Jacobus de Lazara Prospe.
Innocentius de Laurentiis.

L U C I U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Mengoto Præposito Ecclesiæ S. Margarete de Baumburg ejusque Fratribus tam præsentibus, quam futuris regularem vitam professis in perpetuum; Quoties à Nobis petitur, quòd juri, & Religioni convenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere, & petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Unde quia Berengarius Comes Sulzbachensis alodium suum in Salzburgerensi Territorio Beato Petro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sub unius Bizantii annuo censu pia devotione obtulit, in quo in honorem Dei, & memoriam Beatæ Margarete Virginis Ecclesiam vestram construens, eam Ordini Canonorum Regularium deputavit, nos sequentes vestigia prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Paschalis, Honorii, Innocentii, Lucii, locum ipsum quoniam Beati Petri juris existit, sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti patrocinio communimus. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui

secun-

secundum Sedem, & Beati Augustini Regulam in eadem Ecclesia institutus esse dinoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona, eadem Ecclesia impræsentiarum iuste, & canonice possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Archidiaconatum, Parrochiam S. Georgii, Ecclesiam S. Joan. in Fruhtlaichingen, Fralestorf cum pertinentiis suis, Tunigen cum pertinentiis suis, Tagmarispah cum pertinentiis suis, Megligen cum pertinentiis suis, VVindbere cum pertinentiis suis, Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extreme voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Liceat etiam Præposito qui pro tempore fuerit advocatum quem eidem loco utilem, & necessarium esse perspexerit communi vel sanioris partis Fratrum consilio secundum dictum eligere, & si inutilis apparuerit, remove, sicut a prædecessoribus nostris felicis recordationis Pascali, Honorio, Innocentio, & Lucio statutum esse dinoscitur, & scripto suo firmatum.

Obeunte vero, & nunc ejusdem loci Præposito, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem Fratres communi assensu, aut Fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem canonice providerint eligendum. Sane post professionem exhibitam, nemini vestrum liceat proprium quid habere, nec sine Præpositi vel Congregationis licentia de claustro discedere. Tuæ etiam tuorumque successorum caritati Apostolicæ Sedis benignitate permittimus, & roboramus, ut licitum vobis sit ordinationes Clericorum aliaque Ecclesiastica Sacramenta à bonis Episcopis, & Religiosis accipere, si vester Episcopus Symoniaca, vel alia heretica pravitate infectus fuerit, & gratiam Sedis Apostolicæ non habuerit. Ad indicium autem hujus ab Apostolica Sede perceptæ tuitionis bizantium unum singulis Annis nobis nostrisque successoribus solvetis. Insuper etiam in Domino Nostro Jesu Christo liberiori animo serviat, & vitam vestram tranquillè, & sine querela in Divinis exerceatis servitiis, per omnia salutem vestram providentes, decernimus, ut servientes vestri qui in Officiis, & in Curia vestra vobis serviunt, absque omni ejusdem loci in pullatione, & vexatione Parochiani in Ecclesia vestra Verbum Dei, & Missas audiant, Sacramenta percipiant, cæterisque divinis legibus subjaceant. Decimas vero novalium vestrorum vobis vestrisque successoribus habendas remota Episcopalium ministrorum contradictione, concedimus, ut quiete in eo quod assumpsistis Proposito largiente Domino in perpetuum maneatis. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat eandem Ecclesiam temere, perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione, & gubernatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocesani Episcopi in subjectis vobis prædictis Parochiis canonica iustitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam venire temptaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtè ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus; sit pax D. N. J. C. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia eternæ Pacis inveniunt. Amen.

Ego Lucius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Joannes Presbyter Card. S. Marci*

† *Ego*

† Ego Pandulfus Presbyter Card. Tit. SS. XII. Apostolorum.

† Ego Albinus Tit. SS. Presbyt. Card.

Ego Delio Presbyter Card. SS. Joannis, & Pauli Tit. S. Pamachii.

† Ego Theodorus Portuen. & Ruosinesedis Episcop. &c.

† Ego Henricus Albanen.

† Ego Arditio Diac. Card. S. Theodori.

† Ego Gratianus SS. Cosmae, & Damiani Diac. Card.

† Ego Soffredus S. Mariae in Vialata Diac. Card.

† Ego Rolandus S. Mariae in Porticu Diac. Card.

† Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum Diac. Card.

Datum Veron. per manum Alberti S. R. E. Presbyteri Cardin., & Cancell.
 xi. Kal. Jun. Indiēt. 3. Incarnationis Dominicæ Ann. MCLXXXV. Pontificatus
 verò Domini Lucij PP. III. Ann. IV.

Pollinga.

Collegium Pollinganum Ordinis Canonorum Regularium, situm in superiori Bavaria, Foundationem suam debet Thassiloni Duci Bavariae, quo Venationi navante operam picta Salvatoris è Cruce pendentis Imago anno 740. caelesti indicio prodita, & è Terris e fossa est. In honorem Salvatoris primum Monasterium Monialium, paulò post Clericorum constructum, & à Thassilone amplissimis redditibus auctum, atque fundatum est. Anno 816. à Canonicis Regula Aquisgranensis in hoc Monasterium recepta, & ad sæculum usque undecimum religiosè servata est. Anno 1010. Fratribus ibidem Deo servientibus, omnia bona incurfione Hunnorum sæculo decimo distracta S. Henricus Imperator solemni diplomate restituit. Ad finem sæculi undecimi abdicata Aquisgranensi Regula, & relegato proprio Fratribus, ultrò in arctiora statuta sese colligantibus Augustiniana vivendi formula assumpta est. Ex eo tempore exindè Viros pietate, scientia, ac animarum zelo constanti laudum serie illustres Ecclesia Dei suscepit. Canonicos modò numerant 32. Parochias regunt 15. numerus peregrinantium quot annis ad miraculosam Crucifixi Imaginem confluentium facile ad quinquaginta millia ascendit. Canonicam foundationem hanc plures Romani Pontifices amplissimis diplomatibus confirmarunt, quæ etiamnùm in Archivio ibidem asservantur. Ex his placet duas Bullas hic inferere, nimirum Innocentii II. & XI.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Chononi Præposito, & Fratribus in Ecclesia Pollingensi Regulari vitam professis tam præsentibus, quàm futuris in perpetuam rei memoriam. In eminenti Apostolicæ Sedis specula disponente Domino constituti sollicitè providere nos convenit, ut religiosa loca paternis affectibus diligamus, & ne pravorum hominum agitentur molestiis attentam diligentiam adhibere curemus. Quamobrè dilecti in Domino Filii, Venerabilis Fratris nostri VValtheri Augustiensis Episcopi precibus inclinati vestris postulationibus clementèr annuimus, & Ecclesiam S. Salvatoris sitam in Villa, quæ Pollinga dicitur, in qua divinis estis obsequiis mancipati, Apostolicæ Sedis privilegio communimus; Statuentes, ut vita Apostolica, & Ordo Canonicus in eadem Ecclesia divina suffragante clementia institutus perpetuis futuris temporibus ibidem inviolabiliter conservetur. Quæcunque præterea bona, quascunque possessiones in præsentiarum justè, & canonicè possidetis, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum oblatione Fidelium, seu aliis justis modis Deo propitio poteritis adipisci, firma vobis

bis in perpetuum, & illibata servantur. In quibus hæc propriis nominibus duximus exprimenda. Villam videlicet Pollingam, in qua eadem Ecclesia sita est; ubi etiam secundum Beati Augustini Regulam Omnipotenti Domino divina exhibetis obsequia. Villam V Vilhaim. Villam Ubingen. Villam Friheim. Villam Rieden. Villam Ascheringen. Villam Hunnenvvanch. Villam Pfaffenofen, necnon & cæteras possessiones, quas Henricus quond. II. Rex eidem Ecclesie vestræ restituit, atque contradidit. Sancimus etiam, ut nulli absque Fratrum licentia post factam in eodem loco professionem ad aliam Ecclesiam liceat transmigrare. Prohibemus insuper, ut nemo aliquem ex eis pravo studio in Ecclesia, vel Monasterio suo suscipere, vel susceptum audeat retinere, quod si iidem transfugæ secunda, vel tertia Fratrum suorum denuntiatione commoniti ad eandem Ecclesiam redire contempserint, Prælato, & Fratribus suis in eos interdicti, vel anathematis sententiam proferendi licentiam indulgemus. Decimas sanè, quas concessione Pontificum possidetis, aut etiam imposterum adipisci poteritis, Apostolica vobis autoritate firmamus. Porro Chrisma, Oleum Sacrum, Ordinationes etiam Clericorum, qui ad sacros gradus fuerint promovendi, vel si qua alia sunt Ecclesiastica Sacramenta, à Diocesano suscipietis Episcopo, si quidem Catholicus fuerit, & gratiam, atque communionem Apostolicæ Sedis habuerit, eaque vobis sine pravitate, & exactione voluerit exhibere; alioquin quemcunque malueritis Catholicum adeatis Antistitem, qui nostra fultus autoritate, quod postulatur indulgeat. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat vestram Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel quibuslibet molestiis fatigare, sed omnia integra conserventur, vestris, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus profutura. Si quis ergo hujus nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire temptaverit, secundò, tertiove commonitus, si non præsumptionem suam satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui periculum patiatur, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, ac Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Conservantes autem eidem loco, quæ sua sunt, Omnipotentis Dei, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Benedictionem, & gratiam consequantur. Amen.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego Anselmus Presbyter Card.

Ego Insifridus Presbyter Card. Tituli S. Vestrinæ.

Ego Lucas Presbyter Card. Tit. SS. Joannis, & Pauli.

Ego Brido indignus Sacerdos.

Ego Guilielmus Prænustinus Episcopus.

Ego Theodevvinus S. Rufinæ Episcopus.

Ego Gregorius Diaconus Card. S. Sergii, & Bachi.

Ego Guido Diaconus Card. S. Adriani.

Ego Boetius Diaconus Card. SS. Viti, & Modesti.

Datum Pisis per manum Aimerici S. R. E. Diaconi Cardinalis, & Cancellarii
x. Kal. Novembris Indict. xv. Incarnat. Dominicæ MCXXXVI. Pontificatus verò
Domini Innocentii Papæ II. Anno VII.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoria.

IN Apostolicæ Dignitatis Solio, & Potestatis plenitudine, Summa Redemptoris nostri Clementiâ meritis licet imparibus constituti ad ea libenter intendimus, per quæ provisionis nostræ auspiciis Monasteria insignia, eorumque Abbates seu Præpositi eis pro tempore Præsidentes majoribus semper honorum, et digni-

dignitatum prærogativis extolli, & decorati valeant; Sanè pro parte dilecti filii Valerii Baudrexel moderni Præpositi Monasterii S. Crucis, Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium loci Polligenfis in Bavaria Augustanæ Diæcesis, Provinciæ Moguntinæ Nobis nuper exhibita petitio continebat; Quod cum in dicto loco, quod amplum, valdèque celebre, ac inter alia Monasteria illarum partium maximè insigne existit Monasterium S. Crucis præfatum, per Præpositum Abbatem nuncupatum regi, & gubernari solitum, à novem jam sæculis institutum reperiatur, cujus ipse Valerius modernus Præpositus jamdudum suscepto dicti Ordinis habitu, magna cum laude Monasterii S. Crucis hujusmodi Canonorum Regularium, què in illo viginti sex boni litterarum periti, & exemplares Sacerdotes, cum duobus Novitiis, & duobus aliis Laicis nunc reperiuntur, regimen hucusque supportavit, in eoque sub dicti Valerii Regimine, & gubernio, Religiosa Disciplina, Doctrina, & Observantia Regularis ità vigeat insignita, & floreat, ut pauca similia Monasteria, quæ tam in spiritualibus, quàm temporalibus Deo conservante emineant, reperiuntur; dictum verò Monasterium S. Crucis nulla speciali prerogativa gaudeat, plurimum tamen decori, venustati, ac dignitati Ordinis, & Monasterii S. Crucis hujusmodi conveniat, ut in aliquo à Nobis, & Sede Apostolica condecorari mereatur; Quare pro parte dicti Valerii Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus dicti Monasterii S. Crucis decori, Divinique cultus incremento consulere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur, qui Monasteriorum, aliorumque Ecclesiasticorum locorum, & Abbatum, seu Præpositorum illis Præsidentium, decorem, & venustatem summoperè exoptamus, eundem Valerium, ejusque successores dicti Monasterii S. Crucis pro tempore Præpositos, specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsumque Valerium à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Præpositorum ipsi Valerio ut ex nunc, & deinceps perpetuis futuris temporibus, tam ipse Valerius, quàm pro tempore futuri dicti Monasterii S. Crucis Præpositi Mitra, Annulo, & Baculo Pastoralibus, ac aliis Pontificalibus Insigniis uti, necnon in prædicto, ac quibuscunque aliis Monasteriis, Prioratibus, locis, & Ecclesiis ab eo dependentibus, ac ejusdem Monasterii S. Crucis, & illius pro tempore existente Præposito subjectis, in quibus ipse Præpositus pro tempore existens, in Pontificalibus celebrabit, Benedictionem solemnem post Missam, Vesperarum, & Matutinarum, ac aliorum Divinorum Officiorum solemniam supra populum inibi existentem, dummodò ibidem aliquis Antistes, seu Sedis præfatæ Legatus præsens non fuerit, vel si præsens sit, ejus ad id expressus accedat assensus, elargiri, ac Cruces, Imagines, Calices, Campanas, Vasa, Tabernacula pro conservatione Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ, & Reliquiarum Sanctorum confecta, necnon Altaria, Corporalia, Vestimenta etiam Sacerdotalia, & alia paramenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcunque, in quibus Sacri Olei, vel Chrismatismatis unctio non requiritur pro præfato, præfatique Monasterii S. Crucis, & aliorum illi subjectorum Monasteriorum, Prioratum, & Locorum à dicto Monasterio S. Crucis dependentium usu tantum cum solemnitatibus solitis, & ceremoniis juxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ritus, morem, & consuetudinem benedicere, Monasteriorumque, Prioratum, & Locorum hujusmodi Ecclesias, ac Cæmeteria, quæ sanguinis, seu seminis humani effusione pollui contigerit, Aquam tamen prius per aliquem Catholicum Antistitem, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentem, ut moris est, benedicta reconciliare liberè, & licitè valeat Apostolica auctoritate de consensu Vener. Fratris nostri Episcopi Augustani Provinciæ Moguntinæ, tenore præsentium concedimus, & perpetuò indulgemus, plenamque, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem desuper impartimur, decernentes.

decernentes easdem præsentis semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, ac sub quibusvis similibus, & dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus minimè comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quotiès illæ emanabunt, totiès in pristinum statum restitutas, repositas, ac plenariè reintegratas, ac denuò etiam sub quacunque posteriori Data quomodocunque eligenda concessas esse, & fore, sicque per quoscunque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: non obstantibus quibuscunque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Monasterii S. Crucis, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque; Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, imparticionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1680.
13. Kal. Januarii Pontificatus nostri Anno XIII.

Sub plica.

Dec. F. P. Renavle.

I. B. S. Gasparinus.

M. Marinus.

F. Dat.

F. Antamorus C. A. Secret.

Extra. Registrata in Cam. Apost.

F. P. Antamorus.

Supra plica.

Ambrosius Appell Sigillifer.

Ut præsens Apostolicum Indultum à Sua Sanctitate Reverendiss. D. Ordinarii præhabito, & in Romana Curia producto consensu dimississimè impetratum ad suum effectum deduci possit, harum per tenorem conceditur.

Ex Officio Vicariatus Augustæ die 26. Martii 1689.

Franciscus Ziegler Vicarius Generalis.

S. Magni Ratisbonæ.

ANNO Christi Millesimo centesimo trigesimo octavo à Comite de Raning Gebhardo Cathedralis Ecclesiæ Ratisbonensis Canonico omnia, quæ Jure hæreditario inter duo Flumina Imbrem, & Danubium possederat, pro construendo Monasterio obtulit, & Ecclesiæ S. Magni in pede Pontis tradidit Canonicis Regularibus S. Augustini, approbantibus hanc foundationem S. Pontifice Innocentio II. & Hartvvico Episcopo Ratisbonensi, qui in honorem S. Andreæ Ecclesiam consecravit. Eandem Foundationem Conradus Romanorum Rex diplomate roboravit, & locum in suam tutelam suscepit. Bulla Innocentii hæc est.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Gebeardo, provisorio Ecclesiæ, quæ dicitur ad Ripas, ejusq; successoribus regulariter substituendis in perpetuum. Desiderium, quod ad Religionis propositum, & Animarum salutem pertinere monstratur, animo nos decet libenti concedere, & petentium desideriis congruum impertiri suffragium, ut videlicet fidelis devotio celerem sortiatur effectum, ut utilitas postulata vires indubitanter assumat. Ea propter dilecte in Domino Fili Gebearde tuis rationabilibus

E

libus

libus postulationibus gratum præbemus assensum, & Ecclesiam, quæ dicitur ad Ripas, cui auctore Domino præfides sub Apostolicæ Sedis tutela, & protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum B. Augustini Regulam in eodem loco noscitur institutus futuris perpetuis temporibus inviolabiliter conservetur. Decernimus etiam, ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum iustè, & legitimè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis iustis modis auxiliante Domino poterit adipisci, firma tibi, tuisque successoribus, & illibata permaneant. Nulli ergo omnino hominum fas sit præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis præfutura. Si qua igitur imposterum Ecclesiastica, sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire temptaverit, secundò, tertiove commonita, si non congruè satisfecerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego Lucas Presb. Card. Tit. SS. Johannis, & Pauli.

Ego Grisogonus Presb. Card. Tit. S. Praxedis.

Datum Laterani per manus Aimeri S.R.E. Diaconi Cardinalis, & Cancellar. 13. Kal. Novembris Indiæ. 3. Incarnationis Dominicæ Anno 1139: Pontificat. verò D. Innocentii Papæ II. Anno X.

LUCIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Gebeardo Provisorio Ecclesiæ, quæ dicitur ad Ripas, ejusque Fratribus Regularem Vitam professis, tam presentibus, quam futuris in perpetuum. Si Religiosorum Virorum petitiones clementer admittimus nostris proculdubio opportunitatibus benignum, ac pium Omnipotentem reperimus. Ea propter dilecte in Domino fili Gebearde tuis rationabilibus postulationibus gratum præbemus assensum, & Ecclesiam, quæ dicitur ad Ripas, cui auctore Domino præfides sub Apostolicæ Sedis tutela, & protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus; In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum B. Augustini Regulam, & Fratrum Portuensem institutionem in eodem loco noscitur institutus, futuris, perpetuisque temporibus inviolabiliter conservetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum iustè, & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis iustis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Præposito, nullus ibi qualibet subreptionis astutia, vel violentia præponatur, nisi quem Fratres communi, vel sanioris partis assensu secundum Dei timorem, & Beati Augustini Regulam providerint eligendum. Liceat etiam vobis communicato consilio idoneum defensorem eligere, qui si inutilis apparuerit, & pestilens effectus æquitate contempta vobis, & rebus vestris noxius esse præsumpserit, reiiciendi eum facultatem liberam habeatis. Nullus quoque ad publicas processiones vos invitos trahere, aut quietem vestram quolibet

libet modo audeat conturbare . Sepulturam verò ipsius loci liberam esse decernimus , ut eorum , qui se illic sepeliri deliberaverint devotioni , & extremæ voluntati nisi fortè excommunicati sint , nullus obstat , salva justitia Matricis Ecclesiæ . Decernimus ergò , ut nulli omninò hominum , liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare , aut ejus possessiones auferre , vel ablatas retinere , minuere , aut aliquibus vexationibus fatigare , sed omnia integra conserventur eorum , pro quorum gubernatione , & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura , salva Ratisbonen. Ecclesiæ canonica justitia , & Apostolicæ Sedis auctoritate . Si quæ igitur imposterum Ecclesiastica , sæcularisvè persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens , contrà eam temerè venire temptaverit , secundò , tertiove commonita , si non congruè satisfecerit , potestatis , honorisque sui dignitate careat , reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat , & à Sacratissimo Corpore , & Sanguine Dei , & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat , atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat . Cunctis autem eidem loco sua Jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi , quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant , & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant . Amen . Amen . Amen .

† Ego Lucius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus .

† Ego Gregorius Card. Sanctorum Sergii , & Bachi .

† Ego Theodebinus S. Rufinæ Episcopus .

† Ego Otho Diaconus Card. S. Georgii ad Velum aureum .

† Ego Guido Diac. Card. Sanctorum Cosm , & Damiani .

† Ego Octavianus Diac. Card. S. Nicolai in Carcere Tulliano .

† Ego Hiacintus Diac. Card. S. Mariæ in Cosmedin .

† Ego Thomas Præsb. Card. S. Iustine .

† Ego Guido Præsb. Card. SS. Laurentii , & Damasi .

Datum Latetani per manus Baronis S. R. E. Subdiac. 5. Kal. Januarii, Indict. 8.
Incarnat. Dominicæ Anno 1144. Pontif. verò Domini Lucii II. Papæ Anno I.

Raittenbuech .

In signis Canonica in superiore Bavaria & Diocesi Frisingensi à Guelphone IV. Duce Anno 1085. pro Cononicis Regularibus S. Augustini fundata , & ab Urbano II. confirmata fuit anno 1099. Udalricus Præpositus primus ab Othone I. Frisingensi Episcopo Archidiaconus constitutus titulum hunc omnibus successoribus reliquit . In Ecclesia honoribus B. V. Mariæ dedicata asservantur Corpora SS. Primi , & Feliciani , Caput S. Pinosæ Martyris ex societate S. Ursulæ , aliaque incluta Lypsana SS. Martyrum . Georgius Præsul in Concilio Basiliensi obtinuit usum Pontificalium . Multæ quoque Parochiæ tam in Frisingensi , quàm Augustana Diocesi huic celeberrimo Collegio incorporatæ sunt , quas Summi Pontifices non pauci diplomatibus confirmarunt , uti inter alia istæ Bullæ ostendunt . His Lateranensis Congregationis Privilegium per solemnem aggregationem accessit , prout à Reverendissimo D.D. Patritio moderno Præposito , & Archidiacono nato sequentes Pontif. Litteræ copiæ transmissæ testantur .

Bulla confirmatoria Canonice Raittenbuechenfis .

U R B A N U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei .

Charissimo Filio Udalrico Præposito Canonice vitæ , quæ in loco Raittenpuech ad honorem Sanctæ Dei Genitricis , & Virginis Mariæ sita est , ejusque successoribus

cessoribus canonicè substituendis in perpetuum potestatem ligandi , atque solvendi in Coelis , & in Terra Beato Petro , ejusque successoribus auctore Deo principaliter traditam illis Ecclesia verbis agnoscit, quibus Petrum est Dominus allocutus : Quaecumque ligaveris super Terram , erunt ligata , & in Coelis , & quaecumque solveris super Terram , erunt soluta , & in Coelis . Ipsi quoque , & propriè firmitas , & alienæ fidei confirmatio eodem Deo auctore præstatur , cum ad eum ait . Rogavi pro Te Petre , ut non deficiat fides tua , & tu aliquandò conversus , confirma fratres tuos . Oportet ergò nos , qui licèt indigni Petri residemus in loco , prava corrigere , recta firmare , & in omni Ecclesia ad interni arbitrium judicis sic disponenda disponere , ut de vultu ejus judicium prodeat , & oculi nostri videant æquitatem : Quia igitur fidelissimi Romanæ Ecclesiæ filii VVelfo Dux Bavariorum , & Conjux ejus Judita pro animarum suarum salute Canonicam Fratrum secundum Regulam Beati Augustini viventium in loco , qui Rettenbach dicitur , constituyente eandem domum Beato Petro devotione debita obtulere : Nos tùm pro reverentia , & devotione Beatæ Dei Genitricis , semperque Virginis Mariæ , cujus nomine locus ipse dedicatus est , tùm pro dilectione prædictorum filiorum nostrorum , tùm etiam pro fraternitatis vestræ Religione præfatam Canonicam , cui Deo disponente præsidere cognosceris , in Jus perpetuum , ac tutelam Apostolicæ Sedis specialiter suscipimus . Tibi itaque tuisque legitimis successoribus eandem regendam , ac disponendam præsentis decreti nostri pagina confirmamus cum omnibus , quæ ei jam ex prædictorum Ducum facultatibus , seu aliorum concessa sunt oblatione Fidelium . Quamobrèm per præsentem nostri privilegii paginam Apostolica auctoritate statuimus , ut quaecumque hodiè idem Cœnobium jure possidet , sive impostè concessione Pontificum liberalitate Principum , oblatione Fideium jure , atque canonicè poterit adipisci , firma tibi , suisque successoribus , & illibata permaneant . Decernimus ergò , ut nulli omninò hominum liceat eandem Canonicam temerè perturbare , aut ei subditas possessiones violentè auferre , minuire , & temerariis vexationibus fatigare , sed omnia integra conserventur eorum , pro quorum sustentatione , ac gubernatione concessa sunt , usibus profutura . Ob-eunte te nunc ejusdem loci Præposito , vel tuorum quolibet successorum , nullus ibi qualibet surreptionis astutia præponatur , nisi quem Fratres communi consensu , vel Fratrum pars consilii sanioris elegerint . Consecrationes Altarium , sive Basilicarum ordinationes Clericorum , Chrisma , Oleum Sanctum , & cætera ad Episcopale officium pertinentia ab Episcopo Frising , in cujus Diœcesi estis , accipietis , si tamen Catholicus est , & gratiam , ac communionem Apostolicæ Sedis habuerit , & gratis , & sine pravitate impendere voluerit : aliàs verò liceat vobis Catholicum , quem volueritis adire Antistitem , & ab eo consecrationum Sacramenta suscipere , vel ad Sedem Apostolicam recurrere , qui fultus Apostolica auctoritate sine ambiguitate postulata concedat : Prætereà advocatum vobis , sive protectorem constitui-mus Guelfonem egregiæ strenuitatis Ducem , ejusque post eum filios , si ejusmodi , Deo præstanre fuerint , ut Ecclesiæ vestræ utiles , & paternæ institutionis existant executores . Sin autem , vestri erit arbitrii , quem placuerit eligere vestræ Ecclesiæ idoneum protectorem , qui sine lucri sæcularis exactione id divinæ servitutis obsequium strenuè , ac reverentè exhibeat . Omnipotenti autem Domino , cujus melior est misericordia super victimas gratias agimus , quia vos estis , qui Sanctorum Patrum vitam probabilem renovatis , & Apostolicæ instituta disciplinæ in primordiis Ecclesiæ Sanctæ exorta , sed crescente Ecclesia jam penè deleta instinctu Sancti Spiritus suscitatis . Duæ enim ab Ecclesiæ Sanctæ primordiis vitæ ejus filiis sunt institutæ , una , qua infirmorum debilitas retinetur , altera , qua fortiorum inter Beata perficitur , una remanens in segor parvula , altera ad Montis altiora conscendens , una lachrymis , & eleemosynis quotidiana peccata redimens , altera quotidiana instantia merita æterna conquiens , alteram tenentes inferiorem Terrenis bonis utuntur , alteram sequentes Superiorem bona Terrena despiciunt , ac relinquunt . Hæc autem , quæ à Terrenis divino favore devertitur in duas unius penè,

penè, ejusdemque propositi dividitur portionem Canonorum, scilicèt, atq; Monachorum, harum secundà per Divinam misericordiam frequentia facta etiam in seculo universo elucet. Prima verò decalescente fervore Fidelium jam penè omninò defluxit, hanc Martyr, & Pontifex Urbanus instituit, hanc Augustinus suis Regulis ordinavit, hanc Hieronymus suis epistolis informavit, hanc Gregorius Augustino Anglorum Archiepiscopo instituendam præcepit. Itaque non minoris æstimandum est meriti, hanc vitam Ecclesiæ primitivam aspirante, & prosequente Domini spiritu sustentare, quàm florentem Monachorum Religionem ejusdem spiritus perseverantia custodire: vestrum ergò propositum nostri auctoritate officii confirmamus, & firmos vos in eo persistere adhortamur, & tanquàm Deo per nos exhortante obsecramus. Quamobrèm omnibus in vero Coenobio vitam Canonicam secundum hujus tenorem Ordinis profitentibus, & in ea adjuvante Domino permanentibus, Nos licèt indigni Apostolorum Vicarii eorum, ac nostram Benedictionem, peccatorumque absolutionem potestate illis à Domino indulta concedimus, constituentes ne cuiquam liceat omninò hunc vestri statum Ordinis commutare, de quo in Domino confidimus multum fructum excrescere. Statuimus etiam ne professionis vestræ quispiam, postquàm Dei vice super caput sibi hominem imposuerit alicujus levitatis instinctu, vel districtiōis Religionis obtentu ex eodem Claustro audeat sine Præpos. totiusque Congregationis permissione discedere, discedentem verò nullus Abbatum, vel Episcoporum, & nullus Monachorum sine communium litterarum cautione suscipiat. Decimas quoque novalium ejusdem canonicè ad eandem pertinere decernimus, salvo vicinarum jure Ecclesiarum. Vos igitur filii in Christo charissimi oportet Regularis disciplinæ institutioni sollicitius, ac devotius insudare, ut quantò estis à sæcularibus tumultibus liberi, tantò studiosius placere Deo totius mentis, & corporis viribus anheletis, præcipuè studentes Romanæ Ecclesiæ decreta veneranda servare, cujus patrocinio ab omni jugo viventium estis donante Domino præmuniti. Ad indicium autem hujus à Romana Ecclesia libertatis per annos singulos ad nostrum, nostrorumque successorum usum quotidianum albam lineam, & stolam Lateranensi Palatio persolveris. Sanè si quis in crastinum Archiepiscopus, Episcopus, Imperator, aut Princeps, aut Dux, Comes, aut Vicecomes, Judex, aut persona quælibet potens, aut impotens hujus nostri privilegii paginam sciens contrà eam temerè venire, & eorum, quæ concessa, vel statuta sunt, quidquam irritum facere tentaverit, secundò, tertiovè commotus si non satisfactione congrua emendaverit, eum honoris, & officii sui periculo subiacere decernimus, & à Corpore Christi, & Ecclesiæ, auctoritate Apostolicæ potestatis segregamus, conservantibus autem pax, & misericordia à Deo præsentibus, & futuris sæculis conservetur.

Datum Anagine Kal. Febr. Anno Dominicæ Incarnationis 1090. Indict. 15. Pontificat. D. Urbani II. Papæ, scriptum per manum Lanfranci Vice-Agenti Cancellarii Sacri Palatii cum signo ejusdem.

Aggregatio nostri Monasterii B. Mariæ de Raitbuech in Congregationem Canonorum Regularium Lateranensium.

Nos Don Athanasius Clappinius Placentinus Abbas Generalis Canonorum Regularium S. Augustini Congregationis Lateranensis Illustrissimo, & Reverendissimo D. Don Gilberto Gast Collegii Canonorum Regularium S. Augustini ad B. V. M. in Raittenbuech Diæcesis Frisingensis in Bavaria per eandem Diæcesim Archidiacono nato, necnon omnibus ejusdem Collegii Canonicis salutem in Domino perpetuam.

Quamquam indifferenter bonum sit sui diffusivum &c. sine acceptatione personarum gratiam in alterutrum administrare debeamus maximè, quòd boni optemus inveniri dispensatores multiformis gratiæ Dei, abundantius tamen illis viscera Charitatis aperimus, qui Congregationem nostram specialis amoris studio diligen-

ligentes, speciali etiam sunt dilectionis prærogativa digniores; Quapropter cum vestrum in Congregationem nostram devotionis affectum, atq; summè nobis commendabilem professionis puritatem vivo cordis occursum intueamur, amemus, & amplectamur: Vos idè in partem sortis nostræ conscripturi, eosdem vos in communionem omnium Indulgentiarum, Indultorum, Privilegiorum, concessionum, exemptionum tam in spiritualibus, quàm in temporalibus admittimus, & acceptamus, & omnium aliarum gratiarum, seu prærogativarum à Summis Pontificibus, & ab aliis nobis concessarum, seu concedendarum, quibus Abbates, & Canonici nostri utuntur, potiuntur, & gaudent, uti, potiri, & gaudere posse libenti animo Vobis hac una injuncta conditione concedimus, ut singulo quovis triennio unam Missam cantatam de Beatissima Virgine celebretis, ejusque Sacrificium pro nostra Congregatione vos, & posteri vestri applicetis, & de applicatione tali nos, & successores nostros per litteras certiores reddatis. Vos autem in fratres nostros recipimus, & adnotamus. Vobis ex nunc Orationum, Missarum, Divinorum Officiorum, Jejuniarum, Peregrinationum, spiritualium exercitiorum, bonorumque omnium, quæ Divina Clementia per nostras utriusque sexus Religiosas personas præsentis, & futuras ubique terrarum dignabitur operari per participationem harum serie, & gratiosè impertimur. Monasterium vestrum tanquam ipsius nostræ Congregationis germanum, & de gremio vos tanquam fratres nostros agnoscimus, & facultate à Summis Pontificibus concessa illos nobis aggregandi, qui parem profitentur vivendi regulam, vos aggregamus, omnique alio meliori modo, quo possumus ad præmissorum veram, realem participationem, usum, & communionem unimus, præsentis quidem servata, & in futurum servanda regiminis vestri Monasterii favorabili consuetudine. Vos verò, quo uberioribus nostræ Congregationis meritis, fructibusque potiamini, hortamur in Domino ulterius, ut eadem ad sui conservationem, & incrementum apud Deum vestris quotidianis præcibus adjuvetur. In quorum fidem, & authenticam veritatem &c. Datum Bononiæ in Canonica nostra S. Joannis in Monte die 5. Maii Anno 1694.

D. Athanasius Clappinius Placentinus Abbas Generalis.

D. Salvator Barozze Bonon. Abbas Secret.

Bessarion miseratione Divina Episcopus Tusculanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Nicenus Vulgariter nuncupatus, necnon in partibus Alemaniae, & Germaniæ, Locisque omnibus in eisdem partibus Sacro Romano Imperio subjectis Apostolicæ Sedis Legatus. Ad futuram rei memoriam. Magnæ, & sinceræ devotionis affectus, quem Dilecti Nobis in Christo Georgius Præpositus, & Conventus Monasterii in Raitenbuh Ordinis S. Augustini Canonice Regularium Frisingen Diocesis, ad universalem gerunt Ecclesiam, non indignè promeretur, ut vobis ipsorum, illis præsertim, quæ ad ipsius Monasterii evidentem utilitatem, ornatum, & decorem, Dei honorem, divini cultus augmentum, & personarum inibi sub Regulari habitu viventium Altissimo assidue famulantium venustatem, & decorem cedere valeant, favorabiliter annuamus. Cum igitur, sicut exhibita Nobis nuper pro parte eorundem Præpositi, & Conventus petitio continebat, præfatum Monasterium inter alia illarum partium Monasteria unum ex notabilioribus existat, ac illius Præpositus pro tempore existens in dicta Diocesi Frisingen unicus Archidiaconus per illam Diocesis ordinariam habeat, & exercent jurisdictionem, idcirco pro parte eorundem Præpositi, & Conventus fuit Nobis humiliter supplicatum, ut ipsis pro ipsius Monasterii, illiusq; Præpositi, & Canonice inibi degentium pro tempore majori libertate, immunitate, utilitate, decentia, ornatu, gratia, & indulto concedere, dignaremur, quòd ipse Præpositus, & successores sui, qui pro tempore fuerit Præpositi dicti Monasterii, Mitra, Annulo, & Baculo pastoralis uti possint, solemnem Benedictionem Populo dando, necnon Calices, & ornamenta alia ad divinum cultum pertinentia Consecrare, & Pontificalia hujusmodi exercere, Almutia de variis griseis, & Canonici pro tempore de Asperiolis in Monasterio Processio-

Proceſſionibus, ac alibi, ubi eos in divinarum obſervatione intereſſe cōtigerit, deferre, & uti ad inſtar Præpoſitorum, & Canonicorum, Collegiatarum Eccleſiarum ſæcularium, necnon Privilegia iſſis ſuper Decimis Terræ, Domibus, Vineis, Ortis, & aliis bonis prædicti Monafterii, immunitatibus, libertatibus, & unionibus Parochialium in Iglingen, Superiori Staindorff, Grefelfingen, Aurbach, Amergau, Milhaufen, Urfrizhaufen, S. Laurentii propè Schongau, Sch Wiſſtingen cum Capellis filiabus ejuſdem Monafterii Friſing. & Auguſten Dioceſ. Eccleſiarum, quæ aliquæ per Canonicos dicti Monafterii ad nutum Præpoſiti ejuſdem removibiles in animarum cura reguntur, ac quævis alia jura, Privilegia, & munimenta, ut præmittitur, auctoritate ordinaria, aut quocumque alio nobis inferiore in forma gratiæ, indulti, & juſtitia dicto Monafterio gratioſè conceſſa legationis noſtræ robore confirmare vellemus.

Nos igitur dignum cenſentes, & congruum, ut ſicut Monafterium ipſum inter alia Monafteria, & Religioſa illarum partium loca inſigne, & notabile exiſtit, ita etiam inſigniori attolli, & præfulgere non immeritò debeat prærogativa honoris, & excellentia decorari ipſorumque Præpoſiti, & Conventus in hac parte ſupplicationibus inclinati, quòd Georgius Præpoſitus prænominatus, ac ſucceſſores ſui pro tempore Præpoſiti Inſula, Annulo, Baculo paſtorali ſolemne Benedictionem dando Populo uti, necnon Calices ſuos, & ornamenta alia ad divinum cultum pertinentia conſecrare, & hujusmodi Pontificalia in Monafterio, & Eccleſiis ſibi ſubjectis exercere, Almuciis de vario grifeo, necnon ipſi Canonici dicti Monafterii de Aſperiolis, ac libertates, & immunitates domuum, decimarum, Terrarum, Ortorum, Vinearum, Unionum Eccleſiarum curatarum quarumcumque ipſi Monafterio prædicto incorporatarum, & etiam filialium uti, deferre, & poſſidere, necnon ut in Eccleſiis Parochialibus Iglingen Superiori, Sch Wiſſtingen, Grefelfingen, Staindorff, & S. Laurentii propè oppidum Schongau, quæ per Clericos ſæculares de præſenti reguntur, quamprimùm per ceſſum vel deceſſum eas, vel ipſarum alteram vacare contingerit, vos Domine præpoſite, & veſtri ſucceſſores hujusmodi pro tempore canonicè intrantes Fratres, & Canonicos in dicto Monafterio expreſſè profeſſos ad nutum Præpoſiti ejuſdem pro tempore ammovibiles in eiſdem Eccleſiis inſtituere, & providere, ac poſſeſſionem hujusmodi Eccleſiarum auctoritate propria apprehendere liberè, & licitè licentia cujuſcunque alterius ſuper hoc minimè requiſita poſſitis devotionibus veſtris auctoritate Legationis noſtræ, quaſungimur in hac parte, tenore præſentium concedimus facultatem, & indulgemus, præmiſſaque omnia, & ſingula à Nobis inferiore emanata confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac ſtatutis quibuſcunque in oppoſitum faciendi, non obſtandi, decernendi ex nunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam nobis inferiore quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attemptari.

Datum Norimbergæ Bamberg. Dioceſ. 1460. Indiſt. 8. die 15. Martii Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri, Domini Pii Divina Providentia Papæ II. Anno II.

Venerabili F. Epifcopo Friſingen.

PAULUS PAPAV.

Venerabilis Frater. Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Exponi Nobis nupèr fecit dilectus Filius Wolfgangus Præpoſitus Monafterii per Priorem gubernari ſoliti Raittenbuech nuncupati Ordinis S. Auguſtini Canonorum Regularium Friſingen-Dioceſ., quòd à centum annis, & ultrà in ſummitate Montis Peiſſemberg diſtrictus dicti Monafterii quædam Capella ſub invocatione B. Mariæ Virginis ab ipſius Montis Incolis, ſeu Vicinis dilectis Filiis conſtructa exiſtit, ad quam hætenùs plurimi illarum partium Chriſtifideles ob ſingularem, quam ergà dictam

dictam Capellam, ubi Omnipotens Deus, ut piè creditur, multa Miracula operatus est, gerebant devotionis affectum, concurrerunt, & ad præsens concurrunt, & quam dictus VVolfangus Præpositus ad divini cultus augmentum, & excitandam, ac conservandam Populi devotionem in ejusdem B. Mariæ Virginis honorem de rebus illi necessariis decenter instruxit, cumque in dicta Capella in ipsius B. Virginis, & aliquibus solemnioribus festivitatis, dumtaxat Missa per Presbyteros, quos dilectus Filius Rector Parochialis Ecclesiæ Loci Peittingensis dictæ Diœces. licet nullum exinde commodum sentiret, celebrari consuevisset, ob idque factum esset, ut Peregrini, & alii Christifideles, aliis etiam non feriatis temporibus ad ipsam Capellam, magno numero confluentes, longi jam itineris molestias, ac dicti Montis asperitatem, & Solis ardorem perpessi Missas audire, peccata sua confiteri, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere propter defectum Sacerdotum nequirent, & loci jam miraculis clari celebritas obscurari, & fervor ille egregius, & pia erga Capellam hujusmodi affectio Christifidelium animis excidere inciperet, dictus VVolfangus Præpositus, nè pietas, ac devotio illa periclitaretur, ac penitus deperiret divini cultus exercitium propriis sumptibus in dicta Capella introduxit, & in se absque ulla recompensatione, non quidem sine sua, & suorum incommoditate suscepit, non solum singulis diebus Dominicis, aliisque festis, sed singulis hebdomadis tribus, aut pluribus distinctis diebus juxta temporis, ac necessitatis exigentiam dilectos Filios dicti Monasterii Canonicos eò destinans, ut ibi Sacra celebrando, Confessiones audiendo, concionando, & qua par est, pietate, fervore, & diligentia divinum munus obirent, ex quo factum est, ut frigescentium hominum pietas denuò aucta, & Capella præfata magis frequentata extiterit: ut autem divini cultus exercitium sit introductum animarum multarum lucro, minori tùm ipsius VVolfangi Præpositi, suorumque in dicto Monasterio successorum damno, sine intermissione continuari posset, tùm Capellam præfatam cum contiguis Ædibus, & qui exigui, & penè nulli, nec ad sustentationem unius Ministri secularis, nedùm Clericorum sufficientes existunt, annuis censibus, fructibus, redditibus, et proventibus præfato Monasterio in eum modum, quo Ecclesia ejusdem B. Mariæ in Tunttenhausen nuncupatæ ad Monasterium Peiharting nuncupatum præfatorum, seu aliorum Ordinis, & Diœces. incorporata reperitur, auctoritate tua ordinaria, Rectore prædicto non contradicente, unisti, & incorporasti per tuum decretum diffinitivum, ita tùm, quod idem VVolfangus, & pro tempore existens dicti Monasterii Præpositus juxta tenorem decreti hujusmodi, seu litterarum reversalium nuncupatarum super præmissis confectarum, dictam Capellam factam, tenendamque tenere, & ea, quæ ad divini cultus augmentum, & Animarum salutem pertinent, prospicere teneretur, quæ omnia nulla reclamazione suspensa in rem transiverunt judicatam, sequuto etiam desuper dilecti Filii nobilis Viri Maximiliani utriusque Bavariæ Ducis, in cujus Dominio temporali Capella præfata, ut asseritur, fundata reperitur, consensu. Quare cupiens ductus VVolfangus Præpositus realem unionis, & incorporationis effectum obtinere, & in futurum se, ac suos successores à quavis molestante persona liberari. Ideò nobis humiliter supplicari fecit idem VVolfangus Præpositus, ut ei in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eundem VVolfangum Præpositum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pænis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati fraternitati tuæ attento, quod, ut præfertur, super præmissis reclamatum non fuit, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus vocatis ad id, qui fuerint vocandi, præfixo dicto Rectori aliquo brevi, & peremptorio termino ad dicendum, & allegandum in contrarium, quidquid vult, & potest, quo elapso, & nihil, quod relevet, docto constituto, quod executioni locus existat, in executionem præfati decreti

creti eundem VVolfgangum Præpositum in Capellæ, & contiguarum Ædium, nec-
non annuorum censuum, fructuum reddituum, & proventuum præfatorum posses-
sionem, quatenus adhuc in eam immissus non reperiatur, auctoritate nostra, pro-
ut Juris fuerit, immittas, etsi aut postquam immissus fuerit, tam illum, quam pro
tempore existentem dicti Monasterii Præpositum perpetuò manutenendum, & de-
fendendum esse etiam, prout Juris fuerit, declares, ac realiter, & cum effectu simi-
liter, prout Juris fuerit, manuteneas, & defendas, perpetuum silentium omnibus,
& singulis, quibus opus fuerit, desuper, pariter, prout juris fuerit, imponendo,
ita quod liceat VVolfango, & pro tempore existenti Monasterii hujusmodi Præ-
posito census, redditus, & proventus dictæ Capellæ per se, vel àlium, seu alios pro-
pria auctoritate percipere, exigere, & levare, ac in suos, & dicti Monasterii usus,
utilitatem convertere cujusvis licentia minimè requisita, teneatur tum dictus
VVolfgangus, & qui pro tempore existens dicti Monasterii Præpositus juxta de-
creti, seu litterarum præfatarum tenorem, ipsam Capellam sacratam, tectamque
tenere, & ea omnia, quæ ad divini cultus augmentum, & Animarum salutem per-
tinent, prospicere. Nos enim tibi citandi, ac etiam sub censuris, & poenis inhi-
bendi, cæteraque in præmissis necessaria, & opportuna faciendi, exercendi, & exe-
quendi plenam, & liberam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus
facultatem, non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apo-
stolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1608. Pon-
tificatus nostri Anno IV.

Jo. B. Coronatus.

Jo. Bourderellus S.

Ranshofen.

TEmpore Romanorum in Bojaria rerum potentium Bidem, Bideum, Bidacum
in Monte situm vocabatur. Cum verò circa annum Domini 520. à Boiis
repellerentur victores locum Randerdsdorff, & tandem successu temporis Ransho-
fen appellarunt. Imperator Arnolphus Carolomanni Regis Baviaræ, & Italiæ
filius ad preces Wichingi Episcopi Bataviensis Cancellarij sui, Deo, & Sancto
Pancratio Martiri Templum extruxit anno 898. Henricus III. Bojorum Dux hujus
nominis V. profecturus in Hungariam præsentibus Episcopis Ecclesiam refecit,
ampliavit, & limitibus citra, & ultra ænum distinxit aliaque multa Privilegia, &
Dona contulit. Tandem adnitere Conrado Archiepiscopo Salisburgensi Cano-
nicis Regularibus administratio concessa est. Varii Pontifices confirmarunt ordi-
nem, & privilegia hujus inclytæ Canonice, & cum Archidiaconatu multæ Paro-
chiæ, ulus quoque Pontificalium, & aggregatio Congregationis Lateranensis ac-
cesserunt, ut patet ex sequenti Bulla Innocentii XI.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Sedis Apostolicę circumspecta benignitas piis Christifidelium quorumlibet, præ-
sertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium consuevit favorabili-
ter annuere, ac illos in his potissimum, quę exemptiones, privilegiorum conces-
siones, & indulta concernunt libenter expedire. Sanè pro parte dilectorum filio-
rum Præpositi Monasterii Sancti Pancratii Ranshovienſis Congregationis Ca-
nonicorum Regularium Lateranensium Passaviensis Diæcesis ejusque Canoni-
corum Regularium Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod nuper dilectus
etiam filius Joannes Petrus Leonardus Abbas generalis totius præfatæ Congrega-
tionis, à quo licet universis Christifidelibus spiritualia beneficia communicanda
essent,

essent, in illos tamen ex debito gratitudinis, qui dictam Congregationem præcipuo devotionis studio prosequuntur, & quos spiritualis dilectionis prærogativa, professionisque paritas meritis cumulat amplioribus, se demonstrare volens, pio dilectionis, & charitatis zelo ductus, & devotionis affectum, animique pium studium Præpositi, & Canonorum præfatorum, non tamen à dicto Abbate Generali dependentium, erga dictam Congregationem intuens, præfatos Præpositum, & Canonicos in communionem omnium Indulgentiarum, Indultorum, Privilegiorum, concessionum, jurium, & gratiarum Apostolicarum, quibus Abbates, & Canonici dictæ Congregationis utuntur, potiuntur, & gaudent, libenti animo, vigore Indulti sibi Apostolica Auctoritate concessi admisit, & in suos Fratres recepit, ipsisque ex nunc Orationum, Missarum, Divinorum Officiorum, jejuniorum, peregrinationum, spiritualium exercitiorum, bonorumque omnium, quæ Divina Clementia per ejus Congregationis hujusmodi utriusque sexus Religiosas personas, nunc, & de præsentibus existentes, ac futuras, ubique Terrarum dignaretur operari participationem per modum communicationis concessit, & elargitus est: dictumque Monasterium tanquam dictæ Congregationis germanum, ac de gremio, dictosque Præpositum, & Canonicos tanquam Confratres agnovit, & adoptavit, prout in litteris patentibus ejusdem Joannis Petri Leonardi Abbatis super præmissis expeditis plenius dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, Præpositus, & Canonici præfati plurimum cupiant, concessionem, elargitionem, & adoptionem hujusmodi pro firmiori earum subsistentia, & inviolabili observatione nostro, & Sedis Apostolicæ patrocínio, & munimine roborari. Quare pro parte Præpositi, & Canonorum eorundem nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportunè providere, ac specialem gratiam facere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Monasteriorum quorumlibet, ac in eis Monasticæ Vitæ disciplinam profitentium personarum successum Divinique Cultus, & Religionis conservationem sinceris desideramus affectibus, dicti Monasterii singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolute fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Card. super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, concessionem Privilegiorum, ac patentes litteras hujusmodi, & in eis contenta quæcunque, licita tamen, & honesta, dummodò tamen Privilegia hujusmodi sint in usu, & non sint revocata, aut sub quibusvis revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti etiam substantiales defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint in eisdem, dicta auctoritate Apostolica supplemus. Decernentes easdem præsentibus de subreptionis, vel obreptionis vitio notari non debere, dictosque Præpositum, & Canonicos desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari non posse, neque debere. Sicque per quoscumque etiam causarum Palatii Apostolici Iudices, & Sedis Apostolicæ Nuntios, Legatos, ac etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, & ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinibus, & Congregationis, ac Monasterii hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, illis, illorumque Præsulibus, & illarum Superioribus, & personis concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus,

nibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem impetrantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia, aliqua exquisita forma ad hæc servanda foret illis, aliàs in suo robore permansuris, latissimè hac vice dumtaxat harum serie specialitèr, & expressè derogamus, contrariis quibuscunque.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis defectum suppletionis decreri, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1677. tertio nonas Julii Pontificatus nostri Anno I.

Ror.

NON procul à Laber Fluvio in inferiori Boiaria fundatum est Collegium Rorense pro Canonicis Regularibus in honorem B.V.M. anno 1133. Cum enim Magnus Comes de Rohr Adalbertum [alii vocant Albertum] ex Irmengarda genuisset, & hic defuncta Coniuge de Vvolfertzhausen sine liberis hæredibus esset omnia sua bona, & possessiones pro condendo Monasterio Canonicis Regularibus S. Augustini contulit, & ipsemet sub primo Præsule Brunone Sacri Ordinis habitum suscepit, & sanctè vixit. Foundationem Imperatores, & Pontifices, necnon Bavariæ Principes, & Episcopi multis Diplomatis, & egregiis favoribus complexi sunt, ut abundè legere est in Metropolit. Salisburg. Satis sit præsentibus hic apponere, quas Reverendissimus, & Perillustis D. D. de Heydon liber Baro, & Provincialium statuum deputatus dignissimus Præsul transmisit.

I N N O C E N T I U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Dilecto filio Brunnoni Præposito, & Fratribus in Rorense Ecclesia congregatis canonicam vitam professis tam futuris, quam præsentibus in perpetuum officii nostri Nos hortatur Autoritas Religiosa eligere loca, & ea optatæ petitionis Patrocinio confovere: Proindè dilecti in Domino filii vestris petitionibus clementer annuimus, & Rorensem Ecclesiam, in qua Divino vacatis officio sub B. Petri, & nostra tutela suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus, statuentes ut ordo Canonicus juxta B. Augustini Regulam in eodem loco perpetuis temporibus inviolabiliter conservetur, præterea quæcunque bona, quascunque possessiones ex concessione Ven. Fratris nostri Henrici Episcopi Ratisbonensis liberalitate Principum oblatione fidelium, seu aliis justis modis propitio Deo poteritis adipisci firma vobis, & in perpetuum illibata permaneant.

Decernimus ergò, ut nulli homini fas sit vestram præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut eis possessiones auferre, vel oblata retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt usibus profutura. Si quæ sanè impostèr Ecclesiastica sæcularisque persona huic nostræ Constitutioni scienter contraire tentaverit, secundo, tertiove commonita, si non præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisve sui dignitate careat, reumque Divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à SS. Corpore, & Sanguine Dei, ac Redemptoris Nostri Jesu Christi fiat aliena, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini Nostri Jesu Christi, quatenus hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æterna pacis inveniant.

† *Ego Innocentius Catholica Ecclesie Episcopus.*† *Ego Guilielmus Prænестinus Episcopus*† *Ego Guido Tiburtinus Episcopus*† *Ego Wido Indignus Sacerdos.*

Data Pisis per manum Almerici S.R.E. Diac. Card. & Cancell. viii. Kalen.
Maii Indiēt. xiv. Incarnat. Dominicæ Anno MCXXXVI. Pontificatus D. Inno-
centii PP. Anno VII.

EUGENIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto filio Eberhardo Præposito Rorensis Ecclesie eiusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum. Religiosis desideriis dignum est facilem præbere consensum, ut fidelis devotio celerem sortiatur effectum, ea propter dilecte fili in Domino, tuis iustis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam, cui Deo authore præesse dignosceris sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus statuentes, ut quascunque possessiones quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum iustè & canonicè possidet, aut in futurum Pontificum, largitione Regum vel Principum oblatione fidelium, seu aliis iustis modis Deo propitio poterit adipisci firma tibi tuisque successoribus, & illibata permaneant. Prædia quoque, vineas, domos, areas, & alia quæ Henricus Ratisbon. Episcopus Ecclesie vestræ intuitu devotionis iustè concessit, vobis, & per vos ipsi Ecclesie nihilominus confirmamus. Statuimus prætereà, ut Ordo Canon. qui secundum B. Augustini Regulam in eodem loco noscitur constitutus perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur. In Parochialibus verò Ecclesiis, quas tenetis Presbyteros eligatis, & Episcopo præsentetis, quibus si idonei fuerint Episcopus animarum curam committat, ut de plebis quidem cura Episcopo rationem reddant. Vobis verò pro rebus temporalibus debitam subjectionem exhibeant. Decernimus ergo, ut nulli omino hominum liceat præfatam Ecclesiam temere, perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva Diæcesani Episcopi canonica iustitia. Si quis igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam venire temptaverit, secundo, tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus; sit pax D. N. J. C. Quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia eternæ Pacis inveni-
ant. Amen.

*Ego Eugenius Catholica Ecclesie Episcopus.**Gregorius Presbyter Card. Tit. S. Calixti.**Ego Julius Presbyter Card. Tit. S. Marcelli.**Ego Octavianus Presbyt. Card. Tit. S. Cæcilie.*

Datum Romæ apud S. Petrum per manum Bonsonis S. R. E. Scriptoris Idib.
Februarii Indiēt. i. Incarnat. Dominicæ Anno MCLII. Pontif. Eugenii III. Papæ
Anno VIII.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Præposito, & Capitulo Ecclesiæ de Ror Ordinis S. Augustini Dioc. Ratispon. salutem, & Apostolicam benedictionem. Solet annuere Sedes Apostolica Piiis Votis, & honeste petentium precibus favorem benevolum impertiri. Eapropter dilecti in Domino Filii vestris devotis supplicationibus inclinati, ut cum generale interdictum Terræ fuerit, liceat vobis januis clausis, non pulsatis campanis, submissa voce [nominatim excommunicatis, & interdictis exclusis] divina officia celebrare, auctoritate vobis præsentium indulgemus dummodo causam non dederitis interdicto, nec id contingat vobis specialiter interdicti. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Apostolorum Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Lugduni VI. Kal. Aprilis Pontif. nostri Anno VI.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Decano Eystetteni salutem, & Apostolicam benedictionem. Quia Nobis dilecti filii Præpositus, & Conventus Ecclesiæ de Ror Ordinis S. Augustini conquestione monstrarunt, quod nobiles viri Albertus, & Conradus Comites de Mosburg, & quidam alii Laici quondam Imperatoris fautores Frisingensis, & Ratisponensis Civitatum, & Diocesis eis quamdam quantitatem frumenti, redditus, & proventus, & res alias spectantes ad ipsos per violentiam abstulerunt, alia insuper damna gravia, & injurias non modicas irrogando, quocirca destructioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus si est ita, dictos Comites, & alios quod eisdem Præposito, & Capitulo ablata restituant universa, & de damnis datis, & irrogatis injuriis satisfactionem plenam exhibeant, ut tenentur, monitione præmissa per censuram Ecclesiasticam, sius justum fuerit appellatione remota compellas. Testes autem, qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, censura simili appellatione cessante compellas veritati testimonium perhibere.

Datum Lugduni VI. Aprilis Pontif. nostri Anno VI.

MARTINUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Præposito, & Canventui Monasterii in Ror Cano: Regul: Ordinis S. Augustini Ratispon. Diocel. salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum à nobis petitis, quod justum est, & honestum, tam vigor æquitatis, quam Ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem Officii nostri ad debitum perducatur effectum. Eapropter dilecti in Domino Filii vestris justis postulationibus grato concernentes assensu personas vestras, & Monasterium in Ror prædictum, in quo Divino estis obsequio mancipati cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci sub B. Petri protectione suscipimus, atque nostram omnesque libertates, & immunitates à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sic per Privilegia vel alias Indulgentias vobis, & eidem Monasterio vestro concessas, necnon libertates,

tates, & exemptiones sæcularium exactionum à Regibus, Principibus, vel alijs Christifidelibus rationabiliter vobis indultas, si eas justè, & pacificè possidetis, vobis, & per Nos eidem vestro Monasterio concessas auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ Confirmationis, & Communicationis infringere, vel eis ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud SS. Apostolos V. Non. Octobris Pontif. nostri Anno VIII.

Undenstorff

Aliis Inderstorff ad Gelonum Fluvium superioris Baviaræ ab Othono Palatino Comite de Wttsbach anno Christi 1126. jussu Calixti II. Pontificis pro remedio animæ in honorem Dei Omnipotentis, Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli ædificatur, ab Innocentio II. autem anno 1131. confirmatur, qui dein in altero diplomate statuit, ut Ordo Canonicus ibidem perpetuo secundum regulam S. Augustini inviolabiliter conservaretur. Antistites hujus celebris Canonice usum Pontificalium multa privilegia spiritualia, & temporalia, varias Parochias à Summis Pontificibus confirmatas, & ab Abbate Generale Ascanio Gozzio Lateranensem aggregationem obtinuerunt. Multi ex hoc Collegio ascetica pietate, Regulari Observantia, & Doctrina insignes Viri Sacrum Ordinem illustrarunt sæculo præsertim XV. Inter alia Cæsaria, & Principalia Diplomata ibidem in Archivo asservata sequentes Bullas Pontificias transmisit modernus Reu. Præsul Aquilinus.

Collegium Canonorum Regularium S. Augustini in superiori Bojaria ad Gelonum Fluvium, vulgò Glon, anno 1126. regnante Lothario, Nobilis Vir Ottho Palatinus Comes de Wttsbach major, Pater Ottonis postea Ducis Baviaræ ædificare cepit in honorem Dei Omnipotentis, Beatæ Mariæ Virginis, necnon Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, atque in remedium Animæ suæ, prout eidem à Calisto II. persuasum erat. Innocentius II. ratam, gratamque habuit Apostolica confirmatione foundationem anno 1131., prout Testis est Bulla ad Præpositum I. Rupertum data, qui ex nobili Canonorum Cœnobio Marpach ad clavum translatus est. Ipse quoque Imperator Lotharius anno 1130. traditionem prædii Undenstorff Ecclesiæ Canonice ab Ottone fundatore factam Cæsareo diplomate confirmavit, quod recitat in Metrop. Hundius. Continentur in hoc celebri Collegio plures Bullæ Pontificiæ, actorum, & donationum confirmationes. Ex eis sequentes notabiliores Bullas Pontificias hinc ponimus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Rudperto Præposito Ecclesiæ Beati Petri Undensdorf, quæ in Frisingensi Episcopatu sita est, ejusque successoribus regularitèr substituendis in perpetuum. Ad hoc Nobis à Deo Pastoralis Officii cura commissa est, ut & beneplacentem Deo Religionem laboremus statuere, & constitutam exacta diligentia conservare, Quamobrè dilecte in Domino Fili Rudperte Præposite Illustris Viri Ottonis Comitæ Palatini precibus inclinati tuis postulationibus clementèr annuimus, & Beati Petri Ecclesiæ, cui Deo auctore præesse dignosceris ab eodem Filio nostro Ottone Comite Palatino constructam, & Beato Petro oblatam Apostolicæ Sedis patrocinio communimus, statuentes, ut quæcunque bona, quascunque possessiones præfata Ecclesia in præsentiarum justè, & canonicè possidet, aut in

in futurum concessione Pontificum, largitione Principum, oblatione Fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma tibi, tuisque successoribus, & illibata permaneant. Obeunte verò te ejusdem loci Præposito nullus inibi per violentiam, nisi quem Fratres secundum B. Augustini Regulam substituendum decreverint, Præpositus eligatur. Porro ad ipsius Ecclesiæ defensionem, atque salutem eligendi Advocatum quemcunque malueritis liberam concedimus facultatem. Decernimus ergò, ut nulli omnino hominum fas sit præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut iniquis vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Salva nimirum Diocesani Episcopi debita Justitia, ac reverentia. Ad indicium autem perceptæ huius à Romana Ecclesia libertatis singulis annis unum bisantium nostro Lateranensi Palatio persolveretis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica, secularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contrà eam temerè venire temptaverit, secundo, tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat; Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniat. Amen.

Datum Leodii per manum Almerici Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Card. & Cancell. 5. Kal. Aprilis Indict. 9. Incarnat. Dominicæ Anno 1131. Pontificatus verò Domini Innocentii II. Papæ Anno II.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Provisionis nostræ debet provenire subsidium, ut Jus suum cuilibet illæsum conservetur. Hinc est, quod Nos tenoribus quarundam litterarum felicis recordat. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri in Registris ipsius Prædecessoris comperimus pro eo, quod sicut exhibita Nobis nupèr pro parte dilecti filii Georgii moderni Abbatis, seu Præpositi Monasterii Inderstorff, nuncup. Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium Frisingensis Diocesis petitio continebat, ipse hujusmodi tenore de certis causis dignoscitur indigere de Registro ipso de verbo ad verbum transcribi, & ad ipsius Georgii supplicantis instantiam præsentibus annotari fecimus, qui talis est.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem ad ea, per quæ Monasteriorum quorumlibet decori, & ornameto, ac personarum eorum regiminibus pro tempore prædictarum honori per amplius consulitur, libenter intendere, ac in his pastoralis officii partes favorabiliter impartiri prout locorum, & personarum hujusmodi circumstantiis debite pensatis ad Dei laudem, & gloriam prospicit in Domino salubriter expedire. Cum itaque exhibita Nobis nupèr pro parte dilecti filii Wolfangi Caroli moderni Præpositi Monasterii Inderstorff nuncupati, Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium Frisingensis Diocesis, petitio continebat, dictum Monasterium in illis partibus antiquissimum, & ob Religiosorum in eo degentium exemplarem vitam, & Disciplinæ Regularis observantiam admodum insigne, satisfac-

que uberi reddito annuo dotatum reperiat, dudumque dicto Wolfgango Præposito, ut ipse quoad viveret, ac Monasterio hujusmodi præesset, Mitra, & Baculo pastoralibus, aliisque Pontificalibus Insigniis uti, ac in Ecclesiis, in quibus ipsum in Pontificalibus celebrare contingeret, benedictionem solemnem impartiri, nec non ornamenta, & paramenta, aliaque ad ejusdem Monasterii, & illi subiectarum Ecclesiarum usum necessaria benedicere liberè, & licitè valeret Apostolica auctoritate de voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Præpositorum sub certis modo, & forma concessum fuerit. Nos præfatum Monasterium, ac etiam præfati VVolfgangi Præpositi in regimine ejusdem Monasterii successores condignis honoribus prosequi volentes, ipsumque VVolfgangum Præpositum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejusdem VVolfgangi Præpositi hac in parte nobis porrectis inclinati ex voto ejusdem Congregationis eidem VVolfango de novo ex nunc, ejusque successoribus dicti Monasterii Præpositis pro tempore existentibus, ut ipsi impostèrùm perpetuis futuris temporibus Mitra, Annulo, Baculo, & aliis Pontificalibus Insigniis quandocunque tam in dicto Monasterio, & illius Ecclesia, quàm Prioratibus, aliisque Regularibus locis, atque Ecclesiis tam Sæcularibus, quàm Regularibus ab eodem Monasterio dependentibus, & membris, scèu annexis, ubi, & Benedictionem solemnem post Matutinarum, Missarum, & Vesperarum solemnias supra Populum inibi præsentem, & interessentem, dummodò aliquis Antistes, vel Sedis Apostolicæ Legatus, aut Nuncius ibidem tunc præsens non sit, scèu si præsens fuerit, ad id ejus accedat assensus, & non aliter elargiri, necnon Cruces, Imagines, & alia, in quibus Sacri Olei, aut Chrismatis Unctio non adhibetur, Tabernacula, & pro conservatione Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ, & Reliquiarum Sanctarum, ac Corporalia, vestimenta, & sacerdotalia paramenta, & ornamenta quæcunque Monasteriorum, Prioratum, & Ecclesiarum dicto Monasterio subiectorum hujusmodi, eorumque Altaria cum solitis solemnitatibus, & cærimoniis juxta ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ritus, & consuetudinem benedicere, illorumque Ecclesias hujusmodi, & Cæmeteria, quæ sanguinis, vel seminis effusionis, aut aliàs quovis modo pollui contigerit, aqua tamen prius per aliquem Antistitem Catholicum, ut moris est, benedicta, juxta eundem Ritus reconciliare, liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, ac plenam, & liberam, amplam, & omnimodam facultatem, licentiam, & auctoritatem in perpetuum super præmissis omnibus, & singulis, & ad illa perpetuò dicta auctoritate impartimur. Decernentes easdem præsentis semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices, ac Commissarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, causarumque Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, & ViceLegatos dictæ Sedis Nuncios judicari, & diffiniri debere, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasterii, & Ordinis præfatorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscunque. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, constitutionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1628. 8. Kalend. Februarii Pontificatus nostri Anno VI.

Cæterum, ut earundem literarum tenor prædictus sic insertus omnimodam

dam rei, seu facti certitudinem faciāt, auctoritate Apostolica decernimus, ut illud idem robur, eandem vim, eundemque vigorem dictus tenor per omnia habeat, quæ habuerunt originales prædictæ, ac ipsi eadem prorsus fides adhibeatur, quandoque, & ubicunque, sive in iudicio, sive alibi, ubi fuerit exhibitus, vel ostensus, ac eidem tenori firmiter steturi in omnibus, sicut ipsis originalibus staretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, per hoc autem nullum Jus cuiquam acquiri volumus, sed antiquum Jus, si quod sit, tantummodò conservari. Nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1680. Idibus Martii Pontificatus nostri Anno V.

Appendente Sigillo plumbeo.

Wejarn.

AD Mangualdam Fluvium à Sigebothone [alii Siboto Scribunt] Comite de Valkenstein Herantstein, & Neuburg Anno Domini 1133. fundatum pro Canonicis Regularibus, & ad Altare S. Ruperti Conrado Archiepiscopo Salisburgensi oblatum est, qui istam foundationem in præsentia Regmari Episcopi Bavariensis confirmavit. Cum anno Domini 1236. totum Cœnobium unacum suis Diplomatis, aliisque prætiosis consumptum fuisset longo temporis intervallo, velut alter fundator Henricus Præpositus restauravit, & cum RR. D. Doctore Galbano Quinqueclesiense ex Hungaria, & D. Georgio de Waldek, anno 1371. Avenionem profectus à Gregorio XI. Summo Pontifice impetravit unionem vicinæ Parochiæ in Neukirch, & postea anno 1374. rursus consecrata est Ecclesia. Incorporata quoque est huic Collegio Ecclesia in Vveichenlinden ubi imago B.V.M. cum magno peregrinantium concursu colitur. Gelasius Præsul aggregationem cum Lateranensi Congregatione, & jus Pontificalium obtinuit, ut patet ex Bulla Innocentii XI. quam nobis describi curavit, & misit modernus Reverendiss. DD. Præsidiis Dignissimus Antistes.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ dignitatis solio, & potestatis plenitudine summa Redemptoris nostri clementia meritis licet imparibus constituti ad ea libenter intendimus, per quæ provisionis nostræ auspiciis Monasteria, eorumque Præpositi majoribus semper honorum, & dignitatum prærogativis extolli, & decorari valeant; Sanè pro parte dilecti filii Gelasii moderni Præpositi Monasterii, Cœnobii forsàn nuncupati per Præpositum regi, & gubernari soliti Sanctorum Petri, & Pauli Weyaren, seu de Weyar Ordinis Sancti Augustini Canonorum Regularium Frisingensis Diocesis nobis nuper exhibita petitio continebat, quòd cum dictum Monasterium tum Ordinis, tum Foundationis ipsius antiquitate, ac triginta ad minus Canonorum Regularium in eodem degentium numero, ipsorumque vita exemplari, ac Regularis disciplinæ inibi viginti observantia insignitè decorum existat, eidemque Monasterio plures Parochiales, & aliæ Ecclesiæ etiam in spiritualibus, & in temporalibus subiectæ reperiantur, adeòt propriam quasi habere dignoscatur Diocesis. Aliàs verò grassante per illas partes nefaria hæresi Lutherana, dum in confinibus dicti Monasterii plurimi passim Incolæ à vera, & Orthodoxa Fide aberrarent omnes subditi, & Parochiani diversarum per dicti Monasterii Canonicos

administratarum Parochiarum à pestifera illa Lue, vel præservati, vel nutantes ad frugem redacti, & confirmati fuerunt. Præpositum porro dicti Monasterii pro tempore existentem uti Metropoli civili Bavariæ viciniorē ab ipsius Bavariæ Electore, & aliis quoque Principibus circumvicinis ad peragenda Divina tam in solemnitatibus, quàm etiam in Funeralibus, & Anniversariis, aliisque functionibus Ecclesiasticis identidē accersiri contingat, undē longē acceptior, & honorificentior eius assistentia foret, si prout alii etiam inferioris, quàm ipse gradus illarum partium Prælati, privilegio usus Mitræ, & Baculi, quod nedūm hætenus obtinuit, insignitus compareret, & exindē cultus divinus apud Incolas præfatos, cæterosque Christifideles non modicum susci-peret incrementum, necnon decori, existimationi, & auctoritati ejusdem Monasterii non parū consuleretur. Quare pro parte dicti Gelasii nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ei in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui decorem, et venerationem domus Dei, & Ministrorum eius summopere exoptamus, ipsum Gelasium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantū consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Præpositorum dicto Gelasio, ejusque in dicto Monasterio successoribus Præpositis pro tempore existentibus, ut Mitra, & Baculo, aliisque Pontificalibus Insigniis uti, eaque deferre, & gestare, ac in dicti Monasterii, & ei, ut præfertur subiectis Ecclesiis, ubi eos in Pontificalibus celebrare contigerit, Benedictionem post Missarum, Matutinorum, Vesperarum, & aliorum Divinorum Officiorum celebrationem supra Populum inibi præsentem, dummodò inibi aliquis Antistes, seu Sedis Apostolicæ Legatus præsens non sit, seu si præsens sit, eius ad id expressus accedat assensus elargiri, ac Cruces, Imagines, campanas, vasa, thuribula, tabernacula, etiam, in quibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Sacræ Reliquiæ servantur, necnon Altaria, Corporalia, Vestimenta etiam Sacerdotalia, & alia Paramenta, & Ornamenta Ecclesiastica quæcunque, in quibus Sacri Olei, vel Chrysmatis unctio non requiritur pro dicti Monasterii, illiusque, ac ei, ut præfertur subiectarum Ecclesiarum usu tantū cum solemnitatibus solitis, & cæremoniis iuxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ritum, morem, & consuetudinem benedicere, necnon Monasterii, & illi subiectas Ecclesias, ejusque earum Cimiteria, quæ sanguinis, seu seminis humani effusione, aut aliàs quomodolibet pollui contigerit, aqua tamen prius per aliquem Catholicum Antistitem gratiam, & communionem Sedis Pontificiæ habentem, ut moris est benedicta reconciliare liberè, & licitè possit, & valeat Apostolica auctoritate, dummodò Venerabilis Frater nostri moderni Episcopi Frisingensis expressus ad hoc accedat assensus, & dictus Gelasius, & eius successores præsentī utantur Indulto huiusmodi in locis eorum jurisdictionis tantū, & servatis decretis dictæ Congregationis sub fel. recor. Alexandro Papæ VII. prædecessore nostro editis earundem tenore præsentium concedimus, & indulgemus decernentes easdem præsentēs semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, ac sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocantibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus minimè compræhendi, sed semper ab illis excipi, & quotiès illæ emanabunt, totiès in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo sub quacunque posteriori Data quodocunque eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac moderno, & pro tempore perpetuis futuris temporibus existentibus Præpositis dicti Monasterii suffragari debere, eosque super præmissis, seu illorum occasione, à quoquam directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel prætextu molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus unquam posse, sicque in omnibus, & singulis per

per quoscunque Judices ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari, non obstantibus Honorii III. & Alexandri IV. aliorumque Romanorum Pontificum, & prædecessorum nostrorum, necnon quibusvis aliis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibusq; consiliis, editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Monasterii Præpositorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscunque. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, Indulti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contradicere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnat. Dominicę 1692. pridie Kalend. Martii Pontificatus nostri Anno II.

E R E V E SS. D. N.

I N N O C E N T I U S PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CÆlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ comisit Divina dignatio, prudenti liberalitate libenter erogamus, cum id ad augendam fidelium religionem, fovendamque, & incitandam erga beatos Patriæ Cælestis Incolas, pietatem arbitramur in Domino profuturum. Volentes itaque Ecclesias tam Canonorum Regularium, quàm Monialium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini, ut condignis frequententur honoribus, & fidelium ad eas confluentium devotio augeatur, aliquo spiritualium gratiarum munere decorare, supplicationibus dilecti filij moderni Abbatis dictæ Congregationis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac S. Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcunque Monasteriorum tam Canonorum Regularium, quàm Monialium dictæ Congregationis hætenus erectis, & in futurum quomodocunque erigendis, ac ubicunque locorum existentibus in ejusdem S. Augustini, & S. Monicæ ejus Genitricis, necnon SS. Patritii, Frigidiani, & Ubaldi Episcoporum festis diebus, ac die 5. Martij, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet à primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concedimus, præsentibus futuris perpetuis temporibus valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem 28. Martii 1699. Anno Pontificatus nostri VIII.

B E A T I S S I M E P A T E R.

IN aliquibus Ecclesiis Collegiatis, seu Monasterialibus Canonorum Regularium Ordinis S. Augustini superioris Germaniæ solent, & solitæ sunt publicari Indulgentiæ plenarię in festis S. Augustini, S. Monicæ, S. Patritij, S. Frigidiani, ac S. Ubaldi, necnon die 5. Martij, qua Commemoratio omnium Sanctorum ejusdem Ordinis fieri solet, concessæ ab Innocentio XII. S. M. Ecclesiis Canonorum Regularium ejusdem Ordinis Congregationis Lateranensis. Quia verò ab inquietis, & pacis Christianæ æmulis spargebatur, dictas Ecclesias non gaudere prædictis Indulgentiis, eò quòd dicti Canonici Regulares in Germania superiori subjecti essent Ordinariis locorum, idcirco pro parte, & quiete Ecclesiarum Collegiatarum, seu Monasterialium Beyrbergensis, Beyhartingensis, Bernriedensis, Diessensis, Dietramzellensis, Inderstorfensis, Pollingana, Raittenbuechensis, Ranshovienensis, Rorensis, Schlechdorffensis, Vveyarnensis, & SS. Andreæ, & Magni Ratisbonensis

sis, Frisingensis, Passaviensis, & Augustanæ Diœcesium humillimè supplicatur declarari, se supradictis Indulgentiis gaudere, sicut gaudent ipsæ Ecclesiæ Canonico-
rum Regularium ejusdem Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis, cui sunt aggregatæ. Pro qua gratia &c. &c.

DECLARATIO SIVE DECRETUM
S. CONGREGATIONIS.

Feria 2. die 23. Februarij 1722.

IN Sacra Congregatione Indulgentiarum, & sacrarum Reliquiarum relatis supradictis precibus Eminentissimi Patres eidem Sacræ Congregationi Præpositi respondendum esse censuerunt, Ecclesias Canonico-
rum Regularium Ordinis S. Augustini in præfatis Diœcesibus existentes reverà gaudere Indulgentiis, de quibus agitur. Quam Sacræ Congregationis sententiam per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XIII. relatum die 4. Martii Sanctitas sua benignè approbavit. Datum die 7. Martii 1722.

L. Cardinalis Picus Præfectus.

(L. S.)

Cosinus de Hieronymis Secretarius.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Collegiatarum Ecclesiarum, seu Monasterialium Beyrbergen-
sis, Beyhardingensis, Bernriedensis, Dieffen-
sis, Dietramzellen-
sis, Inderstorffensis, Pollingana, Raittenbuechen-
sis, Ranshoviensis, Rorensis, Schlechdoffensis, Vveya-
rensis, & Sanctorum Andreae, & Magni Ratisbonensis, Frisingensis, Passaviensis, & Augustanæ Diœcesium in Germania superiori, quod in dictis Collegiatis, seu Monasterialibus Ecclesiis Indulgentiæ Plenariæ, quæ in Sancto Augustini, Monicæ, Patritii, Frigidiani, ac Ubaldi festivitatis, necnon die quinta Martii, qua Omnium Sanctorum ejusdem Ordinis commemoratio fieri consuevit, Ecclesiis Canonico-
rum Regularium Congregationis Lateranensis dicti Ordinis à recol. mem. Innocentio Papa XII. prædecessore nostro concessæ sunt, solent, & solitæ sunt publicari. Verum, quia ab inquietis, & Christianæ pacis æmulis pervulgatur, primodictas Ecclesias, tamen illæ Congregationi Lateranensi aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eò quia ipsi Exponentes Jurisdictioni Ordinariorum locorum subjacent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis Præpositorum, consilio Ecclesias primodictas in prædictis Diœcesibus existentes Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonico-
rum Regularium Congregationis Lateranensis hujusmodi fruuntur, & gaudent, reverà frui, & gaudere Auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maii 1722.
Pontificatus nostri Anno I.

F. C. Oliverius.

FINIS APPENDICIS.

C. XV. 3. (4).

Bullarium Lateranense sive collectio privilegiorum Ordinis St. Augustini

Roma 1727

Res/2 H.mon. 30

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10867484-6